

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

זֶהָר

חֶק לְיִשְׂרָאֵל

עַל הַמִּשְׁחָה הַמְּשִׁי תוֹרָה

מִהַתְנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

סֵדֶר בְּרֵאשִׁית

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּיַח הַלּוֹמֵד בּוֹ

מִנְקֵד

דֶּף הַיּוֹמִי

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלֶבֶד תַּזְכָּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

יֵוצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מְפַעֵל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"

בַּעִיָּה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב"א

אֶלּוּל תַּש"ע לַפ"ק

– הַהִבְטָחוֹת הַגְּדוּלוֹת שֶׁל הַרְשָׁב"י –

(בְּזֵהָר תְּרוּמָה קכ"ח:)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א:

מַעֲיֵד אֲנִי עָלַי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁכָּל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים

[בְּהַפְצַת הַזֵּהָר הַקְּדוּשׁ]

מִתְעַלָּה בְּשִׁלְשׁ מַעְלֹת, מֵה שָׂאִין כָּל אָדָם זוֹכָה לָזֶה

- א. כּוּפָה אֶת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה.
- ב. עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ וְעֵלּוּי לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ.
- ג. מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִחָרַב, וּמְרַבֵּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְּטִיחַ לוֹ הַרְשָׁב"י:

- א. זוֹכָה לְרֵאוּת בָּנִים לְבָנָיו.
- ב. זוֹכָה לְעִשְׂרוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה.
- ג. זוֹכָה לְעוֹלָם הַבָּא.
- ד. אֵין שׁוּם אֶחָד שֶׁיִּכּוֹל לְהַזִּיק וּלְהַרְעֵ לוֹ.
- ה. נִכְנָס לְשָׁנַיִם עֶשְׂרֵי שָׁעֵרִי גֹן עֶדֶן – וְאֵין מוֹזְחָה בִּידוֹ.
- ו. מְשַׁפְּעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל עֲנִינִים לוֹ וּלְזַרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.
- ז. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשָׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם אַבְרָהָם אַבְיָנוּ, שֶׁגַּם הוּא קָרַב אֶת כָּלֵם לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
- ח. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרָא לְאַרְבַּע מַחְנֹנוֹת מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלוּיִם אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זוֹכָה בָּהֶם שׁוּם אָדָם אַחֵר – וּמִיָּחָדִים רַק לוֹ.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

עָזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מִנְקֻד

דִּף הַיּוֹמִי

פְּרֻשֶׁת בְּרֵאשִׁית

מִהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יִרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מַחֲלָק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּרִקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְּעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למועד הזהר

(קבלה מהאר"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול בזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למועדנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגָּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנָךְ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוֹנּוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדָתָם וְלוֹזִיִּים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וְלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וְלִאֲהָבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאֵלֶפֶי אֲלָפִים וְרַבּוֹא רַבּוֹת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הָרַבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וְלִכָּל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוֹכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תָּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּח: - קַבְט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוֹת רֵאשׁ וּמַעֲט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאֵהָבָה לְכַבוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵיִן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ רוֹדְפִים רַדֵּף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמֶרֶת כְּמִוֶּה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמַתִּי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בהקדמת הזוהר דף ד ע"ב
מעלת חידושי תורה

בְּרֵאשִׁית רַבִּי שְׁמֵעוֹן פָּתַח (ישעיה נא) וְאֲשֶׁם דְּבָרֵי בְּפִיךָ. כַּמָּה יֵשׁ לְאָדָם לְהִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה יוֹמָם וּלְלֵילָה, מְשׁוּם שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַשֵּׁב לְקוֹלוֹת אוֹתָם שְׁמַתְעִסְקִים בַּתּוֹרָה. וּבְכָל דָּבָר שְׁמַתְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה עַל יְדֵי אוֹתוֹ שֶׁמְשַׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, עוֹשֶׂה רְקִיעַ אֶחָד.

שְׁנֵינּוּ, בְּשַׁעַה הַהִיא שֶׁדָּבַר תּוֹרָה מִתְחַדֵּשׁ מִפִּי אָדָם, הַדָּבָר הַהוּא עוֹלָה וּמְזַדְמָן לְפָנָיו הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹטֵל אֶת אוֹתוֹ הַדָּבָר [תּוֹרָה] וּמִנְשִׁק אוֹתוֹ, וּמְעִטֵר אוֹתוֹ בְּשִׁבְעִים עֶטְרוֹת גְּלוּפוֹת וּמְחַקְקוֹת. וְדָבָר חֲכָמָה שֶׁהִתְחַדֵּשׁ, עוֹלָה וְיוֹשֵׁב עַל רֹאשׁ הַצְּדִיק חֵי הַעוֹלָמִים, וְטָס מְשִׁם וּמְשׁוֹטֵט בְּשִׁבְעִים אֶלְפֵי עוֹלָמוֹת וְעוֹלָה אֶל עֲתִיק הַיָּמִים. וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁל עֲתִיק הַיָּמִים, דְּבָרֵי חֲכָמָה הֵם בְּסוּדוֹת נִסְתָּרִים עֲלִיוָנִים.

בְּרֵאשִׁית רַבִּי שְׁמֵעוֹן פָּתַח (ישעיה נא) וְאֲשֶׁם דְּבָרֵי בְּפִיךָ. כַּמָּה אֵית לִיָּה לְבַר נֶשׁ לְאַשְׁתַּדֵּלָא בְּאוֹרֵייתָא יִמְמָא וְלִילֵיא, בְּגִין דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא צִיִּית לְקַלְהוֹן דְּאַנּוֹן דְּמַתְעִסְקֵי בְּאוֹרֵייתָא, וּבְכָל מְלָה דְאַתְחַדֵּשׁ בְּאוֹרֵייתָא עַל יְדָא דֶּה־הוּא דְאַשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא, עָבִיד רְקִיעַא חָדָא.

תֵּנּוּ בְּהֵיא שְׁעָתָא דְמְלָה דְאוֹרֵייתָא אֶתְחַדֵּשֵׁת מִפּוּמִיָּה דְבַר נֶשׁ, הַהִיא מְלָה סְלָקָא וְאַתְעַתְדַת קַמִּיָּה דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטִיל לְהֵהִיא מְלָה וְנָשִׁיק לָהּ וְעִטֵר לָהּ בְּשִׁבְעִין עֶטְרוֹן גְּלִיפִין וּמְחַקְקוֹן. וּמְלָה דְחֲכָמָתָא דְאַתְחַדֵּשָׁא, סְלָקָא וְיִתְבָּא עַל רִישָׁא דְצְדִיק חֵי עֲלָמִין. וְטָסָא מִתְמָן וְשָׁטָא בְּשִׁבְעִין אֶלְפֵי עֲלָמִין וְסְלִיקַת לְגַבֵּי עֲתִיק יוֹמִין. וְכָל מְלִין דְעֲתִיק יוֹמִין מְלִין דְחֲכָמָתָא אֲנּוֹן בְּרִזִין סְתִימִין עֲלָאִין.

וְהֵהִיא מְלָה סְתִימָא דְחֲכָמָתָא דְאַתְחַדֵּשֵׁת הָכָא כִּד סְלָקָא אֶתְחַבְּרַת בְּאַנּוֹן מְלִין דְעֲתִיק יוֹמִין וְסְלָקָא וְנַחְתָּא בְּהַדִּיָּהוּ וְעָאלַת בְּתַמְנִיסָר

וְאוֹתוֹ הַדָּבָר הַנִּסְתָּר שֶׁל חֲכָמָה שֶׁהִתְחַדֵּשׁ כָּאן, כְּשֶׁהוּא עוֹלָה, מִתְחַבֵּר עִם אוֹתָם הַדְּבָרִים שֶׁל עֲתִיק הַיָּמִים, וְעוֹלָה וְיוֹרֵד עִמָּהֶם וְנִכְנָס בְּשִׁמוֹנָה עָשָׂר עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים שְׁעִין לֹא רָאָתָה

עֲלָמִין גְּנִיזִין (ישעיה סד) דַּעֲיִן לֹא רֵאֲתָה אֱלֹהִים זֹלְתָךְ.
נִפְקִי מִתַּמָּן וְשָׁטָאן וְאַתִּיזִין מְלִיאָן וְיִשְׁלָמִין וְאַתְעַתְדוּ
קַמִּי עַתִּיק יוֹמִין.

בְּהֵיָא שַׁעְתָּא אַרְח עַתִּיק יוֹמִין בְּהֵיָא מְלָה וְנִיחָא
קַמִּיָּה מְכַלָּא. נָטִיל לְהֵהִיָּא מְלָה וְאַעֲטַר לָהּ
בְּתַלְתַּת מָאָה וְשִׁבְעִין אֲלָף עֶטְרִין. הֵהִיָּא מְלָה טַסַּת
וְסִלְקָא וְנַחְתָּא וְאַתְעַבִּידָא רְקִיעָא חָדָא. וְכֵן כָּל מְלָה
וּמְלָה דְחֻכְמָתָא (ס"א אַתְעַבִּידִין) (ס"א רְקִיעִין) קַמִּיָּמִין בְּקִיּוּמָא
שְׁלִים קַמִּי עַתִּיק יוֹמִין. וְהוּא קָרִי לֹזֵן שָׁמַיִם חֲדָשִׁים,
שָׁמַיִם מְחֻדָּשִׁים, סְתִימִין דְרִזִּין דְחֻכְמָתָא עֲלָאָה. וְכָל
אַנּוֹן שְׂאָר מְלִין דְאֹרִייתָא דְמִתְחַדְשִׁין קַמִּיָּמִין קַמִּי
קְדָשָׁא בְרִידָה הוּא וְסִלְקִין וְאַתְעַבִּידוּ אַרְצוֹת הַחַיִּים.
וְנַחְתִּין וּמִתְעַטְרִין לְגַבִּי אֶרֶץ חַד, וְאַתְחַדֵּשׁ וְאַתְעַבִּיד
כָּלֵא אֶרֶץ חֲדָשָׁה מֵהֵיָּא מְלָה דְאַתְחַדֵּשׁ בְּאֹרִייתָא.

וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה סד) כִּי כֹאֲשֶׁר הִשְׁמִים הַחֲדָשִׁים
וְהָאֶרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אָנִי עוֹשֶׂה עֹמְדִים לְפָנַי
וְגו'. עֲשִׂיתִי לָא כְּתִיב אֱלָא עוֹשֶׂה, דְעַבִּיד תְּדִיר
מֵאַנּוֹן חֲדוּשִׁין וְרִזִּין דְאֹרִייתָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה
נא) וְאֲשִׁים דְבָרִי בְּפִיךָ וּבְצִל יָדַי כְּפִיתִיךָ לְנִטְע שָׁמַיִם
וְלִיסוּד אֶרֶץ. הִשְׁמִים לָא כְּתִיב אֱלָא שָׁמַיִם.

וְהָאֶרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אָנִי עוֹשֶׂה עֹמְדִים לְפָנַי וְגו'. עֲשִׂיתִי לָא כְּתִיב, אֱלָא עוֹשֶׂה. שְׁעוּשָׁה
תָּמִיד מֵאוֹתָם הַחֲדוּשִׁים וְהַסּוּדוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה. וְעַל זֶה כְּתוּב (שם נא) וְאֲשֶׁם דְבָרִי בְּפִיךָ וּבְצִל
יָדַי כְּפִיתִיךָ לְנִטְע שָׁמַיִם וְלִיסוּד אֶרֶץ. לָא כְּתוּב הַשָּׁמַיִם, אֱלָא שָׁמַיִם.

אֱלֹהִים זֹלְתָךְ (שם סד). יוֹצְאִים
מְשֶׁם וּמְשׁוֹטְטִים וְהוֹלְכִים
מְלָאִים וְשְׁלָמִים וּמְזַדְמָנִים
לְפָנַי עַתִּיק הַיָּמִים.

בְּאוֹתָהּ הַשָּׁעָה מְרִיחַ עַתִּיק
הַיָּמִים אֶת הַדָּבָר הַזֶּה, וְזֶה
נֹחַ לְפָנָיו מִן הַכֹּל. נוֹטֵל אֶת
אוֹתוֹ הַדָּבָר, וּמְעַטֵּר אוֹתוֹ
בְּשִׁלְשׁ מֵאוֹת וְשִׁבְעִים אֲלָף
עֶטְרוֹת. אוֹתוֹ הַדָּבָר טַס
וְעוֹלָה וְיוֹרֵד, וְנַעֲשֶׂה רְקִיעַ
אֶחָד. וְכֵן כָּל דָּבָר וְדָבָר שֶׁל
חֻכְמָה (ס"א נַעֲשִׂים) (ס"א רְקִיעִים)
עֹמְדִים בְּקִיּוּם שְׁלָם לְפָנַי
עַתִּיק הַיָּמִים. וְהוּא קוֹרָא
לְהֵם שָׁמַיִם חֲדָשִׁים, שָׁמַיִם
מְחֻדָּשִׁים, נְסֻתָרִים שֶׁל סוּדוֹת
שֶׁל חֻכְמָה עֲלִיוֹנָה. וְכָל אוֹתָם
שְׂאָר דְבָרֵי הַתּוֹרָה
שְׁמֵתְחַדְשִׁים, עֹמְדִים לְפָנַי
הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא, וְעוֹלָיִם
וְנַעֲשִׂים אַרְצוֹת הַחַיִּים,
וְיוֹרְדִים וּמִתְעַטְרִים לְאֶרֶץ
אֶחָד, וּמִתְחַדֵּשׁ וְנַעֲשֶׂה הַכֹּל
אֶרֶץ חֲדָשָׁה מֵאוֹתוֹ הַדָּבָר
שֶׁהַתְּחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה.

וְעַל זֶה כְּתוּב (ישעיה סד) כִּי
כֹאֲשֶׁר הִשְׁמִים הַחֲדָשִׁים

מקור המאמר בהקדמת זוהר דף י ע"א-ב
מעלת נטילת ידים

פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר (שיר השירים ג) מִי זֹאת עוֹלָה מִן
הַמִּדְבָּר וְגו', מִי זֹאת, כָּלֵלָא דְתִרְיָן קְדוּשִׁין
דְתִרְיָן עֲלָמִין בְּחַבּוּרָא חָדָא וְקִשּׁוּרָא חָדָא. עוֹלָה
מִמָּשׁ לְמַהוּי קֹדֶשׁ קְדָשִׁין. דְּהָא קֹדֶשׁ קְדָשִׁין מ"י.
וְאִתְחַבְּרָא בְּזוּא"ת. בְּגִין לְמַהוּי עוֹלָה דְּאִיהִי קֹדֶשׁ
קְדָשִׁין. מִן הַמִּדְבָּר דְּהָא מִן הַמִּדְבָּר יִרְתָּא לְמַהוּי
כְּלָה וְלִמְיַעַל לְחַפְתָּה. תּוּ מִן הַמִּדְבָּר אִיהִי עוֹלָה כְּמָה
דְּאִתְ אָמַר, (שיר השירים ד) וּמִדְבָּרָךְ נֶאֱוָה בְּהָהוּא מִדְבָּר (דף
י ע"ב) דְּלְחִישׁוֹ בְּשַׁפּוּן אִיהִי עוֹלָה.

וְתַנִּינָן מָאֵי דְכְתִיב, (שמואל א ד) הָאֱלֹהִים הָאֲדִירִים
הָאֱלֹהֵי אֱלֹהֵי הֵם הָאֱלֹהִים הַמְּכִים אֶת
מִצְרַיִם בְּכָל מִכָּה בַּמִּדְבָּר. וְכִי כָּל דְּעֵבֵד לוֹן קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בַּמִּדְבָּר הָוָה, וְהָא בִּישׁוּבָא הָוָה. אֱלֹא
בַּמִּדְבָּר, בְּדַבּוּרָא, כְּמָא דְאִתְ אָמַר, (שיר השירים ד) וּמִדְבָּרָךְ
נֶאֱוָה. וְכְתִיב, (תהלים עה) מִמִּדְבַּר הָרִים. אוֹף הָכִי עוֹלָה
מִן הַמִּדְבָּר, מִן הַמִּדְבָּר וְדָאֵי. בְּהָהוּא מְלָה דְפּוּמָא
אִיהִי סְלִקָא וְאֶעְלַת בֵּין גְּרַפִּי דְאִמָּא, וְלִבְתָּר בְּדַבּוּרָא
נְחַתָּא וְשִׂרְיָא עַל רִישִׁיהוּ דְעַמָּא קְדִישָׁא.

פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (שיר
ג) מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר
וְגו'. מִי זֹאת - הַכָּלֵל שֶׁל שְׁנֵי
קְדוּשִׁים שֶׁל שְׁנֵי עוֹלָמוֹת
בְּחַבּוּר אֶחָד וְקִשּׁוּר אֶחָד -
עוֹלָה מִמָּשׁ לְהִיּוֹת קֹדֶשׁ
קְדָשִׁים. שְׁהָרִי קֹדֶשׁ קְדָשִׁים
מ"י, וּמִתְחַבֵּר עִם זֵא"ת כְּדִי
לְהִיּוֹת עוֹלָה, שְׁהִיא קֹדֶשׁ
קְדָשִׁים. מִן הַמִּדְבָּר - שְׁהָרִי
מִן הַמִּדְבָּר יִרְשָׁה לְהִיּוֹת כְּלָה
וְלְהַכְנִס לְחַפְתָּה. וְעוֹד, מִן
הַמִּדְבָּר הִיא עוֹלָה, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (שיר ד) וּמִדְבָּרָךְ נֶאֱוָה.
בְּאוֹתוֹ מִדְבָּר שֶׁל לְחַשׁ
בְּשַׁפְּתֵים הִיא עוֹלָה.

וְשְׁנִינּוּ, מַהוּ שְׁכָתוּב (שמואל-א
ד) הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהֵי אֱלֹהֵי הֵם
הָאֱלֹהִים הַמְּכִים אֶת מִצְרַיִם
בְּכָל מִכָּה בַּמִּדְבָּר, וְכִי כָּל מַה
שֶׁעָשָׂה לָהֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא בַּמִּדְבָּר הִיָּה? וְהָרִי
בִּישׁוּב זֶה הִיָּה! אֱלֹא בַּמִּדְבָּר
- בְּדַבּוּר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שיר ד)
וּמִדְבָּרָךְ נֶאֱוָה, וְכָתוּב (תהלים
עה) מִמִּדְבַּר הָרִים. גַּם כִּף עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר - מִן הַמִּדְבָּר וְדָאֵי. בְּאוֹתוֹ דְּבָר שֶׁל הַפָּה הִיא עוֹלָה
וְנִכְנָסֶת בֵּין כְּנָפֵי הָאִמָּא, וְאַחַר כִּף בְּדַבּוּר יוֹרְדֶת וְשׁוֹרָה עַל רִאשֵׁי הָעָם הַקְּדוּשׁ.

הַיָּד סֶלְקָא בְּדַבְרָא. דְּהָא בְּשִׁירוּתָא כַּד בַּר נָשׁ
 קָאִים בְּצַפְרָא אֵית לִיה לְבָרְכָא לְמֵאֲרִיָּה.
 בְּשַׁעְתָּא דְּפָקַח עֵינָיו הַיָּד מְבָרַךְ. הָכִי הוּוּ עֵבְדֵי
 חֲסִידֵי קְדָמָאֵי, נְטִילָא דְמֵיָא הוּוּ יְהִיבֵי קְמֵיָהוּ,
 וּבְזִמְנָא דֵאֲתַעְרוּ בְּלִילְיָא אֲסַחֵן יְדֵיהוּ. וְקֵיִמֵי וְלַעֲאן
 בְּאֲזִרְיִתָא וּמְבָרְכֵי עַל קְרִיאַתָּהּ. וְכַד תְּרַנְגּוּלָא
 קְרִי וְכַדִּין פְּלָגוּת לִילְיָא מִמָּשׁ, וְכַדִּין קְדָשָׁא בְּרִיד
 הוּא אֲשַׁתְּבַח עִם צְדִיקֵיָא בְּגִנְתָּא דְעֵדֶן, וְאִסִּיר
 לְבָרְכָא בִּידִין מְסֹאֲבוֹת וּמְזֻהָמוֹת. (וּמְבָרְכִין). וְכֵן כָּל
 שַׁעְתָּא.

בְּגִין דְּבְשַׁעְתָּא דְּבַר נָשׁ נָאִים, רוּחִיה פְּרָחָא מֵיָה.
 וּבְשַׁעְתָּא דְרוּחִיה פְּרָחָא מֵיָה, רוּחָא מְסֹאֲבָא
 זְמִין וְשָׂרְיָא עַל יְדוּי וּמְסֹאֲב לֹון וְאִסִּיר לְבָרְכָא בְּהוּ
 בְּלָא נְטִילָה. וְאִי תִימָא אִי הָכִי הָא בִּימָמָא דְלָא
 נָאִים וְלָא פְּרַח רוּחִיה מֵיָה וְלָא שָׂרְיָא עֲלֵיה רוּחָא
 מְסֹאֲבָא וְכַד עָאל לְבֵית הַכְּפָא לָא יְבָרַךְ וְלָא יְקָרָא
 בְּתוֹרָה אֶפְלוּ מְלָה חָדָא עַד דִּיִּסְחֵי יְדוּי. וְאִי תִימָא
 בְּגִין דְּמְלוּכְלָכִים אֲנֹון, לָאוּ הָכִי הוּא, בְּפָה
 אֲתִלְכְּלוּ. אֶלָּא ווִי לְבָנֵי עֲלָמָא דְלָא מְשַׁגְּיָחוּן וְלָא
 יְדַעִין בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיָּהוּן וְלָא יְדַעִי עַל מָה קְיִימָא
 עֲלָמָא. רוּחָא חָדָא אֵית בְּכָל בֵּית הַכְּפָא דְעֲלָמָא
 דְשָׂרְיָא תַמָּן וְאֲתֵהֵי מֵהָהוּא לְכְלוּכָא וְטַנוּפָא וּמִיד
 שָׂרִי עַל אֲנֹון אֶצְבְּעָאן דִּידוּי דְבַר נָשׁ.

כָּךְ הוּא, בְּפָה הֲתִלְכְּלוּ? אֶלָּא אוּי לְבָנֵי הָעוֹלָם שְׁלָא מְשַׁגְּיָחִים וְלָא יוֹדְעִים עַל כְּבוֹד רַבּוֹנָם
 וְלָא יוֹדְעִים עַל מָה עוֹמֵד הָעוֹלָם. יֵשׁ רוּחַ אֶחָד בְּכָל בֵּית כְּפָא שְׁבַע עוֹלָם שְׁשָׁם שׁוֹרָה וְנִהְיָה
 מֵאוֹתוֹ לְכְלוּךְ וְטַנְפָּת, וּמִיד שׁוֹרָה עַל אוֹתָן אֶצְבְּעוֹת יְדֵי הַבֶּן אָדָם.

אִיךְ עוֹלָה בְּדַבּוּר? שְׁהֲרִי
 בְּהֲתַחֲלָה, כְּשֶׁבֶן אָדָם קָם
 בְּבִקְרָה, יֵשׁ לוֹ לְבָרַךְ לְרַבּוֹנוֹ
 בְּשַׁעְתָּה שְׁפָקַח עֵינָיו. אִיךְ
 מְבָרַךְ? כָּךְ הָיוּ עוֹשִׂים
 חֲסִידִים רֵאשׁוֹנִים: נְטִילָה שְׁל
 מַיִם הָיוּ נוֹתְנִים לְפָנֵיהֶם,
 וּבְזִמְן שְׁמַתְעוֹרְרִים בְּלִילָה,
 רוּחְצִים יְדֵיהֶם, וְעוֹמְדִים
 וְעוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּמְבָרְכִים
 עַל קְרִיאַתָּהּ. וְכִשֶׁהֲתַרְנְגּוּל
 קוֹרָא, אַזְ חֲצוֹת הַלֵּילָה מִמָּשׁ,
 וְאִזְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא
 עִם הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן. וְאִסוּר
 לְבָרַךְ בִּידִים טְמֵאוֹת
 וּמְזֻהָמוֹת, [וּמְבָרְכִים], וְכָךְ כָּל
 שַׁעְתָּה.

בְּגִלְל שְׁבַשַׁעְתָּה שְׁבֹן אָדָם
 יֵשׁ, רוּחוֹ פּוֹרַחַת מִמֶּנּוּ.
 וּבְשַׁעְתָּה שְׁרוּחוֹ פּוֹרַחַת מִמֶּנּוּ,
 רוּחַ טְמֵאָה מְזַמְנַת וְשׁוֹרָה עַל
 יְדוּי וּמְטַמְּאֵת אוֹתָם, וְאִסוּר
 לְבָרַךְ בְּהֶם לְלֵא נְטִילָה. וְאִם
 תֵּאמֶר, אִם כָּךְ, הֲרִי בִיּוֹם
 כְּשֶׁאֵינְנוּ יֵשׁ וְרוּחוֹ לָא
 פּוֹרַחַת מִמֶּנּוּ וְלָא שׁוֹרָה עָלָיו
 רוּחַ טְמֵאָה, וְכִשְׁנַכְנַס לְבֵית
 הַכְּפָא לָא יְבָרַךְ וְלָא יְקָרָא
 בְּתוֹרָה אֶפְלוּ דְבַר אֶחָד עַד
 שִׁירְחֵץ יְדוּי! וְאִם תֵּאמֶר
 בְּגִלְל שְׁהֶם מְלַכְלָכִים - לָא

מקור המאמר בהקדמת הזָהָר דף יא ע"א
סדר השינה והקימה

פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר מָאֵי דְכָתִיב, (ישעיה לח) וַיִּסַּב
חֲזַקְיָהוּ פָנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְיָ. תָּא חֲזִי,
כַּמָּה הוּא חֵילָא תְּקִיפָא דְאוּרִייתָא, וְכַמָּה הוּא עֲלָאָה
עַל פְּלָא. דְּכָל מָאן דְּאַשְׁתַּדַּל בְּאוּרִייתָא לָא דְחִיל
מַעֲלָאֵי וּמַתָּאֵי. וְלֹא דְחִיל מִפְּרַעֲיָן בִּישׁוּן דְּעֵלְמָא.
בְּגִין דְּאִיהוּ אַחִיד בְּאִילָנָא דְחַיִּי וַיְלִיף מִיְצִיָּה בְּכָל
יּוֹמָא.

דְּהָא אוּרִייתָא תּוֹלִיף לְבַר נָשׁ לְמִיזַל בְּאַרְחָ קְשׁוּט.
תּוֹלִיף לִיָּה עֵיטָא הֵיךְ יְתוּב קַמִּי מְאָרִיָּה
לְבַטְלָא הֵהִיא גְזָרָה. דְּאַפִּילוּ אַתְגְּזֹר עֲלִיָּה דְּלֹא
יִתְבַּטַּל הֵאִי גְזָרָה, מִיָּד אַתְבַּטַּל וְאַסְתַּלַּק מִיְצִיָּה וְלֹא
שְׂרִיא עֲלִיָּה דְּבַר נָשׁ בְּהָאֵי עֲלְמָא. וּבְגִין כֶּךָ בְּעֵי לִיָּה
לְבַר נָשׁ לְאַשְׁתַּדַּלָּא בְּאוּרִייתָא יִמְמָא וְלִילִי וְלֹא
יִתְעַדִּי מִיְצִיָּה דְּהָא הוּא דְכָתִיב (יהושע א) וְהָגִיתָ בּוֹ יּוֹמָם
וְלַיְלָה. וְאֵי אַתְעַדִּי מִיְצִיָּה דְּאוּרִייתָא אוּ אַתְפְּרַשׁ מִיְצִיָּה
כְּאֵלוּ אַתְפְּרַשׁ מְאִילָנָא דְחַיִּי.

לְהַשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה יָמִים וְלֵילוֹת וְלֹא יִסּוּר מִמְּנָה. זְהוּ שְׁכָתוּב
 וְאִם סָר מִן הַתּוֹרָה אוּ נִפְרַד מִמְּנָה, כְּאֵלוּ נִפְרַד מֵעֵץ הַחַיִּים.

פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, מְהוּ
שְׁכָתוּב (ישעיה לח) וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ
פָנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל ה'
- בָּא תְרַאָה כַּמָּה הוּא הַכַּח
הַחֲזֹק שֶׁל הַתּוֹרָה וְכַמָּה הוּא
עֲלִיוֹן עַל הַכֹּל. שְׁכָל מִי
שְׁמַשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה, לֹא פּוֹחַד
מֵעֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְלֹא
פּוֹחַד מִחֲלָאִים רָעִים שֶׁל
הָעוֹלָם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא אַחוּז
בְּעֵץ הַחַיִּים וְלוֹמֵד מִמֶּנּוּ בְּכָל
יּוֹם.

שְׁהָרִי הַתּוֹרָה מְלַמֶּדֶת אָדָם
לְלַכֵּת בְּדַרְךְ אֱמֶת, תְּלַמֵּד
אוֹתוֹ עֲצָה אֵיךְ יָשׁוּב לְפָנָי
רְבוֹנוֹ לְבַטַּל אֶת אוֹתָהּ
הַגְּזָרָה. שְׁאַפְלוּ אִם נִגְזָר
עָלָיו שֶׁלֹּא תִתְבַטַּל הַגְּזָרָה
הַזֹּאת - מִיָּד מִתְבַטַּלָּת
וּמִסְתַּלְקָת מִמֶּנּוּ וְלֹא שׁוֹרָה
עַל הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה.
וּמִשּׁוּם כֶּךָ צָרִיךְ הָאָדָם
(יהושע א) וְהָגִיתָ בּוֹ יּוֹמָם וְלַיְלָה.

תָּא חַוִּי, עֵיטָא לְבַר נָשׁ, כַּד אִיהוּ סָלִיק בְּלִילְיָא עַל עֵרְסִיָּה בְּעֵי לְקַבְּלָא עֲלֵיהּ מַלְכוּתָא דְלַעִילָא בְּלִבָּא שְׁלִים וְלֹאֲקֻדְמָא לְמַמְסַר קַמִּיָּה פְּקֻדוֹנָא דְנַפְשִׁיָּהּ וּמִיד אֲשֶׁתְּזִיב מִכָּל מְרַעִין בִּישׁוּן וּמִכָּל רוּחִין בִּישׁוּן וְלֹא שְׁלֹטִין עֲלֵיהּ. וּבְצַפְרָא קָם מֵעֵרְסִיָּה בְּעֵי לְבָרְכָא לְמֵאֲרִיָּה וּלְמִיעֵל לְבֵיתִיָּה וּלְמַסְגָּר קַמִּי הֵיכְלִיָּה בְּדַחִילוֹ סַגְיָא, וּבְתַר כֵּן יַצִּיל צְלוּתִיָּהּ וְיִסַּב עֵיטָא מֵאֲנוּן אֲבָהּוֹן קַדִּישׁוֹן דְכְּתִיב, (תהלים ה) וְאֲנִי בְּרַב חֲסִדָּךְ אָבוּא בֵּיתְךָ אֲשֶׁתְּחַוֶּה אֶל הֵיכַל קֹדֶשְׁךָ בִּירְאָתְךָ.

בֹּא רְאֵה עֲצָה לְאָדָם - כְּשֶׁהוּא עוֹלָה בְּלִילָה עַל מִטָּתוֹ, צָרִיךְ לְקַבֵּל עָלָיו אֶת הַמַּלְכוּת שֶׁלְמַעַלָּה בְּלֵב שָׁלֵם וְלִהְיוֹת לְמַסֵּר לְפָנָיו אֶת פְּקֻדוֹן נַפְשׁוֹ, וּמִיד נִצּוֹל מִכָּל הַמַּחְלוֹת הַרְעוּת וּמִכָּל הַרוּחוֹת הַרְעוּת וְלֹא שׁוֹלְטִים עָלָיו. וּבַבְּקָר, כְּשֶׁקָם מִמִּטָּתוֹ, צָרִיךְ לְבָרֵךְ לְרַבּוֹנוֹ, וְלִהְיוֹת לְבֵיתוֹ, וְלִהְשֵׁתְחוּת לְפָנָיו הֵיכְלוֹ בִּירְאָה רַבָּה, וְאַחַר כֵּן יִתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ. וְיִקַּח עֲצָה מֵאוֹתָם הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים,

שְׁכַתוֹב (תהלים ה) וְאֲנִי בְּרַב חֲסִדָּךְ אָבוּא בֵּיתְךָ אֲשֶׁתְּחַוֶּה אֶל הֵיכַל קֹדֶשְׁךָ בִּירְאָתְךָ.

סֵפֶר אוֹר הַזְּהָר (עמוד 75)

– פָּרָק א עֲנָף א' –

מַעֲלַת אֲמִירַת הַזְּהָר וְהַתְּקוּנִים אֲפִלוּ בְּלִי הַבְּנָה

(א) גַּם כִּי סְתוּמִים וְחַתוּמִים הַדְּבָרִים, אַל נָא תִמְנַע מִקְרִיאָתָם

גַּם כִּי סְתוּמִים וְחַתוּמִים הַדְּבָרִים, אַל נָא תִמְנַע מִקְרִיאָתָם, כִּי בְרִית כְּרוּתָה לְשִׁפְתַיִם הַנוֹטְפוֹת מִרְבֵּי אֵימָה וְרַעוּתָא דְלִבָּא בְּהֵנִי כְּכִשִּׁי דְרַחֲמֵנָא שְׂאִינָם חוֹזְרוֹת רִיקָם, מְעוֹרֵר אֶת הָאֲהָבָה עַד שֶׁתְּחַפֵּץ בְּלִגְלוּג וּגְמוּגוֹם, אִישׁ הוֹנֵה וְשׁוֹנֵה בְּאֲהָבָתָהּ וְכוּ'.

(הרב משה זכותא בְּהַגְהוּתוֹ לְסֵפֶר הַפְּנוּת)

(ב) לְמוֹד תְּהִלִּים וְזֶהָר הַקְּדוֹשׁ אֲפִלוּ בְּאִין מִבֵּין כָּלֵל, חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרַצָּה לְפָנֵי הַשֵּׁם

לְמוֹד סֵפֶר הַזְּהָר נִשְׁגָּב מְאֹד לְטַהַר וּלְקֻדְשׁ הַנַּפֶּשׁ, וְאֲפִלוּ אִי לֹא יָדַע מֵאִי קָאֵמֵר וְשׁוֹנֵה בּוֹ שְׂגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חָשׁוּב לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְנִהְיִי שֶׁבְּלְמוֹד הַמְשָׁנוּת וְכַדוּמָה יֵשׁ דְּעוֹת שְׁצָרִיךְ לְהַבִּין לְפָחוֹת מֵהוּ הָעֵנִן שְׁלוֹמֵד, אֲבָל בְּלְמוֹד תְּהִלִּים וְזֶהָר הַקְּדוֹשׁ אֲפִלוּ בְּאִין מִבֵּין כָּלֵל, חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרַצָּה לְפָנֵי הַשֵּׁם וְכוּ'.

(פְּלֵא יוֹעֵץ אוֹת ו', זֶהָר)

(ג) אִף אִם אֵינוֹ מִבֵּין בְּהֵם יֹאמֵר דְּבָרֵי הַזְּהָר וְתְּקוּנִים

יְלַמֵּד בְּסִפְרֵי קְבֵלָה, וְאִף אִם אֵינוֹ מִבֵּין בְּהֵם יֹאמֵר דְּבָרֵי הַזְּהָר וְתְּקוּנִים, כִּי הֵם מְסַגְּלִים לְטַהַר הַנַּשְׁמָה. (סְדוּר פְּנוּת הָאָר"י וְזֶרְנוֹ לְבִרְכָה מִהַמְקַבֵּל הָאֱלֹקִי מוֹרְנוֹ הַרְבֵּי רַבִּי יַעֲקֹב קֵאפִיל שֶׁל רַבִּי יַעֲקֹב קֵאפִיל אִישׁ לִיפְשִׁין זְכַר צְדִיק וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָה אֲשֶׁר הָיָה מְגִיד מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁל מְעוֹרִיטְשׁ גְּדוֹל לְפָנֵי תְּקוּפַת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב – לְפָנֵי 300 שָׁנָה. כּוֹלֵל בְּאוּרִים עַל כָּל חֲלָקֵי הַתְּפִלָּה. בְּסֵדֶר פְּנוּת הַלְמוּד)

(ד) לְשׁוֹן שֶׁל הַזְּהָר מְזַכֵּר הַנַּשְׁמָה

מִי שֶׁלֹּא זָכָה לְהַבִּין הַזְּהָר, אִף עַל פִּי כֵן יְלַמֵּד, כִּי הַלְשׁוֹן שֶׁל הַזְּהָר מְזַכֵּר הַנַּשְׁמָה.

(אוֹר צְדִיקִים לְהַרְבֵּי מֵאִיר פֶּאפְרִישׁ, סִימָן א' סְעִיף קָמֹן טו)

מקור המאמר בזהר פרשת בראשית דף מז ע"א-ב
מעלת העוסקים בתורה

וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם. רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח
(תהלים לא) מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צִפַּנְתָּ לִירֵאִיךָ
פְּעַלְתָּ לַחֹסִים בְּךָ נִגְדַת בְּנֵי אָדָם. תָּא חַוִּי, קִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא פָּרָא לְבַר נָשׁ בְּעַלְמָא, וְאַתְקִין לִיה לְמַהוּי
שְׁלִים בְּפוּלְחָנִיה וְלֹא תִתְקַנָּא אַרְחוּי, בְּגִין דִּיזְבִּי
לְנַהוּרָא עֲלָאָה דִּגְנִיז קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְצַדִּיקֵי
כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (ישעיה טו) עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זולתך
יַעֲשֶׂה לְמַחְכֵּה לוֹ.

השלמה מההשמטות (סימן ט"ל)

יֹשֵׁב רַבִּי בְּרַכְיָה וְדַרְשׁ מָאי הָאֵי דְקָא אֲמַרִּינָן כָּל
יוֹמָא הָעוֹלָם הֵבֵא, וְלֹא יִדְעִינָן מָאי קָאָמַר,
הָעוֹלָם הֵבֵא מִתְרַגְּמִים עַלְמָא דְאַתִּי מְלַמֵּד שְׁקוּדָם
שְׁנַבְרָא הָעוֹלָם עָלָה בְּמַחְשְׁבָה לְבְרָא אור גְּדוֹל
לְהָאִיר וְנִבְרָא אור גְּדוֹל שְׂאִין כָּל בְּרִיָּה יְכוּלָה
לְשַׁלֹּט בּוֹ, צָפָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאִינָן יְכוּלִין
לְסוּבְלוֹ לְקַח שְׁבִיעֵי וְשֵׁם לָהֶם בְּמִקְוָמוֹ וְהַשְׂאָר גְּנִזוּ
לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לְבָא. אָמַר אִם יִזְכּוּ בְּזֵה הַשְּׁבִיעֵי
וַיִּשְׁמְרוּהוּ, אֲתָן לָהֶם זֶה לְעוֹלָם אַחֲרוֹן. וְהֵינּוּ

וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם. רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח,
(תהלים לא) מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צִפַּנְתָּ לִירֵאִיךָ
פְּעַלְתָּ לַחֹסִים בְּךָ נִגְדַת בְּנֵי אָדָם. בָּא רָאָה,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פָּרָא אָדָם בְּעוֹלָם וְהִתְקִין אוֹתוֹ לְהִיטֵל
שְׁלָם בְּעַבְדוֹתוֹ וּלְתַקֵּן אֶת דְּרָכָיו כְּדִי שְׂיִזְכֶּה לְאוֹר
הָעֲלִיּוֹן שְׂגַנְזוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְצַדִּיקִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(ישעיה טו) עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זולתך יַעֲשֶׂה לְמַחְכֵּה לוֹ.

השלמה מההשמטות (סימן ט"ל)

יֹשֵׁב רַבִּי בְּרַכְיָה וְדַרְשׁ, מָה זֶה שְׂאִינוֹ אֲמַרִּינָן כָּל יוֹם
הָעוֹלָם הֵבֵא, וְלֹא יוֹדְעִים מָה אָמַר, הָעוֹלָם הֵבֵא מִתְרַגְּמִים
עַלְמָא דְאַתִּי (הָעוֹלָם הֵבֵא), מְלַמֵּד שְׁקוּדָם שְׁנַבְרָא הָעוֹלָם עָלָה
בְּמַחְשְׁבָה לְבְרָא אור גְּדוֹל לְהָאִיר, וְנִבְרָא אור גְּדוֹל שְׂאִין כָּל בְּרִיָּה יְכוּלָה לְשַׁלֹּט בּוֹ.
צָפָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאִינָן יְכוּלִים לְסוּבְלוֹ, לְקַח שְׁבִיעֵי וְשֵׁם לָהֶם בְּמִקְוָמוֹ, וְהַשְׂאָר גְּנִזוּ לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לְבָא. אָמַר, אִם יִזְכּוּ בְּזֵה הַשְּׁבִיעֵי וַיִּשְׁמְרוּהוּ - אֲתָן לָהֶם זֶה לְעוֹלָם אַחֲרוֹן, וְהֵינּוּ שְׂכֵתוֹב הָעוֹלָם הֵבֵא,

שָׁכַבְר בָּא מִקֹּדֶם שֵׁשֶׁת יָמִי בְרֵאשִׁית. זֶהוּ שְׁכַתוּב (תהלים לא) מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאִיךָ פַעֲלַת לַחֹסִים בְּךָ נִגְדַּ בְּנֵי אָדָם: ע"כ מֵהַהִשְׁמָטוֹת.

דְּכַתִּיב, הַעוֹלָם הַבָּא. שָׁכַבְר בָּא מִקֹּדֶם שֵׁשֶׁת יָמִי בְרֵאשִׁית. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (שם ל"א) מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאִיךָ פַעֲלַת לַחֹסִים בְּךָ נִגְדַּ בְּנֵי אָדָם:

(עד כאן מההשמטות)

וּבַמָּה יִזְכֶּה הָאָדָם לְאוֹתוֹ הָאוֹר? בַּתוֹרָה. שְׁכַל מִי שֶׁמְשַׁתְּדֵל בַּתוֹרָה בְּכָל יוֹם, יִזְכֶּה לְהִיּוֹת לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא, וַיִּחַשֵּׁב לוֹ כְּאִלוֹ בְּנֵה עוֹלָמוֹת, שְׁהָרִי בַתוֹרָה נִבְנְה הַעוֹלָם וְנִתְקַן. זֶהוּ שְׁכַתוּב (משלי ג) ה' בַּחֲכָמָה יִסַּד אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בַּתְּבוּנָה, וְכַתוּב (שם ח) וְאֶהְיָ אֶצְלוֹ אֲמוֹן וְאֶהְיָ שֶׁעֲשׂוּעִים יוֹם יוֹם. שְׁכַל מִי שֶׁמְשַׁתְּדֵל בָּהּ, מִתְקַן עוֹלָמוֹת וּמְקַיֵּם אוֹתָם.

וּבַמָּה (ס"א זכ"י בר נש) יִזְכֶּי לִיָּה לְבַר נֶשׁ לְהֵהוּא נְהוֹרָא, בְּאוֹרֵייתָא. דְּכָל מָאן דְּאִשְׁתְּדַל בְּאוֹרֵייתָא בְּכָל יוֹמָא יִזְכֶּי לְמַהוּי לִיָּה חוֹלְקָא בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, וַיִּתְחַשֵּׁב לִיָּה כְּאִלוֹ בְּאֵנִי עֲלָמִין, דְּהָא בְּאוֹרֵייתָא אִתְּבַנֵּי עֲלָמָא וְאִשְׁתְּכַלֵּל הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (משלי ג) יי בַּחֲכָמָה יִסַּד אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בַּתְּבוּנָה, וְכַתִּיב, (משלי ח) וְאֶהְיָ אֶצְלוֹ אֲמוֹן וְאֶהְיָ שֶׁעֲשׂוּעִים יוֹם יוֹם וְכָל דְּאִשְׁתְּדַל בָּהּ שְׁכַלִּיל עֲלָמִין וְקַיִים לִיָּה.

וְתָא חַזִּי, בְּרוּחָא עֶבֶד קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלָמָא, וּבְרוּחָא מְתַקְיָמָא, רוּחָא דְאַנּוּן דְלַעָאן בְּאוֹרֵייתָא, וְכָל שְׁכֵן רוּחָא דְהַבֵּל דְרַבִּי דְבֵי רַב. מָה רַב טוֹבְךָ דָּא טוֹבָא דְאַתְגְּנִיז. לִירְאִיךָ לְאַנּוּן דְחַלִּי חַטָּאָה. פַּעֲלַת לַחֹסִים בְּךָ. מָאִי פַעֲלַת דָּא עוֹבְדָא דְבְרֵאשִׁית. רַבִּי אָבָא אָמַר דָּא גֵן עֵדֶן, דְּהָא בְּאוּמְנוֹתָא עֶבֶד לִיָּה קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאַרְעָא כְּגוֹנָא דְלַעִילָא. לְאַתְתְּקַפָּא בֵּיהּ צְדִיקֵיָא (דף י"ז ע"ב)

וּבֵא וּרְאֵה, בְּרוּחַ עֲשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּחַ הוּא אֶת הַעוֹלָם וּבְרוּחַ הוּא עוֹמֵד, רוּחַ שֶׁל אֱלוֹ שְׁעוֹסְקִים בַּתוֹרָה, וְכָל שְׁכֵן רוּחַ שֶׁל הַבֵּל תִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן. מָה רַב טוֹבְךָ - זֶה הַטוֹב שֶׁנִּגְנֵז. לִירְאִיךָ - לְאוֹתָם יִרְאִי חַטָּא. פַּעֲלַת לַחֹסִים

בְּךָ - מָה זֶה פַּעֲלַתְךָ? זֶה מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. רַבִּי אָבָא אָמַר, זֶה גֵן עֵדֶן, שְׁהָרִי בְּאִמְנוֹת עֲשָׂה אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּחַ הוּא בְּאֶרֶץ כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה, לְחִזְק בּוֹ אֶת הַצְּדִיקִים. זֶהוּ שְׁכַתוּב (תהלים לא) פַּעֲלַת לַחֹסִים בְּךָ נִגְדַּ בְּנֵי אָדָם. שְׁהָרִי הוּא נִגְדַּ [בְּנֵי] אָדָם, וְהָאֲחֵר נִגְדַּ עֲלִיוֹנִים

קדושים. אמר רבי שמעון, גן העדן למעלה ונגד בני אדם הוא, [ואפילו האחר הוא נגד בני אדם] להתכנס בו צדיקים שעושים רצון רבונם.

ויכלו - שכלו מעשים שלמעלה ומעשים שלמטה. השמים והארץ - למעלה ולמטה. רבי שמעון אמר, מעשה ואמנות התורה שבכתב ומעשה ואמנות תורה שבעל פה. וכל צבאם - אלה פרטי התורה, פנים של התורה, שבעים פנים לתורה. ויכלו - שהתקימו ונתקנו זה בזה. שמים וארץ - פרט וכלל. וכל צבאם - סודות התורה, טהרות שבתורה וטמאות שבתורה.

הָרָא הוּא דְכָתִיב (תהלים לא) פְּעֵלֶת לַחֹסִים כָּךְ, נִגְד בְּנֵי אָדָם, דְּהָא הוּא נִגְד (בני) אָדָם. וְאַחֲרָא נִגְד עֲלָאִין קְדִישִׁין. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן גֵּן עֵדֶן לְעֵילָא וְנִגְד בְּנֵי אָדָם הוּי (ואפילו אחרא נגד בני אדם הוי) לְאַתְכַּנְשָׁא בֵּיה צְדִיקָיָא דְעַבְדֵי רַעוּתָא דְמֵאֲרִיהוֹן.

וְיִכְלוּ, דְכָלוּ עוֹבְדֵין דְלְעֵילָא וְעוֹבְדֵין דְלְתַתָּא. הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ לְעֵילָא וְתַתָּא. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר עוֹבְדָא וְאוֹמְנוֹתָא דְאוֹרֵייתָא שְׁבַכְתָּב וְעוֹבְדָא וְאוֹמְנוֹתָא דְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה. וְכָל צְבָאָם אֵלִין פְּרִטֵי דְאוֹרֵייתָא אֲפִין דְאוֹרֵייתָא שְׁבַעִים פָּנִים לְתוֹרָה. וְיִכְלוּ, דְאַתְקִימוּ וְאַשְׁתַּכְּלִלוּ דָא בְדָא. שָׁמַיִם וְאָרֶץ פְּרִט וְכָלִל. וְכָל צְבָאָם, רַזִּי דְאוֹרֵייתָא דְכִיִּין דְאוֹרֵייתָא מְסַבְּבֵין דְאוֹרֵייתָא.

ספר אור הזוהר (עמוד 76)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מעלת אמירת הזוהר והתקונים אפלו בלי הבנה

ה) למוד ספר הזוהר מרומם על כל למוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו, והוא תקון גדול לנשמה.

למוד ספר הזוהר מרומם על כל למוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו, והוא תקון גדול לנשמה. לפי שהגם דכל התורה שמתיו של הקדוש ברוך הוא, מכל מקום נתלבשה בכמה ספורים, ואדם הקורא ומבין הספורים נתן דעתו על פשט הפשוט, אבל ספר הזוהר, הסודות עצמן בגלוי, והקורא יודע שהם סודות וסתרי תורה, אלא שאינו מובן מקצר המשיג ועמק המשיג.

(עבודת הקדש להחיד"א, מורה באצבע סימן מד)

ו) למוד הזוהר הקדוש נורא ונשגב מאד הגם דלא ידע מאי קאמר

הטעם שכתבו זכרונם לברכה כי למוד הזוהר הקדוש נורא ונשגב מאד הגם דלא ידע מאי קאמר, משום דבכל התורה יש פרדים (פ'שט ר'מז ד'רוש ס'וד), ובכל למוד אינו נכר הסוד כלל, ואדרבה הקורא ושונה דעתו על הפשט לבד באין מבין אם יש סוד בתורה כלל, מה שאין בן ספר הזוהר הקדוש דהסודות הם בגלוי והלומד יודע כי ידבר נפלאות ורזי תורה והוא לא ידע, ולזה מועיל מאד לתקן הנפש.

(נפש חיים מערכת הו' אות ד', משם הגדולים להחיד"א)

מקור המאמר בהקדמת הזוהר דף יג ע"ב
מועלת מצוות הצדקה

פְּקוּדָא תְּשִׁיעָא לְמִיחֵן לְמַסְכְּנֵי וּלְמִיחֵב לֹון טְרַפָּא. דְּכְתִיב נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ. נַעֲשֶׂה אָדָם, מְשׁוּתָפָא כְּלָל דְּכֵר וְנוֹקְבָא. בְּצַלְמֵנוּ, עֵתִירֵי. כְּדְמוּתֵנוּ, מַסְכְּנֵי. דְּהָא מַסְטְרָא דְּכֹוֹרָא עֵתִירֵי, וּמַסְטְרָא דְּנוֹקְבָא מַסְכְּנֵי. כְּמָה דְּאֵנוּן בְּשׁוּתָפָא חָדָא. וְחָס דָּא עַל דָּא, וְיִהִיב דָּא לְדָא וְגַמִּיל לִיהַ טִיבּוּ, הָכִי אֶצְטְרִיךְ בַּר נָשׁ לְתַתָּא לְמַהוּי עֵתִירָא וּמַסְכְּנָא בְּחַבּוּרָא חָדָא, וּלְמִיחֵב דָּא לְדָא וּלְגַמְלָאָה טוֹבָא דָּא לְדָא.

וְיִרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם וְגו' רָזָא דְּנֹן חֲמִינֵן בְּסַפְרָא דְּשְׁלֵמָה מְלַבָּא, דְּכָל מָאן דְּחָס עַל מַסְכְּנֵי בְּרַעוּתָא דְּלַבָּא, לָא מְשַׁתְּנֵי דְּיוֹקְנֵיהּ לְעָלָם מְדִיוֹקְנָא דְּאָדָם הָרָאשׁוֹן. וְכִיּוֹן דְּדִיוֹקְנָא דְּאָדָם אֶתְרָשִׁים בֵּיהּ, שְׁלִיט עַל כָּל בְּרִיּוֹן דְּעָלְמָא בְּהַהוּא דְּיוֹקְנָא. הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (בראשית ט) וּמִוֹרָאֲכֶם וְחַתְּכֶם יִהְיֶה עַל כָּל חַיַּת הָאָרֶץ וְגו' כְּלָהוּ זַעִין וְדַחְלִין מֵהַהוּא דְּיוֹקְנָא דְּאֶתְרָשִׁים בֵּיהּ, בְּגִין דְּדָא הוּא פְּקוּדָא מַעְלִיא לְאַסְתְּלָקָא בַּר נָשׁ בְּדִיוֹקְנֵיהּ דְּאָדָם עַל כָּל שְׂאָר פְּקוּדֵין.

כָּלֶם זַעִים וּפּוֹחַדִים מְאוּתָהּ הַדְּמוּת שְׁנַרְשָׁמָה בּוּ, מִשּׁוּם שְׁזוּוּ הִיא מְצוּהָ מַעְלָה שְׁיִתְעַלָּה בֶּן אָדָם בְּדְמוּתוֹ שֶׁל אָדָם עַל כָּל שְׂאָר הַמְּצוּוֹת.

מְצוּהָ תְּשִׁיעִית - לְחֹן אֶת הָעַנְיִים וְלָתֵת לָהֶם טְרַף, שְׁכַתּוֹב נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ. נַעֲשֶׂה אָדָם - מְשׁוּתָפָא, כְּלָל שֶׁל זָכָר וְנִקְבָּה. בְּצַלְמֵנוּ - עֵשִׂירִים. כְּדְמוּתֵנוּ - עַנְיִים. שְׁהֲרֵי מַצַּד הַזָּכָר עֵשִׂירִים, וּמַצַּד הַנִּקְבָּה עַנְיִים. כְּמוֹ שֶׁהֵם בְּשׁוּתָפּוֹת אַחַת וְזֶה חָס עַל זֶה, וְזֶה נוֹתֵן לְזֶה וְגוֹמֵל לוֹ חֶסֶד, כִּי צְרִיךְ אָדָם לְמַטָּה שְׁיִהְיוּ עֵשִׂיר וְעַנִּי בְּחַבּוּר אַחַד, וְלָתֵת זֶה לְזֶה וּלְגַמֵּל חֶסֶד זֶה לְזֶה.

וְיִרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם וְגו' - הַסּוּד שְׁלָנוּ רְאִינוּ בְּסַפְרוֹ שֶׁל שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ, שְׁכָל מִי שְׁחָס עַל הָעַנְיִים בְּרַצוֹן הַלֵּב, לֹא מְשַׁתְּנָה דְּמוּתוֹ לְעוֹלָם מְדְמוּתוֹ שֶׁל אָדָם הָרָאשׁוֹן. וְכִיּוֹן שְׁדְמוּתוֹ שֶׁל אָדָם גְּרַשְׁמָה בּוּ, הוּא שׁוֹלֵט עַל כָּל הַבְּרִיּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם בְּאוּתָהּ הַדְּמוּת. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב (בראשית ט) וּמִוֹרָאֲכֶם וְחַתְּכֶם יִהְיֶה עַל כָּל חַיַּת הָאָרֶץ וְגו'.

מִנָּא לָן מְנַבּוּכְדִנְצַר. אַף עַל גַּב דְּחָלָם הֵהוּא חֲלָמָא, כָּל זְמַנָּא דְהוּה מִיחֵן לְמַסְכְּנֵי לָא שָׂרָא עֲלֵיהּ חֲלָמִיהּ. כִּיּוֹן דְאַטִּיל עֵינָא בִישָׂא דְלָא לְמִיחֵן לְמַסְכְּנֵי, מַה כְּתִיב, ^(דניאל ד) עוֹד מִלְתָּא בְּפוּם מִלְכָּא וְגו', מִיָּד אֲשַׁתְּנֵי דְיוֹקְנֵיהּ וְאַטְרִיד מִן בְּנֵי נְשָׂא. וְכִיּוֹן כֶּף נַעֲשֶׂה אָדָם. כְּתִיב הָכָא עֲשִׂיהּ, וְכְתִיב הָתָם ^(רות ב) שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בּוֹעֵז. וְכִיּוֹן כְּאֵן עֲשִׂיהּ, וְכְתוּב שָׁם ^(רות ב) שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בּוֹעֵז.

מִנָּא לָן מְנַבּוּכְדִנְצַר. אַף עַל גַּב דְּחָלָם הֵהוּא חֲלָמָא, כָּל זְמַנָּא דְהוּה מִיחֵן לְמַסְכְּנֵי לָא שָׂרָא עֲלֵיהּ חֲלָמִיהּ. כִּיּוֹן דְאַטִּיל עֵינָא בִישָׂא דְלָא לְמִיחֵן לְמַסְכְּנֵי, מַה כְּתִיב, ^(דניאל ד) עוֹד מִלְתָּא בְּפוּם מִלְכָּא וְגו', מִיָּד אֲשַׁתְּנֵי דְיוֹקְנֵיהּ וְאַטְרִיד מִן בְּנֵי נְשָׂא. וְכִיּוֹן כְּאֵן עֲשִׂיהּ, וְכְתוּב שָׁם ^(רות ב) שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בּוֹעֵז.

כָּאֵן עֲשִׂיהּ, וְכְתוּב שָׁם ^(רות ב) שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בּוֹעֵז.

ספר אור הזוהר (עמוד 77)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אַמִּירַת הַזֹּהָר וְהַתְּקוּנִים אֲפִלוּ בְּלֵי הַבְּנָה

ז) לְשׁוֹן הַזֹּהָר הַקְדוּשׁ הוּא מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה, אַף שְׂאִינוּ מִבֵּין כָּלֵל מַה שְׂאֵמַר עַל דְּרָךְ דְּאִיתָא שְׁלִשׁוֹן הַזֹּהָר הַקְדוּשׁ הוּא מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה, אַף שְׂאִינוּ מִבֵּין כָּלֵל מַה שְׂאֵמַר, כַּמְּשַׁל הַנִּכְנָס לְחַנוּת שֶׁל בֵּשֶׁם, אַף עַל פִּי שְׂלֵא לְקַח כְּלוּם, מִכָּל מְקוּם רִיחַ טוֹב קָלַט עִמּוֹ. ^(הרב הקדוש רבי משה חיים אפרים מסדילקוב בעל דגל מחנה אפרים בלקוטים דבור המתחיל ישקני)

ח) אָמַר הַבַּעַל שֶׁם טוֹב זְכוּרָנוּ לְבָרְכָה: אַמִּירַת הַזֹּהָר מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה אָמַר הַבַּעַל שֶׁם טוֹב זְכוּרָנוּ לְבָרְכָה: בְּגו' דְּבָרִים הַכָּלֵל הַפֶּה מִמַּה שְׂאֵמְרוּ אֶחָד הַמְּרַבֵּה וְאֶחָד כּו' וּבְלִבְד שְׂיָכוֹן, אֵלֶּא אֶחָד הַמְּכוּן כּו' וּבְלִבְד שְׂיָרְבֵה, אַמִּירַת הַזֹּהָר מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה. ^(ספר נתיב רשי, בשם מורי, הלא הוא הרב הצדיק רבי הלל מפאריזש)

ט) בְּשֵׁם אַדְמוֹר הַזֶּקֶן (בַּעַל הַתְּנִיָּא) נִשְׁמַתוּ בְּגַזְזֵי מְרוֹמִים: סֵפֶר הַזֹּהָר הַלְשׁוֹן מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה אַף עַל פִּי דְלָא יָדַע מַאי קָאֵמַר פִּי דְלָא יָדַע מַאי קָאֵמַר שְׁמַעְתִּי מִמַּהֲרָ"ם הַלּוֹי יִפֵּה שְׂאֵמַר בְּשֵׁם אַדְמוֹר הַזֶּקֶן (בַּעַל הַתְּנִיָּא) נִשְׁמַתוּ בְּגַזְזֵי מְרוֹמִים סְגֻלָּה לְמַחְשָׁבוֹת זְרוֹת בְּעַת הַתְּפִלָּה הוּא ג' דְּרָכִים וְכו', וְכֵן סֵפֶר הַזֹּהָר הַלְשׁוֹן מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה אַף עַל פִּי דְלָא יָדַע מַאי קָאֵמַר, וְלָכֵן כִּיּוֹן שְׁגו' דְּבָרִים אֵלּוּ אֵינָם צְרִיכִים בְּוָנָה, לָכֵן מוֹעִילִים לְטַהַר הַמַּחְשָׁבָה מִמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת. ^(ספר מגדל עז, מאמרי דברי אלקים חיים מאדמורי חכ"ד, עמוד תכו)

י) שְׁמַעְנוּ בְּפִרוּשׁ מִפִּי אַדְמוֹר הַזֶּקֶן (בַּעַל הַתְּנִיָּא) בְּלִיאֲזִנִּי: מוֹעִיל קְרִיאַת דְּבָרֵי הַזֹּהָר הַקְדוּשׁ אַף דְלָא יָדַע מַאי קָאֵמַר וְכֵמוּ שְׁשִׁמְעֵנוּ בְּפִרוּשׁ מִפִּי אַדְמוֹר הַזֶּקֶן (בַּעַל הַתְּנִיָּא) בְּלִיאֲזִנִּי, שְׂיִישׁ בְּחִינַת טְמָטוּם הַמַּחַ וְכו', וְלָזֶה מוֹעִיל קְרִיאַת דְּבָרֵי הַזֹּהָר הַקְדוּשׁ אַף דְלָא יָדַע מַאי קָאֵמַר. ^(חנה אריאל, להר"א מהומיל, שמות עמוד סד)

מקור המאמר בהקדמת הזוהר דף יד ע"ב
זמן הדלקת נר במוצאי שבת

אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנוּם לְבִרְכָה, שְׁלֹשָׁה הַשְּׁגוּרִים רְעָה לְעַצְמָם: אֶחָד - מִי שֶׁמְקַלֵּל אֶת עַצְמוֹ. הַשְּׁנִי - מִי שֶׁזוֹרֵק לָחֶם אוֹ פְרוּרִים שְׂיֵשׁ בָּהֶם כְּזֵית. הַשְּׁלִישִׁי - מִי שֶׁמְדַלֵּק נֵר בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת בְּטָרֵם שֶׁמַּגִּיעִים יִשְׂרָאֵל לְקִדְשָׁה זְסוּדָא, שֶׁגוּרֵם לְאֵשׁ הַגִּיהֵנִם לְהַדְלִק בְּאֵשׁ הַזֶּה טָרֵם שֶׁהִגִּיעַ זְמַנָּם. שְׁמִקּוֹם אֶחָד יֵשׁ בְּגִיהֵנִם לְאוֹתָם שֶׁמְחַלְלִים שַׁבָּתוֹת, וְאוֹתָם שֶׁעֲנוּשִׁים בְּגִיהֵנִם מְקַלְלִים אֶת אוֹתוֹ שֶׁהִדְלִיק נֵר טָרֵם שֶׁהִגִּיעַ זְמַנוֹ, וְאוֹמְרִים לוֹ: (ישעיה כב) הִנֵּה ה' מְטַלְטֵלְךָ טַלְטְלָה גָּבֵר וְגו', (שם) צָנוּף יִצְנַפְךָ צִנְפָה כְּדוֹר אֶל אֶרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם.

אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנוּם לְבִרְכָה, תִּלְתָּא אַנּוּן גְּרַמִּין בִּישָׂא לְגַרְמִייהוּ. חַד מָאן דְּלִיִּט גְּרַמִּיָּה. תְּנִינָא מָאן דְּזִרְק נְהֵמָא אוּ פְרוּרִין דְּאִית בְּהוּ כְּזֵית. תְּלִיתָא מָאן דְּאוּקִיד שְׂרָנָא בְּמַפְקָא דְשַׁבְּתָא עַד לָא מָטוּ יִשְׂרָאֵל לְקִדּוּשָׁא דְסוּדָא דְגָרִים לְנוּרָא דְגִיהֵנִם לְאִדְלָקָא בְּהַאי נוּרָא עַד לָא מָטָא זְמַנִּיָּהוּ. דְּחַד דְּיִכְתָּא אִית בְּגִיהֵנִם לְאַנּוּן דְּקָא מְחַלְלֵי שַׁבָּתוֹת, וְאַנּוּן דְּעֲנוּשִׁין בְּגִיהֵנִם לִיִּטִּין לִיהַּ לְהַהוּא דְּאוּקִיד שְׂרָנָא עַד לָא מָטָא זְמַנִּיָּה, וְאוּמְרֵי לִיהַּ (ישעיה כב) הִנֵּה י' מְטַלְטֵלְךָ טַלְטְלָה גָּבֵר וְגו' (ישעיה כב) צָנוּף יִצְנַפְךָ צִנְפָה כְּדוֹר אֶל אֶרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם.

בְּגִין דְּלָאוּ יָאוּת הוּא לְאִדְלָקָא נוּרָא כִּד נְפִיק שַׁבְּתָא עַד דְּמְבַדְּלֵי יִשְׂרָאֵל בְּצִלוֹתָא וּמְבַדְּלֵי עַל כֶּסֶף. בְּגִין דְּעַד הַהוּא זְמַנָּא שַׁבָּת הוּא, וּקְדוּשָׁה דְשַׁבָּת שְׁלִיט עֲלֵנָּא. וּבְשַׁעְתָּא דְּמְבַדְּלִין עַל כֶּסֶף כָּל אַנּוּן חִיָּלִין וְכָל אַנּוּן מְשַׁרְיִין דְּאִתְמַנֵּן עַל יוֹמֵי דְחוּל, כָּל חַד וְחַד יְתִיב לְאַתְרֵיהּ וּפּוֹלְחָנֵיהּ דְּאִתְמַנֵּן עָלֶיהּ. מִשּׁוּם שֶׁעַד אוֹתוֹ הַזְּמַן שַׁבָּת הִיא, וּקְדוּשַׁת הַשַּׁבָּת שׁוֹלֶטת עָלֵינוּ. וּבְשַׁעְתָּא שֶׁמְבַדְּלִים עַל הַכּוֹס, כָּל אוֹתָם הַחִלּוֹת וְכָל אוֹתָם הַמְּחַנּוֹת שֶׁהִתְמַנּוּ עַל יְמוֹת הַחַל, כָּל אֶחָד וְאֶחָד יָשׁוּב לְמִקּוּמוֹ וּלְעִבּוּדוֹ שֶׁהִתְמַנֵּה עָלֶיהָ.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

בְּגִין דְּכַד עָאל שַׁבְתָּא וְאַתְקַדַּשׁ יוֹמָא, קְדַשׁ אֲתַעֲר
 וְשֵׁלִיט בְּעֵלְמָא, וְחֹל אֲתַעֲדִי מְשׁוּלְטָנוּתָא
 דִּילֵיהּ, עַד שַׁעְתָּא דְנַפִּיק שַׁבְתָּא לָא תִיַיבִין
 לְאַתְרֵיהּ. וְאַף עַל גַּב דְנַפִּיק שַׁבְתָּא לָא תִיַיבִין
 לְאַתְרֵיהּ עַד זְמַנָּא דְאָמְרִי יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ אַתָּה יי
 הַמְבַדִּיל בֵּין קְדַשׁ לְחֹל. כִּדִּין קְדַשׁ אֶסְתַּלַּק, וּמִשְׁרַיִן
 דְאַתְמַנְיָאוּ עַל יוֹמֵי דְחֹל מְתַעֲרִין וְתִיַיבִין לְאַתְרֵיהּ
 כָּל חַד וְחַד עַל מַטְרִיהּ דְאַתְפַּקֵּד עֲלֵיהּ.
 שְׁהַתְמַנּוּ עַל יְמוֹת הַחֹל מְתַעֲרָרִים וְשָׁבִים לְמְקוֹמָם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד עַל מְשֻׁמְרָתוֹ שֶׁהִפְקֹד
 עֲלֵיהּ.

סֵפֶר אֹר הַזְהָר (עֲמוּד 78)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אֲמִירַת הַזְהָר וְהַתְקוּנִים אֲפֵלוּ בְּלֵי הַבְּנָה

יא (בְּדַבְּקוֹת נַפְשׁ הָאָדָם בְּצַרוּפֵי אוֹתוֹת אִף שְׂאִינוּ יוֹדַע וּמִבִּין הַעֲנִין בְּעִין הַשְּׂכֵל רַק שְׁהוּגָה וּמְדַבֵּר
 בָּהֶם, הָרִי הֵם מַעֲלִים אֶת הַנֶּפֶשׁ

כָּל צַרוּפֵי אוֹתוֹת הַתּוֹרָה יֵשׁ בָּהֶם יִתְרוֹן וּמַעֲלָה יִתְרָה זֹו, שֶׁבְּדַבְּקוֹת נַפְשׁ הָאָדָם בְּצַרוּפֵי אוֹתוֹת אִף
 שְׂאִינוּ יוֹדַע וּמִבִּין הַעֲנִין בְּעִין הַשְּׂכֵל רַק שְׁהוּגָה וּמְדַבֵּר בָּהֶם (לְאִפּוֹקֵי הַרְהוּר דְּלָאוּ כְּדַבּוּר דְּמִי) הָרִי
 הֵם מַעֲלִים אֶת הַנֶּפֶשׁ לְמָקוֹם שֶׁלֹּא הִיְתָה הַנֶּפֶשׁ מְגַעֶת שֵׁם מַצַּד שְׂרִשָּׁה, כִּי שְׂרִשׁ אוֹתוֹת הַתּוֹרָה הִיא
 הַגְּבֵהָ לְמַעֲלָה מִשְׂרֵשׁ הַנֶּפֶשׁ. (תּוֹרָה אֹר לְבַעַל הַתְּנַיָּא, פְּרִשְׁת בְּשִׁלַּח דְּבִיבֵר הַמַּתְחִיל אֲשִׁירָה לֵה)

יב (הַלְשׁוֹן שֶׁל הַזְהָר מְסַגֵּל לְשִׁכְנִיתָא וּלְנִשְׁמַתָּא לְקָרָא בּוּ יוֹתֵר מִכָּל עֶסֶק הַתּוֹרָה
 יַעֲסֵק בְּסִפְר הַזְהָר אִף עַל גַּב דְּלֹא יוֹדַע וְלֹא מִבִּין מֵאִי קְאָמֵר, מִכָּל מְקוֹם הַלְשׁוֹן שֶׁל הַזְהָר מְסַגֵּל
 לְשִׁכְנִיתָא וּלְנִשְׁמַתָּא לְקָרָא בּוּ יוֹתֵר מִכָּל עֶסֶק הַתּוֹרָה. (תְּקוּן לֵיל הוֹשַׁעְנָא רַבָּה)

יג (בְּשֵׁם הַקְּדוּשׁ רַבִּי אַהֲרֹן מִזִּיטְאָמִיר: שְׁזַהֵר הַקְּדוּשׁ צְרִידָ לְאָמְרוּ בְּלֹא בְּאוּר, כִּי הַתְּבוּת
 וְהַדְּבֹר שֶׁל זְהָר הַקְּדוּשׁ עֲצָמָן מְקַשְׂרִין אֶת הָאָדָם לְאִין סוּף יִתְבַּרֵּךְ

בְּעֲנִין לְמוֹד זְהָר הַקְּדוּשׁ, אָמֵר בְּשֵׁם הַקְּדוּשׁ רַבִּי אַהֲרֹן מִזִּיטְאָמִיר, שְׁזַהֵר הַקְּדוּשׁ צְרִידָ לְאָמְרוּ בְּלֹא
 בְּאוּר, כִּי הַתְּבוּת וְהַדְּבֹר שֶׁל זְהָר הַקְּדוּשׁ עֲצָמָן מְקַשְׂרִין אֶת הָאָדָם לְאִין סוּף יִתְבַּרֵּךְ, רַק מִי שְׂרוּצָה
 לְלַמֵּד עִם בְּאוּר יַעֲנִן מְקַדָּם בְּהַבְּאוּר, וְהַזְהָר יֵאמֵר כְּסִדֵּר בְּלֵי בְּאוּר.

(רַבִּי יִשְׂרָאֵל רֹב מוּלְעֲדָנִיק, שְׂאִרִית יִשְׂרָאֵל שְׂעַר הַהַתְּקַשְׁרוֹת שְׂעַר הָא' דְּרוּשׁ ה' מְאָמֵר ב')

יד) לְשׁוֹן הַזְהָר מְסַגֵּל לְזִכְרָ הַנִּשְׁמָה

מִקְבֵּל בְּיַדִּינוּ שְׁגָם מִי שֶׁלֹּא יוֹדַע כְּלוּם, לְשׁוֹן הַזְהָר מְסַגֵּל לְזִכְרָ הַנִּשְׁמָה.

(מוֹרְנוּ רַבִּי צְבִי אֱלִימֶלֶךְ בְּהַגְהוּתוֹ לְסִפְר סוּר מְרַע, דְּפוּס מוֹנֶקְטֵשׁ אוֹת ט')

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסְעוּדַתָּא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אֲזַ תִּתְעַנַּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דְהֵהוּא
שַׁעְתָּא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֻדְוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֻדְוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינֵן,
וּסְעוּדַתָּא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסְעוּדַתָּא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֵאֱכַלְתִּיךְ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדַתָּא
דְזַעִיר אַפִּין, דְהֵוּי בְשְׁלִימוּתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכֵן. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵי
בְּסְעוּדַתֵּיהּ, וְלֹא שְׁלָמָא אֵלִין סְעוּדַתֵּי, דְאֵינֻן
סְעוּדַתֵּי מְהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֹרְעָא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דְהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת. וּבְגִינֵי
כֶּךָ אָמַר, (שמות לא) בִּינֵי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסְעוּדַתֵּי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוּדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינֻן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינֻן מֵהֵיכְלָא
דְּמַלְכָּא, דְאֵינֻן בְּנֵי מְהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סְעוּדַתָּא מְנִיֵּיהוּ, אַחֲזֵי פְגִימוּתָא לְעֵילָא,

נודעים ישראל שהם בני המלך ושהם בני האמונה, ומי שפוגם סעודה אחת מהם, מראה פגם למעלה, ומראה את עצמו שאינו מבני המלך העליון, שאינו מבני

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסְעוּדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אֲזַ תִּתְעַנַּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ
שְׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכֹל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלָמוֹת וְהַחֻדוֹה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוֹהֵי
סְעוּדַתּוֹ וְדָאֵי.

בְּסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהֵאֱכַלְתִּיךְ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוֹהֵי הַסְעוּדָה
שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין שֶׁהוּא
בְשְׁלָמוֹת. וְכֹל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוּתָהּ שְׁלָמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסְעוּדַתּוֹ
וְלֵהַשְׁלִים הַסְעוּדוֹת הַלְלוּ,
שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׁלָמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים
וּמְזֻלוֹת. וּמִשּׁוּם כֶּךָ אָמַר,
(שמות לא) בִּינֵי וּבִין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בא וראה, בסעודות הללו

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵיכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבַּת לֹא אָמַר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פְּעִי בַר נֶשׁ לְחַדִּי, וְלִמְחַדִּי לְמִסְכְּנֵי. וְאִי הוּא חַדִּי בְּלַחֲדוּי, וְלֹא יְהִיב לְמִסְכְּנֵי, עוֹנֵשִׂיה סְגִי, דְהָא בְּלַחֲדוּי חַדִּי, וְלֹא יְהִיב חֲדוּ לְאַחְרָא. עָלִיה כְּתִיב, (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי אִיהוּ בְּשַׁבְּתָא חַדִּי, אִף עַל גַּב דְּלֹא יְהִיב לְאַחְרָא, לֹא יְהִיב עָלִיה עוֹנֵשִׂא, כְּשֵׁאר זְמַנִּין וְחַגִּין, דְּכְתִיב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קָא־מַר, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵיכֶם. וְכְתִיב (ישעיה א) חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבַּת לֹא קָא־מַר.

ובגניי כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדווגמא דעלמא דאתי. ובגניי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. אוי לאדם שלא משלים את שמחה המלך הקדוש. ומהי שמחתו? אלו שלש הסעודות של האמונה, סעודות שאברהם יצחק ויעקב כלולים בהם, וכלם שמחה על שמחה, אמונה שלמה מכל צדדיו.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. ווי ליה לבר נש, דלא אשלים חדוותא דמלכא קדישא. ומאן חדוותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא. סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו. וכלהו חדו על חדו מהימנותא שלימותא, מכל סטרוי.

שנינו, ביום הזה מתעטרים האבות, וכל הבנים יונקים, מה שאין פן בכל שאר החגים והזמנים. ביום הזה רשעי הגיהנם נחים. ביום הזה כל הדינים נכפים ולא מתעוררים בעולם. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

תאנא, בהדין יומא מתעטרן אבהו, וכל בניו ינקין, מה דלאו הכי בכל שאר חגין וזמנין. בהדין יומא, חייביא דגיהנם גייחין. בהדין יומא, כל דינין אתכפיין, ולא מתערין בעלמא. בהדין יומא אורייתא מתעטרא בעטרין שלימין. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

ספר אור הזהר (עמוד 79)
 - פרק א ענף א' -
מעלת אמירת הזהר והתקונים אפלו בלי הבנה

טז) עקר למוד בפנימיות התורה יהיה שתשיג הארה וחיות אלקית בנפשך בעת למודך ובכל היום, ולא שתהיה מקבל או חוקר

עקר למוד בפנימיות התורה יהיה שתשיג הארה וחיות אלקית בנפשך בעת למודך ובכל היום, ולא שתהיה מקבל או חוקר וכו'. ולפעמים האדם הוא בקטנות השכל, לא יפטר את עצמו מכלום כי זה מינות וכו' ואז עקימת שפתיו הוה מעשה ומלכא שכיב על אבנים ואותיות כמו שהן.

(היכל הברכה דברים דף רח:)

טז) מי שלא ראה אור הזהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה - ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה - אפלו אמירה בעלמא מן השפתים סגלה ותקון הנפש מאד - ובפרט ספר התקונים שהם תקוני הנפש ממש מכל פגם וסיג וחולאת על פן בני ואחי תרגילו עצמכם ללמד בדברי הזהר והתקונים בשקידה, ומי שלא ראה אור הזהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה, ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה, אפלו אמירה בעלמא מן השפתים סגלה ותקון הנפש מאד, ובפרט ספר התקונים שהם תקוני הנפש ממש מכל פגם וסיג וחולאת.

(הקדמת ספר עצי עדן מקאמארא וכו'נו לברכה)

יז) סימן למרה שחורה, שאין לו חשק ללמד בספר הזהר

סימן למרה שחורה: א) שאין לו חשק לעלות לארץ ישראל. ב) שאין לו חשק ללמד בספר הזהר, רק ללמד לשם מצוה. ג) כששומע דבר אין יכול לעבד בו את השם יתברך (זה לשונו: ער הערט א זאף קען ער דערמיט ניט גיין - הוא שומע דבר ואינו יכול ללכת עם זה).

(מדרש פנחס, רבי פנחס מקאריין זצ"ל, קונטרס י' אות כ"ט)

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

הַף הַיּוֹמִי

פְּרִשְׁתַּת בַּח

מִהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאָר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יִרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּרַקוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"
חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק
עִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוֹנּוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנּוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וְלוֹזִיִּים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וְלְזַמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וְלֵאֲהָבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֲלָפִים וְרַבּוֹא רַבּוֹת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הָרַבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וְלִכְל הַהֲבָטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוֹכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתַשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּח: - קַבְט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׂבָנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוֹת רֵאשׁ וּמַעֲט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאֵהָבָה לְכַבוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵיִן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׂהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׂהַמְצוּה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמְרַת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׂנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֶפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת נח דף נט ע"ב - ס ע"א
מעלת שומר הברית

אֱלֹהִים תולדות נח, רבי חייא פתח (ישעיהו ט) **וְעַמּוּד כָּלָם**
צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה
ידי להתפאר. זכאין אנון ישראל דמשתדלי
באורייתא, וידעי ארחין דאורייתא, דבגינה יזבון
לעלמא דאתי.

תא חזי, כל ישראל אית לון חולקא לעלמא דאתי.
מאי טעמא בגין דנטרין ברית דעלמא אתקיים
עליה. כמה דאת אמר, (ירמיהו ג) **אם לא בריתי יומם**
ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי. ועל דא ישראל
דנטרי ברית וקבילו ליה אית לון חולקא בעלמא
דאתי.

ולא עוד אלא בגין כך אקרין צדיקים. מכאן
אוליפנא כל מאן דנטיר האי ברית דעלמא
אתקיים עליה. אקרי צדיק. מנא לן מיוסף. בגין
דנטר ליה לברית עלמא, זכה דאקרי צדיק. ועל כך
ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ.

אלה תולדות נח. רבי חייא
פתח, (ישעיהו ט) **וְעַמּוּד כָּלָם**
צדיקים לעולם יירשו ארץ
נצר מטעי מעשה ידי
להתפאר. אשריהם ישראל
שעוסקים בתורה ויודעים
דרכי התורה שבגללה יזכו
לעולם הבא.

בא ראה, לכל ישראל יש
חלק לעולם הבא, מה
הטעם? משום ששומרים
הברית שהעולם עומד עליה,
כמו שנאמר (ירמיהו ג) **אם לא**
בריתי יומם ולילה חקות
שמים וארץ לא שמתי. ועל
זה, ישראל ששומרים
הברית וקבלו אותה, יש
להם חלק לעולם הבא.

ולא עוד, אלא משום כך
נקראו צדיקים. מכאן למדנו,
כל מי ששומר הברית הזו
שהעולם עומד עליה, נקרא
צדיק. מנין לנו? מיוסף.

משום ששמר את ברית העולם זכה שנקרא צדיק. ועל כך ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ.

רְבִי אֶלְעָזָר פָּתַח, (תהלים מו)
 לְכוּ חֲזוּ מַפְעָלוֹת ה' אֲשֶׁר
 שָׁם שִׁמּוֹת בְּאֶרֶץ. הַפְּסוּק
 הַזֶּה הָרִי נִתְבָּאָר, וּבִאֲרוּהוּ.
 אֲבָל לְכוּ חֲזוּ, מַה זֶה חֲזוֹ?
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה כא) חֲזוֹת
 קָשָׁה הִגֵּד לִי. בְּמַעֲשָׂיו
 שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה
 מִתְגַּלֶּה נְבוּאָה עֲלֵיוֹנָה לְבְנֵי
 אָדָם. אֲשֶׁר שָׁם שִׁמּוֹת -
 שִׁמּוֹת וּדְאִי, שֶׁהָרִי הַשָּׁם
 גּוֹרֵם לְכָל.

כְּתוּב וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נַח
 לֵאמֹר זֶה וְגו', לָמָּה כָּאן
 לֵאמֹר? וְלָמָּה זֶה? אֵלֶּא לֵאמֹר
 זוֹ הָאִשָּׁה. זֶה זֶה צְדִיק. וְכֵן נַח
 (לֵאמֹר, נַח) זֶה צְדִיק. לֵאמֹר
 זוֹ נִקְבָּה, מִשּׁוּם שֶׁלֹּא נִפְרָדִים
 זֶה מִזֶּה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק,
 לֵאמֹר זוֹ אֶרֶץ הַקְדוּשָׁה] [וְזֶה
 אֲמַת]. כְּתוּב כָּאן זֶה יִנְחַמְנוּ,
 וְכְתוּב שָׁם (ישעיה כה) זֶה ה'
 קוֹיֵנוּ לוֹ. אֲשֶׁרֵיהֶם הַצְדִיקִים
 שֶׁרְשׁוּמִים בְּרָשָׁם שֶׁל חוֹתֶמֶת
 הַמֶּלֶךְ לְהִיּוֹת בְּשֵׁמוֹ רְשׁוּמִים,
 וְהוּא שָׁם שִׁמּוֹת בְּאֶרֶץ
 כְּרֵאוֹי.

כְּתוּב וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נַח,
 וְכְתוּב וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב.

רְבִי אֶלְעָזָר פָּתַח (תהלים מו)
 לְכוּ חֲזוּ מַפְעָלוֹת יי אֲשֶׁר
 שָׁם שִׁמּוֹת בְּאֶרֶץ. הַי קָרָא הָא אֶתְמַר
 וְאוֹקְמוּהָ. אֲבָל לְכוּ חֲזוּ, מָאִי חֲזוּ. כְּמָא דְאֵת אָמַר,
 חֲזוֹת קָשָׁה הוֹגֵד לִי. בְּעוֹבְדוֹי דְקִדְשָׁא בְרִיד
 (ישעיה כא) הוּא עָבִיד, אֶתְגַּלִּי נְבוּאָה עֲלָאָה לְבְנֵי נְשָׂא. אֲשֶׁר
 שָׁם שִׁמּוֹת, שִׁמּוֹת וּדְאִי, דְהָא שְׁמָא גָרִים לְכָלֵּא.
כְּתִיב וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נַח לֵאמֹר זֶה וְגו' אֲמַאי הָכָא
 לֵאמֹר. וְאֲמַאי זֶה. אֵלֶּא לֵאמֹר דָּא אֶתְתָּא.
 זֶה דָּא צְדִיק וְכֵן נַח (לֵאמֹר, נַח) דָּא צְדִיק. לֵאמֹר דָּא
 נִיקְבָּא. בְּגִין דְלֵא מִתְפָּרְשָׁן דָּא מִן דָּא. אָמַר רַבִּי
 יִצְחָק לֵאמֹר דָּא אֶרְעָא קְדִישָׁא) (וְזֶה אֲמַת) כְּתִיב הָכָא
 זֶה יִנְחַמְנוּ, וְכְתִיב הַתָּם (ישעיה כה) זֶה יי קוֹיֵנוּ לוֹ. וְכָאִין
 אֲנִין צְדִיקָא דְרְשִׁימִין בְּרְשִׁימוֹ דְגוֹשְׁפִנְקָא דְמִלְכָּא
 לְמַהוּי בְשִׁמְיָה רְשִׁימִין וְאִיהוּ שְׂוִי שְׁמָהִן בְּאֶרְעָא
 כְּדָקָא יְאוּת.

כְּתִיב וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נַח. וְכְתִיב, וַיִּקְרָא שְׁמוֹ
 יַעֲקֹב. אֲמַאי לָא כְּתִיב אֶת. אֵלֶּא הַתָּם דְרַגָּא
 אוֹחְרָא. כְּדְכְתִיב, (ישעיה ו) וְאֶרְאָה אֶת יי. וְאֶרְאָה יי לָא
 כְּתִיב אֵלֶּא אֶת יי. אוֹף הָכָא בְנַח וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ
 נַח. וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב דְרַגָּא דִּילִיָּה, קְדִישָׁא בְרִיד הוּא
 מִמָּשׁ קָרָא לִיָּה יַעֲקֹב. אֲבָל הָכָא אֶת לְאֶתְכַלְלָא
 שְׁכִינְתָּא. (נ"א דְהִיא) דְרַגָּא אוֹחְרָא לְתַתָּא:

לָמָּה לֹא כְתוּב אֶת? אֵלֶּא שָׁם דְרַגָּה אוֹחְרָת [ד"א אחת] וְכָאן דְרַגָּה אוֹחְרָת, [נ"א את, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְאֶרְאָה
 אֶת ה'] כְּכְתוּב (שם ו) וְאֶרְאָה אֶת ה'. וְאֶרְאָה ה' לֹא כְתוּב אֵלֶּא אֶת ה', גַּם כִּף בְּנַח וַיִּקְרָא אֶת
 שְׁמוֹ נַח. וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב - דְרַגָּה שְׁלוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמָּשׁ קָרָאָה לוֹ יַעֲקֹב. אֲבָל כָּאן
 אֶת - לְהַכְלִיל אֶת הַשְׁכִּינָה [נ"א שְׁהִיא דְרַגָּה אוֹחְרָת לְמַטָּה].

מקור המאמר בזהר פרשת נח דף סא ע"א
מעלת ארץ ישראל

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ וַהֲנִיָּה נִשְׁחָתָה. אֲמַאי
נִשְׁחָתָה. בְּגִין כִּי הִשְׁחִית כָּל בֶּשֶׂר אֶת דְּרֻכּוֹ,
כִּמָּה דְאִתְמַר. רַבִּי חֵיִיא פִתַּח קֵרָא וְאָמַר (יונה ג) וַיֵּרָא
אֱלֹהִים אֶת מַעֲשֵׂיהֶם כִּי שָׁבוּ מִדְּרָכָם הֲרָעָה.

תָּא חֵיִי, בְּשַׁעְתָּא דְּבִנֵי נֶשָׂא זָכָאן וְנִטְרֵי פְקוּדֵי
דְּאוּרֵיִתָּא, כִּדִּין אֲרַעָא אֲתִתְקַפַּת, וְכָל חֵידוֹ
אֲשִׁתְּכַחַת בֵּה. מָאִי טַעְמָא בְּגִין דְּשִׁכְנִיתָא שְׂרִיא עַל
אֲרַעָא. וְכִדִּין כִּלְאָ עֲלָאִי וְתַתָּאִי בְּחֻדָּה. וְכִדִּין בְּנֵי
נֶשָׂא מִחֲבַלָן אֲרַחֲיִיהוּ וְלֹא נִטְרֵי פְקוּדֵי אוּרֵיִתָּא
וְחֲטָאן קַמִּי מְאִרִיָּהוּן, וְכִדִּין כִּבְיָכּוּל דִּחֲיִין לָהּ
לְשִׁכְנִיתָא מַעְלָמָא וְאֲשִׁתְּאֲרַת אֲרַעָא מִחֲבַלָּא. דִּהָא
שִׁכְנִיתָא אֲתִדְחִיָּא וְלֹא שְׂרִיא עֲלָהּ וְכִדִּין אֲתִחַבַּלַת.
מָאִי טַעְמָא אֲתִחַבַּלַת. בְּגִין דְּשְׂרִיא רוּחָא אַחְרָא עֲלָהּ
דְּמִחַבַּלָּא עֲלָמָא. וְעַל דָּא אֲמַרִינָן דִּישְׂרָאֵל יִתְּבִי עוּז
לְאֱלֹהִים דְּמִקְוִימִין עֲלָמָא. אֱלֹהִים דָּא שִׁכְנִיתָא.

וְאִם חֶסֶד וְשָׁלוֹם אֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁתַּכְּחוּ חֲיִיבִין מַה
כְּתִיב, (תהלים ו) רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים וְגו'.

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ וַהֲנִיָּה
נִשְׁחָתָה. לָמָּה נִשְׁחָתָה? מִשּׁוּם
כִּי הִשְׁחִית כָּל בֶּשֶׂר אֶת
דְּרֻכּוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. רַבִּי חֵיִיא
פִתַּח פְּסוּק וְאָמַר, (יונה ג) וַיֵּרָא
אֱלֹהִים אֶת מַעֲשֵׂיהֶם כִּי שָׁבוּ
מִדְּרָכָם הֲרָעָה.

בֵּא רְאֵה, בְּשַׁעָה שְׁבִנֵי אָדָם
זוֹכִים וְשׁוֹמְרִים אֶת מִצְוֹת
הַתּוֹרָה, אִזּוּ הָאָרֶץ מִתְחַזְּקַת
וְנִמְצָאָת בֵּה כָּל הַשְּׂמֻחָה. מַה
הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהַשְּׂכִינָה
שׁוֹרָה עַל הָאָרֶץ. וְאִזּוּ הַכֹּל,
עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, בְּחֻדָּה.
וְכִשְׁבִּנֵי אָדָם מִשְׁחִיתִים
דְּרַכְיָהֶם וְלֹא שׁוֹמְרִים אֶת
מִצְוֹת הַתּוֹרָה וְחוֹטְאִים לְפָנֵי
רַבּוֹנָם, אִזּוּ כִּבְיָכּוּל דּוֹחִים אֶת
הַשְּׂכִינָה מִהָעוֹלָם, וְנִשְׁאֲרַת
הָאָרֶץ מִשְׁחָתָה, שֶׁהֲרִי
הַשְּׂכִינָה גִדְּחָתָה וְלֹא שׁוֹרָה
עֲלֶיהָ, וְאִזּוּ הִיא נִשְׁחָתָה. מַה
הַטַּעַם נִשְׁחָתָה? מִשּׁוּם
שֶׁשׁוֹרָה רוּחַ אַחְרַת עֲלֶיהָ.

שְׂמֻחַבַּלַת אֶת הָעוֹלָם. וְעַל זֶה אוֹמְרִים, שֶׁיִּשְׂרָאֵל נוֹתְנִים עוּז לְאֱלֹהִים שֶׁמַּעֲמִידִים אֶת הָעוֹלָם.
אֱלֹהִים זֶה שְׂכִינָה.

וְאִם חֶסֶד וְשָׁלוֹם אִם יִשְׂרָאֵל יִמְצָאוּ רְשָׁעִים, מַה כְּתוּב? (תהלים ו) רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים וְגו',

משום דרשת הכינו לפעמי. כפף נפשי בסבת חמס ושנאת חנם. פרו לפני שוחה וגו' כגוונא דדור המבול, כמו שבדור המבול, שמשום החמס שהיה ביניהם, היתה ביניהם שנאה ואיבה.

יכול אף בארץ ישראל כן? והרי שנינו שארץ ישראל לא שורה עליה רוח אחרת ולא ממנה אחר חוץ מהקדוש ברוך הוא בלבדו. בא ראה שארץ ישראל כן היא שלא שורה עליה ממנה ולא שליח אחר פרט לקדוש-ברוך-הוא לבדו, אבל שעה אחת שורה עליה להשחית את בני האדם. מנין לנו? מדוד, שכתוב (דברי הימים א כא) וירא דוד את מלאך ה' וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלים, ואז נשחתה הארץ.

משום דרשת הכינו לפעמי. כפף נפשי בסבת חמס ושנאת חנם. פרו לפני שוחה וגו' כגוונא דדור המבול דבגין חמס דהות ביניהון הוה ביניהון שנאה ודכבו.

יכול אף בארעא דישראל כן. והא תנינן ארעא דישראל לא שריא עליה רוחא אחרא ולא ממנא אחרא בר קדשא בריך הוא בלחודוי. תא חזי, דארעא דישראל הכי הוא דלא שריא עליה ממנא ולא שליחא אחרא בר קדשא בריך הוא בלחודוי. אבל שעתא חדא שריא עליה לחבלא בני נשא. מנלן מדוד דכתיב, (דברי הימים א כא) וירא דוד את מלאך ה' וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלים וכדין אתחבלת ארעא.

אמר רבי אלעזר אפלו בההיא שעתא קדשא בריך הוא הוה. כתיב הכא מלאך ה' וכתוב התם המלאך הגואל אותי. (בראשית מח)

אמר רבי אלעזר, אפלו באותה שעה הקדוש ברוך הוא היה. כתוב כאן מלאך ה', וכתוב שם (בראשית מח) המלאך הגואל אתי.

ספר אור הזהר (עמוד 80)
 - פרק א ענף א' -
 מעלת אמירת הזהר והתקונים אפלו בלי הבנה
 (יח) רבי פנחס מקאריץ זצ"ל פוסק: מלמד צריך שילמד זהר, להמשיך נשמה אמתית לתלמידים
 רבי פנחס מקאריץ זצ"ל אמר: מלמד צריך שילמד זהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים. פי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמתית.
 [אמר המעתיק: כשאב שולח בנו למלמד ללמוד אצלו תורה, דבר הראשון צריך לברר אם המלמד של בנו לומד זהר, כי אם לא, אז מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו - וגם אי אפשר שיהיה להמלמד קצת יראת שמים בלי לימוד הזהר הקדוש כמבואר בספרים הקדושים]. (תכס הרזים)

מקור המאמר בזהר פרשת נח דף סא ע"ב - סב ע"א
תקון הברית

רְבִי יִצְחָק הָוּה שְׂכִיחַ קַמְיָה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר לִיָּה
הָאִי קָרָא (דְקָאמְרִי) דְכַתִּיב וְתִשְׁחַת הָאָרֶץ (דף סב ע"א)
לְפָנֵי הָאֱלֹהִים. אִי בְנֵי נֶשֶׂא חֲטָאן אֲרַעָא בְמָה. אָמַר
לִיָּה בְגִין דְכַתִּיב כִּי הִשְׁחִית כָּל בֶּשֶׂר אֶת דְרָכּוֹ בְמָה
דְאִתְמַר. כְּגֹוֹנָא דָא (ויקרא יח) וְתִטְמָא הָאָרֶץ וְאִפְקֹוד
עֹונָה עָלֶיהָ. אֲלָא בְנֵי נֶשֶׂא חֲטָאן וְאִי תִימָא אֲרַעָא
בְמָה, אֲלָא עֵקְרָא דְאֲרַעָא בְנֵי נֶשֶׂא אֲנֹון. וְאֲנֹון
מְחַבְלִין אֲרַעָא וְהִיא אֶתְחַבְלַת. וְקָרָא אוֹכַח דְכַתִּיב
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי הִשְׁחִית
כָּל בֶּשֶׂר אֶת דְרָכּוֹ עַל הָאָרֶץ.

תָּא חֲזִי, כָּל חֲטָאֵי דְבַר נֶשׂ כְּלָהוּ חַבְלוּתָא דִּילִיָּה
תְּלִיין בְּתִשׁוּבָה. וְחֲטָאָה דְאוּשִׁיד זֶרְעָא עַל
אֲרַעָא וּמְחַבְלָא אֲרַחֲיָה וְאִפִּיק זֶרְעָא עַל אֲרַעָא,
מְחַבְל לִיָּה וּמְחַבְל אֲרַעָא. וְעַלִּיָּה כְּתִיב, (ירמיה ב) נִכְתָּם
עֹונָךְ לְפָנֵי. וְכַתִּיב בֵּיה (תהלים ה) כִּי לֹא אֵל חֲפִץ רָשָׁע
אֶתָּה לֹא יִגְוֹרֶךְ רָע. בַּר בְּתִשׁוּבָה סְגִי. וְכַתִּיב, (בראשית
11) וַיְהִי עַר בְּכוֹר יְהוּדָה רָע בְּעֵינֵי יי וַיְמִיתֵהוּ יי וְהָא
אִתְמַר.

הָאָרֶץ, וְעַלִּיו כְּתוּב (ירמיה ב) נִכְתָּם עֹונָךְ לְפָנֵי, וְכַתוּב בּוֹ (תהלים ה) כִּי לֹא אֵל חֲפִץ רָשָׁע אֶתָּה
לֹא יִגְרֶךְ רָע. פָּרַט לְתִשׁוּבָה גְדוּלָּה. וְכַתוּב (בראשית לח) וַיְהִי עַר בְּכוֹר יְהוּדָה רָע בְּעֵינֵי ה'
וַיְמִיתֵהוּ ה', וְהָרִי נִתְבָּאָר.

רְבִי יִצְחָק הָיָה מְצוּי לְפָנֵי
רְבִי שְׁמַעוֹן. אָמַר לוֹ פְּסוּק זֶה
[שְׁאֲמַרו] שְׁכַתוּב וְתִשְׁחַת
הָאָרֶץ לְפָנֵי הָאֱלֹהִים. אִם בְּנֵי
אָדָם חֲטָאוּ - הָאָרֶץ בְּמָה
חֲטָאָה? אָמַר לוֹ, מִשׁוּם
שְׁכַתוּב כִּי הִשְׁחִית כָּל בֶּשֶׂר
אֶת דְרָכּוֹ, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר. כְּמוֹ
זֶה, (ויקרא יח) וְתִטְמָא הָאָרֶץ
וְאִפְקֹוד עֹונָה עָלֶיהָ. אֲלָא בְנֵי
אָדָם חֲטָאוּ. וְאִם תֵּאמַר,
הָאָרֶץ בְּמָה? אֲלָא עֵקֶר
הָאָרֶץ הֵם בְּנֵי הָאָדָם, וְהֵם
מִשְׁחִיתִים אֶת הָאָרֶץ וְהִיא
נִשְׁחָתָה, וְהַכְּתוּב מוֹכִיחַ,
שְׁכַתוּב וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת
הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי
הִשְׁחִית כָּל בֶּשֶׂר אֶת דְרָכּוֹ
עַל הָאָרֶץ.

בֹּא רְאָה, כָּל חֲטָאֵי הָאָדָם
כְּלָם, הִשְׁחָתָתָם תְּלוּיָה
בְּתִשׁוּבָה. וְהַחֲטָא שֶׁל שׁוֹפֵךְ
זֶרַע עַל הָאָרֶץ וּמִשְׁחִית דְרָכּוֹ
וּמוֹצִיא זֶרַע עַל הָאָרֶץ -
מִשְׁחִית אוֹתוֹ וּמִשְׁחִית אֶת

הָאָרֶץ, וְעַלִּיו כְּתוּב (ירמיה ב) נִכְתָּם עֹונָךְ לְפָנֵי, וְכַתוּב בּוֹ (תהלים ה) כִּי לֹא אֵל חֲפִץ רָשָׁע אֶתָּה
לֹא יִגְרֶךְ רָע. פָּרַט לְתִשׁוּבָה גְדוּלָּה. וְכַתוּב (בראשית לח) וַיְהִי עַר בְּכוֹר יְהוּדָה רָע בְּעֵינֵי ה'

אָמַר לִיה אֲמַאי דָּאִין קְדִישָׁא בְּרִיד הוּא עֲלָמָא
בְּמִיא וְלֹא בְּאִשָּׁא וְלֹא בְּמַלְאָה אַחְרָא. אָמַר
לִיה רְזָא הוּא דְהָא אַנּוּן חֲבִילו אֶרְחִייהוּ בְּגִין דְּמִיין
עֲלָאִין וּמִיין תַּתָּאִין לֹא אֶתְחַבְּרוּ דְכַר וְנוֹקְבָא כְּדָקָא
יְאוּת. (ומאן אֵלִין מִיין עֲלָאִין בִּינָה. ומִיין תַּתָּאִין מְלָכוּת. ה"א עֲלָאָה ה"א תַּתָּאָה.

וכד אַנּוּן מְחַבְּלִין, אֶסְתַּלַּק י"ו דְהוּא דְכַר, וְאֶשְׁתָּאֵר ה"א בְּה"א ומִיין בְּמִיין). מִאֵין
אַנּוּן דְחֲבִילו אֶרְחִייהוּ, פְּגוּוּנָא דָּא מִיין דְכּוּרִין
וְנוֹקְבִין. וְעַל דָּא אֶתְדַּנּוּ בְּמִיא בְּמָה דְאַנּוּן חֲבוּ. ומִיין
הוּוּ רְתִיחִין וּפְשִׁטוּ מִשְׁבָּא מְנַיִיהוּ כְּמָה דְחֲבִילו
אֶרְחִייהוּ בְּמִיין רְתִיחִין. דִּינָא לְקַבֵּל דִּינָא. הָדָא הוּא
דְכַתִּיב נְבַקְעוּ כָּל מַעְיִנוֹת תְּהוֹם רַבָּה, הָא מִיין
תַּתָּאִין. וְאַרְוּבוֹת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ דָּא מִיין עֲלָאִין. מִיין
עֲלָאִין וְתַתָּאִין.

זְהוּ שְׁכַתּוּב נְבַקְעוּ כָּל מַעְיִנוֹת תְּהוֹם רַבָּה. הָרִי מִים תַּחְתּוֹנִים. וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ - זֶה
מִים עֲלִיוֹנִים. מִים עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֲמוּד 81)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אֲמִירַת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים אֲפִלוּ בְּלִי הַבְּנָה

(יט) הַהֲשָׁנָה מִתְחִילָה מִתּוֹרַת הַנְּסֻתָּר

הַהֲשָׁנָה מִתְחִילָה מִתּוֹרַת הַנְּסֻתָּר וְרַק אַחַר כִּד מְשִׁיגִים יֵתֵר חֲלָקֵי הַתּוֹרָה. וְלִבְסוּף מְשִׁיגִים אֶת הַתּוֹרָה
הַנְּגִלִית. (הַגָּאוֹן מוֹיִלְנָא. סְדוּר)

(כ) רַק עַל יְדֵי לְמוֹד הַזֶּהָר תְּבוּא הָאֵינוֹשׁוֹת לְגֵאלָה הַרוּחָנִית וְלִבְיַאת הַמְּשִׁיחִית. וְלִבְנֵי אֲסוּר
לְהַתְּחַמֵּק מִלְמוֹד הַקְּבֵלָה

הָאֲסוּר לְלַמֵּד קְבֵלָה הִיָּה רַק לְזִמְנֵי קְצוּב עַד 1490. וּמִ- 1540 וְהִלָּאָה צְרִיכִים לְעוֹרֵד אֶת כָּלִם לְעַסֵּק
בְּסֵפֶר הַזֶּהָר, מִפְּנֵי שֶׁרַק עַל יְדֵי לְמוֹד הַזֶּהָר תְּבוּא הָאֵינוֹשׁוֹת לְגֵאלָה הַרוּחָנִית וְלִבְיַאת הַמְּשִׁיחִית. וְלִבְנֵי
אֲסוּר לְהַתְּחַמֵּק מִלְמוֹד הַקְּבֵלָה. (הַרְבֵּי אוּלְלַאי, סֵפֶר אוֹר הַחֲמִיָּה)

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
נִיתֵן לְקַבֵּל בְּחִינַם לְזִיכּוּי הַרְבִּים בְּלִבְד. טל': 054-8436784 אוֹ אֶצֶל מְלָכוּת דּוּד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת נח דף סח ע"א
חיוב מצות התוכחה

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אֵף עַל גַּב דְּזִכְרָא הָוָה נַח לָאו אִיהוּ כְּדָאי (בגין) דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִגִּין עַל עֲלָמָא בְּגִינֵיהּ. תָּא חֲזִי, מִשָּׁה לָּא תָּלָה מְלָה בְּזִכּוּתֵיהּ אֲלָא בְּזִכּוּת אַבְהֵן קְדָמָי. אַבְל נַח לָּא הָוָה לִיהּ בְּמֵאן דִּיתְלִי בְּזִכּוּתָא כְּמִשָּׁה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק וְעַם כָּל דָּא בִּיּוֹן דְּאָמַר לִיהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְהִקְמַתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתְּךָ הָוָה לִיהּ לְמַבְעֵי רַחֲמֵי עַלְיֵיהּ. וְקִרְבְּנָא דְאַקְרִיב לְבַתָּר, דִּיקְרִיב לִיהּ מִן קְדַמַּת דְּנָא דְלָמָא יִשְׁכַּךְ רוּגְזָא מִעֲלָמָא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה מָאי הָוָה לִיהּ לְמַעַבְד דִּהָא חֲיִיבֵי עֲלָמָא הוּוּ מְרַגְזִין קַמִּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאִיהוּ יְקָרִיב קְרַבְנָא. אֲלָא וְדָאי נַח דְּחִיל עַל גְּרַמְיָה הָוָה, בְּגִין דְּלָא יַעֲרַע בֵּיהּ מוֹתָא בְּגוּ חֲיִיבֵי עֲלָמָא דִּהָוָה חָמֵי עוֹבְדֵיהוֹן בִּישָׂא כָּל יוֹמָא, וְהִיךְ מְרַגְזֵן קַמִּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא כָּל יוֹמָא.

רַבִּי (אֲלֶעָזָר פֶּתַח) יִצְחָק אָמַר כָּל זְמַנָּא דְּחֲיִיבֵי עֲלָמָא אֶסְגִּיאוּ, זִכְרָא דְאַשְׁתַּכַּח בִּינֵיהוּ הוּא אֲתַפֵּס

מִעֲשֵׂיהֶם הָרַעִים בְּכָל יוֹם וְאִיךְ מְכַעֲסִים לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל יוֹם.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵף עַל גַּב שְׂצָדִיק הָיָה נַח, אֵינּוּ כְּדָאי [כְּדִי] שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִגִּין עַל הָעוֹלָם בְּשִׁבְלֹו. בָּא רְאָה, מִשָּׁה לָּא תָּלָה הַדְּבָר בְּזִכּוּתוֹ, אֲלָא בְּזִכּוּת הָאֲבוֹת הָרַאשׁוֹנִים, אַבְל לְנַח לָּא הָיָה לוֹ בְּמָה שִׁיתְלָה בְּזִכּוּת כְּמוֹ מִשָּׁה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְעַם כָּל זֶה, בִּיּוֹן שְׂאָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהִקְמַתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתְּךָ, הָיָה לוֹ לְבַקֵּשׁ עֲלֵיהֶם רַחֲמִים. וְהִקְרִיב שֶׁהַקְּרִיב אַחֵר כֶּף - שֶׁיְקָרִיב אוֹתוֹ מִקֵּדָם לְזֶה, אוּלַי יִשְׁכַּךְ הַכַּעַס מִהָעוֹלָם.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מָה הָיָה לוֹ לַעֲשׂוֹת, שֶׁהָרִי רִשְׁעֵי הָעוֹלָם הָיוּ מְכַעֲסִים לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא יְקָרִיב קְרַבְנָן?! אֲלָא וְדָאי נַח פּוֹחַד עַל עֲצָמוֹ הָיָה בְּשִׁבְלִי שְׁלָא יִפְגַּשׁ בּוֹ הַמּוֹת בְּתוֹךְ רִשְׁעֵי הָעוֹלָם, שֶׁהָיָה רוֹאֵה

רַבִּי (אֲלֶעָזָר פֶּתַח) יִצְחָק אָמַר, כָּל פַּעַם שֶׁמְתַרְבִּים רִשְׁעֵי הָעוֹלָם, הַצְּדִיק שֶׁנִּמְצָא בֵּינֵיהֶם נִתְפָּס

בְּרֵאשׁוֹנָה, שְׁכַתּוֹב (יחזקאל ט)
 וּמִמְקוֹדְשֵׁי תַחֲלוֹ. וְשָׁנִינוּ, אֵל
 תִּקְרִי מִמְקוֹדְשֵׁי אֵלָא
 מִמְקוֹדְשֵׁי. וְאִיךְ הַשָּׂאִיר
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת נַח בֵּין
 כָּל אוֹתָם הֲרָשָׁעִים? אֵלָא כְּדִי
 שִׁיַּצְאוּ מִמֶּנּוּ תוֹלְדוֹת לְעוֹלָם,
 שְׁהִיָּה צְדִיק כְּרֵאִי.

בְּקִדְמִיתָא. וְכִתִּיב, (יחזקאל ט)
 אֵל תִּקְרִי מִמְקוֹדְשֵׁי אֵלָא מִמְקוֹדְשֵׁי. וְנַח הֵיךְ שְׂוִיב
 לִיָּה קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא בֵּין כָּל אַנּוּן חֵיִיבֵיא. אֵלָא בְּגִין
 דִּיפְקוֹן מַנְיָה תוֹלְדִין בְּעֵלְמָא דְהָוָה צְדִיק בְּדָקָא
 יֵאוּת.

וְעוֹד, שֶׁהוּא הִתְרָה בָּהֶם כָּל
 יוֹם וַיּוֹם וְלֹא קִבְּלוּ מִמֶּנּוּ,
 וְקִיָּם בְּנִפְשׁוֹ אֶת הַפְּסוּק
 שְׁכַתּוֹב (שם ג) וְאַתָּה כִּי
 הִזְהַרְתָּ רָשָׁע וְגו', וְכַתּוּב
 וְאַתָּה אֶת נִפְשׁוֹ הַצֵּלְתָּ. מִכָּאן
 שְׁכַל מִי שֶׁמְזַהֵר אֶת הַרָשָׁע
 - אֵף עַל גַּב שְׁלֹא קִבַּל מִמֶּנּוּ,
 הוּא מְצִיל אֶת עַצְמוֹ, וְאוֹתוֹ
 רָשָׁע נִתְפָּס בַּחֲטָאוֹ. וְעַד כַּמָּה יִזְהֵר אוֹתוֹ? עַד שְׁיִכָּה אוֹתוֹ, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ הַחֲבָרִים.

וְתוֹ דְּאִיְהוּ אֲתֵרִי בְּהוּ כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא וְלֹא קִבְּלוּ
 מַנְיָה, וְקִיָּים בְּנִפְשֵׁיהָ קָרָא דְכִתִּיב, (יחזקאל ג) וְאַתָּה
 כִּי הִזְהַרְתָּ רָשָׁע וְגו'. וְכַתִּיב וְאַתָּה אֶת נִפְשׁוֹ הַצֵּלְתָּ.
 מִכָּאן כָּל מָאן דְּאִזְהַר לְחֵיִיבָא אֵף עַל גַּב דְּלֹא קִבְּלוּ
 מַנְיָה הוּא שְׂוִיב לִיָּה לְגַרְמִיָּה וְהָהוּא חֵיִיבָא אֲתַפְּס
 בַּחוּבִיָּה. וְעַד כַּמָּה יִזְהֵר לִיָּה עַד דִּימַחִי לִיָּה הָא
 אוֹקְמוּהָ חֲבָרִיא.

רָשָׁע נִתְפָּס בַּחֲטָאוֹ. וְעַד כַּמָּה יִזְהֵר אוֹתוֹ? עַד שְׁיִכָּה אוֹתוֹ, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ הַחֲבָרִים.

סֵפֶר אוֹר הַזֹּהָר (עמוד 81)
 - פֶּרֶק אַ עֲנָף א' -

מַעֲלַת אַמִּירַת הַזֹּהָר וְהַתְּקוּנִים אֲפִלוּ בְּלִי הַבְּנָה

(א) אִי אֲפִשֵׁר שְׁכַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל יִבּוֹאוּ לְטַהֲרָה הַגְּדוּלָּה הַזֹּה, זוֹלַת עַל יְדֵי לְמוֹד הַקְּבֵלָה,
 שְׁהִיא הַדְּרִךְ הַקְּלָה בְּיוֹתֵר, הַמְּסַפִּיקָה גַם לְקַטְנֵי הַדַּעַת

אִי אֲפִשֵׁר שְׁכַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל יִבּוֹאוּ לְטַהֲרָה הַגְּדוּלָּה הַזֹּה, זוֹלַת עַל יְדֵי לְמוֹד הַקְּבֵלָה, שְׁהִיא הַדְּרִיךְ
 הַקְּלָה בְּיוֹתֵר, הַמְּסַפִּיקָה גַם לְקַטְנֵי הַדַּעַת, מֵה שְׂאִין כּוֹן בְּדְרִיךְ הַעֲסָק בְּתוֹרַת הַנְּגִלָּה בְּלִבְד, אִי אֲפִשֵׁר
 לְזַכּוֹת עַל יְדֵהָ, זוֹלַת לִיחִידֵי סְגֻלָּה, וְעַל יְדֵי יְגִיעָה רַבָּה, אֲבָל לֹא לְמַרְבִּית הָעֵם.

(הרב הקדוש רבי יהודה אשלג זכר צדיק לברכה, בהקדמה לתלמוד עשר הספירות, אות לו)

(ב) אוֹי לְאֵלוֹ שְׁלֹא רוֹצִים לְלַמַּד אֶת הַזֹּהָר, מִפְּנֵי שֶׁהֵם מְבִיאִים לְעוֹלָם עֲנִי, מִלְּחָמוֹת וְאַסּוֹנוֹת
 אוֹי לְאֵלוֹ שְׁלֹא רוֹצִים לְלַמַּד אֶת הַזֹּהָר, מִפְּנֵי שֶׁהֵם מְבִיאִים לְעוֹלָם עֲנִי, מִלְּחָמוֹת וְאַסּוֹנוֹת.

(תקוני הזוהר, תקון 30)

(ג) לְמוֹד סֵפֶר הַזֹּהָר מַעַל וְעַדִּיף עַל כָּל לְמוֹד אַחַר
 לְמוֹד סֵפֶר הַזֹּהָר מַעַל וְעַדִּיף עַל כָּל לְמוֹד אַחַר.

(החיד"א)

(ד) הַנְּאֻלָּה וּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ תְּלוּיִים רַק בְּלְמוֹד הַקְּבֵלָה
 הַנְּאֻלָּה וּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ תְּלוּיִים רַק בְּלְמוֹד הַקְּבֵלָה.

(הגאון מוילנא. ספר אבן שלמה 3, 11)

מקור המאמר בזהר פרשת נח דף עא ע"א
מעלת האדם שנברא בצלם

וּמִוֹרְאֵכֶם וְחַתְכֶם יִהְיֶה. מִכָּאן וְלַהֲלָאָה יִהְיֶה לְכוּן
דְּיוֹקְנֵין דְּבְנֵי נְשָׂא דְהָא בְּקַדְמִיתָא לָא
הוּוּ דְּיוֹקְנֵין דְּבְנֵי נְשָׂא. תָּא חֲזִי, תָּא חֲזִי, בְּקַדְמִיתָא כְּתִיב,
בְּצֻלָם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם. וְכְתִיב, (בראשית ט)
בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים עָשָׂה אוֹתוֹ. כִּיּוֹן דְּחָטוּ אֲשֶׁתְּנֵין
דְּיוֹקְנֵיהוּ מִהֵהוּא דְּיוֹקְנָא עֲלָאָה וְאֶתְהַפְּכוּ אֲנוּן
לְמַדְחַל מִקְּמֵי חֲיוּן פְּרָא.

בְּקַדְמִיתָא כָּל בְּרִיין דְּעֲלָמָא זְקָפְן עֵינֵין וְחָמְאן
דְּיוֹקְנָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה וְזַעֲאן וְדַחֲלִין
מִקְּמֵיהּ. כִּיּוֹן דְּחָטוּ אֶתְהַפְּדוּ דְּיוֹקְנֵיהוּ מֵעֵינֵיהוּ
לְדְּיוֹקְנָא אַחְרָא. וְאֶתְהַפְּדוּ דְּבְנֵי נְשָׂא זַעֲיִן וְדַחֲלִין קְמֵי
שְׂאָר בְּרִיין.

תָּא חֲזִי, כָּל אֲנוּן בְּנֵי נְשָׂא דְלָא חָטְאן קְמֵי מְאִרִיהוּן
וְלָא עֲבְרִין עַל פְּקוּדֵי אוֹרִייתָא. זִיו דְּיוֹקְנָא
דְּלֵהוּן לָא אֲשֶׁתְּנֵי מִחֲיוּן דְּדְּיוֹקְנָא עֲלָאָה. וְכָל בְּרִיין
דְּעֲלָמָא זַעֲיִן וְדַחֲלִין קְמֵיהּ. וּבְשַׁעֲתָא דְּבְנֵי נְשָׂא
עֲבְרִין עַל פְּתַגְמֵי אוֹרִייתָא, אֶתְחַלְּפוּ דְּיוֹקְנָא דְּלֵהוּן

וּמִוֹרְאֵכֶם וְחַתְכֶם יִהְיֶה. מִכָּאן וְלַהֲלָאָה יִהְיֶה לְכֶם
דְּמִיּוֹת בְּנֵי אָדָם, שְׁהֵרִי בְּתַחֲלָה לָא הָיוּ דְּמִיּוֹת שְׁל
בְּנֵי אָדָם. בָּא רָאָה, בְּתַחֲלָה כְּתוּב (שם ט)
בְּצֻלָם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם, וְכְתוּב (שם ה)
בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים עָשָׂה אוֹתוֹ. כִּיּוֹן שְׁחָטְאוּ, הִשְׁתַּנְּתָה
דְּמוּתָם מֵאוֹתָהּ דְּמוּת עֲלִיוֹנָה, וְהֵם הִתְהַפְּכוּ לְפַחַד מִלְּפָנֵי
חַיּוֹת הַשָּׁדָה.

בְּהַתְּחַלָּה כָּל בְּרִיּוֹת הָעוֹלָם זְקָפוּ עֵינֵינִים, וְרָאוּ דְּמוּת
קְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה וְזַעֲרוּ וּפְחָדוּ מִלְּפָנֵינוּ.
כִּיּוֹן שְׁחָטְאוּ, הִתְהַפְּכָה דְּמוּתָם בְּעֵינֵיהֶם
לְדְּמוּת אַחְרָת, וְהִתְהַפְּדוּ שְׁבְנֵי אָדָם
זַעֲיִם וּפּוֹחַדִּים לְפָנֵי שְׂאָר הַבְּרִיּוֹת.

בָּא רָאָה, כָּל אוֹתָם בְּנֵי אָדָם שְׁלָא
חוֹטְאִים לְפָנֵי רְבוּנָם וְלָא עוֹבְרִים עַל מְצוּוֹת
הַתּוֹרָה, זִיו דְּמוּתָם לָא

מִשְׁתַּנָּה מִמְרָאָה הַדְּמוּת הָעֲלִיוֹנָה, וְכָל בְּרִיּוֹת הָעוֹלָם זַעֲיִם וּפּוֹחַדִּים לְפָנֵינוּ. וּבְשַׁעֲתָא שְׁבְנֵי אָדָם
עוֹבְרִים עַל דְּבְרֵי הַתּוֹרָה, מִתְחַלְּפֵת דְּמוּתָם, וְכָלֵם מְזַדְּעֵזְעִים וּפּוֹחַדִּים מִלְּפָנֵי הַבְּרִיּוֹת

וְכִלְהוּ זַעֲוֵן וְדַחְלִין מִקַּמֵּי בְרִיין אַחֲרֵינוּ, בְּגִין דְּאֵתְחַלֵּף
 דְּיוֹקָנָא עֲלָאָה וְאֵתְעֵבֵר מַצִּייהוּ, וְכִדִּין שְׁלִטֵי בְהוּ
 חֵיות בְּרָא, דְּהָא לָא חָמוּ בְהוּ הֵהוּא דְּיוֹקָנָא עֲלָאָה
 כְּדַקְחֵזִי.

וְעַל כֵּן הִשְׁתָּא בִּיּוּן דְּעֲלָמָא אֵתְחַדֵּשׁ כְּמִלְקָדְמִין,
 בְּרִיד לֹון בְּרַכְתָּא דָּא וְשִׁלִּיט לֹון עַל כְּלָא,
 כְּמָה דְּאֵת אָמֵר וְכָל דְּגֵי תֵיָם בִּידְכֶם נְתָנוּ. וְאַפִּילוּ
 נוּגֵי יַמָּא. רַבִּי חֵיָא אָמֵר בִּידְכֶם נְתָנוּ. מִקְדַּמַּת דְּנָא.
 דְּכֵד בְּרָא קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא עֲלָמָא מְסַר כְּלָא בִּידְהוּן
 דְּכַתִּיב וּרְדוּ בְּדַגַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְגו'.

בְּרָא אֶת הָעוֹלָם, מְסַר בִּידֵיהֶם אֶת הַכֹּל, שְׁכַתוֹב וּרְדוּ בְּדַגַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְגו'.

הָאֲחֵרוֹת, מִשּׁוּם שֶׁהִתְחַלְּפָה
 הַדְּמוּת הָעֲלִיוֹנָה וְהָעֲבָרָה
 מֵהֶם, וְאִזּוּ שׁוֹלְטִים בָּהֶם חֵיות
 הַשָּׂדֶה, שֶׁהָרִי לֹא רוֹאִים
 בָּהֶם אוֹתָהּ דְּמוּת עֲלִיוֹנָה
 כְּרָאוּי.

וְעַל כֵּן עֲכָשׁוּ, בִּיּוּן שֶׁהָעוֹלָם
 הִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹ מִקְדָּם, בְּרַכָּם
 אֶת הַבְּרָכָה הַזֹּאת וְהִשְׁלִיט
 אוֹתָם עַל הַכֹּל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 וְכָל דְּגֵי הַיָּם בִּידְכֶם נְתָנוּ.
 וְאַפִּילוּ דְּגֵי הַיָּם. רַבִּי חֵיָא
 אָמֵר, בִּידְכֶם נְתָנוּ - מִקְדָּם
 לְכֹן. כְּשֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּרָא אֶת הָעוֹלָם, מְסַר בִּידֵיהֶם אֶת הַכֹּל, שְׁכַתוֹב וּרְדוּ בְּדַגַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְגו'.

סְפָר אֹר הַזֶּהָר (עֲמוּד 82)

- פְּרָק אַ עֲנָף א' -

מַעֲלַת אַמִּירַת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים אֲפִילוּ בְּלִי הַבְּנָה
(כה) עַל לְמוּד הַזֶּהָר אֵין שׁוּם הַגְּבֻלוֹת

עַל לְמוּד הַזֶּהָר אֵין שׁוּם הַגְּבֻלוֹת... (הַחֲפִיז חֵיָם)

כו) אִם דּוֹרֵי הֵיָה שׁוֹמֵעַ בְּקוֹלִי, הֵיָה לּוֹמֵד כְּבָר מִגִּיל תִּשְׁעַ סְפָר הַזֶּהָר
 אִם דּוֹרֵי הֵיָה שׁוֹמֵעַ בְּקוֹלִי, הֵיָה לּוֹמֵד כְּבָר מִגִּיל תִּשְׁעַ סְפָר הַזֶּהָר, וְכֵן הֵיָה רֹכֵשׁ יִרְאַת שָׁמַיִם בְּמָקוֹם
 חֲכָמָה חִיצוֹנִית. (הַרְבַּ הַקְדוּשׁ רַבִּי יִצְחָק אֲזִיזִק מִקוֹמְרָנָא, סְפָר נוֹצֵר חֲסֵד)

כז) אֲנִי קוֹרָא לְכָל אַחֵד, לְהַקְדִּישׁ כָּל יוֹם זְמַן לְלְמוּד הַקְּבֵלָה
 אֲנִי קוֹרָא לְכָל אַחֵד לְהַקְדִּישׁ כָּל יוֹם זְמַן לְלְמוּד הַקְּבֵלָה, מִפְּנֵי שֶׁבְּזֶה תְּלוּי נִקְוֵי נִשְׁמַתְכֶם.
 (הַרְבַּ יִצְחָק בְּדוֹרֵי)

כח) בְּזִכּוֹת לְמוּד הַזֶּהָר הַקְדוּשׁ יְבוֹא הַגּוֹאֵל
 בְּזִכּוֹת לְמוּד הַזֶּהָר הַקְדוּשׁ יְבוֹא הַגּוֹאֵל. (רַבִּי אֱלִיהוּ בֶן סוֹלִימָן מֵאֲנִי, כִּפְסָא אֱלִיהוּ, שְׁעַר ד')

כט) לְמוּד הַזֶּהָר הַקְדוּשׁ מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְּרַעֲנוּת וּגְזוּרֹת קִשּׁוֹת וְרַעוּת
 כְּבָר יְדוּעַ לְכַבּוֹדֵם מַעֲלַת לְמוּד הַזֶּהָר הַקְדוּשׁ אֲשֶׁר הוּא מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְּרַעֲנוּת וּגְזוּרֹת קִשּׁוֹת וְרַעוּת.
 (רַבִּי יְרוּשָׁלַיִם, שְׁנַת תַּרְפֵּא)

ל) עַל יְדֵי הַזֶּהָר הַקְדוּשׁ יִצְאוּ מִן הַגְּלוּת
 וּבְגִלְל שְׁעֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מֵאֵילָן הַחַיִּים שֶׁהוּא סְפָר הַזֶּהָר הַקְדוּשׁ, יִצְאוּ עַל יְדוּ מִן הַגְּלוּת.
 (רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, הַזֶּהָר, נִשָּׂא אוֹת צ')

נַעֲרָךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגּוֹאֵלָה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
 נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנִים לְזִכּוּי הַרְבִּים בְּלַבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצַל מְלַכוֹת דּוּד רַחוּב הַשּׁוֹמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת בראשית דף לב ע"א
סוד איסור דבור חול בשבת

בֹּא רֵאָה, כָּל אוֹתָם עֲמָקִים
נִסְתָּרִים שְׁיִוְצָאִים מִתּוֹךְ
מִחֲשָׁבָה וְקוֹל לִוְקַח אוֹתָם,
לֹא מִתְגַּלִּים עַד שֶׁדְּבוּר
מְגַלֶּה אוֹתָם. מָה הַדְּבָר? הֲיֵנּוּ
דְבוּר.

וְזֶה הַדְּבוּר נִקְרָא שֶׁבֶת,
וּבְגִלְל שֶׁשֶׁבֶת נִקְרָא דְבוּר,
דְּבוּר שֶׁל חֹל אֲסוּר בְּשֶׁבֶת.
[וְכֹךְ הָיָה עוֹשֶׂה רַבֵּי שְׁמַעוֹן, כְּשֶׁהָיָה
רוֹאֶה אֶת אִמּוֹ שֶׁהִיָּתְהָ מִדְּבַרְתָּ, הָיָה אוֹמֵר
לָהּ: אִמָּא, שְׁתַּקִּי. שֶׁבֶת הַיּוֹם וְאֲסוּר.]
בְּגִלְל שֶׁדְּבוּר זֶה צָרִיף
לְשֵׁלֵט וְלֹא אַחַר. וְדְבוּר זֶה
שֶׁהוּא בָּא מִצַּד הַחֲשָׁד, מְגַלֶּה
עֲמָקוֹת מִתּוֹכוֹ. וּמִשְׁמַע מְנִי

תָּא חַוִּי, כָּל אֲנֹוֹן עֲמִיקוֹן סְתִימִין דְּנִפְקִי מִגּוֹ
מִחֲשָׁבָה וְקָלָא נְטִיל לֹוֹן לָא אֲתַגְלִיִּין עַד דְּמָלָה
מְגַלֶּה לֹוֹן. מָאן מָלָה הֲיֵנּוּ דְבוּר.

וְהֵאִי דְבוּר אֲקָרִי שֶׁבֶת. וּבְגִין דְּשֶׁבֶת אֲקָרִי דְבוּר,
דְּבוּר דְּחוֹל אֲסוּר בְּשֶׁבֶת. (גְּלִיִּין מִהֲרַשׁ"ב וְכֹךְ הָוָה
עֲבִיד רַבֵּי שְׁמַעוֹן כַּד חָמִי לְאַמִּיָּה דְּהוֹת מְשִׁתְּעִיא
הָוָה אָמַר לָהּ, אִמָּא, שְׁתוּקִי, שֶׁבֶת הוּא וְאֲסִיר). בְּגִין
דְּדְבוּר דָּא בְּעִיא לְשֵׁלֵטָא וְלֹא אַחַרָּא. וְהֵאִי דְבוּר
דְּאִיְהוּ אֲתִי מִסְּטָרָא דְּחֲשָׁד מְגַלֶּה עֲמִיקוֹת מְגִוִּיָּה.
וּמִשְׁמַע מְנִי חֲשָׁד. הֵהוּא דְּאֲתִי מִסְּטָרָא דְּחֲשָׁד
דְּכִתִּיב מְנִי דִּיִּקָּא.

חֲשָׁד, אוֹתוֹ שֶׁבָּא מִצַּד הַחֲשָׁד, שְׁכִתּוּב מְנִי דִּוְקָא.

סֵפֶר אוֹר הַזֹּהָר (עֲמוּד 83)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אֲמִירַת הַזֹּהָר וְהַתְּקוּנִים אֶפְלוּ בְּלִי הַבְּנָה

לֹא) סֵפֶר הַזֹּהָר מוֹכֵן הוּא לְפִתּוּחַ פִּתְחֵי גְּאֻלָּה

כַּעֲת הַזְּמַן הַמְּחִיב לְהַרְבּוֹת קִנְיָן בְּתוֹרַת הַפְּנִימִית. סֵפֶר הַזֹּהָר הַפּוֹרֵץ נְתִיבוֹת חֲדָשׁוֹת, מִשִּׁים בְּמִדְּבָר
דְּרַף מְסֻלָּה בְּעַרְבָּה, הוּא וְכָל תְּבוּאָתוֹ מוֹכֵן הוּא לְפִתּוּחַ פִּתְחֵי גְּאֻלָּה.
(אוֹרוֹת נו)

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל
הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סַעֲוֹדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסַּעֲוֹדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוּתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסַעֲוֹדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסַּעֲוֹדוֹת הַקְּלוֹ,
שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמְזֻלוֹת. וּמִשּׁוֹם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בְּיַד וּבִין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָא
שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עַלְמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינֵן,
וּסַעֲוֹדָתָא דִּילִיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
דְזַעִיר אֲפִין, דִּהְיָוִי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהָהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכֵן. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵי
בְּסַעֲוֹדָתִיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֱלִין סַעֲוֹדָתִי, דְאֵינֻן
סַעֲוֹדָתִי מְהֵימְנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהֵימְנוֹתָא עֲלָאָה, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בְּיַד וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֱלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינֻן בְּנֵי מִלְכָּא. דְאֵינֻן מֵהֵיכְלָא
דְּמִלְכָּא, דְאֵינֻן בְּנֵי מְהֵימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַקְּלוֹ נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהֵיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי
הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָגָם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עַצְמוֹ שְׂאִינֹ מִבְּנֵי

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שְׂאִינוּ מִבְּנֵי
הַיֵּכָל הַמֶּלֶךְ, וְשְׂאִינוּ מִזֶּרַע
קָדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנוֹתְנִים
עָלָיו חֵמֶר שֶׁל שְׁלֵשָׁה דְבָרִים
- דִּין הַגִּיהֶנֶם וְכוּ'.

וּבֹא רְאֵה, בְּכֹל שְׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים צָרִיךְ אָדָם
לְשַׂמַּח וּלְשַׂמַּח אֶת הָעֲנָנִים,
וְאִם הוּא שְׂמַח לְבָדוֹ וְלֹא
נוֹתֵן לְעֲנָנִים - עֲנֹשׂוּ רַב,
שֶׁהָרִי לְבָדוֹ שְׂמַח, וְלֹא נוֹתֵן
שְׂמִיחָה לְאַחֵר. עָלָיו כְּתוּב
(מִלֵּאכִי ב) וְזֵרִיתִי פָּרֵשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. וְאִם הוּא
שְׂמַח בְּשַׁבָּת, אֵף עַל גֵּב
שֶׁלֹּא נוֹתֵן לְאַחֵר - לֹא
נוֹתְנִים עָלָיו עֲנֹשׁ כְּבִשְׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים, שְׂכָתוּב
פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. אָמַר פָּרֵשׁ
חֲגִיכֶם, וְלֹא פָּרֵשׁ שַׁבָּתְכֶם.
וְכָתוּב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם
וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׂנֵאָה נַפְשִׁי. וְאֵלּוּ
שַׁבָּת לֹא אָמַר.

וּמִשׁוּם כֶּךָ פְּתוּב בֵּינִי וּבֵין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם שְׁכָל
הָאֱמוּנָה נִמְצְאָת בְּשַׁבָּת,
נוֹתְנִים לְאָדָם נְשִׂמָה אַחֲרֵת,
נְשִׂמָה עֲלִיוֹנָה, נְשִׂמָה שְׁכָל
הַשְּׁלֵמוֹת בָּהּ, כְּדִגְמַת הָעוֹלָם

הַבָּא. וּמִשׁוּם כֶּךָ נִקְרָאת שַׁבָּת. מַה זֶה שַׁבָּת? שֵׁם שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שְׁלֵם
מִכָּל צַדְדָיו.

חַד סְעוּדָתָא מִנֵּיהּוּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעֵילָא,
וְאַחֲזִי גְרַמִּיָּה דְלָאוּ מִבְּנֵי מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא,
דְלָאוּ מִבְּנֵי הַיֵּכָלָא דְמַלְכָּא הוּא דְלָאוּ מִזֶּרַעָא
קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא. וְיַהֲבִין עָלֶיהָ חוּמְרָא
דְתַלְתַּת מְלִין, דִּינָא דִּגְיֵהֶנֶם וְגו'.

וְתָא חֲזִי, בְּכֹלְהוּ שְׂאֵר זְמַנִּין וְחֲגִין, פְּעִי בַר נֶשׁ
לְחַדִּי, וּלְמַחְדֵי לְמַסְכְּנֵי. וְאִי הוּא חַדִּי
בְּלַחֲזוּדֵי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנֵי, עוֹנֵשִׂיָּה סָגִי, דְהָא
בְּלַחֲזוּדֵי חַדִּי, וְלֹא יְהִיב חֲדוֹ לְאַחֲרָא. עָלֶיהָ כְּתוּב,
(מִלֵּאכִי ב) וְזֵרִיתִי פָּרֵשׁ עַל פְּנֵיכֶם פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי
אִיהוּ בְּשַׁבָּתָא חַדִּי, אֵף עַל גֵּב דְלֹא יְהִיב לְאַחֲרָא,
לֹא יַהֲבִין עָלֶיהָ עוֹנֵשִׂא, כְּשְׂאֵר זְמַנִּין וְחֲגִין, דְכְּתוּב
פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם קָאֵמַר, וְלֹא פָּרֵשׁ
שַׁבָּתְכֶם. וְכְתוּב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׂנֵאָה
נַפְשִׁי. וְאֵלּוּ שַׁבָּת לֹא קָאֵמַר.

וּבְגִינֵי כֶּךָ כְּתוּב, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם
דְּכָל מְהִימְנוֹתָא אֲשַׁתְּכַח בְּשַׁבָּתָא, יַהֲבִין
לִיהָ לְבַר נֶשׁ נְשִׂמָתָא אַחֲרָא, נְשִׂמָתָא עֲלָאָה,
נְשִׂמָתָא דְכָל שְׁלִימוֹ בָּהּ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאֲתִי.
וּבְגִינֵי כֶּךָ אִקְרִי שַׁבָּת. מַהוּ שַׁבָּת. שְׂמָא דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. שְׂמָא דְאִיהוּ שְׁלִים מִכָּל סְטְרוֹי.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כִּף הוּא. אוי לְאָדָם שֶׁלֹּא מְשָׁלִים אֶת שְׂמִיחָה הַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמְהִי שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאָמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה עַל שְׂמִיחָה, אָמוּנָה שְׁלֵמָה מִכָּל צַדְדָיו.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כִּף הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ, דְּלֹא אֲשָׁלִים חֲדוּוֹתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּוֹתָא דִּילִיָּה. אֵלּוּן תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוֹי.

שְׁנֵינּוּ, בְּיוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים הָאָבוֹת, וְכֻלָּ הַבָּנִים יוֹנְקִים, מֵה שְׂאִין כֵּן בְּכָל שְׂאָר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בְּיוֹם הַזֶּה רְשָׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בְּיוֹם הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בְּיוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין יִנְקִין, מַה דְּלֹאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאָר חֲגֵין וְזַמְנֵין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חֵיבֵיָא דְגֵיְהֵנָם גַּיְיָחִין. בְּהֵדִין יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא. בְּהֵדִין יוֹמָא אֲוֵרֵיָתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימֵין.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֲמוּד 83)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אֲמִירַת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים אֲפִלוּ בְּלֵי הַבְּנָה

(כב) הַבְּעַל שֵׁם טוֹב: קִדְּם כָּל תְּפִלָּה יִלְמְדוּ מֵאֲמָרֵי זֶהָר

הַבְּעַל שֵׁם טוֹב צוּהָ לְאֲנָשׁוֹי: שְׁקִדְּם כָּל תְּפִלָּה יִלְמְדוּ מֵאֲמָרֵי זֶהָר.

(רַבִּי יִצְחָק בַּר יִשְׁעִיָּה עֲטִיָּה, דְּוֵרֵשׁ טוֹב, עֲנָן זֶהָר)

וְלַעוֹלָם אֵין כַּח בְּנֵי לְהַפְּשִׁיט הַתּוֹרָה מִמְּלַבּוּשֵׁיָה אִם לֹא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי עָלְיוּ הַשְּׁלוֹם וְחַבְרָיו בְּקִצַּת מְקוֹמוֹת.

(הֶרֶב מִשָּׁה קוֹרְדוּבִירוּ, הַרמ"ק, דַּע אֶת אֱלֹקֵי אָבִיךָ, טו)

וּמִי שֶׁלֹּא זָכָה לְהַבִּין זֶהָר אַף עַל פִּי בֵן יִלְמַד כִּי הַלְּשׁוֹן שֶׁל הַזֶּהָר מְזַכֵּךְ הַנְּשִׁמָּה.

(אוֹר צִדִּיקִים וְרַדְף סְעֵדָה לְרַבִּינוּ מֵאוֹר פֶּאֶפְרִיאֵשׁ – סִימָן א' סְעִיף טו)

(ג) לְמוֹד הַתְּקוּנֵי זֶהָר הַקְּדוֹשׁ מְקָרֵב הַנְּאֻלָּה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ

לְמוֹד הַתְּקוּנֵי זֶהָר הַקְּדוֹשׁ... מְטַהֵר הַגּוֹף וְהַנְּשִׁמָּה וְסִגְלָתוֹ לְקָרֵב הַנְּאֻלָּה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

(רַבִּי חַיִּים צְבִי עֶהְרֵנְרִיִּךְ, מְטָה אֶפְרַיִם, קִצָּה הַמְּטָה, סְעִיף קָטָן כג)

(ד) לְמוֹד הַזֶּהָר הוּא שְׁלֵמוֹת גְּדוֹל אֵל הַנְּפֶשׁ

לְמוֹד הַזֶּהָר הוּא שְׁלֵמוֹת גְּדוֹל אֵל הַנְּפֶשׁ וְאֵף עַל פִּי שְׂאִינּוּ מְבִין. הַלְּשׁוֹן שֶׁל הַזֶּהָר לְבַד מְסַגֵּל מְאֹד.

(רַבִּי חֲנוּךְ הַעֲנִיף מֵאֶלְכַסְנֵדֶר, סֵדֶר הַלְּמוֹד, אוֹת ב')

(ה) הַתְּבוֹת וְהַדְּבּוֹר שֶׁל זֶהָר הַקְּדוֹשׁ עֲצֻמָּן מְקַשְׂרִין אֶת הָאָדָם לְאֵין סוּף יִתְבָּרֵךְ

הַתְּבוֹת וְהַדְּבּוֹר שֶׁל זֶהָר הַקְּדוֹשׁ עֲצֻמָּן מְקַשְׂרִין אֶת הָאָדָם לְאֵין סוּף יִתְבָּרֵךְ.

(רַבִּי יִשְׂרָאֵל דּוּב מוֹלְעֵדְנִיק, שְׂאֵרִית יִשְׂרָאֵל שְׁעַר הַהַתְּקַשְׂרוֹת, שְׁעַר א' דְּרוֹשׁ ה' מֵאֲמָר ב')

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגּוֹאֵלָה בְּרַחֲמֵיָם. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי" נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנִים לְזִיכוֹי הַרְבִּים בְּלַבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצַל מַלְכוּת דּוּד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר חֵק לְיִשְׂרָאֵל

מִנְקֵד

הַף הַיּוֹמִי

פְּרִשְׁת לָהּ לָהּ

מֵהַתְנָא הַאֲלֵמִי

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מִבְּאָר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לִהְיוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִידָה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למועד הזהר

(קבלה מהאר"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למועדנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֵר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוֹנּוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדָתָם וּלְזֵיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבֵּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּתֵיכֶם בְּאֵלֶי אֲלֵפִים וְרִבּוּא רַבּוֹת. וְכֵן הַמְזַכֶּה אֶת
הַרְבֵּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְּדִיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוֹכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּח: – קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כָּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵיִן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ רוֹדְפִים רַדֵּף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמֶרֶת כְּמִוֶּה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמַתִּי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת לך לך דף ע"ב - ע"א
מעלת המתבונן בדרכי התורה

לְךָ לְךָ מֵאַרְצֶךָ וְגו'. רַבִּי
אָבָא פִּתַח וְאָמַר (ישעיה מו)
שָׁמְעוּ אֵלַי אֲבִירֵי לֵב
הֲרַחֲקִים מִצְדָּקָה. שָׁמְעוּ אֵלַי
אֲבִירֵי לֵב - כִּמָּה חֲזָקִים
לְבוֹתֵיהֶם שֶׁל הַרְשָׁעִים,
שָׂרוּאִים אֶת שְׁבִילֵי וְדַרְכֵי
הַתּוֹרָה וְלֹא מִסְתַּכְּלִים בָּהֶם,
וְלְבוֹתֵיהֶם חֲזָקִים שְׂאִינָם
חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה לְרַבּוֹנָם,
וְנִקְרָאִים אֲבִירֵי לֵב.
הֲרַחֲקִים מִצְדָּקָה -
שְׂמַתְרַחֲקִים מִן הַתּוֹרָה.

רַבִּי חֲזַקְיָה אָמַר,
שְׂמַתְרַחֲקִים מִן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְהֵם רַחֲוִקִים מִמֶּנּוּ,
וּמִשׁוּם כִּי נִקְרְאוּ אֲבִירֵי לֵב.
הֲרַחֲקִים מִצְדָּקָה - שְׂאִינָם
רוֹצִים לִקְרֹב אֶל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, מִשׁוּם כִּי הֵם
רַחֲוִקִים מִצְדָּקָה. כִּיּוֹן שֶׁהֵם
רַחֲוִקִים מִצְדָּקָה, רַחֲוִקִים הֵם
מִשְׁלוֹם, שְׂאִין לָהֶם שְׁלוֹם,

שְׂכַתּוּב (ישעיה מח) אֵין שְׁלוֹם אָמַר ה' לְרְשָׁעִים. מָה הַטַּעַם? מִשׁוּם שֶׁהֵם רַחֲוִקִים מִצְדָּקָה.

בֹּא רֵאֵה, אֲבָרְהָם רָצָה לִקְרֹב אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהִתְקַרַּב. זֶהוּ שְׂכַתּוּב (תהלים מה) אֶהְבֵּת
צְדָק וּתְשַׁנָּא רָשָׁע. מִשׁוּם שֶׁאֶהֱבָ צְדָק וְשַׁנָּא רָשָׁע, הִתְקַרַּב לְצְדָקָה, וְעַל זֶה כָּתוּב (ישעיה

לְךָ לְךָ מֵאַרְצֶךָ וְגו'. רַבִּי אָבָא פִּתַח וְאָמַר, (ישעיה מח)
שָׁמְעוּ אֵלַי אֲבִירֵי לֵב הֲרַחֲוִקִים מִצְדָּקָה. שָׁמְעוּ
אֵלַי אֲבִירֵי לֵב, כִּמָּה תְּקִיפִין לְבִייהוּ דְחִיבֵיָא, דְחִמָּאן
שְׁבִילֵי וְאַרְחֵי דְאוּרֵייתָא וְלֹא מִסְתַּכְּלָן בְּהוּ, וְלְבִייהוּ
תְּקִיפִין דְלֹא מְהִדְרִין בְּתִיּוּבְתָא לְגַבֵּי מְרִיהוֹן, וְאַקְרוּן
אֲבִירֵי לֵב. הֲרַחֲוִקִים מִצְדָּקָה דְמַתְרַחֲקֵי מְאוּרֵייתָא.

רַבִּי חֲזַקְיָה אָמַר דְּמַתְרַחֲקֵי מִקְדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְאַנּוּן רַחֲוִקִין מִנֵּיהּ, וּבְגִין כִּי אִקְרוּן אֲבִירֵי לֵב.
הֲרַחֲוִקִים מִצְדָּקָה דְלֹא בְעָאן לְקַרְבָּא לְגַבֵּי קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, בְּגִין כִּי אַנּוּן רַחֲוִקִים מִצְדָּקָה, כִּיּוֹן דְאַנּוּן
רַחֲוִקִים מִצְדָּקָה רַחֲוִקִים אַנּוּן מִשְׁלוֹם דְלִית לוֹן
שְׁלוֹם. דְכָתִיב, (ישעיה מח) אֵין שְׁלוֹם אָמַר יי לְרְשָׁעִים.
מָאִי טַעַמָא בְּגִין דְאַנּוּן רַחֲוִקִים מִצְדָּקָה.

תָּא חֲזִי, אֲבָרְהָם בְּעֵי לְקַרְבָּא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְאַתְקַרַּב. הִדָּא הוּא דְכָתִיב, (תהלים מה) אֶהְבֵּת צְדָק
וּתְשַׁנָּא רָשָׁע. בְּגִין דְאֶהֱבָ צְדָק וְשַׁנָּא רָשָׁע אֶתְקַרַּב

שְׂכַתּוּב (ישעיה מח) אֵין שְׁלוֹם אָמַר ה' לְרְשָׁעִים. מָה הַטַּעַם? מִשׁוּם שֶׁהֵם רַחֲוִקִים מִצְדָּקָה.

בֹּא רֵאֵה, אֲבָרְהָם רָצָה לִקְרֹב אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהִתְקַרַּב. זֶהוּ שְׂכַתּוּב (תהלים מה) אֶהְבֵּת
צְדָק וּתְשַׁנָּא רָשָׁע. מִשׁוּם שֶׁאֶהֱבָ צְדָק וְשַׁנָּא רָשָׁע, הִתְקַרַּב לְצְדָקָה, וְעַל זֶה כָּתוּב (ישעיה

אֲבָרְהָם אֱהָבִי. מָה הַטַּעַם
 אֱהָבִי? מִשּׁוֹם שְׂכַתּוֹב אֶהְבֶּתְךָ
 צְדָקָה. הָאֱהָבָה שְׂאֵהֵב
 אֲבָרְהָם אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְכַל בְּנֵי דוֹרוֹ, שְׁהִיוּ
 אֲבִירֵי לֵב, וְהֵם רְחוּקִים
 מִצְדָּקָה, כְּמוֹ שְׁנַתְבָּאָר.

לְצְדָקָה, וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה נחא) אֲבָרְהָם אֱהָבִי. מָאִי
 טַעְמָא אֱהָבִי, בְּגִין דְּכְתִיב אֶהְבֶּתְךָ צְדָקָה. רְחוּמוֹתָא
 דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְרָחִים (דף ע"ו ע"א) לִיָּה אֲבָרְהָם מְכַל
 בְּנֵי דְרִיָּה דְהוּוּ אֲבִירֵי לֵב וְאֲנוּן רְחוּקִים מִצְדָּקָה כְּמָה
 דְּאִתְמַר.

סְתָרֵי תוֹרָה

סְתָרֵי-תוֹרָה

(דף ע"ו ע"ב)

לְמַדְנּוּ בְּתַקְוָה רְצוֹן הַמֶּלֶךְ
 נִטַּע אֵילָן אֶחָד גָּדוֹל וְחִזְק
 בְּתוֹךְ הַנְּטִיעוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת,
 הַנְּטִיעָה שֶׁל הָאֵילָן הַזֶּה
 בְּתַרְיֶסֶר תְּחוּמִים מְסֻבָּת.
 בְּאַרְבַּעַת צְדָדִים שֶׁל הָעוֹלָם
 פְּרוּשָׁה רַגְלוֹ. ת"ק פְּרָסְאוֹת
 מְסֻעוֹתָיו. כָּל הַרְצוֹנוֹת שֶׁל
 אוֹתָם פְּרָסוֹת בּוֹ תְלוּיִים.
 כְּשִׁזְהָ מִתְעוֹרֵר, כָּלָם
 מִתְעוֹרְרִים עִמּוֹ. אֵין מִי
 שְׂיוּצָא מִרְצוֹנוֹ. אַחַר כֵּן
 כָּלָם בְּרָצוֹן אֶחָד עִמּוֹ. קָם
 מְלַמְעָלָה, [יורד] יוֹרֵד
 בְּמִסְעוֹתָיו לְתוֹךְ הַיָּם. מִמֶּנּוּ
 הַיָּם [מִתְגַּלֶּה] מִתְמַלֵּא. הוּא

תְּאֲנָא בְּתוֹקְפָא דְהֶרְמֵנוּ דְמַלְכָּא, אֲנַצִּיב חַד אֵילָנָא רַבָּא
 וְתַקִּיף גּוֹ נְטִיעֵן עֲלָאִין, נְטִיעֵ אֵילָנָא דָּא, בְּתַרְיֶסֶר תְּחוּמִין
 אֶסְתַּחֲד, בְּאַרְבַּע סְטְרִין דְּעֲלָמָא פְּרִישָׁא רַגְלִיָּה. ת"ק פְּרָסִי
 מְטַלְנוּי, כָּל רְעוּתִין דְּאֲנוּן פְּרָסִין בֵּיה תְלוּיִן, כַּד אֲתַעַר הָאִי,
 כְּלָהוּ מִתְעַרְיִן בְּהַדִּיָּה לִית מָאן דְּנַפִּיק מִרְעוּתִיָּה. לְבַתְרָ, כְּלָהוּ
 בְּרְעוּתָא חֲדָא בְּהַדִּיָּה, קָם מְלַעִילָא (ס"א נְחִית) אֲתַנְחִית
 בְּמִטְלְנוּי לְגוֹ יִפְא. מְנִיָּה יִפְא (אֲתַגְלִי) אֲתַמְלִיָּא. אִיָּהוּ מְקוֹרָא
 (דְּכָל ד"א לְכָל) מִיּוּן דְּנַבְעִין. תְּחוּתִיָּה מִתְפַּלְגִין כָּל מִימוּי
 דְּבְרָאשִׁית, שְׁקִיּוּ דְגִנְתָּא בֵּיה תְלוּיִן.

כָּל נְשֻׁמְתִין דְּעֲלָמָא מְנִיָּה פְּרַחִין. נְשֻׁמְתִין אֵלִין עֲאֵלִין בְּגִנְתָּא
 לְנַחְתָּא לְהָאִי עֲלָמָא. נְשֻׁמְתָּא כַּד נִפְקָא אֲתַבְרַכָּא בְּשַׁבַּע
 בְּרַכָּאן לְמַהוּי אָבָא (ד"א ל"ג לְרוּחָא וְרָם) לְגוּפָא (וְלַמְהוּי) בְּסִלְיָקוּ
 (דְּדִיוֹקְנָא עֲלָאָה הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיֹּאמֶר יי אֵל אֲבָרְם הָא
 נְשֻׁמְתָּא עֲלָאָה אָבָא (ד"א ל"ג לְרוּחָא וְרָם) לְגוּפָא בְּסִלְיָקוּ)
 דְּדִיוֹקְנָא עֲלָאָה.

הַמְקוֹר [שֶׁל כָּל] הַיָּם הַנוֹבְעִים, תְּחַתִּיו נַחֲלִיקִים כָּל מִימֵי בְּרָאשִׁית. הַשְּׂקָאוֹת הֶגְן תְּלוּיִים
 בּוֹ.

כָּל הַנְּשֻׁמוֹת שֶׁל הָעוֹלָמִים פּוֹרְחוֹת מִמֶּנּוּ. הַנְּשֻׁמוֹת הַלְלוּ נְכֻסְאוֹת לְגֵן לְרֵדָת לְעוֹלָם הַזֶּה.
 כְּשִׂיוּצָא נְשֻׁמָּה, הִיא מִתְבְּרַכַת בְּשַׁבַּע בְּרָכוֹת לְהִיּוֹת אָב [לְרוּחַ וְרָם] לְגוּף [וְלַהֲיוֹת] בְּעֲלִיָּה
 [שֶׁל הַדְּמוּת הָעֲלִיוֹנָה. זֶהוּ שְׂכַתּוֹב וַיֹּאמֶר ה' אֵל אֲבָרְם. הֲרִי נְשֻׁמָּה עֲלִיוֹנָה אָבָא (לְרוּחַ וְרָם)
 לְגוּף בְּעֲלִיָּה] שֶׁל דְמוּת עֲלִיוֹנָה.

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזּוֹהַר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
 נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנִים לְזִכּוּי הַרְבִּים בַּלְבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצַל מַלְכוּת דּוֹד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

כְּשֶׁרוּצָה [הנפיש] לְרַדֵּת
לְעוֹלָם הַזֶּה, מִשְׁבִּיעַ אוֹתָהּ
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשַׁמֵּר
אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנּוֹ, וּמוֹסֵר לָהּ מֵאָה
מִפְתָּחוֹת שֶׁל בְּרָכוֹת שֶׁל כָּל
יוֹם לְהַשְׁלִים אֶת הַדְּרָגוֹת
הָעֲלִיוֹנוֹת כְּחֻשְׁבוֹן ל'ךָ
ל'ךָ. שֶׁהָרִי כָּלֵם נִמְסְרוּ לָהּ
כִּי לְתַקֵּן בָּהֶם אֶת הַגָּן
וְלַעֲבֹדָה וְלִשְׁמֵרָהּ. מֵאַרְצָךָ -
זֶה גֵן הָעֵדֶן.

[ומולדתך - זֶה הַגִּנָּה, שֶׁנִּקְרָא
עֵץ הַחַיִּים, שֶׁהוּא תְּרִיסֵר
שְׁבֻטִים עֲלִיוֹנִים. וּמִבֵּית
אָבִיךָ - זֶה הַשְּׁכִינָה. אָבִיךָ זֶה
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁנֶּאֱמַר
(משלי כח) גּוֹזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ
וְאִמֵּר אֵין פֶּשַׁע וְגו'. וְאֵין
אָבִיו אֲלֵא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְאֵין אִמּוֹ אֲלֵא כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל. אֵל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אֲרָאךָ - זֶה הוּא הָעוֹלָם
הַזֶּה.] [ס"א וּמִמּוֹלַדְתְּךָ - זֶה
אֵל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאךָ - זֶהוּ

כֹּד בְּעֵינָא (נפשא) לְנַחֲתָא לְהָאֵי עֲלֵמָא, אוֹמֵי לָהּ קִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא לְמִיטֵר פְּקוּדֵי אוֹרִייתָא וְלִמְעַבְד רְעוּתֵיהּ. וּמִסֵּר לָהּ מֵאָה
מִפְתָּחוֹת דְּבִרְכָאן דְּכָל יוֹמָא לְאִשְׁלֵמָא לְדִרְגִין עֲלָאִין
כְּחֻשְׁבוֹן ל'ךָ ל'ךָ, דְּהָא כָּלְהוּ אֶתְמַסֵּר לָהּ בְּגִין לְאֶתְקַנָּא
בְּהוּ לְגַנְתָּא וְלִמְפַלַּח לָהּ וְלִנְטֵרָא לָהּ. מֵאַרְצְךָ דָּא גַנְתָּא
דְּעֵדֶן.

(ומולדתך דָּא גּוֹפָא דְּאֶתְקָרִי אֵילְנָא דְּחַיִּי דְּאִיהוּ תְּרִיסֵר
שְׁבֻטִין עֲלָאִין. וּמִבֵּית אָבִיךָ דָּא שְׁכִינְתָּא. אָבִיךָ דָּא קִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. שֶׁנֶּאֱמַר (משלי כח) גּוֹזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ וְאִמֵּר אֵין פֶּשַׁע
וְגו'. וְאֵין אָבִיו אֲלֵא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאֵין אִמּוֹ אֲלֵא כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל. אֵל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאךָ דָּא אִיהוּ הָאֵי עֲלֵמָא), (נ"א
ומולדתך דָּא אֵילְנָא דְּחַיִּי, וּמִבֵּית אָבִיךָ תְּרִיסֵר תְּחוּמִין שְׁבֻטִין
עֲלָאִין. אֵל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאךָ דָּא אִיהוּ הָאֵי עֲלֵמָא), (עד כָּאן
סתרי תורה).

רְבִי יוֹסִי פָּתַח (תהלים פד) מַה יְדִידוֹת מְשֻׁכְּנוֹתֶיךָ יִי
צְבָאוֹת. כִּמָּה אֵית לּוֹן לְבַנֵּי נְשָׂא לְאִסְתַּכְּלָא
בְּפוֹלְחָנָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּהָא כָּל בְּנֵי נְשָׂא לָא
יָדְעִי וְלָא מְסַתְּכְלִי עַל מַה קָּאִים עֲלֵמָא. וְאֲנוּן עַל
מַה קְיִימִין. דְּכִד בְּרָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵמָא עֲבַד
שְׁמִיָּא מֵאִשׁ וּמִמִּים מִתְּעַרְבִין בְּחֻדָּא וְלָא הוּוּ גְלָדִי.
וְלְבַתֵּר אֲגְלִידוּ וְקִימוּ בְּרוּחָא עֲלָאָה וּמִתְמָן שְׁתִּיל
עֵץ הַחַיִּים. וּמִבֵּית אָבִיךָ - תְּרִיסֵר תְּחוּמִים, שְׁבֻטִים עֲלִיוֹנִים.
הָעוֹלָם הַזֶּה]. עד כָּאן סְתְרֵי תּוֹרָה.

רְבִי יוֹסִי פָּתַח, (תהלים פד) מַה יְדִידוֹת מְשֻׁכְּנוֹתֶיךָ ה' צְבָאוֹת. כִּמָּה יֵשׁ לְבַנֵּי אָדָם לְהִסְתַּכֵּל
בְּעִבּוּדַת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהָרִי כָּל בְּנֵי הָאָדָם לֹא יוֹדְעִים וְלֹא מְסַתְּכְלִים עַל מַה עוֹמֵד
הָעוֹלָם וְעַל מַה הֵם קִימִים. שֶׁכֵּאֲשֶׁר בְּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, עָשָׂה שְׁמִים מֵאִשׁ
וּמִמִּים מְעַרְבִים יַחַד, וְלֹא הָיוּ קוֹפְאִים, וְאַחַר כֵּן קִפְאוּ וְעָמְדוּ בְּרוּחַ עֲלִיוֹנָה, וּמִשָּׁם שְׁתַּל

את העולם לעמד על
 עמודים, ואותם התומכים
 לא עומדים אלא ברוח
 ההיא. ובשעה שאותה
 הרוח עולה, כלם
 מתרופפים וזעים והעולם
 רותת. זהו שכתוב (איוב ט)
 המרגיז ארץ מקומה
 ועמודיה יתפלצון. והכל
 עומד על התורה. שכאשר
 ישראל משתדלים בתורה,
 מתקים העולם, ואותם
 העמודים התומכים קימים
 במקומם בקיום שלם.

בא ראה, בשעה שמתעורר
 חצות הלילה והקדוש ברוך
 הוא נכנס לגן העדן

עלמא, לקיימא על סמכין, ואנון סמכין לא קיימין
 אלא בההוא רוחא, ובשעתא דההוא רוחא אסתלק
 בלהו מרפפין וזעין ועלמא ארתת הדא הוא דכתיב,
 המרגיז ארץ מקומה ועמודיה יתפלצון. וכלא
 קאים על אורייתא, דכד ישראל משתדלי באורייתא
 מתקיים עלמא ואנון קיימין וסמכין קיימין באתרייהו
 בקיומא שלים.

תא חזי, בשעתא דאתער פלגות ליליא וקודשא
 בריך הוא עאל לגנתא דעדן לאשתעשעא עם
 צדיקיא, בלהו אילנין דבגנתא דעדן מזמרן ומשבחן
 קמיה. דכתיב, (דברי הימים א טז) אז ירננו עצי היער מלפני
 יי וגו'.

להשתעשע עם הצדיקים, כל האילנות של גן העדן מזמרים ומשבחים לפניו, שכתוב
 (דברי הימים א טז) אז ירננו עצי היער מלפני ה' וגו'.

ספר אור הזוהר (עמוד 84)
 - פרק א ענף א' -
מעלת אמירת הזוהר והתקונים אפלו בלי הבנה
 (לו) על ידי למוד הזוהר באשמרת יצאו ישראל מהגלות שדומה ללילה
 אם זכה וילמד זוהר באשמרת כי בזכותו יצאו ישראל מהגלות שדומה ללילה.
 (אור צדיקים ודרך סעדה לרבינו מאיר פאפיראש, סימן א' סעיף טו)
 (ז) האדמור הזקן זכותו יגן עלינו אמן פוסק: בעל עסק גדול יהיה רב למודו בזהר
 מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רב למודו בזהר אף שאינו מבין, כי מה אכפת ליה שאינו מבין אפלו
 הכי הוא סגלה. (רבי שניאור זלמן מלאדי, אדמור הזקן (בעל התניא), מאמרי האדמור הזקן הקצרים 1 דף תקעא)
לח) הלשון מסגלת לזכר הנשמה ולהאירה בזהר נפלא
 מי שלא זכה להבין, אפלו הכי, יקרא הלשון מפני כי הלשון מסגלת לזכר הנשמה ולהאירה בזהר
 נפלא. (רבי חיים הכהן, הנהגות טובות, אות מה)

מקור המאמר בזהר פרשת לך לך דף ע"ב - עט ע"א
האדם מודה על חטאיו ביום הפטירה

וַיִּלְךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
אֵלָיו ה'. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,
בֹּא רֵאֵה, שְׁהֲרִי לֹא כָתוּב
וַיֵּצֵא אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו
ה', אֶלֶּא וַיִּלְךְ, כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
לֶךְ לֶךְ, שְׁהֲרִי בְּרֵאשׁוֹנָה עָשׂוּ
יֵצִיֵּאָה, שְׁכָתוּב וַיֵּצֵאוּ אֹתָם
מֵאוּר כַּשְׂדִּים לְלַכְתָּ אֶרְצָה
כְּנַעַן. וְעַכְשָׁיו כָּתוּב וַיִּלְךְ, וְלֹא
כָתוּב וַיֵּצֵא.

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו ה' -
שֶׁהִבְטִיחַ לוֹ אֶת כָּל
הַהִבְטָחוֹת. וַיִּלְךְ אִתּוֹ לוֹט -
שֶׁהִתְחַבֵּר עִמּוֹ כְּדֵי לְלַמֵּד
מִמֶּעֶשְׂוֹ, וְעַם כָּל זֶה לֹא לָמַד
כָּל זֶה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,
אֲשֶׁרִי הַצְּדִיקִים שְׁלוֹמֵדִים
דְּרַכֵּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדֵי
לְלַכְתָּ בָּהֶם וְלִירָא מִמֶּנּוּ
מֵאוֹתוֹ יוֹם הַדִּין שְׁעֵתִיד אָדָם
לְתַת דִּין וְחֻשְׁבוֹן
לְקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

פֶּתַח וְאָמַר, (אִיּוֹב לז) בְּיַד כָּל
אָדָם יַחְתּוּם לְדַעַת כָּל אֲנָשִׁי
מִעֲשָׂהוּ. הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאֶרְוֵהוּ. אֲבָל בֹּא רֵאֵה, בַּיּוֹם הַהוּא שֶׁנִּשְׁלָמִים יָמֵי הָאִישׁ לְצֵאת מִן
הָעוֹלָם, הַיּוֹם הַהוּא שֶׁהַגּוֹף נִשְׁבֵּר וְהַנֶּפֶשׁ רוֹצָה לְהִפָּרֵד מִמֶּנּוּ, אַז נִתְּנָת רְשׁוּת לְאָדָם לְרֵאוֹת

וַיִּלְךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו י'. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר
תָּא חֲזִי, דִּהָא לָא כְּתִיב וַיֵּצֵא אַבְרָם כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר אֵלָיו י'. אֶלֶּא וַיִּלְךְ. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר לֶךְ לֶךְ,
דִּהָא יֵצִיֵּאָה בְּקַדְמֵיתָא עֵבְדוּ דְכְּתִיב וַיֵּצֵאוּ אֹתָם
מֵאוּר כַּשְׂדִּים לְלַכְתָּ אֶרְצָה כְּנַעַן, וְהִשְׁתָּא כְּתִיב וַיִּלְךְ
וְלֹא כְּתִיב וַיֵּצֵא.

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו י', דְאַבְטַח לִיה בְּכִלְהוּ הַבְּטָחוֹת.
וַיִּלְךְ אִתּוֹ לוֹט, דְאַתְחַבֵּר עִמִּיה בְּגִין לְמִילְף
מִעוֹבְדוֹי, וְעַם כָּל דָּא לֹא אוֹלִיף כּוּלֵי הַאי. אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר זַבְּאִין אֲנֹן צְדִיקָיָא דְאוֹלְפֵי אֶרְחוּי דְקוּדְשָׁא
בְּרוּךְ הוּא בְּגִין לְמִיתְדָּ בְּהוּ וְלְדַחֲלָא מְנִיָּה מִהֵהוּא
יּוֹמָא דְדִינָא דְזַמִּין בַּר נָשׁ לְמִיתְב דִּינָא וְחוּשְׁבִנָּא
לְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא.

פֶּתַח וְאָמַר, (אִיּוֹב לז) בְּיַד כָּל אָדָם יַחְתּוּם לְדַעַת כָּל
אֲנָשִׁי מִעֲשָׂהוּ הַאי קָרָא אוֹקְמוּהָ. אֲבָל (דף עט
(א"ו) תָּא חֲזִי בְּהֵהוּא יּוֹמָא דְאֲשְׁלִימוּ יּוֹמוֹי דְבַר נָשׁ

לְאַפְקָא מִעֲלָמָא, הַהוּא יּוֹמָא דְגוּפָא אֲתַבֵּר וְנִפְשָׁא
מִעֲשָׂהוּ. הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאֶרְוֵהוּ. אֲבָל בֹּא רֵאֵה, בַּיּוֹם הַהוּא שֶׁנִּשְׁלָמִים יָמֵי הָאִישׁ לְצֵאת מִן
הָעוֹלָם, הַיּוֹם הַהוּא שֶׁהַגּוֹף נִשְׁבֵּר וְהַנֶּפֶשׁ רוֹצָה לְהִפָּרֵד מִמֶּנּוּ, אַז נִתְּנָת רְשׁוּת לְאָדָם לְרֵאוֹת

בְּעֵינָי לְאַתְפָּרְשָׁא מַצִּיחַ, כְּדִין אֲתִיְהִיב רִשׁוֹ לְבַר נָשׁ
לְמַחְמֵי מַה דְּלֵא הָוֵה לִיְהִי רִשׁוֹ לְמַחְמֵי בְּזַמְנָא דְּגוּפָא
שְׁלֵטָא וְקֵאִים עַל בְּרִייה.

וְכַדִּין קְיָיְמֵי עֲלִיָּה תְּלַת שְׁלִיחֵן וְחֲשִׁבֵי יוֹמוֹי וְחוּבוֹי
וְכָל מַה דְּעֵבֵד בְּהָאֵי עֲלֵמָא, וְהוּא אוֹדֵי עַל
כֻּלָּא בְּפוּמִיָּה, וְלִבְתַּר הוּא חָתִים עֲלִיָּה בִּידֵיהּ, הָדָא
הוּא דְכָתִיב בְּיַד כָּל אָדָם יַחְתוּם, וּבִידֵיהּ כְּלָהוּ
חֲתִימִין לְמִידֵן לִיְהִי ^(בְּהֵוֹא ד"א בְּהָא) עֲלֵמָא עַל קְדָמָאֵי
וְעַל בְּתָרָאֵי עַל חֲדָתֵי וְעַל עֲתִיקֵי לָא אֲתַנְשִׁי חַד
מִצִּיחֵהוּ, הָדָא הוּא דְכָתִיב לְדַעַת כָּל אַנְשֵׁי מַעֲשֵׂהוּ.
וְכָל אַנְוִן עוֹבְדֵין דְּעֵבֵד בְּהָאֵי עֲלֵמָא בְּגוּפָא וְרוּחָא
הַכִּי נָמִי יְהִיב חוֹשְׁבָנָא בְּגוּפָא וְרוּחָא עַד לָא יִפּוּק
מִעֲלֵמָא.

תָּא חֲזִי, כְּמָה דְּחִיבֵיָא אַקְשֵׁי קְדָל בְּהָאֵי עֲלֵמָא
הַכִּי נָמִי אֶפְלוּ בְּשַׁעֲתָא דְּבַעֵי לְנַפְקָא מִהָאֵי
עֲלֵמָא אַקְשֵׁי קְדָל. בְּגִין כֶּךָ זַפְאָה הוּא בַר נָשׁ דִּילִיף
בְּהָאֵי עֲלֵמָא אַרְחוּי דְּקַדְשָׁא בְּרִידָה הוּא בְּגִין לְמִיְהַד
בְּהוּ.

שְׁלוּמֵד בְּעוֹלָם הַזֶּה אֶת דַּרְכֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִי לְלַכֵּת בְּהֵם.

מַה שְׁלֵא הִיְתָה לוֹ רִשׁוֹת
לְרֵאוֹת בְּזַמֵּן שְׁהַגוּף שְׁלֵט
וְעַמֵּד עַל בְּרִיּוֹ.

וְאִז עוֹמְדִים עָלָיו שְׁלֵשָׁה
שְׁלִיחִים וּמַחְשָׁבִים יָמִיו
וְחֲטָאֵיו וְכָל מַה שְׁעָשָׂה
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהוּא מוֹדָה עַל
הַכֹּל בְּפִיו, וְאַחַר כֶּךָ הוּא
חוֹתֵם עָלָיו בְּיָדוֹ. זֶהוּ שְׁכַתוּב
בְּיַד כָּל אָדָם יַחְתוּם. וּבִידוֹ
כָּלֵם חֲתוּמִים לְדוֹן אוֹתוֹ
[בְּאוֹתוֹ ד"א בְּזֵה] הָעוֹלָם עַל
הָרֵאוּשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים,
עַל חֲדָשִׁים וְעַל יְשָׁנִים, לָא
נִשְׁכַּח אַחַד מֵהֶם. זֶהוּ שְׁכַתוּב
לְדַעַת כָּל אַנְשֵׁי מַעֲשֵׂהוּ. וְכָל
אוֹתָם הַמַּעֲשִׂים שְׁעָשָׂה
בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּגוּף וְרוּחַ, כֶּךָ
גַּם נוֹתֵן חֲשָׁבוֹן בְּגוּף וְרוּחַ
בְּטָרֵם יֵצֵא מִן הָעוֹלָם

בְּאֵי רֵאָה כְּמָה הָרִשְׁעִים קָשִׁי
עָרְף בְּעוֹלָם הַזֶּה, כֶּךָ גַּם
אֶפְלוּ בְּשַׁעֲהַ שְׁרוּצִים לְצֵאת
מִן הָעוֹלָם הַזֶּה הֵם קָשִׁי עָרְף.
מִשׁוּם כֶּךָ אֲשֶׁרִי הָאִישׁ

סֵפֶר אוֹר הַזֹּהָר (עֲמוּד 85)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אֲמִירַת הַזֹּהָר וְהַתְּקוּנִים אֶפְלוּ בְּלִי הַבְּנָה

(לֵט) כָּל אוֹת בְּזֹהָר הוּא חֲדוּשׁ בְּפָנֵי עֲצָמוֹ

כְּשִׁלּוּמֵד זֹהָר יַעֲזִין בְּכָל מְלָה וּמְלָה. כִּי כָּל אוֹת הוּא חֲדוּשׁ בְּפָנֵי עֲצָמוֹ. וּדְבָרִים הַנִּרְאִים כְּפֶשֶׁט אֵינָם
אֵלָא סוּד. כִּי הַזֹּהָר כָּלוּ אוֹרָה.

אַמַּת שְׁמַקְבֵּל בִּידֵינוּ שְׁנָם מִי שְׁלֵא יַדַּע כְּלוּם אֵף עַל פִּי כֵּן לְשׁוֹן הַזֹּהָר מְסַגֵּל לְזַבְּרָה הַנֶּפֶשׁ.

(רַבֵּי צְבִי אֱלִימֶלֶךְ שְׁפִירָא מְדִינַב, מַהֲרַצ"א, הוֹסְפוֹת מַהֲרַצָּא, אוֹת ט')

מקור המאמר בזהר פרשת לך לך דף פא ע"ב
התחזקות בבורא, כשנצרך לירד למקום רחוק

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבָא
מִצְרִימָה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,
כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב? כַּאֲשֶׁר קָרַב
הָיָה צְרִיךְ לְהִיטוּ! מַה זֶה
כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב? אֵלֶּא כִּפְתּוּב
(שְׁמוֹת יד) וּפְרָעָה הִקְרִיב, שֶׁהוּא
קָרַב אֶת יִשְׂרָאֵל לְתִשׁוּבָה.
אִף כֶּאֱזַן הִקְרִיב, שֶׁהִקְרִיב אֶת
עַצְמוֹ לְקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
כְּרִאוּי. לָבָא מִצְרִימָה,
לְהִתְבּוֹנֵן בְּאוֹתוֹן הַדְּרָגוֹת
וּלְהִתְרַחֵק מֵהֵן וּלְהִתְרַחֵק
מִמַּעֲשֵׂי מִצְרַיִם.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בֵּא רְאֵה,
כִּיּוֹן [ס"א מְשׁוּם] שְׁיִרְד אֲבָרְהָם
לְמִצְרַיִם בְּלִי רְשׁוֹת,
הִשְׁתַּעֲבָדוּ בְּנָיו בְּמִצְרַיִם
אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה, שְׁהָרִי
כְּתוּב וַיִּרְד אֲבָרְהָם מִצְרִימָה,
וְלֹא כְּתוּב רִד מִצְרַיִם,
וְהִצְטַעַר כָּל הַלַּיְלָה הַהוּא
בְּשִׁבְלֵי שָׂרָה.

וַיֹּאמֶר אֵל שָׂרִי אֲשֶׁתּוֹ הִנֵּה
נָא יִדְעָתִי כִּי אִשָּׁה יִפֹּת מֵרְאֵה
אֶת. וְכִי עַד הִשְׁעָה הָיָה לֹא

הָיָה יוֹדֵעַ אֲבָרְהָם שֶׁהִיָּתָה אִשָּׁה יִפֹּת מֵרְאֵה? אֵלֶּא זֶה פִּרְשׁוּהָ,
בְּדַמּוֹת שָׂרָה מֵרַב הַצְּנִיעוּת שֶׁהִיָּתָה בִּינֵיהֶם. וְכִשְׁקָרַב לְמִצְרַיִם, הִיא הִתְגַּלְתָּה וְרָאָה אוֹתָהּ.

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבָא מִצְרִימָה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר
כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב, כַּאֲשֶׁר קָרַב מִיבְעֵי לֵיהּ. מָאִי כַּאֲשֶׁר
הִקְרִיב, אֵלֶּא כְּדִכְתִּיב, (שְׁמוֹת יד) וּפְרָעָה הִקְרִיב דְּאִיהוּ
אִקְרִיב לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל לְתִיּוּבָתָא. אוּף הִכָּא הִקְרִיב,
דְּאִקְרִיב גְּרַמִּיָּה לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּדָקָא יְאוּת. לָבָא
מִצְרִימָה לְאַשְׁגַּחָא בְּאַנּוּן דְּרַגִּין וּלְאַתְרַחְקָא מִנֵּייהוּ
וּלְאַתְרַחְקָא מֵעוֹבְדֵי מִצְרַיִם.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה תָּא חֲזִי, כִּיּוֹן (ס"א בְּגִינ) דְּנִחַת
אֲבָרְהָם לְמִצְרַיִם בְּלֹא רְשׁוֹ, אִשְׁתַּעֲבִידוּ בְּנָוִי
בְּמִצְרַיִם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנִין, דְּהָא כְּתִיב וַיִּרְד אֲבָרְהָם
מִצְרִימָה. וְלֹא כְּתִיב רִד מִצְרַיִם, וְאַצְטַעַר כָּל הַהוּא
לַיְלָא בְּגִינָה דְשָׂרָה.

וַיֹּאמֶר אֵל שָׂרָה אֲשֶׁתּוֹ הִנֵּה נָא יִדְעָתִי כִּי אִשָּׁה
יִפֹּת מֵרְאֵה אֶת. וְכִי עַד הָיָה שִׁעֲתָא לָא
הָוָה יִדַּע אֲבָרְהָם דְּאִשָּׁה יִפֹּת מֵרְאֵה הוּת. אֵלֶּא הָא
אוּקְמוּהָ דְעַד הָיָה שִׁעֲתָא לָא אִסְתַּפַּל בְּדִיוּקְנָא
דְשָׂרָה בְּסִגְיָאוֹת צְנִיעוּתָא דְהוּת בִּינֵיהוֹן, וְכִד קָרִיב
לְמִצְרַיִם אִתְגַּלְיָא אִיהִי וְחָמָא בָּהּ.

דָּבָר אַחֵר בְּמָה יָדַע, אֲלֵא עַל יָדָא דְמִוֵּרְחָ אִוֵּרְחָא
בַּר נֶשׁ מְתַבְּנָה וְהִיא קְיִימָא בְּשַׁפִּירוּ דִּילָהּ וְלֹא
אֲשַׁתַּנִּי. דָּבָר אַחֵר הֵנָּה נָא יַדְעָתִי דְחָמָא עֲמָה
שְׂכִינְתָא. וּבְגִין כֶּךָ אֲתֵרְחֵן אֲבֵרְהֵם וְאֶמַר אַחֲתִי
הִיא. וּמָלָה דָא אֲסַתְלַק לְתִירִי גְוִוִּין. חַד כְּמִשְׁמַעוּ.
וְחַד בְּדַכְתִּיב, (מְשַׁלִּי ז) אֲמֹר לְחַכְמָה אַחֲתִי אַתְּ. וּכְתִיב
אֲמַרִי נָא אַחֲתִי אַתְּ. וּכְתִיב, (דְּבָרִים ה) וְאֵת תְּדַבֵּר אֵלַיְנוּ.
לְמַעַן יֵיטֵב לִי בְּעַבְוֵרְךָ, כְּלַפֵּי שְׂכִינָה אֲמַר בְּעַבְוֵרְךָ
יֵיטֵב לִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְחִיתָה נְפִשִׁי בְּגַלְלָךְ. בְּגִין
דְּבָדָא יִסְתַּלַּק בַּר נֶשׁ וְיִזְכָּה לְאֲסַתְלַקָּא לְאַרְחָא דְחַיִּי.

דָּבָר אַחֵר, בְּמָה יָדַע? אֲלֵא
עַל יְדֵי טֵרַח הַדְרָף אָדָם
מְתַבְּנָה, וְהִיא עֲמָדָה בִּיפְיָה
וְלֹא הִשְׁתַּנְתָּה. דָּבָר אַחֵר
הֵנָּה נָא יַדְעָתִי, שְׂרָאָה עֲמָה
אֶת הַשְּׂכִינָה, וּמִשׁוּם כֶּךָ בְּטַח
אֲבֵרְהֵם וְאֶמַר אַחֲתִי אַתְּ. וְזֶה
הַדְרָף עוֹלָה לְשַׁנֵּי גִנְנִים -
אֶחָד כְּמִשְׁמַעוּ, וְאֶחָד כְּכַתוּב
(מְשַׁלִּי ז) אֲמַר לְחַכְמָה אַחֲתִי
אַתְּ, וּכְתוּב (דְּבָרִים ה) וְאֵת
תְּדַבֵּר אֵלַיְנוּ. לְמַעַן יֵיטֵב לִי
בְּעַבְוֵרְךָ - כְּלַפֵּי שְׂכִינָה אֲמַר,
בְּעַבְוֵרְךָ יֵיטֵב לִי הַקְדוּשׁ

בְּרוּךְ הוּא. וְחִיתָה נְפִשִׁי בְּגַלְלָךְ, מִשׁוּם שְׂבֻזָּה יִתְעַלָּה אָדָם וְיִזְכָּה לְהַתְעַלּוֹת לְדָרְךָ הַחַיִּים.

סֵפֶר אוֹר הַזֹּהָר (עֲמוּד 85)

– פָּרֵק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אֲמִירַת הַזֹּהָר וְהַתְּקוּנִים אֲפִלוּ בְּלִי הַבְּנָה

(מ) עַל יְדֵי הַזֹּהָר וּמִן הָאָר"י יִתְחַדֵּשׁ לוֹ בְּכָל רִנַּע אוֹר חֲדָשׁ מִמֶּשׁ עַד שְׁנַעֲשֶׂה מִמֶּשׁ בְּרִיָּה
חֲדָשָׁה

יִתְחַדֵּשׁ לוֹ בְּכָל רִנַּע אוֹר חֲדָשׁ מִמֶּשׁ בְּרִיָּה חֲדָשָׁה עַל יְדֵי הַזֹּהָר וּמִן הָאָר"י.

(רַבִּי יִצְחָק אֲזִיזִק יְהוּדָה יְחִיאֵל סְפָרִין מְקוֹמְרָנָה, הֵיכַל הַבְּרָכָה דְּבָרִים דָּף י"א)

(מא) כָּל אוֹת וְאוֹת שֶׁל סֵפֶר הַזֹּהָר וְכַתְּבֵי מֶרֶן שֶׁל הַרֵב חַיִּים וַיִּטְאַל... הֵם תְּקוּנִים גְּדוֹלִים
לְנִשְׁמָה לְתַקֵּן כָּל הַגְּלָגּוּלִים

כָּל אוֹת וְאוֹת שֶׁל סֵפֶר הַזֹּהָר וְכַתְּבֵי מֶרֶן שֶׁל הַרֵב חַיִּים וַיִּטְאַל הֵם תְּקוּנִים גְּדוֹלִים לְנִשְׁמָה לְתַקֵּן כָּל הַגְּלָגּוּלִים.

(רַבִּי יִצְחָק אֲזִיזִק יְחִיאֵל סְפָרִין מְקוֹמְרָנָה, נוֹצֵר חֶסֶד, פָּרֵק ד' מִשְׁנָה כ')

(מב) טַעַם שֵׁם סֵפֶר הַזֹּהָר מִפְּנֵי הַשְּׁפַעַת הָאוֹר הַהוּא מֵהַזֹּהָר הָעֲלִיוֹן, וְדָרְךְ אוֹרוֹ מִשְׁפִּיעִים
בְּהַשְּׁגָחָה אֱלֹהִית כָּל הַמַּתְעַסְקִים בּוֹ

וְלִזְוָה הַסֵּפֶר יִקְרָא סֵפֶר הַזֹּהָר מִפְּנֵי הַשְּׁפַעַת הָאוֹר הַהוּא מֵהַזֹּהָר הָעֲלִיוֹן, וְדָרְךְ אוֹרוֹ מִשְׁפִּיעִים בְּהַשְּׁגָחָה אֱלֹהִית כָּל הַמַּתְעַסְקִים בּוֹ, שֶׁהִיָּה אוֹר וְשִׁפְעַת עֲלִיוֹן מֵהַדַּעַת מִשְׁפַּע בְּרִזֵּי תוֹרָה דְּהֵינּוּ רִזֵּי וְסַתְרֵי תוֹרָה וְכוּ' בֵּין שְׁנֵשְׁפַע מִשֵּׁם אֲתִקְרִי הַחֲבוּר הַזֶּה סֵפֶר הַזֹּהָר, כְּלוֹמַר שְׁנֵשְׁפַע מֵהַזֹּהָר הַהוּא.

(הַרֵב מִשָּׁה קוֹרְדוּבִירוֹ, הַרְמַק, דַּע אֵת אֱלֹקֵי אֲבִיךָ, ב')

(מג) בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהַמִּינּוֹת גּוֹבֵר צְרִיכִין לְלַמֵּד עִם תֵּינוּק בֵּן תִּשְׁעָה שָׁנִים סֵפֶר הַזֹּהָר וְהַתְּקוּנִים
וְלוֹ עַמִּי שׁוֹמַע לִי בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהַמִּינּוֹת גּוֹבֵר הִיוּ לוֹמְדִין עִם תֵּינוּק בֵּן תִּשְׁעָה שָׁנִים סֵפֶר הַזֹּהָר וְהַתְּקוּנִים
לְהַגּוֹת בְּהֵם וְהִיָּה יִרְאֵת חֲטָאוֹ קוֹדֶמֶת לְחַכְמָתוֹ וְיִתְקַוֶּם.

(רַבִּי יִצְחָק אֲזִיזִק יְחִיאֵל סְפָרִין מְקוֹמְרָנָה, נוֹצֵר חֶסֶד, פָּרֵק ד' מִשְׁנָה כ').

מקור המאמר בזהר פרשת לך לך דף פג ע"א
עליית הנפש בלילה

פֶּתַח וְאָמַר, (ישעיה כו) נַפְשֵׁי אֲוִיתֶיךָ בְּלִילָה אַף רוּחִי
בְּקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָ, הַאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ וְאוֹקִימָנָא
לִיה. אֲבָל תָּא תָּזִי, נַפְשָׁא דְּבַר נֶשׁ, כָּד סָלִיק
לְעַרְסִיה, נַפְקַת מִגִּיּוּה וְסִלְקָא לְעִילָא. וְאִי תִּימָא
דְּכִלְהוּ סִלְקָאן. לָאו כָּל חַד וְחַד חֲמִי אִפִּי מִלְכָּא,
אַלְא נַפְשָׁא סִלְקָא וְלֹא אֲשַׁתָּאֵר בָּהּ בְּהַדִּי גּוּפָא בַר
חַד רְשִׁימוּ (נְשִׁימוּ) דְּקִיסְטָא דְּחִיּוּתָא דְּלָבָא.

וְנַפְשָׁא אֲזֵלָא וּבַעֲיָא לְסִלְקָא. וְכַמָּה דְּרַגְיָן לְדְרַגְיָן
לְסִלְקָא, שְׂטָאָת וְהִיא אֲתַעְרַעַת בְּהַגִּי
קוּמְרִין טְהִירִין דְּמִסְאָבוּתָא. אִי הִיא דְּכִיָּאת דְּלָא
אֲסַתְּאַבַּת בִּימָמָא סִלְקָא לְעִילָא. וְאִי לָאו דְּכִיָּאת,
אֲסַתְּאַבַּת בִּינִיּוּהוּ וְאֲתַדְּבַקַת בָּהּ וְלֹא סִלְקָא יִתִּיר.
וְתַמָּן מוֹדְעֵי לָהּ מְלִין וְאִיהוּ אֲתַדְּבַקַת מֵאַנּוּן מְלִין
דְּזַמְן קָרִיב. וְלִזְמַנִּין דְּחִיּוּכִין בָּהּ וּמוֹדְעִין לָהּ מְלִין
כְּדִיבִין. וְכִדִּין אֲזֵלָא כְּהִיא גּוּנָא כָּל לִילָיא עַד דִּיתַעַר
בַּר נֶשׁ וְתֵאבַת לְאַתְרָהּ. וְכַאֲזִי אַנּוּן צְדִיקָיָא דְּגַלִּי לֹזֶן
קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְזִין דִּילִיָּה בְּחִלְמָא בְּגִין דִּיסְתַּמְרוּן
מִן דִּינָא. וְוִי לְאַנּוּן חִיּוּבֵי עֲלָמָא דְּמִסְאָבִין גְּרַמִּיּוּהוּ
וְנַפְשֵׁיּוּ.

פֶּתַח וְאָמַר, (ישעיה כו) נַפְשֵׁי
אֲוִיתֶיךָ בְּלִילָה אַף רוּחִי
בְּקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָ. הַפְּסוּק הַזֶּה
בְּאֲרוּהוּ וּבְאַרְנוּ אוֹתוֹ. אֲבָל
בֵּא רְאֵה, נַפֶּשׁ הָאָדָם,
כְּשֶׁהוּא עוֹלָה לְמַטָּתוֹ, יוֹצֵאת
מִמֶּנּוּ וְעוֹלָה לְמַעְלָה. וְאִם
תֵּאמֵר שְׂפֹלֶן עוֹלוֹת - אִין כָּל
אַחַד וְאַחַד רוֹאֵה אֶת פְּנֵי
הַמַּלְאָךְ, אֲלֵא הַנֶּפֶשׁ עוֹלָה וְלֹא
נִשְׁאָר בָּהּ עִם הַגּוּף, רַק רִשְׁם
[נְשִׁימָה] שֶׁל הַמַּדָּה שֶׁל חַיּוֹת
הַלֵּב.

וְהַנֶּפֶשׁ הוֹלְכַת וְרוֹצָה
לְעֵלוֹת. וְכַמָּה דְּרַגּוֹת לְדְרַגּוֹת
לְעֵלוֹת, הִיא מְשׁוֹטְטַת
וּפּוֹגֶשֶׁת בְּקַלְפוֹת שֶׁל אוֹרוֹת
הַטְּמָאָה. אִם הִיא טְהוֹרָה,
שְׁלֵא נְטִמָּאָה בַּיּוֹם, עוֹלָה
לְמַעְלָה. וְאִם לֹא טְהוֹרָה,
נְטִמָּאת בִּינִיּוּהֶם וְנִדְבַקַת בָּהֶם
וְלֹא עוֹלָה יוֹתֵר. וְשֵׁם
מוֹדִיעִים לָהּ דְּבָרִים, וְנִדְבַקַת
מֵאוֹתָם דְּבָרִים שֶׁל זְמַן קָרוֹב.
וְלַפְעָמִים שְׂצוּחִקִים עָלֶיהָ

וּמוֹדִיעִים לָהּ דְּבָרִים כּוֹזְבִים. וְאִזּו הוֹלְכַת כְּמוֹ זֶה כָּל הַלִּילָה עַד שִׁיתְעוֹרֵר הָאִישׁ, וְשָׁבָה
לְמִקּוּמָהּ. אֲשֶׁרֵי הַצְּדִיקִים שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְגַלֶּה לָהֶם סוּדוֹתָיו בְּחִלּוּם כְּדִי שִׁישְׁמְרוּ מִן
הַדִּין. אוֹי לְאוֹתָם רִשְׁעֵי הָעוֹלָם שֶׁמְטַמְּאִים עַצְמָם וְנַפְשָׁם.

בֹּא רֵאֵה, אוֹתָם שְׁלֵא
 נִטְמְאוּ, כְּשִׁעוּלִים לְמִטָּתָם,
 הַנֶּפֶשׁ עוֹלָה וְנִכְנַסְתָּ בֵּין כָּל
 אוֹתָן הַדְּרָגוֹת בְּרֵאשׁוֹנָה,
 ועוֹלָה וְלֹא נִדְבַקְתָּ בָּהֶן. אַחַר
 כֶּךָ הוֹלֵכֶת וּמְשׁוֹטְטֶת ועוֹלָה
 כְּפִי דְרָכָה.

אוֹתָהּ הַנֶּפֶשׁ שְׁזוּכָה לְעֵלוֹת,
 נִרְאִית לְפָנַי סֶבֶר פְּנֵי הַיָּמִים,
 וְנִדְבַקְתָּ בְּרִצּוֹן לְהִרְאוֹת
 בְּתִשׁוּקָה עֲלִיוֹנָה לְרֵאוֹת
 בְּנַעַם הַמֶּלֶךְ וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ.
 וְזֶה הוּא הָאִישׁ שְׁיִישׁ לוֹ חֵלֶק
 תָּמִיד בְּעוֹלָם הַבָּא.

וְזוֹ הִיא הַנֶּפֶשׁ שֶׁהַכֶּסֶף שֶׁלָּהּ
 כְּשִׁעוּלָה בְּקִדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 [תָּמִיד] וְלֹא נִדְבַקְתָּ בְּמִינִים
 הֶלְלוּ אוֹרוֹת הָאַחֲרִים, וְהִיא
 הוֹלֵכֶת אַחַר מִיִן קִדּוּשׁ
 בְּמָקוֹם [אַחַר מָקוֹם] שְׁיִוְצֵאת
 מִשָּׁם. וּמִשׁוּם כֶּךָ כְּתוּב נֶפֶשׁ
 אוֹיְתָךְ בְּלִילָה, כְּדִי לְרַדֵּף אַחֲרֶיךָ וְלֹא לְהִתְפַּתּוֹת אַחַר מִיִן אַחַר נִכְרִי.

תָּא חַי, אֲנִי דְלֹא אֶסְתָּאבוּ, כִּד סְלָקִי בְּעַרְסֵייהוּ,
 נִפְשָׁא סְלָקָא וְעָאלַת בֵּין כָּל הַיָּי דְרַגִּין
 בְּקִדְמִיתָא וְסְלָקָא וְלֹא אֶתְדַבְּקַת בָּהוּ. וּלְבַתֵּר אֲזֵלָא
 וְשִׁטָּאת וְסְלָקָא כְּפוּם אוֹרְחָה.

הֵהִיא נִפְשָׁא הִזְכָּת לְסְלָקָא אֶתְחַזִּיאַת קַמֵּיהּ דְסֶבֶר
 אִפִּי יוֹמִין וְאֶתְדַבְּקַת בְּרַעוּתָא לְאֶתְחַזִּיאַת
 בְּתִיאֻבְתָּא עֲלָאָה לְמַחְמֵי בְּנוּעֵם מְלָכָא וּלְבַקְרָא
 בְּהִיכָלֵיהּ. וְדָא הוּא בְּרַ נֶשׁ דְאִית לֵיהּ חוֹלְקָא תְדִיר
 בְּעֵלְמָא דְאֶתִּי.

וְדָא הִיא נִפְשָׁא דְכְּסִיפָא דִילָהּ כִּד סְלָקָא בְּקוּדִישָׁא
 בְּרוּךְ הוּא (תְּדִיר), וְלֹא אֶתְדַבְּקַת בְּהַיָּי זִינִין
 טְהִירִין אַחֲרֵינִין, וְהִיא אֲזֵלַת בְּתֵר זִינָא קְדִישָׁא
 בְּאַתְרָא (ד"א בְּתֵר אֶתְרָא) דְנִפְקַת מִתְּמָן. וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב
 נֶפֶשׁ אוֹיְתֶיךָ בְּלִילָה. בְּגִין לְמַרְדֵּף בְּתֵרְךָ וְלֹא
 לְאֶתְפַּתָּאָה בְּתֵר זִינָא אַחֲרָא נוֹכְרָאָה.

אוֹיְתָךְ בְּלִילָה, כְּדִי לְרַדֵּף אַחֲרֶיךָ וְלֹא לְהִתְפַּתּוֹת אַחַר מִיִן אַחַר נִכְרִי.

סֵפֶר אוֹר הַזֹּהָר (עמוד 86)
 - פֶּרֶק אַ עֲנָף א' -
 מַעֲלַת אֲמִירַת הַזֹּהָר וְהִתְקוּנֵים אֲפִלוּ בְּלֵי הַבְּנָה
 (מר) לְשׁוֹן הַזֹּהָר הַקִּדּוּשׁ מְעוֹרֵר יוֹתֵר מִכָּל מֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה
 לְשׁוֹן הַזֹּהָר הַקִּדּוּשׁ מְעוֹרֵר יוֹתֵר מִכָּל מֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה.
 (מַעֲשֵׂה אִישׁ לְמָרְן הַגָּאוֹן הַקִּדּוּשׁ בְּעַל הַחֲזוֹן אִישׁ זָכַר צְדִיק לְבִרְכָה)

נַעֲרָךְ וְנִסְדָּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֹּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
 נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנִים לְזִכּוּי הַרְבִּים בַּלְבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצֵל מַלְכוּת דּוּד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת לך לך דף פה ע"א
הרחק משכן רע

תָּא חַוִּי, כְּמָה דְשְׂכִינְתָא לָא אֲתַגְלִיא אֶלָּא בְּאַתְרָא
דְּאַתְחַזִּי לָהּ, אוּף הָכִי לָא אֲתַחַזִּי וְלָא אֲתַגְלִיא
אֶלָּא בְּבַר נָשׁ דְּאַתְחַזִּי לָהּ. דִּהָא מִן יוֹמָא דְסָלִיק עַל
רַעוּתֵיהּ דְלוּט לְאַתְהַפְכָּא בְּסַרְחַנְיָה, אֶסְתַּלְקַת רוּחָא
קַדִּישָׁא מֵאַבְרָהָם. וְכֹד אֶסְתַּלַּק לוּט מִצִּיָּה, מִיַּד שְׂרָא
רוּחַ קַדִּישָׁא בְּדוּכְתֵיהּ הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיֵּי אָמַר אֵל
אַבְרָם אַחֲרֵי הַפָּרֶד לוּט מֵעַמּוֹ וְגו'.

תָּא חַוִּי, כִּיּוֹן דְּחַמָּא אַבְרָהָם דְלוּט הָוָה תָּב
לְסַרְחַנְיָה, הָוָה דְּחִיל אַבְרָהָם. אָמַר דִּילְמָא חַס
וְשָׁלוֹם בְּגִין חֲבֵרוּתָא דְדָא אֲבִידְנָא בְּגִינְיָה חוּלְקָא
קַדִּישָׁא דְאַעֲטַר לִי קַדִּישָׁא בְּרִיךְ הוּא. כִּיּוֹן דְּאַתְפְּרֵשׁ
מִצִּיָּה אָמַר לִיָּה שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
אַתָּה שָׂם.

מַאי מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה שָׂם דְּאַתְדַּבְּקַת בֵּיהּ
בְּקַדְמֵיתָא וְאַתְעַטְרַת בְּהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא.
צְפוּנָה וְנִגְבָּה וְקַדְמָה וַיְמָה. אֵלִין אַנּוּן מִסְפְּעֵי דְהוּוּ
בְּקַדְמֵיתָא דְכְּתִיב וַיֵּלֶךְ לְמִסְפְּעֵי. וְכְּתִיב הַלּוֹךְ וְנִסּוּעַ
בְּתַחֲלָה וְהִתְעַטְרַת בְּאַמוּנָה הַשְּׁלָמָה. צְפֻנָה וְנִגְבָּה וְקַדְמָה

בְּאֵר רְאֵה, כְּמוֹ שֶׁהִשְׁכִּינָה לֹא
מִתְגַּלְהָ אֶלָּא בְּמָקוֹם הָרְאוּי
לָהּ, אִף כִּף לֹא רְאוּיָה וְלֹא
מִתְגַּלְהָ אֶלָּא בְּאָדָם שְׂרָאוּי
לָהּ. שְׁהַרִי מִיּוֹם שְׁעָלָה עַל
רְצוּנּוֹ שֶׁל לוּט לְהַתְּהַפֵּךְ
לְסוּרוֹ הָרַע, הִסְתַּלְקָה רוּחַ
הַקֹּדֶשׁ מֵאַבְרָהָם. וְכִשְׁהִסְתַּלַּק
מִמֶּנּוּ לוּט, מִיַּד שְׂרָתָה רוּחַ
הַקֹּדֶשׁ בְּמָקוֹמָהּ. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
וְה' אָמַר אֵל אַבְרָם אַחֲרֵי
הַפָּרֶד לוּט מֵעַמּוֹ וְגו'.

בְּאֵר רְאֵה, כִּיּוֹן שְׂרָאָה
אַבְרָהָם שְׁלוּט הָיָה שָׁב
לְסוּרוֹ הָרַע, הָיָה פּוֹחַד
אַבְרָהָם. אָמַר, אוּלַי חַס
וְשָׁלוֹם מִשּׁוּם הַחֲבֵרוּת עִם זֶה
אַבְדְּתִי בְּגִלְלוֹ אֶת הַחֶלֶק
הַקְּדוֹשׁ שְׁעֵטַר אוֹתִי הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא. כִּיּוֹן שְׁנַפְרֵד מִמֶּנּוּ,
אָמַר לוֹ, שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה
מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה שָׂם.

כְּמוֹ מָה זֶה מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
אַתָּה שָׂם? שְׁנַדְבְּקַת בּוֹ
וַיְמָה - אֵלּוּ הֵם מִסְפְּעֵי שְׁהִיוּ

הַנִּגְבָּה. אֵלֶּיךָ דִּרְגוּן עֲלֵאִין דְּאֵתְעֵטֶר בְּמַהִימְנוּתָא
שְׁלִימְתָא בְּקִדְמִיתָא.

וּבְדִין אֶתְבֵּשֶׁר דְּלֹא יַעֲדֵי מִנִּיה וּמִן בְּנוֵי לְעֵלְמִין
דְּכְתִיב כִּי אֵת כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֵתָה רֹאֶה.
מֵאֵי אֲשֶׁר אֵתָה רֹאֶה. דָּא דִּרְגָא קִדְמָתָה דְּאֵתְגַלֵּיא
לִיה כְּמָה דְּאֵת אֲמַר לִי הִנְרָאָה אֵלִיו. וּבְגִין כֶּךָ אֲשֶׁר
אֵתָה רֹאֶה בְּגִין דְּדִרְגָא דָּא קִדְמָתָה אֵתְכַלִּיל מְכַלְהוּ
דִּרְגִין וּכְלָהוּ אֵתְחִזוּן בֵּיה, וּבְגִין כֶּךָ כִּי אֵת כָּל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אֵתָה רֹאֶה וְגו'.

שֶׁהִדְרָגָה הִרְאֵשׁוּנָה הַזֹּאת נְכַלְלָת מְכַל הַדְרָגוֹת וְכֵלְן נִרְאוֹת בָּהּ. וּמִשׁוּם כֶּךָ כִּי אֵת כָּל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אֵתָה רֹאֶה וְגו'.

בְּתַחֲלָה, שְׁכָתוּב וַיֵּלֶךְ
לְמַסְעָיו. וְכָתוּב הָלוֹךְ וְנִסּוֹעַ
הַנִּגְבָּה - אֵלֶּיךָ הַדְרָגוֹת
הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁהִתְעֵטֶר בְּאִמּוּנָה
הַשְּׁלֵמָה בְּתַחֲלָה.

וְאֵז הִתְבֵּשֶׁר שֶׁלֹּא תִזוּז מִמֶּנּוּ
וּמִבְּנָיו לְעוֹלָמִים, שְׁכָתוּב כִּי
אֵת כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֵתָה
רֹאֶה. מַה זֶה אֲשֶׁר אֵתָה
רֹאֶה? זֶה הַדְרָגָה הִרְאֵשׁוּנָה
שֶׁהִתְגַּלְתָּה לוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
לִה' הִנְרָאָה אֵלִיו. וּמִשׁוּם כֶּךָ
אֲשֶׁר אֵתָה רֹאֶה, מִשׁוּם

סֵפֶר אֹר הַזֶּהָר (עֲמוּד 86)

- פֶּרֶק א עָנָף א' -

מַעֲלַת אֲמִירַת הַזֶּהָר וְהַתְקוּנִים אֶפְלוּ בְּלִי הַבְּנָה

מַה קִּיְמוּ וְקִבְלוּ הַיְהוּדִים קָהֵל עַדְת יִשְׂרָאֵל לְהַחְזִיק בְּלַמּוּד הַקְדוּשׁ שֶׁל הַתְקוּנִים וְהַזֶּהָר יַחִיד וְרַבִּים מִנְעַר וְעַד זְקוּן

מִזְמַן אֲשֶׁר הִצִּין זֶרַח אֹר יְקֻרוֹת שֶׁל שְׁנֵי מְאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים סֵפֶר הַתְקוּנִים וְסֵפֶר הַזֶּהָר קִיְמוּ וְקִבְלוּ
הַיְהוּדִים קָהֵל עַדְת יִשְׂרָאֵל לְהַחְזִיק בְּלַמּוּד הַקְדוּשׁ שֶׁל הַתְקוּנִים וְהַזֶּהָר יַחִיד וְרַבִּים מִנְעַר וְעַד זְקוּן, וְהִגִּם
דְּאִין לֹאֵל יָדָם לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין סוּד אֲמָרוֹת טְהוּרוֹת שֶׁבְּסִפְרֵי הַקְדוּשִׁים הָאֵלֶּה, אַף עַל פִּי כֵּן שׁוֹתִים
בְּצִמָּא אֵת דְּבָרֵיהֶם וּמִתְלַבִּין בְּקִרְיָתָן מֵאֵד מֵאֵד.

(רַבֵּנוּ יוֹסֵף חַיִּים, הֵבֵן אִישׁ חַי, בְּהַקְדַּמַת הַתְקוּנִים בְּנִיהוּ)

**מו) אֶפְלוּ אִי לֹא יַדַע מֵאֵי קָאָמַר וְשׁוּנָה בּוּ שְׁגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חֲשׁוֹב לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וּבּוֹדָאֵי עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרוֹ וּבֹא בְּשִׁכְרוֹ**

לַמּוּד סֵפֶר הַזֶּהָר נִשְׁגָּב מֵאֵד לְטַהַר וּלְקַדְשׁ הַנֶּפֶשׁ וְאֶפְלוּ אִי לֹא יַדַע מֵאֵי קָאָמַר וְשׁוּנָה בּוּ שְׁגִיאוֹת
הַרְבֵּה הוּא חֲשׁוֹב לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדְכָתִיב וְדִגְלוּ עָלַי אֶהְבֶּה פְּרָשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה
וְדַלּוּגוֹ עָלַי אֶהְבֶּה הָאֵל לְמָה הַדְּבָר דּוּמָה לְתִינוּק קִטּוֹן שְׂאִינוּ יוֹדַע דְּבַר וּמִדְּבַר חֲצִין שֶׁל תְּבוּת בְּלַעֲנֵי
שְׁפָה וְאִבּוֹ וְאִמּוֹ יִצְחָקוּ לוֹ יִשְׁמַחוּ לְקוֹלוֹ כֶּךָ יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק וְיִשְׂמַח בְּשִׂהְיַת הַיִּשְׂרָאֵלִי יֵשׁ לוֹ
חֶבֶה בְּתוֹרָה וְרוּצָה לְלַמֵּד אֵךְ אִין דַּעְתּוֹ מִשְׁגָּת אוֹ אִין לוֹ מִי שְׁיִלְמַדְנּוּ וְלוֹמַד כְּשִׂידַע בּוֹדָאֵי עוֹשֶׂה
נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרוֹ וּבֹא בְּשִׁכְרוֹ הִנֵּה כִּי כֵּן אִין מְקוּם פְּטוּר לְמִי שְׂאִינוּ יוֹדַע לְלַמֵּד אִין טַעֲנָה זֹאת פּוֹטְרָתוֹ
לְיוֹם הַדִּין כִּי יִכּוֹל לְלַמֵּד כְּמוֹ שְׂיֹדַע.

(רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר בֶּר יִצְחָק פֶּאפּוֹ, פְּלֵא יוֹעֵז, עֶרֶךְ זֶהָר.)

נַעֲרָךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמֵי. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
נִיתֵן לְקַבֵּל בְּחִינַם לְזִכּוּי הַרְבִּים בְּלַבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֶצֶל מְלַכּוֹת דּוּד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת בראשית דף מז ע"ב
בתקון השכינה נמצא תשלום הבריאה

וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי -
זו תורה שבעל פה שהוא יום
שביעי, ובה נתקן העולם
שהוא קיום של הכל.
מלאכתו אשר עשה, ולא כל
מלאכתו, שהרי תורה
שבכתב הוציאה הכל בתקוף
של כתב שיוצא מחכמה.
שלש פעמים כאן ביום
השביעי: ויכל אלהים ביום
השביעי. וישבות ביום
השביעי. ויברך אלהים את
יום השביעי. הרי שלש. ויכל
אלהים ביום השביעי - זו
תורה שבעל פה, שעם יום
השביעי הזה נתקן העולם
כמו שאמרנו.

וַיִּשְׁבּוֹת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי - זה
יסוד העולם. בספרו של רבי
ייבא הזקן זה יובל. ועל כף
כתוב כאן מכל מלאכתו,
שהכל יצא ממנו. ואנו זה
יסוד, כמו שאמרנו, שהרי
מנוחה בו היתה יותר מהכל.

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי - זה כהן גדול שמברך את הכל והוא נוטל בראש, ששנינו
כהן נוטל בראש, ובו הברכות שורות לברך, ונקרא שביעי.

וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי דא תורה שבעל פה
דאיהו יום שביעי, וביה אשתכלל עלמא
דאיהו קיומא דכלא. מלאכתו אשר עשה ולא כל
מלאכתו, דהא תורה שבכתב אפיק כלל בתוקפא
דכתב דנפיק מחכמתא. תלת זמנין הכא ביום
השביעי. ויכל אלהים ביום השביעי. וישבות ביום
השביעי. ויברך אלהים את יום השביעי. הא תלת.
ויכל אלהים ביום השביעי, דא תורה שבעל פה,
דעם יום השביעי דא אשתכלל עלמא כדקא אמרו.

וַיִּשְׁבּוֹת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, דא יסודא דעלמא. בספרא
דרב ייבא סבא דא יובלא ועל כף כתיב
הכא מפ"ל מלאכתו דכלא נפיק מניה. ואנו דא
יסודא כדקאמרן דהא גיחא ביה הוה יתיר מכלא.

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי. דא כהן גדול
דמברך לכלא והוא נוטיל ברישא דתנן כהן
נוטיל בראש, וברכאן ביה שריין לברכא ואקרי
שביעי.

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָה
שְׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סַעֲוֹדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסַּעֲוֹדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוּתָה שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמַּח בְּסַעֲוֹדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוֹ,
שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלָהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמְזֻלוֹת. וּמִשּׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְהִיא
שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבָדִינוּ,
וּסַעֲוֹדָתָא דִּילִיָּה הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
דְזַעִיר אֲנַפִּין, דִּהְיוּ בְשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מִהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
בְּסַעֲוֹדָתִיָּה, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֹדָתִי, דְאֵינּוֹן
סַעֲוֹדָתִי מִהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מִהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דִּהֵא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חַזִּי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינּוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינּוֹן מִהֵיכְלָא
דְמַלְכָּא, דְאֵינּוֹן בְּנֵי מִהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְפָגִים

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוּ נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מִהֵיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי
הָאֱמוּנָה, וּמִי שְׁפוּגִים סַעֲוֹדָה אַחַת מֵהֶם, מִרְאָה פָּגָם לְמַעֲלָה, וּמִרְאָה אֶת עֲצָמוֹ שְׂאִינוֹ מִבְּנֵי

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שְׂאִינוּ מִבְּנֵי
הַיֵּכָל הַמֶּלֶךְ, וְשְׂאִינוּ מִזֶּרַע
קָדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנוֹתְנִים
עָלָיו חֶמֶר שֶׁל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים
- דִּין הַגִּיהֶנֶם וְכוּ'.

וּבֹא רְאֵה, בְּכָל שְׂאֵר
הַזְּמָנִים וְהַחֲגִים צָרִיךְ אָדָם
לְשַׂמַּח וּלְשַׂמַּח אֶת הָעֲנָנִים,
וְאִם הוּא שְׂמַח לְבָדוֹ וְלֹא
נוֹתֵן לְעֲנָנִים - עֲנֹשׂוּ רַב,
שֶׁהָרִי לְבָדוֹ שְׂמַח, וְלֹא נוֹתֵן
שְׂמִיחָה לְאַחֵר. עָלָיו כָּתוּב
(מִלֵּאכִי ב) וְזִרְתִּי פָּרֵשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. וְאִם הוּא
שְׂמַח בְּשַׁבָּת, אָף עַל גֵּב
שֶׁלֹּא נוֹתֵן לְאַחֵר - לֹא
נוֹתְנִים עָלָיו עֲנֹשׁ כְּבִשְׂאֵר
הַזְּמָנִים וְהַחֲגִים, שְׂכָתוּב
פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. אָמַר פָּרֵשׁ
חֲגִיכֶם, וְלֹא פָּרֵשׁ שַׁבָּתְכֶם.
וְכָתוּב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם
וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה נְפֹשִׁי. וְאֵלּוּ
שַׁבָּת לֹא אָמַר.

וּמִשׁוּם כֶּן פְּתוּב בֵּינִי וּבֵין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם שְׁכָל
הָאֱמוּנָה נִמְצְאָת בְּשַׁבָּת,
נוֹתְנִים לְאָדָם נְשִׂמָה אַחֲרֵת,
נְשִׂמָה עֲלִיוֹנָה, נְשִׂמָה שְׁכָל
הַשְּׁלֵמוֹת בָּהּ, כְּדִגְמַת הָעוֹלָם

הַבָּא. וּמִשׁוּם כֶּן נִקְרְאָת שַׁבָּת. מַה זֶה שַׁבָּת? שֵׁם שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שְׁלֵם
מִכָּל צַדְדָיו.

חַד סְעוּדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעֵילָא,
וְאַחֲזִי גְרַמְיָה דְלָאוּ מִבְּנֵי מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא,
דְלָאוּ מִבְּנֵי הַיֵּכָלָא דְמַלְכָּא הוּא דְלָאוּ מִזֶּרַעָא
קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא. וְיַהֲבִין עָלֶיהָ חוּמְרָא
דְתַלְתַּת מְלִין, דִּינָא דִּגְיָהֶנֶם וְגו'.

וְתָא חֲזִי, בְּכִלְהוּ שְׂאֵר זְמָנִין וְחֲגִין, פְּעִי בַר נֶשׁ
לְחֲדִי, וּלְמַחְדֵי לְמַסְכְּנֵי. וְאִי הוּא חֲדִי
בְּלַחֲזוּדוֹי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנֵי, עוֹנֵשִׂיָּה סָגִי, דְהָא
בְּלַחֲזוּדוֹי חֲדִי, וְלֹא יְהִיב חֲדוֹ לְאַחֲרָא. עָלֶיהָ כְּתִיב,
(מִלֵּאכִי ב) וְזִרְתִּי פָּרֵשׁ עַל פְּנֵיכֶם פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי
אִיהוּ בְּשַׁבָּתָא חֲדִי, אָף עַל גֵּב דְלֹא יְהִיב לְאַחֲרָא,
לֹא יַהֲבִין עָלֶיהָ עוֹנֵשִׂא, כְּשְׂאֵר זְמָנִין וְחֲגִין, דְכְּתִיב
פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם קָאֵמַר, וְלֹא פָּרֵשׁ
שַׁבָּתְכֶם. וְכְתִיב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה
נְפֹשִׁי. וְאֵלּוּ שַׁבָּת לֹא קָאֵמַר.

וּבְגִינֵי כֶּן פְּתִיב, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם
דְכָל מְהִימְנוֹתָא אֲשַׁתְּכַח בְּשַׁבָּתָא, יַהֲבִין
לִיהָ לְבַר נֶשׁ נְשִׂמָתָא אַחֲרָא, נְשִׂמָתָא עֲלָאָה,
נְשִׂמָתָא דְכָל שְׁלִימוֹ בָּהּ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאֲתִי.
וּבְגִינֵי כֶּן אֶקְרִי שַׁבָּת. מַהוּ שַׁבָּת. שְׂמָא דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. שְׂמָא דְאִיהוּ שְׁלִים מִכָּל סְטְרוֹי.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כִּף הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֵא מְשָׁלִים אֶת שְׂמִיחָה הַמְּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ. וּמַהִי שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאָמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וַיֵּעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה עַל שְׂמִיחָה, אָמוּנָה שְׁלֵמָה מְכַל צְדָדָיו.

שְׁנֵינוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים הָאֲבוֹת, וְכֹל הַבְּנִים יוֹנְקִים, מַה שְּׂאִין פֶּן בְּכָל שְׂאֵר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה רִשְׁעֵי הַגִּיהֵנִם נָחִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדֵּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעִטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כִּף הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נֶשׁ, דְּלֹא אֲשָׁלִים חֲדוּוֹתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּוֹתָא דִּילִיָּה. אֵלּוּן תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוֹתָא. סְעוּדָתִי דְּאֵבְרָהֶם יִצְחָק וַיֵּעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוֹתָא שְׁלִימוֹתָא, מְכַל סְטְרוֹי.

תָּאנָא, בְּהַדִּין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכֹל בְּנֵין יִנְקִין, מַה דְּלֹאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגֵין וְזְמַנֵּין. בְּהַדִּין יוֹמָא, חֵיבֵיָא דְּגִיהֵנָם גַּיְיָחִין. בְּהַדִּין יוֹמָא, כָּל דֵּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא. בְּהַדִּין יוֹמָא אֲוִרֵיָתָא מִתְעַטְרָא בְּעִטְרֵין שְׁלִימֵין. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעִטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

סֵפֶר אוֹר הַזֹּהָר (עמוד 86)

- פָּרָק אַ עֲנָף א' -

מַעֲלַת אֲמִירַת הַזֹּהָר וְהַתְּקוּנִים אֶפְלוּ בְּלִי הַבְּנָה

מִזוּ הַחֲפֵץ חַיִּים זָכַר צַדִּיק לְבָרְכָה פּוֹסֵק: עַל לַמּוֹד סֵפֶר הַזֹּהָר אֵין שׁוּם הַגְּבֻלָּה - יִלְמְדוּ כָּל שַׁבַּת אֶת הַזֹּהָר שֶׁל אוֹתָהּ פִּרְשָׁה וְאֶפְלוּ לְבַחּוּרִים

וְכֵן אָמַר הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי שְׁלֵמָה בְּלוּךְ זָכַר צַדִּיק לְבָרְכָה מִשֵּׁם רַבּוֹ הַחֲפֵץ חַיִּים זָכַר צַדִּיק לְבָרְכָה, שְׁעַל לַמּוֹד סֵפֶר הַזֹּהָר אֵין שׁוּם הַגְּבֻלָּה כִּי רַבּוֹ מִדְּרָשׁ. וְהִיָּה הַחֲפֵץ חַיִּים מְעוֹרֵר לְכֻלָּם שְׁיִלְמְדוּ כָּל שַׁבַּת אֶת הַזֹּהָר שֶׁל אוֹתָהּ פִּרְשָׁה וְאֶפְלוּ לְבַחּוּרִים. (רַבִּי יוֹסֵף בֶּן שְׁלֵמָה מִפּוֹזְנֵן, הוֹסְפוֹת בְּגִנּוּן יוֹסֵף)

מִחַ עַל יְדֵי לַמּוֹד סֵפֶר הַזֹּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכַתְּבֵי מִרְן הָאֲר"י מִבְּעַר הַקּוֹצִים וְהַרְע שְׁבַנְפִּשׁוֹ, וַיִּזְכֶּה לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּאוֹר עֲלִיוֹן, וַיִּזְכֶּה לְכָל מַדּוֹת טוֹבוֹת שְׁבַע עוֹלָם - אָמַר מִרְן הָאֲר"י, שְׁבַזְמֵן הַזֶּה נִסְתָּרוֹת נַעֲשׂוּ נִגְלוֹת וְשְׂמִיחָה לְפָנֵי הַמְּקוֹם לְלַמֵּד בְּרִזֵי הַתּוֹרָה וְלִגְלוֹת רִזֵּין לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל וּבַעֲת עֻקְבָתָא דְּמִשְׁיָחָא הַתְּנַבְרוֹת הַרְע וְהַעֲזוֹת וְהַמְדוֹת רַעוֹת בְּהַנְהוּגוֹת רֵאשִׁי עַרְב רַב נִתְּגַלָּה הָאוֹר הַגָּנוּז מִן הַשָּׁמַיִם סֵפֶר הַזֹּהָר וְהַתְּקוּנִים וְאַחֲרֵיהֶם כַּתְּבֵי מִרְן הָאֲר"י וּבְזֶה הַלַּמּוֹד מִבְּעַר הַקּוֹצִים וְהַרְע שְׁבַנְפִּשׁוֹ וַיִּזְכֶּה לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּאוֹר עֲלִיוֹן וַיִּזְכֶּה לְכָל מַדּוֹת טוֹבוֹת שְׁבַע עוֹלָם וְלִזְהָ נִתְּגַלָּה הָאוֹר הַזֶּה. וְעַקֵּר לַמּוֹדָה בְּפִנְיֵי מִיּוֹת הַתּוֹרָה יִהְיֶה שְׁתִּישִׁיג הָאֲרָה וְחַיּוֹת אֱלֻקִּית בְּנִפְשָׁה בַּעֲת לַמּוֹדָה וּבְכָל הַיּוֹם... אָמַר מִרְן הָאֲר"י שְׁבַזְמֵן הַזֶּה נִסְתָּרוֹת נַעֲשׂוּ נִגְלוֹת וְשְׂמִיחָה לְפָנֵי הַמְּקוֹם לְלַמֵּד בְּרִזֵי הַתּוֹרָה וְלִגְלוֹת רִזֵּין לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל. (רַבִּי יִצְחָק אֲזִיק וְהוֹדָה יִחִיאֵל סְפָרִין מְקוֹמְרָנָה, הֵיכַל הַבְּרָכָה, דְּבָרִים רַח:)

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֹּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי" נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנִים לְזִכּוּי הַרְבִּים בַּלְבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצַל מַלְכוּת דּוֹד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דף היומי

פְּרִשְׁת וּפְרָא

מִהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאָר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יֵוצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי"
חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק
עִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וכן לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֵר בְּכֹונֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּנֵן מְקוֹדֶשְׁךָ עַל מְכוּוֹנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזַמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֲלָפִים וְרַבּוֹא רַבּוֹת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הָרַבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכֹל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיָשׁוּבוּ בְּתִשְׁבּוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדְף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכח: - קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוֹת רֵאשׁ וּמַעֲט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֶּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִיּמָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֶפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת וירא דף קב ע"ב
אברהם עסק לטהר את בני אדם

וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה הָיוּ מִתְקַנֵּי טְבִילָה לְכָלֵּהוּ, אִיהוּ
לְגַבְרֵי וְאִיהִי לְנִשְׂי. מָאִי טַעְמָא אַעֲסַק
אַבְרָהָם לְדַכָּאָה לְבְנֵי נְשָׂא, בְּגִין דְּאִיהוּ טְהוֹר וְאַקְרִי
טְהוֹר. דְּכַתִּיב, (איוב יד) מִי יִתֵּן טְהוֹר מִטָּמֵא לֹא אֶחָד.
טְהוֹר דָּא אַבְרָהָם דְּנִפְק מִתְרַח.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר בְּגִין לְתַקְנָא הֵהוּא דְרַגְא
דְּאַבְרָהָם, וּמֵאַן אִיהוּ מִי"ם. בְּגִין כִּד אַתְקִין
לְדַכָּאָה בְּנֵי עֲלָמָא בְּמִיָּא. וּבִשְׁעַתָּא דְּאֶזְמִין לְמַלְאַכִּין,
שִׁירוּתָא דְּמַלְוֵי מַה כְּתִיב יוֹקָח נָא מְעַט מַיִם. בְּגִין
לְאַתְתַּקְפָּא בְּהֵהוּא דְרַגְא דְּמִיּוֹן שְׂרָאן בְּה. וּבְגִינֵי כִּד
הָוָה מְדַפֵּי לְכָל בְּנֵי נְשָׂא מְכַלָּא. מְדַפֵּי לוֹן מְסַטְרָא
דְּעִבוּדָה זָרָה, וּמְדַפֵּי לוֹן מְסַטְרָא דְּמִסְאַבָּא, וְכַמְּה
דְּאִיהוּ מְדַפֵּי לְגוֹבְרִין חָכִי נְמִי שָׂרָה מְדַכָּאָת לְנִשְׂיָן,
וְאַשְׁתַּכְּחוּ כְּלָהוּ דְּאַתֵּיין לְגַבֵּייהוּ דְּכִיּוֹן מְכַלָּא.

תָּא חֲזִי, אֵילָנָא נָטַע אַבְרָהָם בְּכָל אֶתְר דְּדִיּוּרִיָּה
תַּמּוֹן, וְלֹא הָוָה סָלִיק בְּכָל אֶתְר כְּדָקָא יָאוּת,
בְּר בִּשְׁעַתָּא דְּדִיּוּרִיָּה בְּאַרְעָא דְּכַנְעַן, וּבְהֵהוּא אֵילָנָא

וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה הָיוּ מִתְקַנֵּים
טְבִילָה לְכָלֵּם, הוּא לְגַבְרִים
וְהִיא לְנִשְׂיָם. מַה הַטַּעַם עָסַק
אַבְרָהָם לְטַהַר בְּנֵי אָדָם?
מִשּׁוּם שֶׁהוּא טְהוֹר וְנִקְרָא
טְהוֹר, שְׁכַתּוּב (איוב יד) מִי יִתֵּן
טְהוֹר מִטָּמֵא לֹא אֶחָד. טְהוֹר
- זֶה אַבְרָהָם שִׁיַּצָּא מִתְרַח.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, כִּדִּי לְתַקּוֹן
אֶת אוֹתָהּ הַדְּרָגָה שֶׁל
אַבְרָהָם, וּמַהִי מִי"ם (תוס').
לְכוּ הַתְקִין לְטַהַר בְּנֵי הָעוֹלָם
בְּמַיִם. וּבִשְׁעָה שֶׁהִזְמִין אֶת
הַמְּלָאכִים, בְּרֵאשִׁית דְּבַרְיוֹ
מַה כְּתוּב? יִקַּח נָא מְעַט מַיִם,
כִּדִּי לְהַתְחִיזֵק בְּאוֹתָהּ דְּרָגָה
שֶׁהַמַּיִם שְׂרוּיִים בָּהּ, וּמִשּׁוּם
כִּדִּי הָיָה מְטַהַר אֶת כָּל בְּנֵי
הָאָדָם מֵהַכֹּל. מְטַהַר אוֹתָם
מִצַּד שֶׁל עִבוּדָה זָרָה, וּמְטַהַר
אוֹתָם מִצַּד הַטְּמֵאָה. וְכַמוֹ
שֶׁהוּא מְטַהַר אֶת הָאֲנָשִׁים,
כִּדִּי גַם שָׂרָה מְטַהַרְת אֶת
הַנְּשִׂיָם, וְנִמְצָא שֶׁכָּל מִי שֶׁבָּא
אֵלֵיהֶם טְהוֹרִים מֵהַכֹּל.

בֵּא רֵאָה שְׂאַבְרָהָם נָטַע אֵילָן בְּכָל מְקוֹם שֶׁדִּיּוּרוֹ שָׁם, וְלֹא
פָּרַט לְשַׁעָה שֶׁדִּיּוּרוֹ הָיָה בְּאַרְץ כְּנַעַן, וּבְאוֹתוֹ אֵילָן

הָיָה יוֹדֵעַ מֵאֵן דְּאִתְאַחֵד בֵּיהּ בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וּמֵאֵן דְּאִתְאַחֵד בְּעִבּוּדָה זָרָה.

מֵאֵן דְּאִתְאַחֵד בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֵילָנָא הוּא
כְּרִישׁ עֲנַפּוּי וְחַפֵּי עַל רִישֵׁיהּ וְעֵבִיד עֲלֵיהּ צִלָּא
יָאָה, וּמֵאֵן דְּאִתְאַחֵד בְּסִטְרָא דְעִבּוּדָה זָרָה הֵהוּא
אֵילָנָא הוּא אֶסְתְּלַק וְעֲנַפּוּי הוּוּ סְלִיקוֹן לְעֵילָא. כִּדּוֹן
הוּוּ יוֹדֵעַ אַבְרָהָם וְאַזְהִיר לֵיהּ, וְלֹא אֶעֱדִי מִתְּפִן עַד
דְּאִתְאַחֵד בְּמַהִימְנוּתָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהִכֵּי מֵאֵן
דְּאִיהוּ דְכֵיָא (ד"א ל"ג ה"כ) מְקַבֵּל לֵיהּ אֵילָנָא. מֵאֵן
דְּאִיהוּ מְסֹאֵב לָא מְקַבֵּל לֵיהּ. כִּדּוֹן יוֹדֵעַ אַבְרָהָם
וּמְדַכֵּי לוֹן בְּמֵיָא.

וּמַעֲיִינָא דְמֵיָא הוּוּ תְחוּת הֵהוּא אֵילָנָא, וּמֵאֵן
דְּצָרִיךְ טְבִילָה מִיַּד מִיּוֹן סְלִיקוֹן לְגַבִּיָּהּ,
וְאֵילָנָא אֶסְתְּלַקוֹן עֲנַפּוּי, כִּדּוֹן יוֹדֵעַ אַבְרָהָם דְּאִיהוּ
מְסֹאֵבָא וּבְעֵי טְבִילָה מִיַּד, וְאִם לָא מֵיָא נְגִיבִן כִּדּוֹן
יוֹדֵעַ דְּבְעֵי לְאַסְתְּאַבָּא וְלֹא אֶסְתְּמָרָא שְׁבַעָה יוֹמִין.

תָּא חֲזוּ, דְאַפִּילוּ בְשַׁעְתָּא דְאַזְמִין לוֹן לְפִלְאָכִין אָמַר
לוֹן וְהַשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ בְּגִין לְמַחְמֵי וְלְמַבְדַּק
כְּהוּ, וּבְהֵהוּא אֵילָנָא הוּוּ בְּדִיק לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא. וְרוּא
(לְקַבֵּל) בְּגִין קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָא (עֲבַד) אָמַר דְּאִיהוּ
אֵילָנָא דְחֵי לְכָלָא, וּבְגִין כִּךְ וְהַשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ וְלֹא
תַּחַת עִבּוּדָה זָרָה.

הָעוֹלָם. וְהַסּוּד [כְּנַגְדַּ] מִשּׁוּם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא [עֲשֶׂה] אָמַר שֶׁהוּא עֵץ הַחַיִּים לְכָל, וְלִכְּן וְהַשְׁעֵנוּ
תַּחַת הָעֵץ, וְלֹא תַּחַת עִבּוּדָה זָרָה.

הָיָה יוֹדֵעַ מִי שְׁנֵאָחוּז בְּקִבְ"ה
וּמִי שְׁנֵאָחוּז בְּעִבּוּדָה זָרָה.

מִי שְׁנֵאָחוּז בְּקִבְ"ה, הָיָה
הָאֵילָן פּוֹרֵשׁ עֲנַפּוּי וּמְכֹסֶה
עַל רֵאשׁוֹ וְעוֹשֶׂה עָלָיו צִל
נָאָה. וּמִי שְׁנֵאָחוּז בְּצִל שֶׁל
עִבּוּדָה זָרָה, אוֹתוֹ הָאֵילָן הָיָה
מִתְעַלֶּה, וְעֲנַפּוּי הָיוּ עוֹלִים
לְמַעְלָה. אִזְ הָיָה יוֹדֵעַ אַבְרָהָם
וּמְזַהֵיר אוֹתוֹ, וְלֹא זֶז מִשָּׁם
עַד שְׁנֵאָחוּז בְּאִמוּנַת הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא. וְכִךְ מִי שֶׁהוּא
טָהוֹר [ד"א כ"ד] מְקַבֵּל אוֹתוֹ
הָאֵילָן, וּמִי שֶׁהוּא טָמֵא אֵינּוּ
מְקַבֵּל אוֹתוֹ. אִזְ יוֹדֵעַ אַבְרָהָם
וְהָיָה מְטַהֵר אוֹתָם בְּמֵיָם.

וּמַעֲיִן מֵיָם הָיָה תַּחַת אוֹתוֹ
אֵילָן, וּמִי שֶׁצָּרִיךְ טְבִילָה מִיַּד
הַמַּיִם עוֹלִים אֵלָיו, וְעוֹלִים
עֲנַפֵּי הָאֵילָן, אִזְ יוֹדֵעַ אַבְרָהָם
שֶׁהוּא טָמֵא וְצָרִיךְ מִיַּד
טְבִילָה. וְאִם לֹא, יְבָשׁוּ הַמַּיִם,
וְאִזְ יוֹדֵעַ שְׂרוּצָה לְהַטְמֵא
וְלְהַשְׁמֵר שְׁבַעָה יָמִים.

וּבֹא וּרְאֵה, שְׁאַפְלוּ בְשַׁעָה
שֶׁהִזְמִין אֶת הַמְּלָאָכִים אָמַר
לָהֶם וְהַשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ כִּדִּי
לְרְאוֹת וְלְבַדֵּק אוֹתָם, וּבְאוֹתוֹ
אֵילָן הָיָה בּוֹדֵק אֶת כָּל בְּנֵי

וְתָא חַיִּי, כִּד חֵב אָדָם, בְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע חָב, דְּכַתִּיב וּמַעַץ הַדַּעַת וְגו' וְאִיהוּ בֵּיה חֵב וְגַרְם מוֹתָא לְעַלְמָא. מַה כְּתִיב וְעַתָּה פֶּן יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְגו'. (וְגַרְם מוֹתָא לְכָל בְּנֵי עַלְמָא) וְכִד אַתָּא אֲבָרְהָם בְּאֵילָנָא אַחְרָא אֲתַקִּין עַלְמָא דְהוּא אֵילָנָא דְחַיִּי וְאוֹדַע מְהִימְנוֹתָא לְכָל בְּנֵי עַלְמָא:

הַתְּקִין אֶת הָעוֹלָם עִם אֵילָן אַחֵר, שֶׁהוּא עֵץ הַחַיִּים, וְהוֹדִיעַ אֶת הָאֱמוּנָה לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם.

ספר אור הזהר (עמוד 88)

– פָּרָק א עֲנָף א' –

מַעֲלַת אֱמִירַת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים אֲפִלוּ בְּלִי הַבְּנָה

מט) לְהַלְהִיב לְכַבּוֹת יִשְׂרָאֵל לְטַעַם טַעַם אֹר הַגְּנוּז עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה עַל יְדֵי חֻכְמַת הַזֶּהָר

לְהַלְהִיב לְכַבּוֹת יִשְׂרָאֵל לְתוֹרָה וְלַעֲבוּדָה בְּחֻכְמָה הַפְּנִימִיּוֹת מִתּוֹקָה מְדַבֵּשׁ וְנִפְתַּח צוּף מְאִירוֹת עֵינַיִם וּמְשִׁיבוֹת נֶפֶשׁ חַמּוּדָה גְּנוּזָה מִתּוֹק הָאֹר לְעֵינַיִם וְטוֹב לְנַפֵּשׁ לְזִכְכָּה וְלְהַאִירָה בְּמַדּוֹת טוֹבוֹת יִשְׂרָאוֹת לְטַעַם טַעַם אֹר הַגְּנוּז עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה עַל יְדֵי חֻכְמַת הַזֶּהָר... וְעַקֵּר הַתְּגַלּוֹת הַחֻכְמָה הַזֹּאת בְּדוֹרְנוֹ לֹא הָיָה אֵלָּא לְהַאִיר עַל הַנֶּפֶשׁ לְזִכְכָּה בְּתַשׁוּקָה וּדְבֻקוֹת אַהֲבָה וּיְרָאָה בְּקִדּוּשָׁה טְהוֹרָה וְעִנּוּה... כִּי הַתְּגַלּוֹת הָאֹר הַצֶּפּוֹן הַזֶּה בְּיַמֵּינוֹ הָיָה לְהַאִיר עֲלֵינוֹ וְעַל נַפְשֵׁנוֹ לְהַסִּיר מֵאֲתַנּוּ כָּל הַזְּהָמוֹת וְתַאֲוֹת הָרַעוֹת לְטַעַם מְאֹר עֲלִיּוֹן אֹר צַח מִמֶּשׁ טַעַם עוֹלָם הַבָּא וְלְהַסִּיר הַקּוֹצִים מִדּוֹת רַעוֹת וְנִצְאוּה וְהִשְׁתַּרְרוּ עַל רַעוּהוּ וְיִתֵּר מִדּוֹת רַעוֹת אֲשֶׁר הֵם לְשֹׁכֵים בְּעֵינֵינוֹ קִנְיָה וְשִׁנְיָה וְאַהֲבַת רַעוֹת.

(רבי יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נתיב מצוותיך, בהקדמה)

נ) אֵין הַזֶּהָר מְדַבֵּר בְּמַקְרִים גְּשָׁמִיִּים כָּלֵל, אֵלָּא בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיּוֹנִים

כִּי הָאֱמֶת הוּא, שְׂאִין הַזֶּהָר מְדַבֵּר בְּמַקְרִים גְּשָׁמִיִּים כָּלֵל, אֵלָּא בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיּוֹנִים, שְׂאִין שֶׁסֶדֶר זְמַנִּים כְּמוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְזְמַנִּים הַרוּחָנִיִּים מִתְּבַאֲרִים בְּשָׁנוּי צוּרוֹת וּמְדַרְגּוֹת הֵם לְמַעַלָּה מִמְּקוֹם זְמַן.

(רבי שמעון בר יוחאי, הזהר, ויצא עם פרוש הסלם דף סב. מאמר צדיק עליון צדיק תחתון)

נא) הַחִיד"א פּוֹסֵק: לְמוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר מְרוֹמֵם עַל כָּל לְמוֹד, בְּשִׁנְגָם לֹא יַדַּע מֵאֵי קָאָמֵר, וְאַף שִׁיטְעָה בְּקִרְיָאָתוֹ, וְהוּא תַקִּין גְּדוּל לְנִשְׁמָה

לְמוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר מְרוֹמֵם עַל כָּל לְמוֹד, בְּשִׁנְגָם לֹא יַדַּע מֵאֵי קָאָמֵר, וְאַף שִׁיטְעָה בְּקִרְיָאָתוֹ. וְהוּא תַקִּין גְּדוּל לְנִשְׁמָה, לְפִי שֶׁהִגֵּם דְּכָל הַתּוֹרָה שְׁמוֹתָיו שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִכָּל מְקוֹם נְתִילְבִּשָׁה בְּכַמָּה סְפוּרִים, וְאָדָם הַקּוֹרָא וּמִבִּין הַסְּפוּרִים נוֹתֵן דַּעְתּוֹ עַל פֶּשֶׁט הַפְּשׁוּט. אֲבָל סֵפֶר הַזֶּהָר הֵן הַסּוּדוֹת עֲצֻמָּן בְּגִלוּי, וְהַקּוֹרָא יוֹדַע שֶׁהֵם סוּדוֹת וְסִתְרֵי תּוֹרָה, אֵלָּא שְׂאִינוֹ מוּבֵן מִקְצֵר הַמִּשְׁיָג וְעַמְק הַמִּשְׁנָה.

(רבי חיים יוסף דוד אבולפיה, החיד"א, מורה באצבע, אות מד)

מקור המאמר בזהר פרשת וירא דף קד ע"א
הקב"ה מזמין לאדם מצוה שבזכותה ינצל מן הדין

כִּי־וַיִּקְמוּ בְּיַצְחָק, מָה כְּתוּב וַיִּקְמוּ
מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁקִיפוּ עַל פְּנֵי סְדוֹם. רַבִּי
אֶלְעָזָר אָמַר תָּא חַזִּי, כַּמָּה אֲנֵהֵג קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
טִיבוּ עִם כָּל בְּרִיין וְכָל שְׂכָן לְאַנּוּן דְּאֲזִילי בְּאַרְחוּי,
דְּאֶפִּילוּ בְּזִמְנָא דְּבַעֵי לְמִידָן עֲלֵמָא, אִיהוּ גָרִים לְמֵאן
דְּרַחִים לִיה לְמִזְבֵּי בְּמַלְאָה עַד לָא יִיתִי הֵהוּא דִּינָא
לְעֵלְמָא.

דִּתְנִינָן בְּשַׁעֲתָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רַחִים לִיה לְבַר
נֶשׁ, מְשִׁדֵּר לִיה דּוֹרוֹנָא, וּמֵאן אִיהוּ,
מְסַכְּנָא, בְּגִין דִּיזְכִּי בֵּיה. וְכִיּוֹן דִּיזְכִּי בֵּיה, אִיהוּ
אֲמִשְׁיָד עֲלִיה חַד חוּטָא דְּחֶסֶד דְּאֶתְמַשְׁדֵּי מְסַטֵּר
יְמִינָא וּפְרִישׁ אֲרִישִׁיה וְרָשִׁים לִיה, בְּגִין דְּכַד יִיתִי
דִּינָא לְעֵלְמָא הֵהוּא מְחַבְּלָא יוֹדֵהָר בֵּיה, וְזָקִיף עֵינּוּי
וְחָמָא לְהֵהוּא רְשִׁימוּ וְכִדִּין אֶסְתַּלַּק מִצִּיה וְאֶזְדֵּהָר
בֵּיה. בְּגִינֵי כֵךְ אֶקְדִּים לִיה קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כַּמָּה
דִּיזְכִּי.

כִּי־וַיִּקְמוּ שְׁהֵתְבִשֵׁר אַבְרָהָם
בְּיַצְחָק, מָה כְּתוּב? וַיִּקְמוּ
מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁקִיפוּ עַל
פְּנֵי סְדוֹם. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר,
בֵּא רֵאֵה כַּמָּה נוֹהֵג הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא טוֹבָה עִם כָּל
הַבְּרִיּוֹת, וְכָל שְׂכָן לְאוֹתָם
שְׁהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי, שְׁאַפְלוּ
בְּזִמְן שְׁרוּצָה לְדוֹן אֶת
הָעוֹלָם, הוּא גוֹרֵם לְמִי
שְׁאוּהֵב אוֹתוֹ לְזִכּוֹת בְּדָבָר
עַד שְׁלֵא יָבֵא אוֹתוֹ הַדִּין
לְעוֹלָם.

שְׁשִׁנִּינוּ, בְּשַׁעֲהַ שְׁהַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אֶת הָאָדָם,
שׁוֹלַח לוֹ דּוֹרוֹן, וּמִיֵּהוּ? הָעֵנִי,
כְּדִי לְזִכּוֹת בּוֹ. וְכִיּוֹן שְׁזוֹכָה
בּוֹ, הוּא מוֹשֵׁף עָלָיו חוּט אֶחָד
שֶׁל חֶסֶד שְׁנַמְשֵׁף מִצַּד הַיְמִינִי
וּפּוֹרֵס עַל רֵאשׁוֹ וְרוֹשֵׁם
אוֹתוֹ, כְּדִי שְׁכַשְׁיבֵא הַדִּין
לְעוֹלָם, אוֹתוֹ הַמְשִׁחִית יִזְהַר
בּוֹ, וַיִּמְרִים עֵינָיו וְרוֹאֵה אוֹתוֹ

הָרָשָׁם, וְאֵז מְסַתַּלַּק מִמֶּנּוּ וְנִזְהָר עָלָיו. מִשּׁוּם כֵּךְ מְקַדִּים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּמָּה שְׁיִזְכָּה.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

וּבֵא וּרְאֵה, כְּשֶׁרָצָה הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְהֵבִיא דִין עַל
סָדָם, זָכָה קָדָם אֶת אַבְרָהָם
וְשָׁלַח לוֹ דוֹרוֹן לְזָכוֹת עִמָּהֶם
כְּדִי לְהַצִּיל אֶת לוֹט בֶּן אָחִיו
מִשָּׁם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וַיִּזְכֹּר
אֱלֹהִים אֶת אַבְרָהָם וַיִּשְׁלַח
אֶת לוֹט מִתּוֹךְ הַהִפְכָּה, וְלֹא
כָּתוֹב וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת לוֹט,
שֶׁהָרִי בְּזָכוֹת אַבְרָהָם נִצָּל.
וּמָה זֶה וַיִּזְכֹּר? שֶׁזָּכַר אוֹתוֹ
מֵה שֶׁזָּכָה קָדָם עִם אוֹתָם
שֶׁלֹּשֶׁת הַמְּלָאכִים.

כְּמוֹ זֶה, בֶּן אָדָם שֶׁזָּוָה
בְּצַדִּיקָה עִם בְּנֵי אָדָם, בְּשַׁעֲה
שְׁדִין שְׂרוּי בְּעוֹלָם, הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא זוֹכֵר לוֹ אֶת אוֹתָהּ
הַצַּדִּיקָה שֶׁעָשָׂה. מִשּׁוֹם שֶׁבְּכָל
שַׁעֲה שֶׁזָּוָה בֶּן אָדָם, כִּי
נִכְתָּב עָלָיו לְמַעֲלָה. וְאַפְלוּ
בְּשַׁעֲה שְׁדִין שׁוֹרָה עָלָיו,
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זוֹכֵר אֶת
אוֹתוֹ הַטּוֹב שֶׁעָשָׂה וְזָכָה עִם
בְּנֵי אָדָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מִשְׁלֵי

יא) וְצַדִּיקָה תִּצְלֵל מִמּוֹת. מִשּׁוֹם כִּי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאַבְרָהָם, כְּדִי שֶׁיִּזְכָּה וַיִּצְלֵל אֶת
לוֹט.

וּתָא חַיִּי, כִּד בְּעֵי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַיְתָּא דִּינָא
עַל סָדוּם, אַזְבִּי קָדָם לְאַבְרָהָם וְשִׁדְר לִיה
דוֹרוֹנָא לְמִזְבִּי עִמָּהוֹן בְּגִין לְשׁוּבָא לְלוֹט בְּר אַחוּהָ
מִתַּמָּן, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת אַבְרָהָם
וַיִּשְׁלַח אֶת לוֹט מִתּוֹךְ הַהִפְכָּה. וְלֹא כְּתִיב וַיִּזְכֹּר
אֱלֹהִים אֶת לוֹט, דְּהָא בְּזָכוֹתֵיה דְאַבְרָהָם אֲשֶׁתִּזְבִּי.
וּמֵאֵי וַיִּזְכֹּר, דְּדָכִיר לִיה מָאֵי דְאַזְבִּי קָדָם עִם אַנּוּן
תְּלַת מְלָאכִין.

כְּגוֹנוֹנָא דָּא בְּר נָשׁ דִּיזְבִּי בְּצַדִּיקָה עִם בְּנֵי נָשָׁא,
בְּשַׁעֲתָא דְדִינָא שְׂרִיא בְּעַלְמָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא אַדְכֵּר לִיה לְהֵהִיא צַדִּיקָה דְעֵבֵד. בְּגִין דְּבְכָל
שַׁעֲתָא דְזָבִי בְּר נָשׁ הָכִי אֶכְתִּיב עֲלֵיהּ לְעִילָא,
וְאַפְלוּ בְּשַׁעֲתָא דְדִינָא שְׂרִיא עָלָיו קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אַדְכֵּר לִיה לְהֵהוּא טִיבוּ דְעֵבֵד וְזָכָה עִם בְּנֵי נָשָׁא.
כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (מִשְׁלֵי יא) וְצַדִּיקָה תִּצְלֵל מִמּוֹת. בְּגִינֵי
כִּי אַקְדִּים לִיה קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַבְרָהָם בְּגִין
דִּיזְבִּי וַיִּשׁוּב לְלוֹט.

מקור המאמר בזהר פרשת וירא דף קז ע"ב - קז ע"א
הקב"ה משגיח בפרטיות וזן ומפרנס לכל

רְבִי חֲזַקְיָה פָּתַח (איוב כח) **כִּי הוּא לְקֻצוֹת הָאָרֶץ יְבִיט**
תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם יִרְאֶה. כַּמָּה אֵיִת לֹון לְבָנֵי
נְשָׂא לְאַסְתִּפְלָא בְּעוֹבְדוֹי דְקִדְשָׁא בְרוּךְ הוּא,
וְלֹא שְׁתַּדְלָא בְּאוּרֵיִתָּא יִמְמָא וְלִילֵי, דְכָל מָאן
דְּאַשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵיִתָּא, קִדְשָׁא בְרוּךְ הוּא אֲשֶׁתַּבַּח בֵּיה
לְעֵילָא, וְאֲשֶׁתַּבַּח בֵּיה לְתַתָּא, בְּגִין דְּאוּרֵיִתָּא אֵילָנָא
דְּחַיֵּי אִיהִי לְכָל אַנּוּן דְּעֶסְקִין בָּהּ לְמִיָּהֵב לֹון חַיִּין
בְּעֵלְמָא דִּין (דף קז ע"א) וְלְמִיָּהֵב לֹון חַיִּין בְּעֵלְמָא דְאַתֵּי.

תָּא חַזִּי, כִּי הוּא לְקֻצוֹת הָאָרֶץ יְבִיט. לְמִיָּהֵב לֹון
מְזוּנָא וְלִסְפָּקָא לֹון מְכָל מַה דְּאַצְטְרִיכוּ, בְּגִין
דְּאִיהִי אֲשַׁנַּח בָּהּ תְּדִיר, דְּכְתִיב, (דברים יא) תְּמִיד עֵינַי
יִי אֶלֹוְהֵיךְ בָּהּ מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה. בְּגִין
דְּאָרֶץ דָּא מַה כְּתִיב בָּהּ (משלי לא) מִמְרַחֵק תָּבִיא
לְחֻמָּה, וְלִבְתָּר אִיהִי יְהִבֵּת מְזוּנָא וְטִרְפָּא לְכָל אַנּוּן
חַיִּין בְּרָא דְכְתִיב (משלי לא) וְתָקַם בְּעוֹד לַיְלָה וְתַתָּן
טָרַף לְבֵיתָהּ וְחֹק לְנַעֲרוֹתֶיהָ.

שְׁאָרֶץ זֹו מַה כְּתוּב בָּהּ? (משלי לא) מִמְרַחֵק תָּבִיא לְחֻמָּה. אַחַר כֵּךְ הִיא נוֹתֶנֶת מְזוּן וְטָרַף
לְכָל חַיּוֹת הַשָּׂדֶה, שְׁכָתוּב (שם) וְתָקַם בְּעוֹד לַיְלָה וְתַתָּן טָרַף לְבֵיתָהּ וְחֹק לְנַעֲרוֹתֶיהָ.

רְבִי חֲזַקְיָה פָּתַח, (איוב כח) **כִּי**
הוּא לְקֻצוֹת הָאָרֶץ יְבִיט
תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם יִרְאֶה. כַּמָּה
יֵשׁ לָהֶם לְבָנֵי אָדָם לְהַסְתִּפְלָא
בְּמַעֲשֵׂי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְלֹהֲשִׁתַּדַּל בַּתּוֹרָה יָמִים
וְלִילוֹת, שְׁכָל מִי שְׁמַשְׁתַּדַּל
בַּתּוֹרָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְשִׁתַּבַּח בּוֹ לְמַעְלָה
וּמְשִׁתַּבַּח בּוֹ לְמַטָּה, מְשׁוּם
שְׁהַתּוֹרָה הִיא עֵץ חַיִּים לְכָל
אוֹתָם הָעוֹסְקִים בָּהּ לְתַת
לָהֶם חַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלְתַת
לָהֶם חַיִּים בְּעוֹלָם הַבָּא.

בָּא רָאֵה, כִּי הוּא לְקֻצוֹת
הָאָרֶץ יְבִיט, לְתַת לָהֶם מְזוּן
וְלִסְפָּק אוֹתָם מְכָל מַה
שְׁהַצְטְרִיכוּ, מְשׁוּם שֶׁהוּא
מְשַׁגֵּיחַ בָּהּ תְּמִיד, שְׁכָתוּב
(דברים יא) תְּמִיד עֵינַי ה'
אֶלֹוְהֵיךְ בָּהּ מִרְשִׁית הַשָּׁנָה
וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה. מְשׁוּם

וְעַל דָּא כִּי הוּא לְקָצוֹת הָאָרֶץ יְבִיט תַּחַת כָּל
 הַשָּׁמַיִם יִרְאֶה. לְכַלְהוּ בְּנֵי עֲלָמָא לְמִיָּהֵב לֹוֹן
 מְזוּנָא וְסַפּוּקָא לְכָל מַה דְּאַצְטְרִיךְ כָּל חַד וְחַד
 דְּכַתִּיב (תהלים קמה) פּוֹתֵחַ אֶת יַדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן.
 דְּבַר אַחַר כִּי הוּא לְקָצוֹת הָאָרֶץ יְבִיט. לְאַסְתַּכְּלָא
 עוֹבְדוֹי דְּבַר נָשׁ וְלֹא שְׁגָחָא בְּכָל מַה דְּעַבְדֵי בְּנֵי נָשָׂא
 בְּעֲלָמָא. תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם יִרְאֶה. מְסַתְּפֵל וְחַמֵּי לְכָל
 חַד וְחַד.

בו בני אדם בעולם. תחת כל השמים יראה, מסתפל ורואה כל אחד ואחד.

ספר אור הזהר (עמוד 89)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אַמִּירַת הַזְהָר וְהַתְּקוּנִים אֶפְלוּ בְּלֵי הַבְּנָה

(נב) הַהוֹנָה בְּסֵפֶר הַזְהָר וּבְדַבְרֵי חֲכָמֵי אַמְת וּבִיּוֹתֵר בְּכַתְבֵי הָאָר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה יִגְלוּ שְׁעָרֵי
 אוֹרָה וּפְתַחֵי חֲכָמָה, וַיַּחֲשֹׁב כְּאֵלּוּ עוֹמֵד הוּא כָּל הַיּוֹם תָּמִיד בְּחֻצְרוֹת הַשֵּׁם וּמִשְׁכַּנּוֹתָיו בְּרוּזִין
 דְּאוּרִיתָא

אִין שְׁעוֹר וְעָרְךָ לְמַעֲלַת הַהוֹנָה בְּדַבְרֵי אֱלֹקִים חַיִּים, בְּסֵפֶר הַזְהָר וְכָל הַנְּלוּיִם אֵלּוּ, וּבְדַבְרֵי חֲכָמֵי אַמְת
 וּבִיּוֹתֵר בְּכַתְבֵי הָאָר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה הַבְּרוּרִים... כִּי עַל יְדֵי הָעֶסֶק הַתְּמִידִי יִגְלוּ שְׁעָרֵי אוֹרָה וּפְתַחֵי
 חֲכָמָה לְכָל הַהוֹלֵךְ בְּתֵם בְּדֶרֶךְ הַשֵּׁם, אֲשֶׁר חֲמַדָּה נִפְשׁוֹ לְקַרְבָּה אֶל הַיֵּכָל מְלֶךְ הַכְּבוֹד חַי הַעוֹלָמִים
 בְּרוּךְ הוּא, וְעַל כֵּן יִהְיוּ בְּרוּכִים כָּל הַמִּתְנַדְּבִים לְעֶסֶק בְּכַמְהָ אֶפְלוּ שְׁעָה אוֹ שְׁתַּיִם בְּיוֹם מְדֵי יוֹם
 בְּיוֹמוֹ... וּמִחֲשֵׁבָה טוֹבָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצַרְפָּה לְמַעֲשָׂה, וַיַּחֲשֹׁב כְּאֵלּוּ עוֹמֵד הוּא כָּל הַיּוֹם תָּמִיד
 בְּחֻצְרוֹת הַשֵּׁם וּמִשְׁכַּנּוֹתָיו בְּרוּזִין דְּאוּרִיתָא.
 (אוֹרָה יִשְׂרָאֵל בְּקִרְשָׁה, 232)

(נג) לְלַמֵּד אֶת כָּל הַסְּפָרִים עִם דְּבָרֵי זֶהר הַקְּדוּשׁ וְסַפְרָא דְּצִנִּיעוּתָא, סֵפֶר הַבְּהִיר וְסַפְרָא יְצִירָה,
 וְכָל מְדַרְשֵׁי חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָה, בְּעִיּוֹן וּבְבִקְיָאוֹת, צְרִיךְ עַל זֶה הַתְּמַדָּה גְּדוּלָה, מִמַּשׁ
 כְּהַתְּמַדַּת הַשֵּׁם וּפּוֹסְקִים

יֵדַע כְּבוֹדוֹ, שְׁכָל עֵקֶר כּוֹנֵנֵי בְּחוּבְרוֹתָי, וּבְכָל מַה שְּׂאֵנִי כּוֹתֵב, הוּא רַק לְעוֹרֵר לְבָב תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים,
 זְקִנִים וְצְעִירִים, לְעֶסֶק בְּעִיּוֹן בְּפִנְיֵימִיּוֹת הַתּוֹרָה... וְלַלְמֹד אֶת כָּל הַסְּפָרִים עִם דְּבָרֵי זֶהר הַקְּדוּשׁ וְסַפְרָא
 דְּצִנִּיעוּתָא, סֵפֶר הַבְּהִיר וְסַפְרָא יְצִירָה וְכָל מְדַרְשֵׁי חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָה בְּעִיּוֹן וּבְבִקְיָאוֹת, צְרִיךְ עַל זֶה
 הַתְּמַדָּה גְּדוּלָה, מִמַּשׁ כְּהַתְּמַדַּת הַשֵּׁם וּפּוֹסְקִים.

אֲמַנָּם לֹא הַכֵּל מוֹכֵנִים לְזֶה מִטַּבַּע נִפְשָׁם, עַל כֵּן כָּל מִי שְׂאֵינוּ מְסַגֵּל וְלָבוּ לֵב חָרִיף, וְדַאי שְׁעָלְיוּ
 לְהָאָרִיךְ בְּעַמְק פְּלִפּוּל גְּמָרָא פְּרוּשׁ תּוֹסְפוֹת וּפּוֹסְקִים, אֲבָל מִי שְׁמַכְשֵׁר לְעֶסֶק בְּעִיּוֹן חֲכָמָתָא וּקְבָלָה
 עַל כֵּן הוּא צְרִיךְ לְסַדֵּר לוֹ סְדָרִים קְצָרִים... אֲבָל עֵקֶר לְמוֹדוֹ צְרִיךְ שִׁיחִיָּה לְהַבִּיר אֶת קוּנוֹ.

(אֲגָרוֹת א', מֵא – מַב)

מקור המאמר בזהר פרשת וירא דף קח ע"ב - קט ע"א
מעלת ושבת ארץ ישראל

רְבִי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ עוֹמְדִים יוֹם אֶחָד וְעוֹסְקִים בַּפְּסוּק הַזֶּה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כְּתוּב (דְּבָרִים ח) אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכַּנֶּת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם לֹא תַחֲסֹר כָּל בָּהּ. לָשֵׁם מָה פְּעָמִים בָּהּ בָּהּ? אֵלֶּא הֲרִי נֹאמַר שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָלַק אֶת כָּל הָעַמִּים וְהָאֲרָצוֹת לְשְׁלוּחִים מְמַנִּים, וּבְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לֹא שׁוֹלֵט מִלְּאָף וְלֹא מְמַנֶּה אַחֵר, אֵלֶּא הוּא לְבַדּוֹ, לְכֵן הַכְּנִיס אֶת הָעַם שֶׁלֹּא שׁוֹלֵט בָּהֶם אַחֵר לְאֶרֶץ שֶׁלֹּא שׁוֹלֵט בָּהּ אַחֵר.

בֵּא רֵאָה, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן מְזוּן שֵׁם בְּתַחֲלָה, וְאַחֵר כֹּף לְכָל הָעוֹלָם. כָּל שְׂאֵר הָעַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת בְּעַנִּי, וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לֹא כֹף, אֵלֶּא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִזְוֵנִית בְּתַחֲלָה וְאַחֵר כֹּף כָּל הָעוֹלָם.

וְלָכֵן אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכַּנֶּת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם, אֵלֶּא בְּעֶשֶׂר, בְּסַפּוּק שֶׁל הַכֹּל תֹּאכַל בָּהּ וְלֹא בְּמָקוֹם אַחֵר. בָּהּ בְּקִדְשֵׁת הָאֶרֶץ, בָּהּ שׁוֹרָה הָאֱמוּנָה הָעֲלִיוֹנָה, בָּהּ שׁוֹרָה הַבְּרָכָה שְׁלִמְעֵלָה, וְלֹא בְּמָקוֹם אַחֵר.

רְבִי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ קְיִימֵי יוֹמָא חַד וְעַסְקֵי בְּהֵאִי קְרָא, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּתִיב, (דְּבָרִים ח) אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכַּנֶּת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם, לֹא תַחֲסֹר כָּל בָּהּ. הֵאִי בָּהּ בָּהּ תִּירֵי זְמַנֵּי אֲמַאי. אֵלֶּא הָא אֶתְמַר דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּלִיג כָּל עַמִּין וְאֶרְעָאן לְמִמֶּנּוּ שְׁלִיחֵן, וְאֶרְעָא דְיִשְׂרָאֵל לֹא שְׁלִיט בָּהּ מִלְּאֲכָא וְלֹא מְמַנָּא אַחֲרָא אֵלֶּא אִיהוּ בְּלַחֲדוּי, בְּגִין כֹּף אֶעִיל לְעַמָּא דְלֹא שְׁלִיט בָּהּ אַחֲרָא לְאֶרְעָא דְלֹא שְׁלִיט בָּהּ אַחֲרָא.

תָּא חַזִּי, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב מְזוּנָא תַפְּזֵן בְּקַדְמִיתָא וּלְבַתֵּר לְכָל עֲלָמָא. כָּל שְׂאֵר עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת בְּמִסְכַּנֶּת, וְאֶרְעָא דְיִשְׂרָאֵל לֹא הָכִי, אֵלֶּא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲתוֹן בְּקַדְמִיתָא וּלְבַתֵּר כָּל עֲלָמָא.

וּבְגִין כֹּף אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכַּנֶּת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם. אֵלֶּא בְּעֵתִירוֹ בְּסַפּוּקָא דְכֹלָא תֹאכַל בָּהּ וְלֹא בְּאַתֵּר אַחֲרָא. בָּהּ בְּקִדְשֵׁי דְאֶרְעָא, בָּהּ שְׂרִיא מְהִימְנוּתָא עֲלָאָה. בָּהּ שְׂרִיא בְּרַכְתָּא דְלְעִילָא, וְלֹא בְּאַתֵּר אַחֲרָא.

בָּהּ שׁוֹרָה הָאֱמוּנָה הָעֲלִיוֹנָה, בָּהּ שׁוֹרָה הַבְּרָכָה

בֹּא רֵאֵה, כְּתוּב כְּגֹן ה' כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. עַד כָּאֵן לֹא נִוְדַע גֵּן ה' אִם הוּא אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאִם הוּא אֶרֶץ סֹדֶם וְאִם הוּא גֵּן ה' שְׁנִקְרָא גֵּן עֵדֶן. אֲלֵא כְּגֹן ה' שִׁישׁ בּוֹ סְפוּק וְעֵדוּן שֶׁל הַכֹּל, כִּי גַם הִיְתָה סֹדֶם וְכִי גַם מִצְרַיִם. מֵה גֵּן ה' לֹא צָרִיךְ אָדָם לְהִשְׁקוֹתוֹ, אִף מִצְרַיִם לֹא צָרִיךְ אַחֵר לְהִשְׁקוֹתָהּ, מִשּׁוּם שֶׁהַנִּילוּס עוֹלָה וּמִשְׁקָה אֶת כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם.

בֹּא רֵאֵה מֵה כְּתוּב, (זְכוּרִיה י"ד) וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפַּחַת הָאֶרֶץ אֶל יְרוּשָׁלַם וְגו'. זֶהוּ עֲנֵשׁ שְׁלֵהֶם שְׁנִמְנַע מֵהֶם מָטָר. מֵה כְּתוּב וְאִם מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא תַעֲלֶה וְלֹא בָּאָה וְגו'? רֵאֵה שְׁלֵה כְּתוּב וְלֹא עָלִיָּהֶם יִהְיֶה הַגֶּשֶׁם, כִּי לֹא יוֹרֵד מָטָר בְּמִצְרַיִם וְלֹא צָרִיכִים אוֹתוֹ. אֲלֵא עֲנֵשֶׁם מֵהוּ? שְׁכְּתוּב (ש"ס) וְזֹאת תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגַּף ה' אֶת כָּל הַגּוֹיִם וְגו'. מִשּׁוּם שֶׁמִּצְרַיִם לֹא צָרִיכִים מָטָר.

אִף סֹדֶם מֵה כְּתוּב בָּהּ? כִּי כָלָה מִשְׁקָהּ. כָּל עֵדוּנֵי הָעוֹלָם הָיוּ בָּהּ, וְעַל זֶה לֹא רָצוּ שְׁבַנֵי אָדָם אַחֲרָיִם יִתְעַדְּנוּ בָּהּ.

תָּא חֲזִי כְּתִיב כְּגֹן י" כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. עַד הֵכָא לֹא אִתְיַדַע גֵּן י" אִי הוּא אֶרֶץ מִצְרַיִם, וְאִי אִיהוּ אֶרֶץ סֹדֶם, (דף קט ע"א) וְאִי אִיהוּ גֵּן י" דְאֶקְרִי גֵּן עֵדֶן. אֲלֵא כְּגֹן י" דְאִית בֵּיה סְפוּקָא וְעֵדוּנָא דְכָלָא, הַכִּי נִמְי הוּוּ סֹדֶם וְהַכִּי נִמְי מִצְרַיִם. מֵה גֵּן י" לֹא אֲצַטְרִיךְ בַּר נָשׁ לְאַשְׁקָאָה לִיה, אִוְף מִצְרַיִם לֹא אֲצַטְרִיךְ אַחֲרָא לְאַשְׁקָאָה לִיה, בְּגִין דְנִילוּס אִיהוּ אִסְפִּיק וְאַשְׁקִי לְכָל אֶרְעָא דְמִצְרַיִם.

תָּא חֲזִי, מֵה כְּתִיב, (זְכוּרִיה י"ד) וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפַּחַת הָאֶרֶץ אֶל יְרוּשָׁלַם וְגו'. דָּא הוּא עוֹנָשָׂא דְלַהוֹן דְאִתְמַנַּע מִנְהוֹן מִטָּרָא, מֵה כְּתִיב וְאִם מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא תַעֲלֶה וְלֹא בָּאָה וְגו'. חֲמִי דָּלָא כְּתִיב וְלֹא עָלִיָּהֶם יִהְיֶה הַגֶּשֶׁם, בְּגִין דְלֹא נַחִית מִטָּרָא לְמִצְרַיִם וְלֹא אֲצַטְרִיכֵן לִיה, אֲלֵא עוֹנָשָׂא דְלַהוֹן מֵה הוּא דְכְּתִיב, (זְכוּרִיה י"ד) וְזֹאת תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגַּף י" אֶת כָּל הַגּוֹיִם וְגו'. בְּגִין דְמִצְרַיִם לֹא צָרִיכִין לְמִטָּרָא. אִוְף סֹדֶם מֵה כְּתִיב בֵּיה כִּי כָלָה מִשְׁקָהּ, כָּל עֵדוּנֵי דְעָלְמָא הָווּ בָּהּ, וְעַל דָּא לֹא בַּעָאן דְבַנֵּי נָשָׂא אַחֲרֵינֵן יִתְעַדְּנוּ בָּהּ.

רְבִי חֵיָא אָמַר, הֵם הָיוּ רְשָׁעִים מֵעַצְמָם וּמְמוֹנָם, שְׁכַל בֶּן אָדָם שֶׁהוּא צָר עֵין לְעֵנִי, רָאוּי הוּא שֶׁלֹא יַעֲמֹד בְּעוֹלָם, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׂאִין לוֹ חַיִּים לְעוֹלָם הַבָּא. וְכָל מִי שֶׁהוּא וְתָרַן לְעֵנִי, רָאוּי הוּא שִׁיתְקַיֵּם בְּעוֹלָם וַיִּתְקַיֵּם הָעוֹלָם בְּשִׁבְלֹו, וַיֵּשׁ לוֹ חַיִּים וְאָרֶךְ שָׁל חַיִּים לְעוֹלָם הַבָּא.

רְבִי חֵיָא אָמַר אֲנֹנִן הוּוֹ חֵיִיבִין מְגַרְמִייהוּ וּמְמוֹנֵהוּן, דְּכָל בַּר נָשׁ דְּאִיהוּ צָר עֵינָא לְגַבִּי מְסַכְּנָא, יָאוֹת הוּא דְלֹא יִתְקַיֵּם בְּעֵלְמָא. וְלֹא עוֹד אֲלֵא דְלִית לֵיה חַיִּים לְעֵלְמָא דְאִתִּי. וְכָל מָאן דְּאִיהוּ וְוִתְרָן לְגַבִּי מְסַכְּנָא יָאוֹת הוּא דְיִתְקַיֵּם בְּעֵלְמָא, וַיִּתְקַיֵּם עֲלֵמָא בְּגִינֵיהּ, וַאִית לֵיה חַיִּים וְאִוְרְפָא דְחַיִּי לְעֵלְמָא דְאִתִּי:

סֵפֶר אֹר הַזֶּהָר (עמוד 90)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אֲמִירַת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים אֲפִלּוּ בְּלִי הַבְּנָה

נִד (בְּשִׁעוֹסֶק בְּחִבּוּר זֶה מְעוֹרְרִים כַּח הַנְּשֻׁמוֹת וְכַח הַצְּדִיקִים הַהֵם עִם כַּח מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם – וּמְעוֹרְרִים אוֹתוֹ הַתּוֹעֵלַת וְאוֹתוֹ הָאֹר הַקּוֹרֵם שְׁגָלָה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי וְחִבְרִיו בְּשַׁעַת חִבּוּר)

בְּשִׁעוֹסֶק בְּחִבּוּר זֶה מְעוֹרְרִים כַּח הַנְּשֻׁמוֹת וְכַח הַצְּדִיקִים הַהֵם עִם כַּח מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם... כִּי בְּהִיּוֹתָם מֵתְעַסְקִים בּוֹ הֵם מְחַדְּשִׁים הָאֹר הַמְּחַדֵּשׁ שְׁנֵתְחַדֵּשׁ בְּעַת חִבּוּר, וּמְזַהֵרָה הַשְּׂכִינָה וּמְאִירָה מְאוֹתוֹ הָאֹר כַּתְּחִלַּת חִדּוּשָׁה אֹז, וְכָל הָעוֹסְקִים בָּהּ חוֹזְרִים וּמְעוֹרְרִים אוֹתוֹ הַתּוֹעֵלַת וְאוֹתוֹ הָאֹר הַקּוֹרֵם שְׁגָלָה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי וְחִבְרִיו בְּשַׁעַת חִבּוּר.

(הֵרֵב מֹשֶׁה חַיִּים בֶּן יַעֲקֹב קוֹרְדוֹבִירוֹ, הַרְמַק, אֹר יֶקֶר, שְׁעַר א' סִימָן ה')

נִה) שְׁיִתְחַזֵּק כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד בְּזֶהָר הַקְּדוֹשׁ אֲפִ שְׁיַעֲבֹר עָלָיו כַּמָּה נְסִיווֹת לְהַפְרִיד אוֹתוֹ חֲלִילָה מִלְּלַמֵּד בְּזֶהָר הַקְּדוֹשׁ

שְׁיִתְחַזֵּק כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד בְּזֶהָר הַקְּדוֹשׁ אֲפִ שְׁיַעֲבֹר עָלָיו כַּמָּה נְסִיווֹת לְהַפְרִיד אוֹתוֹ חֲלִילָה מִלְּלַמֵּד בְּזֶהָר הַקְּדוֹשׁ וְכֵן אִם עָבַר עָלָיו כַּמָּה נְסִיווֹת מִבְּנֵי אָדָם הַמְּגַשְּׁמִים בַּחֲמַר שְׁלֵהֵם שֶׁהֵם לִיצְנֵי הַדּוֹר רַחֲמָנָא לִיצְלָן וְהוּא יוֹשֵׁב בִּינֵיהֶם כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים... שְׁיִתְחַזֵּק בְּעַל נֶפֶשׁ מִיִּשְׂרָאֵל הַרוֹצֵה לְדַבֵּק בְּדַבְּקוֹת הַבּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא... אֲפִ עַל פִּי שְׁנַרְאָה לוֹ בְּמַקְצַת אִיזָה פְּעָמִים שֶׁהוּא כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים אֵל יִשְׁנִיחַ עַל זֶה, חֶזֶק וְנִתְחַזֵּק בְּכַח הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ.

(הֵרֵב אֲלִיעֶזֶר בַּר שֵׁם טוֹב פֶּאפּוֹ, דְּמִשְׁק אֲלִיעֶזֶר, בְּהַקְדָּמָה דְּרַף הַקְּדוֹשׁ אוֹת יב)

נִו) הַשְּׁמֵר פֶּן יִשְׂאֵף לְבַבְךָ לְחַדֵּל מִלְּלַמֵּד דְּרָף זֶהָר בְּכָל יוֹם

דְּרָף זֶהָר הַקְּדוֹשׁ... וְהַשְּׁמֵר פֶּן יִשְׂאֵף לְבַבְךָ לְחַדֵּל מִזֶּהָר.

(רַבִּי מֹשֶׁה גְּרִינְלֵר מַחוּסֵט, – הַנְּהַגוֹת רַבִּי מֹשֶׁה גְּרִינְלֵר, אוֹת כֵּא)

נִז) הַבְּנֵי יִשְׁשַׁבֵּר מְדִינּוֹב פּוֹסֵק: עוֹבֵד אֱלֹקִים הֵינּוּ הָעוֹסֵק בְּתַלְמוּד וּבְזֶהָר, לֹא עֲבָדוּ – הָעוֹסֵק בְּתַלְמוּד לְבַד וְאִינוּ עוֹסֵק בְּזֶהָר

וְשִׁבְתָם וְרָאִיתָם בֵּין צְדִיק וְכו' בֵּין עַבֵּד אֱלֹקִים לְאִשֵּׁר לֹא עֲבָדוּ, עוֹבֵד אֱלֹקִים הֵינּוּ הָעוֹסֵק בְּתַלְמוּד וּבְזֶהָר. לֹא עֲבָדוּ – הָעוֹסֵק בְּתַלְמוּד לְבַד וְאִינוּ עוֹסֵק בְּזֶהָר.

(רַבִּי צְבִי אֲלִימֶלֶךְ שְׁפִירָא מְדִינּוֹב, מַהְרַצָּא, מַעֲנֵן גָּנִים, פֶּרֶק א' אוֹת ב')

מקור המאמר בזהר פרשת וירא דף קב ע"ב
השכינה משתתפת בצער ישראל

פֶּתַח וְאָמַר, (ישעיה סג) בְּכָל צָרְתֶם לֹא צָר וּמְלֶאךָ פָּנָיו הוֹשִׁיעֶם וְגו'. תָּא חַוִּי, בְּכָל צָרְתֶם דְּיִשְׂרָאֵל כִּד אֲזַדְמֵן לֹון עָאקוֹן, כְּתִיב לֹא בְּאֵל"ף וְקָרִי בּוֹא"ו, בְּגִין דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עִמָּהוֹן בְּעָקוֹן. לֹא בְּאֵל"ף, אֲתֵר עֵלְאָה יִתִּיר, אָף עַל גַּב דְּלָאוּ בְּהֵהוּא אֲתֵר רִוּגָא וְעָקוֹן, לְהַתֵּם לְעֵילָא מִטָּא עֵקְתָא דְּיִשְׂרָאֵל. לֹא בְּאֵל"ף כְּמָא דְּאֵת אָמַר, (תהלים ק) הוּא עָשָׂנוּ וְלֹא אֲנַחְנוּ. כְּתִיב בְּאֵל"ף וְקָרִי בּוֹא"ו.

וּמְלֶאךָ פָּנָיו הוֹשִׁיעֶם. וְהָא אִיהוּ עִמָּהוֹן בְּהֵהוּא עָקוֹן, וְאֵת אֲמַרְתְּ הוֹשִׁיעֶם. אֵלָּא מוֹשִׁיעֶם לֹא כְּתִיב, אֵלָּא הוֹשִׁיעֶם מִקְדַּמַּת דְּנָא דְּאִיהוּ זְמִין בְּהֵהוּא עָקוֹן לְמַסְבַּל עִמָּהוֹן. תָּא חַוִּי, בְּכָל זְמָנָא דְּיִשְׂרָאֵל אֲנֹון בְּגָלוּתָא, שְׂכִינְתָא עִמָּהוֹן בְּגָלוּתָא, וְהָא אוּקְמוּהָ, דְּכְתִיב (דברים 2) וְשָׁב יי אֱלֹהֶיךָ אֵת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ וְגו'.

רָאָה, בְּכָל זְמַן שִׁישְׂרָאֵל בְּגָלוּת - שְׂכִינָה עִמָּם בְּגָלוּת, וְהָרִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ וְגו'.

פֶּתַח וְאָמַר, (ישעיה סג) בְּכָל צָרְתֶם לֹא צָר וּמְלֶאךָ פָּנָיו הוֹשִׁיעֶם וְגו'. בָּא רָאָה, בְּכָל צָרְתֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁמְזַדְמָנוֹת לָהֶם צָרוֹת, כְּתוּב לֹא בְּאֵל"ף וְקוֹרְאִים בּוֹא"ו, מְשׁוּם שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִמָּם בְּצָרָה. לֹא בְּאֵל"ף מְקוּם יוֹתֵר עֲלִיוֹן, אָף עַל גַּב שְׂאִין בְּאוֹתוֹ מְקוּם רְגֵז וְצָרָה, לְשֵׁם לְמַעְלָה מְגִיעָה צָרְתֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל. לֹא בְּאֵל"ף, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים ק) הוּא עָשָׂנוּ וְלֹא אֲנַחְנוּ. כְּתוּב בְּאֵל"ף וְקוֹרְאִים בּוֹא"ו.

וּמְלֶאךָ פָּנָיו הוֹשִׁיעֶם, וְהָרִי הוּא עִמָּם בְּאוֹתָהּ צָרָה, וְאֵתָהּ אוֹמֵר הוֹשִׁיעֶם? אֵלָּא לֹא כְּתוּב מוֹשִׁיעֶם, אֵלָּא הוֹשִׁיעֶם מִקְדָּם לְכֹן, שֶׁהוּא עֲתִיד בְּאוֹתָהּ צָרָה לְסַבַּל עִמָּם. בָּא פְּרִשׁוּהָ שְׂכִינָה שְׂכִינָה (דברים 2) וְשָׁב

דְּבַר אַחַר וּמִלֶּאךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעַם, דָּא שְׂכִינְתָא.
 דְּאִיהִי עֲמָהוּן בְּגָלוּתָא וְאֵת אִמְרַת דְּאִיהוּ
 הוֹשִׁיעַם. אֵלָא הָכִי הוּא וּדְאִי, דְּאֵלִין אַנּוּן מִשְׂכְּנוֹתָיו
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא בְּגָלוּתָא, וּבְגִין דְּשְׂכִינְתָא עֲמָהוּן
 קְדֻשָׁא בְּרִידָה הוּא אֲדַכֵּר לֹון לְאוּטְבָא לֹון וְלֵאפְקָא
 לֹון מִן גָּלוּתָא, דְּכְתִיב, (שמות 1) וְאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי
 בְּקִדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר וְעַתָּה הִנֵּה צִעַקְתָּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בָּאָה אֵלַי.

וְגַם רְאִיתִי. לְאַסְנָאָה רְאִיָּה אַחְרָא דְּאִיהוּ קְדֻמָּא
 דְּכִלָּא, וּכְתִיב, (שמות 2) וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ
 דָּא שְׂכִינְתָא. אֶת אַבְרָהָם לְאַבְרָהָם מִיבְעֵי לִיהִ, אֵלָא
 אֶת אַבְרָהָם דָּא הוּא חֲבֵרוֹתָא זְוִוּגָא דִּילָהּ בְּאַבְהֹן.
 אֶת אַבְרָהָם דָּא הוּא מְעַרְבִית דְּרוּמִית. אֶת יִצְחָק
 דָּא הוּא צְפוֹנִית מְעַרְבִית. וְאֵת יַעֲקֹב דָּא הוּא זְוִוּגָא
 חָדָא, כִּלְלָא חָדָא, זְוִוּגָא שְׁלִים כְּדָקָא יָאוּת.

כְּנֻוּנָא דָּא אֶת הַשָּׁמַיִם דָּא הוּא כִּלְלָא מִדַּת לִילָה
 בַּיּוֹם. וְאֵת הָאָרֶץ דָּא מִדַּת יוֹם בְּלִילָה
 כְּחָדָא. אוֹף הָכִא בְּכֻלְהוּ אֶת, וּבִיעֲקֹב וְאֵת, לְמַהוּ
 כִּלָּא זְוִוּגָא חָדָא דְּלָא מִתְּפַרְשִׁין דְּבַר וְנוֹקְבָא לְעֵלְמִין.
 וּזְמִין קְדֻשָׁא בְּרִידָה הוּא לְאַכְרֹזָא בְּכָל עֵלְמָא
 וְלֵאשְׁמַעְיָא קָל דִּיִּימָא (ישעיה 58) וַיֹּאמֶר אֲדָּ עַמִּי הִמָּה
 בָּנִים לֹא יִשְׁקְרוּ וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ. בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם

אָמֵן וְאָמֵן: (עד כאן פרשת וירא) (דף קכא ע"א).

אֶת, וּבִיעֲקֹב וְאֵת, שְׁיִהִיָּה הַכֹּל זְוִוּגָא אֶחָד שְׁלֵא נְפַרְדִּים זְכָר וּנְקֵבָה לְעוֹלָמִים. וְעַתִּיד הַקְּדוּשָׁא
 בְּרוּךְ הוּא לְהַכְרִיז בְּכָל הָעוֹלָם וְלְהַשְׁמִיעַ קוֹל שְׁיִאמֶר (ישעיה 58) וַיֹּאמֶר אֲדָּ עַמִּי הִמָּה בָּנִים
 לֹא יִשְׁקְרוּ וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

דְּבַר אַחַר וּמִלֶּאךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעַם - זֶה שְׂכִינְתָּה, שְׁהִיא
 עִמָּם בְּגָלוּת, וְאֵתָה אֹמֵר
 שְׁהוּא הוֹשִׁיעַם? אֵלָא כִּי זֶה
 בְּוִדְאִי, שְׁאֵלָה הֵם מִשְׂכְּנוֹתָיו
 שֶׁל הַקְּדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּגָלוּת. וּמִשׁוּם שְׂשְׂכִינְתָּה
 עִמָּהֶם, הַקְּדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא
 זֹכֵר אוֹתָם לְהִיטִיב לָהֶם
 וְלְהוֹצִיאֵם מִהַגָּלוּת, שְׁכַתוּב
 (שמות 1) וְאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי,
 בְּהַתְּחִלָּה. וְאַחַר כֵּן, וְעַתָּה
 הִנֵּה צִעַקְתָּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָה
 אֵלַי.

וְגַם רְאִיתִי - לְרַבּוֹת רְאִיָּה
 אַחְרַת שְׁהִיא הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל
 הַכֹּל. וְכַתּוּב (שם 2) וַיִּזְכֹּר
 אֱלֹהִים אֶל בְּרִיתוֹ, זֶה שְׂכִינְתָּה.
 אֶת אַבְרָהָם? לְאַבְרָהָם הָיָה
 צָרִיף לְכֹתֵב. אֵלָא אֶת
 אַבְרָהָם זֶה הַחֲבֵרוֹת וְהַזְוּוּג
 שֶׁלָּהּ עִם הָאֲבוֹת. אֶת אַבְרָהָם
 - זֶהוּ מְעַרְבִית דְּרוּמִית. אֶת
 יִצְחָק - זֶהוּ צְפוֹנִית מְעַרְבִית.
 וְאֵת יַעֲקֹב - זֶהוּ זְוִוּג אֶחָד,
 כִּלְלָא אֶחָד, זְוִוּג שְׁלֵם כְּרֵאוּי.

כְּמוֹ זֶה אֶת הַשָּׁמַיִם - זֶהוּ
 כִּלְלָ שֶׁל מִדַּת לִילָה בַּיּוֹם.
 וְאֶת הָאָרֶץ - זֶה מִדַּת יוֹם
 בְּלִילָה כְּאֶחָד. אֵף כֹּאן בְּכֹלָם

אֶת, וּבִיעֲקֹב וְאֵת, שְׁיִהִיָּה הַכֹּל זְוִוּגָא אֶחָד שְׁלֵא נְפַרְדִּים זְכָר וּנְקֵבָה לְעוֹלָמִים. וְעַתִּיד הַקְּדוּשָׁא
 בְּרוּךְ הוּא לְהַכְרִיז בְּכָל הָעוֹלָם וְלְהַשְׁמִיעַ קוֹל שְׁיִאמֶר (ישעיה 58) וַיֹּאמֶר אֲדָּ עַמִּי הִמָּה בָּנִים
 לֹא יִשְׁקְרוּ וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

מקור המאמר בזהר פרשת בראשית דף טו ע"א
בשבת העולם שמור בשמירה עלינה

בֵּא רֵאָה, כְּשִׁמְתִּי קֹדֶשׁ הַיּוֹם
בְּעֶרְב־שַׁבָּת, סִכַּת שְׁלוֹם
שׁוֹרָה וְנִפְרָסֶת בְּעוֹלָם. מִי זֶה
סִכַּת שְׁלוֹם? זֶה שַׁבָּת. וְכָל
רוּחוֹת וְסִעְרוֹת וְשָׂדִים וְכָל
רוּחוֹת הַטְּמֵאָה, כָּלֵם נְטֻמָּנִים
וְנִכְנָסִים בְּעֵין הָרַחִים שֶׁל
נֶקֶב תְּהוֹם רַבָּה. שְׁהָרִי כִּיּוֹן
שִׁמְתֵּנוּרֶת קֹדֶשָׁה עַל
הָעוֹלָם, רוּחַ הַטְּמֵאָה לֹא
מִתְעוֹרֶרֶת אִתּוֹ, וְזֶה בּוֹרַח
מִלְּפָנָי זֶה.

וְאַז הָעוֹלָם בְּשִׁמְרָה עֲלִיוֹנָה,
וְלֹא צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל עַל
שִׁמְרָה כְּמוֹ שׁוֹמֵר אֶת עֲמוֹ
יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמוֹן, שְׁהָרִי זֶה
הַתְּקוּן לְיוֹם חַל כְּשֶׁהָעוֹלָם
צָרִיךְ שִׁמְרָה. אֲבָל בְּשַׁבָּת
נִפְרָסֶת סִכַּת שְׁלוֹם עַל
הָעוֹלָם, וְנִשְׁמָר בְּכָל הָרוּחוֹת,
וְאִפְלוּ רִשְׁעֵי הַגִּיְהִנִּם
שְׁמוּרִים הֵם, וְהַכֹּל נִמְצָאִים
בְּשְׁלוֹם - הָעֲלִיּוֹנִים
וְהַתְּחִתּוֹנִים. וְלִכֵּן בְּקִדּוּשׁ
הַיּוֹם מְבָרְכִים הַפּוֹרֵס סִכַּת
שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עֲמוֹ
יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם. לָמָּה
עַל יְרוּשָׁלַיִם? אֵלֵּא זֶהוּ מְדוֹר
שֶׁל אוֹתָהּ סִכָּה, וְצָרִיךְ לְזַמֵּן

תָּא חַוִּי, כִּד אֶתְקַדֵּשׁ יוֹמָא בְּמַעְלֵי שַׁבְּתָא סִכַּת
שְׁלוֹם שְׂרִיא וְאֶתְפְּרִיסֶת בְּעֵלְמָא. מָאן סִכַּת
שְׁלוֹם, דָּא שַׁבְּתָא, וְכָל רוּחִין וְעֵלְעוּלִין וְשָׂדִין וְכָל
סְטָרָא דְמִסְאֲבֵי כְּלָהוּ טְמִירִין וְעֵאֲלִין בְּעֵינָא דְרִיחֵיִיא
דְנוֹקְבָא דְתְהוּמָא רַבָּא. דְהָא כִּיּוֹן דְאֶתְעַר קְדוּשְׁתָּא
עַל עֵלְמָא, רוּחַ מִסְאֲבָא לֹא אֶתְעַר בְּהִדְיָה. וְדָא
עָרִיק מִקְמִיָּה דְדָא.

וְכִדִּין עֵלְמָא בְּנִטְרוֹ עֵלְאָה וְלֹא בְּעֵינָן לְצֵלְאָה עַל
נְטִירוֹ כְּגוֹן שׁוֹמֵר אֶת עֲמוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמוֹן.
דְהָא דָּא בְּיוֹמָא דְחוּל אֶתְתַּקֵּן דְעֵלְמָא בְּעֵינָא נְטִירוֹ.
אֲבָל בְּשַׁבָּת סִכַּת שְׁלוֹם אֶתְפְּרִיסֶת עַל עֵלְמָא
וְאֶתְנְטִיר בְּכָל סְטָרִין. וְאִפְלוּ חֵיבֵי גִיְהִנִּם נְטִירִין
אֲנוּן, וְכָלֵא בְּשִׁלְמָא אֶשְׁתַּכְּחָא עֲלֵאִין וְתַתְּאִין, וְכִגִּין
כֶּךָ בְּקִדּוּשָׁא דְיוֹמָא מְבָרְכִין הַפּוֹרֵס סִכַּת שְׁלוֹם
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עֲמוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם. אִמָּאי עַל
יְרוּשָׁלַיִם, אֵלֵּא דָּא הִיא מְדוֹרָא דְתְהִיא סִכָּה. וְבְעֵינָא
לְזַמְנָא לְתְהִיא סִכָּה דְאֶתְפְּרִיסֶת עֲלָנָא וְלִמְשָׂרָא
עֲפָנָא וְלִמְהִי (ד"א מְגִינָא) עֲלָנָא כְּאִמָּא דְשְׂרִיא עַל
בְּנִין, וְכִגִּין דָּא לֹא דְחֵלִין מִכָּל סְטָרִין, וְעַל דָּא
הַפּוֹרֵס סִכַּת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ.

את אותה סכה שנפרסה עלינו ולשרות עמנו, להיות [מגנה] עלינו כמו אם ששורה על הבנים,
ולכן לא פוחדים מכל הרוחות, ולכן הפורס סכת שלום עלינו.

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
 הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
 ה'. עַל ה' וְדַאי. שְׁאוּתָהּ
 שְׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
 וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
 וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
 הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
 סַעֲוֹדָתוֹ וְדַאי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
 שַׁבַּת כְּתוּב וְהֶאֱכִלְתִּיךָ נַחֲלַת
 יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסַּעֲוֹדָה
 שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא
 בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
 מֵאוּתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
 וְצָרִיף אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסַעֲוֹדָתוֹ
 וְלֵהֲשִׁלִּים הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוּ,
 שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֱמוּנָה
 הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
 הִיא שְׁלֵהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
 עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
 וּמְזֻלּוֹת. וּמִשׁוּם כֵּן אָמַר,
 (שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוּ
 נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהֵיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה
 אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגָם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב
 (ישעיה נח) אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדַאי. דִּהְיִיא
 שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
 בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבָדִינוּ,
 וְסַעֲוֹדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדַאי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכִלְתִּיךָ
 נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
 דְזַעִיר אֲפִין, דִּהְיִי בְשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
 מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר גֵּשׁ לְמַחְדֵּי
 בְּסַעֲוֹדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֹדָתִי, דְּאֵינוֹן
 סַעֲוֹדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְּזֶרַעַא קַדִּישָׁא
 דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דִּהֵא דִּילְהוֹן הִיא,
 וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזֻלּוֹת. וּבְגִינֵי
 כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"ב) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
 דְּאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְּאֵינוֹן מֵהֵיכַל
 דְּמַלְכָּא, דְּאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
 חַד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעֵילָא,

וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע
קדוש של ישראל, ונותנים
עליו חמר של שלשה דברים
- דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר
הזמנים והחגים צריך אדם
לשמח ולשמח את העניים,
ואם הוא שמח לבדו ולא
נותן לעניים - ענשו רב,
שהרי לבדו שמח, ולא נותן
שמחה לאחר. עליו כתוב
(מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא
שמח בשבת, אף על גב
שלא נותן לאחר - לא
נותנים עליו ענש כבשאר
הזמנים והחגים, שכתוב
פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אמר פֶּרֶשׁ
חֲגִיכֶם, ולא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם.
וכתוב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם
ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו
שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני וביני
בני ישראל. ומשום שכל
האמונה נמצאת בשבת,
נותנים לאדם נשמה אחרת,
נשמה עליונה, נשמה שכל
השלמות בה, כדגמת העולם

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם
מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא,
דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא
קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא
דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פְּעִי בַר נֶשׁ
לְחַדִּי, וּלְמַחְדֵי לְמַסְכְּנֵי. ואי הוא חדי
בלחודוי, ולא יהיב לְמַסְכְּנֵי, עוֹנְשִׁיה סְגִי, דְהָא
בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה כתיב,
(מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואי
איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא,
לא יהבין עליה עוֹנְשִׁא, כְּשֵׁאר זְמַנִּין וְחַגִּינִין, דְכְּתִיב
פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קָאֵמַר, וְלֹא פֶּרֶשׁ
שַׁבְּתֵכֶם. וְכְתִיב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֹאֵה
נַפְשִׁי. וְאֵלוֹ שַׁבְּתָא לֹא קָאֵמַר.

ובגניי כך כתיב, ביני וביני בני ישראל. ומשום
דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין
ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה,
נשמתא דכל שלימו בה, כדווגמא דעלמא דאתי.
ובגניי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא
ברוך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

**אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשֵׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֲלֵיִן תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוּי.**

**תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהָן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאָר חֲגִין
 וְזֻמְנִין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חִיִּיבֵיָא דְגֵיהֶנָּם גַּיְיָחִין. בְּהֵדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינִין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
 בְּהֵדִין יוֹמָא אֹרִייתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרִין שְׁלִימִין.
 הֵזֶה כָּל הַדִּינִים נְכֻפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.**

**אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מִכָּל צְדָדִיו.**

**שְׁנֵינּוּ, בִּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שְׂאִין כֵּן בְּכָל שְׂאָר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בִּיּוֹם הַזֶּה
 רְשָׁעֵי הַגֵּיהֶנָּם נָחִים. בִּיּוֹם
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נְכֻפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם.**

סְפָר אֹרִי הַזֶּה (עֲמוּד 92)

– פָּרָק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אֲמִירַת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים אֲפִלוּ בְּלֵי הַבְּנָה

נח) תַּדְבֵּק בְּסֵפֶר הַזֶּהָר כַּאֲשֶׁר יְדוּעַ מִפִּי קַדְמוֹנֵינוּ סְגֵלַת עֵסֶק סֵפֶר הַקְּדוֹשׁ

שְׂמֵעוּנִי אַחֵי וְרַעֲי הַחֲבָרִים הַמְּשִׁתַּקְּקִים וְהַמְּבַקְשֵׁי אֲמַת אֲמַת עֲבוֹדַת הַלֵּב לְחֻזוֹת בְּנַעַם הַשֵּׁם וּלְבַקֵּר
 בְּהִיכְלוֹ, נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוּ וְתַדְבֵּק בְּסֵפֶר הַזֶּהָר כַּאֲשֶׁר יְדוּעַ מִפִּי קַדְמוֹנֵינוּ סְגֵלַת עֵסֶק סֵפֶר הַקְּדוֹשׁ.

(רַבִּי צְבִי הִירֵשׁ אֵיכְנֶשְׁטִין מִזִּידִיטְשׁוֹב, סוּר מַרַע, דָּף 7:)

נט) לֹאמַר זֶהָר בְּכָל יוֹם מִצִּיל מִמִּינוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת

אָמַר: קִדְּם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ תַּתְּנַבֵּר מִינוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת רַחֲמֵנָא לִיעֲלֵן בְּעוֹלָם. הַעֲצָה לְזַהַר לְזַהַר בְּשִׁלְשָׁה
 דְּבָרִים הַלְלוּ, הָאֶחָד לֹאמַר בְּכָל יוֹם זֶהָר אַף עַל פִּי שְׂאִינוּ מִבֵּין מַה שְׂאוֹמֵר, כִּי אֲמִירַת זֶהָר מְסַגֵּלַת
 לְטַהֲרַת הַלֵּב. (אֹרִי יִשְׂרָאֵל, מִירָא דְכִיָּא)

ס) יִלְמַד זֶהָר הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבָּת בְּבַקֵּר וּבַחַל אַחַר חֻצוֹת לִילָה

יִלְמַד בְּשַׁבָּת קִדְּשׁ זֶהָר הַקְּדוֹשׁ וּבְתַבֵּי מֶרֶן הָאֵר"י זְכָרוֹנוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וְכֵן בַּחַל יִלְמַד דִּיקָא אַחַר
 חֻצוֹת לִילָה הָאֶחָד עַד אֹרִי הַבַּקֵּר, וְאֵל יִלְמַד כָּלֵל בְּזֶהָר וּבְתַבֵּי מֶרֶן הָאֵר"י זְכָרוֹנוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא
 בַּתְּחִלַּת לִילָה רֵאשׁוּנָה בִּימֵי הַחַל, אֲבָל בְּשַׁבָּת מִתֵּר וּבְבַקֵּר צְרִיף לְטַבֵּל.

(הַנְּהַגוֹת צְדִיקִים – כָּלְלִים מִרַבִּי אֱלִיעֶזֶר צְבִי מְקַאמְרָנָא)

סא) גַּם הַצְּעִירִים יֹאמְרוּ זֶהָר

מִסְבִּימִים אֲנַחְנוּ (לְצְעִירִים הַשׁוֹאֲלִים) שְׂתֵאמְרוּ זֶהָר. וְלַפְעָמִים כְּשֶׂאִין אֲפִשְׁרוֹת לְלַמַּד גְּמְרָא יִלְמַד כְּפִי
 מִצְבוֹ וְהַשְׁנָתוֹ מִשְׁנִיּוֹת אוֹ זֶהָר, אוֹ אֲפִשֵׁר תְּמִיד לְקַבֵּעַ מַה לְלַמַּד, אֲצַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מַה שְׁלוֹמְדִים
 הֵינּוּ הֵךְ וּבְלִבְדֵי שִׁיחָה בְּאֲמַת. (הַנְּהַגוֹת צְדִיקִים – כָּלְלִים מִרַבִּי אֱלִיעֶזֶר צְבִי מְקַאמְרָנָא)

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זֶהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מִנְקֵד

דָּף הַיּוֹמִי

פְּרִשְׁתַּת חַיֵּי שָׂרָה

מִהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפּוּרוֹת בְּלִבְד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִידָה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יְאֹמַר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוֹנּוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדָתָם וּלְזֵיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאַלְפֵי אַלְפִים וְרַבּוֹא רַבּוֹת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הָרַבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכֹל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוֹכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשְׁבָּה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תְּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּח: - קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוֹאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוֹת רֹאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֶּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כָּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמִוֶה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֶפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת חיי שרה דף קכט ע"ב - קל ע"א
מעלת בעלי תשובה

וְאֶבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיִּי בְרִיךְ אֶת אֶבְרָהָם בְּכָל רִבִּי יְהוּדָה פָּתַח (תהלים סח) אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתְקַרֵב יִשְׁכַּן חֲצֵרֶיךָ, הֵאֵי קָרָא אֶתְמָר, אֲבָל זַכָּאָה הוּא בַר גֵּשׁ דְּאוֹרְחוּי אֶתְכַשְׁרֵן קַמִּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאִיהוּ אֶתְרַעֵי בִיהַ לְקַרְבָּא לִיהַ לְגַבִּיהַ.

תָּא חַזִּי, אֶבְרָהָם אֶתְקָרִיב לְגַבִּיהַ וְתֵאוּבָתִיהַ דִּילִיהַ תָּהּ כָּל יוֹמוֹי בְּהֵאֵי, וְלֹא אֶתְקָרִיב אֶבְרָהָם בְּיוֹמָא חָדָא אוּ בְּזַמְנָא חָדָא, אֶלָּא עוֹבְדוֹי קָרִיבוּ לִיהַ בְּכָל יוֹמוֹי מִדְּרָגָא לְדְרָגָא, עַד דְּאֶסְתַּלַּק בְּדְרָגוֹי.

בַּד הָהּ סִיב וְעָאֵל בְּדְרָגִין עֲלָאִין בְּדָקָא חַזִּי דְכַתִּיב וְאֶבְרָהָם זָקֵן, וְכִדִּין בָּא בַּיָּמִים בְּאִינוּן יוֹמִין עֲלָאִין בְּאִינוּן יוֹמִין יְדִיעָאן בְּרִזָּא דְמַהִימְנוּתָא. וַיִּי בְרִיךְ אֶת אֶבְרָהָם בְּכָל דְּמִתְפָּן גַּפְקִין כָּל בְּרַכָּאן וְכָל טִיבוֹ.

זַכָּאִין אִינוּן מְאִרִיהוּן דְּתִשׁוּבָה דְּהֵא בְּשַׁעְתָּא חָדָא בְּיוֹמָא חָדָא בְּרַגְעָא חָדָא (דף קכט ע"ב) קָרִיבִין לְגַבִּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מַה דְּלֹא הָהּ הָכִי אֶפִּילוּ לְצַדִּיקִים גְּמוּרִים דְּאֶתְקָרִיבוּ גַבִּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכַמָּה שְׁנִין. [בְּפַעַם אַחַת] בְּרַגְעָא אַחַד קָרְבִים לְקַבָּ"ה, מַה שְּׁלֹא הִיָּה כִּף אֶפְלוּ לְצַדִּיקִים גְּמוּרִים שְׁהֶתְקָרְבוּ לְקַבָּ"ה בְּכַמָּה שְׁנִים.

וְאֶבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וְהוּ בְּרִיךְ אֶת אֶבְרָהָם בְּכָל יְהוּדָה פָּתַח, (תהלים סח) אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתְקַרֵב יִשְׁכַּן חֲצֵרֶיךָ. הַפְּסוּק הַזֶּה נִתְבָּאָר, אֲבָל אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שֶׁדָּרְכִיו כְּשֵׁרוֹת לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא הִתְרַצָּה בּוֹ לְקָרְבוֹ אֵלָיו.

בָּא רָאָה, אֶבְרָהָם הִתְקָרַב אֵלָיו, וְתִשׁוּקְתּוֹ הִיָּתָה כָּל יוֹם בְּזוּהַ. וְלֹא הִתְקָרַב אֶבְרָהָם בְּיוֹם אֶחָד אוּ בְּפַעַם אַחַת, אֶלָּא מִעֲשָׂיו קָרְבוּהוּ בְּכָל יָמָיו מִדְּרָגָה לְדְרָגָה, עַד שְׁהִתְעַלָּה בְּדְרָגָתּוֹ.

כְּשֶׁהִיָּה זָקֵן וְנִכְנַס לְדְרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת כְּרָאוּי, שְׁכַתּוֹב וְאֶבְרָהָם זָקֵן, וְאִזּוּ בָּא בַּיָּמִים, בְּאוֹתָם יָמִים עֲלִיוֹנִים, בְּאוֹתָם יָמִים יְדוּעִים בְּסוּד הַאֲמוּנָה. וְהוּ בְּרִיךְ אֶת אֶבְרָהָם בְּכָל שְׁמִשָּׁם יוֹצְאוֹת כָּל הַבְּרָכוֹת וְכָל טוֹב.

אֲשֶׁרִיהֶם בְּעַלִּי הַתִּשׁוּבָה, שְׁהִירִי בְּשַׁעָה אַחַת בְּיוֹם אֶחָד

לְצַדִּיקִים גְּמוּרִים שְׁהֶתְקָרְבוּ

אֲבָרָהֶם לֹא עָאֵל בְּאֵינוֹן יוֹמִין עֲלָאִין עַד דְּהוּה סִיב
כְּמָה דְּאֵתְמַר. וְכֵן דְּדוּד דְּכִתִּיב (מלכים א א) וְהַמֶּלֶךְ דְּדוּד
זְקוֹן בָּא בֵּימִים. אֲבָל מָאֲרִיָּה דְּתִשׁוּבָה מִיַּד עָאֵל
וְאֵתְדַבֵּק בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר תְּנִינָן אֶתְר דְּמָאֲרִיָּהוֹן דְּתִשׁוּבָה קְיִימִי
בֵּיהּ, בְּהֵהוּא עֲלֵמָא, צְדִיקִים גְּמוּרִים לִית לֹון
רְשׁוֹ לְקִיּוּמָא בֵּיהּ, בְּגִין דְּאֵינוֹן קְרִיבִין לְמִלְכָּא יִתִּיר
מִכְּלָהוּ, וְאֵינוֹן מְשָׁכִי עֲלֵייהוּ בְּרַעוּתָא דְּלִבָּא יִתִּיר
וּבְחִילָא סְגִיָּא לְאֵתְקֻרְבָּא לְמִלְכָּא.

תָּא חֲזִי, כְּמָה אֶתְרִין מְתוּקְנִין לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִידָה
הוּא בְּהֵהוּא עֲלֵמָא, וּבְכִלְהוּ בִּי מוֹתְבִי לֹון
לְצַדִּיקִים. כָּל חַד וְחַד לְפּוּם דְּרִגְוִיהּ בְּדָקָא חֲזִי לִיהּ.

כְּתִיב, (תהלים סה) אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתְקַרֵב יִשְׁכֵּן חֲצִירִידָה,
דְּקֻדְשָׁא בְּרִידָה הוּא קְרִיב לֹון לְגִבְיָהּ דְּסִלְקוֹן
אֵינוֹן נִשְׁמַתִּין מִתְתָּא לְעֵילָא וּלְאֵתְאֲחָדָא
בְּאַחְסְנִתִּיהוֹן דְּאֵתְתַקְנָן לָהּ. יִשְׁכֵּן חֲצִירִידָה, אֵלִין
אֶתְרִין וְדִרְגִין לְבַר, וּמֵאֵן אֵינוֹן, כְּמָה דְּאֵתְ אָמַר (זכריה)
א וְנָתַתִּי לָךְ מֵהֲלָכִים בֵּין הָעוֹמְדִים הָאֵלֶּה. וְהֵאֵי הוּא
דְּרִגָּא בֵּין קְדִישִׁין עֲלָאִין.

לָהּ. יִשְׁכֵּן חֲצִירִידָה - אֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת וְהַדְּרָגוֹת שֶׁבְּחוּץ, וּמִי הֵם? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (זכריה ג) וְנָתַתִּי לָךְ
מֵהֲלָכִים בֵּין הָעוֹמְדִים הָאֵלֶּה. וְזוֹהִי דְרָגָה בֵּין קְדוֹשִׁים עֲלִיוֹנִים.

אֲבָרָהֶם לֹא נִכְנַס בְּאוֹתָם
הַיָּמִים הָעֲלִיוֹנִים עַד שֶׁהָיָה
זְקוֹן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. וְכֵן דְּדוּד,
שֶׁכְּתוּב (מלכים-א א) וְהַמֶּלֶךְ דְּדוּד
זְקוֹן בָּא בֵּימִים. אֲבָל בְּעַל
הַתִּשׁוּבָה מִיַּד נִכְנַס וְנִדְבַק
בְּקַבֵּ"ה.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, שְׁנִינֵנוּ,
הַמְּקוֹם שֶׁבְּעֵלֵי הַתִּשׁוּבָה
עוֹמְדִים בְּעוֹלָם הַהוּא, אֵין
לְצַדִּיקִים גְּמוּרִים רְשׁוֹת
לְעַמֵּד בּוֹ, מְשׁוּם שֶׁהֵם
קְרוֹבִים לְמֶלֶךְ יוֹתֵר מִכָּלֵם,
וְהֵם מוֹשָׁכִים עֲלֵיהֶם בְּרִצּוֹן
הַלֵּב יוֹתֵר וּבְכַח רַב לְהִתְקַרֵּב
לְמֶלֶךְ.

בָּא רִאָה, כְּמָה מְקוֹמוֹת
מְתַקְנִים לְקַבֵּ"ה בְּעוֹלָם
הַהוּא, וּבְכָלֵם בֵּית מוֹשְׁבִים
לְצַדִּיקִים, כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי
דְּרָגָתוֹ פְּרָאוּי לוֹ.

כְּתוּב (תהלים סה) אֲשֶׁרִי תִבְחַר
וּתְקַרֵב יִשְׁכֵּן חֲצִירִידָה,
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַרֵּב
אוֹתָם אֵלָיו, שֶׁעוֹלָם אוֹתָם
הַנְּשָׁמוֹת מִמֶּטָה לְמַעְלָה
וְלְהֵאחָז בְּנִחְלָתָם שֶׁנִּתְקַנָּה

וּמֵי שְׂזֻכָּאִים לְדַרְגָּה הַזֹּה הֵם
שְׁלֵיחִים שֶׁל רְבוֹן הָעוֹלָם,
כְּמוֹ אוֹתָם הַמְּלָאכִים, וְתָמִיד
עוֹשִׂים שְׁלֵיחוֹת בְּרִצּוֹן
רְבוּנָם, מִשׁוּם שְׂאֵלוֹ [הַתְּקַדְּשׁוּ]
תָּמִיד בְּקִדְשָׁה וְלֹא נִטְמָאוּ.
כְּמוֹ כֵּן מִי שֶׁנִּטְמָא בְּעוֹלָם
הַזֶּה, הוּא מוֹשֵׁךְ עָלָיו רוּחַ
טְמֵאָה, וְכִשְׂיֹצֵאת מִמֶּנּוּ
נִשְׁמָתוֹ, מִטְמָאִים אוֹתוֹ,
וּמְדוֹרוֹ בֵּין אוֹתָם הַטְּמָאִים,
וְאֵלוֹ הֵם הַמְּזִיקִים שֶׁל
הָעוֹלָם. כְּמוֹ שֶׁמְּשִׁיךְ אָדָם
אֶת עֲצָמוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה - כִּי
הוּא מְדוֹרוֹ וְנִמְשָׁךְ בְּאוֹתוֹ
הָעוֹלָם [וְאוֹתָן רִחוּת הַטְּמָאוֹת
מִטְמָאוֹת אוֹתוֹ וּמְכַנְּסוֹת אוֹתוֹ לְגִיהֶנָם].

בֹּא רֵאֵה, מִי שֶׁמֵתְקַדֵּשׁ
וְשׁוֹמֵר אֶת עֲצָמוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה
שֶׁלֹּא יִטְמָא, מְדוֹרוֹ בְּעוֹלָם
הַזֶּה בֵּין אוֹתָם קְדוֹשִׁים

עֲלִיוֹנִים וְעוֹשִׂים תָּמִיד שְׁלֵיחוֹת, וְאֵלוֹ עוֹמְדִים בַּחֲצַר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹת כו) אֶת חֲצַר הַמִּשְׁכָּן.

וּמֵאֵן דְּזֻכָּאִין לְדַרְגָּא דָּא, אֵינּוּן שְׁלִיחֵן דְּמֵאֲרִי
עֲלָמָא כְּאֵינּוּן מְלָאכִין וְעַבְדֵּין שְׁלֵיחוֹתָא תְּדִיר
בְּרַעוּתָא דְּמֵאֲרִיהוּן, בְּגִין דְּאֵלִין (אֵתְקַדְּשׁוּ) תְּדִיר
בְּקִדְוִשָׁה וְלֹא אִסְתְּאֲבוּ. בְּגוּוּנָא דָּא, מָאן דְּאִסְתְּאֲב
בְּהֵאֵי עֲלָמָא אֵיהוּ מְשִׁיךְ עֲלֵיהּ רוּחַ מְסֵאֲב, וְכַד נִפְק
נִשְׁמָתֵיהּ מִנֵּיהּ מְסֵאֲבִין לֵיהּ וּמְדוּרֵיהּ בֵּין אֵינּוּן
מְסֵאֲבִין וְאֵלִין אֵינּוּן מְזִיקִין דְּעֲלָמָא. כְּמָה דְּאֵתְמִשְׁךְ
בְּרַ נִשְׁ גְּרַמִּיהּ בְּהֵאֵי עֲלָמָא הַכִּי הוּא מְדוּרֵיהּ
וְאֵתְמִשְׁךְ בְּהֵאֵי עֲלָמָא (נ"א וְאֵינּוּן רוּחֵי מְסֵאֲבֵי מְסֵאֲבִין לֵיהּ
וְאֵעֲלִין לֵיהּ לְגִיהֶנָם).

תָּא חַזִּי מָאן דְּאֵתְקַדֵּשׁ וְנָטִיר גְּרַמִּיהּ בְּהֵאֵי עֲלָמָא
דְּלֹא אִסְתְּאֲב. מְדוּרֵיהּ בְּהֵאֵי עֲלָמָא בֵּין אֵינּוּן
קְדִישִׁין (דף ק"ג ע"א) עֲלָאִין וְעַבְדֵּין שְׁלֵיחוֹתָא תְּדִיר, וְאֵלִין
קְיִימֵי בַחֲצַר כְּמָא דְּאֵתְ אֵמַר, (שְׁמוֹת כו) אֶת חֲצַר
הַמִּשְׁכָּן.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֲמוּד 93)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אֲמִירַת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים אֲפִלוּ בְּלֵי הַבְּנָה

סב) הָאֲר"י זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה: לְלַמֵּד זֶהָר בְּבִקְיָאוֹת [בְּלֵי שִׁיעֻמִּיק בְּעִיּוֹן] 40 50 דְּפִים בְּכָל יוֹם
אָמַר לִי הַרְבֵּ אַבְרָהָם הֲלוֹי יִשְׁמְרֵהוּ צוּרוֹ וַיְחַיֵּהוּ שְׂאֵמַר לוֹ מוֹרֵי זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה עֲצֵה לְעַנּוֹן הַהִשְׁנָה,
וְהוּא זֶה שֶׁלֹּא יִשְׁחַ שִׁיחָה בְּמִלָּה וְשִׁיקוּם בַּחֲצֵי הַלֵּילָה וַיִּבְכֶּה עַל חֲסֵרוֹן הַיְדִיעָה וְשִׁלְמַד בַּזֶּהָר דְּרָךְ
בְּקִיאוֹת בְּלִבְד, בְּלֵי שִׁיעֻמִּיק בְּעִיּוֹן, מ' או' נ' עֲלִים בְּכָל יוֹם, וְשִׁיקְרָא בְּסֵפֶר הַזֶּהָר פְּעָמִים רַבִּים, וְאִמְנָם
אָמַר לִי מוֹרֵי זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, כְּשֶׁשְׂאֵלְתִי לוֹ אֵיךְ זָכָה לְכָל הַחֲכָמָה הַזֹּאת, וְהַשִּׁיב לִי שֶׁטָּרַח בְּמֵאֵד
מֵאֵד בְּחֲכָמָה זֹאת, וְאִמְרַתִּי לוֹ כִּי גַם הֲרַמ"ק זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה וְגַם אֲנִי חַיִּים טְרַחְתִּי בְּמֵאֵד מֵאֵד בְּחֲכָמָה
זֹאת, וְאָמַר לִי שֶׁהֵאֱמַת הוּא שֶׁטָּרַחְנוּ מֵאֵד מֵאֵד יוֹתֵר מִשְׂאֵר אֲנָשֵׁי דוֹרְנוּ, אֲבָל לֹא עָשִׂינוּ כְּמוֹהוּ,
כִּי כְּמָה לֵילוֹת הָיָה נִשְׂאָר בְּלִתֵּי שְׁנָה עַל מֵאֵמַר אַחַד שֶׁל סֵפֶר הַזֶּהָר, וְלִפְעָמִים שֶׁשָּׂה לֵילוֹת שֶׁל יָמֵי
הַחַל שֶׁבִּשְׁבוּעַ הָיָה מִתְבַּדֵּד וַיּוֹשֵׁב עַל עֵינָיו מֵאֵמַר אַחַד בַּזֶּהָר בְּלִבְד, וְלֹא הָיָה יוֹשֵׁן כָּל הַלֵּילוֹת הַהֵם,
רַב פְּעָמִים. (הַנְּהַגוֹת צְדִיקִים – הַנְּהַגוֹת טוֹבוֹת מְרַבֵּי חַיִּים וְיִטְאֵל)

מקור המאמר בזהר פרשת חיי שרה דף קל ע"א
מעלת המדקדקים לעבוד בדרך הסוד

תא חזי, וּפְאִין אֵינּוֹן צְדִיקָיָא דְאַתְנַגְנִיז לְהוּ כַּמָּה
טָבִין לְהֵהוּא עֲלֵמָא, וְלִית אַתְר פְּנִימָאָה בְּכָל
אֵינּוֹן כְּאֵינּוֹן דִּידְעֵי רָזָא דְמֵאֲרִיהוֹן וְיִדְעֵי לְאַתְדַּבְּקָא
בְּהוּ בְּכָל יוֹמָא, עַל אֲלִין כְּתִיב, (ישעיה סד) עֵין לֹא רָאֲתָהּ
אֱלֹהִים זּוֹלְתָהּ, יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לּוֹ.

מאי לְמַחְכָּה לּוֹ, כַּמָּה דְאַתְּ אָמַר (איוב לב) חֲכָה אֶת
אֵיּוֹב בְּדַבָּרִים. וְאֲלִין אֵינּוֹן דְּדַחֲקִין לְמַלְאָה
דְּחֲכַמְתָּא, וְדִיִּיקוֹן לָהּ, וּמַחְכָּאן לָהּ לְמַנְדַּע בְּרִירָא
דְּמַלְאָה, וְאַשְׁתְּמוּדְעָא לְמֵאֲרִיהוֹן, אֲלִין אֵינּוֹן
דְּמֵאֲרִיהוֹן מְשַׁתַּבַּח בְּהוֹן בְּכָל יוֹמָא, אֲלִין אֵינּוֹן
דְּעֵאֲלִין בֵּין עֲלָאִין קְדִישִׁין, וְאֲלִין עֲאֲלִין כָּל תְּרַעֵי
דְּלַעֲיָלָא וְלִית מָאן דִּימַחֵי בִידְהוֹן, וּפְאָה חוּלְקִיהוֹן
בְּעֲלֵמָא דִּין וּבְעֲלֵמָא דְאַתִּי.

תא חזי, אַבְרָהָם עָאֵל לְמַנְדַּע וְלְאַתְדַּבְּקָא בְּמֵאֲרִיהַ
בְּדָקָא יָאוֹת לְבַתָּר דְּאַקְדִּים עוֹבְדוֹי בְּקַדְמִיתָא,
וְזָכָה בְּאֵינּוֹן יוֹמִין עֲלָאִין, וְאַתְּבְּרָךְ מֵאַתְר דְּכָל בְּרַכָּאן
נְפִיקוּ מִתַּמָּן, דְּכְתִיב וַיְבָרֶךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל מָא
בְּכָל. אַתְר דְּנִגְהָרָא דְלֹא פִסְקֵי מִיּוֹמֵי לְעֲלָמִין.

מַעֲשֵׂיו שְׁבַרְאֲשׁוֹנָה, וְזָכָה לְאוֹתָם הַיָּמִים הָעֲלִיּוֹנִים, וְהַתְּבָרַךְ מֵהַמְּקוֹם שֶׁכָּל הַבְּרָכוֹת יוֹצְאוֹת
מִשָּׁם, שְׁכַתוֹב וְהוּ בְּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל. מַה זֶה בְּכָל? הַמְּקוֹם שֶׁל הַנִּגְהָר שְׂאִין פּוֹסְקִים מִיּוֹמֵי
לְעוֹלָמִים.

בא רָאָה, אֲשֶׁרֵי הַצְּדִיקִים
שֶׁנִּגְנְזוּ לָהֶם כַּמָּה טוֹבוֹת
לְעוֹלָם הַהוּא, וְאִין מְקוֹם
פְּנִימִי בְּכָל אוֹתָם כְּאוֹתָם
שִׁיּוֹדְעִים אֶת סוּד רְבוּנָם
וְיִוִּדְעִים לְדַבֵּק בָּהֶם בְּכָל יוֹם.
עַל אֲלוֹ כְּתוּב (ישעיה סד) עֵין
לֹא רָאֲתָהּ אֱלֹהִים זּוֹלְתָהּ
יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לּוֹ.

מַה זֶה לְמַחְכָּה לּוֹ? כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (איוב לב) חֲכָה אֶת אֵיּוֹב
בְּדַבָּרִים. וְאֲלוֹ הֵם שְׁדוּחֲקִים
לְדַבֵּר שֶׁל חֲכָמָה וּמְדִיקִים
אוֹתָהּ וּמְחַכִּים לְדַעַת אֶת
בְּרוּר הַדְּבָר, וְהֵם מְכַרִּים
לְרְבוּנָם. אֲלוֹ הֵם שְׁרְבוּנָם
מְשַׁתַּבַּח בָּהֶם בְּכָל יוֹם. אֲלוֹ
הֵם שֶׁנִּכְנָסִים בֵּין עֲלִיּוֹנִים
קְדוּשִׁים, וְאֲלוֹ נִכְנָסִים בְּכָל
הַשְּׁעָרִים שֶׁלְמַעְלָה, וְאִין מִי
שִׁימַחָה בִּידָם. אֲשֶׁרֵי חֲלָקָם
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בא רָאָה, אַבְרָהָם נִכְנָס
לְדַעַת וְלֵהֲדַבֵּק בְּרְבוּנוֹ
כְּרָאוֹי לְאַחַר שֶׁהִקְדִּים אֶת

אָמַר רַבִּי חֵיָא תָא חֵיָא דְאַבְרָהָם לָא בְעָא
 לְאַתְעָרְבָא בְנֵי עֵלְמָא וְלֹאֲתִדְבְּקָא בְשָׂאֵר
 עַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, בְּגִין דְנִשְׂיָא דְשָׂאֵר
 עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת אֵינוּן סְאֲבִין
 לְגוֹבְרֵיהוּ וְלֹאֵינוּן דְמִתְדַבְּקוּן בְּהוּן, בְּגִין דְכִד אַבְרָהָם
 יָדַע חֲכֻמָּתָא, יָדַע עֲקָרָא וְשָׂרָא וּמָאן אֲתֵר נְפֻקֵי
 וְשִׁטְיִין רוּחֵי מְסֻאֲבִין בְּעֵלְמָא, וְעַל דָּא אוּמֵי לְעַבְדֵיהּ
 וְלָא יִסַּב אֲתָתָא לְבְרֵיהּ מִשָּׂאֵר עַמִּין.

וימאיזה מקום יוצאות ומשוטטות רוחות טמאות בעולם, ועל כן השביע את עבדו שלא יקח
 אשה לבנו משאר העמים.

ספר אור הזוהר (עמוד 93)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מעלת אמירת הזוהר והתקונים אפלו בלי הבנה

סג) ללמד קדם השנה בזהר הקדוש

יזוהר ללמד בכל לילה קדם השנה או באגדה או בזהר הקדוש.

(הנהגות צדיקים – הנהגות טובות – נסח ב' מרבי יחיאל מיכל מזלומשוב זכר צדיק לברכה)

סד) זוהר בכל יום

ילמד בכל יום תנך משנה וגמרא ופוסקים וזוהר ומדרשים ואגדות וספרי יראה, כי הם מוכיחים את
 האדם שיהיו כל מעשיו ולמודו לשם שמים.

(הנהגות צדיקים – הנהגות קדושות על פי סדר אל"ף בי"ת מרבי יחיאל מיכל מזלומשוב)

סה) שקידה רבה בספר הזוהר

צריך לחכמה זו לב נבון ומלא יראת השם ושקידה רבה בספר הזוהר.

(הנהגות צדיקים – סדר קביעת התורה מרבי שבתי מראשקוב)

סו) ילמד זוהר בכל יום

ילמד בכל יום תנך משנה וגמרא וזוהר ומדרשים ואגדות ופוסקים, ובספרי יראים מאד ומאד כי הספרי
 יראים מזכירים את האדם שיהיו כל מעשיו ולמודיו להשם יתברך.

(הנהגות צדיקים – הנהגות טובות מרבי צבי הירש מנדבורנה)

סז) לעסק סמוך לשכיבה בספר זוהר הקדוש

יזוהר לעסק בתורה סמוך לשכיבה איזה שעור גירסא במשניות או בספר זוהר הקדוש אשר קדשת
 התורה אשר למד בשכבו תנצר אותו.

(הנהגות צדיקים – אזהרות ותקונים מרבי חיים יוסף דוד אזולאי – החיד"א)

מקור המאמר בזהר פרשת חיי שרה דף קל ע"ב - קלא ע"א
מקום יצירת גוף ונשמת האדם

רְבִי יִצְחָק פָּתַח וְאָמַר, (קהלת יב) **וַיֵּשֶׁב הָעֶפְרַיִם עַל הָאָרֶץ
בְּשֵׁהִיָּה וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה.
תָּא חַזִּי, כִּד בְּרָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם, נָטַל
עֶפְרִיָּה מֵאַתֵּר דְּמִקְדָּשָׁא, וּבְנָה גּוֹפִיָּה מֵאַרְבַּע סְטֵרִין
דְּעֵלְמָא, דְּכִלְהוּ יַהֲבוּ לִיהּ חֵילָא, לְבַתָּר אֶתְרַק עֲלֵיהּ
רוּחָא דְחַיִּי כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (בראשית ב) **וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ
נְשָׁמַת חַיִּים וְגו' לְבַתָּר קָם וַיֵּדַע דְּאִיהוּ מֵעִילָא
וְתַתָּא, וּכְדִין אֶתְדַבֵּק וַיֵּדַע חֲכָמָה עֲלָאָה.****

**כְּגוֹנוֹנָא דָּא כָּל בַּר נָשׁ דְּעֵלְמָא אִיהוּ כָּלִיל מֵעִילָא
וְתַתָּא, וְכָל אֵינוֹן דִּידְעִין לְאַתְקִדְשָׁא בְּהַאי
עֲלָמָא כְּדָקָא יְאוּת, כִּד אֹלִידוּ בַר, מְשַׁכֵּין עֲלֵיהּ רוּחַ
קִדְשָׁא מֵאַתֵּר דְּכָל קִדְשֵׁי נְפִקוֹן מִנִּיהּ, וְאַלִּין אֶקְרוּן
בְּנִין לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּנִין דְּגוֹפָא אֶתְעַבִּיד
בְּקִדְוִשָׁה כְּדָקָא יְאוּת, הָכִי נָמִי יַהֲבִין לִיהּ רוּחָא
מֵאַתֵּר עֲלָאָה קִדְשָׁא כְּדָקָא חַזִּי וְהָא אֶתְמַר.**

מוֹשְׁכִים עֲלִיו רוּחַ קִדְשָׁה מֵהַמָּקוֹם שְׁכָל הַקְּדוּשִׁים יוֹצְאִים מִמֶּנּוּ, וְאֵלוּ נִקְרְאִים בְּנִים
לְקַבְּ"ה. מְשׁוּם שֶׁהַגּוֹף נֶעֱשֶׂה בְּקִדְשָׁה כְּרֵאוּי, כִּד גַּם נוֹתְנִים לוֹ רוּחַ מִמָּקוֹם עֲלִיוֹן קְדוּשׁ
כְּרֵאוּי, וְהֵרִי זֶה נִתְבָּאָר.

רְבִי יִצְחָק פָּתַח וְאָמַר, (קהלת יב) **וַיֵּשֶׁב הָעֶפְרַיִם עַל הָאָרֶץ
בְּשֵׁהִיָּה וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה. בָּא
רְאָה, כְּשֶׁבְרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֶת הָאָדָם, נָטַל עֶפְרָו
מִמָּקוֹם הַמִּקְדָּשׁ, וּבְנָה אֶת
גּוֹפּוֹ מֵאַרְבַּעַת הַצְּדָדִים שֶׁל
הָעוֹלָם, שְׁכָלָם נִתְּנוּ לוֹ כַּח.
אַחַר כֵּן הִרִיק עֲלָיו רוּחַ
חַיִּים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ב)
וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ נְשָׁמַת חַיִּים
וְגו'. אַחַר כֵּן קָם וַיֵּדַע
שֶׁהוּא מִמְעֵלָה וּמִטָּה, וְאָז
נִדְבַק וַיֵּדַע אֶת הַחֲכָמָה
הָעֲלִיוֹנָה.**

כְּמוֹ זֶה כָּל אָדָם שׁוֹבְעוֹלָם
הוּא כָּלוּל מִמְעֵלָה וּמִטָּה,
וְכָל אוֹתָם שִׂוִּדְעִים
לְהִתְקַדֵּשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה
כְּרֵאוּי, כְּשֶׁמוֹלִידִים בּוֹ,

בֹּא רְאֵה, בְּשַׁעַה שְׁעֵתִיד
אָדָם לָתֵת חֲשֻׁבֹן מַעֲשָׂיו
טָרֵם יֵצֵא מִן הָעוֹלָם, אוֹתוֹ
הַיּוֹם הוּא יוֹם הַחֲשֻׁבֹן
שֶׁגֹּף וּנְשָׁמָה נוֹתְנִים
חֲשֻׁבֹן. אַחַר כֵּן הַנְּשָׁמָה
נִפְרָדֶת מִמֶּנּוּ, וְהַגּוֹף שָׁב
לְאָרֶץ, וְהַכֹּל שָׁב לְמִקְוֵמוֹ
שֶׁנֶּלְקַח מִשָּׁם, וְהָרִי פֶרֶשׁוּהָ.
עַד הַזְּמַן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
עָתִיד לְהַחְיֹת מֵתִים, הַכֹּל
גָּנוּז לְפָנָיו.

וְאוֹתוֹ גּוֹף מִמֶּשׁ וְאוֹתָהּ
נְשָׁמָה מִמֶּשׁ עָתִיד הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְהַשִּׁיב לְעוֹלָם
כְּמוֹ מִקְדָּם וּלְחַדֵּשׁ אֶת פְּנֵי
הָעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב (ישעיה כו)
יַחֲיוּ מִתֵּיךְ נִבְלָתִי יְקוּמוּן.
וְאוֹתָהּ הַנְּשָׁמָה מִמֶּשׁ גָּנוּזָה
לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְשָׁבָה לְמִקְוֵמָהּ כְּפִי דְרָכָה,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְהָרוּחַ תָּשׁוּב
אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה.
וּבְזִמְנֵן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
עָתִיד לְהַחְיֹת מֵתִים, עָתִיד
הוּא לְהַרְיֵק טַל מֵרֵאשׁוֹ
עֲלֵיהֶם, וּבְאוֹתוֹ הַטַּל כָּלֵם
יְקוּמוּ מִהַעֲפָר.

תָּא חַיִּי, בְּשַׁעֲתָא הַזְּמִין בְּרַ נָשׁ לְמִיָּהֵב חוֹשְׁבֵן
עוֹבְדוֹי עַד לָא יְפּוּק מֵעֲלָמָא, הֵהוּא יוֹמָא,
יוֹמָא דְחוֹשְׁבֵן אִיהוּ, דְגוּפָא וְנִשְׁמַתָּא יְהִי חוֹשְׁבֵנָא.
לְבַתֵּר נִשְׁמַתָּא אֶתְפָּרְשָׂא מִיְנֵיהּ, וְגוּפָא תָּב לְאַרְעָא,
וְכֹלָא תָּב לְאַתְרֵיהּ דְאַתְנַסִּיב מִתְּפִין וְהָא אוּקְמוּהָ,
עַד זְמַנָּא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא זְמִין לְאַחֲיָא מִתֵּיָא
כֹּלָא גָּנִיז קַמֵּיהּ.

וְהֵהוּא גּוּפָא מִמֶּשׁ וְהֵהִיא נְשָׁמַתָּא מִמֶּשׁ זְמִין
קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאַתְבָּא לְעֲלָמָא
כְּמִלְקַדְמִין וּלְחַדֵּתָא אֲנִפֵּי עֲלָמָא הָדָא דְכַתִּיב,
(ישעיה כו) יַחֲיוּ מִתֵּיךְ נִבְלָתִי יְקוּמוּן. וְהֵהִיא נְשָׁמַתָּא מִמֶּשׁ
גָּנִיזָא קַמֵּי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא וְתַבֵּת לְאַתְרָהּ כְּפּוּם
אַרְחָהָא כְּמָה דְאַתְּ אָמַר וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר נִתְּנָה. וּלְזְמַנָּא הַזְּמִין קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאַחֲיָא
מִתֵּיָא, זְמִין אִיהוּ לְאַרְקָא טַלָּא מֵרֵישֵׁיהּ עֲלֵייהוּ,
וּבְהֵהוּא טַלָּא יְקוּמוּן כֹּלָא מֵעֲפָרָא.

הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (ישעיה כו) כִּי טַל אֹרוֹת טַלְךָ. מָאִי
טַל אֹרוֹת, אֹרוֹת מִמֶּשׁ מֵאִינוֹן נְהוּרִין
דְלַעֲיָלָא דְבָהוֹן זְמִין לְאַרְקָא חַיִּין לְעֲלָמָא, בְּגִין
דְאִילָנָא (דף קלא ע"א) דְחַיִּי יְרִיק חַיִּין דְלָא פְּסֻקִין לְעֲלָמִין,

זֶהוּ שְׁכַתּוֹב (שם) כִּי טַל אֹרוֹת טַלְךָ. מַה זֶה טַל אֹרוֹת? אֹרוֹת מִמֶּשׁ מֵאוֹתָם הָאֹרוֹת שֶׁל
מַעֲלָה שָׁבָהֶם עָתִיד לְהַרְיֵק חַיִּים לְעוֹלָם, מִשׁוּם שֶׁעַץ הַחַיִּים יְרִיק חַיִּים שֶׁלֹּא פּוֹסְקִים
לְעוֹלָמִים.

דֶּהָא הֶשְׁתָּא פְּסָקִין בְּגִין דֶּהָא חוּיָא בִישָׂא שְׁלֵטָא
 וְאַתְפְּסִי סִיְהָרָא. וּבְגִין כֶּךָ כְּבִיכּוּל פְּסָקִין מִימּוּי וְחִיִּין
 לָא שְׁלֵטִין בְּעֵלְמָא כְּדָקָא יְאוּת.

וּבַהֲהוּא זְמַנָּא הֵהוּא יִצְר הָרַע דְּאִיהוּ חוּיָא בִישָׂא
יִסְתַּלַּק מֵעֵלְמָא וְיַעֲבֵר לֵיהּ קִדְשָׁא בְּרוּךְ
הוּא כְּמָה דְאַתְמָר (זכריה יג) וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אֶעֱבִיר
מִן הָאָרֶץ. וְלִבְתֵּר דְּאִיהוּ יִתְעַבֵּר מֵעֵלְמָא, סִיְהָרָא לָא
אַתְפְּסִיָּא, וְנִהְרָא דְנָגִיד וְנָפִיק לָא יִפְסָקוּן מִבּוֹעֵוּי,
וְכִדְיִן כְּתִיב, (ישעיה ל) וְהָיָה אֹר הַלְּבָנָה כְּאֹר הַחַמָּה
וְאֹר הַחַמָּה יִהְיֶה שְׁבַע־תַּיִם כְּאֹר שְׁבַע־תַּיִם הַיָּמִים וְגו'.
וְהִנְהָר שְׁשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא, לָא יִפְסָקוּ מֵעֵינָיו. וְאִז כְּתוּב (ישעיה ל) וְהָיָה אֹר הַלְּבָנָה כְּאֹר הַחַמָּה
וְאֹר הַחַמָּה יִהְיֶה שְׁבַע־תַּיִם כְּאֹר שְׁבַע־תַּיִם הַיָּמִים וְגו'.

שְׁהָרִי עֲכָשׁוּ פּוֹסְקִים מִשׁוּם
 שְׁהִנְחֵשׁ הָרַע הַזֶּה שׁוֹלֵט
 וְהַלְּבָנָה מִתְכַּפֶּה. וּמִשׁוּם כֶּךָ
 כְּבִיכּוּל פּוֹסְקִים מִימּוּי,
 וְהַחַיִּים לָא שׁוֹלֵטִים בְּעוֹלָם
 כְּרָאוּי.

וּבְאוּתוֹ זְמַן אוּתוֹ יִצְר הָרַע,
 שְׁהוּא הִנְחֵשׁ הָרַע, יִסְתַּלַּק
 מִן הָעוֹלָם, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא יַעֲבִיר אוּתוֹ, כְּמוֹ
 שְׁנֵאמֵר (זכריה יג) וְאֵת רוּחַ
 הַטְּמָאָה אֶעֱבִיר מִן הָאָרֶץ.
 וְאַחַר שְׁהוּא יַעֲבֵר מִן
 הָעוֹלָם, הַלְּבָנָה לָא תִתְכַּפֶּה.
 וְהִנְהָר שְׁשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא, לָא יִפְסָקוּ מֵעֵינָיו. וְאִז כְּתוּב (ישעיה ל) וְהָיָה אֹר הַלְּבָנָה כְּאֹר הַחַמָּה
 וְאֹר הַחַמָּה יִהְיֶה שְׁבַע־תַּיִם כְּאֹר שְׁבַע־תַּיִם הַיָּמִים וְגו'.

סְפָר אוּר הַזֶּהָר (עמוד 93)

- פְּרָק א עֲנָף א' -

מַעֲלַת אַמִּירַת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים אֶפְלוּ בְּלִי הַבְּנָה

סח) לְמוּד הַזֶּהָר בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עוֹלָמוֹת

לְמוּד הַזֶּהָר בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עוֹלָמוֹת וְכָל שְׁבוֹן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וְלַהֲבִין פְּרוּשׁ מֵאַמֵּר יַעֲשֶׂה בּוֹ
 תְּקוּן לְמַעְלָה בְּשַׁעֲה אַחַת מַה שְׁלֵא יַעֲשֶׂה בְּלְמוּד הַפְּשֻׁט שְׁנָה תְּמִימָה.
 (הֶרֶב שְׁלוֹם בֶּן מֹשֶׁה בּוּזְגֵלוֹ, כְּפֵא מְלֵךְ, תְּקוּן מִג אוֹת ס')

סט) כִּי לֹא עַל חֲנָם כְּפִי רְצוֹנָם פְּסָקוּ טְמֵא טְהוֹר אֶסּוּר וְהִתֵּר כְּשֶׁר וּפְסוּל אֶלֵּא מִתּוֹךְ פְּנִימִיּוֹת

הַתּוֹרָה

כִּי לֹא עַל חֲנָם כְּפִי רְצוֹנָם פְּסָקוּ טְמֵא טְהוֹר אֶסּוּר וְהִתֵּר כְּשֶׁר וּפְסוּל אֶלֵּא מִתּוֹךְ פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה כְּגוֹדֵעַ
 לְיִוֵּדְעֵי חֵן.
 (הֶרֶב חַיִּים וַיִּטְאֵל, כְּתָבֵי הָאָר"י, עַץ חַיִּים חֶלֶק א', הַקְּדָמַת מוֹרְנוּ הֶרֶב רַבִּי חַיִּים וַיִּטְאֵל זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, ג')

ע) הַשְּׁלִי"ה הַקְּדוּשׁ פּוֹסֵק: מִי שְׁלֵא רָאָה אוּר חֲכָמַת הַקְּבֵלָה לֹא רָאָה מְאוּרוֹת מִימּוּי, וְכָל

הַפּוֹרֵשׁ מִמֶּנָּה פּוֹרֵשׁ מֵהַחַיִּים הַנִּצְחָיִים הַרוֹחֲנִיִּים

הוּא סוּד לְמוּד חֲכָמַת הַקְּבֵלָה אֲשֶׁר מְחַכְּמִית פְּתִי, וּמִי שְׁלֵא רָאָה אוּר הַחֲכָמָה זֹו לֹא רָאָה מְאוּרוֹת
 מִימּוּי, כִּי אִז יִבִּין וַיִּשְׁכִּיל סוּד אַחֲדוּתוֹ בְּרוּךְ הוּא וְסוּד הַשְּׁנֵחָתוֹ... וְכָל הַפּוֹרֵשׁ מִמֶּנָּה פּוֹרֵשׁ מֵהַחַיִּים
 הַנִּצְחָיִים הַרוֹחֲנִיִּים.
 (רַבִּי יִשְׁעִיָּה בֶּן אֲבֵרָהֶם הַלּוֹי הוֹרּוּבִיז, הַשְּׁלָה הַקְּדוּשׁ, מֵאַמֵּר רֵאשׁוֹן דִּף ל')

נַעֲרָךְ וְנִסְדָּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
 נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנָם לְזִכּוּי הַרְבִּים בַּלְבַּד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת חיי שרה דף קלא ע"ב - קלב ע"א
שבח התורה ומעלת העוסקים בה

רְבִי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קיט) גַּל עֵינַי וְאֲבִיטָה
נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ. כִּמָּה אֵינּוֹן בְּנֵי נָשָׂא טַפְשֵׁי
דְלָא יַדְעִין וְלָא מְסַתְּבִין לְאַשְׁתְּדָּלָא בְּאוֹרֵייתָא, בְּגִין
דְּאוֹרֵייתָא כָּל חַיִּין וְכָל חִירוֹ וְכָל טוֹב בְּעֵלְמָא דִּין
וּבְעֵלְמָא דְאִתִּי. (ההוא חירו דעלמא דין ודעלמא דאתי איהו) (נ"א
ההוא חירו דעלמא דאתי איהו חיינ בעלמא דין). חַיִּין אֵינּוֹן בְּעֵלְמָא
דִּין דִּיזְבוֹן לְיוֹמִין שְׁלַמִּין בְּהַאי עֵלְמָא כִּמָּה דְאִתִּי
אָמַר, (שמות כג) אֶת מִסְפַּר יְמֵיךָ אֲמַלְא. וְלְיוֹמִין אֲרִיכִין
בְּעֵלְמָא דְאִתִּי. בְּגִין דְּאֵינּוֹן חַיִּין שְׁלִימִין, אֵינּוֹן חַיִּין
דְּחִידוֹ, חַיִּי בְּלָא עֲצִיבוֹ, חַיִּין דְּאֵינּוֹן חַיִּין. חִירוֹ
בְּעֵלְמָא דִּין חִירוֹ דְּכֻלָּא, דְּכָל מָאן דְּאַשְׁתְּדָּל
בְּאוֹרֵייתָא לָא יִכְלִין לְשַׁלְטָאָה עֲלוּי כָּל עַמִּין דְּעֵלְמָא.
וְאִי תִימָא אֵינּוֹן בְּנֵי שְׂמַד. גְּזָרָה הִיא מְלַעֲיָלָא כְּגוֹן
רְבִי עֲקִיבָא וְחִבְרִי, וְכַךְ סָלִיק בְּמַחְשָׁבָה. חִירוֹ
דְּמִלְאָךְ הַמּוֹת דְּלָא יִכִּיל לְשַׁלְטָאָה עֲלוּי, וְהַכִּי הוּא
וְדָאֵי דְאִי אָדָם הָוֵה אֲתַדְבֵּק בְּאֵילָנָא דְּחַיִּי דְּאִיהוּ
אוֹרֵייתָא, לָא גְרִים מוֹתָא לִיהַ וְלִכְל עֵלְמָא.

רְבִי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר,
(תהלים קיט) גַּל עֵינַי וְאֲבִיטָה
נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ. כִּמָּה
טַפְשֵׁים הָאֲנָשִׁים שְׁלָא
יודעים ולא מסתכלים
לְהַשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה, מְשוּם
שֶׁהַתּוֹרָה כָּל הַחַיִּים וְכָל
הַחֲרוֹת וְכָל הַטוֹב בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. [הַחֲרוֹת
הַהִיא שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה וְשֶׁל הַבָּא הִיא]
[נ"א הַחֲרוֹת הַהִיא שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא הִיא
הַחַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה] הַחַיִּים הֵם
בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׁיִזְכוּ לְיָמִים
שְׁלַמִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (שמות כג) אֶת מִסְפַּר
יְמֵיךָ אֲמַלְא. וְלְיָמִים אֲרַכִּים
בְּעוֹלָם הַבָּא, מְשוּם שֶׁהֵם
חַיִּים שְׁלַמִּים, הֵם חַיִּים שֶׁל
שְׂמֻחָה, חַיִּים בְּלִי עֲצָבוֹת,
חַיִּים שֶׁהֵם חַיִּים. חֲרוֹת
בְּעוֹלָם הַזֶּה, חֲרוֹת שֶׁל הַכֹּל.
שְׁכַל מִי שֶׁמְשַׁתְּדֵל בְּתוֹרָה,
אֵין יְכוּלִים לְשַׁלֵּט עֲלוּי כָּל
הָעַמִּים שֶׁל הָעוֹלָם.

וְאִם תֹּאמַר, אוֹתָם בְּנֵי הַשְּׂמֵד? גְּזָרָה הִיא מְלַמְעָלָה, כְּמוֹ רְבִי עֲקִיבָא וְחִבְרִי, וְכַךְ עָלְתָה
בְּמַחְשָׁבָה. חֲרוֹת שֶׁל מִלְאָךְ הַמּוֹת שְׁלָא יִכּוֹל לְשַׁלֵּט עֲלוּי, וְכַךְ זֶה וְדָאֵי. שְׂאֵם אָדָם הִיָּה
נִדְבֵּק בְּעֵץ הַחַיִּים, שֶׁהִיא הַתּוֹרָה, לָא הִיָּה גוֹרֵם מוֹת לוֹ וְלִכְל הָעוֹלָם.

וּמְשׁוּם כָּךְ, כְּשֶׁנִּתְּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא תוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, מֵהַ כְּתוּב בְּהָ? חֲרוּת עַל הַלְּחַת, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ. וְאַלְמָלָה הֵם לֹא חֲטָאוּ וְעִזְבוּ אֶת עֵץ הַחַיִּים, לֹא הָיוּ גּוֹרְמִים מוֹת לְעוֹלָם כְּבַתְחִלָּה. וְהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא אָמַר, (תהלים פב) אֲנִי אֶמְרָתִי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֲלִיּוֹן כְּלַכֶּם. חֲבַלְתֶּם אֶת עֲצַמְכֶם - אֲכֹן כְּאָדָם תִּמְוֹתוֹן וְגו'. וְעַל כֵּן, כָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתוֹרָה, אֵין יָכוֹל לְשַׁלֵּט עָלָיו הַנְּחַשׁ הָרַע הַהוּא שֶׁהַחֲשִׁיד אֶת הָעוֹלָם.

אָמַר רַבִּי יִיסָא, אִם כָּךְ, לָמָּה מִשָּׁה מֵת? שְׂאֵם כָּךְ, כִּיּוֹן שְׂלֹא חֲטָא - לֹא יָמוּת! [וְלָמָּה יָמוּת? אָמַר לוֹ, וְדָאִי מֵת, אֲבָל לֹא שְׁלֵט בּוֹ אֶמְרָנוּ, אֲלֵא לֹא מֵת עַל יְדוֹ וְלֹא נִטְמָא בּוֹ, וְלֹא מֵת וְדָאִי. אֲלֵא נִדְבַק בְּשִׁכְיָנָה וְהָלַךְ לְחַיֵּי עוֹלָם.

וְזֶה נִקְרָא חֵי, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ שִׁכְתוּב (שמואל ב-כג) וּבְנִיָּהּ בֶּן יְהוֹיָדָע בֶּן אִישׁ חֵי וְגו'. וְעַל כֵּן, כָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתוֹרָה, יֵשׁ לוֹ חֲרוּת מִן הַכֹּל בְּעוֹלָם הַזֶּה מִשְׁעֶבֶד שֶׁל שְׂאָר הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. חֲרוּת בְּעוֹלָם הַבָּא, מְשׁוּם שְׂלֹא יִתְבַּעַו מִמֶּנּוּ דִּין בְּעוֹלָם הַהוּא כָּלָל.

וּבְגִין כָּךְ כָּד יִהְיֶה קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא אוֹרִייתָא לְיִשְׂרָאֵל מֵהַ כְּתוּב בְּהַ חֲרוּת עַל הַלּוּחוֹת וְהָא אוֹקְמוּהָ. וְאַלְמָלָה אֵינוֹן לֹא חֲטָאוּ וְשִׁבְקוּ אֵילָנָא דְחַיִּי, לֹא גָרְמוּ מוֹתָא לְעַלְמָא כְּמַלְקָדְמִין. וְקְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר (תהלים פב) אֲנִי אֶמְרָתִי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֲלִיּוֹן כְּלַכֶּם. חֲבַלְתוֹן גְּרַמִּיכוֹן אֲכֹן כְּאָדָם תִּמְוֹתוֹן וְגו'. וְעַל דָּא כָּל מָאן דְּאֶשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרִייתָא לֹא יָכִיל לְשַׁלְטָאָה עָלָיו הַהוּא חוּיָא בִּישָׂא דְאַחֲשִׁיד עַלְמָא.

אָמַר רַבִּי יִיסָא אֵי הָכִי מִשָּׁה אֲמַאי מֵת, דָּאִי הָכִי כִּיּוֹן דְּלֹא חָב לֹא יָמוּת (וְאֲמַאי יָמוּת). אָמַר לִיָּהּ וְדָאִי מֵת, אֲבָל לֹא שְׁלֵטָא בֵּיהּ קְאֶמְרִינֵן, אֲלֵא לֹא מֵת עַל יְדוֹי וְלֹא אֶסְתָּאב בֵּיהּ, וְלֹא מֵת (דף קלב ע"א) וְדָאִי אֲלֵא אֶתְדַבֵּק בְּשִׁכְיָנָתָא וְאֲזִיל לְחַיֵּי עַלְמָא.

וְהָאִי חֵי אֶקְרִי, כְּמָה דְּאוֹקִימְנָא דְכְּתוּב (שמואל ב כג) וּבְנִיָּהּ בֶּן יְהוֹיָדָע בֶּן אִישׁ חֵי וְגו'. וְעַל דָּא כָּל מָאן דְּאֶשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרִייתָא חִירוֹ אֵית לִיָּהּ מִכְּלָא בְּעַלְמָא דִּין מִשְׁעֶבֶדָא דְשְׂאָר עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. חִירוֹ בְּעַלְמָא דְאֶתִי בְּגִין דְּלֹא יִתְבַּעַו מִנֵּיהּ דִּינָא בְּהוּא עַלְמָא כָּלָל.

שִׁכְתוּב (שמואל ב-כג) וּבְנִיָּהּ בֶּן יְהוֹיָדָע בֶּן אִישׁ חֵי וְגו'. וְעַל כֵּן, כָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתוֹרָה, יֵשׁ לוֹ חֲרוּת מִן הַכֹּל בְּעוֹלָם הַזֶּה מִשְׁעֶבֶד שֶׁל שְׂאָר הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. חֲרוּת בְּעוֹלָם הַבָּא, מְשׁוּם שְׂלֹא יִתְבַּעַו מִמֶּנּוּ דִּין בְּעוֹלָם הַהוּא כָּלָל.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

תָּא חַי, בְּאוֹרֵיתָא כַּמָּה רַזִּין עֲלָאִין סְתִימִין אִית
 בָּהּ, בְּגִין כְּךָ כְּתִיב, (משלי א) יִקְרָה הִיא מִפְּנִינִים.
 כַּמָּה גְּנִיזִין טְמוּרִין אִית בָּהּ, וְעַל דָּא כִּד אֶסְתַּכַּל דְּדוּד
 בְּרוּחָא דְחֲכַמְתָּא וַיִּדַע כַּמָּה פְּלִיאָן נִפְקִין מֵאוֹרֵיתָא
 פְּתַח וְאָמַר, (תהלים קיט) גַּל עֵינַי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת
 מִתּוֹרָתְךָ.
 גַּל עֵינַי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ.

בֵּא רָאָה כַּמָּה סוּדוֹת
 עֲלִיּוֹנִים יֵשׁ בְּתוֹרָה, מְשׁוּם
 כְּךָ כְּתוּב (משלי ג) יִקְרָה הִיא
 מִפְּנִינִים. כַּמָּה גְּנִיזִים טְמוּרִים
 יֵשׁ בָּהּ. וְעַל כֵּן, כְּשֶׁהִסְתַּכַּל
 דְּדוּד בְּרוּחַ שֶׁל הַחֲכָמָה וַיִּדַע
 כַּמָּה נִפְלְאוֹת יּוֹצְאִים מִן
 הַתּוֹרָה. פְּתַח וְאָמַר (תהלים קיט)

ספר אור הזוהר (עמוד 95)

– פָּרַק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אֲמִירַת הַזוֹהַר וְהַתְּקוּנִים אֶפְלוּ בְּלֵי הַבְּנָה

עא (ספר הזוהר הוא כמו תבת נח – ואפלו אם יהיה רשע אין חשש אם יבנס
 כי חבור זה שנקרא ספר הזוהר הוא כמו תבת נח, שבו היו מינים הרבה ולא היה קיום לאותן המינים
 והמשפחות כלם אלא על ידי בניסתם להתבה בן הוא ממש... בן יבנסו הצדיקים אל סוד אור חבור
 הזה להתקיים, וכך סגלת החבור שמיד שעוסק בחשקו אהבת השם ישאבנו בשאיבת האבן השואבת
 את הברזל ויבנס אליו להצלת נפשו ורוחו ונשמתו ותקונו, ואפלו אם יהיה רשע אין חשש אם יבנס.
 (אור יקר, שער א' סימן ה')

עב לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזוהר – בדור הזה אי אפשר להמשיך שכינתא
 עליונה אלא על ידי הזוהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד
 לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזוהר... ובדור הזה אי אפשר להמשיך שכינתא עליונה אלא
 על ידי הזוהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד שנאמרו ברוח הקדוש, ובדור הזה מי האיש החפץ
 חיים אוהב ימים מבלי לבלות יום בלתי קדושה לראות טוב עולם הבא בעולם הזה ידבק נפשו בספר
 הזוהר ובכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד.

(רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל ספרין מקומרנה, היכל הברכה, דברים נח:)

עג הזוהר מאיר לנו בגלות עד יתגלה בזכות זה משיח צדקנו. יהי אור זה אורו של מלך
 המשיח

הנה ביום הזה אשר נכתב הספר הקדוש הזוהר שהוא מהארת האור כי טוב הגנוז... וזה מאיר לנו
 בגלות עד יתגלה בזכות זה משיח צדקנו. יהי אור זה אורו של מלך המשיח.

(רבי צבי אלימלך שפירא מדינוב, מהרצא, בני יששכר, מאמרי חדש איר מאמר ג' אות ד')

עד גאלת ישראל וכל מעלת ישראל תלוי בלמוד הזוהר ובפנימיות התורה

הרי לעינינו, שגאלת ישראל וכל מעלת ישראל תלוי בלמוד הזוהר ובפנימיות התורה.

(הרב הקדוש רבי יהודה אשלג זכר צדיק לברכה, קבלה למתחיל, הקדמה לספר הזוהר, אות סט, עמוד 61)

מקור המאמר בזהר פרשת חיי שרה דף קלב ע"א-ב
הלכות תפלות מיוסדים על סוד המדרגות העליונים

פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים 137) **שְׁמָעָה תִּפְלְתִי יי וְשׁוּעָתִי**
הַאֲזִינָה אֶל דְּמַעְתִּי אֶל תַּחְרָשׁ. מַאי מַעְמָא
שְׁמָעָה וְלֹא שָׁמַע, בְּאַתֵּר חַד כְּתִיב שָׁמַע יי וְחַנְּנִי
וְגו', וּבְאַתֵּר אַחֲרָא שְׁמָעָה. אֶלָּא בְּכָל אַתֵּר לְזַמְּנִין
שָׁמַע לְדַכּוּרָא וְלְזַמְּנִין שְׁמָעָה לְנוֹקְבָא. שְׁמָעָה כְּמָה
דְּאַתְּ אָמַר, (תהלים 137) שְׁמָעָה יי צְדָק וְגו'. שָׁמַע כְּמָה
דְּאַתְּ אָמַר, (תהלים 137) שָׁמַע יי וְחַנְּנִי. (משלי א) שָׁמַע בְּנִי. (דברים
10) הִסְכַּת וְשָׁמַע.

וְהִכָּא שְׁמָעָה תִּפְלְתִי יי, בְּגִין דְּהָאִי (דְּאִיְהוּ) דְּרָגָא
דְּמִקְבְּלָא כָּל צְלוֹתִין דְּעֵלְמָא. וְהָא תַנְּנִין
דְּעֵבְרָא מְנַיְהוּ עֵטְרָה וְשׁוּי לָהּ בְּרִישָׁא דְּצַדִּיק חַי
עוֹלָמִים דְּכְתִיב, (משלי 1) בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק. וְעַל דָּא
שְׁמָעָה תִּפְלְתִי יי.

שְׁמָעָה תִּפְלְתִי יי דָּא צְלוֹתָא דִּי בְּלַחֲשׁ. וְשׁוּעָתִי
הַאֲזִינָה דָּא צְלוֹתָא דְּאָרִים בְּרַ נֶשׁ קָלִיָּה
בְּעַקְתִּיהָ כְּמָא דְּאַתְּ אָמַר, (שמות 1) וַתַּעַל שׁוּעַתְּם אֶל
הָאֱלֹהִים. וּמָהוּ שׁוּעַתְּם, אֶלָּא דְּבְצְלוֹתֵיהּ אָרִים קָלִיָּה

תפלה שבלחש. ושוועתי האזינה - זו תפלה שאדם מרים קולו בצרתו, כמו שנאמר (שמות 1) ותעל שועתם אל האלהים. ומה זה שועתם? אלא שבתפלתו מרים קולו וזוקף עיניו

פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים 137) **שְׁמָעָה**
תִּפְלְתִי ה' וְשׁוּעָתִי הַאֲזִינָה
אֶל דְּמַעְתִּי אֶל תַּחְרָשׁ. מָה
הַטַּעַם שְׁמָעָה וְלֹא שָׁמַע?
בְּמָקוֹם אֶחָד כְּתוּב שָׁמַע ה'
וְחַנְּנִי וְגו', וּבְמָקוֹם אַחֵר
שְׁמָעָה. אֶלָּא בְּכָל מָקוֹם
לְפַעֲמִים שָׁמַע לְזַכָּר,
וְלְפַעֲמִים שְׁמָעָה לְנוֹקְבָה.
שְׁמָעָה - כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (שם 137)
שְׁמָעָה ה' צְדָק וְגו'. שָׁמַע -
כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (שם 137) שָׁמַע ה'
וְחַנְּנִי, (משלי א) שָׁמַע בְּנִי,
(דברים 10) הִסְכַּת וְשָׁמַע.

וְכֵאֵן שְׁמָעָה תִּפְלְתִי ה',
מְשׁוּם שְׁזָה [שְׁהִיא] הַדְּרָגָה
שְׁמִקְבְּלַת כָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁל
הָעוֹלָם. וְהָרִי שְׁנִינּוּ שְׁעוֹשֶׂה
מֵהֶם עֵטְרָה וְשָׁם אוֹתָהּ
בְּרֹאשׁ שֶׁל צַדִּיק חַי
הָעוֹלָמִים, שְׁכַתוּב (משלי 1)
בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק, וְעַל כֵּן
שְׁמָעָה תִּפְלְתִי ה'.

שְׁמָעָה תִּפְלְתִי ה' - זו

לְמַעַלָּה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (ישעיה כב) וְשׁוֹעַ אֶל הָהָר. וְהַתְּפִלָּה הַזֹּאת מְשַׁבֵּרֶת שְׁעָרִים וְדוֹפְקֶת [ס"א] וְדוֹחֶקֶת [ס"ב] אוֹתָם לְהַכְנִיֵס אֶת תְּפִלָּתוֹ. אֶל דְּמַעְתִּי אֶל תְּחַרְשׁ - זֹאת נִכְנָסֶת לְפָנַי הַמְּלָךְ וְאֵין שֶׁעַר שְׁעוֹמֵד לְפָנַי, וְלַעוֹלָם לֹא חֲזָרוּ דְמַעוֹת רִיקָם.

עוֹד, הִנֵּה כְּתוּב כָּאֵן שְׁלֹשׁ דְּרָגוֹת: תְּפִלָּה, שְׁוֹעָה, דְּמַעָּה. כְּנֶגֶד אֵלוֹ שְׁלֹשׁ אַחֲרִים: כִּי גַר אֲנִכִי עִמָּךְ, אַחֲרֵךְ כֶּךָ תּוֹשֵׁב, אַחֲרֵךְ כֶּךָ אֲבוֹתֵי, עֶקֶר הָעוֹלָם.

בֹּא רֵאָה, תְּפִלָּה שֶׁל אָדָם מְעַמֵּד, מְשׁוּם שְׁשִׁיתִי תְּפִלוֹת הֵן - אַחַת מִיֹּשֵׁב וְאַחַת מְעַמֵּד, וְהֵן אַחַת כְּנֶגֶד שְׁשִׁיתִי דְּרָגוֹת - תְּפִלָּה שֶׁל יָד וְתְּפִלָּה שֶׁל רֵאשׁ. כָּלִפִּי יוֹם וְלַיְלָה, וְהַכֹּל אַחַד. אַף כָּאֵן תְּפִלָּה מִיֹּשֵׁב כָּלִפִּי תְּפִלָּה שֶׁל יָד, לְתַקֵּן אוֹתָהּ כְּמוֹ [כְּמִי] שְׁמַתְקִין אֶת הַכֶּלֶה וּמְקַשְׁטִין אוֹתָהּ לְהַכְנִיֵסָה לְחֶפְזָה, כֶּךָ גַּם מְקַשְׁטִים אוֹתָהּ בְּסוּד הַמְּרַכְּבָה וּמְחַנּוֹתֶיהָ, יוֹצֵר

וְזָקִיף עֵינָיו לְעֵילָא כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (ישעיה כב) וְשׁוֹעַ אֶל הָהָר. וְצִלוֹתָא דָּא (דף קלב ע"ב) מְתַבַּר תְּרַעִין וְדַפִּיק (ס"א) לוֹן לְאַעְלָא צִלוֹתֶיהָ. אֶל דְּמַעְתִּי אֶל תְּחַרְשׁ דָּא, אֶעִיל קַמִּי מְלַכָּא וְלִית תְּרַעָא דְקָאִים קַמִּיהָ, וְלַעוֹלָם לֹא אֶהְדְּרוּ דְמַעִין בְּרִיקְנִיָּא.

תּוֹ הָא כְּתִיב הֵכָא תְּלַת דְּרָגִין, תְּפִלָּה, שְׁוֹעָה, דְּמַעָּה. לְקַבִּיל אֵלִין תְּלַת אַחֲרֵינִין. כִּי גַר אֲנִכִי עִמָּךְ. לְבַתָּר תּוֹשֵׁב. לְבַתָּר כְּכֹל אֲבוֹתֵי עֶקְרָא דְעֵלְמָא.

תָּא חַזִּי, צִלוֹתָא דְבַר נָשׁ מְעוֹמֵד, בְּגִין דְתִירִי צִלוֹתָא נִינְהוּ חַד מִיּוֹשֵׁב וְחַד מְעוֹמֵד, וְאִינוּן חַד לְקַבִּיל תִּירִין דְּרָגִין תְּפִלָּה שֶׁל יָד וְתְּפִלָּה שֶׁל רֵאשׁ. לְגַבִּי יוֹם וְלַיְלָה וְכֹלָא חַד. אוֹף הֵכָא תְּפִלָּה מִיּוֹשֵׁב לְגַבִּי תְּפִלָּה שֶׁל יָד, לְאַתְקִין לָהּ כְּמָה (ד"א) כְּמִי דְאַתְקִין לְכֹלָה וְקָשִׁיט לָהּ לְאַעְלָא לְחוּפָה, הַכִּי נְמִי מְקַשְׁטִין לָהּ בְּרוּזָא דְרַתִּיכָאָה וּמְשִׁירִיָּהָ, יוֹצֵר מְשִׁרְתִּים וְאֶשֶׁר מְשִׁרְתִּיו וְהַאֲוֹפְנִים וְחַיּוֹת הַקַּדְשׁ וְכו'.

וְעַל דָּא צִלוֹתָא מִיּוֹשֵׁב, כִּיּוֹן דְעַאֲלַת לְגַבִּי מְלַכָּא עֲלָאָה וְאִיהוּ אֲתִי לְקַבִּלָּא לָהּ, כִּדִּין אֲנִן קִיּוּמִין קַמִּי מְלַכָּא עֲלָאָה, דְהָא כִּדִּין (דְּרָגָא) דְכּוֹרָא אֶתְחַבַּר מְשִׁרְתִּים וְאֶשֶׁר מְשִׁרְתִּיו וְהַאֲוֹפְנִים וְחַיּוֹת הַקַּדְשׁ וְכו'.

וְעַל זֶה תְּפִלָּה מִיֹּשֵׁב. כִּיּוֹן שְׁנִכְנָסֶת לְמַלְכָּךְ הָעֲלִיּוֹן וְהוּא בָּא לְקַבִּל אוֹתָהּ, אִז אָנוּ עוֹמְדִים לְפָנַי הַמְּלָךְ הָעֲלִיּוֹן, שְׁהָרִי אִז [הַדְּרָגָה] הַזֶּכֶר מִתְחַבַּר עִם הַנְּקֵבָה, וּמְשׁוּם כֶּךָ לֹא יִפְסִיק בֵּין

בְּנוֹקְבָא, וּבְגִין כֶּךָ לֹא יַפְסִיק בֵּין גְּאוּלָּה לְתַפְלָה

(וגאולה ותפלה תרין ברגין אינון, רזא דצדיק וצדק יוס"ף ורח"ל).

וּבְגִין דְּבַר נֶשׁ קָאִים קַמִּי מַלְכָּא עֲלָאָה נְטִיל אַרְבַּע

אַמּוֹת לְצִלוֹתֶיהָ וְאוּקְמוּהָ דְּבִשְׁעוֹרָא (ד"א

בשיעורא) דְּסוֹרְטָא דִּיּוֹצֵר כִּלְא. וְכֹל מַה דְּאֲתִי בְּסוֹרְטָא

דְּדְכוּרָא בְּעֵי לִיָּה לְאִינִישׁ לְמִיָּקָם בְּקִיּוּמִיהָ וְאַזְדַּקָּה

(ס"א ויזדקף). כְּגִוּוֹנָא דָּא כִּד אִיהוּ כֹרַע, כֹּרַע בְּכַרוּךְ,

וְכִד אִיהוּ זָקוּף, זָקוּף בְּשֵׁם, בְּגִין לְאַחֲזָאָה שְׁבַחָא

דְּדְכוּרָא עַל נוֹקְבָא.

זֹקָף, זֹקָף בְּשֵׁם, כִּדִּי לְהִרְאוֹת אֶת שְׁבַח הַזֵּכֶר עַל הַנִּקְבָּה.

גְּאוּלָּה לְתַפְלָה [וגאולה ותפלה הן

שתי דרגות, הסוד של צדיק וצדק, יוסף

ורחל].

וּמִשׁוּם שְׂאָדָם עוֹמֵד לְפָנַי

הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, נוֹטֵל אַרְבַּע

אַמּוֹת לְתַפְלָתוֹ, וְהִקְיִמוּהָ

שְׁבִשְׁעוֹר [ד"א בשעור] הַסֶּרֶט

חָבֵל שֶׁל יוֹצֵר כֹּל. וְכֹל מַה

שָׁבָא בְּצַד הַזֵּכֶר, צָרִיף

לְאָדָם לְעַמֵּד בְּקִיּוּמוֹ וּמִזְדַּקָּה

[ס"א ויזדקף]. כְּמוֹ כֵּן כְּשֶׁהוּא

כּוֹרַע, כּוֹרַע בְּכַרוּךְ. וְכְשֶׁהוּא

ספר אור הזוהר (עמוד 96)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אַמִּירַת הַזֹּהַר וְהַתְּקוּנִים אֶפְלוּ בְּלִי הַבְּנָה

עַה) לְמוֹד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ בְּזִמְנֵי הַזֶּה נִצְרַף לָנוּ מְאֹד לְהִגֵּן וּלְהַצִּיל אוֹתָנוּ נֶגֶד כָּל רַע – מִי יִגֵּן עֲלֵינוּ אִם לֹא קְרִיאוֹתֵינוּ בְּחֻמְתָּהּ הַזֹּאת?

לְמוֹד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ בְּזִמְנֵי הַזֶּה נִצְרַף לָנוּ מְאֹד לְהִגֵּן וּלְהַצִּיל אוֹתָנוּ נֶגֶד כָּל רַע, כִּי גִלּוּי הַחֻמְתָּה זֹאת עֵתָה בְּדוֹרוֹת גְּרוּעוֹת הוּא. כִּדִּי שִׁיְהִיָּה לָנוּ מִגֵּן עֵתָה לְאַחוֹז בְּלִבְבֵי שְׁבִשְׁמִים. כִּי אוֹתָן דּוֹרוֹת קוֹדְמִים הָיוּ אֲנָשִׁי מַעֲשֵׂה וַחֲסִידִים וְהַמַּעֲשִׂים טוֹבִים הָיוּ מִצִּילִין אוֹתָן מִפְּנֵי הַמְּקַטְרָגִים. עֵתָה רְחוּקִים אָנוּ מִשְׂרֵשׁ הָעֲלִיּוֹן כְּמוֹ הַשְּׂמֵרִים בְּתוֹךְ הַחֲבִיּוֹת. מִי יִגֵּן עֲלֵינוּ אִם לֹא קְרִיאוֹתֵינוּ בְּחֻמְתָּהּ הַזֹּאת. (הַרְבֵּי יַעֲקֹב צִמַח בְּהַקְדָּמָתוֹ לְעֵץ חַיִּים)

עו) מִשְׁנַת ה' ש' לִיצִירָה מִצֹּהַר מִן הַמְּבַחֵר שִׁיתְעַסְקוּ בְּרַבִּים גְּדוֹלִים וְקַטְנִים בְּחֻמְתָּהּ הָאֵמֶת – אַחַר שְׁבִזְכוֹת זֶה עֵתִיד לְבוֹא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ וְלֹא בְּזְכוֹת אַחֵר, אִין רְאוּי לְהַתְּרַשֵּׁל.

וּמִצִּיאָתִי כְּתוּב כִּי מַה שֶׁנִּגְזַר לְמַעֲלָה שְׁלֵא יִתְעַסְקוּ בְּחֻמְתָּהּ הָאֵמֶת בְּגִלּוּי הָיָה לְזִמְנֵי קְצוּב עַד תְּשֻׁלִּים שְׁנַת ה' ר"ן, וּמִשָּׁם וְאַיִלָּךְ... וְהַתְּרָה הַגְּזֵרָה וְהַרְשׁוּת נִתְּנָה לְהַתְּעַסֵּק בְּסִפְרֵי הַזֹּהַר. וּמִשְׁנַת ה' ש' לִיצִירָה מִצֹּהַר מִן הַמְּבַחֵר שִׁיתְעַסְקוּ בְּרַבִּים גְּדוֹלִים וְקַטְנִים... וְאַחַר שְׁבִזְכוֹת זֶה עֵתִיד לְבוֹא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ וְלֹא בְּזְכוֹת אַחֵר, אִין רְאוּי לְהַתְּרַשֵּׁל. (רַבִּי אַבְרָהָם בֶּן מִרְדְּכַי אֲזוּלָּא, אֹר חֻמְתָּהּ, בְּהַקְדָּמָה)

עז) מִי יִתֵּן וְהָיָה שִׁיתְחִילוּ לְלַמֵּד עִם הַצֵּאֵן קְדָשִׁים כְּשֶׁהֵם עֲדִין בְּקַטְנוּתָם בְּר ט' ו'י' שְׁנַיִם סִפְרֵי הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ – רַק עַל פִּי חֻמְתָּהּ הַקְּבֵלָה תִּשְׁעֵי יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל תִּשְׁעוֹת עוֹלָמִים

מִי יִתֵּן וְהָיָה שִׁיתְחִילוּ לְלַמֵּד עִם הַצֵּאֵן קְדָשִׁים כְּשֶׁהֵם עֲדִין בְּקַטְנוּתָם בְּר ט' ו'י' שְׁנַיִם סִפְרֵי הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ כְּמוֹ שֶׁפָּתַח הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹקִים... וְהָיוּ בְּרֵאֵי הַגָּאוּלָּה בְּקְרוּב בְּלִי שׁוּם חֲבִלֵי שֶׁל מִשִּׁית. וְכִבֵּר כְּתַב הַרְבֵּי שֵׁם טוֹב בְּסִפְרֵי הָאֵמוּנוֹת כִּי רַק עַל פִּי חֻמְתָּהּ הַקְּבֵלָה תִּשְׁעֵי יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל תִּשְׁעוֹת עוֹלָמִים, כִּי רַק הוּא חֻמְתָּהּ אֱלֹקִית הַמְּסוּרָה לְחֻמְתֵּי יִשְׂרָאֵל מִימֵי קֶדֶם וְשְׁנַיִם קְדָמוֹנוּת וְעַל יָדָהּ יִגְלָה כְּבוֹד אֱלֹקִים וְכְבוֹד תּוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה.

(רַבִּי שְׁבִתִּי בֶּן יַעֲקֹב יִצְחָק לִיפְשִׁיץ, סִגְלַת יִשְׂרָאֵל, מַעֲרַכַת ו' אוֹת ה')

מקור המאמר בזהר פרשת בראשית דף מח ע"א-ב
סוד נשמה יתירה בשבת

תָּא חַוִּי, בְּשַׁעְתָּא דְיִשְׂרָאֵל מְבָרְכִין וּמְזַמְּנִין לְהָאִי
סַבְתָּ שְׁלוֹם אוֹשְׁפִיזָא קְדִישָׁא וְאִמְרֵי הַפּוֹרֵס
סַבְתָּ שְׁלוֹם, כְּדִין קְדוּשַׁתָּא עֲלָאָה נְחַתָּא וּפְרִיסַת
גְּדַפְהָא עֲלֵיהּ דְיִשְׂרָאֵל וּמְכַסֵּיא לֹון כְּאִמָּא עַל בְּנִין,
וְכָל זֵינִין בִּישִׁין אֶתְכַנְיִשוּ מִעֲלָמָא, וַיְתַבֵּי יִשְׂרָאֵל
תַּחַת קְדוּשַׁתָּא דְמֵאֲרִיהוֹן, וּכְדִין דָּא סַבְתָּ שְׁלוֹם
יְהִיב נְשַׁמְתִּין חֲדָתִין לְבִנְהָא, מָאִי טַעְמָא בְּגִין דְבִיה
נְשַׁמְתִּין שְׂרִיין (ס"א דכדין זמן זיווגא ונטילת נשמתין ובה שדיין) וּמִינְה
נְבַקִּין. וְכִיּוֹן דְשְׂרִיא וּפְרִיסַת גְּדַפְהָא עַל בְּנֵהָא.
אַרִיקַת נְשַׁמְתִּין חֲדָתִין לְכָל חַד וְחַד.

תּוֹ אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן עַל דָּא תְּנִינָן שַׁבַּת דְּוִגְמָא
דְּעֲלָמָא דְאַתִּי אִיהוּ, הָכִי הוּא וְדָאִי, וְעַל דָּא
שְׁמִיטָה וַיּוֹבֵל דְּוִגְמָא דָּא בְּדָא. וְשַׁבַּת וְעֲלָמָא דְאַתִּי
הָכִי הוּא. וְהֵהוּא תּוֹסַפַּת דְנְשַׁמְתָּא מְרוּזָא דְזָכוֹר קָא
אַתִּיא עַל הָאִי סַבְתָּ שְׁלוֹם דְנִטִּיל (דף מח ע"ב) מִעֲלָמָא
דְאַתִּי וְדָא תּוֹסַפַּת יְהִיב לְעַמָּא קְדִישָׁא. וּבְהֵהוּא
תּוֹסַפַּת חֲדָאן וַיְתַנְשִׁי מַנְיֵיהּ כָּל מַלְיָן דְחוּל וְכָל

בָּא רָאָה, בְּשַׁעְתָּא שְׁיִשְׂרָאֵל
מְבָרְכִים וּמְזַמְּנִים אֶת סַבְתָּ
הַשְׁלוֹם הַזֹּאת אוֹרַחַת
קְדוּשָׁה, וְאוֹמְרִים הַפּוֹרֵס
סַבְתָּ שְׁלוֹם, אֲזִי קְדִישָׁה
עֲלֵיּוֹנָה יוֹרְדַת וּפּוֹרְסַת כְּנַפְיָהּ
עַל יִשְׂרָאֵל, וּמְכַסֶּה אוֹתָם
כְּמוֹ אִם עַל הַבָּנִים. וְכָל
הַמִּינִים הָרַעִים מִתְּכַנְסִים
מִהָעוֹלָם, וַיִּשְׂרָאֵל יוֹשְׁבִים
תַּחַת קְדִישַׁת רַבּוֹנָם. וְאֲזִי סַבְתָּ
הַשְׁלוֹם הַזֶּה נוֹתְנַת נְשַׁמוֹת
חֲדָשׁוֹת לְבִנְיָהּ. מָה הַטַּעַם?
מְשׁוּם שְׁבָה שְׂרוּיּוֹת הַנְּשַׁמוֹת
[ס"א שְׂאֵז זְמַן הַזְּוּגָא, וְנוֹטְלַת נְשַׁמוֹת וְהֵן
שׂוֹרוֹת בְּהַ] וּמְמַנְה יוֹצְאוֹת. וְכִיּוֹן
שְׁשׂוּרָה וּפּוֹרְסַת כְּנַפְיָהּ עַל
בְּנֵיהּ, מוֹרִיקָה נְשַׁמוֹת
חֲדָשׁוֹת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד.

עוֹד אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, עַל זֶה
שְׁנִינּוּ, שַׁבַּת דְּגַמָּא שֶׁל עוֹלָם
הִבָּא הִיא. כִּף זֶה וְדָאִי. וְעַל
זֶה שְׁמִטָה וַיּוֹבֵל דְּגַמָּא זֶה
בְּזֶה. וְשַׁבַּת וְעוֹלָם הִבָּא כִּף
הִיא. וְאוֹתָהּ תּוֹסַפַּת נְשַׁמָּה,

מִסוּד שֶׁל זְכוֹר הִיא בָּאָה עַל סַבְתָּ הַשְׁלוֹם הַזֹּאת שְׁלוֹקַחַת
נוֹתְנַת לְעַם הַקְּדוּשָׁה. וּבְאוֹתָהּ תּוֹסַפַּת הֵם שְׁמַחִים, וְנִשְׁכַּחִים מֵהֵם כָּל דְּבָרֵי הַחַל, וְכָל צַעַר

צַעֲרִין וְכָל עֲאֻקִּין כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (ישעיה ד') בְּיוֹם הַנִּיחַ
 יי לֶךְ מֵעֲצָבֶךָ וּמִרְגִזֶּךָ וּמִן הָעֲבֹדָה הַקָּשָׁה וְגו'.

וּבְלִילִיָּא דְשַׁבְּתָא בְּעֵי בַר נָשׁ לְאַטְעָמָא מְכֻלָּא,
 בְּגִין לְאַחֲזָאָה דְהָאֵי סִפְתָּ שְׁלוֹם מְכֻלָּא
 אֲתַכְּלִילַת, וּבְלִבְדָּ דְלֹא יַפְגִּים מִיכְלָא חֲדָא לְיוֹמָא,
 וְאִית דְּאָמְרֵי תֵרִין, לְתֵרִין סְעוּדַתִּי אַחֲרֵינִי דְיוֹמָא,
 וְשִׁפִּיר. וְכָל שְׂכָן אֵי סָלִיק יִתִּיר לְיוֹמָא וְיִכִּיל לְמִטְעָם
 מִמִּיכְלִין אַחֲרֵינִי וְלִזְעִירֵי בְּתֵרֵי תַבְּשִׁילִין סְגִיָּא,
 וְאוּקְמוּהָ חֲבֵרִיא.

וּבְאֵרוּהָ הַחֲבֵרִים. וְלִקְטָנִים בְּשָׁנֵי תַבְּשִׁילִים מְסַפִּיק. וּבְאֵרוּהָ הַחֲבֵרִים.

וְכָל הַצָּרוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 (ישעיה ד') בְּיוֹם הַנִּיחַ ה' לֶךְ
 מֵעֲצָבֶךָ וּמִרְגִזֶּךָ וּמִן הָעֲבֹדָה
 הַקָּשָׁה וְגו'.

וּבְלִיל שַׁבַּת צָרִיף אָדָם
 לְטַעַם מֵהַכֹּל כְּדֵי לְהִרְאוֹת
 שְׂסֻפְתָּ שְׁלוֹם הַזֹּאת נִכְלְלָהּ
 מֵהַכֹּל, וּבְלִבְדָּ שְׁלֹא יִפְגַּם
 מֵאֲכָל אֶחָד לְיוֹם, וְיֵשׁ
 אוֹמְרִים שָׁנִים, לְשִׁתִּי
 הַסְּעוּדוֹת הָאַחֲרוֹת שֶׁל הַיּוֹם,
 וְיִפֶּה. וְכָל שְׂכָן אִם מַעֲלָה
 יוֹתֵר לְיוֹם וְיִכּוֹל לְטַעַם
 מִמֵּאֲכָלִים אֲחֵרִים. וְלִקְטָנִים בְּשָׁנֵי תַבְּשִׁילִים מְסַפִּיק. וּבְאֵרוּהָ הַחֲבֵרִים.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 98)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אֲמִירַת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים אֲפִלוּ בְּלֵי הַבְּנָה

עַח עַל יְדֵי לַמּוֹד בְּסֵפֶר הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכַתְּבִי מִן מְבַטְלִין כָּל גְּזֵרוֹת רְעוֹת וּמִמְשִׁיכִים שְׁפַע
 וְאוֹר חַיּוֹת אָדָם הַיִּשְׂרָאֵלִי – חַיּוֹת אָדָם הַיִּשְׂרָאֵלִי תְּלוּי בְּסֵפֶר הַזֶּהָר וּבְכַתְּבֵי מִן לְלַמֵּד בְּקִדְשָׁה

וּבְשִׂמְחָה וּבְנֵעָם וּבִירְאָה וְאֵהָבָה

וְכֵן יֵשׁ הַרְבֵּה שׁוֹטִים שְׁבוֹרְחִים מִלְּלַמֵּד רִזִּין שֶׁל מִן הָאֲר"י וְסֵפֶר הַזֶּהָר אֲשֶׁר הֵם חֲיִינוּ וְלוֹ עֲמֵי שׁוֹמֵעַ
 לִי בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא אֲשֶׁר הִרְעֵ וְהַמִּינּוֹת גּוֹבֵר הָיוּ שׁוֹקֵדִין כָּל יְמֵיהֶם לְלַמֵּד סֵפֶר הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים כַּתְּבֵי
 מִן וְהָיוּ מְבַטְלִין כָּל גְּזֵרוֹת רְעוֹת וְהָיוּ מִמְשִׁיכִים שְׁפַע וְאוֹר... חַיּוֹת אָדָם הַיִּשְׂרָאֵלִי תְּלוּי בְּסֵפֶר הַזֶּהָר
 וּבְכַתְּבֵי מִן לְלַמֵּד בְּקִדְשָׁה וּבְשִׂמְחָה וּבְנֵעָם וּבִירְאָה וְאֵהָבָה כָּל אֶחָד לְפִי הַשְּׁנֵתוֹ וְקִדְשָׁתוֹ וְכָל יִשְׂרָאֵל
 קְדוֹשִׁים. (רַבִּי יִצְחָק אֲזִיזִק יְחִיאֵל סִפְרוֹן מִקּוֹמְרָנָה, נּוֹצֵר חֶסֶד, פֶּרֶק ד' מִשְׁנָה כ')

עַט) לְהִיּוֹת נוֹהָרִים לְהִיכַל הַמֶּלֶךְ לְעַסֵּק בְּחֻכְמַת הַקְּבֵלָה וְהַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ בְּחֵלֶק נִכְבָּד בְּיוֹתֵר
 בְּסֵדֶר הַיּוֹם, וְאַף רַב שְׁעוֹת הַיּוֹם

הַתּוֹרָה הִיא אֲמֻצְעֵי בְּלִבְדָּ. וְהַעֲסוּק בָּהּ צָרִיף לְהִיּוֹת מֵתוֹךְ שְׂאִיפָה וְרִצּוֹן עִמָּךְ לְדַבְּקוֹת בְּהֵשֶׁם. וְשׁוֹם
 בּוֹנָה אַחֲרַת אֲסוּרָה בְּהִיכַל הַשֵּׁם. בְּרוּר, שְׂאֵם לּוֹמְרֵי הַתּוֹרָה הָיוּ עוֹסְקִים בָּהּ מֵתוֹךְ אֵהָבַת הַשֵּׁם
 הַיּוֹקֵדֶת בְּלִבָּם, וְהִרְצוּן לְהַדְּבֵק בּוֹ הוּא זֶה שֶׁהָיָה מִמְּלֵא אֵת כָּל יְשׁוּתָם, לֹא הָיָה נּוֹצֵר שׁוֹם וְכוּחַ בְּקִשְׁר
 לְפָנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, וְכֵלָם הָיוּ נוֹהָרִים לְהִיכַל הַמֶּלֶךְ לְעַסֵּק בְּחֻכְמַת הַקְּבֵלָה וְהַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ בְּחֵלֶק נִכְבָּד
 בְּיוֹתֵר בְּסֵדֶר יוֹמָם, וְאַף רַב שְׁעוֹת יְמֵיהֶם. (שְׁבִיל הַפְּרֶדֶס, כְּרֵךְ י"א, פְּרִשְׁת וַיִּשְׁלַח תִּשְׁנׁו)

פ) מְרַגְלִית יְקָרָה, אוֹצֵר קְדוֹשׁ וְנִעְלָה, הַעֲנִיק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַב חֶסְדִּיו לְעַמְּנוּ עִם סְגָלָה, וְהוּא
 סֵפֶר הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּתְחַבֵּר בְּקִדְשָׁה עֲלִיוְנָה עַל יְדֵי הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי זְכוּתוֹ
 גִּן עֲלִינוּ אֲמֵן

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדַתָּא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
 אֲזִי תִתְעַנַּג עַל יִי. עַל יִי וְדָאֵי. דְהָהִיא
 שַׁעֲתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
 בְּחֻדְוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֻדְוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינִן,
 וּסְעוּדַתָּא דִּילִיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדַתָּא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךְ
 נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדַתָּא
 דְזַעִיר אַפִּין, דְהָוִי בְשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
 מִהָהוּא שְׁלִימוּ מִתְבָּרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
 בְּסַעֲוֹדַתִּיהּ, וְלֹא־שְׁלָמָא אֵלִין סְעוּדַתִּי, דְאֵינֻן
 סְעוּדַתִּי מְהִימְנוֹתָא שְׁלִימְתָא, דְזֹרְעָא קַדִּישָׁא
 דִּישְׂרָאֵל, דִּי מְהִימְנוֹתָא עֲלָאָה, דְהָא דִּילְהוֹן הִיא,
 וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמְזֹלוֹת. וּבְגִינִי
 כִּךְ אָמַר, (שמות לא) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדַתִּי אֵלִין, אֲשֶׁת־מוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
 דְאֵינֻן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינֻן מִהִיכְלָא
 דְמַלְכָּא, דְאֵינֻן בְּנֵי מְהִימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְפָגִים
 חַד סְעוּדַתָּא מְנִייהוּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
 הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אֲזִי תִתְעַנַּג עַל
 ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוֹתָהּ
 שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
 וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
 וְהַשְּׁלָמוֹת וְהַחֻדוֹה שֶׁל
 הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוֹהִי
 סְעוּדַתּוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
 שַׁבָּת כְּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךְ נַחֲלַת
 יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוֹהִי הַסְּעוּדָה
 שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין שֶׁהוּא
 בְּשַׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
 מֵאוֹתָהּ שְׁלָמוֹת מִתְבָּרְכִים.
 וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֹדַתּוֹ
 וְלִהְיוֹת הַסְּעוּדוֹת הַקְּלוֹ,
 שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה
 הַשְּׁלָמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
 הִיא שְׁלָהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
 עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים
 וּמְזֹלוֹת. וּמִשּׁוֹם כִּךְ אָמַר,
 (שמות לא) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל.

בֵּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַקְּלוֹ
 נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם מִהִיכַל הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה
 אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגָם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עַצְמוֹ שְׂאִינֹ מִבְּנֵי הַמְּלָךְ הָעֲלִיּוֹן, שְׂאִינֹ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פרש חגיכם. אמר פרש חגיכם, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למסכני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למסכני, עונשיה סגין, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה כתיב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, בשאר זמנין וחגיגין, דכתיב פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדונמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדָאֵי כֶּךָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשֵׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֲלֵין תְּלִת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוּי.
 תָּאנָא, בְּהֲדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׁאָר חֲגִין
 וְזֻמְנִין. בְּהֲדִין יוֹמָא, חֲיִיבֵיא דְגִיְהֵנָם גַּיְיַחִין. בְּהֲדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדָאֵי כֶּךָ הוּא.
 אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלַךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַה־
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מִכָּל צְדָדִיו.

שְׁנֵינּוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שְּׂאִין כֵּן בְּכָל שְׁאָר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה רְשָׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדֵּינָם נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים
 בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטֶּרֶת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

ספר אור הזהר (עמוד 99)

– פָּרָק אַ עֲנָף א' –

מעלת אמירת הזהר והתקונים אפלו בלי הבנה

פא) בזכות הקריאה והלמוד בספר הזהר הקדוש מבטח לנו שגזכה ונגאל ברחמים בלא צרות ויסורים רחמנא ליצלן

מְרַגְלִית יְקָרָה, אוֹצֵר קְדוֹשׁ וְנִעְלָה, הַעֲנִיק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַב חֲסָדָיו לְעַמְּנוּ עִם סְגֻלָּה, וְהוּא סֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּתְחַבֵּר בְּקִדְשָׁה עֲלִיוְנָה עַל יְדֵי הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זְכוּתוֹ יְגוּ עֲלֵינוּ אֲמֵן.
 וְיִדְוַע וּמְפָרְסֵם בְּסִפְרִים קְדוֹשִׁים שְׁבִיבוּת הַקְּרִיאָה וְהַלְמוּד בְּסֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ מִבְּטַח לָנוּ שְׁגִזְכָּה וְנִגְאָל בְּרַחֲמִים בְּלֹא צְרוּת וְיִסוּרִים רַחֲמָנָא לִיְצַלְנָן... לְאוּר זֹאת, וּמִתּוֹךְ צַפִּיָּה אֲמִתִּית לְבִיאַת מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ, הַחֲלִטְנוּ לְהַקִּים אֶת עֲמַתַּת הַיְכָלָא דְרַשְׁבִּי אֲשֶׁר תִּפְעַל לְלֹא כָּל מִפְרַת רוּחַ וְאֲשֶׁר שְׁמָה לָהּ מִפְרָה אַחַת וַיְחִידָהּ: לְקִרְבַּת אֶת גְּאֻלַּת יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים וּלְבִטּוּלַת כָּל גְּזוּרוֹת קְשׁוֹת מִעַם יִשְׂרָאֵל, וְזֹאת בְּעֶקֶר עַל יְדֵי הַפְּצַת הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ וּמַעֲלַתוֹ הַגְּדוּלָּה...

פב) חלקת הזהר הקדוש ל-50 חוברות – שכל אדם מישראל יוכל לעסק מדי יום ביומו בספר הזהר הקדוש, ולסימו בסיעתא דשמיא בנקל במשך שנה. חלקת תקוני הזהר ב-8 חוברות מחלק ל-40 יום כנגד ימי אלול ועשרת ימי תשובה, כדי לסים את ספר תקוני הזהר בימי הרחמים והסליחות כנהוג

וְכַעַת זְכָנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמָיו וּבְרַב חֲסָדָיו לְמַתְנַת חַנּוּם, לְהִיוֹת שְׁלִיחִים שֶׁל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְלְהוֹצִיא לְאוּר אֶת סֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּמַהְדוּרָה נִפְלְאוּה וּמִיְחַדָּת הַמְּחַלְקַת לְחַמְשֵׁים חוּבְרוֹת כְּנֶגֶד שְׁבַתוֹת הַשָּׁנָה וּבְחֻלְקָה פְּנִימִית לְשִׁבְעַת יְמֵי הַשְּׁבֻעָה, כְּדִי שְׁכָּל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל יוּכַל לְעַסֵּק מְדִי יוֹם בַּיּוֹמוֹ בְּסֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ וּלְסִימוֹ בְּסִיעֵתָא דְשָׁמַיָא בְּנִקְלָא בְּמִשְׁךְ שָׁנָה.

כְּמוֹ כֵּן הוֹסַפְנוּ לְמַהְדוּרָה זֹאת סֵפֶר תְּקוּנֵי הַזֶּהר בְּשִׁמּוּנָה חוּבְרוֹת מְחַלְקַת בְּחֻלְקָה פְּנִימִית לְאַרְבָּעִים יוֹם כְּנֶגֶד יְמֵי אֱלוּל וְעֶשְׂרַת יְמֵי תְּשׁוּבָה, כְּדִי לְהַקֵּל עַל הַצְּבוּר הַלּוֹמְדִים הַמְּעַנְיָנִים לְסִימָא אֶת סֵפֶר תְּקוּנֵי הַזֶּהר בַּיּוֹם הַרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת כְּנֶהוּג.

(מתוך הקדמת הגאון הצדיק המקבל רבי בניהו יששכר שמואלי שליט"א לספריו הקדושים זהר הקדוש המחלק ויצא לאור על ידי המתוך הקדמת הגאון הצדיק המקבל רבי בניהו יששכר שמואלי שליט"א לספריו הקדושים זהר הקדוש המחלק ויצא לאור על ידי היכלא דרשב"י – ירושלים)

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

הַף הַיּוֹמִי

פְּרִשְׁתַּת תּוֹלְדוֹת

מֵהַתְּנָא הָאֱלֹקִי

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשׁוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

חדש תמוז תש"ע לפ"ק

עיה"ק בית שמש תוכב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וכן לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול בזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגָּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוּוֹנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוּדְתָם וּלְזֵיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּתֵיכֶם בְּאֵלֶי אֲלֵפִים וְרִבּוּא רַבּוּת. וְכֵן הַמְזַכֶּה אֶת
הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּח: - קַבְט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵינן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת תולדות דף קלד ע"ב - קלה ע"א
התורה היא שורש בריאת וקיום העולם

וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק וְגו'.
פֶּתַח רַבִּי חֵיָא וְאָמַר, (תהלים
קו) מִי יִמְלֹל גְּבוּרוֹת ה'
יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהַלְתּוֹ. בֵּא
רְאֵה, כְּשֶׁרָצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְעָלָה בְּרָצוֹן לְפָנָיו
לְבָרָא אֶת הָעוֹלָם, הָיָה
מְסַתְּפֵל בַּתּוֹרָה וּבוֹרָא
אוֹתוֹ, וּבְכָל מַעֲשֵׂה וּמַעֲשֵׂה
שֶׁבָרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בַּעוֹלָם, הָיָה מְסַתְּפֵל בַּתּוֹרָה
וּבוֹרָא אוֹתוֹ. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
(משלי ח) וְאֵהִיָּה אֶצְלוֹ אָמוֹן
וְאֵהִיָּה שְׁעִשׂוּעִים יוֹם יוֹם.
אֵל תִּקְרִי אָמוֹן אֶלָּא אָמוֹן.

כְּשֶׁרָצָה לְבָרָא אָדָם, אָמַרְהָ
הַתּוֹרָה לְפָנָיו: אִם הָאָדָם
יִבְרָא וְאַחַר כֵּן יִחַטָּא וְאַתָּה
תִּדוֹן אוֹתוֹ, לָמָּה יִהְיֶה מַעֲשֵׂי
יְדִיד לְחַנּוּם, שֶׁהָרִי לֹא יוֹכֵל
לְסַבֵּל אֶת דִּינָךְ? אָמַר לָהּ
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: הִנֵּה
תִּקְנִיתִי תְּשׁוּבָה טָרָם
שֶׁבָרָאתִי אֶת הָעוֹלָם. אָמַר

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָם בְּשַׁעֲה שְׁעִשָּׂה אוֹתוֹ וּבָרָא אֶת הָאָדָם, אָמַר לוֹ: עוֹלָם, עוֹלָם,
אַתָּה וְחַקוֹתֶיךָ לֹא יִתְקַיְמוּ אֶלָּא עַל הַתּוֹרָה.

וְאֵלֶּה (בראשית כח) תּוֹלְדוֹת יִצְחָק וְגו'. פֶּתַח רַבִּי חֵיָא
וְאָמַר (תהלים קו) מִי יִמְלֹל גְּבוּרוֹת יְיָ יִשְׁמִיעַ כָּל
תְּהַלְתּוֹ. תָּא חֲזִי, כִּד בַּעַא קְדִישָׁא בְּרִידָא הוּא וְסָלִיק
בְּרַעוּתָא קַמִּיָּה לְמַבְרִי עֲלֵמָא, הָוָה מְסַתְּפֵל
בְּאוֹרֵייתָא, וּבָרָא לֵיהּ, וּבְכָל עוֹבְדָא וְעוֹבְדָא דְבָרָא
קְדִישָׁא בְּרִידָא הוּא בְּעֲלֵמָא הָוָה מְסַתְּפֵל בְּאוֹרֵייתָא,
וּבָרָא לֵיהּ. הָדָא הוּא דְכָתוּב, (משלי ח) וְאֵהִיָּה אֶצְלוֹ
אָמוֹן וְאֵהִיָּה (דף קלד ע"ב) שְׁעִשׂוּעִים יוֹם יוֹם אֵל תִּקְרִי
אָמוֹן, אֶלָּא אָמוֹן.

כִּד בַּעַא לְמַבְרִי אָדָם אָמַרְהָ תּוֹרָה קַמִּיָּה, אִי בַר
נֶשׁ יִתְבְּרִי, וּלְבַתֵּר יִחַטֵּי וְאַנְתָּ תִּידוֹן לֵיהּ, אִמְרֵי
יְהוֹן עוֹבְדֵי יְדִיד לְמַגְנָא, דִּהָא לָא יִיכּוֹל לְמַסְבֵּל דִּינָךְ.
אָמַר לֵיהּ קְדִישָׁא בְּרִידָא הוּא, הָא אֶתְקִינַת תְּשׁוּבָה
עַד לָא בְּרָאתִי עֲלֵמָא, אָמַר קְדִישָׁא בְּרִידָא הוּא
לְעֲלֵמָא בְּשַׁעֲתָא דְעַבְדָּ לֵיהּ וּבָרָא לְאָדָם, אָמַר לֵיהּ,
עֲלֵמָא עֲלֵמָא, אַנְתָּ וְנִימוּסְךָ לָא קִיַּיְמִין אֶלָּא עַל
אוֹרֵייתָא.

וּמְשֹׁם כִּף בְּרָאֲתִי בְּךָ אֶת
הָאָדָם, כִּדִּי שְׁתַּעֲסֶק בָּהּ,
וְאִם לֹא - הֲרִינִי מִחֲזִירָךְ
לְתַהוּ וּבַהּוּ, וְהִפֵּל בְּשִׁבִיל
הָאָדָם קָיָם. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
(ישעיה מ"ה) אֲנֹכִי עָשִׂיתִי אֶרֶץ
וְאָדָם עָלֶיהָ בְּרָאֲתִי. וְהַתּוֹרָה
עוֹמְדָת וּמְכַרִּיזָה לְפָנַי בְּנֵי
אָדָם כִּדִּי שְׁתַּעֲסֶקוּ
וַיִּשְׁתַּדְּלוּ בָּהּ, וְאִין מִי
שִׁירְכִין אֲזָנוֹ.

בֹּא רְאֵה, כֹּל מִי שֶׁמְשַׁתְּדֵל
בַּתּוֹרָה, מְקַיֵּם הָעוֹלָם וּמְקַיֵּם
כָּל מַעֲשֵׂה וּמַעֲשֵׂה עַל תְּקוּנָתוֹ
כְּרֹאֲוִי, וְאִין לָךְ כֹּל אֵיבָר
וְאֵיבָר בְּאָדָם שְׂאִין כְּנַגְדּוֹ
בְּרִיָּה בְּעוֹלָם. שְׁהָרִי כְּמוֹ
שְׂאָדָם נִחְלַק לְאֵיבָרִים,
וְכֻלָּם עוֹמְדִים דְּרָגוֹת עַל
דְּרָגוֹת מִתְקַנְיָם אֱלוֹ עַל אֱלוֹ
וְכֻלָּם גּוֹף אֶחָד - כִּף גַּם
הָעוֹלָם, כֹּל אוֹתָם בְּרִיּוֹת
כָּלָם אֵיבָרִים אֵיבָרִים
וְעוֹמְדִים אֱלוֹ עַל אֱלוֹ,
וְכֹאשֶׁר כָּלָם מִתְקַנְיָם - הִנֵּה
גּוֹף [אֶחָד] מִמֶּשׁ.

וְהִפֵּל כְּמוֹ שֶׁהַתּוֹרָה. שְׁהָרִי
כֹּל הַתּוֹרָה אֵיבָרִים וּפְרָקִים

וְעוֹמְדִים אֱלוֹ עַל אֱלוֹ, וְכֻשְׁכָּלָם נִתְקַנְיָם - נַעֲשִׂים גּוֹף אֶחָד. כִּיּוֹן שְׁדוּד הַסֵּתֶפֶל בְּמַעֲשֵׂה
הַזֶּה, פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים קד) מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ ה' כָּלָם בְּחִכְמָה עָשִׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ קַנְיָנָךְ.

וּבְגִין כִּף בְּרָאֲתִי לִיָּה לְאָדָם כִּף, בְּגִין דִּיתַעֲסֶק בָּהּ.
וְאִי לָאוּ, הָא אֲנָא אֶהְדַּר לָךְ לְתַהוּ וּבַהּוּ
וְכֻלָּא בְּגִינְיָה דְאָדָם קָיָמָא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (ישעיה
מ"ה) אֲנֹכִי עָשִׂיתִי אֶרֶץ וְאָדָם עָלֶיהָ בְּרָאֲתִי. וְאוֹרִייתָא
קָיָמָא וּמְכַרְזָא קַמִּייהוּ דְבְּנֵי נְשָׂא, בְּגִין דִּיתַעֲסֶקוּ
וַיִּשְׁתַּדְּלוּ בָּהּ וְלִית מָאן דִּירְכִין אוֹדְנִיָּה.

תָּא חַוִּי, כֹּל מָאן דְּאִשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרִייתָא אִיהוּ קָיָם
עֲלֵמָא, וְקָיָם כֹּל עוֹבְדָא וְעוֹבְדָא עַל תְּקוּנְיָה
כְּדָקָא יְאוּת, וְלִית לָךְ כֹּל שְׂיִיפָא וְשְׂיִיפָא דְקָיָמָא
בֵּיהּ בְּבַר נָשׁ, דִּלָּא הוּי לְקַבְּלִיָּה בְּרִיָּה בְּעֲלֵמָא. דְּהָא
כְּמָה דְּבַר נָשׁ אִיהוּ מִתְּפַלִּיג שְׂיִיפִין, וְכִלְהוּ קָיָיִמִין
דְּרַגִּין עַל דְּרַגִּין מִתְתַּקְנִין אֱלִין עַל אֱלִין וְכִלְהוּ חַד
גּוֹפָא, הָכִי נְמִי עֲלֵמָא, כֹּל אֵינּוֹן בְּרִיִין כִּלְהוּ שְׂיִיפִין
שְׂיִיפִין, וְקָיָיִמִין אֱלִין עַל אֱלִין, וְכַד מִתְתַּקְנִין כִּלְהוּ,
הָא (תד) גּוֹפָא מִמֶּשׁ.

וְכֻלָּא כְּגוּוֹנָא דְאוֹרִייתָא, דְּהָא אוֹרִייתָא כִּלְא שְׂיִיפִין
וּפְרָקִין, וְקָיָיִמִין אֱלִין עַל אֱלִין, וְכַד מִתְתַּקְנִין
כִּלְהוּ, אֶתְעַבִּידוּ חַד גּוֹפָא. כִּיּוֹן דְּאִסְתַּכֵּל דְּדוּד
בְּעוֹבְדָא דָא, פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים קד) מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי
כָּלָם בְּחִכְמָה עָשִׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ קַנְיָנָךְ.

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזּוֹהַר הָעוֹלָמִי" לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
נִיתָן לְקַבֵּל בְּחִינַם לְזִיכּוּי הַרְבִּים בְּלַבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֶצֶל מַלְכוּת דּוּד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

בְּאֹרֵייתָא אֵינּוּן כָּל רְזִין עֲלָאִין חֲתִימִין דְּלֹא יִכְלִין
 לְאַתְדַּבְּקָא, בְּאֹרֵייתָא כָּל אֵינּוּן מְלִין
 עֲלָאִין, דְּאַתְגַּלְיִין וְלֹא אֲתַגְלִיין, בְּאֹרֵייתָא אֵינּוּן כָּל
 מְלִין דְּלֵעִילָא וְלִתְתָא, כָּל מְלִין דְּעֵלְמָא דִּין, וְכָל מְלִין
 דְּעֵלְמָא דְּאַתִּי בְּאֹרֵייתָא אֵינּוּן, וְלִית ^(דף קלה ע"א) מָאן
 דְּיִשְׁגַּח וְיִדַּע לֹון, וּבְגִין כֶּךָ כְּתוּב, ^(תהלים קו) מִי יִמְלֵל
 גְּבוּרוֹת יְיָ יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ.
 שְׁמִשְׁגִּיחַ וּמְכִיר אוֹתָם. וּמְשׁוּם כֶּךָ כְּתוּב ^(תהלים קו) מִי יִמְלֵל גְּבוּרוֹת ה' יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ.

ספר אור הזהר (עמוד 100)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אַמִּירַת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים אֲפִלוּ בְּלִי הַבְּנָה

פג) קריאה קדושה להתחזק בדברי קדשו של רשב"י זכותו יגן עלינו אמן, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזהר הקדוש נצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל, בידוע מדברי רבותינו), וכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק

קריאה קדושה:

בימים קשים אלו העוברים על כלל ישראל, השם יצילנו, ואין איש יודע מה ילד יום, ורבים שואלים ומבקשים עצה ותושייה במה לעזור רחמי שמים ולבטל כל גזרות קשות השם ישמרנו. עקר הכל, בידוע מדברי חכמינו זכרונם לברכה, חובה קדושה על כל אחד ואחד למהר ולפשפש במעשיו ולעשות תשובה מעמק לבו ולהרבות בלמוד התורה ובפרט למוד ההלכה, שידע לקיים מצוות השם בכל דקדוקיהם, וכן במצוות שבין אדם לחברו, להרבות בתפלה ובתחנה לבורא עולם שיחיש לגאלנו ויאמר לצרותינו די.

כמו כן יש להתחזק בדברי קדשו של התנא האלהי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזהר הקדוש נצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל, בידוע מדברי רבותינו). וכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק.

לכן כל אחד ואחד ישתדל מדי יום לקרא מספר דפים מספר הזהר הקדוש להצלחת כלל ישראל ולקרוב הגאולה... ויהי רצון שגזרה לגאולה הקרובה בקרוב ממש וכל הישועות, אמן ואמן בברכה ובתפלה לשלום עם ישראל.

(מתוך קריאת הגאונים הצדיקים: רבי יצחק פדורי זכר צדיק וקדוש לברכה, רבי יחיאל פישל אייזנבאד זכר צדיק וקדוש לברכה. ולהבדיל בין חיים לחיים הגאונים הצדיקים: הגאון הצדיק רבי עובדיה יוסף שליט"א, הגאון הצדיק המקבל רבי בנימו יששכר שמואלי שליט"א, רבי ראובן אלבן שליט"א, ועוד)

מקור המאמר בזהר פרשת תולדות דף קלט ע"ב - קמ ע"א
תועלת הנסיונות

וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ מִלְכָד הָרָעַב הָרֵאשׁוֹן וְגו'. (בראשית כו)
רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים יא) "צַדִּיק יִבְחֹן
וְרָשָׁע וְאוֹהֵב (ר"ת נחש) חָמָס שְׁנֵאָה נִפְשׁוֹ. כַּמָּה עוֹבְדוֹי
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִתְתַקְּנֵן, וְכָל מָה דְאִיהוּ עֶבֶד
כִּלְא עַל דִּינָא וְקִשׁוּט, כַּמָּה דְכִתִּיב, (דברים לב) הַצּוֹר
תָּמִים פִּעְלוּ כִּי כָּל דְרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה וְאִין עוֹל
צַדִּיק וַיֵּשֶׁר הוּא.

תָּא חַזִּי, לָא דִן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם קְדָמָא
עַד דְּפָקִיד לִיה לְתוֹעֲלִיתִיה, דְּלָא יִסְטִי לְבִיה
וְרַעוּתִיה לְאַרְחָא אַחְרָא בְּגִין דְּלָא יִסְתָּאֵב. וְאִיהוּ לָא
אִסְתָּמַר, וְעֵבֶר עַל פְּקוּדֵי דְמֵאֲרִיה וְלִבְתַּר כֵּן דִּן לִיה
דִּינָא. (דף קמ ע"א).

וְעַם כָּל דָּא, לָא דִן לִיה כְּדָקָא חַזִּי לִיה, וְאוּרִיךְ
עֲמִיה רּוּגְזִיה וְאַתְקִיִּים יוֹמָא חַד דְאִיהוּ אֶלְפָּ
שְׁנִין, בַּר אֵינוֹן שְׁבַעִים שָׁנִים דְּמָסַר לִיה לְדוּד מִלְכָּא
דְּלָא הוּא לִיה מְגַרְמִיה כְּלוּם.

שְׁהוּא אֶלְפָּ שְׁנִים, פָּרַט לְאוּתָם שְׁבַעִים שָׁנִים שְׁמָסַר לְדוּד הַמְּלֶךְ, שְׁלָא הָיָה לוֹ מַעְצָמו
כְּלוּם.

וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ מִלְכָד
הָרָעַב הָרֵאשׁוֹן וְגו'. רַבִּי
יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (שם יא) ה'
צַדִּיק יִבְחֹן וְרָשָׁע וְאוֹהֵב נַחֲשׁ
חָמָס שְׁנֵאָה נִפְשׁוֹ. כַּמָּה
מַעֲשֵׂי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מִתְקַנֵּם, וְכָל מָה שֶׁהוּא
עוֹשֶׂה - הַכֹּל עַל הַדִּין
וְהָאֵמֶת, כַּכְּתוּב (דברים לב)
הַצּוֹר תָּמִים פִּעְלוּ כִּי כָּל
דְרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה
וְאִין עוֹל צַדִּיק וַיֵּשֶׁר הוּא.

בַּא רְאָה, לָא דִן הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא אֶת אָדָם הָרֵאשׁוֹן
עַד שֶׁצָּוָה אוֹתוֹ לְתוֹעֲלָתוֹ
שְׁלָא יִסְטָה לְבוֹ וְרַצוֹנוֹ
לְדַרְךְ אַחְרַת כְּדִי שְׁלָא
יִטְמָא, וְהוּא לָא נִשְׁמַר,
וְעֵבֶר עַל מַצּוֹת אֲדוֹנוֹ,
וְאַחַר כֵּן דִּן אוֹתוֹ בְּדִין.

וְעַם כָּל זֶה לָא דִן אוֹתוֹ
כְּרַאוּי לוֹ, וְהָאֲרִיךְ עִמּוֹ אֶת
רְגִזוֹ וְהַתְקִיִּים יוֹם אֶחָד
שֶׁהוּא אֶלְפָּ שְׁנִים, פָּרַט לְאוּתָם שְׁבַעִים שָׁנִים שְׁמָסַר לְדוּד הַמְּלֶךְ, שְׁלָא הָיָה לוֹ מַעְצָמו
כְּלוּם.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

בְּגוֹנוֹא דָא, לָא דָן לִיה לְבַר נָשׁ בְּעוֹבְדוֹי בִּישׁוּן
 דְּאִיהוּ עֶבֶד תְּדִיר, דְּאִי הָכִי לָא יְכִיל
 עֲלֵמָא לְאַתְקִימָא, אֶלְא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲרִיךְ
 רוּגְזִיה עִם צְדִיקָא, וְעִם רְשִׁיעִיא יִתִּיר מְצַדִּיקָא. עִם
 רְשִׁיעִיא בְּגִין דִּיתוּבוֹן בְּתִיּוּבְתָא שְׁלִימְתָא, דִּיתְקִימוֹן
 בְּהֵאִי עֲלֵמָא וּבְעֲלֵמָא דְּאִתִּי. כְּמָה דְכָתִיב, (יחזקאל ג) חִי
 אֲנִי נְאֻם יְיָ וְגו' אִם אֶחְפֹּץ וְגו' כִּי אִם בְּשׁוֹב רְשָׁע
 מִדְּרָכּוֹ וְחָיָה. וְחָיָה בְּעֲלֵמָא דִּין, וְחָיָה בְּעֲלֵמָא דְּאִתִּי,
 וְעַל דָּא אֲוִרִיךְ רוּגְזִיה לֹון תְּדִיר. אוּ בְּגִין דִּיפּוֹק מִנְהוֹן
 גִּזְעָא טְבָא בְּעֲלֵמָא כְּמָה דְּאִפִּיק אֲבִרְהֵם מִתְּרַח
 דְּאִיהוּ גִזְעָא טְבָא, וְשִׂרְשָׁא וְחוּלְקָא טְבָא לְעֲלֵמָא.

אֲבָל קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְדַקְדֵק עִם צְדִיקָא תְּדִיר,
 בְּכָל עוֹבְדִין דְּאִינוּן עֶבְדִין. בְּגִין דִּידַע דְּלָא
 יִסְטוּן לְיִמְנָא וּשְׂמָא לָא, וּבְגִין כֶּךָ אֲבַחִין לֹון. לָא
 בְּגִינְיָה, דְּהָא אִיהוּ יָדַע יִצְרָא וְתוֹקְפָא דְּמַהִימְנוּתָא
 דְּלַהוֹן, אֶלְא בְּגִין לְאַרְמָא רִישִׁיהוֹן בְּגִינְיָהוּ.

בְּגוֹנוֹא דָא, עֶבֶד לִיה לְאַבְרָהָם, דְּכָתִיב, (בראשית כב)
 וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם. מָאִי נִסָּה,
 הֲרַמַת גַּם. כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר (ישעיה סב) הָרִימוּ גַם, (ירמיה ד)
 שְׂאוּ גַם, אָרִים דְּגָלָא דִּלְיָה בְּכָל עֲלֵמָא, וְאַף עַל גַּב
 שְׁלָהֵם, אֶלְא כְּדִי לְהָרִים רֵאשָׁם בְּשִׁבְלָם.

כְּמוֹ כֵּן אִינוּן דָּן אֶת הָאָדָם
 כְּמַעֲשָׂיו הָרְעִים שֶׁהוּא
 עוֹשֶׂה תְּמִיד, שְׂאֵם כֶּךָ לָא
 יְכוּל הָעוֹלָם לְהִתְקַיֵּם, אֶלְא
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאַרְיֵךְ
 רְגִזּוֹ עִם צְדִיקִים, וְעִם
 רְשָׁעִים יוֹתֵר מִהַצְּדִיקִים. עִם
 הָרְשָׁעִים כְּדִי שִׁישׁוּבוּ
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, שִׁיתְקִימוּ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא,
 כְּכַתּוּב (יחזקאל ג) חִי אֲנִי נְאֻם
 ה' וְגו' אִם אֶחְפֹּץ וְגו' כִּי אִם
 בְּשׁוֹב רְשָׁע מִדְּרָכּוֹ וְחָיָה.
 וְחָיָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְחָיָה
 בְּעוֹלָם הַבָּא. וְעַל כֵּן מְאַרְיֵךְ
 לָהֶם אֶת רְגִזּוֹ תְּמִיד. אוּ כְּדִי
 שִׁיַּצֵּא מֵהֶם גִּזְעַ טוֹב בְּעוֹלָם
 כְּמוֹ שֶׁהוֹצִיא אֶת אַבְרָהָם
 מִתְּרַח, שֶׁהוּא גִזְעַ טוֹב
 וְשִׂרְשׁ וְחֵלֶק טוֹב לְעוֹלָם.

אֲבָל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מְדַקְדֵק עִם הַצְּדִיקִים תְּמִיד
 בְּכָל הַמַּעֲשִׂים שֶׁהֵם עוֹשִׂים,
 מִשּׁוּם שֶׁהוּא יוֹדֵעַ שֶׁלָּא
 יִסְטוּ יְמִינָהּ וּשְׂמָאלָהּ,
 וּמִשּׁוּם כֶּךָ בּוֹחֵן אוֹתָם, לָא
 בְּשִׁבְלֹו, שֶׁהָרִי הוּא יוֹדֵעַ
 אֶת הַיִּצְרָר וְכַח הָאֱמוּנָה

כְּמוֹ זֶה עָשָׂה לוֹ לְאַבְרָהָם, שְׁכַתּוּב (בראשית כב) וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם. מַה זֶה נִסָּה?
 הֲרַמַת גַּם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה סב) הָרִימוּ גַם, שְׂאוּ גַם, הָרִים דְּגָלוֹ בְּכָל הָעוֹלָם. וְאַף עַל גַּב

יְהֵא אַתְמָר, בְּגִין דָּא קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אָרִים דְּגֵלָא
 דְּאַבְרָהָם בְּעֵינֵיהוֹן דְּכָלָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב נֶסֶה אֶת
 אַבְרָהָם, אוֹף הָכִי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּגִין לְאַרְמָא
 דְּגֵלָא דְצַדִּיקָיָא אִיהוּ בַחִין לֹון, לְאַרְמָא רִישׁיָהוּ בְּכָל
 עֲלָמָא.

שְׁזֵה נִתְבָּאָר, בְּשִׁבִיל זֶה
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הָרִים אֶת
 דְּגֵלוֹ שֶׁל אַבְרָהָם בְּעֵינֵי
 כָּלֵם. זֶהוּ שְׁכָתוּב נֶסֶה אֶת
 אַבְרָהָם. אִף כֶּף הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, כְּדֵי לְהָרִים אֶת
 דְּגֵל הַצַּדִּיקִים, הוּא בּוֹחֵן
 אוֹתָם לְהָרִים אֶת רֵאשִׁים בְּכָל הָעוֹלָם.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמֹד 101)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אַמִּירַת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים אֲפִלוּ בְּלֵי הַבְּנָה

פֶּד) הַסְּכֵמַת הַמְּקַבֵּל רַבִּי יִצְחָק בְּדוּרֵי זְכָר צַדִּיק לְבָרְכָה עַל הַדְּפֶסֶת הַזֶּהָר

הֵנָּה בָּאוּ לְפָנַי תְּלִמִּידֵי כְבוֹד קִדְשַׁת הָאֲדָמוֹר הָרַב בְּרוּךְ שְׁלוֹם הַלּוֹי אֲשֶׁלְּג זְכָר צַדִּיק לְבָרְכָה וּבִידָם
 תְּכַרִּיךְ בְּתַבּוּי. בְּאוּרִים עַל תּוֹרַת הָאֲר"י הַקְדוּשׁ וּבִתּוֹרַת אָבִיו אִישׁ הָאֱלֹקִים מִן בְּעַל הַסֵּלֶם עַל הַזֶּהָר
 הַקְדוּשׁ, וּכְבֹר הַסְּפִימוֹ צַדִּיקֵי וּגְאוּנֵי אֶרֶץ מִן הַדּוֹר הַקּוֹרֵם עַל תּוֹרַתוֹ הַמְּהוֹרָה לְשֵׁם שָׁמַיִם שֶׁל שָׁר בֵּית
 הַזֶּהָר קִדְשׁ הַקְדָּשִׁים כְּבוֹד קִדְשַׁת אֲדָמוֹר הָרַב יְהוּדָה לֵיב הַלּוֹי אֲשֶׁלְּג זְכָר צַדִּיק וְקִדְשׁ לְבָרְכָה לְחַיֵּי
 הָעוֹלָם הַבָּא זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, כִּי חֲזוֹ נְכוּחָה יְחִידוֹת מִפְּעֻלּוֹ, אֲשֶׁר מִתּוֹךְ הַתְּגַלּוֹת רוּחַ הַשֵּׁם עָלָיו הַשִּׁבִּיל
 לְהוֹצִיא מֵאֶפְלָה לְאוּרָה אֶת מְאוֹר הַתּוֹרָה הַזֶּהָר הַקְדוּשׁ וּכְתַבֵּי הָאֲר"י הַקְדוּשׁ, וְשִׁמְחָה יִרְדֶּה לְעוֹלָם
 כְּבִיּוֹם נִתְיַנֵּת הַתּוֹרָה מִמֶּשׁ. וְאוּרֵי הַקְדוּשׁ יֵאִיר דְרַבְּנֵנוּ נְכוּחָה הַיָּאֵר הַדְּרָךְ לְתַקֵּן עֲצָמֵנוּ וּלְכַוֵּן צַעֲדֵינוּ
 לְקִרְאָת בִּיאַת גּוֹאֵל צָדֵק בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

(מִתּוֹךְ הַסְּכֵמַת זְמַן הַמְּקַבֵּלִים פֶּאָר הַדּוֹר וְהַדּוֹר הַצַּדִּיק הַחֲסִיד רַבִּי יִצְחָק בְּדוּרֵי זְכָר צַדִּיק לְבָרְכָה, תַּמּוּז תַּשְׁנָו עַל הַזֶּהָר עִם פְּרוּשׁ הַסֵּלֶם)

פֶּה) הַסְּכֵמַת רַבִּי אֵלִיהוּ לְאִפִּיאַן זְכָר צַדִּיק לְבָרְכָה עַל הַדְּפֶסֶת הַזֶּהָר

הֵנְנִי לְהִבִּיא לְפָנֶיכֶם שְׂאֵבֵי הַגְּאוּן הַצַּדִּיק (רַבִּי אֵלִיהוּ לְאִפִּיאַן) זְכָר צַדִּיק לְבָרְכָה, שְׂאֵחַר שְׁזָכָה לְלַמֵּד
 תּוֹרַת הַחַן וְהַגִּיעַ לְמַעֲלוֹת רְמוֹת כִּידוּעַ לְכָל, וּכְשֶׁהִגִּיעוּ סְפָרֵי בְּעַל הַסֵּלֶם לְיַדֵּי עֶסֶק וְעָמַל בָּהֶם בְּכָל
 כַּחוֹ, וְהַפְּלִיג בְּשִׁבְחָם וְאָמַר שׁוֹז הַשִּׁיטָה נְכוּנָה וְהָאֱמִתִּית וּמִבִּיאָה אֶת הָאָדָם לְדַבְּקוֹת בְּהַשֵּׁם, וּלְהַבִּין
 אֶת כָּל דְּבָרֵי הָאֲר"י הַקְדוּשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, וּכְדָאֵי לְעֶסֶק בָּהּ, כִּי הוּא מְסַפֵּיר כָּל דְּבָר בְּטוֹב
 טַעַם הַשְׁוָה לְכָל נֶפֶשׁ.

(מִתּוֹךְ הַסְּכֵמַת הַגְּאוּן רַבִּי חַיִּים שְׁמוּאֵל בְּהַגְּאוּן הַצַּדִּיק רַבִּי אֵלִיהוּ לְאִפִּיאַן זְכָר צַדִּיק לְבָרְכָה, מַחֲבֵר סֵפֶר רוּחָא שְׂמַעְתָּא עַל הַשֵּׁב
 שְׂמַעְתָּא, כַּח תַּמּוּז תַּשְׁנָו עַל הַזֶּהָר עִם פְּרוּשׁ הַסֵּלֶם)

פֶּו) הַסְּכֵמַת רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים זִנְגֶּנְפֶּלְד זְכָר צַדִּיק וְקִדְשׁ לְבָרְכָה עַל הַדְּפֶסֶת הַזֶּהָר

הָאֱמֵת אַגִּיד, שְׂאֵנִי יוֹדַע מִךְ עֶרְפִּי, כִּי אֲפִלוּ בְּפֶשֶׁט אֵינִי כְדָאֵי לְתַן הַסְּכֵמָה, וְכָל שְׁכֵן בְּדָבָר שְׁלֵא בִּי
 הוּא, אָבֵל בּוֹלֵי עֲלָמָא מְבִירִים אֶת כְּבוֹד... הַכְּהֵן הַגְּדוֹל בְּלַמוּד הַקְּבֵלָה וּמְפָרְסֵם שְׁמוֹ... אַחַד מִיְקִירֵי
 יְרוּשָׁלַיִם וְחֲכָמֵי הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׁמְחָה וּמְגַלָּה צְפוּנֵיהָ, הֵלֵא הוּא הָאֵי גְבָרָא רַבָּא וְיִקְרָא יְדִידֵי הוּא
 הַקְּשׁוֹר בְּמוֹסְרוֹת לְבָבֵי... בִּירְאָתוֹ הַקּוֹדֶמֶתוֹ כְּבוֹד קִדְשַׁת הָרַב הַגְּאוּן רַבִּי יְהוּדָה לֵיב אֲשֶׁלְּג
 שְׁלִיט"א... וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנַי אָבִינוּ שְׁבִשְׁמַיִם שֶׁכָּל בְּרָכוֹתָיו יִתְקַיְמוּ וּבְעֶזְרַת הַשֵּׁם הַמְּחַכֶּה לִישׁוּעָה
 קְרוּבָה. (מִתּוֹךְ הַסְּכֵמַת הַרָאב"ד הַגְּאוּן הַצַּדִּיק רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים זִנְגֶּנְפֶּלְד זְכָר צַדִּיק וְקִדְשׁ לְבָרְכָה עַל הַזֶּהָר עִם פְּרוּשׁ הַסֵּלֶם)

נַעֲרָךְ וְנִסְדָּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמֵי. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
 נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנִים לְזִכּוּי הַרְבִּים בְּלַבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצַל מַלְכוֹת דּוֹד רַחוּב הַשּׁוֹמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת תולדות דף קמא ע"א
שכר מצוה קלה

וַיֵּצֵאוּ אַבְיִמֶלֶךְ אֶת כָּל הָעָם לֵאמֹר הַנּוֹגֵעַ בְּאִישׁ הַזֶּה
וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוֹמֶת (בראשית כו). תָּא חַוִּי, כַּמָּה
אוּרִיךְ לְהוּ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְרִשְׁעֵינָא, בְּגִין הַהוּא
טִיבוּ דְעֵבֵד עִם אַבְהֵן קַמָּאי. דְּהָא בְּגִין דָּא לֹא
שְׁלִיטוּ בְּהוּ יִשְׂרָאֵל עַד לְבַתָּר דְּרִין בְּתַרְאִין. יֵאוּת
עֵבֵד אַבְיִמֶלֶךְ, דְּעֵבֵד טִיבוּ עִם יִצְחָק, דְּאָמַר לִיה
(בראשית כ) הִנֵּה אֶרְצִי לְפָנֶיךָ בְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ עֵב.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, חֲבַל עָלְיָהוּ דְרִשְׁעֵינָא, דְּטִיבוּתָא
דְּלַהוֹן לָאו אִיהוּ שְׁלִים, תָּא חַוִּי, עֶפְרוֹן
בְּקִדְמִיתָא אָמַר, (בראשית כג) אֲדוֹנִי שְׁמַעֲנִי הַשָּׂדֶה נְתַתִּי
לָךְ וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ לָךְ נְתַתִּיהָ וְגו'. וּלְבַתָּר אָמַר,
(בראשית כג) אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁקָל כֶּסֶף וְגו', וּכְתִיב
(בראשית כג) וַיִּשְׁקוּל אַבְרָהָם לְעֶפְרוֹן וְגו', עוֹבֵר לְסוּחַר.
אוּף הָכָא, כְּתִיב בְּקִדְמִיתָא, הִנֵּה אֶרְצִי לְפָנֶיךָ וְגו'.
וּלְבַתָּר אָמַר לוֹ, (בראשית כו) לָךְ מַעֲמָנוּ כִּי עֲצַמַת מִמָּנוּ
מְאֹד. אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, דָּא הוּא טִיבוּ דְעֵבֵד
עִמִּיה, דְּלֹא נְסִיב מְדִילִיה אַבְיִמֶלֶךְ כְּלוּם, וְשִׁדְרִיה
בְּכָל מְמוֹנִיָּה, וּלְבַתָּר אֶזְל בְּתַרְיָה, לְמַגְזֵר עִמִּיה קָיִים.

כָּאן כְּתוּב בְּרֵאשׁוֹנָה הִנֵּה אֶרְצִי לְפָנֶיךָ וְגו', וְאַחַר כֶּף אָמַר לוֹ לָךְ מַעֲמָנוּ כִּי עֲצַמַת מִמָּנוּ
מְאֹד. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, זֶה הַחֲסֵד שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ - שֶׁלֹּא לָקַח מִשָּׁל אַבְיִמֶלֶךְ כְּלוּם, וְשִׁלְחוּ
עִם כָּל מְמוֹנּוֹ, וְאַחַר כֶּף הִלָּךְ אַחֲרָיו לְכָרוֹת עִמּוֹ בְּרִית.

וַיֵּצֵאוּ אַבְיִמֶלֶךְ אֶת כָּל הָעָם
לֵאמֹר הַנּוֹגֵעַ בְּאִישׁ הַזֶּה
וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוֹמֶת בֹּא רֵאָה
כַּמָּה מְאֹרִיךְ לָהֶם הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְרִשְׁעִים מְשׁוּם
אוּתוֹ הַחֲסֵד שֶׁעָשָׂה עִם
הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהָרִי
מְשׁוּם זֶה לֹא שָׁלְטוּ
בְּיִשְׂרָאֵל עַד לְאַחַר דּוֹרוֹת
אַחֲרוֹנִים. יָפָה עָשָׂה
אַבְיִמֶלֶךְ שֶׁעָשָׂה חֲסֵד עִם
יִצְחָק שֶׁאָמַר לוֹ (לְאַבְרָהָם) הִנֵּה
אֶרְצִי לְפָנֶיךָ בְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ
עֵב.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, חֲבַל עַל
הָרִשְׁעִים שֶׁחֲסָדָם אֵינּוּ
שְׁלֵם. בֹּא רֵאָה, עֶפְרוֹן אָמַר
בְּהַתְּחִלָּה, (בראשית כג) אֲדוֹנִי
שְׁמַעֲנִי הַשָּׂדֶה נְתַתִּי לָךְ
וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ לָךְ נְתַתִּיהָ
וְגו'. וְאַחַר כֶּף אָמַר, אֶרֶץ
אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁקָל כֶּסֶף וְגו'.
וּכְתוּב וַיִּשְׁקוּל אַבְרָהָם
לְעֶפְרוֹן וְגו', עוֹבֵר לְסוּחַר. אָף

וְאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, יָפָה עָשָׂה יִצְחָק, שֶׁהָרִי מִשּׁוֹם שִׁידַע אֶת סוּד הַחֲכָמָה הַשְּׁתֵּדֵל וְחָפַר בְּאֵר מַיִם, כְּדִי לְהִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה כְּרֵאוּי. כֵּן אֲבָרְהָם הַשְּׁתֵּדֵל וְחָפַר בְּאֵר מַיִם [וְכֵן יִצְחָק]. יַעֲקֹב מָצָא אוֹתָהּ מִתְּקַנֵּת וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ, וְכֻלָּם הִלְכוּ אַחֲרָיו וְהַשְּׁתֵּדֵלוּ, כְּדִי לְהִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה הַשְּׁלֵמָה כְּרֵאוּי.

וְאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, יָאוֹת עֵבֶד יִצְחָק, דִּהָא בְּגִין דִּידַע רָזָא דְחֲכָמָתָא, אֲשֶׁתֵּדֵל וְחָפַר בִּירָא דְמִיּוֹן, בְּגִין לְאַתְתְּקַפָּא בְּמַהִימְנוּתָא כְּדָקָא יָאוֹת. וְכֵן אֲבָרְהָם אֲשֶׁתֵּדֵל וְחָפַר בִּירָא דְמִיָּא [וְכֵן יִצְחָק], יַעֲקֹב אֲשַׁכַּח לִיה מִתְּתַקֵּן, וַיְתִיב עָלֶיהָ וְכִלְהוּ אֶזְלוּ בַתְּרִיָּה, וְאֲשֶׁתֵּדְלוּ בְּגִין לְאַתְתְּקַפָּא בְּמַהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא כְּדָקָא יָאוֹת.

וְהַשְּׁתָּא יִשְׂרָאֵל אֲתַתְּקַפוּ בֵּיה בְּרִזֵּי דְפַקוּדֵי אוּרִייתָא, כְּגוֹן דְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא אֲתַתְּקַף בַּר נֶשׁ בְּצִיּוּת דְּאִיהוּ מְצוּה, וְכֵן נֶשׁ אֲתַעֲטַף בֵּיה. הָכִי נִמְי בַתְּפִלִּי דְּמִנַּח אַרְיִשִׁיָּה וּבְדַרוּעִיָּה, דְּאִינּוֹן רָזָא עֲלָאָה כְּדָקָא חֲזִי. בְּגִין דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשֶׁתֵּפַח בֵּיה בְּבַר נֶשׁ דְּאֲתַעֲטַר בֵּיה בַתְּפִלוּי וְאֲתַעֲטַף בְּצִיּוּת, וְכֻלָּא רָזָא דְּמַהִימְנוּתָא עֲלָאָה.

וְעַל דָּא, מָאן דְּלָא אֲתַעֲטַף בְּהָא, וְלָא אֲתַעֲטַר לְאַתְתְּקַפָּא בַתְּפִלִּי בְּכָל יוֹמָא. דְּמִי לִיה דְּלָא שְׂרִיא עֲמִיָּה מְהִימְנוּתָא, וְאֲתַעֲדֵי מַצִּיָּה דְּחִילוּ דְּמֵאֲרִיָּה, וַיְצִלוּתִיה לָאו צְלוּתָא כְּדָקָא יָאוֹת. וּבְגִין כְּדָ אֲבָהֵן הָווּ מִתְּתַקְפֵי גוּ מְהִימְנוּתָא עֲלָאָה, בְּגִין דְּבִירָא עֲלָאָה דְּרָזָא דְּמַהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא שְׂרִיא בֵּיה.

וְכַעַת יִשְׂרָאֵל מִתְּחַזְּקִים בּוּ בְּסוּדוֹת שְׁל מְצוּת הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שְׁכַל יוֹם וַיּוֹם מִתְּחַזֵּק אָדָם בְּצִיּוּת, שֶׁהִיא מְצוּה, וְאָדָם מִתְּעַטֵּף בָּהּ. כֹּךְ גַּם בַּתְּפִלִּין שְׁמַנִּיחַ עַל רֵאשׁוֹ וּבְזַרוּעוֹ, שֶׁהוּא סוּד עֲלִיוֹן כְּרֵאוּי, מִשּׁוֹם שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא בְּאָדָם שְׁמַתְעַטַר בּוּ בַתְּפִלִּין וּמִתְעַטֵּף בְּצִיּוּת, וְהַכֵּל סוּד הָאִמוּנָה הָעֲלִיוֹנָה.

וְעַל כֵּן, מִי שֶׁלֹּא מִתְעַטֵּף בְּזֶה וְלֹא מִתְעַטֵּר לְהִתְחַזֵּק בַּתְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, דּוֹמֵה לוֹ שְׂאִין שׁוֹרָה עִמּוֹ הָאִמוּנָה,

וְסָר מִמֶּנּוּ פַחַד רְבוּנוֹ, וְתִפְלָתוֹ אֵינָה תִפְלָה כְּרֵאוּי. וּמִשּׁוֹם כֹּךְ הָיוּ הָאֲבוֹת מִתְּחַזְּקִים בְּתוֹךְ הָאִמוּנָה הָעֲלִיוֹנָה, מִשּׁוֹם שֶׁבְּאֵר הָעֲלִיוֹנָה שֶׁל סוּד הָאִמוּנָה הַשְּׁלֵמָה שׁוֹרָה בּוּ.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת תולדות דף קמב ע"א
דרך הבטחון בהק"ה כראוי

וַיִּקְרָא אֶת עֵשׂוֹ בְּנוֹ הַגָּדֹל.
שֶׁנִּכְלָל מִצְדּוֹ שֶׁל הַדִּין
הַקָּשָׁה. וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא
זִקְנָתִי לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי.
רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר,
(תהלים פד) אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לֹו
בְּךָ וְגו'. אֲשֶׁרִי הָאִישׁ
שֶׁמִּתְחַזֵּק בְּקַב"ה וְשֵׁם בּוֹ
אֶת תְּקֵפוֹ.

יְכוֹל פְּחַנְנִיָּה מִיִּשְׂאֵל
וְעִזְרִיָּה שֶׁהִתְחַזְּקוּ וְאָמְרוּ,
(דניאל ג) הֵן אֲתָנּוּ אֱלֹהֵינוּ
שָׂאנּוּ עוֹבְדִים יְכוֹל לְהַצִּילֵנוּ
מִתּוֹךְ כְּבֶשֶׂן הָאֵשׁ הַיּוֹקֵדֶת,
וּמִיַּד הַמֶּלֶךְ יִצְיֵל.

בֹּא רְאֵה, שָׂאֵם לֹא יִצְיֵל
וְלֹא יַעֲמֵד עֲלֵיהֶם הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, נִמְצָא שֶׁשְּׂמוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא
יִתְקַדֵּשׁ בְּעֵינֵי הַכֹּל, כְּמוֹ
שֶׁאָמְרוּ. אֶלָּא כִּיּוֹן שֶׁיִּדְעוּ
שֶׁלֹּא אָמְרוּ כְּרָאוּי, חָזְרוּ
וְאָמְרוּ, וְהֵן לֹא יִדּוּעַ לְהִיּוֹת
לֶךְ הַמֶּלֶךְ וְגו'. כִּיּוֹן יִצְיֵל כִּיּוֹן
לֹא יִצְיֵל, יִדּוּעַ לְהִיּוֹת לֶךְ
הַמֶּלֶךְ וְגו'. וְשָׂנֵינוּ שֶׁיִּחְזַקְאֵל הוֹדִיעַ לָהֶם דְּבַר, וְשָׂמְעוּ וְקִבְּלוּ מִמֶּנּוּ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

וַיִּקְרָא אֶת עֵשׂוֹ בְּנוֹ הַגָּדֹל, (בראשית כז) דְּאֶתְכַלֵּל
מִסְטֵרִיָּה דְּדִינָא קִשְׂיָא (שם) וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא
זִקְנָתִי לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי. רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר,
(תהלים פד) אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לֹו בְּךָ וְגו', זְכָאָה בַר נֶשׁ
דְּאֶתְתַּקַּף בֵּיהּ בְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וַיִּשְׂוֵי תוֹקְפִיהּ
בֵּיהּ.

יְכוֹל פְּחַנְנִיָּה מִיִּשְׂאֵל וְעִזְרִיָּה דְּאֶתְתַּקְּפוּ וְאָמְרוּ, (דניאל ג)
הֵן אִיתִי אֱלֹהֵנָּא דִּי אֲנַחְנָא פְּלַחִין יְכוֹל
לְשִׂיבּוֹתָנָא מִן אֲתוֹן נוֹרָא יְקוֹדְתָא וּמִן יַד מַלְכָּא
יִשְׂוֵיב.

תָּא חַזִּי, דְּאִי לָא יִשְׂוֵיב וְלֹא אֲתַקְיִים עֲלֵייהוּ קְדֻשָּׁא
בְּרִיךְ הוּא, אֲשֶׁתַּכַּח שְׁמִיָּה דְּקְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא,
דְּלֹא יִתְקַדֵּשׁ בְּעֵינֵייהוּ דְּכָלָא כְּמָה דְּאָמְרוּ. אֶלָּא, כִּיּוֹן
יִדְעוּ דְּלֹא אָמְרוּ כְּדָקָא יְאוֹת, אֲהֲדְרוּ וְאָמְרוּ, (דניאל ג)
וְהֵן לֹא יִדְעַתְּ לָהּ לֶךְ מַלְכָּא וְגו'. כִּיּוֹן יִשְׂוֵיב, כִּיּוֹן
לֹא יִשְׂוֵיב, יִדְעַתְּ לָהּ לֶךְ מַלְכָּא וְגו'. וְתַנִּינָן דְּמִלָּה
אוֹדַע לָהּ יִחְזַקְאֵל, וְשָׂמְעוּ וְקִבְּלוּ מִנֵּיהּ, דְּקְדֻשָּׁא

הַמֶּלֶךְ וְגו'. וְשָׂנֵינוּ שֶׁיִּחְזַקְאֵל הוֹדִיעַ לָהֶם דְּבַר, וְשָׂמְעוּ וְקִבְּלוּ מִמֶּנּוּ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

לא עָמַד עֲלֵיהֶם, כְּדִי שִׁיקְבְּלוּ שְׂכָר, וְאִז חֲזְרוּ וְאָמְרוּ, וְהֵן לֹא יָדוּעַ לְהִיּוֹת לָךְ הַמֶּלֶךְ וְגו'.

בְּרִיךְ הוּא לֹא אֶתְקַיֵּים עֲלֵיהֶוּ, בְּגִין דִּיקְבְּלוּן אַנְרָא. וְכַדִּין אֶהְדְּרוּ וְאָמְרוּ, וְהֵן לֹא יָדִיעַ לְהִיּוֹת לָךְ מַלְכָּא וְגו'.

אֵלֶּא לֹא יִתְחַזַּק אָדָם שִׁיאֲמַר, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצִּילֵנִי, אוֹ יַעֲשֶׂה לִי כָף וְכָף. אָבֵל יָשִׁים אֶת כַּחוּ בְּקַבְ"ה שְׁיִסִּיעַ לוֹ, כְּשֶׁהוּא מִשְׁתַּדֵּל בְּאוֹתָם הַמְצוּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה וְלִלְכֹת בְּדַרְךְ אַמֶּת. שְׁכִיזוֹן שְׂאָדָם בָּא לְהַטְהֵר, וְדַאי מְסִיעִים לוֹ. וּבְזֶה יִתְחַזַּק בְּקַבְ"ה שֶׁהוּא יִסִּיעַ לוֹ, וְיִתְחַזַּק בּוֹ, שֶׁלֹּא יָשִׁים אֶת כַּחוּ בְּטַחוּנוֹ בְּאַחַר.

אֵלֶּא לֹא יִתְתַקַּף בַּר נָשׁ דִּיִּמָּא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִשׁוּבֵינֵנִי, אוֹ אִיהוּ עֶבֶד לִי כָד וְכָד, אָבֵל יִשׁוּי תוֹקְפִיה בִּיה בְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּיִּסִּיעַ לִיה, כַּד אִיהוּ אֲשֶׁתִּדֵּל בְּאִינוֹן פְּקוּדִין דְּאוֹרֵייתָא, וְלִמִּיהָד בְּאַרְחָ קְשׁוּמִי. דְּכִיזוֹן דְּאִתִּי בַר נָשׁ לְאִתְדַכָּאָה, מְסִיעִין לִיה וְדַאי, וְכַדָּא יִתְתַקַּף בִּיה בְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהוּ יִסִּיעַ לִיה, וְיִתְתַקַּף בִּיה, דְּלֹא יִשׁוּי תוֹקְפִיה בְּאַחֲרָא.

וּמִשׁוּם כָּף, עוֹז לוֹ בְּךָ מְסִלוֹת בְּלִבְבָם. שִׁיעֲשֶׂה לְבוֹ כְּרָאוּי בְּלִי הִרְהוּר אַחַר, אֵלֶּא כַּמְסִלָּה הַזֶּה שֶׁהִיא מִתִּישְׁבֶּת לְעֵבֶר בְּכָל מְקוֹם שֶׁצָּרִיךְ, כָּף גַּם.

וּבְגִין כָּף, עוֹז לוֹ בְּךָ. מְסִלוֹת בְּלִבְבָם, דִּיעֲבִיד לְבִיה בְּדָקָא יְאוֹת בְּלֹא הִרְהוּרָא אַחֲרָא, אֵלֶּא כְּהֵאִי מְסִלָּה דְּאִיהִי מִתִּישְׁבָּא לְאַעֲבָרָא בְּכָל אַתְר דְּאַצְטְרִיךְ, הִכִּי נָמִי.

דְּבַר אַחַר אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לוֹ בְּךָ, עוֹז כְּמָה דְּאִתְ אָמַר, (תהלים כט) " עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, בְּגִין דְּאַצְטְרִיךְ לִיה לְבַר נָשׁ דִּיתַעֲסֵק בְּאוֹרֵייתָא לְשִׁמְיָה דְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכָל מָאן דְּאִתַּעֲסֵק בְּאוֹרֵייתָא וְלֹא אֲשֶׁתִּדֵּל לְשִׁמְיָה, טַב לִיה דְּלֹא אִתְבְּרִי. מְסִלוֹת בְּלִבְבָם, מָאִי מְסִלוֹת בְּלִבְבָם, כְּמָה דְּאִתְ אָמַר, (תהלים

דְּבַר אַחַר אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לוֹ בְּךָ, עוֹז כְּמָה דְּאִתְ אָמַר, (תהלים כט) " עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, בְּגִין דְּאַצְטְרִיךְ לִיה לְבַר נָשׁ דִּיתַעֲסֵק בְּאוֹרֵייתָא לְשִׁמְיָה דְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכָל מָאן דְּאִתַּעֲסֵק בְּאוֹרֵייתָא וְלֹא אֲשֶׁתִּדֵּל לְשִׁמְיָה, טַב לִיה דְּלֹא אִתְבְּרִי. מְסִלוֹת בְּלִבְבָם, מָאִי מְסִלוֹת בְּלִבְבָם, כְּמָה דְּאִתְ אָמַר, (תהלים

מה זה מסלות בלבבם? כמו שנאמר (שם סח) סלו לרכב

סולו לְרוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בְּיַהּ שְׁמוֹ. דָּא הֵהוּא אֲוִרִיתָא, דְּאִיהוּ אֲשֶׁתִּדֵּל בַּהּ לְאַרְמָא לִיָּה לְקֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְלִמְעַבְד לִיָּה חֲטִיבָא בְּעֵלְמָא.

בְּעֶרְבוֹת בְּיַהּ שְׁמוֹ. זֶה הַתּוֹרָה הֵהוּא שֶׁהוּא הַשְּׁתֵּדֵל בַּהּ לְהָרִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלַעֲשׂוֹתוֹ חֲטִיבָה בְּעוֹלָם.

תָּא חֲזִי, יַעֲקֹב כָּל עוֹבְדֵי הוּוּ לְשָׁמָא דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְגִין כִּךְ קֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָהוּ עֵימִיה תְּדִיר, דְּלֹא אַעֲדֵי מִנִּיה שְׂכִינְתָא. דְּהָא בְּשַׁעֲתָא דְקָרָא לִיָּה יַצְחָק לַעֲשׂוֹ בְּרִיָּה, יַעֲקֹב לֹא הָהוּ תַמָּן, וְשְׂכִינְתָא אֹדְעַת לָהּ לְרַבָּקָה, וְרַבָּקָה אֹדְעַת לִיָּה לַיעֲקֹב.

בֹּא רְאֵה, כָּל מַעֲשָׂיו שֶׁל יַעֲקֹב הָיוּ לְשֵׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִשׁוֹם כִּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה עִמּוֹ תָמִיד, שֶׁלֹּא זֶה מִמְּנוֹ הַשְּׂכִינָה. שְׁהָרִי בְּשַׁעֲתָא שֶׁקָּרָא לוֹ יַצְחָק אֶת עֲשׂוֹ בְּנוֹ, יַעֲקֹב לֹא הָיָה שָׁם, וְהַשְּׂכִינָה הוֹדִיעָה לְרַבָּקָה, וְרַבָּקָה הוֹדִיעָה לַיעֲקֹב.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, תָּא חֲזִי, אִי חַס וְשָׁלוֹם בְּהֵהוּא זְמַנָּא יִתְבָּרַךְ עֲשׂוֹ, לֹא יִשְׁלוֹט יַעֲקֹב לְעֵלְמִין. אֲלֵא מַעַם קֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָהוּ, וְכֹלֵא בְּאַתְרֵיהּ אַתָּא כְּדָקָא חֲזִי.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, בֹּא רְאֵה, אִם חַס וְחֵלִילָהּ בְּאוֹתוֹ זְמַן הָיָה מִתְבָּרַךְ עֲשׂוֹ, לֹא הָיָה שׁוֹלֵט יַעֲקֹב לְעוֹלָמִים. אֲלֵא מַעַם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה הָיָה, וְהַכֹּל בֹּא בְּמִקוּמוֹ כְּרֵאוּי.

ספר אור הזהר (עמוד 102)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מעלת אמירת הזהר והתקונים אפלו בלי הבנה

פז) ותרב הדעת שנפתחו שערים ללמד וללמד הזהר הקדוש גם לפשוטים כמונו אשרי חלקו שזכוהו מן השמים להגדיל תורה ולהאדירה בבאור נפלא, חמיד ורגיג אשר יהיה לתועלת עם סגולה בעזרת השם, ותרב הדעת שנפתחו שערים ללמד וללמד גם לפשוטים כמונו ושכרו רב בלי ערף – וכאשר מפרש יוצא מדברי הזהר הקדוש שהעתיק בהקדמתו, שבזכות למוד הזהר הקדוש יעזר לנו הקדוש ברוך הוא למיפק מן גלותא.

(הספמת הגאון הקדוש מקאשוי רבי רפאל בלום זכותו יגן עלינו אמן, לספר הזהר עם פרוש מתוק מדבש להגאון הצדיק המקבל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

מקור המאמר בזהר פרשת תולדות דף קמ"ב ע"ב
בהכנעת היצה"ר תלויה הכנעת האויבים

דָּבָר אַחֵר, וַיֹּאמֶר, כְּמֹה דְאֵת אָמֵר, (שמות טו) וַיֹּאמֶר
שְׁנֹאֲמֵר (שמות טו) וַיֹּאמֶר אִם
שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל ה'
אֱלֹהֶיךָ. אִף כָּאֵן, וַיֹּאמֶר לֹא
יֹאמֶר עוֹד שְׁמֹךְ יַעֲקֹב כִּי אִם
יִשְׂרָאֵל. וְאִז הִתְעַטֵּר יַעֲקֹב
בְּדַרְגָּתוֹ לְהִיּוֹת הַכֹּלֶל שֶׁל
הָאֲבוֹת. מַה כָּתוּב? וַיְבָרֶךְ
אֹתוֹ שָׁם. מַה זֶה וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ
שָׁם? שֶׁהוֹדָה לוֹ עַל כָּל
הַבְּרָכוֹת שֶׁבִּרְךָ אוֹתוֹ אָבִיו.

דָּבָר אַחֵר, וַיֹּאמֶר, כְּמֹה דְאֵת אָמֵר, (שמות טו) וַיֹּאמֶר
אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יי אֱלֹהֶיךָ, אוֹף הָכֵא,
(בראשית לב) וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שְׁמֹךְ יַעֲקֹב כִּי
אִם יִשְׂרָאֵל, כִּדִּין אֶתְעַטֵּר יַעֲקֹב בְּדַרְגָּיָהּ, לְמַהוּ
כֹּלְלָא דְאֲבָהֵן. מַה כְּתִיב, (שם) וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם. מַאי
וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם, דְּאוּדֵי לִיָּה עַל כְּלָהּ בְּרַכָּאן,
דְּבִרְכִיָּה אָבוּי.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וַאֲמַר, (משלי טז) בְּרָצוֹת יי דְרַכֵּי אִישׁ
גַּם אוֹיְבָיו יִשְׁלַם אֹתוֹ. תָּא חֲזִי, כְּמַה אֵית לִיָּה
לְבַר נָשׁ, לְאֵתְתִקְנָא שְׁבִילֵי בֵיה בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
בְּגִין לְמַעַבְדַּ פְּקוּדֵי דְאוּרִיָּתָא. דְּהָא אוֹקְמוּהָ, דְּוִדָּאֵי
תֵּרִין מְלָאכִין שְׁלִיחֵן אֵית לְבַר נָשׁ מְלַעֲיָלָא לְאִזְדוּגָא
בְּהִדִּיָּה, חַד לְיִמִּינָא וְחַד לְשְׂמָאלָא, וְאִינוּן סְהַדִּין בֵּיה
כְּבַר נָשׁ בְּכָל מַה דְּאִיהוּ עָבִיד, אִינוּן מְשַׁתְּכְּחֵי תַּמָּן
וְקָרִינָן לוֹן יִצָּר טוֹב וַיִּצָּר רָע.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וַאֲמַר, (משלי טז) בְּרָצוֹת יי דְרַכֵּי אִישׁ
גַּם אוֹיְבָיו יִשְׁלַם אֹתוֹ. תָּא חֲזִי, כְּמַה אֵית לִיָּה
לְבַר נָשׁ, לְאֵתְתִקְנָא שְׁבִילֵי בֵיה בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
בְּגִין לְמַעַבְדַּ פְּקוּדֵי דְאוּרִיָּתָא. דְּהָא אוֹקְמוּהָ, דְּוִדָּאֵי
תֵּרִין מְלָאכִין שְׁלִיחֵן אֵית לְבַר נָשׁ מְלַעֲיָלָא לְאִזְדוּגָא
בְּהִדִּיָּה, חַד לְיִמִּינָא וְחַד לְשְׂמָאלָא, וְאִינוּן סְהַדִּין בֵּיה
כְּבַר נָשׁ בְּכָל מַה דְּאִיהוּ עָבִיד, אִינוּן מְשַׁתְּכְּחֵי תַּמָּן
וְקָרִינָן לוֹן יִצָּר טוֹב וַיִּצָּר רָע.

אֲתִי בַר נָשׁ לְאֵתְדַכְּפָא וּלְאֵשְׁתַּדְּלָא בְּפְקוּדֵי
דְּאוּרִיָּתָא, הֵהוּא יִצָּר טוֹב דְּאִזְדוּגָא בֵּיה, כְּבַר
שָׁם, וְקוֹרָאִים לָהֶם יִצָּר טוֹב וַיִּצָּר רָע.

בַּא הָאָדָם לְהַטְהַר וּלְהַשְׁתַּדֵּל בְּמַצּוֹת הַתּוֹרָה - אוֹתוֹ יִצָּר הַטוֹב שֶׁהַזְדוּגַ עִמּוֹ, כְּבַר

אִיהוּ אֶתְתַקַּף עַל הַהוּא יִצָּר הָרַע וְאֲשֵׁתָלִים בַּהֲדִיָּה
 וְאֶתְהַפִּיךְ לִיָּה לְעֵבֶדָא. וְכֵד בַּר נָשׁ אָזִיל לְאֶסְתֵּאבָא,
 הַהוּא יִצָּר הָרַע אֶתְתַקַּף וְאֶתְנַבֵּר עַל הַהוּא יִצָּר טוֹב,
 וְהָא אֹקִימָנָא. וְדָאִי כֵד הַהוּא בַר נָשׁ אֶתִּי
 לְאֶתְדַכָּאָה, כַּמָּה תְקִיפּוּ אֶתְתַקַּף בַּר נָשׁ, כֵּד
 אֶתְנַבְּרָא הַהוּא יִצָּר טוֹב כִּדִּין (מַשְׁלִי טו) אֹיְבֵיּוּ יִשְׁלִים
 אֶתּוּ, דִּהֵהוּא יִצָּר הָרַע אֶתְכַפֵּיָא קַמִּיָּה דִּיִּצָּר טוֹב.
 וְעַל דָּא אָמַר שְׁלֹמֹה, (מַשְׁלִי יב) טוֹב נִקְלָה וְעֵבֶד לּוֹ, מָאִי
 וְעֵבֶד לּוֹ, דָּא יִצָּר הָרַע. וְכִדִּין כֵּד אָזִיל בַּר נָשׁ
 בְּכַפּוּדֵי אֹרִייתָא, כִּדִּין גַּם אֹיְבֵיּוּ יִשְׁלִים אֶתּוּ, דָּא
 יִצָּר הָרַע, וְדָאָתָא מְסֻטְרוּי.

תָּא חֲזִי, בְּגִין דִּיעֵקֵב, אַבְטַח בֵּיה בְּקִדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא, וְכָל אֶרְחוּי הוּוּ לְשִׁמְיָה, עַל דָּא אֹיְבֵיּוּ
 יִשְׁלִים אֶתּוּ. וְדָא (ד"א דָּא) סַמְאֵל, חִילָא וְתוֹקְפָא דִיעָשׂוּ
 דְאֲשָׁלִים עִמִּיָּה דִיעֵקֵב, וּבְגִין דְאֲשָׁלִים עִמִּיָּה דִיעֵקֵב,
 וְאֹדִי לִיָּה עַל אֵינּוֹן בְּרַכָּאן, כִּדִּין אֲשָׁלִים עִמִּיָּה עֵשׂוּ,
 (נ"א כִּדִּין אֹדִי לִיָּה עֵשׂוּ דְכַתִּיב יֵשׁ לִי רַב אַחֵי יְהִי לְךָ אֲשֶׁר לְךָ, דִּהָא אֹדִי
 לִיָּה עַל אֵינּוֹן בְּרַכָּאן דִּילִיָּה בְּחַרְבָּא) וְעַד דְלָא אֲשֵׁתָלִים עִמִּיָּה
 יַעֲקֹב לְגַבֵּי הַהוּא מְמַנָּא דְאֶתְפַּקֵּד עֲלֵיהּ, לָא אֲשָׁלִים
 עִמִּיָּה עֵשׂוּ, בְּגִין כְּךָ, בְּכָל אֶתְר תְּקַפָּא דְלִתְתָא תְּלִיא
 בְּתוֹקְפָא דְלֵעִילָא.

שְׁלָא הַשְׁלִים יַעֲקֹב עִם אֹתוֹ הַמְּמַנָּה שְׁנַתְמַנָּה עָלָיו, לֹא
 בְּכָל מְקוֹם הַכַּח שֶׁל מִטָּה תְּלוּי בְּכַח שֶׁל מַעֲלָה.

הַתְּגַבֵּר עַל אֹתוֹ יִצָּר הָרַע
 וְהַשְׁלִים עִמּוֹ וְהַתְּהַפֵּךְ לוֹ
 לְעֵבֶד. וְכַשְׂאָדָם הוֹלֵךְ
 לְהַטְמֵא, אֹתוֹ יִצָּר הָרַע
 מִתְחַזֵּק וּמִתְגַּבֵּר עַל אֹתוֹ
 יִצָּר טוֹב, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, וְדָאִי
 כְּשֵׁאוֹתוֹ הָאָדָם בָּא לְטָהַר,
 בְּכַמָּה כַּח הַתְּחַזֵּק הָאָדָם
 כְּשֶׁהַתְּגַבֵּר אֹתוֹ יִצָּר טוֹב,
 אִז אֹיְבֵיּוּ יִשְׁלִים אֶתּוּ,
 שְׁאוֹתוֹ יִצָּר הָרַע נִכְנַע לְפָנָי
 הַיִּצָּר הַטּוֹב. וְעַל זֶה אָמַר
 שְׁלֹמֹה, (מַשְׁלִי יב) טוֹב נִקְלָה
 וְעֵבֶד לּוֹ. מַה זֶה וְעֵבֶד לּוֹ?
 זֶה יִצָּר הָרַע. וְאִז כְּשֵׁאָדָם
 הוֹלֵךְ בְּמַצּוֹת הַתּוֹרָה, אִז
 גַּם אֹיְבֵיּוּ יִשְׁלִים אֶתּוּ, זֶה
 יִצָּר הָרַע וּמַה שֶּׁבָא מִצְדוֹ.

בָּא רָאָה, מִשׁוּם שְׁיַעֲקֹב
 בְּטַח בְּקַבְ"ה וְכָל דְרָכָיו הָיוּ
 לְשִׁמוֹ, עַל כֵּן אֹיְבֵיּוּ יִשְׁלִים
 אֶתּוּ. וְזֶה [הָ] סַמְאֵ"ל, הַכַּח
 וְהַחֲזֵק שֶׁל עֵשׂוּ, שֶׁהַשְׁלִים
 עִם יַעֲקֹב. וּמִשׁוּם שֶׁהַשְׁלִים
 עִם יַעֲקֹב וְהוֹדָה לוֹ עַל אוֹתָן
 הַבְּרָכוֹת, אִזִּי הַשְׁלִים עִמּוֹ
 עֵשׂוּ. [אִז הוֹדָה לוֹ עֵשׂוּ, שְׁכַתּוֹב יֵשׁ לִי
 רַב אַחֵי יְהִי לְךָ אֲשֶׁר לְךָ, שֶׁהָרִי הוֹדָה לוֹ
 עַל אוֹתָן הַבְּרָכוֹת שֶׁלוֹ בְּחַרְב] וְעַד

הַשְׁלִים עִמּוֹ עֵשׂוּ. מִשׁוּם כְּךָ,

מקור המאמר בזהר פרשת בראשית דף טח ע"ב
 גר של שבת - סודו וסגולתו

גַּר שֶׁל שַׁבַּת לְנִשְׂי עֵמָּא קִדְיִשָּׁא אֲתִיְהִיבַת
 לְאַדְלָקָא, וְחֲבֵרִיָּא הָא אָמְרוּ דְאִיהִי כִבְתָהּ
 בּוֹצִינָא דְעֵלְמָא וְאַחֲשִׁיכַת לִיהּ כּוּ' וְשִׁפִּיר. אֲבָל רָזָא
 דְמַלְכָּה. הֵאִי סִכַּת שָׁלוֹם מְטְרוֹנִיתָא דְעֵלְמָא הִיא
 וְנִשְׁמַתִּין דְאֵנוּן בּוֹצִינָא עֲלָאָה בָּהּ שְׂרִיין. וְעַל דָּא
 מְטְרוֹנִיתָא בְּעִיא לְאַדְלָקָא, דִּהָא בְּדוּכְתָהָא
 אֲתֵאֲחֵדַת וְעֵבַדַת עוֹבְדָא.

וְאַתָּתָא בְּעִיא בְּחֵדוּה דְלִבָּא וְרַעוּתָא לְאַדְלָקָא
 בּוֹצִינָא דְשַׁבַּת, דִּהָא יִקְרָא עֲלָאָה הִיא לָהּ
 וְזִכּוּ רַב לְגַרְמָה לְמִזְכִּי לְבָנִין קִדְיִשִׁין דִּיהוּן בּוֹצִינָא
 דְעֵלְמָא בְּאוֹרִייתָא וּבְדַחְלָתָא, וְיִסְגֹן שְׁלָמָא בְּאַרְעָא,
 וְיִהִיבַת לְבַעֲלָהּ אוֹרְפָא דְחֵיין, בְּגִין כִּד בְּעִיא
 לְאוֹדְהָרָא בָּהּ.

תָּא חַי, שַׁבַּת לִילִיא וְיוֹמָא זְכוֹר וְשָׁמוֹר אִיהוּ
 כְּחֵדָא, וְעַל דָּא כְּתִיב זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבַּת
 לְקַדְּשׁוֹ וְכְתִיב שָׁמוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבַּת, זְכוֹר לְדַכּוֹרָא
 שָׁמוֹר לְנוֹקְבָא וְכִלָּא חַד. וְכַאֲיִן אֵנוּן יִשְׂרָאֵל חוֹלְקִיה
 דְקִדְשָׁא בְרִידָה הוּא עַדְבִּיָּה וְאַחֲסַנְתִּיהָ עַלִּיָּהּ כְּתִיב,
 אֲשֶׁרִי הָעָם שִׁכְּחָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעָם שִׁי אֶלְקִיו. (תהלים קמד)

יִשְׂרָאֵל חֲלָקוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, גּוֹרְלוֹ וִירְשָׁתוֹ, עֲלֵיהֶם כְּתוּב (תהלים קמד) אֲשֶׁרִי הָעָם
 שִׁכְּחָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעָם שֶׁהוּא אֱלֹהֵינוּ.

גַּר שֶׁל שַׁבַּת נִתֵן לְהַדְלָקָה
 לְנִשְׁוֹת הָעָם הַקְּדוּשׁ. וְהֵרִי
 אָמְרוּ הַחֲבֵרִים, שֶׁהִיא כִבְתָהּ
 גַּר שֶׁל עוֹלָם וְהַחֲשִׁיכָה אוֹתוֹ
 וְכוּ', וְיִפָּה. אֲבָל סוּד הַדְּבָר -
 סִכַּת שָׁלוֹם זֶה הִיא גְבִירַת
 הָעוֹלָם, וְנִשְׁמוֹת שֶׁהֵם גַּרוֹת
 עַלִּיוֹנִים בָּהּ הֵם שׁוֹרוֹת. וְעַל
 זֶה הַגְּבִירָה צְרִיכָה לְהַדְלִיק,
 שֶׁהֵרִי בְּמִקּוֹמָה נְאַחֲזַת
 וְעוֹשָׂה מַעֲשָׂה.

וְאַשָׁה צְרִיכָה בְּחֵדוֹת הַלֵּב
 וְרִצּוֹן לְהַדְלִיק גַּר שַׁבַּת,
 שֶׁהֵרִי כְבוֹד עַלְיוֹן הוּא לָהּ,
 וְזִכּוֹת גְּדוּלָּה לְעֲצָמָה לְזִכּוֹת
 לְבָנִים קְדוּשִׁים שִׁיְהִיו גַּר
 הָעוֹלָם בְּתוֹרָה וּבִירְאָה וְיִרְבוּ
 שָׁלוֹם בְּאַרְץ, וְנוֹתְנַת לְבַעֲלָהּ
 חַיִּים אַרְכִּים. לָכֵן צְרִיכָה
 לְהַזְהֵר בָּהּ.

בְּאֵרֵא, שַׁבַּת לִילָה וְיוֹם,
 זְכוֹר וְשָׁמוֹר הוּא כְּאַחַד, וְעַל
 זֶה כְּתוּב זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבַּת
 לְקַדְּשׁוֹ, וְכְתוּב שָׁמוֹר אֶת יוֹם
 הַשַּׁבַּת. זְכוֹר לְזְכוֹר, שָׁמוֹר
 לְנִקְבָּה, וְהַכֵּל אַחַד. אֲשֶׁרִי הֵם
 יִשְׂרָאֵל חֲלָקוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, גּוֹרְלוֹ וִירְשָׁתוֹ, עֲלֵיהֶם כְּתוּב (תהלים קמד) אֲשֶׁרִי הָעָם
 שִׁכְּחָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעָם שֶׁהוּא אֱלֹהֵינוּ.

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בַּסְּעוּדָה
הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדַאי. שְׁאוּתָה
שְׁעָה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל
הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סְעוּדָתוֹ וְדַאי.

בַּסְּעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כָּתוּב וְהֵאֱכִלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסְּעוּדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בַּסְּעוּדָתוֹ
וְלִהְיוֹת שְׁלֵם הַסְּעוּדוֹת הַלְלוּ,
שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמַזְלוֹת. וּמִשּׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בְּיַד וּבִין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֵּא וּרְאֵה, בַּסְּעוּדוֹת הַלְלוּ
נֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בַּסְּעוּדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדַאי. דְּהָהִיא
שְׁעָתָא אֲתַנְּלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בַּחֲדוּתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינִן,
וּסְעוּדָתָא דִּילִיָּהּ הוּא וְדַאי.

בַּסְּעוּדָתָא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֵאֱכִלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדָתָא
דְזַעִיר אֲנִפִּין, דְּהוּי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהָהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
בַּסְּעוּדָתִיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָה אֵלִין סְעוּדָתִי, דְּאֵינוֹן
סְעוּדָתִי מְהֵימְנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דְּזִרְעָא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהֵימְנוֹתָא עֲלָאָה, דְּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בְּיַד וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בַּסְּעוּדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְּאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְּאֵינוֹן מֵהִיכַלָּא
דְּמַלְכָּא, דְּאֵינוֹן בְּנֵי מְהֵימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סְעוּדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵיכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְאֵלֹהֵי שַׁבָּת לֹא אָמַר.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פֶּי בַר נֶשׁ לְחַדִּי, וּלְמַחְדֵי לְמַסְפְּנֵי. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגני, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה כתיב, (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואי איהו בשפֶּתָא חַדִּי, אִף עַל גַּב דְּלֹא יְהִיב לְאַחְרָא, לֹא יִהְיֶינָה עָלֶיהָ עוֹנֵשָׁא, כְּשֵׁאר זְמַנִּין וְחֲגִיגִין, דְּכִתְיִב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קָאִמַר, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵיכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשֵׁי. וְאֵלֹהֵי שַׁבָּת לֹא קָאִמַר.

ובגניי כף כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשפֶּתָא, יִהְיֶינָה לִיהּ לְבַר נֶשׁ נִשְׁמָתָא אַחְרָא, נִשְׁמָתָא עֲלָאָה, נִשְׁמָתָא דְכָל שְׁלִימוּ בָהּ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאַתִּי. וּבְגִינֵי כַף אֶקְרִי שַׁבָּת. מהו שפֶּתָא. שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. שְׁמָא דְאִיהוּ שְׁלִים מְכַל סְטְרוּי.

הבא. ומשום כף נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדַאי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשֵׁלִים חֲדוּתָא דְּמִלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלֵין תְּלִת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוּי.

תָּאנָא, בְּהֲדִין יוֹמָא מִתְעַטְרֵן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שָׁאָר חֲגִין
 וְזִמְנִין. בְּהֲדִין יוֹמָא, חֲתִיבָא דְגִיְהֵנָם גַּיְיַחִין. בְּהֲדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
 בְּהֲדִין יוֹמָא אֲוִרִיתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימִין.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדַאי כַּךְ הוּא.
 אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלֶכֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מִכָּל צְדָדִיו.

שְׁנֵינּוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שָּׂאִין כֹּן בְּכָל שָׁאָר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה
 רְשָׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בַּיּוֹם
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 103)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אֲמִירַת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים אֶפְלוּ בְּלִי הַבְּנָה

פּוֹחַ) לְכָל הַמַּתְנַדְבִּים בְּעַם הָעוֹסְקִים בְּמִלְאֶכֶת הַקְּדוֹשׁ בְּהַפְצַת הַזֶּהָר בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ – עַל יְדֵי
 מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלְמִי

אֲשֶׁרֵי חִלְקֶכֶם שְׁזִכִּיתֶם לְסִיעַ לְמַפְעַל קְדוֹשׁ וְיִקַּר הַמְּזוּזָה וּמִקְרַב הַנְּאֻלָּה כְּהַבְטַחַת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ
 הַשְּׁלוֹם לְרִשְׁבִּי זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אֲמֵן בְּזֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁתָּ נִשְׂא, "בְּהֵאֵי חַבּוּרָא דִּילִיָּךְ דִּיאֵהוּ סֵפֶר הַזֶּהָר
 יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". שְׁבִזְכוּת חַבּוּרָה, סֵפֶר הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ, יִצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים
 לְלֹא צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְלֹא צָעַר חֲבִלֵי מִשִּׁיחַ!

וְאַף מִשְׁמִים הַסְּבִימוּ לְכַד! כְּמִבְּאֵר בְּסֵפֶר תְּקוּנֵי הַזֶּהָר (תְּקוּן שְׁתִּיתָאָה בְּסוּפּוֹ), שְׁבִשְׁעָה שְׂאֵלִיָּהוּ הַנְּבִיא
 זְכוּר לְטוֹב נִגְלָה לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וְלַחַבְרַיָּא קַדִּישָׁא שְׁעָמוּ וְלָמַד עִמָּהֶם סְתְרֵי תוֹרָה בְּעֵנִין תְּקוּנֵי
 נְשִׁמוֹת, יִצְאָה בֵּת קוֹל מִשְׁמִים וְאִמְרָה לָהֶם "כְּמַה רַב כַּחוּ וְקִדְשָׁתוּ שֶׁל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּעוֹלָם",
 וְאַחַר כֵּךְ הוֹסִיפָה וְאִמְרָה נְבוּאָה בְּזוֹ הַלְשׁוֹן, "וְכַמַּה בְּנֵי נִשְׂא לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוּן מֵהֵאֵי חַבּוּרָא דִּילִיָּךְ כִּד
 יִתְנַגְלוּ לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמִיא, וּבְגִינֵיהּ, "וְקִרְאֶתֶם דְּרוּר בְּאַרְזִי". וּבַלְשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ: כְּמַה בְּנֵי
 אָדָם לְמַטָּה יִתְפַּרְנְסוּן מִזֶּה הַחַבּוּר שְׁלָךְ כְּאֲשֶׁר יִתְנַגְלוּ לְמַטָּה בְּדוּר הָאַחֲרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים, וּבְזְכוּתוֹ
 יִתְקַים הַפְּסוּק "וְקִרְאֶתֶם דְּרוּר בְּאַרְזִי" – הַמְּרָמוּ עַל הַנְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה.

גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַדּוֹרוֹת הַכִּירוּ בְּגִדְל הַמַּעֲלָה שְׁבַלְמוּד סֵפֶר הַזֶּהָר, שְׁמִבְטַל כָּל מִינֵי פְרַעֲנוּת וּגְזוּרוֹת
 קִשּׁוֹת וְרַעוֹת וּמוֹתְנָא וְחַרְבָּא וּבְזֶה מַעֲלָמָא. הֵם, שְׂיַדְעוּ אֶת עֵצֶם קִדְשָׁתָהּ אֶפְלוּ בְּאִמְרָה בְּעַלְמָא.
 וּמִי לָנוּ גְדוּל כְּהַרְמַח"ל זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אֲמֵן – רַבֵּי מֹשֶׁה חַיִּים לוֹצְאָטוּ זְכַר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבְרָכָה זְכוּתוֹ
 יִגַּן עָלֵינוּ אֲמֵן, בְּעַל הַ"מַּסְלַת יִשְׂרָאֵל", אֲשֶׁר הִיָּה בְּקִי עֵצוּם בְּכָל מַכְמֵי הַתּוֹרָה וְלֹא מִצָּא עֵצָה לְבַטֵּל
 גְּזוּרוֹת מַעַם יִשְׂרָאֵל אֲלֹא אֶת הָעֵצָה הַזֶּה, לְמוּד בְּסֵפֶר הַזֶּהָר בְּרַצְף לְלֹא הַפְּסֵק, שְׁבִכְחַת הַקְּדוֹשָׁה הָעֲלוּיָנָה
 שֶׁל סֵפֶר הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ לְבַטֵּל כָּל גְּזוּרוֹת וְלִקְרַב הַנְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים.

עֲזְרֵי מֵעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

זִהָר

חֵק לְיִשְׂרָאֵל

מִנְקֵד

דף היומי

פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא

מִהַתְנַא הַאֱלֹקִי

רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאָר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ
עִם פְּרוֹשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשׁוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקוֹת סְפּוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לִהְיוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְּעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִידָה"ק בֵּית שֶׁמֶשׁ תוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וכן לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תַּפְלָה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיֵן מְקַדְשֶׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבֹדְתֶם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנֶם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיֹתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבּוֹא רַבּוֹת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הָרַבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכֹל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוֹכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשְׁבָּה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוּ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשָּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדְף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכח: - קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוֹת רֹאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמֶרֶת כְּמִוֶה גְּרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת ויצא דף קנ ע"ב - קנא ע"א
יראה שמא יגרום החטא

רְבִי חֵיִיא פְתַח וְאָמַר, (תהלים סה) דְּבָרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִנִּי
פְּשָׁעֵינוּ אֶתְּהָ תְּכַפֵּר. הֵא קָרָא קְשִׁיא, דְּלֹא
סוּפִיָּה רִישִׁיָּה, וְלֹא רִישִׁיָּה סוּפִיָּה. אֶלָּא דָּוִד בְּעָא
עַל גְּרַמְיָה, וְלִבְתָּר בְּעֵיָא עַל כְּלָא. דְּבָרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ
מִנִּי. אָמַר דָּוִד, אֲנָא יַדְעָנָא בְּגַרְמֵי דְחִבְנָא, אֲבָל כַּמָּה
חֵיִיבִין אֵינּוֹן בְּעֵלְמָא, דְּאִתְּגַבְרוּ חוּבֵיָּהּ עַלְיָהּ יִתִּיר
מִנִּי. הוּאִיל וְכֹן, לִי (דף קנא ע"א) וְלַהּוֹן, פְּשָׁעֵינוּ אֶתְּהָ
תְּכַפֵּר.

תָּא חֵיִי, בְּשַׁעְתָּא דְחֵיִיבִין סְגִיָּאִין בְּעֵלְמָא, אֵינּוֹן
סְלָקִין, עַד הֵהוּא אֶתְר דְּסַפְרֵי דְחֵיִיבֵיָא
אִתְּפַתְחוּ, כַּמָּה דֵּאתָ אָמַר, (דניאל ז) דִּינָא יְתִיב וְסַפְרִין
פְּתִיחוּ, וְהֵהוּא סִפְר (דִּינָא עֲלָה קִימָא), (נ"א לְעִילָא מְרִישִׁיָּה דְדָוִד
אֵיחָה) בְּגִינֵי כֶּךָ, דְּבָרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִנִּי, וְעַל דָּא פְּשָׁעֵינוּ
אֶתְהָ תְּכַפֵּר.

יַעֲקֹב, בְּגִוּוֹנָא דָּא בְּגִין כֶּךָ לָא הֵימִין, אִי תִימָא
דְּלֹא הֵימִין בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לָא. אֶלָּא,
דְּלֹא הֵימִין בֵּיהּ בְּגַרְמִיָּה, דִּילְמָא יְחֻב, וְהֵהוּא חוּבָא,

רְבִי חֵיִיא פְתַח וְאָמַר, דְּבָרֵי
עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִנִּי פְשָׁעֵינוּ
אֶתְהָ תְּכַפֵּר. הַפְּסוּק הַזֶּה
קְשָׁה, שְׂאִין סוּפּוֹ רִאשׁוֹ
וְאִין רִאשׁוֹ סוּפּוֹ. אֶלָּא דָּוִד
בְּקִשׁ עַל עֲצָמוֹ, וְאַחַר כֶּךָ
בְּקִשׁ עַל הַכֹּל (תהלים סה) דְּבָרֵי
עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִנִּי. אָמַר דָּוִד,
אֲנִי יַדְעָתִי בְּעֲצָמֵי שְׁחָטָתִי,
אֲבָל כַּמָּה רְשָׁעִים הֵם
בְּעוֹלָם שֶׁהִתְגַּבְּרוּ חֲטָאֵיהֶם
עַלְיָהֶם יוֹתֵר מִמֶּנִּי. הוּאִיל
וְכֹן, לִי וְלָהֶם, פְּשָׁעֵינוּ אֶתְהָ
תְּכַפֵּר.

בֵּא רְאָה, בְּשַׁעָה שְׂרַבִּים
הָרְשָׁעִים בְּעוֹלָם, הֵם עוֹלִים
עַד אוֹתוֹ מְקוֹם שְׁסַפְרֵי
הָרְשָׁעִים נִפְתְּחוּ, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר הַ(בֵּית) דִּין יוֹשֵׁב
וְסַפְרִים נִפְתְּחוּ, וְאוֹתוֹ
סִפְר [הַדִּין עוֹמֵד עָלֶיהָ], [לְמַעַלָּה
מִרִאשׁוֹ שֶׁל דָּוִד הוּא] מְשׁוּם כֶּךָ
דְּבָרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִנִּי, וְעַל
כֵּן פְּשָׁעֵינוּ אֶתְהָ תְּכַפֵּר.

יַעֲקֹב כְּמוֹ כֵּן מְשׁוּם כֶּךָ לֹא הֵימִין. אִם תֵּאמַר שֶׁלֹּא הֵימִין בְּקִדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא - לֹא. אֶלָּא
שֶׁלֹּא הֵימִין בְּעֲצָמוֹ. אוֹלֵי יַחֲטָא, וְאוֹתוֹ הַחֲטָא יִמְנַע אוֹתוֹ שֶׁלֹּא יָשׁוּב בְּשָׁלוֹם וְתִסְתַּלַּק

וּמִנֵּעַ לִיָּהּ, דְּלֹא יִתּוּב בְּשָׁלֹם וְיִסְתַּלַּק נְטִירוֹ מִיָּהּ,
 וּבִגֵּין כֶּךָ, לֹא הֵימִין בְּגִרְמִיָּהּ. וְהָיָה יי לִי לֵאלֹהִים,
 אֲפִילוֹ רַחֲמֵי, כִּד אִיתּוּב בְּשָׁלֹם, אֲשׁוּי לְקַבְּלִי לְדִינָא,
 בְּגִין (ס"א דְהָא) דְּיִנָּא פְּלַח קַמִּיהּ תְּדִיר.

אָמַר רַבִּי אַחָא, אָמַר יַעֲקֹב, הַשְׁתָּא לָא אֲצַטְרִיכְנָא
 לְדִינָא, כִּד אִיתּוּב לְבֵית אַבָּא, אֲתַכְּלִילְנָא
 בְּדִינָא וְאֲתַקְשֵׁר בֵּיתָא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, לָאוּ הֲכִי, אֲלֵא
 אָמַר, הַשְׁתָּא אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי, דִּינָא
 אֲצַטְרִיכְנָא לְנִטְרָא לִי, עַד דְּאִיתּוּב בְּשָׁלֹם לְבֵית
 אַבָּא, אֲבָל כִּיּוֹן דְּאִיתּוּב בְּשָׁלֹם, אֲתַכְּלִילְנָא רַחֲמֵי
 בְּדִינָא, וְאֲתַקְשֵׁר בְּקִשּׁוּרָא מְהֵימְנָא, לְאַכְלִילָא כִּלְא
 כְּחַד.

אֲכַלִּיל אֶת הַרְחָמִים בְּדִין, וְאֲתַקְשֵׁר בְּקִשּׁוּר נְאֻמָּן לְהַכְלִיל הַכֹּל יַחַד.

מִמֶּנּוּ הַשְּׂמִירָה, וּמִשׁוּם כֶּךָ
 לֹא הֶאֱמִין בְּעַצְמוֹ. וְהָיָה ה'
 לִי לֵאלֹהִים אֲפִלוֹ רַחֲמִים,
 כְּשֶׁאֲשׁוּב בְּשָׁלוֹם, אֲשִׁים
 כְּנִגְדֵי אֶת הַדִּין, מִשׁוּם [שְׁהִי]
 שְׂאֲנִי עוֹבֵד לְפָנָיו תָּמִיד.

אָמַר רַבִּי אַחָא, אָמַר יַעֲקֹב,
 כָּעַת אֵינִי צָרִיךְ אֶת הַדִּין.
 כְּשֶׁאֲשׁוּב לְבֵית אָבִי אֲתַכְּלִל
 בְּדִין וְאֲתַקְשֵׁר בּוֹ. אָמַר רַבִּי
 יוֹסִי, לֹא כֶּךָ, אֲלֵא אָמַר,
 עִכְשָׁו אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים
 עִמָּדִי, אֲנִי צָרִיךְ שֶׁהַדִּין
 יִשְׁמַר אוֹתִי עַד שֶׁאֲשׁוּב
 בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי. אֲבָל
 כִּיּוֹן שֶׁאֲשׁוּב בְּשָׁלוֹם,

ספר אור הזוהר (עמוד 103)
 - פֶּרֶק אַ עֲנָף א' -
מעלת אמירת הזוהר והתקונים אפלו בלי הבנה
פח) המשך

לכן תפן בשיבתו סדר למוד מיוחד של גירסא בספר הזוהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה בתקנה הראשונה בשיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו כי רב הדבר ועצום מאד... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות פי אין פמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

גם אצל תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו מצינו חביבות מיוחדת ללמוד תורת הסוד, כבוד הרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב וכותו יגן עלינו אמן אשר העיד על עצמו ואמר: למדתי ושנתי ה"פרי עץ חיים" מאה ואחד פעמים.

ב"כסא מלך" תקון מ"ג פתב, כי למוד הזוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שבן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הפא מפני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.

מקור המאמר בזהר פרשת ויצא דף קנג ע"א
מעלת ישיבת ארץ ישראל

תָּא חַזִּי, (תהלים קז) **אֲשֶׁרִי שְׁמִרִי מִשְׁפָּט, דְּנִטְרִי**
מְהִימְנוּתָא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, בְּגִין דְקִדְשָׁא
בְרִיךְ הוּא, אִיהוּ מִשְׁפָּט. וּבְעֵי לִיה לְבַר נָשׁ לְנִטְרָא
דְלָא יִסְטִי לְאוֹרְחָא אַחְרָא, אֲלָא דִּיהָא נְטִיר מִשְׁפָּט,
בְּגִין דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אִיהוּ מִשְׁפָּט, דְכָל אֲרַחוּי
מִשְׁפָּט.

עוֹשֶׂה צְדָקָה בְּכָל יְעַת, (תהלים קל) **וְכִי בְכָל יְעַת יְכִיל**
בַּר נָשׁ לְמַעַבְד צְדָקָה. אֲלָא, מָאן דִּישְׁתַּדֵּל
בְּאוֹרְחוּי דְאוֹרֵייתָא, וְעֵבִיד צְדָקָה עִם אֵינּוֹן
דְּאַצְטְרִיכוּ לָהּ, דְכָל מָאן דְּעֵבִיד צְדָקָה עִם מְסַכְנָא,
אַסְגִּי הֵהִיא צְדָקָה לְעֵילָא וְתַתָּא.

תָּא חַזִּי, מָאן דְּאַשְׁתַּדֵּל בְּצְדָקָה, הֵהִיא צְדָקָה
דְּעֵבִיד, סָלִיק לְעֵילָא, וּמָטָא לְעֵילָא לְהֵהוּא
אַתְרָא דִיעֵקֵב, דְּאִיהוּ רְתִיכָא עֲלָאָה. וְאַמְשִׁיד בְּרַכָּאן
לְהֵהוּא אַתְר, מִמְּבוּעָא דְכָל מְבוּעִין. וּמֵהֵהִיא צְדָקָה,
אַמְשִׁיד וְאַרְבֵּי בְּרַכָּאן לְכָל אֵינּוֹן תַּתָּאי, וּלְכָל רְתִיכִין
וּלְכָל חִילִין, וּכְלָהוּ אַתְּבְּרַכָּאן וְאַתּוּסְפִין נְהוּרִין, בְּדָקָא
יָאוּת. בְּגִין דְכְּלָהוּ אֲקִרוּ יְעַת, וְדָא הוּא דְכְּתִיב, עוֹשֶׂה
צְדָקָה בְּכָל יְעַת.

הַמְעִין שֶׁל כָּל הַמְעִינּוֹת. וּמֵאוֹתָהּ הַצְדָקָה מְמַשֵּׁיד וּמְרַבֵּה בְּרַכּוֹת לְכָל אוֹתָם הַתַּחֲתוֹנִים וּלְכָל
הַמְרַכְּבוֹת וּלְכָל הַחִילּוֹת, וְכֻלָּם מִתְּבְּרַכִּים, וְנוֹסְפִים אוֹרוֹת כְּרָאוּי, מִשׁוּם שְׁכָלָם נִקְרְאוּ יְעַת,
וְזֵהוּ שְׁפָתוֹב עוֹשֶׂה צְדָקָה בְּכָל יְעַת.

בָּא רָאָה, אֲשֶׁרִי שְׁמִרִי
מִשְׁפָּט - שְׁשׁוּמְרִים הָאֲמוּנָה
שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
מִשׁוּם שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
הוּא מִשְׁפָּט, וְצָרִיךְ לְאָדָם
לְשָׁמֵר שְׁלֵא יִסְטֵה לְדַרְךְ
אַחֲרָת, אֲלָא שְׁיִהְיֶה שׁוֹמֵר
מִשְׁפָּט, מִשׁוּם שֶׁהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא הוּא מִשְׁפָּט, שְׁכָל
דְּרַכּוֹ מִשְׁפָּט.

עוֹשֶׂה צְדָקָה בְּכָל יְעַת - וְכִי
בְּכָל יְעַת יְכִיל אָדָם לְעֵשׂוֹת
צְדָקָה? אֲלָא מִי שְׁמַשְׁתַּדֵּל
בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה וְעוֹשֶׂה צְדָקָה
עִם אוֹתָם שְׁצָרִיכִים אוֹתָהּ.
שְׁכָל מִי שְׁעוֹשֶׂה צְדָקָה עִם
הָעֵנִי, מְרַבֵּה אוֹתָהּ צְדָקָה
לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה.

בָּא רָאָה, מִי שְׁמַשְׁתַּדֵּל
בְּצְדָקָה, אוֹתָהּ צְדָקָה
שְׁעוֹשֶׂה עוֹלָה לְמַעַלָּה
וּמַגִּיעָה לְמַעַלָּה לְאוֹתוֹ
הַמְּקוֹם שֶׁל יַעֲקֹב, שֶׁהוּא
מְרַכְּבָה עֲלֵיוֹנָה, וּמְמַשֵּׁיד
בְּרַכּוֹת לְמְקוֹם הַהוּא מִן

הַמְעִין שֶׁל כָּל הַמְעִינּוֹת. וּמֵאוֹתָהּ הַצְדָקָה מְמַשֵּׁיד וּמְרַבֵּה בְּרַכּוֹת לְכָל אוֹתָם הַתַּחֲתוֹנִים וּלְכָל
הַמְרַכְּבוֹת וּלְכָל הַחִילּוֹת, וְכֻלָּם מִתְּבְּרַכִּים, וְנוֹסְפִים אוֹרוֹת כְּרָאוּי, מִשׁוּם שְׁכָלָם נִקְרְאוּ יְעַת,
וְזֵהוּ שְׁפָתוֹב עוֹשֶׂה צְדָקָה בְּכָל יְעַת.

בֹּא רֵאֵה, בְּזִמְנֵי שְׁהִיּוּ יִשְׂרָאֵל
 בְּאַרְצֵי הַקְּדוּשָׁה, הֵם הָיוּ
 מוֹשְׁכִים בְּרִכּוֹת מִמְעַלָּה
 לְמַטָּה. וְכִשְׂיִצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִן
 הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה, נִכְנְסוּ תַּחַת
 רְשׁוֹת אַחֲרַת, וְנִמְנְעוּ
 הַבְּרִכּוֹת מִן הָעוֹלָם.

בֹּא רֵאֵה, יַעֲקֹב הָיָה תַּחַת
 רְשׁוֹת קְדוּשָׁה. כִּיּוֹן שְׂיִצְא מִן
 הָאָרֶץ, נִכְנְס לְרְשׁוֹת אַחֲרַת.
 וְטָרַם שֶׁנִּכְנְס תַּחַת רְשׁוֹת
 אַחֲרַת, הִתְגַּלָּה עָלָיו הַקְּדוּשָׁה
 בְּרוּךְ הוּא בְּחִלּוֹם וְרֵאֵה כָּל
 מַה שְׂרָאָה, וְהִלְכוּ עִמּוֹ
 מִלְּאָכִים קְדוּשִׁים, עַד שְׂיִשֵּׁב
 עַל הַבָּאָר. וְכִיּוֹן שְׂיִשֵּׁב עַל
 הַבָּאָר עָלוּ אֵלָיו הַמַּיִם, וְכִן
 הָיָה מְשֵׁה, שְׂמִשָּׁם הַזְּדִמְנָה לוֹ
 שְׁלָה לְהִתְחַבֵּר עִמּוֹ.

תָּא חַיּוּ, בְּזִמְנָא דְהוּוּ יִשְׂרָאֵל בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, אִינוּן
 הוּוּ מְשֻׁכֵי בְרִכְאָן מְלַעִילָא לְתַתָּא, וְכַד נְפְקוּ
 יִשְׂרָאֵל מֵאַרְעָא קְדִישָׁא, עָאלוּ תַחּוֹת רְשׁוֹ אַחְרָא,
 וּבְרִכְאָן אַתְמַנְעוּ מֵעֲלָמָא.

תָּא חַיּוּ, יַעֲקֹב הָוָה תַּחּוֹת רְשׁוֹ קְדִישָׁא, כִּיּוֹן דְנִפְק
 מֵאַרְעָא, עָאל בְּרְשׁוֹ אַחְרָא, וְעַד לָא עָאל
 תַּחּוֹת רְשׁוֹ אַחְרָא, אַתְגְּלִי עָלֵיהּ קְדִישָׁא בְּרִידָא הוּא
 בְּחֲלָמָא, וְחַמָּא כָּל מַה דְחַמָּא, וְאִזְלוּ עִמֵּיהּ מִלְּאָכִין
 קְדִישִׁין, עַד דִּיתִיב עַל בִּירָא. וְכִיּוֹן דִּיתִיב עַל בִּירָא,
 סְלִיקוּ מֵיָא לְגַבֵּיהּ, וְכִן הָוָה מְשֵׁה, דְמִתְמָן אִזְדִּמְנַת
 לֵיהּ אַתְתִּיהּ. רְוָא דְמַלְאָה, בִּירָא לָא סְלָקָא, אֲלָא כַּד
 חַמָּא קְשָׁרָא דִילֵיהּ לְאַתְחַבְרָא בְּהִידֵיהּ.

אֲשֶׁתּוֹ. סוּד הַדָּבָר - הַבָּאָר לֹא עוֹלָה אֶלָּא כְּשֶׁרוֹאָה אֶת הַקֶּשֶׁר

סֵפֶר אֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 103)
 - פֶּרֶק אַ עֲנָף א' -
 מַעֲלַת אֲמִירַת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים אֶפְלוּ בְּלֵי הַבְּנָה
 (פַּח הַמִּשְׁךְ)

גַּם בְּתַקוּן ל' כְּתַב, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כַּמָּה גְדוֹל חַיּוֹב עַל תְּלִמִיד חָכֵם לְלַמֵּד קִבְלָהּ. וְעַנְשָׁם כַּמָּה גְדוֹל אִם
 אִינֵם לוֹמְדִים קִבְלָהּ וְגוֹרֵם אַרְךָ גְּלוּתָא כִּי הֵם מְעַכְבִּים הַגְּאֻלָּה רַחֲמֵנָא לִיְצֵלָן, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשַׁעַה אַחַת
 בְּלַמּוּד הַקִּבְלָהּ מַה שְׂלֹא נַעֲשֶׂה בְּלַמּוּד חֲדָשׁ יָמִים בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה, כִּי גְדוֹל כַּחַה לְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה.
 כָּאֵן הַמְּקוֹם לְהַאֲרִיךְ מִכַּמָּה וְכַמָּה מְקוּרוֹת הַמַּחֲשִׁיבִים מְאֹד אֶת לַמּוּד סֵפֶר הַזֶּהָר דְּנִקָּא בִּימֵינוּ, דוֹר
 עֲקִבְתָא דְּמִשְׁיחָא, כֵּן מוּבָא בְּסֵפֶר אֹר יִשְׂרָיִם מִירָא דְכִיָּא שְׂכַתְבּוּ: קְדָם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ תַּתְּנַבֵּר מִינּוֹת
 וְאִפְיֻקְרוּסוֹת רַחֲמֵנָא לִיְצֵלָן בְּעוֹלָם. הַעֲצָה לָזֶה לְהַזְהִיר בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים הַלְלוּ, הַאֲחֵד לְאִמּוֹר בְּכָל יוֹם
 זֶהָר אֶף עַל פִּי שְׂאִינוּ מִבֵּין מַה שְׂאוּמֵר, כִּי אֲמִירַת זֶהָר מְסַגְּלַת לְטַהֲרַת הַלֵּב.
 וּמוֹסִיף לְבָאָר בְּמַקְדֵּשׁ מְלִד לְתַקוּנֵי זֶהָר, שְׂפַל הַעוֹסֵק בְּסֵפֶר זֶה מְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה וְעוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ גְּדוֹל
 לִיּוֹצְרוֹ, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב: כָּאלוּ פְּדָאֵנִי אֲנִי וּבְנֵי מִן הַגְּלוּת כו'. כִּי כִּד גְּזַר הַבּוֹרָא שְׂלֹא יִתְגַּלָּה וְיִהְיֶה גְנוּז
 עַד סוּף יוֹמֵיָא דְבִגְיָנָה יְבוֹא דְרוֹר, כִּי סְגָלָה זֶה בּוֹ וְלֹא בּוֹזְלָתּוֹ.

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
 נִיתֵן לְקַבֵּל בְּחִינַם לְזִיכּוּי הַרְבִּים בַּלְבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֶצֶל מַלְכוּת דּוּד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת ויצא דף קנו ע"א-ב
הברואים העליונים והתחתונים קשורים זה בזה

וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן בְּיָמֵי קְצִיר חֲטִיָּם וַיִּמְצָא דוֹדָאִים בְּשָׂדֵהָ.
רַבִּי יִצְחָק פָּתַח וְאָמַר, (תהלים
קד) מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂי ה' כָּלֵם
בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ
קִנְיָנָה. הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאֵרוֹהוּ
בְּכֹמָה מְקוֹמוֹת. אֲלֵא מִי יִכּוֹל
לְמַנּוֹת אֶת מַעֲשֵׂי הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהֵנָּה כֹּמָה
צְבָאוֹת וּמַחְנֹת מְשֻׁנִּים זֶה
מִזֶּה שְׂאִין לָהֶם חֲשֻׁבוֹן, וְכֹלֵם
בְּפַעַם אַחַת, כְּמוֹ פְטִישׁ
שְׂמוּצִיא זִיקִים לְכֹל הַצְּדָדִים
בְּפַעַם אַחַת, כִּף הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מוֹצִיא כֹּמָה מִיָּנִים
וּמַחְנֹת מְשֻׁנִּים זֶה מִזֶּה שְׂאִין
לָהֶם חֲשֻׁבוֹן, וְכֹלֵם בְּפַעַם
אַחַת.

בֵּא רְאֵה, בְּדַבּוּר וּבְרוּחַ יַחַד
נַעֲשֶׂה הָעוֹלָם, שְׁכַתּוֹב בְּדַבֵּר
ה' שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָל
צָבָאָם. בְּדַבֵּר ה' - זֶה הַדַּבּוּר.
וּבְרוּחַ פִּי - זֶה הָרוּחַ. זֶה בְּלִי

זֶה לֹא הוֹלֵךְ, וְנִכְלָלִים זֶה עִם זֶה וַיּוֹצֵאִים מֵהֶם כֹּמָה צְבָאוֹת לְצְבָאוֹת, וְהַפֵּל
בְּפַעַם אַחַת.

וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן בְּיָמֵי קְצִיר חֲטִיָּם וַיִּמְצָא דוֹדָאִים
בְּשָׂדֵהָ. (בראשית 2) רַבִּי יִצְחָק פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קד)

מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂי ה' כָּלֵם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֵאָה
הָאָרֶץ קִנְיָנָה. הֵאֵי קָרָא אוֹקְמוּהָ, בְּכֹמָה אֶתֶר. אֲלֵא,
מֵאֵן יִכִּיל לְמַמְנֵי עוֹבְדוֹי דְּקוֹדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא. דְּהָא
כֹּמָה חִילִין וּמִשְׁרִיין, מִשְׁנַיִן דָּא מִן דָּא, דְּלִית לוֹן
חוּשְׁבָנָא. וְכֹלְהוּ בּוֹמְנָא חָדָא, כְּמַרְזֵפָא דְּאַפִּיק זִיקִין
לְכָל סְטָרִין בּוֹמְנָא חָדָא. כִּף קְדֻשָׁא בְּרוּךְ הוּא, אֲפִיק
כֹּמָה זִינִין וּמִשְׁרִיין מִשְׁנַיִן דָּא מִן דָּא, דְּלִית לוֹן
חוּשְׁבָנָא וְכֹלְהוּ בּוֹמְנָא חָדָא.

תָּא חַוִּי, בְּדַבּוּרָא וּבְרוּחָא כְּחָדָא, אֶתְעַבֵּיד עֲלֵמָא,
דְּכְתִיב (תהלים 22) בְּדַבֵּר ה' שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי

כָּל צָבָאָם. בְּדַבֵּר ה', דָּא דַּבּוּרָא. וּבְרוּחַ פִּי, דָּא
רוּחָא. דָּא בְּלֵא דָּא לֹא אָזִיל, וְאֶתְכַלִּיל דָּא בְּדָא,
וְנַפִּיק מִנֵּיהּ כֹּמָה חִילִין לְחִילִין, וּמִשְׁרִיין לְמִשְׁרִיין,
וְכֹלָא בּוֹמְנָא חָדָא.

תָּא חַזִּי כִּד בָּעָא קִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא לְמַבְרִי עַלְמִין,
אֲפִיק חַד נְהוּרָא סְתִימָאָה. דְּמִן הַהוּא נְהוּרָא,
נְפִקִין וְנְהָרִין כָּל אֵינוֹן נְהוּרִין דְּאֵתְנַלְיִין. וּמִהַהוּא
נְהוּרָא, נְפִקִין וְאֵתְפִשְׁטוּ וְאֵתְעֵבִידוּ שְׂאֵר נְהוּרִין
וְאִיהוּ עַלְמָא עֲלָאָה.

תו, אֵתְפִשְׁט הַאי נְהוּרָא עֲלָאָה, וְעֵבִיד אוּמְנָא,
נְהוּרָא דְלָא נְהִיר, וְעֵבִיד עַלְמָא תַתָּאָה. וּבְגִין
דְּאִיהוּ נְהוּרָא דְלָא נְהִיר, בְּעֵי לְאֵתְקַשְׂרָא לְעֵילָא, ^(ד)
בְּעֵי לְאֵתְקַשְׂרָא לְתַתָּא, וּבְקִשּׁוּרָא דְלְתַתָּא,
אֵתְקַשְׂר לְאֵתְנַהָרָא בְּקִשּׁוּרָא דְלְעֵילָא. וְהַאי נְהוּרָא
דְלָא נְהִיר, בְּקִשּׁוּרָא דְלְעֵילָא, אֲפִיק כָּל חֵילִין
וּמִשְׂרִיין לְזִינִין סְגִיָּאין, הָדָא הוּא דְכְּתִיב מָה רַבּוּ
מַעֲשֵׂיךָ ה' כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ וְגו'.

וְכָל מָה דִּי בְּאַרְעָא, הָכִי נָמִי לְעֵילָא. וְלִית לָךְ מְלָה
זְעִירָא בְּהַאי עַלְמָא, דְלָא תְלִיָּא בְּמְלָה אַחְרָא
עֲלָאָה דְאֵתְפִקְדָא עֲלֵיהּ לְעֵילָא, בְּגִין דְּכִד אֵתְעַר
הַאי לְתַתָּא, אֵתְעַר הַהוּא דְאֵתְפִקְדָא עֲלֵיהּ לְעֵילָא,
דְּכָלָא אֵתְאַחַד דָּא בְּדָא.

בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׂלָא תְלוּי בְּדָבָר אַחַר עֲלִיוֹן שְׁהַתְּמַנָּה עֲלִיו לְמַעְלָה. מִשּׁוּם שְׂפִשְׁמַתְעוֹרָר זֶה
שְׂלַמְטָה, מַתְעוֹרָר אוֹתוֹ שְׁהַתְּמַנָּה עֲלִיו לְמַעְלָה, שְׁהַכֵּל נֶאֱחָז זֶה עִם זֶה.

בֹּא רְאֵה, כְּשֶׁרְצָה הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְבְרָא אֶת
הָעוֹלָמוֹת, הוֹצִיא אוֹר נִסְתָּר
אֶחָד, שְׂמֵהָאוֹר הַהוּא יוֹצְאִים
וּמְאִירִים כָּל אוֹתָם הָאוֹרוֹת
שֶׁהַתְּגַלּוּ, וּמְאוֹתוֹ הָאוֹר
יוֹצְאִים וְהַתְּפִשְׁטוּ וְנַעֲשׂוּ
שְׂאֵר הָאוֹרוֹת, וְהוּא הָעוֹלָם
הָעֲלִיוֹן.

וְעוֹד, הָאוֹר הָעֲלִיוֹן הַזֶּה
הַתְּפִשְׁט וְעֲשָׂה אֲמֵן, אוֹר
שְׂאִינוּ מְאִיר, וְעֲשָׂה אֶת
הָעוֹלָם הַתְּחַתּוֹן. וּמִשּׁוּם
שֶׁהוּא אוֹר שְׂלָא מְאִיר, רוֹצֵה
לְהַתְּקַשֵּׁר לְמַעְלָה, רוֹצֵה
לְהַתְּקַשֵּׁר לְמַטָּה. וּבְקִשּׁוּר
שְׂלַמְטָה נִקְשֵׁר לְהֵאִיר בְּקִשּׁוּר
שְׂלַמְטָה. וְהָאוֹר הַזֶּה שְׂאִינוּ
מְאִיר בְּקִשּׁוּר שְׂלַמְטָה,
מוֹצִיא אֶת כָּל הַחֵילוֹת
וְהַמְּחַנּוֹת לְמִינֵים רַבִּים. זֶהוּ
שְׂכַתּוֹב מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ ה'
כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ וְגו'.

וְכָל מָה שֶׁבְּאַרְץ כָּף גַּם
לְמַעְלָה, וְאִין לָךְ דְּבָר קָטָן
בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׂלָא תְלוּי בְּדָבָר אַחַר עֲלִיוֹן שְׁהַתְּמַנָּה עֲלִיו לְמַעְלָה. מִשּׁוּם שְׂפִשְׁמַתְעוֹרָר זֶה
שְׂלַמְטָה, מַתְעוֹרָר אוֹתוֹ שְׁהַתְּמַנָּה עֲלִיו לְמַעְלָה, שְׁהַכֵּל נֶאֱחָז זֶה עִם זֶה.

מקור המאמר בזהר פרשת ויצא דף קסג ע"א
בתורה רמוזים סודות גדולים

וַיֵּצֵג אֶת הַמְּקֻלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל בְּרֹהֲטִים וְגו'. (בראשית 2)

פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (משלי ט) אִם חֲכַמְתָּ חֲכַמְתָּ לָךְ וְלִצְתָּ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא. אִם חֲכַמְתָּ חֲכַמְתָּ לָךְ, תָּא חַוִּי, וְוִי לְאִינוֹן חִיבִי עֲלֵמָא, דְּלֹא יִדְעִין וְלֹא מִשְׁגִּיחִין בְּמִלֵּי דְאֹרִייתָא. וְכַד אִינוֹן מִשְׁגִּיחִין בְּהַ, בְּגִין דְּלִית לֹון סְכֻלְתָּנוּ, מְלִין דְּאֹרִייתָא דְּמִיִּין בְּעֵינֵיהוּ כְּאִילוּ כְּלָהוּ מְלִי רִיקְנִיָּא, וְלִית בְּהוּ תוֹעֵלְתָא. וְכֹלָא בְּגִין דְּאִינוֹן רַקְנִין מִדְּעַתָּא וְסְכֻלְתָּנוּ. דְּהָא כָּל מִלֵּי דְאֹרִייתָא, כְּלָהוּ מְלִין עֲלָאִין וְיִקְרִיִּין. וְכָל מְלָה וּמְלָה כְּתִיב בְּהַ (משלי ג) יִקְרָה הִיא מִפְּנִינִים וְכָל חֲפָצִים לֹא יִשְׁווּ בְּהַ (בְּאֹרִייתָא).

וְכָל אִינוֹן טַפְּשִׁין, אֲטִימִין דְּלִבָּא, כַּד חֲמָאן מְלִי דְאֹרִייתָא, לֹא דִי לֹון דְּלֹא יִדְעִי, אֶלָּא דְאִינוֹן אֲמַרִי, דְּאִינְהוּ מְלִין פְּגִימִין, מְלִי דְלִית בְּהוּ תוֹעֵלְתָא. וְוִי לֹון, כַּד יִתְבַּע לֹון קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עֲלִבּוֹנָא דְאֹרִייתָא, וְיִתְעַנְשׁוֹן עוֹנְשָׁא דְמַרְדֵּי בְּמֵאֲרִיהוֹן.

וַיֵּצֵג אֶת הַמְּקֻלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל בְּרֹהֲטִים וְגו'. פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (משלי ט) אִם חֲכַמְתָּ חֲכַמְתָּ לָךְ וְלִצְתָּ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא. אִם חֲכַמְתָּ לָךְ - בָּא רֵאָה, אוֹי לְאוֹתָם רִשְׁעֵי הָעוֹלָם שְׂלֹא יוֹדְעִים וְלֹא מִשְׁגִּיחִים בְּדַבְּרֵי תוֹרָה. וְכִשְׁהֵם מִשְׁגִּיחִים בְּהַ - מִשׁוּם שְׂאִין לָהֶם שְׂכָל, דְּבַרִי הַתּוֹרָה נִרְאִים בְּעֵינֵיהֶם כְּאִלוּ כְּלָם מְלֵאִים רִיקְנוֹת וְאִין בְּהֶם תוֹעֵלְתָא, וְהַכֵּל מִשׁוּם שְׁהֶם רִיקְנִים מִדְּעַת וְשְׂכָל, שְׁהֵרִי כָּל דְּבַרִי הַתּוֹרָה, כְּלָם דְּבַרִים עֲלִיוֹנִים וְנִכְבְּדִים, וְכָל דְּבַר וְדְבַר שְׁכָתוּב בְּהַ יִקְרָה הִיא מִפְּנִינִים וְכָל חֲפָצִים לֹא יִשְׁווּ בְּהַ [בְּתוֹרָה].

וְכָל אוֹתָם הַטְּפָשִׁים אֲטוּמֵי הֵלֵב, כְּשֵׁרוֹאִים דְּבַרִי תוֹרָה, לֹא דִי לָהֶם שְׂלֹא

יוֹדְעִים, אֶלָּא שְׁהֶם אוֹמְרִים שְׁהֶם דְּבַרִים פְּגוּמִים, דְּבַרִים שְׂאִין בְּהֶם תוֹעֵלְתָא. אוֹי לָהֶם כְּשִׁיתְבַּע אוֹתָם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת עֲלִבּוֹן הַתּוֹרָה, וְיִעַנְשׁוּ עוֹנְשׁ שְׁמוֹרְדִים בְּרַבּוֹנָם.

מה פתוב בתורה? פי לא דבר רק הוא מכם. ואם הוא רק - הוא מכם, שהרי כל התורה מלאה מכל אבנים טובות ומרגליות יקרות מכל הטובות של העולם, כמו שנאמר וכל חפצים לא ישוו בה, ואיך יאמרו שהיא ריקה?!

ושלמה המלך אמר, אם חכמת חכמת לך. שכאשר יתחכם אדם בתורה, זוהי תועלת לו, שהרי בתורה לא יכול להוסיף אפלו אות אחת. ולצת לבדך תשא, שהרי התורה לא יגרע כלום מהשבח שלה, והליצנות היא שלו ונשארת בו להאביד אותו מן העולם הזה ומן העולם הבא.

מה פתיב באורייתא, (דברייס לב) פי לא דבר רק הוא מכם, ואי איהו רק מכם איהו, דהא אורייתא כלא, מלייא מכל אבנין טבין ומרגלאן יקירין, מכל טבין דעלמא. כמה דאת אמר וכל חפצים לא ישוו בה, והיך יימרון דאיהו ריקניא.

ושלמה מלכא אמר, אם חכמת חכמת לך, דכד יתחכם בר נש באורייתא, תועלתא דיליה איהו. דהא באורייתא לא יכיל לאוספא אפילו את אחת. ולצת לבדך תשא, דהא אורייתא, לא יגרע משבחה כלום, וליצנותא, דיליה איהו, ואשתאר ביה לאובדא ליה מהאי עלמא ומעלמא דאתי.

כלום מהשבח שלה, והליצנות היא שלו ונשארת בו להאביד אותו מן העולם הזה ומן

ספר אור הזהר (עמוד 103)
 - פרק א ענף א' -
 מעלת אמירת הזהר והתקונים אפלו בלי הבנה
 (פח) המשך

בראות רבי שמעון בן יוחאי ברוח קדשו ענין זה, צוה לרבי אבא לכתב ספר הזהר בדרך העלם להיותו מצנע למשמרת עד דרא בתרא קריב ליומיה מלכא משיחא, כדי שבזכות המתעסקים בו תצמח הגאולה בימינו בעזרת השם כנזכר בפרשת ויחי (דף ר"ז), על דא פתיב: קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן כו' למשמרת, לאצנעותא, והבן זה מאד. (הרב חיים ויטאל זלה"ה בהקדמתו לשער ההקדמות).

הנה מבאר בשל"ה, עשרה מאמרות, מאמר ראשון, שהתבור מהזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים יבוא משיח, פי אז תמלא הארץ דעה בסבתו, אשר זו תהיה סבה קרובה לביאתו. וזהו שאמר ובגיניה ושבתם איש אל אחוזתו וכו', כדי שבזכותו יגאלו ישראל, בשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצדק הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם פסח ובדם מילה, בן גאולה העתידה לא תהיה הגאולה עד שישבו לתוספות הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה.

ולשון דגל מחנה אפרים פרשת שמיני: וזהו דרש דרש משה, הינו כשיתגלה (פי בכל דור ודור יש בחינת משה, ואיתא דרבי שמעון בן יוחאי היה בחינת משה), וידרש מה שדרש כבר משה, הינו רבי שמעון בן יוחאי, ספר הזהר, אז והנה שרף, הינו שיתבטלו כל הקלפות וממילא יהיה הגאולה שיבנה במהרה בימינו אמן סלה ועד.

מקור המאמר בזהר פרשת ויצא דף קמ"א ע"א-ב
מעלת הנושא אשה

וַיַּעֲקֹב הַלֵּךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים. (בראשית)
 (ב) רַבִּי אֲבָא פָתַח וְאָמַר, (בראשית ה) זָכַר וּנְקָבָה
 בְּרָאם וְגו', כַּמָּה אֵיךְ לָן לְאַסְתַּכְּלָא בְּמַלְי דְּאוֹרֵייתָא.
 וְוִי לֹזֵן לְאִינוּן אֲטִימִי לְבָא וּסְתִימִין עֵינִין, הָא
 אוֹרֵייתָא קְאִירִי קַמֵּיהוֹ, (משלי ט) לָכֹן לַחֲמוּ בְּלַחְמִי וּשְׂתוּ
 בֵּינָן מִסְכְּתִי. (שם) מִי פְתִי יִסּוּר הֵנָּה חֶסֶד לֵב אֲמָרָה
 לוֹ, וְלִית מָאן דִּישְׁגַּח.

תָּא חֲזִי, הָאִי קְרָא, אֵיךְ בֵּיה רְזִין עֲלָאִין, אִיהוּ לְגוֹ,
 וְאִיהוּ לְבַר. זָכַר וּנְקָבָה בְּרָאם, אֲשֶׁתִּמַּע לְהָאִי
 גְּוֹנָא, וְאֲשֶׁתִּמַּע לְהָאִי גְּוֹנָא. וְאֲשֶׁתִּמַּע דְּשִׁמְשָׁא
 וְסִיְהָרָא בְּחַבְוֹרָא חָדָא אִינוּן, דְּכִתִּיב בְּרָאם. כַּמָּה
 דַּאֲתָּ אָמַר, (חבקוק א) שֶׁמֶשׁ יָרַח עֶמֶד זְבוּלָה. וְאֲשֶׁתִּמַּע,
 דְּאָדָם וְחָוָה כְּחָדָא אֲתַבְּרִיאוּ, בְּזוּוּגָא חַד. וְכִיּוֹן
 דְּאֲשֶׁתִּפְחוּ בְּזוּוּגָא חַד, מִיָּד וַיִּבְרָךְ אֹתָם. דְּלִית
 בְּרַכְתָּא שְׂרִיא, אֲלָא בְּאֲתַר דְּאֲשֶׁתִּפְחוּ דְּכַר וְנוֹקְבָא.
 וְחָוָה נְבְרָאוּ יַחַד בְּזוּוּג אַחַד, וְכִיּוֹן שְׁנַמְצָאוּ בְּזוּוּג אַחַד, מִיָּד וַיִּבְרָךְ אֹתָם, שְׂאִין הַבְּרָכָה שׁוֹרָה
 אֲלָא בְּמִקּוּם שְׁנַמְצָאִים זָכַר וּנְקָבָה.

וַיַּעֲקֹב הַלֵּךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ
 בּוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים. רַבִּי אֲבָא
 פָתַח וְאָמַר, (בראשית ה) זָכַר
 וּנְקָבָה בְּרָאם וְגו'. כַּמָּה יֵשׁ
 לָנוּ לְהַסְתַּכְּלָא בְּדַבְרֵי הַתּוֹרָה.
 אוֹי לָהֶם לְאוֹתָם אֲטוּמֵי הַלֵּב
 וּסְתוּמֵי הָעֵינַיִם. הֵנָּה הַתּוֹרָה
 קוֹרְאָת לְפָנֵיהֶם, (משלי ט) לָכֹן
 לַחֲמוּ בְּלַחְמִי וּשְׂתוּ בֵּינָן
 מִסְכְּתִי. מִי פְתִי יִסּוּר הֵנָּה
 חֶסֶד לֵב אֲמָרָה לוֹ, וְאִין מִי
 שִׁישְׁגַּיִח.

בֵּא רָאָה, בְּפִסּוּק הַזֶּה יֵשׁ
 סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים, הוּא בְּפָנִים
 וְהוּא בְּחוּץ. זָכַר וּנְקָבָה
 בְּרָאם, נִשְׁמַע לְצוּרָה הַזֹּה
 וְנִשְׁמַע לְצוּרָה הַזֹּה, וְנִשְׁמַע
 שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ וְהַלְּבָנָה הֵם בְּחַבְוֹר
 אַחַד, שְׁכַתּוּב בְּרָאם, כְּמוֹ
 שְׁנַאֲמַר (חבקוק א) שֶׁמֶשׁ יָרַח
 עֶמֶד זְבוּלָה. וְנִשְׁמַע שְׁאָדָם
 יַחַד נְבְרָאוּ יַחַד בְּזוּוּג אַחַד, מִיָּד וַיִּבְרָךְ אֹתָם, שְׂאִין הַבְּרָכָה שׁוֹרָה

בֹּא רֵאֵה, כְּשִׁיֵּצֵא יַעֲקֹב לְלַכְתּוֹ לְחָרֶן, הֲיִהְיֶה לְבָדוֹ, שְׂלֵא נִשְׂא, מַה כְּתוּב? וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם וְגו', וְלֹא הִשִּׁיבוּ לוֹ אֶלָּא בַחֲלוּם. כָּעֵת שֶׁנִּשְׂא, וְהָיָה בָּא עִם כָּל הַשְּׂבָטִים, כְּבִיכּוֹל הַמַּחְנֹת הָעֲלִיוֹנִים פָּגְשׁוּ בוֹ וְהִתְחַנְּנוּ לוֹ, שְׂכַתוֹב וַיִּפְגַּעוּ בוֹ. הֵם חֲזָרוּ לְהַפְגִּישׁ בוֹ. בְּרֵאשׁוֹנָה - וַיִּפְגַּע הוּא בְּמָקוֹם, וְכָעֵת הֵם - וַיִּפְגַּעוּ בוֹ.

מִשׁוּם שֶׁבִשְׂבִיל יַעֲקֹב וּבְאוֹתָם הַשְּׂבָטִים הֵם מְשֻׁקִים, מִן הַמַּיִם שֶׁל הַיָּם הַגָּדוֹל. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא בְּרֵאשׁוֹנָה בְּלִילָה בַחֲלוּם, וְכָעֵת בְּמַרְאֵה הָעֵינַי וּבִיּוֹם. זֶהוּ שְׂכַתוֹב וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחְנֵה אֱלֹהִים זֶה וְגו'.

בְּמָה הִכִּיר אוֹתָם? אֶלָּא רָאָה שֶׁהֵם הָיוּ אוֹתָם שָׂרָאָה בַחֲלוּם, מִשׁוּם כִּי קָרָא לָהֶם מַחְנָיִם, מַחְנֹת שֶׁנִּרְאוּ לְמַעַלָּה וּמַחְנֹת שֶׁנִּרְאוּ לְמַטָּה. לָמָּה נִתְגַּלּוּ לְפָגֵשׁ אוֹתוֹ? אֶלָּא הַשְּׂכִינָה הִלְכָה

תָּא חַיִּי, כִּד נִפְקַי יַעֲקֹב לְמִיתָדָּ לְחָרֶן, בְּלַחֲדוּי הָוָה, דְּלֹא אִינְסִיב. מַה כְּתִיב, (בראשית כח) וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם וְגו', וְלֹא אֶתִיבוּ לֵיהּ אֶלָּא בַחֲלֻמָּא, הַשְּׂתָא דְאִינְסִיב וְהָוָה אֶתִּי בְּכֻלְהוּ שְׂבָטִין. כְּבִיכּוֹל מִשְׂרַיִן עֲלֵאִין, פָּגְעִין בֵּיהּ, וְאִתְחַנְּנוּ לֵיהּ. דְּכְתִיב וַיִּפְגַּעוּ בוֹ, אִינּוֹן אֶהְדָּרוּ לְמַפְגַּע בֵּיהּ. בְּקַדְמִיתָא אִיהוּ וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם, הַשְּׂתָא אִינּוֹן וַיִּפְגַּעוּ בוֹ.

בְּגִין דְּכַנְיָנִיהּ דִּיעֲקֹב וּבְאִינּוֹן שְׂבָטִין, אִתְשַׁקְּיִין אִינּוֹן מִמַּיָּא דִּימָא רַבָּא. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא בְּקַדְמִיתָא בְּלִילָה בַחֲלֻמָּא. הַשְּׂתָא בְּחִיזוֹ דִּיעִנָּא, וּבִימָמָא. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (בראשית לב) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחְנֵה אֱלֹהִים זֶה וְגו'.

בְּמָה (דף קסח ע"ב) אִשְׁתַּמּוּדַע לוֹן, אֶלָּא חֲמָא, דְאִינּוֹן הָוּוּ, אִינּוֹן דְּחֲמָא בַחֲלֻמָּא, בְּגִינֵי כִּי קָרָא לוֹן מַחְנָיִם, מִשְׂרַיִן דְאִתְחַזּוּ לְעֵילָא, וּמִשְׂרַיִן דְאִתְחַזּוּ לְתַתָּא. אִמָּאי אִתְגַּלְיָאוּ לְמַפְגַּע לֵיהּ. אֶלָּא שְׂכִינְתָּא אֲזֻלָּא לְגַבִּיָּהּ, לְנִטְלָא לְבֵיתֵיהּ. וּמַחְפָּא לֵיהּ לְבַנְיָמִן, לְנִטְלָא בֵּיתָא עֲמִיָּה דִיעֲקֹב כְּדָקָא יָאוּת. וּכְדִין כְּתִיב, (ירמיה חו) וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מַחְרִיד. כְּרוּךְ יִי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. (ע"כ פרשת ויצא)

אֵלָיו לְטַל אֶת בֵּיתוֹ, וּמַצְפָּה לְבַנְיָמִין לְטַל אֶת הַבַּיִת עִם יַעֲקֹב כְּרָאוּי, וְאִז כְּתוּב וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מַחְרִיד. כְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

מקור המאמר בזהר פרשת מקץ דף קצז ע"ב
סוד ויהי נעם במוצאי שבת

דָּבָר אַחֵר, עֲלֵמָא דְאַתֵּי אֶקְרִי נַעַם, וְכֵד אֲתֵּר
עֲלֵמָא דְאַתֵּי, כָּל חֵדוֹ וְכָל טִיבוֹ וְכָל נְהוּרִין
וְכָל חֵירוֹ דְעֲלֵמָא אֲתֵּר, וּבְגִינֵי כֶּךָ אֶקְרִי נַעַם.

וְעַל דָּא תְּנִינָן, חֵיבִין דִּיהוֹן בְּגִיהֲנָם, בְּשַׁעְתָּא
דְעָאל שַׁבְתָּא, נְיִיחִין כְּלָהוּ, וְאִית לְהוּ חֵירוֹת
וְנִיחָא. בְּשַׁעְתָּא דְנַפִּיק שַׁבְתָּא, אִית לָן לְאַתְעָרָא
חֵירוֹ עֲלָאָה עֲלָנָא, דְנִשְׁתַּזִּיב מִהֵוּא עוֹנָשָׁא דְחֵיבֵי
דְאַתְדָּנוּ (ס"א דְאַתְדָּנוּ) מִהֵוּא שַׁעְתָּא וְלֵהֲלָאָה. וְאִית
לָן לְאַתְעָרָא וְלִימָא, (תהלים ז) וְיֵהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ
עֲלֵינוּ. דָּא הוּא נַעַם עֲלָאָה, חֵירוֹ (ס"א חֵירוֹ) דְכֻלָּא, וְעַל
דָּא דְרַכִּיָּה דְרַכִּי נַעַם.

וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם, מָאן נְתִיבוֹתֶיהָ. אֲלִין אִינוּן
שְׁבִילִין דְנַפְקִין מִלְעִילָא, וְכְלָהוּ נָקִיט לֹון בְּרִית
יְחִידָא, דְאִיהוּ אֶקְרִי שָׁלוֹם, שְׁלָמָא דְבֵיתָא. וְאָעִיל
לֹון לִימָא רַבָּא, כֵּד אִיהוּ בְּתוּקְפִיהָ, וְכֵדִין יְהִיב לִיהָ
שְׁלָמָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם (ע"ב).

נְתִיבוֹתֶיהָ? אֵלוּ הֵם הַשְּׁבִילִים שְׂיוּצָאִים מִלְמַעְלָה, וְאֵת כָּלֵם לֹוקחַ הַבְּרִית הַיְחִידִי שְׁנַקְרָא
שָׁלוֹם, שָׁלוֹם הַבֵּית, וּמְכַנֵּס אוֹתָם לַיָּם הַגָּדוֹל כְּשֶׁהוּא בְּגִבּוֹרָתוֹ, וְאִזּוּ נוֹתֵן לוֹ שָׁלוֹם. זֶהוּ
שְׁכַתוֹב וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם. בֵּא רָאָה, יוֹסֵף הָיָה בְּרִית שָׁלוֹם, וְהָיָה מִלְךָ בְּמִצְרַיִם וְשִׁלִּיט
עַל הָאָרֶץ, וַיַּעֲקֹב, מִשּׁוּם שֶׁהִסְתַּלְקָה מִמֶּנּוּ הַשְּׂכִינָה, לֹא הָיָה יוֹדֵעַ.

דָּבָר אַחֵר - הָעוֹלָם הַבָּא
נִקְרָא נַעַם, וְכִשְׁמַתְעוֹרֵר
הָעוֹלָם הַבָּא, כָּל הַשְּׂמֻחָה
וְכָל הַטּוֹב וְכָל הָאוֹרוֹת וְכָל
הַחֵירוֹת שֶׁל הָעוֹלָם
מִתְעוֹרְרִים, וּמִשּׁוּם כֶּךָ נִקְרָא
נַעַם.

וְעַל זֶה שְׁנִינָנוּ, הַרְשָׁעִים שֶׁל
הַגִּיְהֲנָם, בְּשַׁעְתָּא שְׁנַכְנַסְתָּ
הַשַּׁבָּת, כָּלֵם נַחִים, וַיֵּשׁ לָהֶם
חֵירוֹת וּמְנוּחָה. בְּשַׁעְתָּא
שְׂיוּצָאת הַשַּׁבָּת, יֵשׁ לָנוּ
לְעוֹרֵר שְׂמֻחָה עֲלֵינוּנָה עֲלֵינוּ
שְׁנַנְצֵל מֵאוֹתוֹ הָעֲנָשׁ שֶׁל
הַרְשָׁעִים שְׁנַדְּוֵנוּ [שְׁחֵרוּן] מִן
הַשַּׁעְתָּא הַהִיא וְהִלָּאָה. וַיֵּשׁ לָנוּ
לְהַתְעוֹרֵר וְלֹמַר, (תהלים ז)
וְיֵהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ.
זֶהוּ הַנַּעַם הָעֲלִיּוֹן, שְׂמֻחַת
[חֵירוֹת] הַכֹּל, וְעַל כֵּן דְרַכִּיָּה
דְרַכִּי נַעַם.

וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם, מִי זֶה
נְתִיבוֹתֶיהָ? אֵלוּ הֵם הַשְּׁבִילִים שְׂיוּצָאִים מִלְמַעְלָה, וְאֵת כָּלֵם לֹוקחַ הַבְּרִית הַיְחִידִי שְׁנַקְרָא
שָׁלוֹם, שָׁלוֹם הַבֵּית, וּמְכַנֵּס אוֹתָם לַיָּם הַגָּדוֹל כְּשֶׁהוּא בְּגִבּוֹרָתוֹ, וְאִזּוּ נוֹתֵן לוֹ שָׁלוֹם. זֶהוּ
שְׁכַתוֹב וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם. בֵּא רָאָה, יוֹסֵף הָיָה בְּרִית שָׁלוֹם, וְהָיָה מִלְךָ בְּמִצְרַיִם וְשִׁלִּיט
עַל הָאָרֶץ, וַיַּעֲקֹב, מִשּׁוּם שֶׁהִסְתַּלְקָה מִמֶּנּוּ הַשְּׂכִינָה, לֹא הָיָה יוֹדֵעַ.

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פה ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
הַשְּׂנִיָּה כְּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ
שְׁעָה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל
הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סַעֲוֹדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסַּעֲוֹדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוּתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסַעֲוֹדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוּ,
שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמְזוֹלוֹת. וּמְשׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בְּיַד וּבִין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוּ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דְהֵהִיא
שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינּוּ,
וּסַעֲוֹדָתָא דִּילִיָּהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
דְזַעִיר אֲפִין, דְהֵי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שְׁיִתָּא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
בְּסַעֲוֹדָתֶיהָ, וְלֹא שְׁלֵמָה אֵלִין סַעֲוֹדָתִי, דְאֵינּוּן
סַעֲוֹדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דְהֵא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"ב) בְּיַד וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חַזִּי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוּן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינּוּן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינּוּן מֵהִיכַלָּא
דְּמַלְכָּא, דְאֵינּוּן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פרש חגיכם. אמר פרש חגיכם, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למסבני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למסבני, עונשיה סגן, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה כתיב, (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, בשאר זמנין וחגיגין, דכתיב פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגניי כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדונמא דעלמא דאתי. ובגניי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. אוי לאדם שלא משלים את שמחה המלך הקדוש. ומהי שמחתו? אלו שלש הסעודות של האמונה, סעודות שאברהם יצחק ויעקב כלולים בהם, וכלם שמחה על שמחה, אמונה שלמה מכל צדדיו.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. דלא אשלים חדוותא דמלכא קדישא. ומאן חדוותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא. סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו. וכלהו חדו על חדו מהימנותא שלימותא, מכל סטרוי.

שנינו, ביום הזה מתעטרים האבות, וכל הבנים יונקים, מה שאין פן בכל שאר החגים והזמנים. ביום הזה רשעי הגיהנם נחים. ביום הזה כל הדינים נכפים ולא מתעוררים בעולם. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

תאנא, בהדין יומא מתעטרן אבהו, וכל בניו ינקין, מה דלאו הכי בכל שאר חגין וזמנין. בהדין יומא, חייביא דגיהנם גייחין. בהדין יומא, כל דינין אתכפיין, ולא מתערין בעלמא. בהדין יומא אורייתא מתעטרא בעטרין שלימין. ביום הזה כל הדינים נכפים ולא מתעוררים בעולם. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

ספר אור הזהר (עמוד 106)
 - פרק א ענף א' -
 מעלת אמירת הזהר והתקונים אפלו בלי הבנה
 (פח) המשך

וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים (חסד לאברהם מען ראשון נהר כ"ד).

הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר ועפוב בגן בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים).

אם עד כדי כך גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמץ וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסיע בכל מה דאפשר.

נשאר לנו איפה לברככם, הוסיפו לעשות חיל להרבנות חילים לקודשא בריהו היא ואורייתא, ויהי הברכה במעשי ידיכם עד אשר תשלם כל המלאכה, להביא את העולם לשלמותו האמתית, ויהי שם ה' שלם וכסאו שלם ותכון כסאו לעד בביאת מלכנו ומשיחנו במהרה בימינו אמן.

(מתוך מכתב חזק שכתב כ"ק אדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א ל"מפעל הזהר היומי")

פט) דבר גדול מאד הוא להנהיג ללמד דף זה בכל יום, והוא כתרים בפני הפרעניות ולבטל גזרות קשות וכו' ולהשפיע שפע קדש על עם הקדש, ואשרי המקימים בן בכל יום הנה הגיש לפנינו הרב הצדיק רבי דניאל פריש שליט"א (וצ"ל) הסכמות מרבנים הגאונים הצדיקים גדולי ירושלים מדור הקודם משנת תרצ"א וכו' שבקשו לפרסם גדלת למוד הזהר הקדוש, ולבקש מבני תורה וכו' שכל מי שאפשר לו ישתדל ללמד דף זה בכל יום בלי נדר.

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דף היומי

פְּרִשְׁת וַיִּשְׁלַח

מֵהַתְּנָא הָאֱלָקִי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

מבאר בלשון הקדש
עם פרוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחלק לפי הפרשיות יום ביומו

בְּדַקוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
חדש תמוז תש"ע לפ"ק
עיה"ק בית שמש טובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וכן לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יְאֹמַר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוּוֹנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדָתָם וּלְזֵיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאַלְפֵי אַלְפִים וְרַבּוֹא רַבּוֹת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיָשׁוּבוּ בְּתִשְׁבּוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּח: - קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוֹת רֹאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כָּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמַרְת כְּמָה גְרוּעָה אֲנִכִי שְׁנַתְעַלְמַתִּי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת וישלח דף קסה ע"ב - קסו ע"א
כניסת היצרים באדם ופעולתם

וישלה יעקב מלאכים וגו'.
רבי יהודה פתח, (תהלים צא) כי
מלאכיו יצוה לך לשמרך
בכל דרכיך. פסוק זה
בארונהו החברים, שהרי
בשעה שאדם בא לעולם,
מיד מזדמן עמו יצר הרע
שהוא מקטרג לאדם תמיד,
כמו שנאמר (בראשית ד) לפתח
חטאת ריבך. מי זה חטאת
ריבך? זה יצר הרע.

וכך גם דוד קרא לו חטאת,
(תהלים נא) וחטאתי נגדי תמיד,
משום שהוא עושה כל יום
לאדם לחטא לפני רבונו,
ויצר הרע הזה לא זז מבין
האדם מיום שנולד האדם
לעולמים, ויצר הטוב בא
לאדם מיום שבא להטהר.

ומתי בא אדם להטהר?
כשהוא בן שלש עשרה
שנים, אז מזדווג האדם
בשניהם, אחד מימין ואחד
משמאל. יצר טוב לימין,

ויצר הרע לשמאל. ואלה הם שני מלאכים ממש ממנים, והם נמצאים תמיד עם האדם.

וישלה יעקב מלאכים וגו'. רבי יהודה פתח (תהלים
צא) כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל
דרכיך, האי קרא אוקמוה חברייא, דהא בשעתא
דבר נש אתי לעלמא, מיד אזדמן בהדיה יצר הרע
דאיהו מקטרג ליה לבר נש תדיר כמה דאת אמר,
לפתח חטאת ריבך. מאי חטאת ריבך, דא
יצר הרע.

ודוד הכי נמי קרייה חטאת דכתיב, (תהלים נא)
וחטאתי נגדי תמיד, בגין דאיהו עביד ליה
לבר נש כל יומא למחטי קמי מאריה, ויצר הרע דא
לא אתעדי מבר נש מיומא דאתיליד בר נש לעלמין.
ויצר הטוב אתי לבר נש מיומא דאתי לאתדכאה.

ואימתי אתי בר נש לאתדכאה כד איהו בר
תליסר שנין, כדון אזדווג בר נש
בתרווייהו חד מימינא וחד משמאלא, יצר טוב
לימינא ויצר רע לשמאלא. ואלין אינון תרין מלאכין
ממש ממנון, ואינון משתבחין תדיר בהדיה דבר נש.

ויצר הרע לשמאל. ואלה הם שני מלאכים ממש ממנים, והם נמצאים תמיד עם האדם.

אֲתִי בַר נֶשׁ לְאַתְדַּכָּאָה, הֵהוּא יֵצֵר הָרַע אֶתְכַפְּיָא
קַמִּיה וְשְׁלִיט יְמִינָא עַל שְׁמַאֲלָא. וְתַרוּוִייהוּ
מִזְדוּוּגִין לְנִטְרָא לִיה לְבַר נֶשׁ בְּכָל אַרְחוּי דְהוּא
עָבִיד. הָדָא הוּא דְכְתִיב כִּי מִלְאָכָיו יֵצְוֶה לָךְ לְשַׁמְרָךְ
בְּכָל דְרַכִּיךְ.

רְבִי אֶלְעָזָר מוֹקִים לִיה לְהָאִי קָרָא בִיעֵקֵב, דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אֲזַמִּין בְּהִדְיָה מִלְאָכִין מִשְׁרַיִין מִמְּנָן.
בְּגִין דְהָא אִיהוּ אֲתִי שְׁלִים בְּשִׁבְטִין עֲלָאִין כְּלָהוּ
שְׁלִמִין כְּדָקָא יְאוּת, כְּמָה דְאַתְמָר (דְכְתִיב) וַיַּעֲקֹב הָלַךְ
לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מִלְאָכֵי אֱלֹהִים וְאַתְמָר. וְהִכָּא כִיּוֹן
דְאַשְׁתְּזִיב מִצִּיה דְלָבָן וְהָא אֶתְפָּרֵשׁ מִצִּיה כִּדִּין
אֲזַדוּוּגַת עֲמִיָה שְׁכִינְתָא וְאַתּוּ מִשְׁרַיִין קְדִישִׁין
לְסַחְרָא לִיה, וְכִדִּין (דְ קִסוּ ע"א) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאִים
וְגו'. וּמֵאִינוֹן מִלְאָכִין שִׁדְר לִיה לַעֲשׂוֹ הָדָא הוּא
דְכְתִיב וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מִלְאָכִים, מִלְאָכִים מִמֶּשׁ הוּוּ
וְדָאִי.

בָּא בֶן אָדָם לְהִטְהַר - אוֹתוּ
יֵצֵר הָרַע נִכְפָּה לְפָנָיו,
וְשׁוֹלֵט הֵימִין עַל הַשְּׁמַאֲל.
וּשְׁנִיָּהֶם מִזְדוּוּגִים לְשֹׁמֵר אֶת
הָאָדָם בְּכָל דְרַכִּיו שֶׁהוּא
עוֹשֶׂה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב כִּי
מִלְאָכָיו יֵצְוֶה לָךְ לְשַׁמְרָךְ
בְּכָל דְרַכִּיךְ.

רְבִי אֶלְעָזָר מְבַאֵר אֶת
הַפְּסוּק הַזֶּה בִיעֵקֵב,
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַזְּמִין
עֲמוּ מִלְאָכִים מַחֲנוֹת מְמַנִּים,
מְשׁוּם שֶׁהָרִי הוּא בָּא שְׁלִים
בְּשִׁבְטִים עֲלִיוֹנִים כָּלֵם
שְׁלֵמִים כְּרָאוּי, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ
בּוֹ מִלְאָכֵי אֱלֹהִים, וְנִתְבָּאֵר.
וְכֵאן, כִּיּוֹן שֶׁנִּצְוֹל מִלָּבָן
וְהָרִי נִפְרַד מִמֶּנּוּ, אַז הַזְּדוּגָה
עֲמוּ שְׁכִינָה, וּבָאוּ מַחֲנוֹת
קְדוֹשִׁים לְהַקִּיף אוֹתוֹ, וְאִז
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאִים
וְגו', וּמֵאוֹתָם מִלְאָכִים שָׁלַח לַעֲשׂוֹ, זֶהוּ שְׁכָתוֹב וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מִלְאָכִים מִמֶּשׁ הוּוּ
וְדָאִי.

ספר אור הזהר (עמוד 106)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אֲמִירַת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים אֶפְלוּ בְּלִי הַבְּנָה

פֶּטַח הַמִּשְׁךְ

וַעֲתָה קָם וְהַתְּעוֹרֵר הַרְבַּ הַנּוֹכֵר לְעִיל, וּבְרַצוֹנוֹ לַעֲשׂוֹת וְלִסְדֵּר לוח יוֹמֵי לְלַמּוּד דִּף זֶהָר בְּכָל יוֹם, לְפִי דְפּוּס וּלְנָא, וּבְקִשׁ הַסְּכֵמָה מֵאַתְנוּ עַל כֶּד.

וְרֵאִינוּ כִּי בְשַׁעֲתוֹ חֲתָמוּ עַל קְרִיאָה קְדוּשָׁה לְמַעַן הַפְּצַת רַעִיוֹן הַקְּדוּשׁ הַנּוֹכֵר לְעִיל, כְּבוֹד קְדִשְׁת מְרֵן הַגָּאוֹן רְבִי יוֹסֵף חַיִּים זִנְגֶנְפֶּלְד זְכַר צְדִיק וְקְדוּשׁ לְבָרְכָה הַגָּאֵב"ד דְּפַה עִיר הַקְּדִשׁ תְּבַנְּה וְתַבּוּנָה, וְאַתּוּ עֲמוּ חֲבַל גְּבִיאִים גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל זְכוּרָנָם צְדִיקִים וְקְדוּשִׁים לְבָרְכָה וְזִכְרוֹתָם יִגְן עֲלֵינוּ, וְגַם הַגָּאוֹנִים הַצְּדִיקִים חֲבָרֵי בֵּית דִּין צְדִק שֶׁל עֲדַתְנוּ זְכוּרָנָם צְדִיקִים לְבָרְכָה, וְחֲתָמוּ בְּקְרִיאוֹת קְדִשׁ עַל כֶּד בְּגִיסוֹן תְּרַצ"א.

מקור המאמר בזהר פרשת וישלה דף קסו ע"א-ב
מעלת הנוהג בהכנעה ובענוה

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מִלְּאָכִים, אָמַר רַבִּי אַבְא וְכִי אֲמַאי
אֲתַעַר אֵיהּוּ לְגַבִּיהּ דְּעֵשׂוֹ, וְטַב הָוָה לֵיהּ
לְאַשְׁתּוּקֵי מִנִּיהּ. אָלֵא אָמַר יַעֲקֹב יְדַעְנָא דְּעֵשׂוֹ חַיִּישׁ
לֵיהּ לִיקְרָא דְאַבְא וְלַעֲלָם לָא אֲרַגִּז קַמִּיהּ, וְהָא
יְדַעְנָא הוּאִיל וְאַבְא קָיָים לָא מְסַתְּפִינָא מִנִּיהּ, אֲבָל
הִשְׁתָּא דְאַבְא קָאִים בְּעֵינָא לְאַתְפִּיסָא עַמִּיהּ, מִיַּד
וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מִלְּאָכִים לְפָנָיו.

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מִלְּאָכִים. רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר, (משלי
יב) טוֹב נִקְלָה וְעֶבֶד לֹא מִמַּתְכַּבֵּד וְחָסֵר
לֶחֶם, הֵאֵי קָרָא עַל יֵצֵר (דף קסו ע"ב) הָרַע אֲתַמָּר, בְּגִין
דְּאִיהּוּ מְקַטְרָגָא תְּדִיר לְגַבִּי בְּנֵי נָשָׂא, וַיֵּצֵר הָרַע אֵיהּוּ
אָרִים לְבִיהּ וְרַעוּתִיהּ דְּבַר נָשׁ בְּגַאֲוָתָא וְאִזִּיל
אַבְתְּרִיהּ מִסְּלָסַל שְׁעָרִיהּ וּבְרִישִׁיהּ עַד דְּאִיהּוּ אֲתַנְּאִי
עָלֶיהּ וּמְשִׁיךְ לֵיהּ לְגִיהֶנָם.

אֲבָל טוֹב נִקְלָה, הֵהוּא דְלָא אִזִּיל אַבְתְּרִיהּ דְּיֵצֵר
הָרַע וְלָא אֲתַנְּאִי כָלָל וּמְאִיךְ רוּחִיהּ וְלְבִיהּ
וְרַעוּתִיהּ לְגַבִּי קֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּכְדִין הֵהוּא יֵצֵר
הָרַע מִתְּהַפְּךְ לְעֶבֶד לֹא, דְלָא יְכִיל לְשַׁלְטָאָה עָלוּי,

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מִלְּאָכִים. אָמַר
רַבִּי אַבְא, וְכִי מָה הוּא
הַתְּעוּרָר אֶל עֵשׂוֹ? וְטוֹב הָיָה
לוֹ לְשַׁתַּק מִמֶּנּוּ. אָלֵא, אָמַר
יַעֲקֹב, יוֹדַע אֲנִי שְׁעֵשׂוֹ
חוֹשֵׁשׁ לְכָבוֹד אַבְא וְלְעוֹלָם
לֹא הֲרַגִּזוּ אוֹתוֹ, וְהֲרִינִי יוֹדַע,
שֶׁהוּאִיל וְאַבְא קָיָים, אֲנִי
פוֹחַד מִמֶּנּוּ, אֲבָל עֲכָשׁוּ
שְׁאַבְא קָיָים, אֲנִי רוֹצֵה
לְהַתְּפִיֵס עִמּוֹ. מִיַּד - וַיִּשְׁלַח
יַעֲקֹב מִלְּאָכִים לְפָנָיו.

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מִלְּאָכִים, רַבִּי
שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר, (משלי יב)
טוֹב נִקְלָה וְעֶבֶד לֹא מִמַּתְכַּבֵּד
וְחָסֵר לֶחֶם. פְּסוּק זֶה נֹאמַר
עַל יֵצֵר הָרַע, מְשׁוּם שֶׁהוּא
תְּמִיד מְקַטְרָג לְבְנֵי אָדָם,
וַיֵּצֵר הָרַע מְרִים לְבוֹ וּרְצוֹנוֹ
שֶׁל הָאָדָם בְּגַאֲוָה, וְהוֹלֵךְ
אַחֲרָיו, מְסַלְסֵל בְּשַׁעְרוֹ
וּבְרִאשׁוֹ, עַד שֶׁמִּתְגָּאָה עָלוּי
וּמוֹשֵׁךְ אוֹתוֹ לְגִיהֶנָם.

אֲבָל טוֹב נִקְלָה - אוֹתוֹ שֶׁלֹּא
הוֹלֵךְ אַחֲרֵי יֵצֵר הָרַע וְלֹא
מִתְגָּאָה כָּלָל וּמִנְמִיךְ רוּחוֹ
וְלְבוֹ וּרְצוֹנוֹ אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵז אוֹתוֹ יֵצֵר הָרַע מִתְּהַפְּךְ לוֹ לְעֶבֶד, שֶׁלֹּא יְכוּל לְשַׁלֵּט

וְהָיָא בַר נֶשׁ שְׁלִיט עֲלוֹי כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (בראשית ד) וְאַתָּה תִּמְשַׁל בּוֹ.

מִמַּתְכַּבֵּד, כְּמָה דְאִמְרֵן דְאִיהוּ אוֹקִיר גְּרַמְיָה מִסְלִסְל בְּשַׁעְרֵיהּ אֲתַגְּאִי בְרוּחִיהּ, וְאִיהוּ חֲסַר לָחֶם, חֲסַר מְהִימְנוּתָא כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (ויקרא כא) לָחֶם אֱלֹהֵיוּ וְגו' (ויקרא כא) לָחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מְקַרִּיבֵם וְגו'.

דְּבַר אַחַר טוֹב נִקְלָה וְעֵבֶד לוֹ, דָּא יַעֲקֹב דְמֵאִיד רוחיה לגביה דיעשו. בגין דלבתר ליהוי עבד לוֹ וַיִּשְׁלֹט עֲלוֹי וַיִּתְקַיֵּם בֵּיהּ (בראשית כו) יַעֲבֹדוּךָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ לְאוֹמִים וְגו', וְעַדִּין לָא הָוָה זְמַנְיָה כְּלָל. אֲלָא בְּגִין דְסָלִיק לֵיהּ יַעֲקֹב לְבַתֵּר יוֹמִיא, וְעַל דָּא הָוָה מִיַּד נִקְלָה. וְלְבַתֵּר הָהוּא דְאִיהוּ מִתְכַּבֵּד יְהִיא עֵבֶד לוֹ, הָהוּא דְאִיהוּ חֲסַר לָחֶם יְהִיא עֵבֶדָא לְהָהוּא דִּיהִבוּ לֵיהּ רוּב דְגֵן וְתִירוּשׁ.

תָּא חַזִּי, עַל דָּא בְּגִין דִּידַע יַעֲקֹב דְאַצְטְרִיךְ לֵיהּ, הַשְׁתָּא אֲתַהֲפֵךְ לֵיהּ נִקְלָה. וַיּוֹתֵר חֲכָמָה וְעַקִּימוּ עֵבֶד בְּדָא, מִכָּל מַה דְעֵבֶד לְגַבֵּי דַעֲשׂו. דְאִילוּ הָוָה יַדַּע עַשְׂו חֲכָמָה דָּא יִקְטִיל לֵיהּ לְגַרְמִיָּה וְלָא יִיְתִי לְדָא, אֲבָל כְּלָא עֵבֶד בְּחֲכָמָתָא, וְעַלֵּיהּ אָמְרָה חֲנָה (שמואל א ב) יִי יַחַתּוּ מְרִיבּוֹ וְגו' וַיִּתֵּן עֵז לְמַלְכוֹ וְגו'.

לַעֲשׂו. שְׂאֵלוּ הָיָה יוֹדַע עַשְׂו חֲכָמָה זו, יְהַרְגֵן אֶת עַצְמוֹ וְלֹא יָבֵא לְיַדֵּי זֶה, אֲבָל הַכֹּל עָשָׂה בְּחֲכָמָה, וְעַלֵּיו אָמְרָה חֲנָה (שמואל א ב) ה' יַחַתּוּ מְרִיבּוֹ וְגו' וַיִּתֵּן עֵז לְמַלְכוֹ וְגו'.

עֲלוֹי, וְאוֹתוֹ אִישׁ שׁוֹלֵט עֲלוֹי, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (בראשית ד) וְאַתָּה תִּמְשַׁל בּוֹ.

מִמַּתְכַּבֵּד - כְּמוֹ שְׁאִמְרֵנוּ, שֶׁהוּא מְכַבֵּד עַצְמוֹ, מִסְלִסְל בְּשַׁעְרוֹ, מִתְגַּאֵה בְרוּחוֹ, וְהוּא חֲסַר לָחֶם - חֲסַר אֱמוּנָה, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (ויקרא כא) לָחֶם אֱלֹהֵיוּ וְגו', (שם) לָחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מְקַרִּיבֵם וְגו'.

דְּבַר אַחַר טוֹב נִקְלָה וְעֵבֶד לוֹ - זֶה יַעֲקֹב שֶׁהִנְמִיךְ רוּחוֹ לַעֲשׂו כְּדִי שְׂאֵחַר כֶּף יִהְיֶה לוֹ עֵבֶד וַיִּשְׁלֹט עֲלוֹי וַיִּתְקַיֵּם בּוֹ (בראשית כו) יַעֲבֹדוּךָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ לְאוֹמִים וְגו', וְעַדִּין לָא הָיָה זְמַנּוֹ כְּלָל, אֲלָא מִשׁוּם שֶׁהַעֲבִירוּ יַעֲקֹב לְסוֹף הַיָּמִים. וְעַל זֶה הָיָה מִיַּד נִקְלָה, וְאַחַר כֶּף אוֹתוֹ שֶׁמִּתְכַּבֵּד יִהְיֶה עֵבֶד לוֹ. אוֹתוֹ שֶׁהוּא חֲסַר לָחֶם יִהְיֶה עֵבֶד לְאוֹתוֹ שְׁנַתְּנוּ לוֹ רֹב דְגֵן וְתִירוּשׁ.

בָּא רְאָה, עַל זֶה, מִשׁוּם שֶׁיַּדַּע יַעֲקֹב שֶׁהַצְטְרִיךְ לוֹ, עֲכָשׁוּ הַתְּהַפֵּךְ לוֹ לְנִקְלָה, וַיּוֹתֵר חֲכָמָה וְעַקִּמוּמִיּוֹת עָשָׂה בְּזֶה מִכָּל מַה שֶׁעָשָׂה

מקור המאמר בזהר פרשת וישלה דף קסז ע"ב - קסח ע"א
מעלת תפלת רבים

וַיֵּשׁוּבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל אַחִיךָ
אֶל יַעֲשׂוּ וְגַם הוֹלֵךְ לְקִרְאָתְךָ וְאַרְבַּע מֵאוֹת
אִישׁ עִמּוֹ. כִּי־וַיֹּאמֶר בָּאנוּ אֶל אַחִיךָ, לֹא יִדְעֵנָא
דְּאִיהוּ יַעֲשׂוּ, וְכִי אַחִין אַחֲרֵינוּן הוּוּ לְיַעֲקֹב. אֲלֵא בָּאנוּ
אֶל אַחִיךָ, וְאִי תִימָא דְהֵדֵר בְּתִשׁוּבָה וְאִזִּיל בְּאַרְחָ
מְתַקְנָא, לָאו הָכִי, אֲלֵא יַעֲשׂוּ הָרְשָׁע כְּדַמְעִיקְרָא. וְגַם
הוֹלֵךְ לְקִרְאָתְךָ, וְאִי תִימָא דְאִיהוּ בְּלַחֲדוּי אִזִּיל. לָאו,
אֲלֵא אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ.

וְכָל כֶּף לְמָה, (אֲלֵא אֵינּוֹן) אָמְרוּ לִיה, בְּגִין דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אֲתָרְעִי תְדִיר בְּצִלוֹתְהוֹן דְּצַדִּיקָא
וּמְתַעֲטָר בְּצִלוֹתְהוֹן. כְּדַאמְרִינוּן, דְּהָהוּא מְלֹאכָא
דְּמִמְנָא עַל צִלוֹתְהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, סְנַד"ל פּוֹן שְׁמִיָּה, נָטִיל
כָּל אֵינּוֹן צִלוֹתִין וְעֵבִיד מְנִיָּהוּ עֵטְרָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים
וְאוּקְמוּהָ. וְכָל שְׁכֵן צִלוֹתְהוֹן דְּצַדִּיקָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא אֲתָרְעִי בְּהוּ וְאֲתַעְבְּדוֹן עֵטְרָה לְאַתְעַטְרָא בְּאֵינּוֹן
צִלוֹתִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאִי תִימָא מִשְׁרִיין
קְדִישִׁין הוּוּ אֲתִיין עִמִּיָּה, אִמָּאי דְּחִיל. אֲלֵא צַדִּיקָא
לֹא סְמִכִין עַל זְכוּתֵיהוּ, אֲלֵא עַל צִלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן
לְגַבֵּי מְאִרְיָהוֹן.

וַיֵּשׁוּבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל יַעֲקֹב
לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל אַחִיךָ אֶל
יַעֲשׂוּ וְגַם הוֹלֵךְ לְקִרְאָתְךָ
וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ. כִּי־וַיֹּאמֶר
בָּאנוּ אֶל אַחִיךָ, לֹא יִדְעֵנּוּ שֶׁהוּא יַעֲשׂוּ? וְכִי אַחִים
אַחֲרֵימֵן הֵיוּ לְיַעֲקֹב? אֲלֵא
בָּאנוּ אֶל אַחִיךָ. וְאִם תֹּאמַר
שֶׁחֲזַר בְּתִשׁוּבָה וְהוֹלֵךְ
בְּדַרְךְ תִּקְיָנָה - לֹא כֹה, אֲלֵא
יַעֲשׂוּ הָרְשָׁע כְּמוֹ מַעֲקָרוֹ.
וְגַם הוֹלֵךְ לְקִרְאָתְךָ. וְאִם
תֹּאמַר שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְבַדּוֹ -
לֹא, אֲלֵא אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ
עִמּוֹ.

וְכָל כֶּף לְמָה? [אֲלֵא הֵם] אָמְרוּ
לוֹ, מִשׁוּם שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא תָמִיד מְרַצָּה בְּתַפְלוֹת
הַצַּדִּיקִים וּמְתַעֲטָר
בְּתַפְלוֹתֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ
שֶׁאוֹתוֹ הַמַּלְאָךְ הַמְּמַנֶּה עַל
תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, סְנַד"ל פּוֹן
שְׁמוֹ, נוֹטֵל כָּל אוֹתָן תַּפְלוֹת
וְעוֹשֶׂה מֵהֶם עֵטְרָה לְחַיֵּי
הָעוֹלָמִים וּבְאַרְוֵהָ, וְכָל שְׁכֵן
תַּפְלוֹת הַצַּדִּיקִים שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַצָּה בָּהֶן, וְנַעֲשׂוֹת עֵטְרָה לְהַתְעַטֵּר בְּאוֹתָן תַּפְלוֹת
לְקִדְשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאִם תֹּאמַר, מִחֲנֻת קְדוּשִׁים הֵיוּ בָּאִים עִמּוֹ, אִז לְמָה פָּחַד? אֲלֵא
צַדִּיקִים לֹא סוֹמְכִים עַל זְכוּתֵיהֶם, אֲלֵא עַל תַּפְלוֹתֵיהֶם וּבְקִשׁוֹתֵיהֶם לְרַבּוֹנָם.

וְתָא חֲזִי, דְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, צְלוֹתָא דְסַגִּיאִין סְלִיק
 קַמֵּי קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וּמְתַעֲטֵר בְּהָהוּא
 צְלוֹתָא. בְּגִין דְסִלְקָא בְּגוּוּנִין סַגִּיאִין וְאַתְכְּלִילַת
 מִכַּמְּה סַטְרִין. וּבְגִין דְאַתְכְּלִילַת מִכַּמְּה גּוּוּנִין
 אֲתַעְבִּידַת עֵטְרָה וּמִנְחָא עַל רִישָׁא דְצַדִּיק חִי
 הַעוֹלָמִים. וְצְלוֹתָא דִּיחִיד לָא אִיהִי כְּלִילָא, וְלָא
 אִיהִי אֶלָּא בְּגוּוֹן חַד. וְעַל דָּא צְלוֹתָא דִּיחִיד לָא
 אִיהִי מִתְתַּקְנָא לְאַתְקַבְּלָא (אֶלָּא בְּצְלוֹתָא) כְּצְלוֹתָא
 דְסַגִּיאִין. וְתָא חֲזִי, יַעֲקֹב כְּלִיל הָוָה, וְעַל דָּא צְלוֹתִיה
 תְּאִיב לָהּ קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. מַה כְּתִיב וַיִּירָא יַעֲקֹב
 מְאֹד וַיִּצַּר לוֹ.

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר (מְשֻׁלִי כ"ח) אֲשֶׁרִי אָדָם מִפְּחַד
 תְּמִיד וּמִקְשָׁה לְבוֹ יפּוֹל בְּרָעָה. (דף קסח ע"א) וְכַאֲדִין
 אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתַרְעִי בְּהוּ, וַיְהִי
 לֹזֵן אֲוִרִיתָא דְקָשׁוּט בְּגִין לְמִזְכֵּי בָּהּ לְחַיֵּי עֲלְמָא,
 דְכָל מָאן דְאַשְׁתַּדֵּל בְּאֲוִרִיתָא קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
 מְשִׁיךְ עָלֶיהָ חַיִּין עֲלָאִין, וְאָעִיל לִיהּ לְחַיֵּי עֲלְמָא
 דְאֲתִי, דְכְּתִיב, (דְּבָרִים 2) כִּי הוּא חַיִּיךְ וְאַרְךְ יָמֶיךָ.
 וְכְּתִיב, (שֵׁם ל"ב) וּבְדַבַּר הַזֶּה תֵּאָרִיכוּ יָמִים. חַיִּין בְּהֵאֵי
 עֲלְמָא וְחַיִּין בְּעֲלְמָא דְאֲתִי.

עֲלִיוֹנִים וּמְכַנְיִסוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, שְׁכַתּוּב (דְּבָרִים ל) כִּי הִיא חַיִּיךְ וְאַרְךְ יָמֶיךָ, וְכַתּוּב (שֵׁם
 ל"ב) וּבְדַבַּר הַזֶּה תֵּאָרִיכוּ יָמִים. חַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְחַיִּים בְּעוֹלָם הַבָּא.

וּבָא וְרָאָה שְׁאָמַר רַבִּי
 שְׁמַעוֹן, תְּפִלַּת רַבִּים עוֹלָה
 לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וּמְתַעֲטֵר בְּאוֹתָהּ תְּפִלָּה,
 מְשׁוּם שְׁעוֹלָה בְּגוּוֹנִים רַבִּים
 וְנִכְלָלַת מִכַּמְּה צְדָדִים,
 וּמְשׁוּם שְׁנִכְלָלַת מִכַּמְּה
 גּוּוֹנִים, נְעֻשִׁית עֵטְרָה,
 וּמִנְחַת עַל רִאשׁ צַדִּיק חִי
 הַעוֹלָמִים. וְתְּפִלַּת הַיְחִיד
 אֵינָה כְּלוּלָה וְאֵינָה אֶלָּא
 בְּגוּוֹן אֶחָד, וְעַל כֵּן תְּפִלַּת
 יְחִיד אֵינָה מְתַקְנַת לְהַתְקַבֵּל
 [אֶלָּא בְּתְּפִלָּה] כְּתְּפִלַּת רַבִּים.
 וּבָא וְרָאָה, יַעֲקֹב הָיָה כְּלוּל,
 וְעַל כֵּן תְּפִלָּתוֹ הִשְׁתַּוְּקָה לָהּ
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. מַה
 כְּתוּב? וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד
 וַיִּצַּר לוֹ.

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (מְשֻׁלִי
 כ"ח) אֲשֶׁרִי אָדָם מִפְּחַד תְּמִיד
 וּמִקְשָׁה לְבוֹ יפּוֹל בְּרָעָה.
 אֲשֶׁרִיֶּהֱם יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בָּהֶם וְנָתַן
 לָהֶם תּוֹרַת אֱמֶת כְּדִי לְזִכּוֹת
 בָּהּ לְחַיֵּי עוֹלָם, שְׁכָל מִי
 שֶׁמְשַׁתְּדֵל בַּתּוֹרָה, הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מוֹשֵׁךְ עָלָיו חַיִּים

מקור המאמר בזהר פרשת וישלה דף קעא ע"ב
כל פעולות הצדיק הם לשם שמים

וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּ אֶרְצָה שְׁבַע פְּעָמִים עַד
גִּשְׁתּוֹ עַד אָחִיו. רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר, (שמות
(ד) כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוּהוּ לְאֵל אֲחֵר כִּי יִי קָנָא שְׁמוֹ. וְכִי
יַעֲקֹב דְּאִיהוּ שְׁלִימָא דְאַבְהֵן דְּאִתְבְּרִיר חוּלְקָא
שְׁלִימָתָא לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאִיהוּ אֲתִקְרִיב לְגַבִּיּוּ
יְתִיר, (ס"א וְאִשְׁתַּלִּים לְעִילָא וְלִתְתָא) הֵיךְ סָגִיד לִיָּה לְהֵהוּא
רְשָׁע דְּעֵשׂוֹ דְּאִיהוּ בְּסִטְרָא דְּאֵל אֲחֵר, וּמֵאֵן דְּסָגִיד
לִיָּה סָגִיד לְאֵל אֲחֵר. אִי תִימָא בְּגִין דְּאָמְרוּ תַעֲלָא
בְּעַדְנֵיהּ סָגִיד לִיָּה, לָאוּ הֲכִי. דְּהָא עֵשׂוֹ כְּאֵל אֲחֵר
הָוָה, וַיַּעֲקֹב לֹא יִסְגֹּד לְהֵהוּא סִטְרָא וְלְהֵהוּא חוּלְקָא
כָּלֵל.

(פֶּתַח רַבִּי אַבָּא וְאָמַר) אֶלָּא כְּתִיב, (שמואל א כה) וְאָמַרְתֶּם כֹּה
לְחֵי וְאֵתָה שְׁלוֹם וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר לְךָ
שְׁלוֹם. וְהָא אֲתָמַר דְּאָסִיר (ד"א ל"ג ליה) לְאֶקְדוּמֵי לְהוּ
שְׁלָם לְרִשְׁיַעֲיָא, וְכִיּוֹן דְּאָסִיר הֵיכִי אֲשַׁכְחָנָא דְּדוֹד
אָמַר הֵאֵי קָרָא לְנַבְל, אֶלָּא הָא אוּקְמוּהָ (שמות כג ב)
דְּלְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָאָמַר, בְּגִין לְקַשְׂרָא לִיָּה לְחֵי.
וְחָשִׁיב נָבַל דְּעִלִּיָּה קָאָמַר.

וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּ
אֶרְצָה שְׁבַע פְּעָמִים עַד גִּשְׁתּוֹ
עַד אָחִיו. רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח
וְאָמַר, (שמות לד) כִּי לֹא
תִשְׁתַּחֲוּהוּ לְאֵל אֲחֵר כִּי ה' ^{ה'}
קָנָא שְׁמוֹ. וְכִי יַעֲקֹב, שְׁהוּא
בְּחִיר הָאָבוֹת, שְׁנִבְחַר חֶלֶק
שְׁלָם לְקַדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְהוּא הִתְקַרַּב אֵלָיו יוֹתֵר [ס"א
וּנְשָׁלָם לְמַעְלָה וּלְמַטָּה], אִיךְ
הִשְׁתַּחֲוּהוּ לְאוֹתוֹ עֵשׂוֹ הָרְשָׁע
שְׁהוּא בְּצַד שֶׁל אֵל אֲחֵר, וּמִי
שְׁסוּגֵד לוֹ - סוּגֵד לְאֵל אֲחֵר?
אִם תֵּאמַר מִשׁוּם שְׁאָמְרוּ,
שׁוּעֵל בְּשַׁעְתּוֹ הִשְׁתַּחֲוּהוּ לוֹ -
לֹא כֹּף, שְׁהָרִי עֵשׂוֹ כְּמוֹ אֵל
אֲחֵר הָיָה, וַיַּעֲקֹב לֹא יִשְׁתַּחֲוּהוּ
לְאוֹתוֹ צַד וּלְאוֹתוֹ חֶלֶק כָּלֵל.

[פֶּתַח רַבִּי אַבָּא וְאָמַר], אֶלָּא כְּתוּב
(שמואל-א כה) וְאָמַרְתֶּם כֹּה לְחֵי
וְאֵתָה שְׁלוֹם וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם
וְכָל אֲשֶׁר לְךָ שְׁלוֹם. וְהָרִי
נִתְבָּאָר שְׁאָסוּר [לו] לְהַקְדִּים
שְׁלוֹם לְרִשְׁעִים, וְכִיּוֹן
שְׁאָסוּר, אִיךְ מְצָאֵנוּ שְׁדוּד
אָמַר פְּסוּק זֶה לְנַבְל? אֶלָּא הָרִי פְּרִשׁוּהָ שְׁאָמַר לְקַדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כִּדִּי לְקַשֵּׁר אוֹתוֹ לְחֵי,
וְחָשִׁיב נָבַל שְׁעֵלִיו אָמַר.

כְּמוֹ זֶה (בראשית מז) וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמָּטָה, וְכִי אֵל בְּנֵו הוּא הַשְׁתַּחֲוָה? אֵלָּא לְמַקּוֹם הַשְּׂכִינָה פָּרַע וְהַשְׁתַּחֲוָה, אִף כָּאן וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם. מַה זֶה וְהוּא? זֶה שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה שְׁהִיתָה הוֹלֶכֶת לְפָנָיו [פָּרַע], וְזוּהִי שְׁמִירָה עֲלִיוֹנָה. כִּיּוֹן שְׂרָאָה יַעֲקֹב, אָמַר, הִנֵּה זְמַן לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁהִיָּה הוֹלֶךְ עִמּוֹ.

כְּמוֹ זֶה (בראשית יב) וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמָּטָה, וְכִי לְגַבֵּי דְבָרִיה סָגִיד. אֵלָּא לְאַתְרֵיה דְשְׂכִינְתָא קָא פָּרַע וְסָגִיד, אוֹף הָכָא, וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם. מָאִי וְהוּא, דָּא שְׂכִינְתָא עֲלָאָה דְהוּא אֵלָּא קַמֵּיה (פָּרַע), וְדָא הוּא נְטִירוֹ עֲלָאָה. כִּיּוֹן דְחָמָא יַעֲקֹב, אָמַר, הָא עֵידוֹן לְסָגִידָא לְגַבֵּיה דְקָדְשָׁא בְרוּךְ הוּא דְהוּא אֵזִיל קַמֵּיה.

כְּמוֹ זֶה (בראשית יב) וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמָּטָה, וְכִי לְגַבֵּי דְבָרִיה סָגִיד. אֵלָּא לְאַתְרֵיה דְשְׂכִינְתָא קָא פָּרַע וְסָגִיד, אוֹף הָכָא, וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם. מָאִי וְהוּא, דָּא שְׂכִינְתָא עֲלָאָה דְהוּא אֵלָּא קַמֵּיה (פָּרַע), וְדָא הוּא נְטִירוֹ עֲלָאָה. כִּיּוֹן דְחָמָא יַעֲקֹב, אָמַר, הָא עֵידוֹן לְסָגִידָא לְגַבֵּיה דְקָדְשָׁא בְרוּךְ הוּא דְהוּא אֵזִיל קַמֵּיה.

כְּמוֹ זֶה (בראשית יב) וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמָּטָה, וְכִי לְגַבֵּי דְבָרִיה סָגִיד. אֵלָּא לְאַתְרֵיה דְשְׂכִינְתָא קָא פָּרַע וְסָגִיד, אוֹף הָכָא, וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם. מָאִי וְהוּא, דָּא שְׂכִינְתָא עֲלָאָה דְהוּא אֵלָּא קַמֵּיה (פָּרַע), וְדָא הוּא נְטִירוֹ עֲלָאָה. כִּיּוֹן דְחָמָא יַעֲקֹב, אָמַר, הָא עֵידוֹן לְסָגִידָא לְגַבֵּיה דְקָדְשָׁא בְרוּךְ הוּא דְהוּא אֵזִיל קַמֵּיה.

כְּמוֹ זֶה (בראשית יב) וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמָּטָה, וְכִי לְגַבֵּי דְבָרִיה סָגִיד. אֵלָּא לְאַתְרֵיה דְשְׂכִינְתָא קָא פָּרַע וְסָגִיד, אוֹף הָכָא, וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם. מָאִי וְהוּא, דָּא שְׂכִינְתָא עֲלָאָה דְהוּא אֵלָּא קַמֵּיה (פָּרַע), וְדָא הוּא נְטִירוֹ עֲלָאָה. כִּיּוֹן דְחָמָא יַעֲקֹב, אָמַר, הָא עֵידוֹן לְסָגִידָא לְגַבֵּיה דְקָדְשָׁא בְרוּךְ הוּא דְהוּא אֵזִיל קַמֵּיה.

סְפָר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 106)
 - פָּרַק אַ עֲנָף א' -
 מַעֲלַת אִמְרַת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים אֶפְלוּ בְּלִי הַבְּנָה
 פֶּטַח הַמִּשְׁךְ
 וּבְרַעֲיָא מְהִימְנָא קְדִישָׁא (פְּרִשְׁתָּ נִשְׂא דָף קַבְדִּי): כְּבָר הִבִּיא וְאָמַר דְּעִתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילָנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ הַאי סְפָר הַזֶּהָר, יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, וּבְתַקּוּנִים (דָּף מ') אִיתָא: וּבְדָרָא בְּתַרְאֵי בְּסוּף יוֹמֵיָא בְּגִינְיָה וּקְרַאתֶם דְּרוּר בְּאַרְצֵי וְכוּ'.

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
 נִיתֵן לְקַבֵּל בְּחִינַם לְזִכּוּי הַרְבִּים בְּלַבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֶצֶל מַלְכוּת דּוֹד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת וישלה דף קעה ע"ב - קעט ע"א
מעלות וסגולת ספר תהלים

פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (שם לב) אֲתָה סֵתֵר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רַנִּי פִּלֵּט תְּסוּבְּבֵנִי סֵלָה. אֲתָה סֵתֵר לִי - זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא סֵתֵר וּמַגֵּן לְאָדָם שֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה, וְהוּא מְסַתֵּר בְּצֶל כְּנָפָיו, שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְהִרְעֵ לּוֹ. מִצָּר תִּצְרֵנִי - מְלַמֵּעֵלָה וּמְלַמְטָה. לְמַעֲלָה יֵשׁ לְאָדָם יְרִיבִים, אֵף לְמִטָּה כִּף גַּם, וּמִיָּהוּ? זֶהוּ יֵצֵר הָרַע שֶׁהוּא צָר לְמַעֲלָה וְצָר לְמִטָּה, וְאֵלְמֵלָא יֵצֵר הָרַע - לֹא נִמְצָא בְּעַל רִיב לְאָדָם בְּעוֹלָם. בְּשִׁבִיל כִּף מִצָּר תִּצְרֵנִי.

רַנִּי פִּלֵּט תְּסוּבְּבֵנִי סֵלָה, הִיא צָרִיךְ לְכַתֵּב יְסוּבְּבֵנִי סֵלָה, מַה זֶה תְּסוּבְּבֵנִי? אֵלוּ שִׁירִים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם דְּרָגוֹת לְהַצֵּלָה, תְּסוּבְּבֵנִי בָּהֶם לְהַצִּילֵנִי בְּדַרְךְ. וּפְסוּק זֶה הוּא גַם כְּסֻדֵּר וְגַם לְמַפְרַע, מִצָּד זֶה וּמִצָּד זֶה.

בֹּא רְאֵה, בְּשִׁירִים וְתִשְׁבְּחוֹת הִלְלוּ שְׁאֵמֵר דָּוִד יֵשׁ בָּהּ סוּדוֹת וּדְבָרִים עֲלִיוֹנִים בְּסוּדוֹת הַחֲכָמָה, מְשׁוּם שֶׁכָּלֵם נִאֲמָרוּ בְּרוּחַ הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהִיא

פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (תהלים לב) אֲתָה סֵתֵר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רַנִּי פִּלֵּט תְּסוּבְּבֵנִי סֵלָה. אֲתָה סֵתֵר לִי, דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ סֵתֵרָא וּמַגֵּן לְבַר נָשׁ דְּאֵזִיל בְּאַרְחֵי דְאֹרִייתָא, וְאִיהוּ אֲסַתְתָּר בְּצֵלָא דְגִדְפוֹי דְלָא יְכַלִּין לְאַבְאָשָׁא לִיהּ. מִצָּר תִּצְרֵנִי, מִעֵילָא וּמִתַּתָּא, לְעֵילָא אִית לִיהּ לְבַר נָשׁ מְאִירֵי דְבָבוּ, לְתַתָּא אוֹף הָכִי נָמִי. וּמֵאֵן אִיהוּ, דָּא יֵצֵר הָרַע, (דף קעט ע"א) דְאִיהוּ צָר לְעֵילָא וְצָר לְתַתָּא. וְאֵלְמֵלָא יֵצֵר הָרַע, לֹא אֲשַׁתְּפַח מְאִירֵי דְבָבוּ לְבַר נָשׁ בְּעֵלְמָא. בְּגִין כִּף מִצָּר תִּצְרֵנִי.

רַנִּי פִּלֵּט תְּסוּבְּבֵנִי סֵלָה, יְסוּבְּבֵנִי סֵלָה מִיבְעֵי לִיהּ, מְאִי תְּסוּבְּבֵנִי. אֵלִין אֵינּוֹן שִׁירִין דְאִית בְּהוּ דְרָגִין לְהַצֵּלָה, תְּסוּבְּבֵנִי בְּהוּ לְשׁוּבָא לִי בְּאַרְחָא. וְהֵאֵי קָרָא אִיהוּ כְּסֻדְרָא וְאִיהוּ לְמַפְרַע, מֵהֵאֵי גִיסָא וּמֵהֵאֵי גִיסָא.

תָּא חֲזִי, בְּאֵלִין שִׁירִין וְתוֹשְׁבְּחָן דְקָאֵמֵר דָּוִד אִית בְּהוּן רִזִּין וּמְלִין עֲלָאִין בְּרִזִּי דְחֲכַמְתָּא, בְּגִין דְכָלְהוּ בְּרוּחַ קְדָשָׁא אֲתִאֲמָרוּ. דְהוּהוּ שְׂרָא רוּחַ

יֵשׁ בָּהּ סוּדוֹת וּדְבָרִים עֲלִיוֹנִים בְּסוּדוֹת הַחֲכָמָה, מְשׁוּם שֶׁכָּלֵם נִאֲמָרוּ בְּרוּחַ הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהִיא

קִדְשָׁא עֲלֵיהּ דְדוּד, וְהוּהּ אָמַר שִׁירְתָּא. וּבְגִין כֶּךָ
כְּלָהוּ בְרֵזֵי דְחֻכְמָתָא אֲתָאֲמָרוּ.

שׁוֹרָה רוּחַ הַקִּדְשׁ עַל דְדוּד
וְהָיָה אוֹמֵר שִׁירָה, וְלָכֵן
כָּלֵם נְאֻמָּרוּ בְּסוּדוֹת
הַחֻכְמָה.

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (תהלים קיח) דְּחָה דְחִיתַנִּי לְנַפְל
וַיִּי עֲזָרְנִי, דְּחָה דְחִיתַנִּי, דְּחָה דְחוּנִי מִיבְעִי
לִיָּה, מָאִי דְחָה דְחִיתַנִּי. אֶלָּא דָּא סְטָרָא אַחְרָא
דְּדַחֲיָא לִיָּה לְבַר נָשׁ תְּדִיר, וּבְעִי לְדַחֲיָא לִיָּה
וְלֹא־סְטָרָה לִיָּה מִעַם קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְדָא הוּא יִצְר
הָרַע דְּאִשְׁתַּכַּח לְגַבִּיָּה דְּבַר נָשׁ תְּדִיר. וְלִקְבִּלִיָּה
אַהֲדַר דְדוּד וְאָמַר דְּחָה דְחִיתַנִּי לְנַפּוּל. בְּגִין דְּאִיָּהוּ
הָוָה אֲשֶׁתִּדַּל לְגַבִּיָּה בְּכָל אֵינּוֹן עַקְתִּין לְאִסְטָרָה לִיָּה
מִעַם קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְעֲלֵיהּ אָמַר דְדוּד דְּחָה
דְּחִיתַנִּי לְנַפּוּל בְּגִיָּהֶנָּם. וַיִּי עֲזָרְנִי דְלֹא אֲתַמְסְרָנָא
בִּידָךְ.

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר,
(תהלים קיח) דְּחָה דְחִיתַנִּי לְנַפְל
וְה' עֲזָרְנִי. דְּחָה דְחִיתַנִּי,
דְּחָה דְחוּנִי הָיָה צָרִיךְ
לְכַתְּבָ! מַה זֶה דְּחָה דְחִיתַנִּי?
אֶלָּא זֶה צַד הָאֲחֵר שְׂדוּחָה
אֶת הָאָדָם תָּמִיד וְרוּצָה
לְדַחוֹת אוֹתוֹ וְלְהַסְטוֹתוֹ
מִעַם הַקִּדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְזֵהוּ יִצְר הָרַע שְׁנַמְצָא תָּמִיד
אֶצֶּל הָאָדָם, וּכְנַגְדּוֹ חֹזֵר דְדוּד
וְאָמַר דְּחָה דְחִיתַנִּי לְנַפְל,
מְשׁוּם שֶׁהוּא הָיָה מְשִׁתַּדֵּל
אֵלָיו בְּכָל אוֹתָן צָרוֹת
לְהַסְטוֹתוֹ מִעַם הַקִּדּוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא. וְעֲלֵיו אָמַר דְדוּד,
דְּחָה דְחִיתַנִּי לְנַפְל -
בְּגִיָּהֶנָּם, וְה' עֲזָרְנִי - שְׁלֹא
נְמַסְרֵתִי לְיָדְךָ.

וְעַל דָּא אֵית לִיָּה לְבַר נָשׁ לְאִזְדַּהֲרָא מִנִּיָּה, בְּגִין
דְּלֹא יִשְׁלוּט עֲלֵיהּ. וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כִּדִּין
נְטִיר לִיָּה בְּכָל אַרְחוּי. וּדְכַתִּיב, (משלי ג) אִז תִּלְךָ לְבַטַח
דְּרַכְךָ וְרַגְלְךָ לֹא תִגּוֹף (משלי ד) בְּלִכְתָּךְ לֹא יִצְר צַעְדְךָ
וְאִם תָּרוּץ לֹא תִפְשֵׁל. וּכְתִיב, (משלי ד) וְאַרְחַ צְדִיקִים
כְּאוּר נְגִה הוֹלֵךְ וְאוּר עַד נְכוֹן הַיּוֹם.

וְעַל זֶה יֵשׁ לְאָדָם לְהַזְהֵר
מִמֶּנּוּ כִּי שְׁלֹא יִשְׁלַט עֲלָיו,
וְאִז הַקִּדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר
אוֹתוֹ בְּכָל דְרַכְיוֹ, שְׁכַתוּב

(משלי ג) אִז תִּלְךָ לְבַטַח דְרַכְךָ וְרַגְלְךָ לֹא תִגּוֹף, (שם ד) בְּלִכְתָּךְ לֹא יִצְר צַעְדְךָ וְאִם תָּרוּץ
לֹא תִפְשֵׁל, וּכְתוּב (שם) וְאַרְחַ צְדִיקִים כְּאוּר נְגִה הוֹלֵךְ וְאוּר עַד נְכוֹן הַיּוֹם.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זְכַאִין אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל דְּקוּדְשָׁא בְּרִידְהוּ הוּא נְטִיר לֹון בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי. וּדְכַתִּיב, (ישעיה ס) וְעַמּוֹד כָּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ. בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׁכַתוּב (ישעיה ס) וְעַמּוֹד כָּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

ספר אור הזוהר (עמוד 108)

– פָּרָק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אֲמִירַת הַזֹּהָר וְהַתְּקוּנִים אֲפִלוּ בְּלִי הַבְּנָה

פֶּטַח הַמִּשְׁךְ

וְהִנֵּה בַּעַת כְּזֹאת שְׁעַת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת בְּרַחְבֵי אֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ תִּבְנֶה וְתִכּוֹנֵן, וּבַתְּפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאַרְצוֹת פְּזוּרָנוּ, עֵינֵינוּ נִשְׁוֹאוֹת לְאַבְיָנוּ שְׁבַשְׁמִים שִׁיתְעוּרְרוּ רַחֲמֵינוּ עַל שְׂאֵרֵי פְּלִיטָתָנוּ, וְשׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַר שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְשִׁנְזָכָה לְרֵאוֹת בְּקִרְוֵב בְּהַתְּנַלּוֹת כְּבוֹד שְׁמוֹ וְתִבְרָךְ עַל עַמּוֹ אֶרְצוֹ וְנַחֲלָתוֹ וּבְכָל הָעוֹלָם וּבִישׁוּעַת הַשֵּׁם בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ וּבְרַמִּים גְּדוּלִים יִקְבְּצֵנוּ מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאֶרֶץ לְאַרְצֵנוּ.

דְּבַר גְּדוּל מֵאֵד הוּא לְהַנְהִיג בְּנִזְכָּר לְעִיל, וְהוּא כְּתָרִים בְּפָנֵי הַפְּרַעַנִיּוֹת וּלְכַבֵּל גְּזֵרוֹת קִשׁוֹת וְכוּ' וְלְהַשְׁפִּיעַ שְׁפַע קֹדֶשׁ עַל עַם הַקֹּדֶשׁ, וְאַשְׁרֵי הַמְּקִימִים בֶּן כָּל יוֹם.

... לָכֵן מִן הָרְאוּי שִׁיחַ הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה בְּכָל בְּתֵי יִשְׂרָאֵל, לְמַעַן יְרוּץ הַקּוּרָא בּוֹ שְׂיָבִין כָּל מְלָא וְיִזְכּוּ לְלַמֵּד בְּנִזְכָּר לְעִיל בְּקֹדֶשׁהּ וּבְטְהָרָהּ וּבְדַחֲלִילוֹ וּבְרַחֲמֵינוּ בְּסִיעָתָא דְשְׁמִיָּא.

וְזָכוֹת הַתְּנָא הָאֱלֹקִי הַרְשָׁב"י שִׁילְמָדוֹ תוֹרָתוֹ בְּטְהָרָהּ, בְּוִדְאֵי תַעֲמַד לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל לְהוֹשִׁיעַ בְּכָל לְבַרְטָא שְׁנִזְכָּה בְּקִרְוֵב לְרֵאוֹת בִּישׁוּעָתָן שְׁמַחְתָּן וְנַחֲמָתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּרַחֲמִים גְּדוּלִים בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן, וּמְלָאָה הָאֶרֶץ דְּעָה אֵת ה' כְּמִים לַיִם מְכַסִּים, בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן

(הַסְּפֶמֶת הַגְּאוּנִים הַצְּדִיקִים חֲבָרֵי בֵּית דִּין צְדָק הַעֲרָה הַחֲרָדִית תַּשְׁכֵּב, הָרַב יִשְׂרָאֵל יַעֲקֹב פִּישֵׁר זְכַר צְדִיק לְבָרְכָהּ, הָרַב מֵאִיר בְּרַאנְדְסְדַרְפֶּעֶר זְכַר צְדִיק לְבָרְכָהּ, הָרַב מִשָּׁה הַלְבַּרְשְׁטַאם זְכַר צְדִיק לְבָרְכָהּ, הָרַב בְּנִימִין רַאבִּינְאוֹוִיטִשׁ זְכַר צְדִיק לְבָרְכָהּ, הָרַב יִשְׂרָאֵל מִשָּׁה דוּשִׁינְסְקוֹיָא זְכַר צְדִיק לְבָרְכָהּ. וְלַהֲבָדִיל בֵּין חַיִּים לְחַיִּים: הָרַב מִשָּׁה שְׁטַרְנְבּוּד שְׁלִיט"א, הָרַב אֲבֵרָהם יַצְחָק אוּלְמָן שְׁלִיט"א – לְסַפֵּר הַזֹּהָר עִם פְּרוּשׁ מְתוּק מְדַבֵּשׁ לְהַגְּאוֹן הַצְּדִיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי דְנִיָּאל פְּרִישׁ זְכַר צְדִיק לְבָרְכָהּ)

צ) הַסְּפֶמֶת הַבֵּית דִּין צְדָק עַל הַדְּפֶסֶת הַסֵּפֶר הַזֹּהָר בְּנִקּוּד מְלֵא, בְּנִזְכָּר גְּדָל הַתּוֹעֵלַת בְּזָה לְאַלּוֹ הָאוֹמְרִים הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ הַמְּסַגֵּל לְטְהָרַת הַנְּשִׁמָּה

עֲלֵה בְּרַעַתוֹ לְהוֹסִיף מִהַדוּרָה חֲדָשָׁה עַל פִּי בְּקִשְׁתֵּי רַבִּים מֵאַחֲנֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלְהַדְּפִים הַסֵּפֶר הַזֹּהָר בְּנִקּוּד מְלֵא, בְּנִזְכָּר גְּדָל הַתּוֹעֵלַת בְּזָה לְאַלּוֹ הָאוֹמְרִים הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ הַמְּסַגֵּל לְטְהָרַת הַנְּשִׁמָּה, וְאַיִנָּם יוֹדְעִים לְקִרְוֵב בְּלֵא נִקּוּד.

וּכְבָּר בְּדוּרוֹת שְׁלִפְנֵינוּ גְּדָפֶס הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ כְּמָה פְּעָמִים עִם נִקּוּד בְּדַפּוּסֵי לְיוּוֹרְנוּ וְלְהַלְאָה, וּכְבָּר הַסְּכִימוֹ גַּם הַגְּאוּן הַקְּדוֹשׁ הָרַב מִשָּׁה אַרְיָה פְּרִיִינְד זְכַר צְדִיק לְבָרְכָהּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא גַּאבְד פַּה עִיר הַקֹּדֶשׁ, וּבְגָדֵל לְחַיִּים טוֹבִים הַגְּאוּן רַבִּי אֲבֵרָהם דּוֹר הוֹרוּוִיז חֲבַר הַבֵּית דִּין צְדָק דְּפַה עִיר הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם, עַל הַדְּפֶסֶת הַתְּקוּנֵי זֹהָר בְּנִקּוּד מְלֵא.

וְעַל כֵּן לְפַעֲלָא טְבָא אֲמִינָא יִשְׂרָאֵל, וְהַעוֹסְקִים בּוֹ יִזְכּוּ לְשִׁלּוּמִים כְּמִי נְהָר, וּבְפֶרְט בְּדוּרְנוּ שְׁכַלֵּל יִשְׂרָאֵל וְקוּקִים לְרַחֲמֵי שְׁמַיִם מְרַבִּים, וּכְבָּר הַבְּטַחְנוּ שְׁעַסְק הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ מְסַגֵּל לְדוֹר אַחֲרוֹן כְּדַבְרֵי הַרְעִיָּא מְהִימָנָא (פְּרִשְׁתָּ נִשְׂא קַבְדֵּי): כִּי בְּזָכוֹת זֹהָר דָּא יִפְקוּן מְגֻלוֹתָא בְּרַחֲמֵי אָמֵן.

מקור המאמר בזהר פרשת בשלה דף מז ע"א
שבת שקולה ככל התורה

ה' יִלְחַם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן. רַבִּי אַבָּא פָּתַח, (ישעיה נח) אִם תָּשִׁיב מִשְׁבֶּת רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא הַתְּרַצָּה בָהֶם לְהִדְבֵק בָּהֶם מִכָּל שְׂאֵר עֲמֵי הָעוֹלָם, וּמִתּוֹךְ אֲהַבְתֶּם קָרַב אוֹתָם אֵלָיו, וְנָתַן לָהֶם תּוֹרָה, וְנָתַן לָהֶם שֶׁבֶת שֶׁהִיא קָדֵשׁ מִכָּל שְׂאֵר הַיָּמִים, וּמִנּוּחָה מִהַכֹּל, וְחֻדוּהָ שֶׁל הַכֹּל, וְשִׁקוּלָה שֶׁבֶת כְּנֶגֶד כָּל הַתּוֹרָה, וּמִי שֶׁשׁוֹמֵר שֶׁבֶת כְּאֵלוֹ שָׁמַר אֶת כָּל הַתּוֹרָה.

וַיִּלְחַם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן. (שמות יד) רַבִּי אַבָּא פָּתַח (ישעיה נח) אִם תָּשִׁיב מִשְׁבֶּת רַגְלֶיךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶיךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי. וְכַאֲזַנְיָא אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּקוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בְּהוֹן, לְאַתְדַּבְּקָא בְּהוֹן, מִכָּל שְׂאֵר עַמִּין דְּעַלְמָא, וּמַגְזוֹ רַחֲמֵיהֶוּ דְּלַהוֹן, קָרִיב לוֹן לְגַבְיָהּ, וְיַהֲב לוֹן אוֹרֵייתָא, וְיַהֲב לוֹן שֶׁבֶת, דְּאִיהוּ קְדִישָׁא מִכָּל שְׂאֵר יוֹמִין, וְנִיחָא מִכָּלֵא, וְחֻדוּהָ דְכָלֵא, וְשִׁקוּל שֶׁבֶת, לְקַבֵּל אוֹרֵייתָא כָּלֵא, וּמֵאֵן דְּנִטִיר שֶׁבֶת, כְּאֵילוֹ נִטִיר אוֹרֵייתָא כָּלֵא. וְקִרְאֵת לְשֶׁבֶת עוֹנָג, עֲנוּגָא דְכָלֵא, עֲנוּגָא דְנִפְשָׁא וְגוֹפָא עֲנוּגָא דְעַלְאִין וְתַתְּאִין.

וְקִרְאֵת לְשֶׁבֶת עוֹנָג - עֲנוּגָא שֶׁל הַכֹּל, עֲנוּגָא הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף, עֲנוּגָא לְעֲלִיוֹנִים וְלַתַּחְתּוֹנִים.

ספר אור הזהר (עמוד 108)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אַמִּירַת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים אֲפִלוּ בְּלֵי הַבְּנָה

צ' הַמִּשַׁךְ

וְזִכּוֹת הַתְּנָא הַאֲלָקִי הַרְשָׁב"י שִׁילְמָדוֹ תּוֹרָתוֹ בְּטַהֲרָה, בְּוִדְאֵי תַעֲמֵד לָנוּ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל לְהוֹשִׁיעַ בְּכָלֵל וּבְפֶרֶט שְׁנוֹכַח בְּקְרוֹב לְרֵאוֹת בְּגִאֲלָתוֹן וְיִשׁוּעָתוֹן וְנַחֲמָתוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים, וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה כַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

(הַסְּכֵמַת הַגְּאוּנִים הַצְּדִיקִים תְּכַרֵּי בֵּית דִּין צְדָק הַעֲדָה הַתְּהֻרִית תַּשְׁסֵּד: הַרְבַּ יִצְחָק טוֹבִיָּה וְוִיִּים גָּאֵב"ד יְרוּשָׁלַיִם שְׁלִיט"א, הַרְבַּ מִשָּׁה שְׁטַרְנְבוֹף רַאֲב"ד יְרוּשָׁלַיִם שְׁלִיט"א. וְלַהֲבָדִיל בֵּין חַיִּים לְחַיִּים: הַרְבַּ מֵאִיר בְּרַאנְסְדָרְפֵּער זְכַר צְדִיק לְבָרְכָהּ, הַרְבַּ מִשָּׁה הַלְּבָרְשֵׁטָאם זְכַר צְדִיק לְבָרְכָהּ - לְסֵפֶר הַזֶּהָר עִם פְּרוּשׁ מְתוּק מְדַבֵּשׁ לְהַגְּאוֹן הַצְּדִיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי דְנִיאֵל פְּרִישׁ זְכַר צְדִיק לְבָרְכָהּ)

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
נִיתָן לְקַבֵּל בַּחֲנִים לְזִיכּוֹי הַרְבִּים בַּלְבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצַל מַלְכוֹת דּוֹד רַחוּב הַשּׁוֹמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בַּסְּעוּדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ
שְׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סְעוּדָתוֹ וְדָאֵי.

בַּסְּעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהֶאֱכִלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסְּעוּדָה
שֶׁל זְעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בַּסְּעוּדָתוֹ
וְלִהְיוֹת שְׁלֵם הַסְּעוּדוֹת הַלְלוּ,
שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמַזְלוֹת. וּמִשּׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בְּנֵי וּבִין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בַּסְּעוּדוֹת הַלְלוּ

נֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בַּסְּעוּדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דְהָהִיא
שְׁעָתָא אֲתִנְגְּלִיא עֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בַּחֲדוּתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּתָא דְעֲתִיקָא עֲבָדִין,
וּסְעוּדָתָא דִּילִיהּ הוּא וְדָאֵי.

בַּסְּעוּדָתָא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכִלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדָתָא
דְזְעִיר אֲנִפִּין, דְהוּי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
בַּסְּעוּדָתִיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָה אֵלִין סְעוּדָתִי, דְאֵינּוֹן
סְעוּדָתִי מְהֵימְנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרְעָא קְדִישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהֵימְנוֹתָא עֲלָאָה, דְהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בְּנֵי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בַּסְּעוּדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינּוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינּוֹן מֵהִיכְלָא
דְּמַלְכָּא, דְאֵינּוֹן בְּנֵי מְהֵימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סְעוּדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְאֵלֹהֵי שַׁבָּת לֹא אָמַר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגני, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה כתיב, (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, בשאר זמנין וחגיגין, דכתיב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קאמר, ולא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְאֵלֹהֵי שַׁבָּת לֹא אָמַר.

ובגניי כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדונמא דעלמא דאתי. ובגניי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כֶּךָ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֵא מְשָׁלִים אֶת שְׂמַחַה הַמְּלִךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי שְׂמַחַתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאָמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמַחַה עַל שְׂמַחָה, אָמוּנָה שְׁלֵמָה מִכָּל צְדָדָיו.

שְׁנֵינּוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְּעַטְרִים הָאָבוֹת, וְכֹל הַבָּנִים יוֹנְקִים, מֵהַ שְׂאֵין כֹּן בְּכָל שְׂאָר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה רִשְׁעֵי הַגִּיהֵנָם נָחִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְּעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְּעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כֶּךָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבָר נָשׁ, דְּלֹא אֲשָׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלּוּן תְּלִית סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתִי דְּאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוֹי.

תָּאנָא, בְּהַדִּין יוֹמָא מִתְּעַטְרָן אָבְהוֹן, וְכֹל בְּנֵין יִנְקִין, מַה דְּלֹאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאָר חֲגֵין וּזְמַנֵּין. בְּהַדִּין יוֹמָא, חֲתִיבָא דְּגִיְהֵנָם גַּיְיַחִין. בְּהַדִּין יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְּעַרִין בְּעַלְמָא. בְּהַדִּין יוֹמָא אֲוִרִיתָא מִתְּעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימֵין. הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְּעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְּעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 109)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אֲמִירַת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים אֶפְלוּ בְּלִי הַבְּנָה

צא) וְנִזְכָּה לְהַבְּטַחַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא אִישׁ מִבֶּשֶׁר טוֹב

וְיִבְאוּ רַבִּים וְכֹן שְׁלָמִים וְיִהְיוּ מִנְפֶת צוּף דְּבָרֵי הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ כִּי נַעֲמוּ, וְנִזְכָּה לְהַבְּטַחַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא אִישׁ מִבֶּשֶׁר טוֹב (זֶהָר חֶלֶק ג' קכד): וּבְגִין דְּעַתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעָם מֵאֵילָנָא דְּחַיִּי, דְּאִיהוּ הַאי סֵפֶר הַזֶּהָר, יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי.

(הַסְּכֵמַת הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ הַגָּאֵב"ד רַבִּי יִצְחָק וְיַעֲקֹב וְוִיִּם זָכַר צְדִיק לְבִרְכָה לְסֵפֶר הַזֶּהָר עִם פְּרוּשׁ מְתוּק מְדַבֵּשׁ לְהַגָּאוֹן הַצְּדִיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי דְּנִיָּאל פְּרִישׁ זָכַר צְדִיק לְבִרְכָה)

צב) נִודַע בְּשַׁעֲרֵים גְּדֹל מַעֲלַת אֲמִירַת תְּקוּנֵי זֶהָר אֲשֶׁר הִיא מְזַכֵּד הַנְּפֶשׁ, וְיִשׁוּטְטוּ רַבִּים וְתִרְבֶּה הַדְּעַת בְּעוֹלָם וְזֶה יִקְרַב בְּעִזְרַת הַשֵּׁם אֶת בִּיאַת הַגּוֹאֵל

נִודַע בְּשַׁעֲרֵים גְּדֹל מַעֲלַת אֲמִירַת תְּקוּנֵי זֶהָר אֲשֶׁר הִיא מְזַכֵּד הַנְּפֶשׁ וּבְפֶרֶט בִּימֵי חֲדָשׁ אֱלוּל, וּמוּבָא בְּהַקְּדָמַת כֶּסֶף מְלִךְ שְׂאֵמִירַת הַתְּקוּנִים גְּרִידָא אֶפְלוּ בְּלִי הַבְּנָה הוּא תְּקוּן הַנְּפֶשׁ גְּדוּל וְכַעֲיִן זֶה מוּבָא בְּסִפְרֵי תְּלִמִידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב... וְיִשׁוּטְטוּ רַבִּים וְתִרְבֶּה הַדְּעַת בְּעוֹלָם וְזֶה יִקְרַב בְּעִזְרַת הַשֵּׁם אֶת בִּיאַת הַגּוֹאֵל.

(הַסְּכֵמַת הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ הַגָּאֵב"ד רַבִּי מִשָּׁה אֲרִיה פְּרִינֵד זָכַר צְדִיק לְבִרְכָה לְסֵפֶר תְּקוּנֵי זֶהָר עִם פְּרוּשׁ מְתוּק מְדַבֵּשׁ לְהַגָּאוֹן הַצְּדִיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי דְּנִיָּאל פְּרִישׁ זָכַר צְדִיק לְבִרְכָה)

צג) יַעֲשׂוּ רִשְׁם לְמַעֲלָה בְּפַמְלִיא שֶׁל מַעֲלָה

גַּם אֲנִי מִצְטָרֵף בְּהַדְּרִיָּהוּ לְחֻזְקוֹ וְלֵאמְצוֹ, וְיִהְיוּ דְּבָרֵינוּ נַחַת רוּחַ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיַעֲשׂוּ רִשְׁם לְמַעֲלָה בְּפַמְלִיא שֶׁל מַעֲלָה.

(הַסְּכֵמַת הַגָּאוֹן הַצְּדִיק פּוֹסֵק הַדּוֹר רַבִּי שְׂמוּאֵל הַלּוֹי וְוִאוּנְעֵר שְׁלִיט"א לְסֵפֶר תְּקוּנֵי זֶהָר עִם פְּרוּשׁ מְתוּק מְדַבֵּשׁ לְהַגָּאוֹן הַצְּדִיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי דְּנִיָּאל פְּרִישׁ זָכַר צְדִיק לְבִרְכָה)

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זֶהָר חֵק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דַּף הַיּוֹמִי

פְּרֻשֵׁת וַיֵּשֶׁב

מֵהַתְּנַא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרֻשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפּוּרוֹת בְּלִבְד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִידָה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למועד הזהר

(קבלה מהאר"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למועדנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יְאֹמַר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵי אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנָךְ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶק וְכוּיִן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוֹנּוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדָתָם וְלוֹזִיִּים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וְלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וְלִאֲהָבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבֵּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֲלָפִים וְרִבּוּא רִבּוּיָת. וְכֹל הַמְזַכֶּה אֶת
הַרְבֵּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וְלִכְלֵל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוֹכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשְׁבָּה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוּ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תָּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכח: - קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִיּמָה בְּאֵהָבָה לְכַבוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵינן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת וישב דף קעט ע"ב
מעלת לחנוך הילדים למצוות

רְבִי שְׁמֵעוֹן אָמַר, תָּא חֲזִי, כְּתִיב טוֹב יֶלֶד מְסִכָּן
וְחָכָם. מָאן יֶלֶד מְסִכָּן, הָא אוּקְמוּהָ וְאִתְּמַר
דְּאִיהוּ יֵצֵר טוֹב. אֲבָל טוֹב יֶלֶד, הָדָא הוּא דְכְּתִיב,
(תהלים 12) גַּעַר הָיִיתִי גַם זְקַנְתִּי. וְדָא הוּא גַּעַר דְּאִיהוּ
יֶלֶד מְסִכָּן דְּלִית לֵיהּ מַגְרִמִּיהּ כְּלוּם. וְאִמְאִי אֶקְרִי
גַּעַר, בְּגִין דְּאִית לֵיהּ חֲדָתוֹ דְּסִיְהָרָא דְּמִתְחַדְּשָׁא
תְּדִיר, וְתְּדִיר אִיהוּ יֶלֶד מְסִכָּן כְּמָה דְּאִמְרוּן. וְחָכָם,
בְּגִין דְּחֲכָמָה שְׂרִיא בֵּיהּ.

מִמְלָךְ זָקֵן, דָּא הוּא יֵצֵר הָרַע כְּמָה דְּאִתְּמַר. דְּהָא
מִן יוֹמָא דְּהָוָה לָא נָפַק מִמְּסֻאָבוּתִיהּ
לְעֵלְמִין, וְאִיהוּ כְּסִיל. דְּכָל אֲרַחוּי אֵינּוֹן לְאֲרַח בִּישָׂא,
וְאִזִּיל וְסִטִּי לְבַנֵּי נֶשָׂא וְלָא יָדַע לְאַזְדַּהְרָא. וְאִיהוּ אֲתִי
עִם בַּר נֶשׁ בְּתַסְקוּפִין בְּגִין לְאַסְטָאָה לֹוֹן מֵאֲרַח טְבָא
לְאֲרַח בִּישָׂא.

תָּא חֲזִי, עַל דָּא אֶקְדִּים עִם בַּר נֶשׁ בְּיוֹמָא דְּאִתְּלִיד
בְּגִין דִּיהִימִין לֵיהּ. דְּהָא כִּד אֲתִי יֵצֵר טוֹב לָא
יְכִיל בַּר נֶשׁ לְמַהִימְנָא לֵיהּ וְדָמִי עֲלֵיהּ כְּמִטּוּלָא.
כְּגוּוּנָא דָּא תְּגִינָן, מָאן הוּא רְשָׁע עָרוּם, דָּא הוּא

רְבִי שְׁמֵעוֹן אָמַר, בָּא רְאֵה,
כְּתוּב טוֹב יֶלֶד מְסִכָּן וְחָכָם,
מִי זֶה יֶלֶד מְסִכָּן? הֲרִי
בְּאֲרוּהָ, וְנִתְבְּאָר שְׁהוּא יֵצֵר
טוֹב. אֲבָל טוֹב יֶלֶד, זֶהוּ
שְׁכַתוּב (תהלים 12) גַּעַר הָיִיתִי
גַּם זְקַנְתִּי, וְזֶה הוּא גַּעַר
שְׁהוּא יֶלֶד מְסִכָּן, שְׂאִין לוֹ
מַעֲצָמוֹ כְּלוּם. וְלָמָּה נִקְרָא
גַּעַר? מִשּׁוּם שְׂיֵשׁ לוֹ חֲדוּשׁ
הַלְבָּנָה שְׁתַּמִּיד מִתְחַדְּשֵׁת,
וְתַמִּיד הוּא יֶלֶד מְסִכָּן, כְּמוֹ
שְׂאִמְרוּנוּ. וְחָכָם, מִשּׁוּם
שְׂשׂוּרָה בּוֹ חֲכָמָה.

מִמְלָךְ זָקֵן - זֶהוּ יֵצֵר הָרַע,
כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר, שְׁהֲרִי מִיּוֹם
שְׁהִיָּה לָא יֵצֵא מִטְּמֻאָתוֹ
לְעוֹלָמִים. וְהוּא כְּסִיל, שְׁכַל
דְּרַכְיוֹ הֵם לְדַרְדְּרָא רַעָה, וְהוּלָךְ
וּמִסְטָה אֶת בְּנֵי הָאָדָם וְלָא
יִוְדַע לְהִזְהַר, וְהוּא בָּא עִם
אָדָם בְּעַלְלִלוֹת כְּדִי לְהַסְטוּתָם
מִדְּרַךְ טוֹבָה לְדַרְדְּרָא רַעָה.

בָּא רְאֵה, עַל זֶה מְקַדִּים עִם
אָדָם בְּיּוֹם שְׂנוּלָד, כְּדִי
שְׂיֵאמִין לוֹ, שְׁהֲרִי כְּשָׂבָא יֵצֵר הַטּוֹב,
לָא יְכוּל הָאָדָם לְהֵאמִין לוֹ, וְדוּמָה עָלָיו כְּמַעֲמָסָה.
כְּמוֹ זֶה שְׂנִינּוּ, מִי הוּא רְשָׁע עָרוּם? זֶהוּ מִי שְׂמְקַדִּים לְטַעַן דְּבַרְיוֹ לְפָנֵי הַדִּין טָרָם יְבָא

חִבְרוּ בְעַל הַדִּין, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (משלי יח) צַדִּיק
הָרֵאשׁוֹן בְּרִיבוֹ וְגו'.

כְּמוֹ זֶה [הוא נ"א הנה] רָשָׁע
עָרוֹם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ג)
וְהִנָּחַשׁ הָיָה עָרוֹם, וְהוּא
מִקְדִּים וְשׁוֹרָה עִמּוֹ שֶׁל אָדָם
בְּטָרֵם יָבֵא חִבְרוּ לְשֵׁרוֹת
עָלָיו. וּמִשׁוֹם שֶׁהוּא מִקְדִּים,
וְהִנֵּה טוֹעֵן טַעֲנָתוֹ עִמּוֹ -
כְּשֶׁבֵּא חִבְרוּ, שֶׁהוּא יֵצֵר
הַטּוֹב, מִרַע אֶת הָאָדָם עִמּוֹ
וְלֹא יָכוֹל לְזַקֵּף רֹאשׁוֹ כְּאִלּוֹ
הַטַּעֲיָן עַל כִּתְפוֹ כֹּל
הַמִּשְׁאֹת שֶׁל הָעוֹלָם בְּגִלְל
אוֹתוֹ רָשָׁע עָרוֹם שֶׁהַקְדִּים
עִמּוֹ. וְעַל זֶה אָמַר שְׁלֹמֹה
(קהלת ט) וְחִכְמַת הַמַּסְכֵּן בְּזוּיָהּ
וְדַבְּרִי אֵינָם נִשְׁמָעִים,
מִשׁוֹם שֶׁהִנֵּה הַקְדִּים אַחֵר.

וְעַל כֵּן, כֹּל דִּין שֶׁמִּקְבֵּל
מֵאָדָם דָּבָר בְּטָרֵם יָבֵא
חִבְרוּ, כְּאִלּוֹ קִבֵּל עָלָיו
תּוֹעֵבָה אַחֲרַת לְאַמוּנָה,
אֵלֶּא (משלי שם) וּבֵא רַעְהוּ
וְחִקְרוּ, וְזֶה הוּא דְרָךְ שֶׁל
אָדָם צַדִּיק. שֶׁהָרִי הָאָדָם
הַצַּדִּיק הִזָּה שֶׁלֹּא הָאָמִין
לְאוֹתוֹ רָשָׁע עָרוֹם שֶׁל יֵצֵר הָרַע בְּטָרֵם יָבֵא חִבְרוּ, שֶׁהוּא יֵצֵר הַטּוֹב. וּמִשׁוֹם זֶה בָּנִי אָדָם
נִכְשָׁלִים לְעוֹלָם הַבַּיִת.

מֵאֵן דְּאֶקְדִּים לְאַטְעָנָא מְלוֹי לְקַמֵּי דִּינָא עַד לָא יִיתִי
חֲבֵרִיהַ מְאִרֵי דִּדִּינָא. כְּמָה דְאֵת אָמַר, (משלי יח) צַדִּיק
הָרֵאשׁוֹן בְּרִיבוֹ וְגו'.

כְּגוֹוֵנָא דָּא (הוא נ"א הא) רָשָׁע עָרוֹם, כְּמָה דְאֵת
אָמַר, (בראשית ג) וְהִנָּחַשׁ הָיָה עָרוֹם. וְהוּא
אֶקְדִּים וְשָׂרִי עִמִּיהַ דְּבַר נָשׁ עַד לָא יִיתִי חֲבֵרִיהַ
לְאַשְׂרָאָה עָלֶיהַ. וּבְגִין דְאִיהוּ אֶקְדִּים וְהוּא אֶטְעִין
טַעֲנָתִיהַ עִמִּיהַ, כִּד אֶתִּי חֲבֵרִיהַ דְאִיהוּ יֵצֵר הַטּוֹב,
אֲבֵאִישׁ לִיהַ לְבַר נָשׁ בְּהַדְיָה וְלֹא יָכִיל לְזַקְפָּא רִישִׁיהַ,
כְּאִילוּ אֶטְעִין עַל כִּתְפִיהַ כֹּל מְטוֹלִין דְעֵלְמָא. בְּגִין
הַהוּא רָשָׁע עָרוֹם דְאֶקְדִּים עִמִּיהַ. וְעַל דָּא אָמַר
שְׁלֹמֹה (קהלת ט) וְחִכְמַת הַמַּסְכֵּן בְּזוּיָהּ וְדַבְּרִי אֵינָם
נִשְׁמָעִים, בְּגִין דְהָא אֶקְדִּים אַחֲרָא.

וְעַל דָּא כָּל דִּינֵי דְקַבִּיל מִבְּר נָשׁ מְלָה עַד לָא יִיתִי
חֲבֵרִיהַ, כְּאִילוּ מִקְבֵּל עָלֶיהַ טַעֲוֵוּא אַחֲרָא
לְמַהִימְנוּתָא. אֵלֶּא (משלי יח) וּבֵא רַעְהוּ וְחִקְרוּ, וְדָא הוּא
אֵרַח דְּבַר נָשׁ זַפְאָה, דְהָא בַר נָשׁ זַפְאָה דָּא הוּא,
דְלֹא הֵימִין לְהַהוּא רָשָׁע עָרוֹם דִּי יֵצֵר הָרַע, עַד דִּי יִיתִי
חֲבֵרִיהַ דְאִיהוּ יֵצֵר טוֹב. וּבְגִין דָּא בְּנֵי נָשָׂא אֵינְוִין
כְּשֶׁלִּין לְעֵלְמָא דְאֵתִי.

לְאוֹתוֹ רָשָׁע עָרוֹם שֶׁל יֵצֵר הָרַע בְּטָרֵם יָבֵא חִבְרוּ, שֶׁהוּא יֵצֵר הַטּוֹב. וּמִשׁוֹם זֶה בָּנִי אָדָם
נִכְשָׁלִים לְעוֹלָם הַבַּיִת.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אֲבָל הַהוּא זַכָּא דְאִיהוּ דְחִיל לְמַאֲרִיָּה, כַּמָּה
 בִּישִׁין סָבִיל בְּהַאי עֲלָמָא בְּגִין דְלֹא יְהִימִין
 וְלֹא יִשְׁתַּתֵּף בְּהַהוּא יִצְר הָרַע. וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 יִשְׁוִיב לִיה מִכְּלָהוּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים לד) רַבּוֹת
 רְעוֹת צַדִּיק וּמִכְּלָם יִצְיָלְנוּ יי. רַבּוֹת רְעוֹת לְצַדִּיק לֹא
 כְּתִיב, אֲלֵא צַדִּיק. בְּגִין דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעִי
 בִּיה. וּבְגִין כֶּךָ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעִי בְּהַהוּא בַר
 נָשׁ וְשׁוִיב לִיה מִכְּלָא בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאֲתִי,
 זַכָּא חוֹלְקִיָּה.

אֲבָל אוֹתוֹ צַדִּיק שְׁפוּחַד
 מִרְבוּנוּ, כַּמָּה רְעוֹת סוּבֵל
 בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּדֵי שְׁלֹא יֵאֲמִין
 וְלֹא יִשְׁתַּתֵּף עִם אוֹתוֹ יִצְר
 הָרַע, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מְצִיל אוֹתוֹ מִכְּלָם. זֶהוּ
 שְׁכַתוּב (תהלים לד) רַבּוֹת רְעוֹת
 צַדִּיק וּמִכְּלָם יִצְיָלְנוּ ה'. לֹא
 כְּתוּב רַבּוֹת רְעוֹת לְצַדִּיק,
 אֲלֵא צַדִּיק, מִשּׁוּם שְׁהַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מְרַצֵּה בּוֹ, וּמִשּׁוּם
 כֶּךָ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַצֵּה

מֵאוֹתוֹ הָאָדָם וּמְצִיל אוֹתוֹ מִן הַכֹּל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 109)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אַמִּירַת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים אֲפִלוּ בְּלִי הַבְּנָה

(צג) יַעֲשׂוּ רִשְׁם לְמַעֲלָה בְּפִמְלִיאָה שֶׁל מַעֲלָה

גַּם אֲנִי מְצַטְרֵף בְּהַדְרִיָּהוּ לְחֻזְקוֹ וּלְאֲמִצּוֹ, וְיִהְיֶה דְבָרֵינוּ נַחַת רוּחַ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיַעֲשׂוּ רִשְׁם לְמַעֲלָה
 בְּפִמְלִיאָה שֶׁל מַעֲלָה.

(הַסְּכֵמַת הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק פּוֹסֵק הַדּוֹר רַבִּי שְׁמוּאֵל הַלֵּוִי וְוַאֲזַנְעֵר שְׁלִיט"א לְסֵפֶר תְּקוּנֵי הַזֶּהָר עִם פְּרוּשׁ מְתוּק מְדַבֵּשׁ לְהַגָּאוֹן הַצַּדִּיק הַמְּקַבֵּל
 רַבִּי דְנִיָּאל פְּרִישׁ זְכַר צַדִּיק לְבָרְכָה)

צד) בְּלִי סִפְק שְׁחַבּוּר קְדוּשׁ זֶה יוֹסִיף הַרְבֵּה לּוֹמְדִים בְּתַקּוּנֵי זֶהָר, וּבְלִי גֵדֵר בְּסִיעֵתָא דְשְׁמִיא
 בְּרַצוּנֵי גַם כֵּן לְלַמֵּד בּוֹ אֵת כָּל תְּקוּנֵי זֶהָר, וּבּוֹדָאֵי כָּל בְּנֵי גִילֵי כֵּן יַעֲשׂוּ, וְיִהְיֶה לָהֶם חַבּוּר זֶה
 לְתוֹעֵלַת רַבָּה, וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְרַבֵּה הַדַּעַת דְקִדְשָׁה.

בְּלִי סִפְק שְׁחַבּוּר קְדוּשׁ זֶה יוֹסִיף הַרְבֵּה לּוֹמְדִים בְּתַקּוּנֵי זֶהָר, וּבְלִי גֵדֵר בְּסִיעֵתָא דְשְׁמִיא בְּרַצוּנֵי גַם כֵּן
 לְלַמֵּד בּוֹ אֵת כָּל תְּקוּנֵי זֶהָר, וּבּוֹדָאֵי כָּל בְּנֵי גִילֵי כֵּן יַעֲשׂוּ, וְיִהְיֶה לָהֶם חַבּוּר זֶה לְתוֹעֵלַת רַבָּה, וְעַל
 יְדֵי זֶה תִּתְרַבֵּה הַדַּעַת דְקִדְשָׁה, וְיִקְוֶה בְּנֵי מַאֲמֵר הַזֶּהָר הַקְדוּשׁ בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא (חֶלֶק ג' קכד): עֵתִידִין
 יִשְׂרָאֵל לְמִיטְעָם מֵאִילָנָא דְחַיֵּי דְאִיהוּ סֵפֶר הַזֶּהָר יִפְקוּן בִּיה מְגֻלּוֹתָא בְּרַחֲמֵי.

(הַסְּכֵמַת הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי יוֹסֵף לִבְרַמֵּן שְׁלִיט"א רֹאשׁ מְתִיבְתָא בּוֹלֵל שׁוּמְרֵי הַחֻמוֹת, לְסֵפֶר תְּקוּנֵי הַזֶּהָר עִם פְּרוּשׁ מְתוּק מְדַבֵּשׁ לְהַגָּאוֹן
 הַצַּדִּיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי דְנִיָּאל פְּרִישׁ זְכַר צַדִּיק לְבָרְכָה)

צה) לְקַבֵּעַ לְמוֹד שֶׁל עֲמוּד יוֹמֵי בְּסֵפֶר הַזֶּהָר הַקְדוּשׁ חֶק וְלֹא יַעֲבֵר

וְאֶקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל לְבִנֵי תוֹרָה וְיִרְאֵי הַשֵּׁם, לְקַבֵּעַ לְמוֹד שֶׁל עֲמוּד יוֹמֵי בְּסֵפֶר הַזֶּהָר הַקְדוּשׁ חֶק וְלֹא
 יַעֲבֵר, כְּדֵי לְטַהֵר אֵת הַנֶּפֶשׁ וּלְהַחֲיֵשׁ אֵת גְּאֻלְתָּנוּ וּפְדוּתֵנוּ נַפְשָׁנוּ.

(הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי יַעֲקֹב מֵאִיר שְׁכַטֵר שְׁלִיט"א – נְדַפֵּס בְּלוּחַ עֲמוּד הַיּוֹמֵי עַל יְדֵי מְרַכּוּ מְתוּק מְדַבֵּשׁ שְׁנַתִּיטְסַד עַל יְדֵי הַגָּאוֹן
 הַצַּדִּיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי דְנִיָּאל פְּרִישׁ זְכַר צַדִּיק לְבָרְכָה)

מקור המאמר בזהר פרשת וישב דף קפד ע"ב - קפה ע"א
שכר העוסקים בתורה

וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ הַבְּרָה וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם.
 רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים ט) תּוֹרַת יי
 תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ (מֵאֵן דְּבִטִּיל מִיְלֵי דְאֹרִייתָא כְּאִילוּ חֲרִיב עֲלָמָא
 שְׁלִים). כִּפְמָה אֵית לֹון לְבַנֵּי נָשָׂא לְאַשְׁתַּדְלָא בְּאֹרִייתָא,
 דְּכָל מָאן דְּאַשְׁתַּדַּל בְּאֹרִייתָא לְהוּי לִיה חַיִּים
 בְּעֲלָמָא דִּין וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, וְזָכִי בְּתַרִּין עֲלָמִין.
 וְאַפִּילוּ מָאן דְּאַשְׁתַּדַּל בְּאֹרִייתָא וְלֹא יִשְׁתַּדַּל בְּה
 לְשִׁמָּה בְּדַקָּא יָאוֹת, זָכִי לְאַגְר טַב בְּעֲלָמָא דִּין, וְלֹא
 דִּינִין לִיה בְּהָהוּא עֲלָמָא.

וְתָא חַזִּי, כְּתִיב, (משלי א) אַרְךָ יָמִים בְּיַמִּינָה בְּשִׁמְאֵלָה
 עֶשֶׂר וְכָבוֹד. אַרְךָ יָמִים בְּהָהוּא דְאַשְׁתַּדַּל
 בְּאֹרִייתָא לְשִׁמָּה, דְּאֵית לִיה אַרְךָ יָמִים בְּהָהוּא
 עֲלָמָא דְּבִיה אֹרְכָא דִּיּוֹמִין. וְאֵינֹון יוֹמִין אֵינֹון יוֹמִין
 וְדָאִי, תַּמָּן אֵיהוּ רַחֲצֵנוּ דְקְדוּשָׁא דְלַעִילָא דְאַתְרַחֲיִין
 בְּר נָש בְּהָאִי עֲלָמָא לְאַשְׁתַּדְלָא בְּאֹרִייתָא,
 לְאַתְתַּקְפָּא בְּהָהוּא עֲלָמָא (דף קפה ע"א) בְּשִׁמְאֵלָה עוֹשֶׂר
 וְכָבוֹד, אַגְר טַב וְשִׁלּוּה אֵית לִיה בְּהָאִי עֲלָמָא.

הַקְדָּשָׁה שְׁלֹמְעֵלָה שְׁבוּטַח אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה לְהִשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה, לְהִתְחַזֵּק בְּעוֹלָם הַהוּא,
 בְּשִׁמְאֵלָה עֶשֶׂר וְכָבוֹד, יֵשׁ לוֹ שְׂכָר טוֹב וְשִׁלּוּה בְּעוֹלָם הַזֶּה.

וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ הַבְּרָה
 וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם. רַבִּי
 יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים ט)
 תּוֹרַת ה' תְּמִימָה מְשִׁיבַת
 נֶפֶשׁ. [מִי שְׁמַבְטִיל דְּבָרֵי תוֹרָה כְּאִילוּ
 חֲרִיב עוֹלָם שְׁלָם] כִּפְמָה יֵשׁ לְבַנֵּי
 אָדָם לְהִשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה,
 שְׁכָל מִי שְׁמַשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה,
 יִהְיוּ לוֹ חַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְעוֹלָם הַבָּא וְזוֹכָה בְּשָׁנֵי
 עוֹלָמוֹת. וְאַפִּילוּ מִי
 שְׁמַשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה וְלֹא
 מַשְׁתַּדַּל בְּה לְשִׁמָּה כְּרָאוּי,
 זוֹכָה לְשְׂכָר טוֹב בְּעוֹלָם
 הַזֶּה, וְאֵין דְּנִים אוֹתוֹ בְּעוֹלָם
 הַהוּא.

וְבָא וּרְאָה, כְּתוּב (משלי א)
 אַרְךָ יָמִים בְּיַמִּינָה בְּשִׁמְאֵלָה
 עֶשֶׂר וְכָבוֹד. אַרְךָ יָמִים
 בְּאוֹתוֹ שְׁמַשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה
 לְשִׁמָּה, שְׁיֵשׁ לוֹ אַרְךָ יָמִים
 בְּעוֹלָם הַהוּא שְׁבוּ אַרְךָ
 הַיָּמִים, וְאוֹתָם הַיָּמִים הֵם
 וְדָאִי יָמִים, שָׁם הוּא בְּטַחֲוֹן

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

וְכָל מָאן דְּיִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא לְשִׁמְהָ, כַּד נָפִיק לְשִׁמְהָ, כְּשִׁיּוּצָא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, הַתּוֹרָה הוֹלְכַת לְפָנָיו וּמְכַרִּיזָה לְפָנָיו וּמְגַנָּה עָלָיו שְׁלֵא יִקְרְבוּ אֵלָיו בְּעַלְי הַדִּין. כְּשִׁשׁוּכְב הַגּוֹף בְּקֶבֶר, הִיא שׁוֹמֶרֶת אוֹתוֹ.

כְּשֶׁהַנְּשִׁמָּה הוֹלְכַת לְהַסְתַּלֵּק לְשׁוּב לְמִקּוּמָהּ, הִיא הוֹלְכַת לְפָנָי הַנְּשִׁמָּה הַזֵּה. וְכַמָּה שְׁעָרִים נִשְׁפָּרִים מִלְּפָנָי הַתּוֹרָה עַד שְׁנִכְנַסְתָּ לְמִקּוּמָהּ, וְעוֹמְדַת עַל הָאָדָם עַד שִׁיתְעוֹרֵר בְּזִמְן שִׁיקוּמוֹ הַמַּתִּים שֶׁל הָעוֹלָם, וְהִיא מְלַמְּדַת עָלָיו סְנִיגוּרִיָּה.

זָהוּ שְׁכָתוּב (משלי 1)
 בְּהַתְּהַלְכְּךָ תִּנְחָה אֶתְךָ
 בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עָלֶיךָ
 וְהִקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחֶךָ.
 בְּהַתְּהַלְכְּךָ תִּנְחָה אֶתְךָ - כְּמוֹ
 שְׁנַתְּבָאָר. בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר
 עָלֶיךָ - בְּשִׁעָה שְׁשׁוּכְב הַגּוֹף
 בְּקֶבֶר, שְׁהָרִי אַז בְּזִמְן הַהוּא
 שִׁיתְעוֹרְרוּ הַמַּתִּים שֶׁל הָעוֹלָם מִן הָעֶפְרָא. הִיא
 תְּשִׁיחֶךָ לְמַהוּי סְנִיגוּרִיָּא עָלֶיךָ.

וְכָל מָאן דְּיִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא לְשִׁמְהָ, כַּד נָפִיק מִהָאֵי עֲלָמָא, אוֹרֵייתָא אֲזֵלָא קַמֵּיהּ וְאַכְרֻזַת קַמֵּיהּ וְאַגִּינַת עֲלֵיהּ, דְּלֹא יִקְרְבוּן בְּהַדִּיהּ מְאִרִיהוּן דְּדִינָא. כַּד שָׁכִיב גּוֹפָא בְּקֶבֶרָא, הִיא נְטֻרַת לִיהּ. כַּד נִשְׁמַתָּא אֲזֵלָא לְאַסְתַּלְקָא לְמִיתַב לְאַתְרָהּ, אִיהִי אֲזֵלָא קַמֵּיהּ דְּהֵהִיא נִשְׁמַתָּא. וְכַמָּה תְּרַעִין אֶתְבְּרוּ מִקַּמָּה דְּאוֹרֵייתָא עַד דְּעֵאלַת לְדוּכְתָהּ. וְקִיַּיְמָא עֲלֵיהּ דְּבַר נֶשׁ עַד דְּיִתְעַר בְּזִמְנָא דִּיקוּמוֹן מִתִּיַּי דְּעֲלָמָא, וְאִיהִי מְלַפָּא סְנִיגוּרָא עֲלֵיהּ.

הָדָא הוּא דְּכָתִיב, (משלי 1)
 בְּהַתְּהַלְכְּךָ תִּנְחָה אֶתְךָ
 בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עָלֶיךָ וְהִקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחֶךָ.
 בְּהַתְּהַלְכְּךָ תִּנְחָה אֶתְךָ, כְּמָה דְּאַתְמָר. בְּשִׁכְבְּךָ
 תִּשְׁמַר עָלֶיךָ, בְּשִׁעָתָא דְּשָׁכִיב גּוֹפָא בְּקֶבֶרָא, דְּהִיא
 כְּדִין בְּהֵהוּא זִמְנָא אֶתְדִן גּוֹפָא בְּקֶבֶרָא וְכְדִין
 אוֹרֵייתָא אַגִּינַת עֲלֵיהּ. וְהִקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחֶךָ כְּמָא
 דְּאַתְמָר בְּזִמְנָא דְּיִתְעָרוּן מִתִּי עֲלָמָא מִן עֶפְרָא. הִיא
 תְּשִׁיחֶךָ לְמַהוּי סְנִיגוּרִיָּא עָלֶיךָ.

מקור המאמר בזהר פרשת וישב דף קפו ע"א
חובת וחומרת מצות פריה ורביה

תָּא חַזֵּי, הֵהוּא גּוּפָא מַה כְּתִיב, (ישעיה נג) **וַיִּי חֲפִיץ**
דְּכָאוּ הַחֲלֵי אִם תְּשִׁים אֲשָׁם נִפְשׁוּ יִרְאֶה זֶרַע
יֶאֱרִיךְ יָמִים וְחֲפִיץ יִי בִידּוֹ יִצְלַח. וַיִּי חֲפִיץ דְּכָאוּ, הֵאֵי
קָרָא אֵית לְאִסְתַּפְּלָא בֵּיה, אִמְאֵי חֲפִיץ בְּגִין דִּיתְדַכְּנִי.
אִם תְּשִׁים אֲשָׁם, אִם יִשִּׁים אֲשָׁם מִיבְעֵי לֵיה, מָאֵי
אִם תְּשִׁים. אֵלָא לְנִשְׁמַתָּא אַהֲדַר מְלַח. אִי הֵהוּא
נִשְׁמַתָּא בְּעֵיָא לְאַתְתַּקְּנָא כְּדָקָא יָאוּת, יִרְאֶה זֶרַע.
בְּגִין דִּהֵהוּא נִשְׁמַתָּא אֲזֵלְת וְשִׁאֲמַת וְאִיהִי זְמוּנָא
לְאַעְלָא בְּהֵהוּא זֶרַע דְּאַתְעַפְּסַק בְּהַּ פֶּר נֶשׁ פְּרִיָה
וּרְבִיָה, וְכִדִּין יֶאֱרִיךְ יָמִים. וְחֲפִיץ יִי דָא אֲוִרִיָתָא
בִּידֵיה אֲצֵלַח.

תָּא חַזֵּי, אַף עַל גַּב דְּבַר נֶשׁ אֲשֶׁתִּדֵּל בְּאוֹרִיָתָא
יִמְמָא וְלִילִיָא, וּמְקוֹרִיָה וּמִבּוֹעֵיָה קִיּוּמָא בֵּיה
לְמַנְנָא, לֵית לֵיה אַתְר לְאַעְלָא לְפִרְגוּדָא. וְהֵא אַתְמַר
דְּבִירָא דְמִיָא אִי הֵהוּא מְקוֹרָא וּמִבּוֹעֵא לָא עָאֵל
בֵּיה, לָא אִיהוּ בְּאֵר, דְּבִירָא וּמְקוֹרָא, כְּחֲדָא אִינּוֹן,
וּרְזָא חֲדָא אִיהוּ, וְאוֹקִימְנָא.

לְפִרְגוּד. וְהֵרִי נְאָמַר שְׁבָאֵר הַמַּיִם, אִם לָא נִכְנַס בְּהַּ אוֹתוֹ הַמְּקוֹר וְהַמְעֵיץ, אִינְהַּ בְּאֵר, שְׁהַבְּאֵר
וְהַמְּקוֹר הֵם יַחַד וְהֵם סוּד אַחַד, וּבְאַרְנּוֹ.

בְּאֵר רְאֶה בְּאוֹתוֹ הַגּוּף מַה
כְּתוּב, (ישעיה נג) **וְהִ' חֲפִיץ דְּכָאוּ**
הַחֲלֵי אִם תְּשִׁים אֲשָׁם נִפְשׁוּ
יִרְאֶה זֶרַע יֶאֱרִיךְ יָמִים וְחֲפִיץ
ה' בִּידּוֹ יִצְלַח. וְהִ' חֲפִיץ
דְּכָאוּ, בְּפִסּוּק הַזֶּה יִשׁ
לְהִסְתַּפֵּל, לְמַה חֲפִיץ? כְּדִי
שְׁיִטְהַר. אִם תְּשִׁים אֲשָׁם -
הִיָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת אִם יִשִּׁים
אֲשָׁם! מַה זֶה אִם תְּשִׁים?
אֵלָא עַל הַנִּשְׁמָה חוּזַר הַדְּבַר.
אִם הַנִּשְׁמָה הֵהוּא רוּצָה
לְהִתְתַּקֵּן כְּרָאוּי - יִרְאֶה זֶרַע,
מְשׁוּם שְׁאוּתָהּ הַנִּשְׁמָה
הוֹלְכַת וּמְשׁוּטְטַת וּמְזַמְנַת
לְהַכְנִס לְאוֹתוֹ הַזֶּרַע
שְׁהִתְעַפְּסַק בְּהַּ הָאָדָם בְּפִרִיָה
וּרְבִיָה, וְאִזּוּ יֶאֱרִיךְ יָמִים,
וְחֲפִיץ ה' - זֶה הַתּוֹרָה - בִּידּוֹ
יִצְלַח.

בְּאֵר רְאֶה, אַף עַל גַּב שְׁאָדָם
מִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה
וּמְקוֹרוֹ וּמְעֵינּוּ עוֹמֵד בּוֹ
לְחַנּוּם, אִין לּוֹ מְקוֹם לְהַכְנִס

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

כְּתוּב, (תהלים קכז) שְׂוֹא לָכֶם מִשְׁפִּימֵי קוּם מֵאַחֲרֵי שַׁבַּת
 אֲכַלִּי לֶחֶם הָעֶצְבִים כִּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא. תָּא
 חֲזִי, כַּמָּה חֲבִיבִין אֵינוֹן מְלֵי דְאֹרֵייתָא. דְּכָל מְלָה
 וּמְלָה דְאֹרֵייתָא אֵית בֵּיה רְזִין עֲלָאִין קְדִישִׁין. וְהָא
 אֲתָמַר דְּכִד יֵהב קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא אֹרֵייתָא לְיִשְׂרָאֵל,
 כָּל גְּנִיזִין עֲלָאִין קְדִישִׁין כְּלָהוּ יֵהב לָהּ (וּכְלָהוּ)
 בְּאֹרֵייתָא, וּכְלָהוּ אֲתִיְהִיבוּ לָהּ לְיִשְׂרָאֵל בְּשַׁעֲתָא
 דְּקַבִּילוּ אֹרֵייתָא בְּסִינֵי.

תָּא חֲזִי, שְׂוֹא לָכֶם מִשְׁפִּימֵי קוּם, אֲלִין אֵינוֹן יְחִידִים
 דְּאֲשַׁתְּכַחוּ, דְּלָאוּ אֵינוֹן דְּכִר וְנוֹקְבָא כְּדָקָא
 יְאוּת, וְאֲקִדְמוֹן בְּצַפְרָא לְעִבְדֵי תִיְהוּ. כַּמָּה דַּאתְ אָמַר,
 יֵשׁ אַחַד וְאִין שְׁנֵי וְגו' וְאִין קִין לְכָל עַמְלוֹ. (קהלת ד)
 מֵאַחֲרֵי שַׁבַּת. מֵאַחֲרִין גִּיחָא, כַּמָּה דַּאתְ אָמַר, כִּי
 בּוֹ שַׁבַּת. בְּגִין דַּאתָּא לְגַבֵּי בַר נֶשׁ אִיהִי גִיחָא
 לְגַבִּיהַּ וְדָאֵי.

אֲכַלִּי לֶחֶם הָעֶצְבִים, מָאֵי לֶחֶם הָעֶצְבִים. דְּכִד בַּר
 נֶשׁ אֵית לִיה בְּגִין, הֵהוּא נִהְמָא דְאָכִיל, אָכִיל
 לִיה בְּחֻדְוָה וּבְרַעוּתָא דְלַבָּא. וְהֵהוּא דְלִית לִיה בְּגִין,
 הֵהוּא נִהְמָא דְאָכִיל אִיהוּ נִהְמָא דְעַצִּיבוּ. וְאֲלִין אֵינוֹן
 אוֹכְלֵי לֶחֶם הָעֶצְבִים וְדָאֵי.

שְׂאוּכַל, אוֹכַל אוֹתוֹ בְּשִׁמְחָה וּבְרַצוֹן הַלֵּב. וְזֵה שְׂאִין לוֹ בְּנִים,
 שֶׁל עֶצֶב, וְאֵלוֹ הֵם אֲכַלִּי לֶחֶם הָעֶצְבִים וְדָאֵי.

כְּתוּב (תהלים קכז) שְׂוֹא לָכֶם
 מִשְׁפִּימֵי קוּם מֵאַחֲרֵי שַׁבַּת
 אֲכַלִּי לֶחֶם הָעֶצְבִים כִּן יִתֵּן
 לִידִידוֹ שֵׁנָא. בָּא רָאָה כַּמָּה
 הֵם חֲבִיבִים דְּבִרֵי הַתּוֹרָה,
 שְׁבַכְל דְּבַר וְדְבַר בַּתּוֹרָה יֵשׁ
 בּוֹ סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים קְדוּשִׁים,
 וְהֵרִי גָאֵמַר שְׁכַאֲשֶׁר נָתַן
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַתּוֹרָה
 לְיִשְׂרָאֵל, אֵת כָּל הַגְּנִזִים
 הָעֲלִיוֹנִים הַקְּדוּשִׁים כְּלָם נָתַן
 לָהֶם [וְכָלָם] בַּתּוֹרָה, וְכָלָם
 נָתַנוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּשַׁעֲתָא
 הַתּוֹרָה בְּסִינֵי.

בָּא רָאָה, שְׂוֹא לָכֶם מִשְׁפִּימֵי
 קוּם - אֵלוֹ הֵם הַיְחִידִים
 שְׁנַמְצָאִים, שְׂאִינָם זָכַר
 וְנִקְבָּה כְּרָאוּי, וּמְקַדְיָמִים
 בְּבִקְרָא לְעִבּוּדְתָם, כְּמוֹ
 שְׁנַאֲמַר (קהלת ד) יֵשׁ אַחַד וְאִין
 שְׁנֵי וְגו', וְאִין קִין לְכָל עַמְלוֹ.
 מֵאַחֲרֵי שַׁבַּת - מֵאַחֲרֵים
 הַמְּנוּחָה, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר כִּי בּוֹ
 שַׁבַּת, מְשׁוּם שְׁהָאֲשָׁה אֵל
 הָאָדָם הִיא נַחַת וְדָאֵי אֶצְלוּ.

אֲכַלִּי לֶחֶם הָעֶצְבִים, מָה זֵה
 לֶחֶם הָעֶצְבִים? שְׁכַאֲשֶׁר
 לְאָדָם יֵשׁ בְּנִים, אוֹתוֹ הַלֶּחֶם

אוֹתוֹ לֶחֶם שְׂאוּכַל הוּא לֶחֶם

כֵּן יִתֵּן לְיַדְדוֹ שֵׁנָא, מָאֵי יִתֵּן לְיַדְדוֹ, דָּא הוּא
 דְּמִקּוּרִיָּה מְבָרַךְ, דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהֵב לִיה
 שֵׁנָה בְּהוּא עֲלָמָא כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (משלי א) וְשָׁכַבְתָּ
 וְעָרְבָה שְׁנַתְךָ. בְּגִין דְּאִית לִיה חוּלְקָא בְּעֲלָמָא דְאַתְּ.
 בְּגִין דְּהוּא בַר נָשׁ שָׁכִיב וַיִּתְהַיֵּי בְּהוּא עֲלָמָא
 דְאַתְּ כְּדָקָא יְאוּת.

כֵּן יִתֵּן לְיַדְדוֹ שֵׁנָא, מַה זֶה
 יִתֵּן לְיַדְדוֹ? זֶהוּ שְׁמִקּוּרוֹ
 מְבָרַךְ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 נוֹתֵן לוֹ שֵׁנָה בְּעוֹלָם הַהוּא,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי א) וְשָׁכַבְתָּ
 וְעָרְבָה שְׁנַתְךָ, מִשּׁוּם שִׁישׁ
 לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא, כְּדֵי
 שְׂאוּתוֹ הָאִישׁ יִשְׁכַּב וַיִּהְיֶה
 בְּעוֹלָם הַבָּא הַהוּא כְּרֵאוּי.

סֵפֶר אוֹר הַזָּהָר (עמוד 110)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אֲמִירַת הַזָּהָר וְהַתְּקוּנִים אֲפִלוּ בְּלֵי הַבְּנָה

(צו) תּוֹרַת הָאֲמִת, מִשְׁקַל מְכַרְיעַ לְזוֹכוֹת כְּנֶגֶד פּוֹרְצֵי הַדּוֹר

יְדוּעַ וּמְפָרְסֵם גְּדֵל עֲרֵךְ הַלְמוּד בְּסִתְרֵי תוֹרָה וּבִפְרִט בְּדוֹרוֹת אֵלּוּ הָאֲחֵרוֹנִים אֲשֶׁר בְּסִגְלַת הַעֶסֶק בָּהֶם
 תִּבּוֹא הַגְּאֻלָּה וּכְהִבְטַחַת הַרְשָׁב"י (רַעֲיָא מֵהִימְנָא נְשָׂא קַבְדֵּי) דְּבִדְרָא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא וּבְרַחֲמֵי.
 וַיֵּשׁ בְּהַשְׁתַּדְּלוּת זֹו שְׁהִיָּא בְּדִרְךָ הָאֲמִת לְאֲנָשֵׁי הָאֲמִת לְלַמְדֵם תּוֹרַת הָאֲמִת, מִשְׁקַל מְכַרְיעַ לְזוֹכוֹת
 כְּנֶגֶד פּוֹרְצֵי הַדּוֹר שֶׁנִּתְרַבּוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים בְּיָמֵינוּ.

(הַגְּאֻלָּה הַצַּדִּיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי יַעֲקֹב מִשֵּׁה הַלֵּל שְׁלִיט"א רֵאשׁ מְתִיבְתָּא אֲהַבַת שְׁלוֹם – נִדְפַס בְּלוֹחַ עֲמוּד הַיּוֹמִי עַל יְדֵי מְרָבּוּ מְתוּק מְדַבֵּשׁ
 שְׁנַתְּסַד עַל יְדֵי הַגְּאֻלָּה הַצַּדִּיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי דְּנִיָּאל פְּרִישׁ זְכַר צַדִּיק לְבָרְכָה)

(צו) עַל יְדֵי הַפְּצַת לְמוֹד הַזָּהָר בְּכָל תְּפּוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, נִזְכָּה לְסוּף וְקֵץ לְכָל צְרוּתֵינוּ תַחֲלָה וְרֵאשׁ
 לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ

הַנְּגִי בְּזֶה בְּקִרְיָא קְדוּשָׁה מְעוּמְקָא דְלְבָא... וְלַהֲנַחֵיג לְמוֹד עֲמוּד הַיּוֹמִי בְּסֵפֶר הַזָּהָר... – וְעַל יְדֵי
 הַפְּצַת לְמוֹד הַזָּהָר בְּכָל תְּפּוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, נִזְכָּה לְסוּף וְקֵץ לְכָל צְרוּתֵינוּ תַחֲלָה וְרֵאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ
 וְלַהֲשִׁיעַ בִּישׁוּעַת עוֹלָמִים.

(הַגְּאֻלָּה הַצַּדִּיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי יַחֲיָאל פִּישֵׁל אִייוֹנְבָאד זְכַר צַדִּיק לְבָרְכָה רֵאשׁ מְתִיבְתָּא שְׁעַר הַשְּׁמַיִם – נִדְפַס בְּלוֹחַ עֲמוּד הַיּוֹמִי עַל יְדֵי
 מְרָבּוּ מְתוּק מְדַבֵּשׁ שְׁנַתְּסַד עַל יְדֵי הַגְּאֻלָּה הַצַּדִּיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי דְּנִיָּאל פְּרִישׁ זְכַר צַדִּיק לְבָרְכָה)

(צח) שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּסֵפֶר הַזָּהָר מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עֲמוּד אֶחָד בְּכָל יוֹם, הוּא כְּתָרִים בְּפָנֵי הַפְּרָעָנוֹת
 לְבַטֵּל גְּזוּרוֹת קִשּׁוֹת וְחֻלְאִים רָעִים

רֵאוּי לְקַבֵּעַ לְיַסַּד שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּסִיעֵתָא דְשְׁמִיָּא בְּסִפְרָא קְדִישָׁא הַדִּין (סֵפֶר הַזָּהָר) מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עֲמוּד
 אֶחָד בְּכָל יוֹם, שְׁהוּא כְּתָרִים בְּפָנֵי הַפְּרָעָנוֹת לְבַטֵּל גְּזוּרוֹת קִשּׁוֹת וְחֻלְאִים רָעִים, וְלַהֲשִׁיעַ שְׁפַע קְדִישׁ
 בְּרַבָּה רַבָּה רְפוּאוֹת וּישׁוּעוֹת עַד בְּלֵי דֵי.

(הַגְּאֻלָּה הַצַּדִּיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי דְּנִיָּאל פְּרִישׁ זְכַר צַדִּיק לְבָרְכָה – נִדְפַס בְּלוֹחַ עֲמוּד הַיּוֹמִי עַל יְדֵי מְרָבּוּ מְתוּק מְדַבֵּשׁ שְׁנַתְּסַד עַל יְדֵי הַגְּאֻלָּה
 הַצַּדִּיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי דְּנִיָּאל פְּרִישׁ זְכַר צַדִּיק לְבָרְכָה)

(צט) שְׁלֵא יַעֲבֹר שְׁלִשָּׁה יָמִים בְּלֵא זָהָר

בְּשֵׁם הַרְב רַבִּי פְּנַחֶס מְקַאֲרִיז וְצ"ל: שְׁלֵא יַעֲבֹר שְׁלִשָּׁה יָמִים בְּלֵא זָהָר. (תּחֲס הַרְוִים)

(ק) צְרִיךְ לֹאמַר זָהָר בְּכָל יוֹם

רַבִּי פְּנַחֶס מְקַאֲרִיז וְצ"ל אָמַר: צְרִיךְ לֹאמַר זָהָר בְּכָל יוֹם. וּפַעַם אַחַת אָמַר לִי, שְׁצְרִיךְ לֹאמַר ב' אוֹ ג'
 דְּפִים [בְּכָל יוֹם]. (תּחֲס הַרְוִים)

מקור המאמר בזהר פרשת וישב דף קפט ע"א-ב
הקב"ה שומר את הצדיקים

וַיְהִי י"ב אֶת יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מִצְלִיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו
וְגו'. רַבִּי יוֹסֵי פָתַח, (תהלים לז) כִּי ה' אָהֵב מִשְׁפָּט
וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ. הֲאִי קָרָא
אוֹקְמוּהָ בְּאַבְרָהָם, אֶת חֲסִידָיו, חֲסִידוֹ כְּתִיב, וְהָא
אֶתְמַר.

תָּא חֲזִי, בְּכָל אֲתֵר דְּצַדִּיקָא אֲזִילי, קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא נָטִיר לֹון וְלֹא שָׁבִיק לֹון. דְּדוּד אָמַר, (תהלים
ג) גַּם כִּי אֵלֶךְ בְּגִיא צַלְמוֹת לֹא אִירָא רַע כִּי אֲתָה
עֲמָדִי שְׁבִטָךְ וּמִשְׁעֲנִתְךָ וְגו'. בְּכָל אֲתֵר דְּצַדִּיקָא
אֲזִילי, שְׁכִינְתָא אֲזִילָא עִמָּהוֹן וְלֹא שָׁבִיק לֹון.

יוֹסֵף אֲזִיל בְּגִיא צַלְמוֹת וְנַחְתוּ לִיהּ לְמִצְרַיִם,
שְׁכִינְתָא הֲוֹת עִמָּיה. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, וַיְהִי
י"ב אֶת יוֹסֵף. וּבְגִין דְּהֲוֹת עִמָּיה שְׁכִינְתָא בְּכָל מַה
דְּהֲוֹת עָבִיד הָוֹה מִצְלַח בִּידֵיהּ. דְּאֶפְּלוּ מָאי דְּהֲוֹה
בִּידֵיהּ וְהָוֹה תָּבַע לִיהּ מְאִרִיהּ בְּגוּוֹנָא אֲחֵרָא, הָוֹה
מִתְהַפֵּךְ בִּידֵיהּ לְהֵהוּא גּוּוֹנָא דְרַעוּתָא דְמְאִרִיהּ הָוֹה
רַעִי בֵּיהּ. כְּמָה דְאֵת אָמַר, וַיֵּרָא אֲדֹנָיו כִּי י"ב אֶתוּ
וְכָל אֲשֶׁר הוּא עֲשָׂה י"ב מִצְלִיחַ בִּידוֹ, מִצְלִיחַ בִּידוֹ
וְדָאי, כִּי י"ב אֶתוּ.

וַיְהִי ה' אֶת יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ
מִצְלִיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו
וְגו'. רַבִּי יוֹסֵי פָתַח, (תהלים לז)
כִּי ה' אָהֵב מִשְׁפָּט וְלֹא יַעֲזֹב
אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ.
הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאֵרוֹהוּ
בְּאַבְרָהָם. אֶת חֲסִידָיו, כְּתוּב
חֲסִידוֹ, וְהֲרִי נִתְבָּאָר.

בֹּא רֵאָה, בְּכָל מְקוֹם
שֶׁהַצְּדִיקִים הוֹלְכִים, הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתָם וְלֹא
עוֹזֵב אוֹתָם. דְּדוּד אָמַר (ש"ם כג)
גַּם כִּי אֵלֶךְ בְּגִיא צַלְמוֹת לֹא
אִירָא רַע כִּי אֲתָה עֲמָדִי
שְׁבִטָךְ וּמִשְׁעֲנִתְךָ וְגו'. בְּכָל
מְקוֹם שֶׁהַצְּדִיקִים הוֹלְכִים,
הַשְּׁכִינָה הוֹלְכֶת עִמָּהֶם וְלֹא
עוֹזֶבֶת אוֹתָם.

יוֹסֵף הֵלֵךְ בְּגִיא צַלְמוֹת
וְהוֹרִידוּ אוֹתוֹ לְמִצְרַיִם -
הַשְּׁכִינָה הִיָּתָה עִמּוֹ, זֶהוּ
שְׁכִינְתוֹ וַיְהִי ה' אֶת יוֹסֵף.
וּמִשׁוּם שֶׁשְׁכִינָה הִיָּתָה עִמּוֹ
- בְּכָל מַה שֶׁהִיָּה עוֹשָׂה, הִיָּה
מִצְלִיחַ בִּידוֹ. שְׁאֶפְלוּ מַה

שֶׁהִיָּה בִּידוֹ וְהִיָּה מְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ אֲדוֹנוֹ בְּגוּוֹן אֲחֵר - הִיָּה מִתְהַפֵּךְ בִּידוֹ לְאוֹתָהּ הַצּוֹרֶה שְׂרָצוֹן
אֲדוֹנוֹ הִיָּה רוֹצֵה בָּהּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיֵּרָא אֲדֹנָיו כִּי ה' אֶתוּ וְכָל אֲשֶׁר הוּא עֲשָׂה ה' מִצְלִיחַ
בִּידוֹ. מִצְלִיחַ בִּידוֹ וְדָאי, כִּי ה' אֶתוּ.

בֹּא רֵאֵה, וַיַּדַּע אֲדָנָיו כִּי ה' אֲתוֹ לֹא כָתוּב, אֲלֵא וַיִּרְא אֲדָנָיו, שְׁהָרִי בְעֵינָיו הָיָה רוֹאֵה מַעֲשֵׂה נְסִים בְּכָל יוֹם שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה בְּיָדוֹ, וְעַל כֵּן וַיְבָרֶךְ ה' אֶת בֵּית הַמְּצָרִי בְּגִלְל יוֹסֵף. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אֶת הַצְּדִיקִים, וּבְגִלְלָם הוּא שׁוֹמֵר אֶת הַרְשָׁעִים, שְׁהָרִי הַרְשָׁעִים מִתְּבָרְכִים מִשׁוּם הַצְּדִיקִים. כְּמוֹ כֵּן כָּתוּב (שְׁמוּאֵל-ב' ו') וַיְבָרֶךְ ה', אֶת בֵּית עֶבֶד אָדָם, [הַגְּתִי] בְּעֶבֶר אַרְוֹן הָאֱלֹהִים.

הַצְּדִיקִים, מִתְּבָרְכִים הָאֲחֵרִים בְּגִלְלוֹ, וְהֵם לֹא יִכְלוּ לְהַזְזוֹן [ס"א לְהַנְצִיל] בְּזִכּוֹתָם, וְהָרִי פִרְשׁוּהָ. יוֹסֵף הַתְּבָרֵךְ אֲדוֹנָו בְּגִלְלוֹ, וְהוּא לֹא יִכַּל לְהַנְצִיל מִמֶּנּוּ בְּזִכּוֹתוֹ וּלְצֵאת לְחֵרוֹת.

וְאַחַר כֵּן הַכְּנִיס אוֹתוֹ לְבֵית הַסְּהַר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים קח) עֲנֹ בַכֶּבֶל רַגְלוֹ בְּרֹזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ, עַד שֶׁלְאַחַר מִכֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹצִיא אוֹתוֹ לְחֵרוֹת וְהִשְׁלִיט אוֹתוֹ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם.

וּמִשׁוּם כֵּן כָּתוּב וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ. כָּתוּב חֲסִידוֹ וְנִתְבָּאָר, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִגֵּן עַל הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׁכַתוּב (תְּהִלִּים ה) וַיִּשְׁמַחוּ כָּל חוֹסֵי בְךָ לְעוֹלָם יִרְנְנוּ וְתַסֵּף עָלֵינוּ וַיַּעֲלֵצוּ בְךָ

תָּא חַזִּי, וַיַּדַּע אֲדָנָיו כִּי יי אֲתוֹ לֹא כָתוּב, אֲלֵא וַיִּרְא אֲדָנָיו, דְּהָא בְעֵינָיו הָוָה חָמֵי עוֹבְדָא דְנַסִּין בְּכָל יוֹמָא דְקֻדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֶבֶד בְּיָדֵיהּ, וְעַל דָּא וַיְבָרֶךְ יי אֶת בֵּית הַמְּצָרִי בְּגִלְל יוֹסֵף. קֻדְשָׁא בְרִיךְ הוּא נְטִיר לוֹן לְצְדִיקָא וּבְגִינְהוֹן נְטִיר לוֹן לְרְשִׁיעֵיָא, דְּהָא רְשִׁיעֵיָא מִתְּבָרְכִין בְּגִינְהוֹן דְּצְדִיקָא. בְּגוֹוְנָא דָא כָתוּב, (שְׁמוּאֵל ב' ו') וַיְבָרֶךְ יי, אֶת בֵּית עֶבֶד אָדָם [הַגְּתִי], בְּעֶבֶר אַרְוֹן הָאֱלֹהִים.

צְדִיקָא, אַחֲרָיִן מִתְּבָרְכִין בְּגִינְיֵיהוּ, וְאִינוּן לָא יִכְלוּ לְאַתְוָנָא (ס"א לְאַשְׁתַּזְבָּא) בְּזִכּוֹתֵיהוּ, וְהָא אוֹקְמוּתָהּ. יוֹסֵף אֶתְבָּרֶךְ מֵאֲרִיָּה בְּגִינְיָהּ, וְאִיהוּ לָא יִכַּל לְאַשְׁתַּזְבָּא בְּזִכּוֹתֵיהּ מִנֵּיהּ וּלְנַפְקָא לְחֵירוֹ.

וּלְבַתֵּר אָעִיל לִיָּה בְּבֵית הַסְּהַר כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (תְּהִלִּים קח) עֲנֹ בַכֶּבֶל רַגְלוֹ בְּרֹזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ, עַד וְלְבַתֵּר קֻדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֶפִּיק לִיָּה לְחֵירוֹ וְשִׁלְטִיָּה עַל כָּל אֶרְעָא דְמִצְרַיִם. וּבְגִין כֵּן כָּתוּב וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם (דף קפ"ט ע"ב) נִשְׁמְרוּ, חֲסִידוֹ כָּתוּב וְאַתְמַר. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אָגִין עַלֵּיהוּ דְצְדִיקָא, בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי. דְכָתוּב, (תְּהִלִּים ה) וַיִּשְׁמַחוּ כָּל חוֹסֵי בְךָ לְעוֹלָם יִרְנְנוּ וְתַסֵּף עָלֵינוּ וַיַּעֲלֵצוּ בְךָ אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ:

וּמִשׁוּם כֵּן כָּתוּב וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ. כָּתוּב חֲסִידוֹ וְנִתְבָּאָר, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִגֵּן עַל הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׁכַתוּב (תְּהִלִּים ה) וַיִּשְׁמַחוּ כָּל חוֹסֵי בְךָ לְעוֹלָם יִרְנְנוּ וְתַסֵּף עָלֵינוּ וַיַּעֲלֵצוּ בְךָ אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ.

מקור המאמר בזהר פרשת וישב דף קעה ע"ב - קצ ע"ב
היצר הרע שולט על המתגאה

וַיָּבֵא הַבֵּיתָה לַעֲשׂוֹת מְלֹאכְתּוֹ, בְּגִין לְאַשְׁתַּדֵּל
בְּאוֹרֵייתָא וּלְמַעַבְד פְּקוּדֵי דְאוֹרֵייתָא, דְּאִיהוּ
מְלֹאכְתּוֹ דְּבַר נָשׁ בְּהַאי עֲלָמָא. וְכִיּוֹן דְּעֵבִידתָּא דְּבַר
נָשׁ בְּהַאי עֲלָמָא, הוּא עֵבִידתָּא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
בְּעֵי לִיה לְבַר נָשׁ, לְמַהוּי תְּקִיפָא כְּאַרְיָא בְּכָל סְטְרוֹי,
בְּגִין דְּלֹא יִשְׁלוּט עֲלוּי סְטְרָא אַחְרָא, וְלֹא יְכִיל
לְמַפְתִּי לִיה. מַה פְּתִיב וְאִין אִישׁ, לִית גְּבַר דְּיִקוּם
לְקַבְּלִיה דְּיִצְר הָרַע, וַיִּגַּח בֵּיה קֶרְבָּא כְּדָקָא יָאוֹת.

מַאי אוֹרְחִיה דְּיִצְר הָרַע, כִּיּוֹן דְּחָמֵי דְּלִית בַּר נָשׁ
קָאִים לְקַבְּלִיה וּלְאַגָּחָא בֵּיה קֶרְבָּא, מִיָּד:
וְתַתְּפִשְׁהוּ בְּבַגְדוֹ לְאֹמַר שְׂכַבְהָ עִמִּי. וְתַתְּפִשְׁהוּ
בְּבַגְדוֹ, בְּגִין דְּכַד שְׁלִיט יִצְר הָרַע עֲלִיה דְּבַר נָשׁ,
אַתְקִין לִיה, וְקָשִׁיט לִיה לְבוּשׁוֹ, מְסַלְסֵל בְּשַׁעְרֵיה.
הָדָא הוּא דְּכַתִּיב וְתַתְּפִשְׁהוּ בְּבַגְדוֹ לְאֹמַר שְׂכַבְהָ
עִמִּי, אֶתְדַבֵּק עִמִּי.

מַאן דְּאִיהוּ זַפָּאָה, אֶתְתַּקַּף לְקַבְּלִיה, וְאַגַּח בֵּיה
קֶרְבָּא. מַה כְּתִיב, וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בִּידָה וַיָּנֵס וַיֵּצֵא

וַיָּבֵא הַבֵּיתָה לַעֲשׂוֹת
מְלֹאכְתּוֹ, כְּדִי לְהַשְׁתַּדֵּל
בְּתוֹרָה וּלְעֲשׂוֹת מְצוּוֹת
הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא מְלֹאכְתּוֹ שֶׁל
הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְכִיּוֹן
שֶׁעֲבוּדַת הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה
הִיא עֲבוּדַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, צָרִיף לְאָדָם לְהִיּוֹת
תְּקִיף כְּאַרְיָה בְּכָל צְדָדָיו כְּדִי
שֶׁלֹּא יִשְׁלֹט עָלָיו הַצַּד הָאֲחֵר
וְלֹא יוּכַל לְפַתּוֹת אוֹתוֹ. מַה
כְּתוּב? וַאֲיִן אִישׁ, אִין גְּבַר
שֶׁיַּעֲמֹד לְפָנָי הַיִּצְר הָרַע
וַיִּלְחַם בּוֹ קֶרֶב כְּרָאוּי.

מַה דְּרַכּוֹ שֶׁל יִצְר הָרַע? כִּיּוֹן
שֶׁרוּאָה שְׂאִין הָאָדָם עוֹמֵד
כְּנִגְדּוֹ וַיּוֹצֵא לְקֶרֶב אֶתוֹ, מִיָּד
- וְתַתְּפִשְׁהוּ בְּבַגְדוֹ לְאֹמַר
שְׂכַבְהָ עִמִּי. וְתַתְּפִשְׁהוּ
בְּבַגְדוֹ, מִשּׁוּם שְׂכַאֲשֵׁר יִצְר
הָרַע שׁוֹלֵט עַל הָאָדָם, מִתְקִין
אוֹתוֹ וּמְקַשֵּׁט לוֹ אֶת לְבוּשׁוֹ,
מְסַלְסֵל בְּשַׁעְרוֹ. זֶהוּ שְׂכַתוּב
וְתַתְּפִשְׁהוּ בְּבַגְדוֹ לְאֹמַר
שְׂכַבְהָ עִמִּי, הַדְּבַק עִמִּי.

מִי שֶׁהוּא צְדִיק, מִתְגַּבֵּר כְּנִגְדּוֹ וְנִלְחָם בּוֹ קֶרֶב. מַה כְּתוּב? וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בִּידָה וַיָּנֵס וַיֵּצֵא

הַחוּצָה. יַעֲזֹב אוֹתוֹ וַיִּתְגַּבֵּר
כְּנִגְדּוֹ [וַיִּלָּחֶם בּוֹ קָרֵב] וַיִּבְרַח
מִמֶּנּוּ כִּדֵי לְהִנָּצֵל מִמֶּנּוּ, וְלֹא
יִשְׁלַט עָלָיו.

הַחוּצָה, יִשְׁבּוֹק לִיה, וַיִּתְתַּקֵּף לְקַבְּלֶיהָ. (ס"א וְאֵגַח בַּיָּד
קָרְבָּא) וַיַּעֲרוֹק מִצִּיָּה, בְּגִין לְאַשְׁתַּזְבָּא מִצִּיָּה, וְלֹא יִשְׁלוּט
עָלָיו.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, עֲתִידִים הֵם
הַצְּדִיקִים לְרֹאוֹת אֶת יֵצֶר
הָרַע כְּמוֹ הַר גְּדוֹל, וַיִּתְמַהוּ
וַיֹּאמְרוּ, אֵיךְ יִכְלֹנוּ לְהִכְנִיעַ
אֶת הָהָר הַגְּדוֹל הָעֲלִיוֹן
הַזֶּה?! וְעֲתִידִים הֲרֹשָׁעִים
לְרֹאוֹת אֶת הַיֵּצֶר הָרַע דְּקִיק
כְּמוֹ חוּט שֶׁל שִׁעְרָה, וַיִּתְמַהוּ
וַיֹּאמְרוּ, אֵיךְ לֹא יִכְלֹנוּ
לְהִכְנִיעַ אֶת חוּט הַשִּׁעְרָה כְּזֶה
דְּקִיק?! אֵלּוּ יִבְכוּ וְאֵלּוּ יִבְכוּ.
וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִבְעַר
אוֹתוֹ מִן הָעוֹלָם וַיִּשְׁחַט אוֹתוֹ
לְעִינֵיהֶם, וְלֹא יִשְׁלַט עוֹד
בְּעוֹלָם, וַיִּרְאוּ הַצְּדִיקִים
וַיִּשְׁמְחוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קמ)

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, זְמִינִין אֵינּוֹן צְדִיקָא לְמַחְמֵי לַיֵּצֶר
הָרַע, כְּחַד טוֹרָא רַבְרָבָא, וַיִּתְמַהוּ וַיִּימְרוּן.
אֵיךְ יִכְלֹנָא לְאַכְפִּיא לִיה לְטוֹרָא רַבְרָבָא הָדִין עַלְאָה.
וְזְמִינִין רְשִׁיעֵיא לְמַחְמֵי לִיה לַיֵּצֶר הָרַע, דְּקִיק כְּחוּטָא
דְּשִׁעְרָא, וַיִּתְמַהוּ וַיִּימְרוּן. הֵיךְ לֹא יִכְלֹנָא לְאַכְפִּיא
לְחוּטָא דְּשִׁעְרָא כְּדָא דְּקִיק. אֵלּוּן יִבְכוּ וְאֵלּוּן יִבְכוּן.
וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִבְעַר לִיה מִעַלְמָא, וַיְכּוּס לִיה
לְעִינֵיהוּ, וְלֹא יִשְׁלוּט עוֹד בְּעַלְמָא, וַיִּחְמוּן צְדִיקָא
וַיִּיחַדוּן. כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (תהלים קמ) אֵיךְ צְדִיקִים יוֹדוּ
לְשִׁמְךָ יִשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנִיךָ. (דף קצא ע"א)

וַיִּשְׁמְחוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קמ) אֵיךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנִיךָ.

ספר אור הזהר (עמוד 112)
- פֶּרֶק אַ עֲנָף א' -
מַעֲלַת אֲמִירַת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים אֶפְלוּ בְּלֵי הַבְּנָה
קא) כְּשֶׁאֲנִי לוֹמֵד זֶהָר, אֲנִי מַתִּירָא לְדַבֵּר מִחֲמַת פֶּחַד
רַבִּי פִּנְחָס מְקַאֲרִיין זצ"ל אָמַר: כְּשֶׁאֲנִי לוֹמֵד זֶהָר, וְכִשְׁאֲנִי פּוֹנֵעַ בְּאִיזָה מְקוֹם, אֲנִי מַתִּירָא לְדַבֵּר מִחֲמַת
פֶּחַד, רַק אֲנִי יוֹשֵׁב וְרוֹאֶה בּוֹ וְאֵינִי מְדַבֵּר. (מְדַרְשׁ פִּנְחָס, רַבִּי פִּנְחָס מְקַאֲרִיין זצ"ל, קוֹנְטָרַס ה' אוֹת י"א)
קב) לְמוֹד הַזֶּהָר אַחַר חֲצוֹת לֵילָה אֶפְלוּ קֳדָם הַשֶּׁנָּה
רַבִּי פִּנְחָס מְקַאֲרִיין זצ"ל נִהַג לְהַזְהִיר בְּלַמוּד הַזֶּהָר אַחַר חֲצוֹת לֵילָה אֶפְלוּ קֳדָם הַשֶּׁנָּה.
(מְדַרְשׁ פִּנְחָס, רַבִּי פִּנְחָס מְקַאֲרִיין זצ"ל, קוֹנְטָרַס י' אוֹת ח')

נַעֲרָךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
נִיתֵן לְקַבֵּל בְּחִינַם לְזִכּוּי הַרְבִּים בַּלְבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֶצֶל מַלְכוּת דּוֹד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת בשלח דף מז ע"א-ב
הזמנה והכנה לשבת

וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֵג, עֲנוּגָא דְכֻלָּא, עֲנוּגָא דְנִפְשָׁא
וְגוּפָא עֲנוּגָא דְעֵלְאִין וְתַתְּאִין. וְקִרְאתָ
לַשַּׁבָּת, מָאִי וְקִרְאתָ. דִּיזְמִין לִיה. כְּמָה דְאֵת אָמַר,
(ויקרא כג) מְקִרְאֵי קֹדֶשׁ, כְּלוּמַר, זְמִינִין, כְּמָה דְמִזְמִין
אוֹשְׁפִיזָא לְבֵיתִיה. וְעַל דָּא וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֵג,
דִּיזְמִין לִיה, כְּמָה דְמִזְמִין אוֹשְׁפִיזָא, בְּפִתּוּרָא
מְתַקְנָא, בְּבֵיתָא מְתַקְנָא כְּדָקָא יְאוּת, בְּמִיכְלָא
וּבְמִשְׁתֵּיָא כְּדָקָא יְאוּת, יִתִּיר עַל שְׂאֵר יוֹמִין.
וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת מִבְּעוֹד יוֹם. לְקֹדֶשׁ יִי' מְכּוּבָד: דָּא
יוֹם כְּפּוּרִים. תִּירֵי דְאֵינוֹן חַד. וְכִבְדֵתוּ מַעֲשׂוֹת (דף
מ"ז ע"ב) דְרַכִּיָּה, כְּמָה דְאוֹקִימָנָא.

מִמְצוּא חֲפֻצָּה וְדִבְר דְבַר, וְהָא אֲתַמַּר, בְּגִין
דִּהִיא מְלָה סְלֵקָא, וְאֲתַעַר מְלָה דְחוּל
לְעֵילָא. מָאֵן דְמִזְמִין אוֹשְׁפִיזָא, בִּיה בְּעֵי לְאַשְׁתַּדְלָא,
וְלֹא בְּאַחֲרָא.
חַל לְמַעְלָה. מִי שְׂמִזְמִין אוֹרְתָא, צְרִיף לְהַשְׁתַּדֵּל בּוּ וְלֹא בְּאַחַר.

ספר אור הזהר (עמוד 113)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף ב' –

א) רבי שמעון בר יוחאי ובנו שמחו לקראתכם בקרובתכם זהר על מערתם
ורבי שמעון בר יוחאי ובנו שמחו לקראתכם בקרובתכם זהר על מערתם ובכפר הסמוך להם וכו' ובכן
תדע כי הם שמחים מאד בקרובתכם זהר על מערתם או בכפר הסמוך להם ואם תתמידו לקרות בן
יגלו לכם רזין עלאין וכלהו רמזין בזהר.
(מגיד מישרים פרשת אמר)

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
הַשְּׂנִיָּה כָּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ
שְׁעָה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל
הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סַעֲוֹדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כָּתוּב וְהֵאֱכֹלְתִיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסַּעֲוֹדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא
בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסַעֲוֹדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוּ,
שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמְזוֹלוֹת. וּמְשׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בְּיַד וּבִין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוּ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם
מֵהֵם, מֵרְאֵה פָּגָם לְמַעֲלָה, וּמֵרְאֵה אֶת
עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב
אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דְהֵהִיא
שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבָדִינוּ,
וּסַעֲוֹדָתָא דִּילִיָּהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֵאֱכֹלְתִיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
דְזַעִיר אֲפִין, דְהִיוּ בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
בְּסַעֲוֹדָתֶיהָ, וְלֹא שְׁלֵמָה אֵלִין סַעֲוֹדָתִי, דְאֵינּוּן
סַעֲוֹדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דְהֵא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בְּיַד וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חַזִּי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוּן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינּוּן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינּוּן מֵהֵיכְלָא
דְמַלְכָּא, דְאֵינּוּן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְפָגִים
חַד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

וְשֶׁהֵם מֵהֵיכְל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבַּת לֹא אָמַר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פְּעִי בַר נֶשׁ לְחַדִּי, וְלִמְחַדִּי לְמִסְכְּנִי. וְאִי הוּא חַדִּי בְּלַחֲדוּי, וְלֹא יְהִיב לְמִסְכְּנִי, עוֹנֵשִׂיה סָגִי, דְּהָא בְּלַחֲדוּי חַדִּי, וְלֹא יְהִיב חֲדוּ לְאַחְרָא. עָלִיה כְּתִיב, (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי אִיהוּ בְּשַׁבְּתָא חַדִּי, אִף עַל גַּב דְּלֹא יְהִיב לְאַחְרָא, לֹא יְהִיב עָלִיה עוֹנֵשִׂא, כְּשֵׁאר זְמַנִּין וְחַגִּין, דְּכְתִיב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קָא־מַר, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתִיב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבַּת לֹא קָא־מַר.

ובגניי כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדווגמא דעלמא דאתי. ובגניי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא ברין הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

**אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדָאֵי כֶּךָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשֵׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֲלִין תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטֵרוּי.**

**תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרֵן אַבְהָן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שָׂאָר חֲגִין
 וְזֻמְנִין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חִיבֵיָא דְגִיְהֵנָם גַּיְיַחִין. בְּהֵדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינִין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
 בְּהֵדִין יוֹמָא אֲוֵרִייתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרִין שְׁלִימִין.
 הֵזֶה כָּל הַדִּינִים נְכֻפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.**

**אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדָאֵי כֶּךָ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלִךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׁאֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מִכָּל צַדְדֵיּוֹ.**

**שְׁנֵינּוּ, בִּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שָּׂאִין כֵּן בְּכָל שָׂאָר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בִּיּוֹם הַזֶּה
 רְשָׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בִּיּוֹם
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נְכֻפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם.**

ספר אור הזהר (עמוד 113)
 – פָּרְק אַ עֲנָף ב' –
ב) הזהר ותקונים נשמת התורה
 עין שם גדל החיוב לעסק בסוד הזהר ותקונים והם נשמת התורה ובוה יזכה לאסתכלא בנשמתא
 לנשמתא דברים עתיקים וכו' (הדרת מלך חלק ג' דף רמז).
**ג) על למוד הפרדס אם היה יכול ללמד ולא למד לא יוכל להתעלם בעבור לתקן את אשר
 ענת אלא צריך לבוא בגלגול ממש**
 ומצות עשה הגדולה של למוד התורה צריך להיות בארבעה דרכים שבה הנקראים פרדס רוצה לומר
 פשט רמז דרוש סוד. וזה לשון הקדוש האר"י לוריא זכרונו לברכה ועל למוד הפרדס אם היה יכול
 ללמד ולא למד לא יוכל להתעלם בעבור לתקן את אשר ענת אלא צריך לבוא בגלגול ממש. עד
 כאן לשונו. בפרט גזר התורה היא חכמת הקבלה אשר רב העולם פורשים ממנה באמרם בפה
 שהרשית התבונן, ואין לה עסק בנסתרות, אתה שלח נא ידך ואחז בזה אם אתה מסגל לתורה הזאת
 ומיניה לא תזוע, כי מי שלא טעם טעם חכמה זו לא ראה מאורות מימיו והולך בחשך.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר

חֵק לְיִשְׂרָאֵל

מִנְקֵד

דף היומי

פְּרִשְׁת מִקֵּץ

מִהַתְנַא הַאֲלֹקִי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

מבאר בלשון הקדוש
עם פרוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחלק לפי הפרשיות יום ביומו

בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן
עולם הבא

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

חדש תמוז תש"ע לפ"ק

עיה"ק בית שמש תוכב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוּוֹנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדָתָם וְלוֹזִיִּים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וְלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וְלֵאֲהָבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבֵּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבּוּא רַבּוּת. וְכֹל הַמְזַכֶּה אֶת
הַרְבֵּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וְלִכְל הַהֲבָטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשְׁבָּה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תְּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּה: - קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׂבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֶּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאֵהָבָה לְכַבוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵיִן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׂהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ רוֹדְפִים רַדֵּף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׂהַמְצוּה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנִכִּי שְׂנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֶפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת מקץ דף קצד ע"ב
שומר הברית נקרא צדיק

וַיִּשְׁלַח פְּרַעְהַ וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ מִן הַבּוֹר וַיֹּגוּ.
 רַבִּי אַבְא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קמז) רוּצָה יִי
 אֶת יִרְאָיו אֶת הַמִּיחָלִים לְחֶסֶדוֹ. כַּמָּה קִדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא, אֶתְרַעֵי בְּהוּ בְּצַדִּיקָא, בְּגִין דְּצַדִּיקָא אֵינּוּן
 עֲבָדִין (שְׁלָמָא וְעַבְדִּי) שְׁלָמָא לְעֵילָא, וְעַבְדֵי שְׁלָמָה
 לְתַתָּא, וְאַעֲלוּן פְּלָה בְּבַעֲלָהּ. וּבְגִין כֹּךְ קִדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא אֶתְרַעֵי בְּהוּ, בְּאֵנוּן דְּדַחֲלוּן לִיהַ וְעַבְדִּין רַעוּתִיהַ.
 לְמִיחָלִים לְחֶסֶדוֹ, מָאן אֵינּוּן מִיחָלִים לְחֶסֶדוֹ. הַיֵּי
 אֵימָא אֵינּוּן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִיתָא
 בְּלִילָא, וְאַשְׁתַּתְּפוּ בְּהַדִּי שְׂכִינְתָא. וְכַד אֶתִּי צַפְרָא,
 אֵינּוּן מִחְפָּאן לְחֶסֶדוֹ. וְהָא אוּקְמוּהָ, בְּזִמְנָא דְּבַר נֶשׁ
 אֲשֶׁתִּדֵּל בְּאוּרִיתָא בְּלִילָא, חוּטָא דְּחֶסֶד אֶתְמַשִּׁיד
 עֲלֵיהַ בִּימָמָא. כְּדַכְתִּיב, (תהלים מב) יוֹמָם יִצְוֶה יִי חֶסֶדוֹ
 וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עַמִּי. מָאי טַעְמָא יוֹמָם יִצְוֶה יִי חֶסֶדוֹ,
 מִשּׁוּם דְּבַלַּיְלָה שִׁירָה עַמִּי. וּבְגִין כֹּךְ רוּצָה יִי אֶת
 יִרְאָיו כְּתִיב, וְלֹא בִירְאָיו. כַּמָּאן דְּרַעֵי בְּרַעוּתִיהַ
 לְאַחֲרָא, וְאַתְרַעֵי לִיהַ לְאַתְפִּיּסָא בְּהַדִּיהַ. וּבְגִין כֹּךְ
 רוּצָה יִי אֶת יִרְאָיו, וְלֹא בִירְאָיו.

וַיִּשְׁלַח פְּרַעְהַ וַיִּקְרָא אֶת
 יוֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ מִן הַבּוֹר וַיֹּגוּ.
 רַבִּי אַבְא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים
 קמז) רוּצָה ה' אֶת יִרְאָיו אֶת
 הַמִּיחָלִים לְחֶסֶדוֹ. כַּמָּה
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְרַצָּה
 בְּצַדִּיקִים, מִשּׁוּם שֶׁהַצַּדִּיקִים
 הֵם עוֹשִׂים [שְׁלוֹם וְעוֹשִׂים]
 שְׁלוֹם לְמַעַלָּה וְעוֹשִׂים
 שְׁלוֹם לְמַטָּה, וּמְכַנְּסִים
 פְּלָה לְבַעֲלָהּ, וּמִשּׁוּם כֹּךְ
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְרַצָּה
 בָּהֶם בְּאוֹתָם שִׁירָאִים מִמֶּנּוּ
 וְעוֹשִׂים אֶת רְצוֹנוֹ.

לְמִיחָלִים לְחֶסֶדוֹ, מִי הֵם
 הַמִּיחָלִים לְחֶסֶדוֹ? הַיֵּי
 אוֹמַר, אוֹתָם שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים
 בַּתּוֹרָה בְּלִילָהּ וּמִשְׁתַּתְּפִים
 עִם הַשְּׂכִינָה. וְכַשְּׁבָא הַבְּקָר,
 הֵם מְצַפִּים לְחֶסֶדוֹ, וְהַרִי
 בְּאֵרוּהָ, בְּזִמְנָן שֶׁאָדָם
 מִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה בְּלִילָהּ, חוּט
 שֶׁל חֶסֶד נִמְשָׁךְ עָלָיו בַּיּוֹם,
 כַּכְּתוּב (שם מב) יוֹמָם יִצְוֶה ה'
 חֶסֶדוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עַמִּי.

מָה הַטַּעַם יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֶסֶדוֹ? מִשּׁוּם שֶׁבַּלַּיְלָה שִׁירָה עַמִּי. וּמִשּׁוּם כֹּךְ כְּתוּב רוּצָה ה' אֶת
 יִרְאָיו, וְלֹא בִירְאָיו. כְּמִי שֶׁרוּצָה בְּרְצוֹנוֹ אֶת הָאֲחֵר וּמִתְרַצָּה לוֹ לְהַתְּפִיּס עִמוֹ, וּמִשּׁוּם כֹּךְ
 רוּצָה ה' אֶת יִרְאָיו וְלֹא בִירְאָיו.

כְּמוֹ כֵּן יוֹסֵף הָיָה עָצוּב
 בְּעֵצָב הָרוּחַ וּבְעֵצָב הַלֵּב,
 שֶׁהָיָה אָסוּר שָׁם. כִּיּוֹן
 שִׁפְרָעָה שָׁלַח בְּשִׁבְלֹו, מֵה
 כָּתוּב? וַיִּרְצָהוּ. הַתְּפִיסוּ לוֹ
 וְהַחְזִירוּ לוֹ דְבָרֵי שְׂמֵחָה,
 דְּבָרִים לְשִׂמְחָת אֶת הַלֵּב,
 מִשּׁוּם שֶׁהָיָה עָצוּב מִן הַבּוֹר.
 בֹּא רֵא, בְּרֵאשׁוֹנָה נִפְל
 בְּבוֹר, וּבְבוֹר הַתְּעֵלָה אַחַר
 כָּר.

כְּמוֹ כֵּן יוֹסֵף הָיָה עָצוּב
 בְּעֵצָב הָרוּחַ וּבְעֵצָב הַלֵּב,
 שֶׁהָיָה אָסוּר שָׁם. כִּיּוֹן
 שִׁפְרָעָה שָׁלַח בְּשִׁבְלֹו, מֵה
 כָּתוּב? וַיִּרְצָהוּ. הַתְּפִיסוּ לוֹ
 וְהַחְזִירוּ לוֹ דְבָרֵי שְׂמֵחָה,
 דְּבָרִים לְשִׂמְחָת אֶת הַלֵּב,
 מִשּׁוּם שֶׁהָיָה עָצוּב מִן הַבּוֹר.
 בֹּא רֵא, בְּרֵאשׁוֹנָה נִפְל
 בְּבוֹר, וּבְבוֹר הַתְּעֵלָה אַחַר
 כָּר.

רַבִּי שְׂמַעוֹן אָמַר, עַד לֹא אִירַע לְיוֹסֵף הֵהוּא
 עוֹבְדָא, לֹא אֶקְרִי צְדִיק. כִּיּוֹן דְּנִטְר הֵהוּא בְּרִית
 קְיָמָא, אֶקְרִי צְדִיק. וְהֵהוּא דְרָגָא דְבְרִית קְדִישָׁא
 אֲתַעְטָר בְּהַדְרִיָּה, וּמֵאֵי דְהָוָה (עֲבִיד) בְּבוֹר בְּקַדְמִיתָא,
 אֲסַתְלַק בְּהַדְרִיָּה, וּכְתִיב וַיִּרְצָהוּ מִן הַבּוֹר. אֲסַתְלַק
 מִן דָּא, וְאֲתַעְטָר בְּבֵינֵי מֵיִם חַיִּים.

רַבִּי שְׂמַעוֹן אָמַר, בְּטָרַם
 אִירַע לְיוֹסֵף אוֹתוֹ הַמַּעֲשֶׂה,
 לֹא נִקְרָא צְדִיק. כִּיּוֹן שֶׁשָּׁמַר
 אוֹתָהּ בְּרִית הַמִּלָּה, נִקְרָא
 צְדִיק, וְאוֹתָהּ הַדְרָגָה שֶׁל
 בְּרִית הַקֹּדֶשׁ הַתְּעֵטְרָה עִמּוֹ,
 וּמֵה שֶׁהָיָה [עוֹשֶׂה] בְּבוֹר
 בְּרֵאשׁוֹנָה, הַתְּעֵלָה עִמּוֹ.
 וְכָתוּב וַיִּרְצָהוּ מִן הַבּוֹר.
 הַתְּעֵלָה מְזֵה וְהַתְּעֵטְר בְּבֵינֵי
 מֵיִם חַיִּים.

וַיִּשְׁלַח פְּרָעָה וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף, לְקָרָא לְיוֹסֵף מִיבְעֵי
 לִיָּה. אֵלָא וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף, דָּא קְדָשָׁא בְּרוּךְ
 הוּא, וְכְתִיב, (תְּחִלִּים קוּה) עַד יַעַת בֹּא דְבָרוּ אֲמַרְתָּ יִי
 צְרַפְתָּהוּ. עַד יַעַת בֹּא דְבָרוּ, הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיִּקְרָא
 אֶת יוֹסֵף, כְּתִיב הָכָא וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף, וְכְתִיב הָתָם
 וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה: וַיִּגְלַח וַיַּחֲלֵף שְׂמֹלוֹתָיו, בְּגִין יִקְרָא
 דְּמִלְכָּא, וְהָא אוּקְמוּהָ.

וַיִּשְׁלַח פְּרָעָה וַיִּקְרָא אֶת
 יוֹסֵף, הָיָה צְרִיף לְהֵיוֹת לְקָרָא
 לְיוֹסֵף! אֵלָא, וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף
 - זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 שְׂכַתוּב (שֵׁם קוּה) עַד יַעַת בֹּא

דְּבָרוּ אֲמַרְתָּ ה' צְרַפְתָּהוּ. עַד יַעַת בֹּא דְבָרוּ, זֶהוּ שְׂכַתוּב וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף. כָּתוּב כָּאֵן וַיִּקְרָא
 אֶת יוֹסֵף, וְכָתוּב שֵׁם וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה. וַיִּגְלַח וַיַּחֲלֵף שְׂמֹלוֹתָיו, בְּשִׁבְלֵי כְבוֹד הַמֶּלֶךְ, וְהֵנָּה
 פְּרָשׁוּהָ.

מקור המאמר בזהר פרשת מקץ דף קצו ע"ב
העוסק בתורה ובמצוות מיוחד וממשיך שפע

פֶּתַח וְאָמַר, (קהלת ט) רֵאֵה
חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּת
וְגו'. בֹּא רֵאֵה, הַפְּסוּק הַזֶּה
הוּא בְּסוּד עֲלִיּוֹן, וּבְאֲרוּחֵהוּ.
רֵאֵה חַיִּים - אֵלֶּי חַיִּי הָעוֹלָם
הַבָּא, שְׂאֲשֶׁרֵי הָאִישׁ שְׂזוּכָה
לוֹ כְּרָאוּי.

עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּת - זו
כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל, מְשׁוּם שְׁבִיה
כְּתוּב אֶהְבֶּה, שְׁכָתוּב (ירמיה לא)
וְאֶהְבֶּת עוֹלָם אֶהְבֶּתִיךָ. מָתִי?
בְּשִׁעָה שְׂצַד הַיָּמִין אוֹחוֹ
אוֹתָהּ, שְׁכָתוּב (שם) עַל כֵּן
מְשַׁכְּתִיךָ חֶסֶד.

כָּל יָמֵי חַיֵּי הַבְּלָדָה, מְשׁוּם
שֶׁהִיא נִקְשָׁרַת בְּחַיִּים, וְהִיא
הָעוֹלָם שְׂשׁוּרִים בָּהּ חַיִּים.
שֶׁהֵרִי הָעוֹלָם הַזֶּה לֹא שׁוּרִים
בּוֹ חַיִּים, מְשׁוּם שֶׁהֵם תַּחַת
הַשֶּׁמֶשׁ, וְלֹא מְגִיעִים לְכֹאן
אוֹתָם הָאוֹרוֹת שֶׁל אוֹתָהּ
הַשֶּׁמֶשׁ, וְהִסְתַּלְּקוּ מֵהָעוֹלָם
מִיּוֹם שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,

שְׁכָתוּב (ישעיה יג) חֲשַׁף הַשֶּׁמֶשׁ בְּצִאתוֹ וְגו'. מַה זֶה חֲשַׁף הַשֶּׁמֶשׁ? שֶׁסָּלַק אֶת אוֹרוֹ וְלֹא מֵאִיר,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם נז) הִצַּדִּיק אָבָד וְגו'.

פֶּתַח וְאָמַר, (קהלת ט) רֵאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר
אֶהְבֶּת וְגו'. תָּא חַיִּי, הֵאֵי קָרָא בְּרוּא עֲלָאָה
אִיהוּ, וְאוֹקְמוּתֵי. רֵאֵה חַיִּים, אֵלֶּיִן חַיִּין דְּעֲלָמָא דְאַתִּי,
דְּזוּכָּא הוּא בַר נָשׁ דְּזוּכֵי בֵיה כְּדָקָא יְאוּת.

עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּת, דָּא כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל, בְּגִין
דְּבַה פְּתִיב אֶהְבֶּה. דְּכִתִּיב, (ירמיה לא) וְאֶהְבֶּת עוֹלָם
אֶהְבֶּתִיךָ, אִימַתִּי. בְּשִׁעָתָא דְסִטְרָא דִּימִינָא אֶחִיד בָּהּ.
דְּכִתִּיב, (ירמיה לא) עַל כֵּן מְשַׁכְּתִיךָ חֶסֶד.

כָּל יָמֵי חַיֵּי הַבְּלָדָה, (קהלת ט) בְּגִין דְּאִיהִי אֶתְקַשְּׁרַת
בְּחַיִּים, וְאִיהִי עוֹלָם דְּחַיִּין שְׂרִיִין בֵּיה. דְּהָא
עֲלָמָא דָּא, לֹא שְׂרִיִין בֵּיה חַיִּים. בְּגִין דְּאִינוּן תַּחַת
הַשֶּׁמֶשׁ, וְלֹא מְטָאן הָכָא אִינוּן נְהוּרִין דְּהֵהוּא
שְׂמֵשׂא, וְאֶסְתַּלְּקוּ מֵעֲלָמָא מִיּוֹמָא דְאַתְחָרִיב בֵּי
מְקוּדְשָׁא. דְּכִתִּיב, (ישעיה יג) חֲשַׁף הַשֶּׁמֶשׁ בְּצִאתוֹ וְגו'.
מֵאִי חֲשַׁף הַשֶּׁמֶשׁ, דְּסָלִיק נְהוּרִיה וְלֹא נְהִיר. כְּמָה
דְּאַתְ אָמַר (ישעיה נז) הִצַּדִּיק אָבָד וְגו'.

כִּי הוּא חֶלְקָךְ בְּחַיִּים, דָּא הוּא שְׂמִשָּׂא בְּסִיְהָרָא,
 וּבְעִינָן לְמִיעַל סִיְהָרָא בְּשְׂמִשָּׂא וּשְׂמִשָּׂא
 בְּסִיְהָרָא, דְּלֹא לְאַפְרָשָׁא לֹזֵן. וְדָא הוּא חוּלְקָא דְּבַר
 נָשׁ, לְמִיעַל בְּהוּ לְעֵלְמָא דְּאֲתִי.

מַה בְּתִיב בְּתֵרִיָּה, (קהלת ט) כָּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ
 לַעֲשׂוֹת בְּכַחַךְ עֲשֵׂה כִּי אִין מַעֲשֵׂה וְחֻשְׁבוֹן
 וְדַעַת וְחֲכָמָה בְּשִׂאוּל אֲשֶׁר אֲתָה הוּלְךְ שָׂמָה. הֵא
 קָרָא אֵית לְאַסְתַּכְּלָא בֵּיהּ. כָּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ
 לַעֲשׂוֹת, וְכִי הוּתְרָה רְצוּעָה לְמַעַבְדַּ בַּר נָשׁ כָּל מַה
 דְּיָכִיל. אֵלָא, לַעֲשׂוֹת בְּכַחַךְ בְּתִיב, מָאִי בְּכַחַךְ. דָּא
 נְשִׂמְתִּיהּ דְּבַר נָשׁ, דְּאִיְהִי חִילָא דְּבַר נָשׁ, לְמִזְכְּרֵי בְּה
 לְעֵלְמָא דִּין וְלְעֵלְמָא דְּאֲתִי.

דְּבַר אַחַר בְּכַחַךְ, דָּא הִיא אִשָּׁה דְּקִאֲמְרֵן, דְּאִיְהִי
 חִילָא לְאַתְתַּקְפָּא בְּהּ, בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא
 דְּאֲתִי. וּבְעִי בַּר נָשׁ לְמִזְכְּרֵי בְּהּ בְּהֵאִי עֵלְמָא בְּהֵאִי
 חִילָא, בְּגִין דִּיתְתַּקְפֵּי בְּהּ בְּתַהוּא עֵלְמָא.

מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּלְבַתַּר דִּיפּוּק בַּר נָשׁ מֵהֵאִי
 עֵלְמָא, לִית בֵּיהּ חִילָא לְמַעַבְדַּ מִיְדֵי וְלוֹמַר,
 הֲשִׂתָּא, מְכָאן וְלַהֲלָאָה אַעְבִּיד עוֹבְדִין טְבִין. דְּוִדָּאִי
 אִין מַעֲשֵׂה וְחֻשְׁבוֹן וְדַעַת וְחֲכָמָה בְּשִׂאוּל אֲשֶׁר וְגו'.

אִין בּוּ כַח לַעֲשׂוֹת דְּבַר וְלוֹמַר, עַכְשָׁו מְכָאן וְהֲלָאָה אַעֲשֵׂה
 מַעֲשִׂים טוֹבִים. שְׁוֹדָאִי שְׂאִין מַעֲשֵׂה וְחֻשְׁבוֹן וְדַעַת וְחֲכָמָה בְּשִׂאוּל אֲשֶׁר וְגו'. אִם לֹא זֹכְהָ

כִּי הוּא חֶלְקָךְ בְּחַיִּים - זֶהוּ
 הַשְּׂמִשׁ עִם הַלְּבָנָה. וְצָרִיכִים
 לְהַכְנִיס הַלְּבָנָה בַּשְּׂמִשׁ
 וְהַשְּׂמִשׁ בַּלְּבָנָה שֶׁלֹּא
 לְהַפְרִידָם, וְזֶה הוּא חֶלְק
 הָאָדָם לְהַכְנִס עִמָּם לְעוֹלָם
 הַבָּא.

מַה כְּתוּב אַחֲרָיו? (קהלת ט) כָּל
 אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת
 בְּכַחַךְ עֲשֵׂה כִּי אִין מַעֲשֵׂה
 וְחֻשְׁבוֹן וְדַעַת וְחֲכָמָה בְּשִׂאוּל
 אֲשֶׁר אֲתָה הוּלְךְ שָׂמָה. הַפְּסוּק
 הַזֶּה יֵשׁ לְהַתְּבוּנָן בּוּ. כָּל
 אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת, וְכִי
 הֲתְרָה הַרְצוּעָה שְׂאָדָם יַעֲשֵׂה
 כָּל מַה שְׂיָכֹוֹל? אֵלָא כְּתוּב
 לַעֲשׂוֹת בְּכַחַךְ. מַה זֶה בְּכַחַךְ?
 זו נְשִׂמְתוֹ שֶׁל הָאָדָם, שֶׁהִיא
 הַכַּחַשׁ שֶׁל הָאָדָם, לְזִכּוֹת בְּה
 לְעוֹלָם הַזֶּה וְלְעוֹלָם הַבָּא.

דְּבַר אַחַר בְּכַחַךְ - זוּ הָאִשָּׁה
 שְׂאֲמַרְנוּ, שֶׁהִיא הַכַּחַשׁ
 לְהַתְּחַזֵּק בְּהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְצָרִיךְ בֶּן אָדָם
 לְזַכּוֹת בְּהּ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּכַחַשׁ
 זֶה, כְּדִי שְׂיִתְגַּבֵּר בְּהּ לְעוֹלָם
 הַהוּא.

מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׂאֲחַר
 שְׂיַצָּא הָאָדָם מִן הָעוֹלָם הַזֶּה,
 מַעֲשִׂים טוֹבִים. שְׁוֹדָאִי שְׂאִין מַעֲשֵׂה וְחֻשְׁבוֹן וְדַעַת וְחֲכָמָה בְּשִׂאוּל אֲשֶׁר וְגו'.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, לֹא יִזְכֶּה
בּוֹ אַחַר כֶּף לְעוֹלָם הַהוּא.
וּבְאַרוּחַ, מִי שֶׁלֹּא מִתְקִין
צִדָּה לְלָכֶת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה,
לֹא יֵאָכֵל בְּעוֹלָם הַהוּא. וַיֵּשׁ
מַעֲשִׂים טוֹבִים שְׂעוֹשֵׂה אָדָם
בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׂיֵאָכֵל מֵהֶם
כָּאֵן, וְהַכֹּל נִשְׁאַר לְעוֹלָם
הַבָּא וְלִהְיוֹן מֵהֶם.

בֹּא רְאֵה, יוֹסֵף זָכָה בְּעוֹלָם
הַזֶּה וְזָכָה בְּעוֹלָם הַבָּא,
מִשּׁוּם שֶׁרָצָה לְהֵאָחֵז בְּאִשָּׁה
יְרֵאת ה', כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית
לט) וַחֲטָאתִי לְאֱלֹהִים. וּמִשּׁוּם
כֶּף זָכָה לְשַׁלֵּט בְּעוֹלָם הַזֶּה
וְזָכָה אֶת יִשְׂרָאֵל.

מַה כְּתוּב? (שם מז) וַיִּלְקֹט יוֹסֵף
אֶת כָּל הַכֶּסֶף, וְכֶף רְאוּי.
שֶׁהָרִי אוֹתוֹ נָהַר שֶׁשׁוֹפֵעַ
וַיּוֹצֵא, הוּא לּוֹקֵט הַכֹּל, וְכֹל
הַעֲשָׂר עוֹמֵד בּוֹ. וְזֶה סוּד
הַכְּתוּב (שם א) וַיִּתֵּן אֶתֶם
אֱלֹהִים בְּרִקִיעַ הַשָּׁמַיִם, וְהַכֹּל
הוּא פְּרָאוּי, וְדָאֵי יוֹסֵף צָרִיף
לְשַׁלֵּט עַל הַמַּלְכוּת.

וּבֹא רְאֵה, כְּתוּב וַיִּרְכַּב אֹתוֹ
בְּמִרְכָּבַת הַמַּשְׁנָה. מִי מִרְכָּבַת
הַמַּשְׁנָה? הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
עֲשֵׂה אֶת הַצְּדִיק שְׁלִיט, מִשּׁוּם שֶׁהֵנָּה מִמֶּנּוּ נִזּוֹן הָעוֹלָם, וְצָרִיף לְהִזּוֹן, וְלְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יֵשׁ מִרְכָּבָה עֲלֵיוֹנָה, וַיֵּשׁ לוֹ מִרְכָּבָה תַּחְתּוֹנָה. הַמִּרְכָּבָה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא מִרְכָּבַת הַמַּשְׁנָה, וַיּוֹסֵף

אִי לֹא זָכִי בַר נֶשׁ בְּהֵאֵי עֲלֵמָא, לֹא יִזְכֶּי בֵּיה לְבַתָּר
בְּהֵהוּא עֲלֵמָא. וְאוּקְמוּתָהּ, מָאן דְּלֹא אֶתְקִין זְוודִין
לְמִיָּהָד מֵהֵאֵי עֲלֵמָא, לֹא יִיכּוֹל בְּהֵהוּא עֲלֵמָא. וְאִית
עוֹבְדִין טָבִין דְּעֵבִיד בַּר נֶשׁ בְּהֵאֵי עֲלֵמָא, דִּיִּיכּוֹל
מִנֵּיהּוּ הָכָא. וְכֹלָא אֲשַׁתָּאֵר לְעֲלֵמָא דְּאִתִּי וְלֵאֲתוֹנָא
מִנֵּיהּוּ.

תָּא חַזִּי, יוֹסֵף זָכָה בְּהֵאֵי עֲלֵמָא וְזָכָה בְּעֲלֵמָא
דְּאִתִּי, בְּגִין דְּבָעָא לְאֲתֵאֲחָדָא בְּאִשָּׁה יְרֵאת יי.
כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר, (בראשית לט) וַחֲטָאתִי לְאֱלֹהִים. וּבְגִין כֶּף
זָכָה לְמִשְׁלַט בְּהֵאֵי עֲלֵמָא, וְזָכָה לוֹן לְיִשְׂרָאֵל.

מַה כְּתוּב, (בראשית מז) וַיִּלְקֹט יוֹסֵף אֶת כָּל הַכֶּסֶף. וְהָכִי
אֶתְחַזִּי, דְּהָא הֵהוּא נָהַר דְּנָגִיד וְנָפִיק, אִיהוּ
לְקִיט כֹּלָא, וְכֹל עוֹתָרָא בֵּיה קְוִימָא. וְדָא הוּא רְזָא
דְּכְתוּב, (בראשית א) וַיִּתֵּן אֶתֶם אֱלֹהִים בְּרִקִיעַ הַשָּׁמַיִם,
וְכֹלָא אִיהוּ כְּדָקָא יְאוּת, וְדָאֵי יוֹסֵף בְּעֵי לְמִשְׁלַט עַל
מַלְכוּתָא.

וְתָא חַזִּי, כְּתוּב, וַיִּרְכַּב אֹתוֹ בְּמִרְכָּבַת הַמַּשְׁנָה.
מָאן מִרְכָּבַת הַמַּשְׁנָה. קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא עֵבִיד
לִיָּה לְצְדִיק שְׁלִיטָא, בְּגִין דְּהָא מִנֵּיהּ אֶתְוֹן עֲלֵמָא,
וְאַצְטְרִיךְ לְאֲתוֹנָא. וְקְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא אִית לִיָּה
רְתִיכָא עֲלָאָה, וְאִית לִיָּה רְתִיכָא תַּתָּאָה. רְתִיכָא

עֲשֵׂה אֶת הַצְּדִיק שְׁלִיט, מִשּׁוּם שֶׁהֵנָּה מִמֶּנּוּ נִזּוֹן הָעוֹלָם, וְצָרִיף לְהִזּוֹן, וְלְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יֵשׁ מִרְכָּבָה עֲלֵיוֹנָה, וַיֵּשׁ לוֹ מִרְכָּבָה תַּחְתּוֹנָה. הַמִּרְכָּבָה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא מִרְכָּבַת הַמַּשְׁנָה, וַיּוֹסֵף

נִקְרָא צָדִיק, וְלוֹ רְאוּי לְהִיטוּת
רוֹכֵב עַל מְרֻכְבַּת הַמְּשֻׁנָּה
אֲשֶׁר לוֹ, לְקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְהַכֵּל הוּא בְּסוּד עֲלִיּוֹן שִׁיחֵיהָ
כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה.

תִּתָּאָה אִיְהִי מְרֻכְבַּת הַמְּשֻׁנָּה, וְיוֹסֵף צָדִיק אֶקְרִי,
וְלִיָּה אֶתְחַזֵּי לְמַהְיֵי רָכִיב עַל מְרֻכְבַּת הַמְּשֻׁנָּה אֲשֶׁר
לוֹ, לְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְכִלְאָ אִיְהוּ בְּרוּזָא עֲלָאָה,
לְמַהְיֵי כְּגוּוּנָא דְלַעִילָא.

ספר אור הזהר (עמוד 114)

– פֶּרֶק א עֲנָף ב' –

ד) הַאֹמֵר דִּי לִי בְּנִגְלוֹת אֵינִי רוּצָה בְּנִסְתָּרוֹת טַב לִיָּה דְלֵא אַבְרִי בְּעֵלְמָא

וְאוּי לְהֵם לְבְרִיּוֹת מְעַלְבוּנָה שֶׁל הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְהַאֹמֵר דִּי לִי בְּנִגְלוֹת אֵינִי רוּצָה בְּנִסְתָּרוֹת טַב לִיָּה דְלֵא אַבְרִי בְּעֵלְמָא כְּמוֹ שְׁאֲמְרוּ בְּתַקּוּנִים (תַּקּוּן מַג) זֶה לְשׁוֹנוֹ: מֵאֵן דְּאִסְתַּלַּק קַבְלָה וְחִכְמָתָהּ מֵאוּרִיתָא דְבַעַל פֶּה וּמֵאוּרִיתָא דְכֶתֶב וּגְרִים דְלֵא יִשְׁתַּדְלוֹן בְּהוֹן וְאֹמֵר דְלֵא אִית אֵלָא פֶּשֶׁט בְּאוּרִיתָא וּבְתַלְמוּדָא בְּוֵדָאִי כְּאֵלוֹ הוּהוּ אִסְתַּלַּק נְבִיעוּ מַהֲהוּא נְהַר וּמַהֲהוּא גֵן וְוִי לִיָּה טַב לִיָּה דְלֵא אַתְבְּרִי בְּעֵלְמָא וְלֵא יוֹלִיף הַהוּא אוּרִיתָא דָּא תַחֲשַׁב לִיָּה כְּאֵלוֹ חֲזוֹר עֲלְמָא לְתַהוּ וּבַהוּ וּגְרִים עֲנִיּוֹת לְעֵלְמָא וְאֶרְךְ גְּלוּתָא. עַד כְּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

וְכַתֵּב בַּעַל סֵפֶר וְיַקְהֵל מִשָּׁה שְׂכֻנַּת זֶה הַמְּאֹמֵר הוּא לְבָאֵר גְּדֵל הַעוֹזֵן שֶׁל אוֹתָן הַגְּוֹרְמִים מְנִיעָה לְאוֹתָם הַרוּצִים לְלַמֵּד חִכְמַת הַקַּבְלָה בְּסִבְרוֹת טַעֲנוּתֵיהֶם הַמְזִיפִים. (וּבְדָף י.) זֶה לְשׁוֹנוֹ חִמַּת הַשֵּׁם מְלֵאֲתֵי וּקְנֵאת הַשֵּׁם צְבֵאוֹת קְנֵאתֵי וְהַמְכַשְׁלָה הַזֹּאת אֵינְנָה תַחַת יַד הַהַמּוֹן בְּלִבְד אֶךְ יַד הַסְּגָנִים וְהַחֲכָמִים מִתְחַכְמִים בְּדַעְתָּם בְּמִרְד וּמַעַל הַזֹּאת וְלֵא זֶה בְּלִבְד שְׂמוּאֵסִים בִּיְדֵיעַת הַאֵלְקוֹת אֵלָא אֶף זֶה הַתְּחִילוֹ לְבִזּוֹת וּלְנִגְלוֹת הַחֲכָמָה הוּוּ בְּחֻשְׁדָּא וְלִכּוּ וּבְחֻשְׁדָּא שְׂמֵם יִכְסֵּה עַל שְׂפַעְרֵי פִיהֶם וְאֲמְרוּ יִדְנוּ רַמָּה בְּנִגְלוֹת מַה לָּנוּ לְחֲכָמָה הַזֹּאת דִּי לָנוּ בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה עַד כְּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

ה) מֵאֵן דְּאוּלִּיף רִזִּין דְּאוּרִיתָא אִיקְרִי בְּן לְמַלְכָּא וְלְמַטְרוֹנִיתָא וְעִיִּיל בְּלֵא בְּר וְאִית לִיָּה רִשׁוּת וְהוֹרְמָנָא לְחַפְשׁ בְּגִנּוּי דְּמַלְכָּא

אֲמַנְם אֲנוּ מַחֲיָבִים וּמְשַׁבְּעִים וְעוֹמְדִים לְלַמֵּד זֹאת הַחֲכָמָה הַאֲמֵתִית כְּמוֹ שְׁאֲמְרוּ בְּזִהַר פְּרֻשַׁת תְּרוּמָה (דָּף קסא) זֶה לְשׁוֹנוֹ קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֹמֵר לָהּ, לְנִשְׁמָתָא, וְאוּמִי לָהּ, דְּכַר תִּיחּוֹת לְהֵאִי עֲלְמָא דְתַשְׁתַּדֵּל בְּאוּרִיתָא לְמַנְדַּע לִיָּה, וְלְמַנְדַּע בְּרוּזָא דְמַהֲיִמְנוּתָא. דְּכַל מֵאֵן דְּהוּי בְּהֵאִי עֲלְמָא, וְלֵא אֲשְׁתַּדֵּל לְמַנְדַּע לִיָּה, טַב לִיָּה דְלֵא יִתְבְּרִי. עַד כְּאֵן לְשׁוֹנוֹ. וּבְזִכּוֹת וּבְכַח הַלְמוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה נִצָּא מִן הַגְּלוּת, לֵא בְּזוֹלַת זֶה הַלְמוּד, כְּאֲשֶׁר אֲמְרוּ בְּרַעִיא מַהֲיִמְנָא (פְּרֻשַׁת נִשָּׂא) זֶה לְשׁוֹנוֹ: בְּהֵאִי חַבְרוּזָא דִּילְךָ דְּאִיְהוּ סֵפֶר הַזֶּה, מִן זֹהַרָא דְּאִימָא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה. בְּאֵלִין לֵא צְרִיךְ נְסִיּוֹן, וּבְגִין דְּעִתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעֵם מֵאִילָנָא דְּחַיִּי, דְּאִיְהוּ הַאי סֵפֶר הַזֶּה, יִפְקוּן בִּיָּה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. וְיִתְקַיֵּים בְּהוֹן, (דְּבָרִים לב) יי בְּדָד יִנְחַנו עַד כְּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

ו) וְגִדּוּל שְׂכָר לְמוּד הַזֶּה יוֹתֵר מִשְׁאֵר כֹּל הַתּוֹרָה וְכֹל הַמְּצוּוֹת

וְגִדּוּל שְׂכָר לְמוּד הַזֶּה יוֹתֵר מִשְׁאֵר כֹּל הַתּוֹרָה וְכֹל הַמְּצוּוֹת, כְּמוֹ שְׁאֲמְרוּ בְּזִהַר (פְּרֻשַׁת וִירָא) זֶה לְשׁוֹנוֹ: וְלִית אַתְר פְּנִימָאָה בְּכָל אֵינּוֹן כְּאֵינּוֹן דִּידְעֵי רִזָּא דְּמֵאֲרִיהוֹן וְיִדְעֵי לְאֶתְדַבְּקָא בְּהוּ בְּכָל יוּמָא, עַל אֵלִין בְּתִיב, (יִשְׁעִיָּה סד) עֵין לֵא רֵאתָה אֱלֹהִים זֹלַתְךָ יַעֲשֶׂה, וְאֵלִין עֲאֵלִין כֹּל תַּרְעֵי דְלַעִילָא וְלִית מֵאֵן דִּימְחֵי בִידְהוֹן, זְכָאָה חוֹלְקִיהוֹן בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי, עַד כְּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

ז) אִם עֶסֶק בְּחֲכָמָה זֶה, לְאַחַר יְצִיאַת נִשְׁמָתוֹ מְגוּפּוֹ פּוֹטְרִין אוֹתוֹ מִכָּל דִּינִים

וְאִם עֶסֶק בְּחֲכָמָה זֶה, לְאַחַר יְצִיאַת נִשְׁמָתוֹ מְגוּפּוֹ פּוֹטְרִין אוֹתוֹ מִכָּל דִּינִים, כְּמוֹ שְׁאֲמְרוּ בְּזִהַר (פְּרֻשַׁת חַיִּי שְׂרָה): מֵאֵן דְּאֲשְׁתַּדֵּל בְּאוּרִיתָא חִירוֹ אִית לִיָּה מְכִלָּא בְּעֵלְמָא דִּין מִשְׁעַבְדָּא דְּשִׂאָר עֲמִין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת, חִירוֹ בְּעֵלְמָא דְאַתִּי בְּגִין דְלֵא יִתְבַּעוֹן מְנִיָּה דִּינָא בְּהַהוּא עֲלְמָא כָּלֵל. עַד כְּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוּמִי"
נִיתָן לְקַבֵּל בְּחִינַם לְזִכּוּי הַרְבִּים בְּלִבְד. ט"ל: 054-8436784 או אֲצֵל מַלְכוּת דּוֹד רַחוּב הַשּׁוֹמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת מקץ דף קצח ע"א - קצט ע"א
גם החוטא בחטא קל שריו בפתח

וַיִּכַּר יוֹסֵף אֶת אָחָיו וְהֵם לֹא הִכִּירוּהוּ. רַבִּי אֶלְעָזָר הִכְרָהוּ. רַבִּי אֶלְעָזָר פִּתַּח וְאָמַר, (תהלים מט) לָמָּה אִירָע בְּיָמַי רָע עֲוֹן עַקְבֵי יִסּוּבֵנִי. בֹּא רֵא, שְׁלֹשָׁה הֵם שְׁפוֹחָדִים וְלֹא יוֹדְעִים מִמָּה הֵם פּוֹחָדִים, וּבְאֵרוּהוּ. אֲבָל מִי שְׁפוֹחָד וְלֹא יוֹדֵעַ מִמָּה הוּא פּוֹחָד - מִשּׁוֹם אוֹתָם הַחֲטָאִים שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ שֶׁהֵם חֲטָאִים, וְלֹא מִשְׁגִּיחַ בָּהֶם, וְהוּא פּוֹחָד מִיָּמֵי רָע.

מִי הֵם יָמֵי רָע? אֵלּוּ הֵם הַיָּמִים שֶׁהֵם מְזוֹדְמָנִים בְּאוֹתוֹ רָע, וּמִי הֵם? זֶה [הוּא] יֵצֵר הָרָע, שֶׁהוּא נִקְרָא רָע, וַיֵּשׁ לוֹ יָמִים יְדוּעִים שֶׁנִּתְּנָה לּוֹ רְשׁוֹת בְּעוֹלָם לְהִסְטִין לְכָל אוֹתָם שְׁמִטָּמָאִים אֶת דְּרָכֵיהֶם. שְׁמִי שָׁבָא לְהִטְמֵא - מִטְּמָאִים אוֹתוֹ, וְאַלֶּה הֵם שֶׁנִּקְרָאִים יָמֵי רָע, וְאַלּוֹ מְמַנִּים עַל אוֹתָם חֲטָאִים שֶׁדָּשִׁים אוֹתָם בְּנֵי אָדָם בְּעַקְבֵיהֶם.

וַיִּכַּר יוֹסֵף אֶת אָחָיו וְהֵם לֹא הִכִּירוּהוּ. רַבִּי אֶלְעָזָר פִּתַּח וְאָמַר, (תהלים מט) לָמָּה אִירָא בְּיָמַי רָע עֲוֹן עַקְבֵי יִסּוּבֵנִי. תָּא חַוֵּי, תִּלְתּוּ אֵינּוֹן דְּדַחֲלִין וְלֹא יוֹדְעִין מִמָּה דְּחֲלִין, וְאוֹקְמוּהָ. אֲבָל אֵית מָאן דְּדַחֲלִיל, וְלֹא יוֹדֵעַ מִמָּה אִיהוּ דְּחִיל, בְּגִין אֵינּוֹן חֲטָאִי. דְּלֹא יוֹדֵעַ דְּאֵינּוֹן חֲטָאִין, וְלֹא אֲשַׁנַּח בְּהוּ, וְאִיהוּ דְּחִיל מִיָּמֵי רָע.

מָאן אֵינּוֹן יָמֵי רָע, אֵלּוּן אֵינּוֹן יוֹמִין דְּאֵינּוֹן אֲזוֹדְמָנִין בְּהוּא (דף קצח ע"ב) רָע. וּמָאן אֵינּוֹן, (ד"א אִיהוּ) דָּא

יֵצֵר הָרָע, דְּאִיהוּ אֶקְרִי רָע. וְאֵית לֵיהּ יוֹמִין יוֹדְעִין, דְּאִתְיָהִיב לֵיהּ רְשׁוֹ בְּעִלְמָא, לְאַסְטָאָה לְכָל אֵינּוֹן דְּמִסְאָבֵי אֶרְחֵייהוּ. דְּמָאן דְּאִתִּי לְאַסְטָאָבָא, מִסְאָבֵי לֵיהּ. וְאֵלּוּן אֵינּוֹן אֶקְרוּן יָמֵי רָע, וְאֵלּוּן מְמַנִּין עַל אֵינּוֹן חוֹבִין דְּדָשִׁין בְּהוּ בְּנֵי נְשָׂא בְּעַקְבֵייהוּ.

תָּא חַוֵּי, כָּל אֵינּוֹן דְּמִסְאָבֵי אֶרְחֵייהוּ, כַּמָּה חֲבִילִי טְהוּרִין אֲזוֹדְמָנִין לְגַבֵּייהוּ, וּמִסְאָבֵי לְהוּ. בְּאַרְחָא דְּבַעֵי בַר נֶשׁ לְמִיְהָדָה, בְּהוּא אֶרְחָא מְדַבְּרִין לֵיהּ מִמֶּשׁ. אִתִּי בַר נֶשׁ לְאַתְדַּכָּאָה, כַּמָּה אֵינּוֹן דְּמִסְיַעִין לֵיהּ.

בֹּא רֵא, כָּל אוֹתָם שְׁמִטָּמָאִים אֶת דְּרָכֵיהֶם, כַּמָּה קְבוּצוֹת שֶׁל מְזִיקִים מְזוֹדְמָנִים אֶצְלָם וּמִטְּמָאִים אוֹתָם. בְּדַרְךְ שְׁאָדָם רוּצָה לְלַכֵּת - בְּאוֹתָהּ הַדְּרָךְ מְנַהֲיָגִים אוֹתוֹ מִמֶּשׁ. בֹּא אָדָם לְהִטְהַר - כַּמָּה הֵם שְׁמִסְיַעִים לוֹ.

הָרִי שְׁנִינוּ, שְׁכַשְׁאָדָם קָם
 בְּבִקְרָה, צָרִיף לְרַחֵץ יָדָיו
 מִתּוֹךְ נִטְלָה שֶׁל מַיִם, שֶׁהוּא
 כְּלִי לְטַל מִמֶּנּוּ מַיִם, מִתּוֹךְ מִי
 שֶׁרַחֵץ יָדוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה, כְּמוֹ
 שֶׁבְּאֵרוֹהוּ. וּבֵא רְאֵה, בְּשִׁבִיל
 הַנִּטְלָה הַזֶּה בְּאֵרְנוּ אֶת הַדְּבָר.

וְעוֹד, שְׁצָרִיף אָדָם לְטַל יָד
 יָמִין בְּשִׁמְאֵל, כְּדִי לְהַשְׁלִיט
 יָמִין עַל שְׁמֵאל, וְיִרְחֵץ הַיָּמִין
 מִן הַשְּׁמֵאל, וּמִשׁוֹם זֶה הִיא
 נִטְיָלָה. וְעַל כֵּן מִי שֶׁנּוֹטֵל יָדוֹ,
 יִטַּל יָמִין בְּשִׁמְאֵל, לְהַשְׁלִיט
 הַיָּמִין עַל הַשְּׁמֵאל, כְּדִי שֶׁלֹּא
 יִתֵּן מְקוֹם לְיֵצֵר הָרַע לְשִׁלֵּט
 כָּלֵל, וְהֵנָּה בְּאֵרְנוּ.

בֵּא רְאֵה, בְּשַׁעֲהַ שְׁדִין הָרַע
 שׁוֹלֵט, לֹא מִשִּׁיב יָדוֹ
 מִלְּהָרַע, וּבְשַׁעֲהַ שֶׁהַיָּמִין
 שׁוֹלֵט עַל הָעַמִּים עוֹבְדֵי
 כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת לְשֹׁפֵר
 אוֹתָם, חָס הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עֲלֵיהֶם וְלֹא מִכְּלָה אוֹתָם.

וּמִשׁוֹם כֵּן, כָּל מִי שֶׁהוּא
 חוֹטֵא, בְּאוֹתָם הַחֲטָאִים שֶׁדָּשׁ
 בָּהֶם בְּרַגְלָיו, לֹא יָדַע
 עֲלֵיהֶם, וּפְוַחַד תְּמִיד. דָּוִד
 הַמֶּלֶךְ הָיָה תְּמִיד נִשְׁמָר מִהַחֲטָאִים הַלְלוּ, וּכְשֶׁהָיָה יוֹצֵא לְקָרֵב, הָיָה מִפְּשֵׁשׁ בָּהֶם, וְעַל כֵּן
 לֹא פָחַד לְהִלָּחֵם עִמָּהֶם בְּקָרֵב.

הָא תְּנִינוּ, דְּכַד בְּרַ נִשְׁ קָם בְּצַפְרָא,
 בְּעֵי לְאַסְחָאָה
 יְדוּי, מְגוֹ נִטְלָא דְּמִיָּא,
 דְּאִיהוּ מָאנָא לְיִטּוֹל
 מִיָּיָה מִיָּא. מְגוֹ מָאן דְּאִסְחָי
 יְדוּי בְּקִדְמִיתָא, כְּמָה
 דְּאוּקְמוּהּ. וְתָא חֲזִי,
 בְּגִין נִטְלָא דָּא, אוּקְמִנָּא
 מְלָה.

וְתוּ, דְּבַעֲיָא לִיָּה לְבַר
 נֶשׁ, לְנִטְלָא יְדָא
 יְמִנָּא בְּשִׁמְאֵלָא.
 בְּגִין לְשִׁלְטָאָה יְמִנָּא
 עַל שְׁמֵאלָא, וַיִּתְסַחֵי
 יְמִנָּא מִן שְׁמֵאלָא,
 וּבְגִין כֵּךְ אִיהוּ נִטְיָלָא.
 וְעַל דָּא, מָאן דְּנִטְיָל
 יְדוּי, יִטּוֹל יְמִנָּא
 בְּשִׁמְאֵלָא, לְשִׁלְטָאָה
 יְמִנָּא עַל שְׁמֵאלָא.
 בְּגִין דְּלֹא יְהִיב
 דְּוִכְתָּא לְיֵצֵר
 הָרַע לְשִׁלְטָאָה
 כָּלֵל, וְהִיא אוּקְמִנָּא.

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא
 דְּדִינָא בִּישָׂא שְׁלֵטָא,
 לֹא אֶתִיב יְדִיהָ
 מִלְּאַבְאָשָׂא. וּבְשַׁעֲתָא
 דִּימִינָּא שְׁלֵטָא עַל
 עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת
 כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת
 לְתַבְרָא לֹזֵן, חַיִּים
 קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 עֲלֵיהֶם, וְלֹא שְׂצִי לֹזֵן.

וּבְגִין כֵּן, כָּל מָאן
 דְּאִיהוּ חָטִי, בְּאֵינוּן
 חֲטָאִין דְּדָשׁ בְּהוּ
 בְּרַגְלָיו, לֹא יָדַע
 בָּהוּ, וְדָחִיל תְּדִירָא.
 דָּוִד מֶלֶכָא הָוָה
 אֶסְתַּמֵּר תְּדִיר מִחוּבִין
 אֵלָיו, וְכַד הָוָה נִפִּיק
 לְקָרְבָּא, הָוָה מִפְּשֵׁשׁ
 לֹזֵן. וְעַל דָּא לֹא
 דָּחִיל לְאַנְחָא עִמָּהוּן
 קָרְבָּא.

הָיָה תְּמִיד נִשְׁמָר מִהַחֲטָאִים הַלְלוּ, וּכְשֶׁהָיָה יוֹצֵא לְקָרֵב, הָיָה מִפְּשֵׁשׁ בָּהֶם, וְעַל כֵּן לֹא פָחַד לְהִלָּחֵם עִמָּהֶם בְּקָרֵב.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

וּבֹא חַי, אַרְבַּע מַלְכֵי הַיּוֹם, אַרְבַּעַת מְלָכִים
 חַי, מִה שֶׁבִקֵּשׁ זֶה לֹא בִקֵּשׁ
 זֶה. דָּוִד אָמַר (תהלים יח) אֶרְדּוּף
 אוֹיְבֵי וְאַשְׁיֵגֶם וְלֹא אָשׁוּב עַד
 כָּלֹתָם. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם
 שֶׁהָיָה נִשְׁמַר מִן הַחַטָּאִים
 הַלְלוּ, וְלֹא נָתַן מְקוֹם
 לְשׁוֹנְאָיו לְשַׁלֵּט, וְעַל כֵּן רָצָה
 לְרַדֵּף אַחֲרֵיהֶם תָּמִיד, וְהֵם
 לֹא יִרְדְּפוּ אַחֲרָיו לְתַבַּע אֶת
 חַטָּאֵיו וְיִפְּל בִּידֵיהֶם.

אֲסָא הָיָה מִפְּחַד יוֹתֵר. אָף
 עַל גַּב שֶׁהָיָה מִפְּשִׁשׁ
 בַּחַטָּאִיו, וְלֹא כִּמוֹ דָּוִד הַמֶּלֶךְ,
 הוּא רָצָה לְרַדֵּף אַחֲרֵיהֶם,
 וְלֹא לְהִלָּחֵם בָּהֶם, וְיִהְרַג
 אוֹתָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכִּי
 הָיָה, שְׁכָתוֹב (דברי הימים-ב יד)
 וְיִרְדְּפֵם אֲסָא וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ
 וְגו', וְכָתוּב וַיִּגַּף ה' אֶת
 הַכּוֹשִׁים לְפָנָיו אֲסָא וְלְפָנָיו
 יְהוּדָה וַיִּנְסוּ הַכּוֹשִׁים. [וכן] מִה
 כָּתוּב בְּדוּד? (שמואל א ל) וַיִּכֶם
 דָּוִד מֵהַנְּשָׁף וְעַד הָעָרֵב
 לְמַחֲרָתָם. אֲבָל אֲסָא, הוּא
 רוֹדֵף וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִכָּה.

גַּם יְהוֹשֻׁפֵט מֶלֶךְ יְהוּדָה כִּי
 הָיָה מִבִּקֵּשׁ וְאוֹמֵר, אֵינִי יָכוֹל
 לְרַדֵּף וְלֹא לְהַרְג, אֲלֹא אֲנִי
 אֲזַמֵּר, וְאַתָּה תַּהַרְג אוֹתָם,

מִשּׁוּם שֶׁלֹּא הָיָה כָּל כֶּף מִפְּשִׁשׁ כִּמוֹ אֲסָא, וְכִי עָשָׂה לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁכָתוֹב (דברי
 הימים-ב ט) וּבָעֵת הַחֲלוּ בְרַנָּה וְתַהֲלָה נָתַן ה' מְאָרְבִים עַל בְּנֵי עַמּוֹן מוֹאָב וְהָר שְׁעִיר הַבָּאִים
 לְיְהוּדָה וַיִּנְגְּפוּ.

וּתָא חַי, אַרְבַּע מַלְכֵי הַיּוֹם, מִאֵן דְּשָׂאִיל דָּא לָא
 שָׂאִיל דָּא. דָּוִד אָמַר, (תהלים יח) אֶרְדּוּף אוֹיְבֵי
 וְאַשְׁיֵגֶם וְלֹא אָשׁוּב עַד כָּלֹתָם. מָה טַעְמָא, בְּגִין
 דִּהְוָה אִסְתַּמַּר מֵאֲלֵין חוֹבִין, וְלֹא יְהִיב דְּוִכְתָּא
 לְשׁוֹנְאוֹי לְשַׁלְטָאָה. וְעַל דָּא בְּעֵי לְמַרְדֵּף אֲבַתְרִייהוּ
 תְּדִיר, וְלֹא יִרְדְּפוּן אֵינּוּן אֲבַתְרִיה לְמַתְבַּע חוֹבוֹי,
 וַיִּפּוּל בִּידֵיהוּ.

אֲסָא הָוָה דְּחִיל יַתִּיר, אָף עַל גַּב דִּהְוָה מִפְּשִׁשׁ
 בַּחַטָּאוֹי, וְלֹא כְּדוּד מְלָכָא. אִיהוּ בְּעֵי לְמַרְדֵּף
 אֲבַתְרִייהוּ, וְלֹא יִגַּיַח לוֹן, וַיִּקְטוּל לוֹן קְדָשָׁא בְּרוּךְ
 הוּא, וְכִי הָוָה. דְּכָתִיב, (דברי הימים ב יד) וַיִּרְדְּפֵם אֲסָא
 וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ וְגו', וְכָתִיב וַיִּגַּף יי אֶת הַכּוֹשִׁים
 לְפָנָיו אֲסָא וְלְפָנָיו יְהוּדָה וַיִּנְסוּ הַכּוֹשִׁים. (וכן) דָּוִד מִה
 כָּתִיב בִּיָּה, (שמואל א ל) וַיִּכֶם דָּוִד מֵהַנְּשָׁף וְעַד הָעָרֵב
 לְמַחֲרָתָם. אֲבָל אֲסָא אִיהוּ רְדִיף וְקְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא
 מִחֵי.

יְהוֹשֻׁפֵט מֶלֶךְ יְהוּדָה, אוֹף הָכִי נָמִי הָוָה שָׂאִיל.
 וְאוֹמֵר, לָא יְכִילָנָא לְמַרְדֵּף וְלֹא לְקַטְלָא.
 אֲלֹא אֲנָא אֲזַמֵּר, וְאַתָּה קָטִיל לוֹן. בְּגִין דְּלֹא הָוָה
 מִפְּשִׁשׁ כָּל כֶּף כְּאֲסָא. וְקְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא עֵבֵד לִיָּה
 הָכִי. דְּכָתִיב, (דברי הימים ב ט) וּבָעֵת הַחֲלוּ בְרַנָּה וְתַהֲלָה
 נָתַן יי מְאָרְבִים עַל בְּנֵי עַמּוֹן מוֹאָב וְהָר שְׁעִיר הַבָּאִים
 לְיְהוּדָה וַיִּנְגְּפוּ.

מִשּׁוּם שֶׁלֹּא הָיָה כָּל כֶּף מִפְּשִׁשׁ כִּמוֹ אֲסָא, וְכִי עָשָׂה לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁכָתוֹב (דברי
 הימים-ב ט) וּבָעֵת הַחֲלוּ בְרַנָּה וְתַהֲלָה נָתַן ה' מְאָרְבִים עַל בְּנֵי עַמּוֹן מוֹאָב וְהָר שְׁעִיר הַבָּאִים
 לְיְהוּדָה וַיִּנְגְּפוּ.

חֲזֻקְיָהּ מִלֶּדֶד יְהוּדָה אִף כָּדָּ
 גַּם אָמַר, אֵינִי יְכוּל לֹא לְזַמֵּר
 וְלֹא לְרַדֵּף וְלֹא לְהִלָּחֵם
 בְּקָרֵב, מִשׁוֹם שֶׁפָּחַד
 מִהַחֲטָאִים הִלְלוּ שְׁאֲמַרְנוּ. מַה
 כָּתוּב? (מִלְכִים ב' יט) וַיְהִי בִלְיָלָה
 הַהוּא וַיֵּצֵא מִלְאָךְ ה' וַיִּדְּ
 בְּמַחְנֵה אֲשׁוּר מֵאָה וּשְׁמוֹנִים
 וַחֲמִשָּׁה אֲלֶף וַיִּשְׁכַּיְמוּ בַבֶּקֶר
 וַהֲנִיחָה כָּלֶם פְּגָרִים מֵתִים.
 וַחֲזֻקְיָהּ הָיָה יוֹשֵׁב בְּבֵיתוֹ,
 וְשׁוֹכֵב בְּמִטָּתוֹ, וְהַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא הֵרַג אוֹתָם.

וּמָה הַצְדִּיקִים הִלְלוּ הָיוּ
 פּוֹחָדִים מִן הַחֲטָאִים הִלְלוּ -
 שְׁאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם עַל אַחַת
 כַּמָּה וְכַמָּה. מִשׁוֹם כָּדָּ יֵשׁ
 לְאָדָם לְהִשְׁמַר מִהַחֲטָאִים
 הִלְלוּ וּלְפִשְׁפֹּשׁ בָּהֶם כְּמוֹ
 שְׁאֲמַרְנוּ, כְּדִי שֶׁלֹּא יִשְׁלֹטוּ
 עָלֵינוּ אוֹתָם יְמֵי רָע, שֶׁלֹּא
 מִרְחָמִים עָלֵינוּ.

בֹּא רֵאֵה, וַיִּכַּר יוֹסֵף אֶת
 אָחָיו. בְּשַׁעַה שֶׁנִּפְלוּ בִידּוֹ,
 הוּא רָחַם עֲלֵיהֶם, מִשׁוֹם
 שֶׁהוּא שָׁלֵם, וְהֵם לֹא הִכְרָהוּ.
 שְׁאוֹתָם שֶׁמְעוֹן וְלוֹי בָּאוּ מִצֵּד
 הַדִּין הַקָּשָׁה, וְעַל כֵּן לֹא רָחַמוּ עָלָיו,
 שֶׁהָרִי כָּל אוֹתָם בְּעַלֵי הַדִּין הַקָּשָׁה לֹא מִרְחָמִים עַל בְּנֵי
 אָדָם בְּשַׁעַה שֶׁנּוֹפְלִים בִּידֵיהֶם.

חֲזֻקְיָהּ מִלֶּדֶד יְהוּדָה, אוֹף הָכִי נָמִי אָמַר. אֲנִי לֹא
 יְכִילָנָא, לֹא לְזַמֵּרָא, וְלֹא לְמַרְדֵּף, וְלֹא
 לְאַנְחָא קָרְבָא. בְּגִין דְּדַחֵיל מֵאֲלִין חוּבִין דְּקִאֲמַרְן. מַה
 כָּתוּב, (מִלְכִים ב' יט) וַיְהִי בִלְיָלָה הַהוּא וַיֵּצֵא מִלְאָךְ ה' וַיִּדְּ
 בְּמַחְנֵה אֲשׁוּר מֵאָה וּשְׁמוֹנִים וַחֲמִשָּׁה אֲלֶף וַיִּשְׁכַּיְמוּ
 בַבֶּקֶר וַהֲנִיחָה כָּלֶם פְּגָרִים מֵתִים. וַחֲזֻקְיָהּ הוּא יְתִיב
 בְּבֵיתָהּ וְשׁוֹכֵב בְּעַרְסֵיהּ, וְקִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא קָטִיל
 לוֹן.

וּמָה צְדִיקִים אֲלִין הוּוּ דְּחָלִין מֵאֲלִין חוּבִין, שְׁאֵר
 בְּנֵי עַלְמָא עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. בְּגִין כָּדָּ אִית
 לֵיהּ לְבַר נָשׁ לְאַסְתִּמְרָא מֵאֲלִין חוּבִין, וּלְפִשְׁפֹּשׁ
 בְּהוֹן כְּדִקִּיאֲמַרְן. בְּגִין דְּלֹא יִשְׁלֹטוּן עָלֵינוּ יְמֵי רָע,
 דְּלֹא מִרְחָמֵי עָלֵיהּ.

תָּא חֲזִי, וַיִּכַּר יוֹסֵף אֶת אָחָיו. בְּשַׁעַתָּא דְּנִפְלוּ
 בִידֵיהּ, אִיהוּ רָחִים עֲלֵיהוּ, בְּגִין דְּאִיהוּ שְׁלִים.
 וְהֵם לֹא הִכְרָהוּ, דְּאִינוּן שֶׁמְעוֹן וְלוֹי, אֲתוּ מִסְטָרָא
 דְּדִינָא קִשְׂיָא, וְעַל דָּא לֹא רָחִימוּ עָלֵיהּ. דְּהָא כָּל
 אִינוּן מְאִרִיהוֹן דְּדִינָא קִשְׂיָא, לֹא מִרְחָמֵי עֲלֵיהוּ דְּבְנֵי
 נְשָׂא בְּשַׁעַתָּא דְּנִפְלִי בִידֵיהוּ.

בְּגִין דְּלֹא רָחִמוּ עָלָיו, שֶׁהָרִי כָּל אוֹתָם בְּעַלֵי הַדִּין הַקָּשָׁה לֹא מִרְחָמִים עַל בְּנֵי
 אָדָם בְּשַׁעַה שֶׁנּוֹפְלִים בִּידֵיהֶם.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

וּמְשׁוּם כִּף אָמַר דָּוִד (תהלים מט)
 לָמָּה אִירָא. לֹא כָתוּב יִרְאֵתִי,
 אֲלֵא אִירָא, [אֲלֵא] שִׁישׁ [שִׁאִין]
 לִי לִפְחַד מֵאוֹתָם יְמֵי רַע, כִּפִּי
 שָׁמְרֵנוּ. עֲוֹן עַקְבֵי יְסוּבֵנִי,
 מִי הֵם עַקְבֵי? אֵלֹהִים בְּסוּד
 הָאֱמוּנָה, שְׁכָתוּב (בראשית כה)
 וַיְדוּ אַחְזֵת בַּעֲקֵב עֲשׂו. זֶה
 הוּא הָעַקֵב, וְהֵם הָעַקְבִים
 שְׁמִסְתַּכְּלִים בָּהֶם תָּמִיד,
 בְּאוֹתוֹ הַחֲטָא שְׂאֵדָם דָּשׁ בּוֹ
 תָּמִיד בַּעֲקוֹב.

בֹּא רְאֵה מָה כָּתוּב? (ישעיה ה)
 הוּי מִשְׁכֵּי הָעוֹן בְּחִבְלֵי הַשְּׂוֹא
 וְכַעְבוֹת הָעֲגָלָה חֲטָאָה.
 בְּחִבְלֵי הַשְּׂוֹא - שְׂדָשׁ בּוֹ
 בַּעֲקֵב וְלֹא חוֹשֵׁשׁ עָלָיו,
 וְאַחַר כִּף מִתְחַזֵּק וְנִעְשֶׂה
 [בְּחִבְלֵי הַשְּׂוֹא] כַּעְבוֹת הָעֲגָלָה,
 וּמִתְחַזֵּק אוֹתוֹ הַחֲטָא, וּמִסְטָה
 אוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
 הַבָּא.

אֲשֵׁרֵיהֶם הַצְּדִיקִים
 שְׂיֻדְעִים לְהַשְׁמֵר מִחֲטָאֵיהֶם,
 וְהֵם תָּמִיד מִפְּשָׁפְשִׁים
 בְּמַעֲשֵׂיהֶם כְּדִי שְׁלֹא יִמָּצֵא
 עֲלֵיהֶם מְקַטְרֵג בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא יִשְׁטִינּוּ עֲלֵיהֶם לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁהָרֵי הַתּוֹרָה מְתַקְנֵת לָהֶם
 דְּרָכִים וְשִׁבְלִים לְלַכֵּת בָּהֶם, שְׁכָתוּב (משלי ג) דְּרָכֵיהָ דְּרָכֵי נְעָם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם.

וּבְגִין כִּף אָמַר דָּוִד, (תהלים מט) לָמָּה אִירָא. יִרְאֵתִי לֹא
 כָּתוּב, אֲלֵא אִירָא, [אֲלֵא] דְּאִית (נ"א דלית) לִי
 לְמִדְחַל (דף קצט ע"א) מֵאִינוֹן יְמֵי רַע, כְּדַקְאֲמָרוּן. עֲוֹן עַקְבֵי
 יְסוּבֵנִי, מָאן עַקְבֵי. אֵלִין אִינוֹן בְּרוּזָא דְמַהִימְנוּתָא.
 דְּכָתוּב, (בראשית כה) וַיְדוּ אַחְזֵת בַּעֲקֵב עֲשׂו, דָּא הוּא
 עַקְבָּא. וְאִינוֹן עַקְבִין דְּמִסְתַּכְּלִין בְּהוּ תְדִיר בְּהוּא
 חוּבָא דְדָשׁ בִּיהַ פֵּר נֶשׁ תְּדִיר בַּעֲקוֹבֵי.

תָּא חֲזוּ, מָה כָּתוּב, (ישעיה ה) הוּי מִשְׁכֵּי הָעוֹן בְּחִבְלֵי
 הַשְּׂוֹא וְכַעְבוֹת הָעֲגָלָה חֲטָאָה. בְּחִבְלֵי הַשְּׂוֹא,
 דְדָשׁ בִּיהַ בַּעֲקָבָא וְלֹא חִיִּישׁ עֲלֵיהָ. וְלִבְתָּר אֶתְתַּקַּף
 וְאֶתְעִבִיד (בְּחִבְלֵי הַשְּׂוֹא) כַּעְבוֹת הָעֲגָלָה, וְאֶתְתַּקַּף הוּא
 חֲטָאָה. וְאִסְטִי לִיהַ בְּהַאי עֲלָמָא וּבַעֲלָמָא דְאִתִּי.

זַכָּאִין אִינוֹן צְדִיקָאִיא, דִּיִּדְעִין לְאִסְתַּמְרָא מִחוּבֵיהוֹן,
 וְאִינוֹן מִפְּשָׁפְשִׁין תְּדִיר בְּעוֹבְדֵיהוּ. בְּגִין דְּלֹא
 יִשְׁתַּכַּח עֲלֵיהוּ מְקַטְרֵגָא בְּהַאי עֲלָמָא, וְלֹא יִסְטוֹן
 עֲלֵיהוּ לְעֲלָמָא דְאִתִּי. דְּהַא אוֹרֵייתָא מְתַקְנָא לְהוּ
 אַרְחוּן וְשִׁבְלִין לְמִיהַד בְּהוּ, דְּכָתוּב, (משלי ג) דְּרָכֵיהָ
 דְּרָכֵי נְעָם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם:

מקור המאמר בזהר פרשת מקץ דף קצט ע"א-ב
אסור להתחכם ולעבור אף על דבר אחד מהתורה

וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלוֹמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וְגו'.
רַבִּי חֵיִיא פָּתַח וְאָמַר, (משלי כד) בְּנִפּוֹל אוֹיְבֶךָ
אַל תִּשְׂמַח וּבִכְשָׁלוֹ אַל יִגַּל לִבֶּךָ. תָּא חַזִּי, קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא עֵבֶד לֵיה לְבַר נָשׁ, דִּיזְכִּי לִיקְרָא דִּילֵיה,
וְלִשְׁמָשָׁא קַמֵּיה תְּדִירָא, וְלֵאשְׁתַּדְּלָא בְּאוּרֵיתָא
יִמְמָא וְלִילֵי. בְּגִין דְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בָּה
בְּאוּרֵיתָא תְּדִיר.

וְכִיּוֹן דְּבִרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם, יְהִיב קַמֵּיה
אוּרֵיתָא, וְאוּלִיף לֵיה בָּה לְמַנְדַּע אֲרַחָהָא.
מְנַלְן, דְּכַתִּיב, (איוב כח) אִזּוּ רָאָה וַיִּסְפְּרָה הַכִּינָּה וְגַם
חִקְרָה. וְלִבְתָּר, וַיֹּאמֶר לְאָדָם הֵן יֵרָאֵת יי הִיא חֲכָמָה
וְסוּר מֵרַע בִּינָה. כִּיּוֹן דְּאִסְתַּכַּל בָּה וְלֹא נָטִיר לָה,
עֵבֶר עַל פְּקוּדָא דְּמֵאֲרִיָּה וְאֲתַפֵּס בְּחוּבֵיהָ.

וְכָל אֵינּוֹן דְּעֵבְרוּ עַל מַלְּהָ חֲדָא דְּאוּרֵיתָא, אֲתַפְּסוּ
בָּה. שְׁלֵמָה מְלָפָא דְּאֲתַחֲבַם עַל כָּל פְּנֵי עֲלָמָא,
עֵבֶר עַל מַלְּהָ חֲדָא דְּאוּרֵיתָא, וְגָרִים לֵיה לְאֲתַעֲבְרָא
מְלָכוּתֵיה מֵינָה, וְלֵאֲתַפְּלֵגָא מְלָכוּתָא מִן פְּנּוּי. מֵאֵן
דְּאֲעֵבֶר עַל אוּרֵיתָא עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה.

שְׁלֵמָה הַמְּלִיךְ שֶׁהִתְחַכֵּם עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, עֵבֶר עַל דְּבַר אֶחָד שֶׁל הַתּוֹרָה, וְגָרַם לוֹ לְהֵעָבִיר
מִמֶּנּוּ אֶת מְלָכוּתוֹ וּלְפִלֵּג אֶת הַמְּלָכוּת מִבְּנּוֹ. מִי שֶׁעוֹבֵר עַל הַתּוֹרָה עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה.

וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלוֹמוֹת
אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וְגו'. רַבִּי
חֵיִיא פָּתַח וְאָמַר, (שם כד) בְּנִפּוֹל
אוֹיְבֶךָ אַל תִּשְׂמַח וּבִכְשָׁלוֹ
אַל יִגַּל לִבֶּךָ. בֵּא רְאֵה,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֹשֶׂה אֶת
הָאָדָם שְׂיִזְכָּה לְכַבוֹדוֹ
וְלִשְׁמֵשׁ לְפָנָיו תָּמִיד
וְלִהְיוֹת בְּתוֹרָה יָמִים
וְלִילוֹת, מִשׁוּם שֶׁהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מִתְרַצֶּה בָּה
בְּתוֹרָה תָּמִיד.

וְכִיּוֹן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּרָא אֶת הָאָדָם, נָתַן לְפָנָיו
תּוֹרָה, וְלִמַּד אוֹתוֹ בָּה לְדַעַת
אֶת דַּרְכֵיהָ. מִנֵּיִן לָנוּ? שְׂפָתוֹב
(איוב כח) אִזּוּ רָאָה וַיִּסְפְּרָה
הַכִּינָּה וְגַם חִקְרָה. וְאַחַר כֵּן,
וַיֹּאמֶר לְאָדָם הֵן יֵרָאֵת ה'
הִיא חֲכָמָה וְסוּר מֵרַע בִּינָה.
כִּיּוֹן שֶׁהִסְתַּכַּל בָּה וְלֹא שָׁמַר
אוֹתָהּ, עֵבֶר עַל מִצְוֹת רַבּוֹנוֹ
וְנִתְּפַס בְּחַטָּאוֹ.

וְכָל אוֹתָם שֶׁעֵבְרוּ עַל דְּבַר
אֶחָד שֶׁל הַתּוֹרָה נִתְּפְּסוּ בָּה.

תפלה על הפרנסה לפני האכילה

וְיֹסֵף דְּהוּה יָדַע אֲוִרֵיתָא, וְאַחֵי נִפְלוּ בִידֵיהּ,
 אַמַּאי גִלְגַּל עַלֵייהוּ כָּל גִּלְגוּלָא דָּא. וְהָא
 אִיהוּ יָדַע אֲוִרֵיתָא דְאוּלִיף לִיה אָבוּי. אֶלָּא, חַס
 וְשָׁלוֹם דְיֹסֵף גִּלְגַּל עַלֵייהוּ גִלְגוּלִין לְנִקְמָא מִנֵייהוּ.
 אֶלָּא כָּל דָּא לָא עֵבֵד, אֶלָּא לְאַיִתָּאָה לְאַחוּהָ בְּנִימִין
 לְגַבִּיהּ, דְּתַאוּבְתִיהּ הָוּה לְגַבִּיהּ. וְאִיהוּ לָא שָׁבַק
 לְאַחֵי לְמַנְפַּל, דְּהָא כְּתִיב, וַיֵּצֵא יוֹסֵף וַיִּמְלְאוּ אֶת
 כְּלֵיהֶם בָּר וְגו', וְכָל דָּא בְּגִין דְּלֹא יִנְפְּלוּן.

תו פתח ואמר קרא אבתריה, (משלי כח) איש אמונות
 רב ברכות, דא הוא בר נש דמהימנותא
 דקודשא בריך הוא ביה, כגון רבי ייסא סבא. דאף
 על גב דהוה ליה מיכלא דההוא יומא למיכל, לא
 הוה מתקין ליה עד דשאיל מזוניה קמי מלכא
 קדישא. לבתר דצלי צלותיה ושאיל מזוניה קמי
 מלכא, בדין הוה מתקין. והוה אמר תדיר, לא נתקין,
 עד דינתנון מבי מלכא.

וְיֹסֵף שְׁהִיה יוֹדֵעַ תּוֹרָה,
 וְאַחֵי נִפְלוּ בִידּוֹ, לָמָּה גִלְגַּל
 עֲלֵיהֶם כָּל הַגִּלְגוּל הַזֶּה,
 וְהָרִי הוּא יָדַע אֶת הַתּוֹרָה
 שְׁלֵמָד אוֹתוֹ אָבוּי? אֶלָּא חַס
 וְשָׁלוֹם שְׁיֹסֵף גִּלְגַּל עֲלֵיהֶם
 גִּלְגוּלִים לְנִקְמָם מֵהֶם, אֶלָּא כָּל
 זֶה לֹא עָשָׂה אֶלָּא לְהַבִּיא אֶת
 אָחֵי בְּנֵימִין אֶצְלוֹ,
 שְׁתְּשׁוּקְתוֹ הֵיטָה אֵלָיו, וְהוּא
 לֹא הִשְׁאִיר אֶת אָחֵי לְפַל,
 שְׁהָרִי כְּתוּב וַיֵּצֵא יוֹסֵף
 וַיִּמְלְאוּ אֶת כְּלֵיהֶם בָּר וְגו',
 וְכָל זֶה כְּדִי שְׁלֹא יִפְּלוּ.

עוד פתח ואמר פסוק אחריו,
 (משלי כח) איש אמונות רב
 ברכות. זהו אדם שבו אמונת
 הקדוש ברוך הוא, כמו רבי
 ייסא הזקן, שאף על גב
 שהיה לו מאכל של אותו
 היום לא אכל, לא היה מתקין
 אותו עד שהיה מבקש מזונו
 לפני המלך הקדוש. אחר שהתפלל תפלתו ובקש מזונו מלפני המלך, אז היה מתקין, והיה
 תמיד אומר: לא נתקין עד שינתנו מביית המלך.

ספר אור הזהר (עמוד 115)

- פֶּרֶק אַ עֲנָף ב' -

ח) העוסק בחכמת הקבלה לדעת רזי התורה וטעמי המצוות על פי סוד, נקרא בן להקדוש
 ברוך הוא, וקודשא בריך הוא מתפאר בו ברקיע

והעוסק בחכמת הקבלה לדעת רזי התורה וטעמי המצוות על פי סוד, נקרא בן להקדוש ברוך הוא,
 וקודשא בריך הוא מתפאר בו ברקיע, כמו שאמרו (בתקוני זהר וברעיא מהימנא): אם כבנים אם
 בעבדים, מאן דאולף רזין דאורייתא, איקרי בן למלכא ולמטרונותא, ועייל בלא בר, ואית ליה רשות
 והורמנא לחפש בגני דמלכא לאשתעשעא ולקשט, וקודשא בריך הוא אשתבח ליה בפמליא דיליה,
 עד כאן לשונו.

(ספר הברית חלק ב' מאמר יב פרק ה')

מקור המאמר בזהר פרשת מקץ דף רא ע"ב
שכר המוחל לחברו שגמלו רע

רְבִי אָבָא הָוֵה יְתִיב אֶתְרַעָא דְאַפְכָּא דְלוּד, חָמָא
חַד בַּר נָשׁ דְהָוָה אֶתִּי, וְיְתִיב בְּחַד קוּלְטָא
דְתַלָּא דְאַרְעָא, וְהָוָה לָאִי מְאַרְחָא, וְיְתִיב וְנָאִים תַּמָּן.
אֲדַהְכִּי חָמִי חַד חוּיָא, דְהָוָה אֶתִּי לְגַבִּיָּה, נֶפֶק
קוּסְטָפָא דְגוּרְדְנָא, וְקָטִיל לִיָּה לְחוּיָא. פֶּד אֶתְעַר
הֵהוּא בַר נָשׁ, חָמָא הֵהוּא חוּיָא לְקַבְלִיָּה, דְהָוָה מִית.
אֲזִדְקַף הֵהוּא בַר נָשׁ, וְנֶפֶל הֵהוּא קוּלְטָא לְעוּמְקָא
דְתַחוּתוּי וְאַשְׁתַּזִּיב.

אַתָּא רְבִי אָבָא לְגַבִּיָּה, אָמַר לִיָּה, אֵימָא לִי מָאן
עוּבְרָדָה. דְהָא קְדָשָׁא בְרוּךְ הוּא רְחִישׁ לָךְ
אֵלִין תִּרְיִן גַּפִּין, לָאוּ אֵינּוֹן לְמַגְנָא. אָמַר לִיָּה הֵהוּא
בַר נָשׁ, כָּל יוּמָאֵי לָא אֲשָׁלִים לִי בַר נָשׁ בִּישָׁא
בְּעַלְמָא, דְלָא אֶתְפִּיִסְנָא בְהִדְיָה, וּמְחִילָנָא לִיָּה. וְתוּ,
אִי לָא יְכִילָנָא לְאַתְפִּיִסָּא בְהִדְיָה, לָא סְלִיקָנָא
לְעַרְסִי, עַד דְמְחִילָנָא לִיָּה, וְלִכְל אֵינּוֹן דְמַצְעֵרוּ לִי,
וְלָא חֵישָׁנָא כָּל יוּמָא לְהֵהוּא בִישָׁא דְאֲשָׁלִים לִי.
וְלָאוּ דִי לִי דָא, אֵלָּא דְמְתֵהוּא יוּמָא וְלְהִלָּאָה,
אֲשֶׁתִּדְלָנָא לְמַעַבְד עִמָּהוֹן טָבָא.

וְלָא חֵשְׁשָׁתִּי כָּל הַיּוֹם לְאוּתוּ הָרַע שְׁשָׁלִים לִי, וְלָא דִי לִי זֶה, אֵלָּא שְׁמַאוּתוּ הַיּוֹם וְהִלָּאָה
הַשְׁתַּדְלָתִי לְעֲשׂוֹת עִמָּהֶם טוֹב.

רְבִי אָבָא הָיָה יוֹשֵׁב עַל
שַׁעַר הַכְּנִיסָה שֶׁל לוֹד. רָאָה
אִישׁ אֶחָד שֶׁהָיָה בָּא, וַיֵּשֶׁב
עַל בְּלִיטָה בְּצַד הַהָר, וְהָיָה
עָיֵף מִן הַדֶּרֶךְ, וַיֵּשֶׁב וַיִּשֹׁן
שָׁם. בֵּינַתַּיִם רָאָה נֹחַשׁ אֶחָד
שֶׁהָיָה בָּא אֵלָיו. יָצָא
קוּסְטָפָא דְגוּרְדְנָא (מִיז שְׂרִיז)
וְהָרַג אֶת הַנֹּחַשׁ.
כְּשֶׁהִתְעוֹרַר אוֹתוֹ הָאִישׁ,
רָאָה אֶת אוֹתוֹ הַנֹּחַשׁ כְּנֹגְדוֹ
שֶׁהָיָה מֵת. הִזְדַּקַּף אוֹתוֹ
הָאִישׁ, וְנִפְלָה אוֹתָהּ הַבְּלִיטָה
לְעַמֵּק שְׁתַּחֲתִיָּה וְנִצּוֹל.

בָּא אֵלָיו רְבִי אָבָא, אָמַר לוֹ,
אָמַר לִי מַה מַּעֲשִׂיָךְ, שְׁהָרִי
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִרְחִישׁ לָךְ
שְׁנֵי הַנְּסִים הַלָּלוּ שְׁאִינָם
לְחַנָּם? אָמַר לוֹ אוֹתוֹ הָאִישׁ,
כָּל יְמֵי לֹא שָׁלִים לִי אִישׁ רַע
בְּעוֹלָם שְׁלֹא הִתְפִּיִסְתִּי עִמּוֹ
וּמְחַלְתִּי לוֹ. וְעוֹד, אִם לֹא
יְכַלְתִּי לְהִתְפִּיִס עִמּוֹ, לֹא
עָלִיתִי עַל מִטָּתִי עַד שְׁמַחְלָתִי
לוֹ וְלִכְל אוֹתָם שְׁצַעְרוּ אוֹתִי,
וְלָא חֵשְׁשָׁתִּי כָּל הַיּוֹם לְאוּתוּ
הַשְׁתַּדְלָתִי לְעֲשׂוֹת עִמָּהֶם טוֹב.

בְּכָה רַבִּי אָבָא וְאָמַר, מֵעֲשָׂיו
שֶׁל זֶה הֵם יוֹתֵר מִיּוֹסֵף,
שִׁיּוֹסֵף הָיוּ אָחִיו וְדָאֵי, וְהָיָה
לוֹ לְרַחֵם עֲלֵיהֶם, אָבֵל מָה
שָׁזָה עָשָׂה - יוֹתֵר מִיּוֹסֵף,
נָאָה הוּא שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִרְחִישׁ לוֹ נֶס עַל נֶס.

פֶּתַח וְאָמַר, (שם י) הוֹלֵךְ בַּתָּם
יֵלֵךְ בְּטַח וּמַעֲקֹשׁ דְּרָכָיו
יִוָּדַע. הוֹלֵךְ בַּתָּם יֵלֵךְ בְּטַח -
זֶה הָאָדָם הַהוּא שֶׁהוֹלֵךְ
בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה, יֵלֵךְ בְּטַח -
שֶׁלֹּא יְכוּלִים נִזְקֵי הָעוֹלָם
לְהִרְעֵ לוֹ. וּמַעֲקֹשׁ דְּרָכָיו
יִוָּדַע - מִי יוֹדַע? זֶה הוּא מִי
שֶׁסּוֹטָה מִדְּרָף הָאֵמֶת וְרוֹצֵה
לְגַבּוֹת מַחְבְּרוֹ, יוֹדַע. מָה זֶה
יוֹדַע? הוּא יִכַר בְּעֵינָי כָּל
בְּעֲלֵי הַדִּין שֶׁלֹּא יֵאבֵד מֵהֶם
הַדְּמוּת שֶׁל אוֹתוֹ הָאָדָם, כְּדֵי
לְהַבִּיא אוֹתוֹ לְמָקוֹם שִׁיִּנְקְמוּ
מִמֶּנּוּ, וּמִשׁוּם כֶּף יוֹדַע.

וּבֵא וּרְאָה, אוֹתוֹ שֶׁהוֹלֵךְ
בְּדְרָף אֵמֶת, הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְכַסֶּה עָלָיו כְּדֵי שֶׁלֹּא
יִוָּדַע וְלֹא יִכַר לְבַעֲלֵי הַדִּין,
אָבֵל מֵעַקֵּשׁ דְּרָכָיו יוֹדַע וְיִכַר
לְבַטַּח עַל הָעוֹלָם, שֶׁהֵם אֵינָם

בְּכָה רַבִּי אָבָא וְאָמַר, יִתִּיר עוֹבְדוֹי דְּדִין מִיּוֹסֵף,
דִּיּוֹסֵף הוּוּ אָחוּי וְדָאֵי, וְהוּוּ לִיָּה לְרַחֵמָא
עֲלוּי. אָבֵל מָה דְעֵבִיד דָּא, יִתִּיר הוּא מִיּוֹסֵף. יֵאוֹת
הוּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִרְחִישׁ לִיָּה נִיפָא עַל נִיפָא.

פֶּתַח וְאָמַר, (משלי י) הוֹלֵךְ בַּתָּם יֵלֵךְ בְּטַח וּמַעֲקֹשׁ
דְּרָכָיו יִוָּדַע. הוֹלֵךְ בַּתָּם יֵלֵךְ בְּטַח, דָּא הַהוּא
בַּר נָשׁ, דְּאָזִיל בְּאַרְחִין דְּאוּרִייתָא. יֵלֵךְ בְּטַח, דְּלֹא
יְכִילוּ נִזְקֵי דְעֵלְמָא לְאַכְאָשָׁא לִיָּה. וּמַעֲקֹשׁ דְּרָכָיו
יִוָּדַע, מָאן יוֹדַע. דָּא הוּא מָאן דְּאֶסְטִי מְאַרְחָא
דְּקִשׁוּט, וּבְעֵי גַבֵּי דְחַבְרִיָּה. יוֹדַע, מַהוּ יוֹדַע,
יִשְׁתְּמוּדַע אִיהוּ בְּעֵינֵיהוֹן דְּכָל מְאִירֵי דְדִינָא, דְּלֹא
יִתְאַבִּיד מִנֵּיהוּ דִּיּוֹקְנָא דְהַהוּא בַּר נָשׁ. בְּגִין
לְאִייתָאָה לִיָּה לְאַתְרָא דִּינְקָמוֹן מִנֵּיהּ, וּבְגִין כֶּף יוֹדַע.

וְתָא חֲזִי, הַהוּא דְאָזִיל בְּאַרְחָ קִשׁוּט, קְדִשָׁא בְּרִיךְ
הוּא חֲפֵי עֲלֵיהּ, בְּגִין דְּלֹא אֶתִּידַע, וְלֹא
אִשְׁתְּמוּדַע, לְגַבֵּי מְאִירֵיהוֹן דְדִינָא. אָבֵל מֵעַקֵּשׁ דְּרָכָיו
יִוָּדַע, וְיִשְׁתְּמוּדַע לְגַבֵּייהוּ. זַכַּאִין אֵינּוֹן בְּנֵי נָשָׂא דְאָזִילֵי
בְּאַרְחָ קִשׁוּט, וְאָזִילֵי לְרוּחְצָן עַל עֵלְמָא. דְּלֹא דְחִלֵּי
אֵינּוֹן בְּעֵלְמָא דִּין, וְלֹא בְּעֵלְמָא דְאֶתִּי:

לָהֶם. אֲשֶׁרֵי אוֹתָם בְּנֵי הָאָדָם שֶׁהוֹלְכִים בְּדְרָף אֵמֶת וְהוֹלְכִים
פּוֹחְדִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

מקור המאמר בזהר פרשת בשלח דף מז ע"ב
איסור דבור חול בשבת

תָּא חָזִי הֵהוּא מְלָה דְנַפִּיק מְפוּמִּיָּה דְּבַר נֶשׁ,
סְלֵקָא וְאַתְעַר אֲתַעְרוּתָא לְעִילָא, אִי לְטַב,
אִי לְבֵישׁ. וּמָאן דִּיתִיב בְּעֵנוּנָא דְשַׁבְתָּא, אָסִיר לִיָּה
לְאַתְעָרָא מְלָה דְחוּל, דְּהָא פְּגִים פְּגִימוּ בְיוֹמָא
קְדִישָׁא. מָאן דִּיתִיב בְּהִילוּלָא דְמַלְכָּא, לָא יתְחַזִּי
לְמִשְׁבַּק לְמַלְכָּא, וְיִתְעַסַּק בְּאַחֲרָא.

וּבְכָל יוֹמָא בְּעֵי לְאַחֲזָאָה עוֹבְדָא, וְלֹאֲתַעָרָא
אַתְעָרוּתָא מְמָה דְאַצְטְרִיךְ. וּבְשַׁבְתָּ, בְּמַלְיָ
דְשִׁמְיָא, וּבְקְדוּשָׁה דְיוֹמָא בְּעֵי לְאַתְעָרָא, וְלָא
בְּמְלָה אַחֲרָא.

וּבְכָל יוֹם צְרִיךְ לְהִרְאוֹת מַעֲשֵׂה וּלְעוֹרֵר הַתְּעוֹרְרוֹת מְמָה שְׁצָרִיךְ, וּבְשַׁבְתָּ בְּדַבְרֵי שְׁמִים וּבְקְדוּשַׁת הַיּוֹם צְרִיךְ לְהַתְּעוֹרֵר, וְלֹא בְּדַבָּר אַחֵר.

בָּא רְאָה, אוֹתוֹ הַדְּבוּר
שְׁיוּצָא מִפִּי הָאָדָם, עוֹלָה
וּמְעוֹרֵר הַתְּעוֹרְרוֹת עַל־יוֹנָה,
אִם לְטוֹב אִם לְרָע. וּמִי
שְׁיוּשֵׁב בְּעֵנָג שַׁבַּת, אָסוּר לוֹ
לְעוֹרֵר דְּבוּר שֶׁל חֵל, שְׁהֵרִי
הוּא פּוֹגֵם פְּגָם בְּיוֹם הַקְּדוּשָׁה.
מִי שְׁיוּשֵׁב בְּהִלּוּלַת הַמֶּלֶךְ,
לֹא רְאוּי שְׁיַעֲזוֹב אֶת הַמֶּלֶךְ
וְיִתְעַסַּק בְּאַחֵר.

וּבְכָל יוֹם צְרִיךְ לְהִרְאוֹת מַעֲשֵׂה וּלְעוֹרֵר הַתְּעוֹרְרוֹת מְמָה שְׁצָרִיךְ, וּבְשַׁבְתָּ בְּדַבְרֵי שְׁמִים וּבְקְדוּשַׁת הַיּוֹם צְרִיךְ לְהַתְּעוֹרֵר, וְלֹא בְּדַבָּר אַחֵר.

סְפָר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 115)
- פְּרָק אַ עֲנָף ב' -
ט) מִי שֶׁלֹּא עָסַק בְּחֻכְמַת הָאֵמֶת וְלֹא רָצָה לְלַמֵּד אוֹתָהּ, בְּשַׁעֲה שֶׁנִּשְׁמַתּוֹ רוּצָה לְעֻלוֹת בְּגֵן עֵדֶן דּוֹחִין אוֹתָהּ מִשֶׁם בְּבִזְיוֹן - וְאִפְלוּ אִם יֵשׁ בִּידּוֹ כָּל מַעֲשִׂים הַטּוֹבִים שֶׁבְּעוֹלָם, הַשְּׂרָפִים בְּעֵלֵי שֵׁשׁ כְּנָפִים שׁוֹרְפִים אֶת נִשְׁמַתּוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם - וְאִינּוֹן דִּידְעֵי וּמִסְתַּכְּלִין בְּרוּזִין עִילָאִין, אֲסַתְּלִקוּ מִנְיָה כָּל דִּינִין דְּעֵלְמָא, וּפְתַחֲוּ לִיָּה תְּלִיסֵר תְּרַעֵי דְרוּזֵי דְאַפְרַסְמוּנָא דְכִיָּא וּמִי שֶׁלֹּא עָסַק בְּחֻכְמַת הָאֵמֶת וְלֹא רָצָה לְלַמֵּד אוֹתָהּ, בְּשַׁעֲה שֶׁנִּשְׁמַתּוֹ רוּצָה לְעֻלוֹת בְּגֵן עֵדֶן, דּוֹחִין אוֹתָהּ מִשֶׁם בְּבִזְיוֹן, כְּמוֹ שְׂאֲמְרוּ בַּזֶּהָר שִׁיר הַשִּׁירִים: זְכָאִין כָּל אִינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִייתָא, לְמַנְדַּע בְּחֻכְמַת דְּמֵאֲרִיהוֹן, וְאִינּוֹן יְדְעֵי וּמִסְתַּכְּלִין בְּרוּזִין עִילָאִין. בְּגִין דְּכַד בַּר נֶשׁ נִפִּיק מֵהָאֵי עֵלְמָא, כְּהָא אֲסַתְּלִקוּ מִנְיָה כָּל דִּינִין דְּעֵלְמָא. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא דְפְתַחֲוּ לִיָּה תְּלִיסֵר תְּרַעֵי דְרוּזֵי דְאַפְרַסְמוּנָא דְכִיָּא, דְּחֻכְמַתָּא עִילָאָה תְּלִיָּא בְּהוּ כו'. אִם לֹא תְדַעֵי לָךְ הִיפָּה בְּנָשִׁים, צְאִי לָךְ אִם אַנְתָּ אַתְּיָא בְּלֵא יְדִיעָה, וְלֹא אֲסַתְּכַלַּת בְּחֻכְמַתָּא, עַד דְּלֵא תִיעוֹל חָכְמָא, וְלֹא יְדַעְתָּ בְּרוּזִין דְּעֵלְמָא עִילָאָה, צְאִי לָךְ, לִית אַנְתָּ כְּדִי לְמִיעֵל. עַד כָּאן לְשׁוּנָא.

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
נִיתֵן לְקַבֵּל בְּחִינָם לְזִכּוּי הַרְבִּים בְּלַבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצַל מְלַכּוֹת דּוֹד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעוּדַתָּא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
 אָז תִּתְעַנֵּג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדָאֵי. דְהָהִיא
 שַׁעְתָּא אֲתַנְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלִמִין
 בְּחֻדְוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֻדְוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבַדִּינָן,
 וּסְעוּדַתָּא דִּילִיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעוּדַתָּא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
 נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדַתָּא
 דְזַעִיר אַפִּין, דְהוּי בְשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
 מִהֵוּא שְׁלִימוּ מִתְבָּרְכָן. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
 בְּסַעוּדַתִּיהּ, וְלֹא־שְׁלֵמָא אֵלִין סְעוּדַתִּי, דְאִינוּן
 סְעוּדַתִּי מְהִימְנוֹתָא שְׁלִימְתָא, דְזִרְעָא קַדִּישָׁא
 דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהִימְנוֹתָא עֲלָאָה, דְהָא דִּילְהוּן הִיא,
 וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמְזֹלוֹת. וּבְגִינֵי
 כֶּךָ אָמַר, (שמות 27) בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעוּדַתִּי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוּן יִשְׂרָאֵל,
 דְאִינוּן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאִינוּן מִהִיכְלָא
 דְמַלְכָּא, דְאִינוּן בְּנֵי מְהִימְנוֹתָא, וּמֵאן דְפָגִים
 חַד סְעוּדַתָּא מִנֵּיהּ, אַחֲזֵי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעוּדָה
 הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אֲז תִּתְעַנֵּג עַל
 ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוֹתָהּ
 שַׁעָה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
 וְכֹל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
 וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֻדוֹה שֶׁל
 הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
 סְעוּדַתּוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
 שַׁבַּת כָּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
 יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסְעוּדָה
 שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין שֶׁהוּא
 בְּשִׂלְמוֹת. וְכֹל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
 מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְבָּרְכִים.
 וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסַעוּדַתּוֹ
 וְלִהְיוֹת שְׁלֵם הַסְעוּדוֹת הַלְלוּ,
 שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה
 הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
 הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
 עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים
 וּמְזֹלוֹת. וּמִשּׁוֹם כֶּךָ אָמַר,
 (שמות לא) בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל.

בֵּא וּרְאֵה, בְּסַעוּדוֹת הַלְלוּ
 נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מִהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה
 אַחַת מֵהֶם, מִרְאֵה פָּגָם לְמַעֲלָה, וּמִרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאִינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאִינוֹ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְאֵלֹהֵי שַׁבָּת לֹא אָמַר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגני, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה כתיב, (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, בשאר זמנין וחגיגין, דכתיב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קאמר, ולא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹהֵי שַׁבָּת לֹא קָאָמַר.

ובגניי כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדווגמא דעלמא דאתי. ובגניי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֵא מְשָׁלִים אֶת שְׂמַחַה הַמְּלָךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי שְׂמַחַתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֵשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאָמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמַחַה עַל שְׂמַחָה, אָמוּנָה שְׁלֵמָה מִכָּל צַדְדָיו.

שְׁנֵינּוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְּעַטְרִים הָאָבוֹת, וְכֹל הַבָּנִים יוֹנְקִים, מֵהַ שְׂאִין כֵּן בְּכָל שְׂאֵר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה רִשְׁעֵי הַגִּיהֶנֶם נָחִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדֵּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְּעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְּעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבָר נָשׁ, דְּלֹא אֲשָׁלִים חֲדוּוֹתָא דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּוֹתָא דִּילִיָּה. אֵלּוּן תִּלְתִּי סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתִי דְּאֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוֹי.

תָּאנָא, בְּהַדִּין יוֹמָא מִתְּעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכֹל בְּנֵין יִנְקוּן, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגֵין וּזְמַנֵין. בְּהַדִּין יוֹמָא, חֲתִיבִיא דְּגִיהֶנֶם גַּיִיחִין. בְּהַדִּין יוֹמָא, כָּל דֵּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְּעַרִין בְּעַלְמָא. בְּהַדִּין יוֹמָא אֲוִרִיתָא מִתְּעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימֵין.

הַזֶּה כָּל הַדֵּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְּעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְּעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמוּד 116)

– פָּרָק אַ עֲנָף ב' –

(ט) הַמֶּשֶׁךְ

וְלֹא עוֹד אֶפְלוּ יֵשׁ בִּידוֹ כָּל מַעֲשֵׂים הַטּוֹבִים שֶׁבְּעוֹלָם הַשְּׂרָפִים בְּעַלֵי שֵׁשׁ כְּנָפִים שׁוֹרְפִים אֶת נִשְׁמַתוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ בְּזֶהָר (פְּרִשְׁת פְּקוּדֵי רֵמוֹ): זֶה לְשׁוֹנוֹ הָאֵי חִיוּתָא קְדִישָׁא קִיּוּמָא כִּד נִשְׁמַתָּא סְלֵקָא וּמְטָאָת לְגַבִּיהּ, כְּדִין שְׂאֵל לָהּ בְּרִיא דְּחֻמְתָּא דְּמֵאֲרִיָּה, וְכַפּוּם הִיא חֻמְתָּא דְּרִדְיָא אֲבַתְרָה וְאֲדַבְּקָא (סְפָרִים אַחֲרִים: בַּה), הָכִי יְהִי לִיָּה אֲגֵרִיָּה. וְאֵי יָכִיל לְאֲדַבְּקָא וְלֹא אֲדַבְּקָא, דְּחִי לִיָּה לְבָר, וְלֹא עֵיילָה, וְקִיּוּמָא.

(י) יֵשׁ לָנוּ לְרִדְיָא בְּכָל לֵב וּבְכָל נַפְשׁ אַחַר חֻמְתֵּי הַקְּבֵלָה שֶׁהוּא דְּרָךְ הָאָמֶת עַל אַחַת כְּמַה וְכַמַּה שֵׁיִשׁ לָנוּ לְרִדְיָא בְּכָל לֵב וּבְכָל נַפְשׁ וּבְכָל מְאֹד אַחַר חֻמְתֵּי הָאָמוּנָה הוּא חֻמְתֵּי דְּרָךְ הַקְּבֵלָה שֶׁהוּא דְּרָךְ הָאָמֶת. (הַבְּעַל שֵׁם טוֹב, מְאִירוֹת עֵינַיִם פְּרִשְׁת רֵאדָה)

(יא) הַיֵּצֵר הַקָּשָׁה הָרַע, לוֹחֵם וּמִפְתָּה אוֹתָךְ, עַד שְׂתַמּוֹת בְּלִי חֻמְתָּה וּבְלִי דַעַת וּיְדִיעַת הַשֵּׁם, וְאַתָּה מִתְּלַכְלַךְ בְּחֹמֶר וּבְלִבְנִים, עַד שֶׁלֹּא יִתְּנוּ לָךְ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא אֲנִי נִשְׁבַּע לָךְ בְּנִי, שֶׁכָּל הַמְּנִיעוֹת הָאֵלּוּ (עֲנִיּוֹת הַמְּחַיֵּב רִדְיּוֹת הַמְּזוּזוֹן וְהַלְבוּשׁ וְתַקּוּן הַבֵּית שֶׁהֵם עֲנִינִים הַכְּרַחֲיִים וְכו'), הֵם נִמְשְׁכוֹת אַחַר הַיֵּצֵר הַקָּשָׁה הָרַע, הַלוֹחֵם וְהַמְּפַתָּה אוֹתָךְ, עַד שְׂתַמּוֹת בְּלִי חֻמְתָּה וּבְלִי דַעַת וּיְדִיעַת הַשֵּׁם, וְאַתָּה מִתְּלַכְלַךְ בְּחֹמֶר וּבְלִבְנִים, עַד שֶׁלֹּא יִתְּנוּ לָךְ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא.

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מִנְקֵד

דף היומי

פְּרִשְׁת וַיִּגַּשׁ

מִהִתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זי"ע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יִרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפּוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

חדש תמוז תש"ע לפ"ק

עיה"ק בית שמש טובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וכן לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תַּפְלָה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּנֵן מְקֻדָּשׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזַמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאֵלֶפֶי אֲלָפִים וְרִבּוּא רַבּוּת. וְכֹל הַמְזַכֶּה אֶת
הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוֹכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶּסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּה: - קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כָּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִיּמָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנִכִי שְׁנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת ויגש דף רו ע"ב - רו ע"א
מעלת הניעור בחצות לילה

רְבִי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי נִפְגְּשׁוּ
לְכַפֵּר חֲנֹן. בְּעוֹדָם יוֹשְׁבִים
בְּבֵית מְלוֹנָם, בָּא אִישׁ אֶחָד,
וּמִשָּׂא שֶׁל חֲמור לְפָנָיו,
וְנִכְנַס לְבֵית. בֵּין כֶּף אָמַר
רְבִי יְהוּדָה לְרַבִּי יוֹסִי, הֲנֵה
שָׁנִינוּ שְׂדוּד הַמֶּלֶךְ הִיא
מִתְנַמְנֵם כְּמוֹ סוֹס וּשְׁנָתוֹ
מוֹעֲטָת, אִיךְ הִיא קָם בְּחֻצוֹת
הַלְיָלָה, הַשְּׁעוֹר הַזֶּה הוּא
קָטָן, וְלֹא הִיא מִתְעוֹרֵר אֶפְלוּ
בְּשִׁלִּישׁ הַלְיָלָה?.

אָמַר לוֹ, בְּשַׁעָה שְׁנִכְנַס
הַלְיָלָה, הִיא יוֹשֵׁב עִם כָּל
גְּדוּלֵי בֵיתוֹ וְדָן אֶת הַדִּין
וְעוֹסֵק בְּדַבְרֵי תוֹרָה, וְאַחַר
כֶּף הִיא יֵשֵׁן שְׁנָתוֹ עַד חֻצוֹת
הַלְיָלָה, וְקָם בְּחֻצוֹת הַלְיָלָה
וּמִתְעוֹרֵר, וּמִשְׁתַּדֵּל בְּעִבּוּדַת
רַבּוֹנוֹ בְּשִׁירִים וְתִשְׁבָּחוֹת.

בֵּינָתִים אָמַר הָאִישׁ הַהוּא,
וְכִי הַדָּבָר הַזֶּה שְׂאֵתָם
אוֹמְרִים הוּא כֶּף? סוּד הַדָּבָר
יֵשׁ כָּאֵן, שֶׁהֵנָּה דוּד הַמֶּלֶךְ חֵי
וְקָיִם לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, וְדוּד הַמֶּלֶךְ הִיא שׁוֹמֵר כָּל יָמָיו שְׂלֵא יִטְעַם טַעַם מִתָּה, מִשּׁוּם
שֶׁהִשְׁנָה אֶחָד מִשְׁשִׁים בְּמִיתָה הִיא, וְדוּד, מִשּׁוּם מְקוֹמוֹ שֶׁהוּא חֵי, לֹא הִיא יֵשֵׁן אֶלָּא שְׁשִׁים

רְבִי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי אָעָרְעוּ בְּכַפֵּר חֲנֹן. עַד דִּהְיוּ
יְתִבִי בֵּי אוֹשְׁפִיזֵייהוּ, אָתָּא חַד בַּר נָשׁ וְחַד
מִטּוּלָא דְחֲמָרָא קָמִיהּ וְעָאל בְּבֵיתָא. אֲדַהְכִי, אָמַר
רְבִי יְהוּדָה לְרַבִּי יוֹסִי, הָא תַּנִּינָן, דְּדוּד מְלָכָא הוּא
מִתְנַמְנֵם כְּסוּס, וְשִׁינְתִּיהּ זַעִיר, הִיךְ הוּא קָם בְּפִלְגוֹת
לֵילִיא. הֵיא שְׁעוֹרָא זַעִיר אִיהוּ וְלֹא הוּא אֲתַעֵר
אֶפְלוּ בְּתַלְתּוֹת לֵילִיא.

אָמַר לֵיהּ, בְּשַׁעֲתָא דְעָאל לֵילִיא, הוּא יְתִיב עִם כָּל
רַבְרָבֵי בֵיתִיהּ וְדָאִין דִּינָא, וְעָסִיק בְּמִלֵּי
דְּאוּרֵייתָא. וְלִבְתַּר הוּא נָאִים שִׁינְתִּיהּ עַד פִּלְגוֹת
לֵילִיא, וְקָם בְּפִלְגוֹת לֵילִיא וְאֲתַעֵר, וְאֲשַׁתְּדַל
בְּפוֹלְחָנָא דְמֵאֲרִיָּה, בְּשִׁירִין וְתִשְׁבָּחוֹן.

אֲדַהְכִי אָמַר ^(דף רו ע"א) הַהוּא בַר נָשׁ, וְכִי הֵיא מְלָה
דְּקֵאמְרִיתוֹ, הֵכִי הוּא. רָזָא דְמְלָה הַכָּא,
דִּהָא דוּד מְלָכָא חֵי וְקָיִים לְעָלָם וְלְעָלְמֵי עָלְמִין. וְדוּד
מְלָכָא הוּא נָטִיר כָּל יוֹמוֹי דְלֹא יִטְעַם טַעַם מִיתָה.
בְּגִין דִּשְׁינְתָא חַד מִשְׁתִּין בְּמִיתָה אִיהוּ. וְדוּד בְּגִין

וְקָיִים לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, וְדוּד הַמֶּלֶךְ הִיא שׁוֹמֵר כָּל יָמָיו שְׂלֵא יִטְעַם טַעַם מִתָּה, מִשּׁוּם
שֶׁהִשְׁנָה אֶחָד מִשְׁשִׁים בְּמִיתָה הִיא, וְדוּד, מִשּׁוּם מְקוֹמוֹ שֶׁהוּא חֵי, לֹא הִיא יֵשֵׁן אֶלָּא שְׁשִׁים

דְּוֹכַתִּיהָ דְּאִיהוּ חַי, לָא הָוָה נָאִים אֲלָא שְׂתִינִן נְשָׁמִי.
 דְּעַד שְׂתִינִן נְשָׁמִי חָסֵר חַד, אִיהוּ חַי. מִתְּמָן וּלְהִלָּאָה,
 טַעִים בְּרַ נְשׁ טַעֲמָא דְּמוֹתָא, וְשִׁלִּיט בֵּיהַ סְטֵרָא
 דְּרוּחַ מְסֻאָבָא.

וְדָא הָוָה נְטִיר דְּדוּד מְלָפָא, דְּלָא יִטְעֵם טַעֲמָא
 דְּמוֹתָא, וְשִׁלִּיט (ס"א דְּלָא יִשְׁלִיט) בֵּיהַ סְטֵרָא
 דְּרוּחָא אַחְרָא, בְּגִין דְּשְׂתִינִן נְשָׁמִי חָסֵר חַד, אִיהוּ רָזָא
 דְּחַיִּים דְּלֵעִילָא. עַד שְׂתִינִן נְשָׁמִי, דְּאִינוּן שְׂתִינִן (ד"א ל"ג
 חָסֵר חַד נְשָׁמִי) נְשָׁמִי עֲלָאִין, וְאִילִין רָזָא דְּלֵהוּן, דְּתִלְיִין
 בְּהוּן חַיִּי וּמְכָאן וּלְתַתָּא, רָזָא דְּמוֹתָא הוּא.

וְעַל דָּא, דְּדוּד מְלָפָא הָוָה מְשַׁעַר שְׁעוּרָא דְּלִילָא,
 בְּגִין דְּיִתְקַיֵּים בְּחַיִּים, דְּלָא יִשְׁלוּט בֵּיהַ טַעֲמָא
 דְּמוֹתָא. וְכַד אֲתַפְּלִיג לִילָא, הָוָה דְּדוּד מְתַקְיִים
 בְּאַתְרֵיהָ. בְּגִין דְּכַד אֲתַעַר פְּלַגוּ לִילָא וְכַתְרָא
 קַדִּישָׁא אֲתַעַר, בְּעָא דְּלָא לְאַשְׁכַּחָא לִיהַ לְדוּד
 מְתַקְשֵׁר בְּאַתֵּר אַחְרָא, בְּאַתֵּר דְּמוֹתָא.

בְּגִין דְּכַד אֲתַפְּלִיג לִילָא וְקַדוּשָׁה עֲלָאָה אֲתַעַר,
 וְכַר נְשׁ דְּנָאִים בְּעַרְסִיָּה וְלָא אֲתַעַר לְאַשְׁכַּחָא
 בִּיקְרָא דְּמֵאֲרִיָּה. הָא אִיהוּ אֲתַקְשֵׁר בְּרָזָא דְּמוֹתָא
 וּמְתַדַּבֵּק בְּאַתֵּר אַחְרָא, וְעַל דָּא דְּדוּד מְלָפָא הָוָה
 קָאִים לְאַשְׁכַּחָא בִּיקְרָא דְּמֵאֲרִיָּה תְּדִיר. חַי לְגַבִּי חַי,

מְתַעוּרְרָת, וְאָדָם שְׁיִשָּׁן בְּמִטָּתוֹ וְלֹא מְתַעוּרְרַת לְהַשְׁגִּיחַ בְּכַבוּד רַבּוּנוֹ, הִנֵּה הוּא נִקְשֵׁר בְּסוּד
 הַמּוֹת, וְנִדְבֵק לְמָקוֹם אַחֵר, וְעַל כֵּן דְּדוּד הַמְּלָךְ הִיָּה עוֹמֵד לְהַשְׁגִּיחַ בְּכַבוּד רַבּוּנוֹ תָּמִיד, חַי

נְשִׁימוֹת, שְׁעַד שְׁשִׁים
 נְשִׁימוֹת חָסֵר אַחַת הוּא חַי,
 מְשֵׁם וְהִלָּאָה טוּעֵם אָדָם טַעֵם
 מִיתָה וְשׁוּלֵט בּוֹ הַצַּד שֶׁל
 רוּחַ הַטְּמָאָה.

זֶה הָיָה שׁוֹמֵר דְּוּד הַמְּלָךְ,
 שְׁלֹא יִטְעֵם טַעֵם שֶׁל מִיתָה,
 וְשׁוּלֵט (שְׁלֹא יִשְׁלֵט) בּוֹ צַד שֶׁל
 רוּחַ אַחֲרַת, מְשׁוּם שְׁשִׁים
 נְשִׁימוֹת חָסֵר אַחַת הוּא
 הַסּוּד שֶׁל הַחַיִּים שֶׁלְמַעְלָה,
 עַד שְׁשִׁים נְשִׁימוֹת שֶׁהֵם
 שְׁשִׁים [חָסֵר נְשִׁימָה אַחַת]
 נְשִׁימוֹת עֲלִיוֹנוֹת, וְאֵלּוּ
 הַסּוּד שֶׁלְהוֹן, שֶׁהַחַיִּים
 תְּלוּיִים בָּהֶם, וּמְכָאן וּמִטָּה
 הוּא סוּד הַמּוֹת.

וְעַל כֵּן דְּדוּד הִיָּה מְשַׁעַר אֶת
 שְׁעוּר הַלִּילָה כְּדִי שְׁיִתְקַיֵּים
 בְּחַיִּים, שְׁלֹא יִשְׁלֵט בּוֹ טַעֵם
 הַמּוֹת, וְכִשְׁנַחֲלַק הַלִּילָה הִיָּה
 דְּדוּד עוֹמֵד בְּמָקוֹמוֹ, מְשׁוּם
 שְׁכַאֲשֶׁר מְתַעוּרְרַת חֲצוֹת
 הַלִּילָה וְהַכְּתָר הַקְּדוּשׁ
 מְתַעוּרְרַת, צְרִיךְ שְׁלֹא יִמָּצֵא
 אֶת דְּדוּד קְשׁוּר בְּמָקוֹם אַחֵר,
 בְּמָקוֹם הַמּוֹת.

מְשׁוּם שְׁכַאֲשֶׁר נִחְלַק הַלִּילָה
 וְהַקְּדוּשָׁה הַעֲלִיוֹנָה

וְלֹא נָאִים בְּשִׁינְתָא לְטַעְמָא טַעְמָא דְּמוֹתָא. וּבְגִין כֶּךָ,
הָוֵה מִתְנַמְנֵם בְּסוּם שְׁתִּין נְשָׁמִי, וְלֹא בְשָׁלִימוֹ.

אֶצֶל חֵי, וְלֹא נִרְדָּם בְּשָׁנָה
לְטַעַם טַעַם הַמּוֹת, וּמִשׁוּם כֶּךָ
הָיָה מִתְנַמְנֵם כְּמוֹ סוּם,
שְׁשִׁים נְשִׁימוֹת, וְלֹא
בְשָׁלְמוֹת.

אָתוּ רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי וּנְשָׁקוּהָ, אָמְרוּ לֵיהּ, מַה
שָׁמְךָ. אָמַר לְהוֹן, חֲזַקְיָה. אָמְרוּ לֵיהּ, יְתִישָׁר
חֵילְךָ וְיִתְתַקַּף אוֹרֵייתְךָ.

בְּאוּ רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי
וּנְשָׁקוּהוּ. אָמְרוּ לוֹ, מַה

שָׁמְךָ? אָמַר לָהֶם, חֲזַקְיָה. אָמְרוּ לוֹ, יִישָׁר כַּחַךְ וְתִתְחַזַּק תּוֹרַתְךָ.

ספר אור הזהר (עמוד 116)

(יב) אם תחסר החכמה אמתית תמות הנפש מיתה משנה הכרת תפירת הנפש ההיא עונה בה
אף אם יש אלקים אתך ראוי לך שתחשב פי החכמה הוא מוזן הנפש, ואם תחסר החכמה היא חכמה
אמתית, תמות הנפש מיתה משנה, הכרת תפירת הנפש ההיא עונה בה. ואם לא תחסר החכמה
האמתית ממה, אז תחיה, כי עליה נאמר כי הוא חייד וארד ימיד.

דע, כי המניעות ההוא, מצד היצר הרע הממית החיים, והאלקים יביאהו במשפט על שלא בחר
בחיים, ובצירוף זה בלבד, לא ימנע מונעים כלל מלבקש חכמה, שאתה יודע המונעים הנזכרים,
אלו בקשו למנע ממה מוזן גופך לא היית סובל אלא היית צועק להקדוש ברוך הוא ולבריות לפרנסה
וגם היית בורח מהעיר לעיר ואולי היה לך באפשר לפרח באויר היית פורח, וכל זה כדי לבקש מונע
מכל צד ופנה, וכל זה לקיום הגוף הנמשך אחר היצר, כל שבן וקל וחמר לקים הנפש, ואולי יעורר
השם יתברך בזה הצורך השכלי לקבלו ולהאמינו ולהמשיך אחריו בכל יכלתך, דע לך שלא ימנעך
שום מונע הן עני הן גלות.

(ספר הפליאה דף ג' עמוד ג')

(ג) עקר קניות דבקות הבורא ברוך הוא כשהוא לומד דברי הזהר בשמחה

פי ידוע הוא, שעקר קניות דבקות הבורא ברוך הוא באין ממש ובשמחה, הוא בא מלמוד דברי
הזהר, בדאיתא (תקוני זהר בהקדמה דף ג'): כד אית בישראל משפילים, מאלין דאתמר בהון (דניאל
יד ג) והמשפילים יזהירו בזהר הקוע, דא דאתקרי ספר הזהר, דינדעין למפלח למאריהון, ולאפקא
אזכרות דשמחון דקודשא בריך הוא ושכינתיה בכונה. (דמשק אליעזר בהקדמה דרך הקדש אות יא)

(יד) כל מי שמתחיל ללמד בדברי זהר הקדוש, נותנים לו מאת השם יתברך חזק גדול משני
עולמות מעולם עליון ומעולם הזה בסוד פי ב"ה הוי"ה צור עולמים

אלא יש לרמז שהכונה שלו היה כדי שיתחזק כל בר ישראל ללמד בזהר הקדוש אף שיעבר עליו
כמה נסיונות להפריד אותו חלילה מללמד בזהר הקדוש, וכן אם עבר עליו כמה נסיונות מבני אדם
המגשמים בחמר שלהם שהם ליצני הדור רחמנא ליצלן, והוא יושב ביניהם בשושנה בין החוחים,
בדאיתא בויצא בו בשושנה בין החוחים בשושנה דא כנסת ישראל דאיהו בין אוכלוסא פורדא בין
בובין, על כן לזה מרמז בפתחת מאמר רבי חזקיה, והוא לשון חזק, כדי שיתחזק בעל נפש מישראל
הרוצה לדבק בדבקות הבורא ברוך הוא (ובא להשמיענו בלשון רבי חזקיה, שכל מי שמתחיל ללמד
בדברי זהר הקדוש הזה, או שיבוא איזה איש כשר לפרש איזה מאמרי הזהר, לזה האיש נותנים לו
מאת השם יתברך חזק גדול משני עולמות, מעולם עליון ומעולם הזה, בסוד פי ב"ה הוי"ה צור
עולמים, וזהו אותיות 'חזק' י"ה', שהאיש הזה פתח ואמר בסיעתא דשמיא, אף על פי שגראה לו
במקצת איזה פעמים שהוא בשושנה בין החוחים, אל ישגית על זה, חזק ונתחזק בכח האין סוף ברוך
הוא וברוך שמו) על ידי דברי הזהר הקדוש, אף על פי שהוא יושב בין החוחים בכמה נסיונות וליצני
הדור, אף על פי כן חזק ואמץ ואל תשמע להם.

(דמשק אליעזר בהקדמה דרך הקדש אות יב)

מקור המאמר בזהר פרשת ויגש דף רז ע"ב
מעלת העוסק בשירות ותשבחות בחצות לילה

פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (תהלים 99) ה' אֱלֹקֵי יִשׁוּעָתִי
יוֹם צַעֲקוֹתַי בְּלֵילָה נִגְדָּדָה. תָּא חַזִּי, דְּדוּד מַלְכָּא
הוּוּה קָם בְּפִלְגוֹת לַיְלִיא, וְאַשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא בְּשִׁירֵין
וְתוֹשְׁבַחֵן, לְחֻדוּה דְּמַלְכָּא וּמְטְרוֹנֵיתָא. וְדָא הוּוּה
חֻדוּה דְּמַהִימְנוּתָא בְּאַרְעָא. בְּגִין דְּהָאֵי אִיהוּ שְׁבַחָא
דְּמַהִימְנוּתָא דְּאַתְחַזִּי בְּאַרְעָא.

דְּהָא לַעֲיֹלָא פְתַחֵי בְּחֻדוּה שִׁירְתָּא כַּמָּה מְלֹאכִין
עֲלָאִין, בְּכַמָּה זִינִין דְּקָא מְשַׁבְּחֵן בְּלַיְלִיא בְּכָל
סְטָרִין. כְּהָאֵי גְוֹנָא לְתַתָּא בְּאַרְעָא, מָאן דְּמִשְׁבַּח
לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּוּה בְּאַרְעָא בְּלַיְלִיא, רַעֲי בֵיה
(בְּצִי) קְדֻשָּׁא בְּרִידָה הוּוּה. וְכָל אֵינֹון מְלֹאכִין קְדֻשִׁין
דְּקָא מְשַׁבְּחֵן לִיה לְקְדֻשָּׁא בְּרִידָה הוּוּה, כְּלָהוּ צִיִּיתִין
לְהָהוּוּ דְּקָא מְשַׁבַּח לִיה בְּלַיְלִיא בְּאַרְעָא. דְּהָאֵי
תוֹשְׁבַחְתָּא אִיהוּ בְּשְׁלִימוֹ, לְסַלְקָא יְקָרֵי דְּקְדֻשָּׁא
בְּרִידָה הוּוּה מְתַתָּא, וְלִזְמַרָא בְּחֻדוּה דִּיחֻדָּא.

תָּא חַזִּי, דְּדוּד מַלְכָּא כְּתַב, ה' אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי וְגוֹ',
ה' אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי, אֵימַתִּי אִיהוּ יִשׁוּעָתִי. כְּהָהוּוּ
יֹמָא דְּאַקְדָּמִית תוֹשְׁבַחְתָּא בְּלַיְלִיא לְגַבְדָּה, כְּדִין אִיהוּ
יִשׁוּעָתִי בִּימָמָא.

פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (שם)
ה' אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי יוֹם
צַעֲקוֹתַי בְּלֵילָה נִגְדָּדָה. בָּא
רָאֵה, דְּדוּד הַמֶּלֶךְ הָיָה קָם
בְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה וּמִשְׁתַּדֵּל
בַּתּוֹרָה בְּשִׁירִים וְתִשְׁבָּחוֹת
לְשִׁמְחַת הַמֶּלֶךְ וְהַגְּבִירָה, וְזוֹ
הָיְתָה שִׁמְחַת הָאֱמוּנָה בְּאַרְצָה,
מְשׁוּם שֶׁזְהוּ הַשֶּׁבַח שֶׁל
הָאֱמוּנָה שֶׁנִּרְאָה בְּאַרְצָה.
שְׁהָרֵי לְמַעְלָה פּוֹתְחִים
בְּשִׁמְחָה שִׁירָה, כַּמָּה מְלֹאכִים
עֲלִיּוֹנִים בְּכַמָּה מִינִים
שֶׁמְשַׁבְּחִים בְּלַיְלָה בְּכָל
הַצְּדָדִים. כְּמוֹ כֵן לְמַטָּה
בְּאַרְצָה, מִי שֶׁמְשַׁבַּח אֶת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּוּה בְּאַרְצָה
בְּלַיְלָה, בּוֹ חֶפֶץ הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּוּה, וְכָל אוֹתָם
הַמְּלֹאכִים הַקְּדוֹשִׁים
שֶׁמְשַׁבְּחִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּוּה, כָּלֵם מְקַשְׁיבִים לְאוֹתוֹ
שֶׁמְשַׁבַּח אוֹתוֹ בְּלַיְלָה בְּאַרְצָה,
שֶׁהַשֶּׁבַח הַזֶּה הוּוּה בְּשִׁלְמוֹת,
לְהַעֲלוֹת אֶת כְּבוֹד הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּוּה מִלְּמַטָּה וְלִזְמַר
בְּשִׁמְחָה שֶׁל הַיְחֻד.

בָּא רָאֵה, דְּדוּד הַמֶּלֶךְ כְּתַב, ה' אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי וְגוֹ'. ה' אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי, מָתִי הוּוּה יִשׁוּעָתִי? בְּאוֹתוֹ
יוֹם שֶׁהַקְּדָמִית שֶׁבַח בְּלַיְלָה אֶצְלָהּ, אַזְ הוּוּה יִשׁוּעָתִי בַּיּוֹם.

וּבֹא רֵאָה, שְׁהָרִי בַלְיָלָה, מִי שְׁמִשְׁבַּח אֶת רְבוּנוֹ בַשֶּׁבַח שֶׁל הַתּוֹרָה, אֲזִי מִתְחַזֵּק בְּחֻזְק בְּיוֹם בְּצַד הַיָּמִין, שְׁהֵנָּה חוּט אֶחָד יוֹצֵא מִצַּד הַיָּמִין, וְאֲזִי נִמְשָׁךְ עָלָיו וּמִתְגַּבֵּר בּוֹ, וְעַל כֵּן אָמַר ה' אֱלֹהֵי יִשְׁוּעָתִי יוֹם צָעָקְתִּי וְגו'.

וּמִשׁוּם כֵּן אָמַר לֹא הֵמְתִים יְהִלְלוּ יְהוָה לֹא הֵמְתִים, מִשׁוּם שְׁצָרִיךְ לְשִׁבַח חַי לְחַי. וּמִתְחַזֵּק לֹא כֵן, שְׁכַתּוּב לֹא הֵמְתִים יְהִלְלוּ יְהוָה, וְאִנְחָנוּ נִבְרָךְ יְהוָה, שְׁהָרִי אֲנִי חַיִּים, וְאִין לָנוּ חֵלֶק בְּצַד הַפְּתוּת כִּלְל. חֻזְקֵיהוּ אָמַר, (ישעיה לח) חַי חַי הוּא יוֹדֵךְ כְּמוֹנִי, מִשׁוּם שְׁחַי מִתְקָרֵב לְחַי. דְּוֹד הַמְּלֻךְ הוּא חַי, וְהַקְרָבָה שְׁלוֹ לְחַי הַעוֹלָמִים, וּמִי שֶׁנִּקְרַב אֵלָיו הוּא חַי, שְׁכַתּוּב וְאַתֶּם

הַדְּבָקִים בְּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם, וְכַתּוּב וּבִנְיָהוּ בֶן יְהוֹדָע בֶּן אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים מְקַבְּצָאֵל.

וּתָא חַי, דְּהָא בְּלִילְיָא, מָאן דְּמִשְׁבַּח לְמַאֲרִיָּה בְּתוֹשְׁבַּחְתָּא דְּאוּרִייתָא, כְּדִין אֲתַקַּף בְּתַקִּיפוּ בְּיָמָא בְּסִטְרָא דִּימִינָא. דְּהָא חוּטָא חַד נִכְפָּא מִסִּטְרָא דִּימִינָא, וּכְדִין אֲתַמְשָׁךְ עָלֶיהָ וְאֲתַתְּקַף בֵּיהּ. וְעַל דָּא אָמַר, ה' אֱלֹהֵי יִשְׁוּעָתִי יוֹם צָעָקְתִּי וְגו'.

וּבְגִין כֵּן אָמַר, (תהלים קטו) לֹא הֵמְתִים יְהִלְלוּ יְהוָה לֹא הֵמְתִים, בְּגִין דְּאֲצִטְרִיךְ לְשִׁבְחָא חַי לְחַי. וּמִתְחַזֵּק לְחַי לְאוּ הַכִּי, דְּכַתִּיב לֹא הֵמְתִים יְהִלְלוּ יְהוָה, וְאִנְחָנוּ נִבְרָךְ יְהוָה, דְּהָא אֲנִי חַיִּין וְלִית לָן חוּלְקָא בְּסִטְרָא דְּמוֹתָא כִּלְל. חֻזְקֵיהוּ אָמַר, (ישעיה לח) חַי חַי הוּא יוֹדֵךְ כְּמוֹנִי, בְּגִין דְּחַי אֲתַקְרַב לְחַי. דְּוֹד מְלַכָּא אִיהוּ חַי, וְקוּרְבָא דִּילֵיהּ לְחַי הַעוֹלָמִים. וּמִאן דְּאֲתַקְרַיב לְגַבִּיָּהּ, אִיהוּ חַי. דְּכַתִּיב, (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם. וְכַתִּיב, (שמואל ב כ"ג) וּבִנְיָהוּ בֶן יְהוֹדָע בֶּן אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים מְקַבְּצָאֵל.

סֵפֶר אוֹר הַזְהַר (עמוד 119)

טו) עַל קִבְר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי לּוֹמְדִים הַזְהַר בְּאִימָה וּבִירְאָה כִּי כַּמָּה נַפְסִים אֲרַעוּ שֵׁם וְכֵן מְצָאֵתִי כְּתוּב מְהֻרָב בְּעַל שְׁל"ה הַקְדוּשׁ וּכְרוֹנוֹ לְחַיִּי הַעוֹלָם הַבָּא בְּמַסְעֵיו בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל בְּשַׁנַּת שְׁפ"ח, וְזוֹה לְשׁוֹנוֹ: וְעַל קִבְר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי לּוֹמְדִים הַזְהַר בְּאִימָה וּבִירְאָה וּבְדַבְּקוֹת גְּדוּלָּה כִּי כַּמָּה נַפְסִים אֲרַעוּ שֵׁם, וְצָרִיכִים לְלַמֵּד הַזְהַר בְּאִימָה וּבִירְאָה וּבְדַבְּקוֹת גְּדוּלָּה וְכו', וְשׁוּב אוֹדִיעְכֶם כִּי הַיּוֹם יוֹם רֵאשׁוֹן הַיִּיטִי בְּמַעֲרַת הַצְּדִיקִים וְכו' וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי וְרַבִּי אֶלְעָזָר וְשֵׁם לְמַדְתֵּי הַזְהַר.

(נַעַם הַלְּבָבוֹת, רַבִּי אֶהָרִן רֵאָטָה וְצ"ל, מֵאֲמָר לְמוֹד הַתּוֹרָה סְעִיף י"א)

מקור המאמר בזהר פרשת ויגש דף רח ע"א-ב
מיצות צדקה בגוף ובממון ובדעת

וְלֹא יִכּוֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנִּצְצִים עָלָיו וְגו',
רַבִּי חֵיִיא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קיב) פִּזֹּר נָתַן
לְאֲבִיוֹנִים צְדָקְתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד קִרְנוֹ תָרוּם בְּכָבוֹד.
תָּא חֲזִי, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בָּרָא עֲלֵמָא, וְאִשְׁלִיט
עָלֵיהּ לְאָדָם, דִּיהָא מִלְכָּא עַל כֻּלָּא.

וְהָאִי בַר נֶשׁ, מִתְפָּרְשֵׁן מִנִּיהּ בְּעֲלָמָא כַּמָּה זִינִין.
מִנְהוֹן צְדִיקָא וּמִנְהוֹן רְשִׁיעִיא. מִנְהוֹן טַפְּשִׁין
וּמִנְהוֹן חֲכִימִין. וְכִלְהוּ אֶתְקִימוּ בְּעֲלָמָא, עֵתִירִין
וּמִסְכְּנִין. וְכִלְהוּ בְּגִין לְמִזְבֵּי אֱלִין בְּאֱלִין, לְמִזְבֵּי
צְדִיקָא עִם רְשִׁיעִיא, לְמִזְבֵּי חֲכִימִין עִם טַפְּשִׁין,
לְמִזְבֵּי עֵתִירִין עִם מִסְכְּנִין. דְּהָא בְּגִין כָּד, זְכִי בַר נֶשׁ
לְחַיֵּי עֲלָמָא, וְאֶתְקַשֵּׁר בְּאֵילָנָא דְחַיֵּי. וְלֹא עוֹד, אֲלָא
דְּהָא צְדָקָה דְּאִיהוּ עֲבִיד, קָאִים לְעֲלָמִין. דְּכִתִּיב
וְצְדָקְתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד.

פִּזֹּר נָתַן לְאֲבִיוֹנִים. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, כִּד בָּרָא
קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלָמָא, קָאִים לִיהּ עַל סַמְכָא
חַד, וְצְדִיק שְׂמִיָּה, וְהָאִי צְדִיק אִיהוּ קִיּוּמָא דְעֲלָמָא,
וְדָא אִיהוּ דְאַשְׁקִי, וְזֶן לְכֻלָּא. דְּכִתִּיב, (בראשית ב) וְנָהָר

בְּרִיךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, הַעֲמִיד אוֹתוֹ עַל עֲמוּד אֶחָד וְשָׂמוּ צְדִיק, וְהַצְדִּיק הַזֶּה הוּא הַקִּיּוּם שֶׁל
הָעוֹלָם, וְזֶה הוּא שְׂמִשְׁקָה וְזֶן לְכָל, שְׂכָתוּב (בראשית ב) וְנָהָר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן וּמִשָּׁם

וְלֹא יִכּוֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל
הַנִּצְצִים עָלָיו וְגו'. רַבִּי חֵיִיא
פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קיב) פִּזֹּר נָתַן
לְאֲבִיוֹנִים צְדָקְתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד
קִרְנוֹ תָרוּם בְּכָבוֹד. בָּא רְאֵה,
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּרָא אֶת
הָעוֹלָם וְהִשְׁלִיט עָלָיו אֶת
הָאָדָם שְׂיִהִיָּה מֶלֶךְ עַל הַכֹּל.

וְהָאָדָם הַזֶּה נִפְרָדִים מִמֶּנּוּ
בְּעוֹלָם כַּמָּה מִינִים, מֵהֶם
צְדִיקִים וּמֵהֶם רְשָׁעִים, מֵהֶם
טַפְּשִׁים וּמֵהֶם חֲכָמִים, וְכֻלָּם
מִתְקִימִים בְּעוֹלָם, עֲשִׁירִים
וְעֵנָיִים, וְכֻלָּם כְּדִי לְזִכּוֹת אֱלֹהֵי
בְּאֵלוֹ, לְזִכּוֹת צְדִיקִים עִם
רְשָׁעִים, לְזִכּוֹת חֲכָמִים עִם
טַפְּשִׁים, לְזִכּוֹת עֲשִׁירִים עִם
עֵנָיִים, שְׁהָרִי מִשׁוּם כָּד זִזְכָּה
הָאָדָם לְחַיֵּי הָעוֹלָם וְנִקְשֵׁר
בְּעֵץ הַחַיִּים. וְלֹא עוֹד, אֲלָא
שְׁהִנָּה הַצְדָּקָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה
עוֹמֶדֶת לְעוֹלָמִים, שְׂכָתוּב
וְצְדָקְתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד.

פִּזֹּר נָתַן לְאֲבִיוֹנִים. רַבִּי
אֶלְעָזָר אָמַר, כְּשֶׁבָרָא הַקְדוֹשׁ

יִפְרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים.

וּמִשָּׁם יִפְרֵד, מֵהַ זֶה יִפְרֵד?

אֲלֵא הַמְזוּן הַהוּא וְהַמְשָׁקָה

שֶׁל הַנְּהָר הַהוּא נוֹטֵל הַגֶּן

הַכֹּל, וְאַחַר כֵּן מִתְפָּזֵר

הַמְשָׁקָה הַהוּא לְאַרְבָּעָה

צְדָדִים שֶׁל הָעוֹלָם, וְכִמָּה הֵם

שֶׁמְצַפִּים לְהִיּוֹת מְשָׁקִים

וְלִהְיוֹן מִשָּׁם, כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר

(תהלים קמה) עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ

יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת

אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. וּמִשׁוּם כֵּן פֶּזֶר

נָתַן לְאֲבִיוֹנִים - זֶה צְדִיק.

צְדָקְתוֹ עֹמְדַת לְעַד - זֶה כְּנֶסֶת

יִשְׂרָאֵל, שֶׁמִּשׁוּם כֵּן הִיא

עֹמְדַת בְּסוּד שֶׁל שְׁלוֹם

בְּקִיּוּם שְׁלָם. רָשָׁע יִרְאֶה

וְכָעֵס - זֶה מַלְכוּת עֹבְדֵי

כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת.

בֹּא רֵאֵה, מַלְכוּת שָׁמַיִם הִיא

בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, לְקִיּוּם כָּל

הָעֲנִיִּים בְּתוֹךְ הַצֵּל שֶׁל

רֵאשִׁית הַשְּׂכִינָה, וְהַצְדִּיק

הַזֶּה הוּא נִקְרָא גִבְאֵי צְדָקָה,

לְחֹן וְלִזְנוֹן אֶת הַכֹּל, שֶׁכָּתוּב

פֶּזֶר נָתַן לְאֲבִיוֹנִים, מִשׁוּם כֵּן

גִּבְאֵי צְדָקָה נוֹטְלִים שָׂכָר

כִּנְגֻד כָּל הַנּוֹתְנִים צְדָקָה.

בֹּא רֵאֵה, וְלֹא יִכַּל יוֹסֵף

לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנְּצָבִים - אֵלּוּ הֵם כָּל הָעֹמְדִים לְהַזְנוֹן וְלִהְשָׁקוֹת מִמֶּנּוּ. וְלֹא עֹמֵד אִישׁ אֶתוֹ

בְּהִתְוַדַּע יוֹסֵף אֶל אָחִיו. אֶתוֹ - זֶה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. אָחִיו - אֵלּוּ שְׂאֵר הַמְּרַכְבוֹת הַחִילּוֹת, שֶׁכָּתוּב

בָּהֶם לְמַעַן אָחִי וְרַעֲי.

יּוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן וּמִשָּׁם יִפְרֵד וְהָיָה

לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים.

וּמִשָּׁם יִפְרֵד, מֵהוּ יִפְרֵד. אֲלֵא, הַהוּא מְזוּנָא

וּמְשָׁקִיא דִּיהוּא נְהָר, נְטִיל גִּנְתָּא כְּלָא,

וּלְבַתַּר אַתְבַּדַּר הַהוּא מִשְׁקִיא לְאַרְבַּע סְטְרִין

דְּעֵלְמָא. וְכִמָּה אֵינוֹן דְּמִצְפָּאן לְאַתְשִׁקִיָּא וְלְאַתְזוּנָא

מִתְמָן. כְּמָה דְאַתְ אָמַר, (תהלים קמה) עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ

וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. וּבְגִין כֵּן פֶּזֶר נָתַן

לְאֲבִיוֹנִים, דָּא צְדִיק. צְדָקְתוֹ עֹמְדַת לְעַד, דָּא כְּנֶסֶת

יִשְׂרָאֵל. דְּכַגִּין כֵּן, אִיהִי קִיּוּמָא בְּרוּא דְשְׁלָם, בְּקִיּוּמָא

שְׁלָם. רָשָׁע יִרְאֶה וְכָעֵס, דָּא מַלְכוּת עֹבְדֵי כּוֹכָבִים

וּמְזֻלוֹת.

תָּא חַזִּי, מַלְכוּת שָׁמַיִם, אִיהִי בֵי מְקֻדְשָׁא. לְקִיּוּמָא

כָּל מְסַפְּנֵי בְּגוֹ צֵלָא דִּישְׁרוּתָא דְשְׂכִינְתָּא. וְצְדִיק

דָּא אִיהוּ אֲקִרֵי גִבְאֵי צְדָקָה, לְמִיחֹן וְלְמִיזֵן לְכָלָא.

דְּכַתִּיב פֶּזֶר נָתַן לְאֲבִיוֹנִים. בְּגִין כֵּן, גִּבְאֵי צְדָקָה נְטִילֵי

אַגְרָא לְקַבִּיל בְּלֵהוּ דִּיהִבֵי צְדָקָה.

תָּא חַזִּי, וְלֹא יִכּוֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנְּצָבִים,

אֵלִין אֵינוֹן כָּל דְּקִיּוּמֵי לְאַתְזוּנָא וְלְאַתְשִׁקִיָּא

מִיָּה. וְלֹא עֹמֵד אִישׁ אֶתוֹ (דף רח ע"ב) בְּהִתְוַדַּע יוֹסֵף אֶל

אָחִיו. אֶתוֹ, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. אָחִיו, אֵלִין שְׂאֵר

רְתִיבֵי חִיילִין, דְּכַתִּיב בְּהוּ (תהלים קכב) לְמַעַן אָחִי וְרַעֲי.

לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנְּצָבִים - אֵלּוּ הֵם כָּל הָעֹמְדִים לְהַזְנוֹן וְלִהְשָׁקוֹת מִמֶּנּוּ. וְלֹא עֹמֵד אִישׁ אֶתוֹ

בְּהִתְוַדַּע יוֹסֵף אֶל אָחִיו. אֶתוֹ - זֶה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. אָחִיו - אֵלּוּ שְׂאֵר הַמְּרַכְבוֹת הַחִילּוֹת, שֶׁכָּתוּב

בָּהֶם לְמַעַן אָחִי וְרַעֲי.

דָּבָר אַחֵר וְלֹא עָמַד אִישׁ אִתּוֹ - בְּזִמְנֵי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא לְהִתְחַבֵּר עִם כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל. בְּהִתְוֹדַע יוֹסֵף אֶל אָחִיו, בְּזִמְנֵי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה מִתְחַבֵּר בָּהֶם בְּיִשְׂרָאֵל, מְשׁוּם שֶׁהֵם נוֹטְלִים לְבָדָם, וְלֹא חִבּוּר שֶׁל עַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פֹּכְכָבִים וּמְזֻלוֹת עַמִּים. מְשׁוּם כֵּן, (במדבר ט) בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצַרְתָּ תְהִיָּה לָכֶם, שֶׁהָרִי בְּזִמְנֵי הַזֶּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָדוּ בְּחִבּוּר אֶחָד עִם יִשְׂרָאֵל, שֶׁכָּתוּב בָּהֶם לְמַעַן אָחִי וְרַעֲי, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹה.

רַבִּי יִיסָא פְּתַח הַפְּסוּקָה בְּזִמְנֵי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יָקִים אֶת כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל מִן הָעֶפְרָר וְיִרְצֶה לְהַנְקִים נִקְמָה מֵעַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת, אֲזִי כָּתוּב (ישעיה סג) וּמַעֲמִים אֵין

דָּבָר אַחֵר, וְלֹא עָמַד אִישׁ אִתּוֹ. בְּזִמְנֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתִי לְאַזְדוּוּגָא בְּכְנִסֵּת יִשְׂרָאֵל. בְּהִתְוֹדַע יוֹסֵף אֶל אָחִיו, בְּזִמְנֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוָה מִתְחַבֵּר בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל, בְּגִין דְּאִינוּן נְטִילֵי בְּלַחֲדוּיָהוּ, וְלֹא חִבּוּרָא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פֹּכְכָבִים וּמְזֻלוֹת בְּהִדְרִיָּהוּ. בְּגִין כֵּן (במדבר ט) בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצַרְתָּ תְהִיָּה לָכֶם. דְּהָא בְּזִמְנֵי דָּא, אִיהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲדוּיָו, בְּחִבּוּרָא חָדָא עִם יִשְׂרָאֵל, דְּכָתִיב בְּהוּ אָחִי וְרַעֲי כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ.

רַבִּי יִיסָא פְּתַח קָרָא, בְּזִמְנֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יוֹקִים לָהּ לְכְנִסֵּת יִשְׂרָאֵל מֵעֶפְרָא, וְיַבְעֵי לְאַנְקָמָא נִקְמָתָא מֵעַמִּמָּיָא עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פֹּכְכָבִים וּמְזֻלוֹת, כְּדִין כְּתִיב, (ישעיה סג) וּמַעֲמִים אֵין אִישׁ אִתִּי. וְכָתִיב הָכָא, וְלֹא עָמַד אִישׁ אִתּוֹ בְּהִתְוֹדַע יוֹסֵף אֶל אָחִיו. כְּמָה דְּאֵתְ אָמַר, (ישעיה סג) וַיִּנְטְלִם וַיִּנְשְׂאֵם כָּל יְמֵי עוֹלָם.

אִישׁ אִתִּי, וְכָתוּב כָּאֵן וְלֹא עָמַד אִישׁ אִתּוֹ בְּהִתְוֹדַע יוֹסֵף אֶל אָחִיו, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּנְטְלִם וַיִּנְשְׂאֵם כָּל יְמֵי עוֹלָם.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 119)
 טז) מְצוּהָ וְחֻבָּה עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְלַמֵּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה וְהִנֵּה עֵץ הַחַיִּים הוּא בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, וְכְמוֹ שֶׁאָמַר בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא דְפִרְשֵׁת נִשְׂא: וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילָנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ הָאִי סֵפֶר הַזֶּהָר כּו'. וּבְאֵגְרַת הַקֹּדֶשׁ בְּבִאוּר מְאִמְרַ הַנְּזָכָר לְעֵיל בְּסוּפּוֹ, לְמִיטְעַם מְאִילָנָא דְחַיִּי שֶׁהִיא פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה וְהַמְצוּהָ כּו'.

נֶעֱרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי" נִיתֵן לְקַבֵּל בְּחִינַם לְזִכּוּי הַרְבִּים בְּלִבְד. טל': 054-8436784 אוֹ אֶצֶל מְלַכּוֹת דּוּד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת ויגש דף רח ע"ב - רט ע"א
אין הקב"ה פועל רע

תָּא חֲזִי, אֵלֶיהוּ אָמַר, הֲגַם עַל הָאֱלֻמְנָה אֲשֶׁר אָנִי
מִתְגֹרֵר עִמָּה. בְּגִין דְּקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אָמַר
לִיה לְאֵלֶיהוּ, הִנֵּה צְוִיתִי שָׁם אִשָּׁה אֱלֻמְנָה לְכַלְכְּלָהּ.
וְכָל מָאן דְּזִין וּמְפָרְגִים לְמָאן דְּאֶצְטְרִיךְ לִיה, וְכָל שְׁפָן
בְּיוֹמֵי דְכַפְנָא, הָא אֶתְאֲחִיד בְּאֵילָנָא דְחַיִּי, וְגָרִים לִיה
חַיִּים וְלִבְנֵי, וְהָא אֹקִימְנָא. וְהִשְׁתָּא אֵלֶיהוּ אָמַר, כָּל
מָאן דְּקִיִּים גַּפְשָׁא בְּעֵלְמָא, זְכִי לִיה חַיִּים וְזְכִי
לְאֶתְאֲחִיד בְּאֵילָנָא דְחַיִּי. וְהִשְׁתָּא שְׁלֵטָא אֵילָנָא
דְּמוֹתָא סְטְרָא דְרַע עַל הָאֱלֻמְנָה דְאַנְתָּ פְקֻדָּתָ לְמִיּוֹן
לִי. בְּגִין כְּדֵי הִרְעוּתָ (לְמַה הִרְעוּתָ).

וְאִי תִימָא דְרַע לָא אֶתְעֵבִיד לְבַר נֶשׁ מֵעַם קִדְשָׁא
בְרִיךְ הוּא. תָּא חֲזִי, בְּזִמְנָא דְבַר נֶשׁ אֲזִיל
לִימִנָּא, נְטִירוֹ דְּקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא תְדִיר לְגַבְיָה, וְלָא
יְכִיל סְטְרָא אַחְרָא לְשִׁלְטָאָה עֲלֵיהּ. וְהָא רַע
אֶתְכַפֵּיָא קַמֵּיהּ, וְלָא יְכִיל לְשִׁלְטָאָה. וְכִיּוֹן דְּנְטִירָא
דְּקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֶתְעֵבְרָא מִנֵּיהּ, בְּגִין ^(דף רט ע"א)
דְּאִיהוּ אֶתְדַבֵּק בְּרַע, כִּדְיִן הֵהוּא רַע, כִּיּוֹן דְּחַמֵּי
דְּלָאו עַמִּיָּה נְטִירוֹ, כִּדְיִן שְׁלִיט עֲלֵיהּ, וְאֶתִי לְשִׁינְעָאָה
לִיה, וְכִדְיִן אֶתְיָהִיב לִיה רְשׁוֹ, וְנָטִיל גְּשֻׁמְתִּיָּה.

בָּא רָאָה, אֵלֶיהוּ אָמַר, הֲגַם
עַל הָאֱלֻמְנָה אֲשֶׁר אָנִי
מִתְגֹרֵר עִמָּה. מְשׁוּם
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר לוֹ
לְאֵלֶיהוּ, הִנֵּה צְוִיתִי שָׁם אִשָּׁה
אֱלֻמְנָה לְכַלְכְּלָהּ, וְכָל מִי שֶׁזִּין
וּמְפָרְגִים לְמִי שֶׁצְרִיךְ לוֹ, וְכָל
שְׁפָן בְּיַמֵּי רַעַב, הֲרִי נֶאֱחָז
בְּעֵץ הַחַיִּים, וְגוֹרֵם לוֹ וְלִבְנָיו
חַיִּים, וְהִנֵּה בְּאַרְנוֹ. וְעַכְשָׁו
אֵלֶיהוּ אָמַר, כָּל מִי שֶׁמְקִיִּים
נַפְשׁ בְּעוֹלָם, זוֹכֵה לוֹ חַיִּים,
וְזוֹכֵה לְהֶאֱחָז בְּעֵץ הַחַיִּים,
וְעַכְשָׁו שׁוֹלֵט עֵץ הַמּוֹת, הַצַּד
שֶׁל רַע, עַל הָאֱלֻמְנָה שֶׁאַתָּה
צְוִיתָ לְזוֹן אוֹתִי, מְשׁוּם כְּדֵי
הִרְעוּתָ [לְמַה הִרְעוּתָ].

וְאִם תִּאמַר שְׂרַע לָא נַעֲשֶׂה
לְאִישׁ מֵעַם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא - בָּא רָאָה, בְּזִמְנָ שְׂאָדָם
הוֹלֵךְ לְיִמִּין, שְׁמִירְתוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תְּמִיד
אֶצְלוֹ, וְלָא יְכוֹל הַצַּד הָאֲחֵר
לְשַׁלֵּט עָלָיו, וְהָרַע הַזֶּה נִכְנַע
לְפָנָיו וְלָא יְכוֹל לְשַׁלֵּט. וְכִיּוֹן
שֶׁשְׁמִירַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

עוֹבְרַת מִמֶּנּוּ, מְשׁוּם שֶׁהוּא נִדְבֵק בְּרַע, אֲזִי אוֹתוֹ הָרַע, כִּיּוֹן שֶׁרוֹאֶה שְׂאִין עִמּוֹ שְׁמִירָה, אֲזִי
שׁוֹלֵט עָלָיו וְכֵן לְהִשְׁמִיד אוֹתוֹ, וְאֲזִי נִתְּנָתָ לוֹ רְשׁוּת וְנוֹטֵל אֶת גְּשֻׁמְתוֹ.

מִשֶׁה אָמַר לָמָּה הִרְעַתָּהּ, שְׁנַתְנָה רְשׁוֹת לְצַד הָרַע לְשִׁלֵּט עַל יִשְׂרָאֵל, לְהִיּוֹת בְּשַׁעֲבוּד שְׁלוֹ. דָּבָר אַחֵר לָמָּה הִרְעַתָּהּ - שְׂרָאָה כַּמָּה מֵהֶם שָׁהִיו מִתִּים וְנִמְסְרוּ לְצַד הָרַע.

מִשֶׁה אָמַר לָמָּה הִרְעַתָּהּ, דְּאִתְיָהִיב לִיה רְשׁוֹ לְסַטְרָא דְרַע, לְמִשְׁלַט עַלִיָּהוּ דִישְׂרָאֵל, לְמַהֲוֵי בְּשַׁעֲבוּדָא דִילִיָּהּ. דָּבָר אַחֵר לָמָּה הִרְעַתָּהּ, דְּחַמָּא כַּמָּה מִנְהוֹן דְּהוּוּ מִתִּין, וְאִתְמַסְרוּ בְּסַטְרָא דְרַע.

בֵּא רְאָה, בְּשַׁעָּה שְׁהַטּוֹב מִתְעוֹרֵר, שֶׁהוּא הֵימִין, כָּל הַשְׂמֻחָה וְכָל הַטּוֹב וְכָל הַבְּרֻכּוֹת נִמְצְאוֹת, וְהַכֹּל הוּא בְּחַשְׂאֵי, כְּמוֹ שְׂבִאֲרוּהָ שְׂאוּמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד בְּחַשְׂאֵי, וְזֶה הַסּוּד, מִשׁוּם [שְׁזַהוּ יְחוּד] שְׂאֵז הוּא הַיְחוּד כְּרֵאֵי.

תָּא חַזִי, בְּשַׁעֲתָא דְטוֹב אִתְעַר, דְּאִיהוּ יְמִינָא, כָּל חִידוֹ, וְכָל טִיבוֹ, וְכָל בְּרַכָּאן מְשַׁתְּבַּחֵן, וְכָל בְּחַשְׂאֵי אִיהוּ, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ, דְאִמְרֵי בְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד בְּחַשְׂאֵי, וְרוּז דָּא בְּגִין (ס"א דְהֵאֵי אִיהוּ יְחוּדָא) דְּאִיהוּ כְּדִין יְחוּדָא כְּדָקָא חַזִי.

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעוּדָה הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אֵז תִּתְעַנֵּג עַל ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׂאוֹתָהּ שְׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ, וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשַׂמְחָה, וְהַשְּׁלָמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהֵי סַעוּדָתוֹ וְדָאֵי.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֲמוּד 119)
וְהַעֲנִין הוּא, דְּהִנֵּה תוֹרָה שְׂבַכְתָּב נִקְרָא עֵץ חַיִּים, לְפִי שְׁלֵא נִתְלַבְּשָׁה בְּלְבוּשִׁים גְּשָׁמִיִּים כָּל כָּף (לְהִיּוֹתָהּ מִבְּחִינַת זְעִיר אֲנַפִּין) וְנִרְגַּשׁ בָּהּ הָאוֹר הָאֱלֹקִי כּו' בְּנֹזֵכַר לְעִיל פֶּרֶק י"א, וְכָל שְׁכָן בְּפִנְיֵימִיּוֹת הַתּוֹרָה שְׁלֵא נִתְלַבְּשָׁה בְּלְבוּשִׁים גְּשָׁמִיִּים, שְׁהָרֵי הִיא מְדַבֵּרַת מִעֲנִינִים רוּחָנִים בְּסִדֵּר הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת וּבְעֲנִינֵי אֱלֻקוֹת וּבְכֻלָּל, וְגַם הִשְׁכָּל וְהַהֲשָׁנָה בְּזֶה הָרִי הוּא הַשְּׁנָה רוּחָנִית וְנִרְגַּשׁ בָּהּ הָאוֹר הָאֱלֹקִי, וְכָל עֲנִינָה הוּא לִידַע אֵת הַשֵּׁם וּלְבוֹא לִידֵי אַהֲבָה וִירְאָה, וְכִמוֹ שְׂכַתְּבַת הַשְּׁל"ה בְּמַסְכַּת שְׁבוּעוֹת שְׁלוֹ (דָּף קפג): בְּעֲנִין לְמוּד הַתּוֹרָה לְשִׁמָּה, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְדַבְרֵי תוֹרָה שְׁהֵם מִעֲנִינֵי חֲקִירוֹת וִידִיעוֹת וְהַשְּׁנוֹת וְלִמְדָם בְּשִׁבְלֵי שִׂידַע שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ וְנִדְלָתוֹ וּמַסְתְּרֵי מַצּוּוֹתָיו וְאֵז יִתְלַהֵב לְכַבּוֹ לִירְאָה אוֹתוֹ וּלְאַהֲבָה אוֹתוֹ, וְזֶהוּ שְׁסִים בְּבִרְכַת אַהֲבָה רַבָּה וְהָאֵר עֲיִנֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וְדַבַּק לְבַנּוּ בְּמַצּוּוֹתֶיךָ וַיְחַד לְכַבְּנוּ לְאַהֲבָה וּלִירְאָה אֵת שְׁמֶךָ, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.
וּבְפֶרֶט בְּתוֹרַת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה אֲשֶׁר הִנְחִילוֹנוּ אֲבוֹתֵינוּ רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים גְּשָׁמְתָם עֲדָן זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה, הַמְּגַלִּים וּמְבַאֲרִים גְּדֻלַּת וְרוּמְמוֹת הַשֵּׁם וְכָל עֲנִינֵי אֱלֻקוֹת הַמְּבִיאִים לִידֵי אַהֲבָה וִירְאָה וּמְלַמְּדֵנוּ לְדַעַת אֵת הַשֵּׁם וְאִיךָ לְעַבְדּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאַהֲבָה וִירְאָה כְּדַבְעֵי וְהַדְּרָכִים הַמְּבִיאִים לָזֶה, וְכִמוֹ שְׂכַתְּבַת בְּאַגְרַת הַקְּדֻשׁ בְּקוֹנְטְרַס אַחֲרוֹן דְּבוּר הַמַּתְחִיל לְהַבִּין מַה שְׂכַתְּבַת בְּפָרִי עֵץ חַיִּים וְזֶה לְשׁוֹנוֹ אֵלֵא שִׂידִיעַת הַמְּצִיאוֹת מִהַהֲשְׁתַּלְשְׁלוֹת הִיא גַם בֵּן מַצּוּהָ רַבָּה וְנִשְׁנָבָה וְאִדְרָבָה עוֹלָה עַל כְּלָנָה כְּמוֹ שְׁנֵאֵמַר וִידַעַת הַיּוֹם כּו' דַּע אֵת אֱלֹקֵי אֲבִיךָ כּו' וּמְבִיאָה לְלֵב שְׁלָם כּו' שֶׁהוּא הָעֵקֶר כּו' עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ וְכו'.

מקור המאמר בזהר פרשת ויגש דף ריא ע"ב
מדה כנגד מדה

תָּא חַוֵּי, מַה כְּתִיב, וַיְבָרֵךְ יַעֲקֹב אֶת פְּרַעְהָ, אָמַר
רַבֵּי יוֹסִי, פְּרַעְהָ אַף עַל גַּב דְּאוּקְמוּהָ בְּרוּזָא
אוּחְרָא, סַמְךָ דְקָא סַמְכִינָן בְּעֵלְמָא.

אָבֵל תָּא חַוֵּי, (שיר השירים א) לְסוּסְתֵי בְּרַכְבֵּי פְרַעְהָ
דְּמִיתִיד רַעֲיָתִי, תָּא חַוֵּי, אֵית רְתִיכִין
לְשִׁמְאֵלָא בְרוּזָא דְסַטְרָא אַחְרָא, וְאֵית רְתִיכִין לְיְמוּנָא
בְרוּזָא דְלַעִילָא דְקִדּוּשָׁה, וְאֵלִין לְקַבֵּל אֵלִין. אֵלִין
דְּרַחֲמֵי וְאֵלִין דְּדִינָא.

וְכַד קִדְשָׁא בְרִידָה הוּא עֶבֶד דִּינָא בְּמִצְרָאֵי, כָּל דִּינָא
דְּעֶבֶד, כְּהָהוּא גְּוֹנָא דְאֵינוּן רְתִיכִין מִמֶּשׁ,
וְכַגְּוֹנָא דִּילִיָּה דְהָהוּא סַטְרָא מִמֶּשׁ. מַה הָהוּא
סַטְרָא (מִמֶּשׁ) קָטִיל וְאִפִּיק נְשַׁמְתִּין, אוֹף קִדְשָׁא בְרִידָה
הוּא עֶבֶד כְּהָהוּא גְּוֹנָא מִמֶּשׁ. דְּכְתִיב, (שמות יג) וַיַּהֲרֹג
ה' כָּל בְּכוֹר, וְכֵן כָּלָא בְּמִצְרָיִם, כְּהָהוּא גְּוֹנָא מִמֶּשׁ.
וְכַגֵּין כַּד דְּמִיתִיד רַעֲיָתִי, כְּגְוֹנָא דִּילָהּ מִמֶּשׁ לְקַטְלָא.
דְּכְתִיב, כִּי אָנֹכִי ה' אָנֹכִי הוּא וְלֹא אַחֵר. וְלִזְמַנָּא דְאַתִּי
מַה כְּתִיב, (ישעיה סג) מִי זֶה בָּא מֵאֲדוּם חֲמוּץ בְּגָדִים
מִבְּצָרָה וְגו'.

מִמֶּשׁ לְהַרְגַּ, שְׁכַתּוֹב כִּי אָנֹכִי ה' אָנֹכִי הוּא וְלֹא אַחֵר. וְלַעֲתִיד
בָּא מֵאֲדוּם חֲמוּץ בְּגָדִים מִבְּצָרָה וְגו'

בֹּא רֵאָה מַה כְּתוּב, וַיְבָרֵךְ
יַעֲקֹב אֶת פְּרַעְהָ. אָמַר רַבֵּי
יוֹסִי, פְּרַעְהָ, אַף עַל גַּב
שְׂבָאוֹהוּ בְּסוּד אַחֵר, סַמְךָ
שְׂסוּמְכִים בְּעוֹלָם.

אָבֵל בֹּא רֵאָה, (שיר א) לְסוּסְתֵי
בְּרַכְבֵּי פְרַעְהָ דְּמִיתִיד רַעֲיָתִי.
בֹּא רֵאָה, יֵשׁ מְרַכְבוֹת
לְשִׁמְאֵל בְּסוּד שְׁל הַצַּד
הָאֵחֵר, וְיֵשׁ מְרַכְבוֹת לְיְמִין
בְּסוּד שְׁל לְמַעְלָה שְׁל קִדְשָׁה,
וְאֵלָה כְּנֶגֶד אֵלָה. אֵלָה שְׁל
רַחֲמִים, וְאֵלָה שְׁל דִּין.

וְכַשֶּׁהֱקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
עָשָׂה דִין בְּמִצְרָיִם, כָּל הַדִּין
שֶׁעָשָׂה, בְּאוֹתָהּ צוּרָה, שֶׁהֵם
הַמְּרַכְבוֹת מִמֶּשׁ, וְכִמוֹ שְׁל
אוֹתוֹ הַצַּד מִמֶּשׁ. מַה אוֹתוֹ
הַצַּד [מִמֶּשׁ] הוֹרֵג וּמוֹצִיא
נְשַׁמוֹת, כַּד הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא עוֹשֶׂה כְּאוֹתָהּ צוּרָה
מִמֶּשׁ, שְׁכַתּוֹב (שמות יג) וַיַּהֲרֹג
ה' כָּל בְּכוֹר, וְכֵן בְּכָל מִצְרָיִם
בְּאוֹתָהּ צוּרָה מִמֶּשׁ. וּמְשׁוּם
כַּד דְּמִיתִיד רַעֲיָתִי, כְּמוֹ שְׁלָהּ
לְבֹא מַה כְּתוּב? (ישעיה סג) מִי זֶה

תָּא חֲזוּ, מַה כְּתִיב, וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ
גּוֹשֵׁן וַיֵּאֱחָזוּ בָּהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד. וַיֵּאֱחָזוּ בָּהּ,
אֲחִסְנַת עֲלָמִין. וַיֵּאֱחָזוּ בָּהּ, דְּהָא לְהוֹן אֲתַחְזִי, כְּמַה
דְּאוּקְמוּהָ. (ד"א ל"ג אָמַר רַבִּי יוֹסֵי) וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד, וַדַּאי,
דְּהָא צַעְרָא לָא שְׂרָאת בְּהוּ, וְקַיִימִי בְּתַפְנוּקֵי עֲלָמָא,
וּבְגִין כֶּךָ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד. בְּרוּךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן
וְאָמֵן:

בֹּא רֵאֵה מַה כְּתוּב. וַיֵּשֶׁב
יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ
גּוֹשֵׁן וַיֵּאֱחָזוּ בָּהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ
מְאֹד. וַיֵּאֱחָזוּ בָּהּ - יִרְשַׁת
עוֹלָמִים. וַיֵּאֱחָזוּ בָּהּ - שְׁהֲרֵי
לָהֶם רְאוּיָה, כְּמוֹ שְׂבָאוּהָ.
[אָמַר רַבִּי יוֹסֵי] וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד,
וַדַּאי, שְׁהֲרֵי הַצַּעַר לָא שְׂרָה
בָּהֶם וְעַמְדוֹ בְּתַפְנוּקֵי הָעוֹלָם,
וּמְשׁוּם כֶּךָ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

ספר אור הזהר (עמוד 120)

יו מתר ומצוה לגלות זאת החכמה – חובת מצוה וחובת חובה הוא ללמד פנימיות התורה והיא מצוה רבה ונשא

ולכן פנימיות התורה היא בחינת עץ החיים שהיא גלוי אלקות והיא המביאה ללב שלם הינו לאהבה ויראה שהוא העקר בכל עסק התורה והמצוות כו' ומשום זה נתגלה עקר פנימיות התורה בדורות האחרונים דוקא וכמו שכתב באגרת הקדש סימן כ"ו הנזכר לעיל בשם האר"י זכרוננו לברכה דדוקא בדורות אלו האחרונים מתר ומצוה לגלות זאת החכמה כי דורות הראשונים לא היו צריכים לזה כי היו צדיקים גמורים ומצד עצם מעלת נשמתם שהיו ממדרגות גבוהות היה בהם אהבה ויראה אמיתית ולמדו תורה לשמה ולא היה נצרך להם גלוי פנימיות התורה וכבוד אלקים הסתר דבר וכו' אבל בדורות האחרונים שאינם נשמות גבוהות כל כך ונתמעטו הלכבות כו' לזאת מצוה לגלות כו' ודור אחר דור מברח יותר ענין התגלות פנימיות התורה לידע את השם ושיהיה בחינת אהבה ויראה כו' כי מפני ירידת מדרגת הנשמות והתגשמות ביותר ורבו ההעלמות וההסתרים כו' גם תופשי תורה לא היו יודעים את השם וממילא לא היה אהבה ויראה באמת כי אהבה ויראה תלוי בידיעה והשגות אלקות דוקא כי איך יאהב מה שלא ידע וכמו כן ביראה וכו' ולזאת בחסד השם עלינו גלה לנו את ספר הזהר אשר נתעלם אחר פטירת הרבי שמעון בן יוחאי עליו השלום להתגלה בדורות האחרונים וכמו שאמר בתקוני הזהר וכמה בני נשא יתפרנסו לתתא מהאי חבורא דילך בדרא בתראה בסוף יומיא כו'.

ודור אחר דור גלה לנו בחסדו יתברך אור פנימיות תורתו על ידי עבדיו הנאמנים כו', ולכן מצוה וחובה על כל אחד ואחד ללמד פנימיות התורה ואם היות כי עקר ענין הלמוד הוא בהלכות אסור והתר טמאה וטהרה וכו' כדי לברר ברורים וכמו שכתב באגרת הקדש סימן כ"ו הנזכר לעיל ובדבור המתחיל להבין מה שכתב בפרי עץ חיים דצריך להרבות בלמוד כל התרי"ג וקיומן בפעל ממש במחשבה דבור ומעשה שהן בריאה יצירה עשייה לברר ברורין אשר שם כו', מכל מקום חובת מצוה וחובת חובה הוא ללמד גם כן פנימיות התורה כמו שכתב באגרת הקדש שם שהיא מצוה רבה ונשא ואדרבה עולה על כלנה כו'.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"א
שבת מקור הברכה

זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. (שמות כ) רַבִּי יִצְחָק
אָמַר, כְּתִיב (שמות כ) וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי, וּכְתִיב בַּמָּן (שמות טז) שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה בּוֹ. כִּי־יִּוֹן דְּלֹא
מִשְׁתַּכַּח בֵּיהּ מְזוּנֵי, מַה בְּרַכְתָּא אֲשַׁתְּכַח בֵּיהּ.

אֵלֶּא הָכִי תֵאנָא, כָּל בְּרַכָּאן דְּלַעֲיֵלָא וְתַתָּא,
בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִיין. וְתֵאנָא, אִמְאֵי לָא
אֲשַׁתְּכַח מְנָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מְשׁוּם דְּהָהוּא
יּוֹמָא, מִתְּבַרְכָּאן מִיְצִיָּה כָּל שִׁיתָא יּוֹמִין עֲלָאִין, וְכָל
חַד וְחַד יְהִיב מְזוּנִיָּה לְתַתָּא, כָּל חַד בְּיוֹמוֹי,
מִהָהִיא בְּרַכָּה דְּמִתְּבַרְכָּאן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה.

וּבְגִינֵי כַּךְ, מָאן דְּאִיהוּ בְּדַרְגָּא דְּמַהִימְנוּתָא, בְּעֵי
לְסַדְרָא פְתוּרָא, וְלֹאֲתַקְנָא סְעוּדַתָּא
בְּלִילְיָא דְשַׁבְּתָא, בְּגִין דִּיתְבַּרְךְ פְּתוּרִיָּה, כָּל אִינוּן
שִׁיתָא יּוֹמִין, דְּהָא בְּהָהוּא זְמָנָא, אֲזַדְמַן בְּרַכָּה,
לֹאֲתַבְּרָא כָּל שִׁיתָא יּוֹמִין דְשַׁבְּתָא, וּבְרַכְתָּא לָא
אֲשַׁתְּכַח בְּפְתוּרָא רִיקְנִיָּא. וְעַל כֵּן, בְּעֵי לְסַדְרָא
פְתוּרִיָּה בְּלִילְיָא דְשַׁבְּתָא, בְּנַהֲמֵי וּבְמְזוּנֵי. רַבִּי
יִצְחָק אָמַר, אֲפִילוּ בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא נְמִי.

בְּשִׁלְחַן רִיק, וְעַל כֵּן צְרִיךְ לְסַדֵּר שְׁלַחְנוּ בְּעַרְבֵי שַׁבַּת בְּלַחְמִים וּמְזוּנוֹת. רַבִּי יִצְחָק אָמַר,
אֲפִילוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת גַּם.

זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ.
רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כְּתוּב (שם א)
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי, וְכְתוּב בַּמָּן (שמות טז)
שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה בּוֹ.
כִּי־יִּוֹן שְׁלֹא נִמְצָא בּוֹ מְזוּנוֹת,
אִיזוּ בְּרַכָּה נִמְצָאת בּוֹ?

אֵלֶּא כַּךְ שְׁנִינוּ, כָּל הַבְּרָכוֹת
שְׁלַמְעֵלָה וְשְׁלַמְטָה תְּלוּיּוֹת
בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי. וְשְׁנִינוּ, לְמַה
לֹא נִמְצָא מִן בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי?
מְשׁוּם שְׁמֵאוֹתוֹ יוֹם
מִתְּבַרְכִּים כָּל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
הַעֲלִיּוֹנִים, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד
נוֹתֵן מְזוּנוֹ לְמַטָּה, כָּל אֶחָד
בְּיוֹמוֹ, מֵאוֹתָהּ בְּרַכָּה
שְׁמֵתְבַרְכִּים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי.

וּמְשׁוּם כֵּן, מִי שֶׁהוּא
בְּדַרְגַּת הָאֲמוּנָה, צְרִיךְ לְסַדֵּר
שְׁלַחַן וְלַתְקַן סְעוּדָה בְּלִיל
שַׁבַּת כְּדֵי שִׁיתְבַּרְךְ שְׁלַחְנוּ
כָּל אוֹתָם שְׁשֵׁה יָמִים, שְׁהָרִי
בְּאוֹתוֹ זְמַן מְזַדְמְנַת הַבְּרַכָּה
לְהַתְבַּרְךְ כָּל שֵׁשֶׁת יָמֵי
הַשַּׁבָּת, וְהַבְּרַכָּה לֹא נִמְצָאת
בְּשִׁלְחַן רִיק, וְעַל כֵּן צְרִיךְ לְסַדֵּר שְׁלַחְנוּ בְּעַרְבֵי שַׁבַּת בְּלַחְמִים וּמְזוּנוֹת. רַבִּי יִצְחָק אָמַר,

אֲפִילוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת גַּם.

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בַּסְּעוּדָה הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל ה'. עַל ה' וְדָאִי. שְׁאוּתָהּ שְׁעָה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ, וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי סְעוּדָתוֹ וְדָאִי.

בַּסְּעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל שַׁבַּת כָּתוּב וְהֵאֱכֹלְתִיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסְּעוּדָה שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים. וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בַּסְּעוּדָתוֹ וְלִהְיוֹת הַסְּעוּדוֹת הַלְלוּ, שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת. וּמְשׁוּם כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בְּיַד וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בַּסְּעוּדוֹת הַלְלוּ נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגָם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בַּסְּעוּדָתָא תְּנַיִנָּא, כְּתִיב (ישעיה נח) אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאִי. דִּהְיָהִי שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין בַּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינּוּ, וּסְעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאִי.

בַּסְּעוּדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֵאֱכֹלְתִיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְזַעִיר אֲפִין, דִּהְיָוִי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שְׁיִתָּא יוֹמִין, מִהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר גֵּשׁ לְמַחְדֵי בַּסְּעוּדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָה אֵלִין סְעוּדָתִי, דְּאֵינּוֹן סְעוּדָתִי מִהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְּזֶרַעַא קַדִּישָׁא דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מִהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא, וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת. וּבְגִינֵי כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בְּיַד וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חַזִּי, בַּסְּעוּדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּאֵינּוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְּאֵינּוֹן מִהֵיכַלָּא דְּמַלְכָּא, דְּאֵינּוֹן בְּנֵי מִהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים חֵד סְעוּדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעֵילָא,

וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵיכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאַה נַפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבַּת לֹא אָמַר.

ומשום כך כתוב ביני וביני בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פְּעִי בַר נֶשׁ לְחַדִּי, וְלִמְחַדִּי לְמִסְכְּנֵי. וְאִי הוּא חַדִּי בְּלַחֲדוּי, וְלֹא יְהִיב לְמִסְכְּנֵי, עוֹנֵשִׂיה סָגִי, דְהָא בְּלַחֲדוּי חַדִּי, וְלֹא יְהִיב חֲדוּ לְאַחְרָא. עָלִיה כְּתִיב, (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי אִיהוּ בְּשַׁבְּתָא חַדִּי, אִף עַל גַּב דְּלֹא יְהִיב לְאַחְרָא, לֹא יְהִיב עָלִיה עוֹנֵשִׂא, כְּשֵׁאר זְמַנִּין וְחַגִּינִין, דְּכְתִיב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קָא־מַר, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵיכֶם. וְכָתִיב (ישעיה א) חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאַה נַפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבַּת לֹא קָא־מַר.

ובגניי כך כתיב, ביני וביני בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדווגמא דעלמא דאתי. ובגניי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא ברין הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כֶּךָ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֵא מְשָׁלִים אֶת שְׂמִיחָה הַמְּלִךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמְהִי שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֵשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאָמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֲבָרָהּם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה עַל שְׂמִיחָה, אָמוּנָה שְׁלֵמָה מְכַל צְדָדָיו.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כֶּךָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ, דְּלֵא אֲשָׁלִים חֲדוּוֹתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּוֹתָא דִּילִיָּה. אֵלּוּן תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתִי דְּאֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מְכַל סְטְרוּי.

שְׁנֵינּוּ, בִּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים הָאָבוֹת, וְכֻלָּ הַבָּנִים יוֹנְקִים, מֵה שְׂאִין כֵּן בְּכָל שְׂאֵר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בִּיּוֹם הַזֶּה רְשָׁעֵי הַגִּיהֵנָם נָחִים. בִּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

תָּאנָא, בְּהַדִּין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהָן, וְכָל בְּנֵין יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגֵין וְזִמְנֵין. בְּהַדִּין יוֹמָא, חֵיבֵיָא דְּגִיהֵנָם גַּיְיָחִין. בְּהַדִּין יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא. בְּהַדִּין יוֹמָא אֲוִרֵיתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימֵין.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 121)

יח) מִי שְׂאִינוּ לֹמֵד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הֲרִי הוּא מִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ

וּמִי שְׂאִינוּ לֹמֵד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הֲרִי הוּא מִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ כִּי גַם בְּעַסְק הַתּוֹרָה יִפְל הַנוֹפֵל כּו' בְּנִזְכָּר לְעִיל בְּאַרְבֵּי וְלֹא זֹו בְּלִבְד שְׁלֵא יִבְרַר בְּרוּרִים אֲדַרְבָּה כּו' וְכִמּוֹ שְׂאֵמַר מִי שְׂאִינוּ רוּצָה בְּלִמּוּד הַזֶּה כִּי אִם בְּלִמּוּד הַנְּגִלָּה לְבַד הֲרִי הוּא מִתְדַבֵּק בְּאַתֵּר דְּמוֹתָא כּו' וְכִמּוֹ שְׂכַתְב בּוֹזֵהר דְּוִיחֵי שְׂהוּבָא לְעִיל שְׂרַק בְּהָ וְעַל יָדָה יִזְכֵּה לְאוֹר הַחַיִּים כִּי הִיא הִיא בְּחִינַת עֵץ הַחַיִּים וְעַל יָדָה יְבוֹא לִיְדֵי אַהֲבָה וְיִרְאָה וְחֵי בָהֶם בְּעַסְק תּוֹרָתוֹ לְבַרר בְּרוּרִים לְעֹלוֹת נִפְשׁוֹ וּמְקוֹר נִפְשׁוֹ וְלִיחְדוּן בִּיחּוּדוֹ יִתְבָּרַךְ כּו' וְזֵהוּ גַם כֵּן מֵה שְׂאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה וְכֻלָּן פֶּת בְּמִלַּח כּו' בְּמִלַּח דְּוָקָא שְׂהִיא פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה בְּנִזְכָּר לְעִיל פֶּרֶק ד': קַצוֹר, יִסְבִּיר אֲשֶׁר עֵץ הַחַיִּים הוּא פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה שְׁלֵא נִתְלַבְּשָׁה בְּלִבוּשֵׁים גְּשָׁמִיִים וְעַנְיָה לִידַע אֶת הַשֵּׁם וְלְבוֹא לְאַהֲבָה וְיִרְאָה בְּעַקֵּר נִתְגַּלָּה בְּדוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים שְׂיִרְדָּה מִדְּרָגוֹת הַנִּשְׁמוֹת וְנִתְרַבּוּ הַהַעֲלָמוֹת מִי שְׂאִינָה לְמַדָּה מִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ וְכָל שְׂכֵן הַמְּמָאן בְּלִמּוּד זֶה.

(קוּנְטֵרַס עֵץ הַחַיִּים פֶּרֶק יג)

יט) בְּלֹא פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הַתּוֹרָה יִבְשָׁה בְּלִי אוֹר וְחִיּוֹת כּו' כִּי הַחִיּוֹת הִיא פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה וְהִנֵּה לְבַד מֵה שְׂנִתְבָּרַר לְעִיל פֶּרֶק יג בְּהַכְּרַח לְמוֹד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה לְפִי שְׂהִיא הִיא הַמְּבִיאָה לִיְדֵי אַהֲבָה וְיִרְאָה הִנֵּה יֵשׁ בּוֹה עוֹד דְּבַר מֵה שְׂמוּעִילָה לְלִמּוּד הַנְּגִלָּה כִּי פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הִיא בְּנִשְׁמָה לְחִיצוֹנִיּוֹת הַתּוֹרָה וְכִמּוֹ שְׂאֵמַר בּוֹזֵהר פֶּרֶשֶׁת בְּרֵאשִׁית (דָּף כו) עַל פְּסוּק וּמִשָּׁם יִפְרַד וְהִיָּה לְאַרְבַּעָה רֵאשִׁים אֵלּוּן אֲנּוּן אֲרַבְּעָה דְּנִכְנְסוּ לְפִרְדֵּס. חֲד עֵאל בְּפִישׁוּ"ן דְּאִיהוּ פִי שׁוֹנָה הַלְכוּת. תְּנַיִינָא עֵאל בְּגִיחוּ"ן כּו' וְדָא וְדָא אִיהוּ רְמֵז כּו' תְּלִיתָאָה עֵאל בְּחֻדְק"ל חֲד קַל וְדָא לִישְׁנָא חֲדִידָא קָלָא לְדַרְשָׁא. רַבִּיעָאָה עֵאל בְּפִר"ת דְּאִיהוּ מוֹחָא כּו' כֵּן זֹמָא וְכֵן עֲזָאֵי דְּעֵאלוּ בְּקַלִּיפִין דְּאוֹרֵיתָא הוּוּ לְקָאן בְּהוּן. רַבִּי עֲקִיבָא (פְּקוּדֵי רַנֵּד). דְּעֵאל בְּמוֹחָא אֲתַמַּר בִּיהַ דְּעֵאל בְּשָׁלֵם וְנִפְק בְּשָׁלֵם.

(וּפְרוּשׁ הַמְּקַדֵּשׁ מְלֶךְ בְּקַלִּיפִין דְּאוֹרֵיתָא בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה שְׁהוּן הַלְכוּת וּדְרָשׁוֹת רַבִּי עֲקִיבָא עֵאל בְּמוֹחָא הֵם סוּדוֹת הַתּוֹרָה וְיִיבּוּן כּו' עֵצוּן שֵׁם) וְעֵצוּן שֵׁם בּוֹזֵהר כָּל הַמְּאֵמַר וְעוֹד שֵׁם (דָּף כו:) סִיּוּם הַמְּאֵמַר הַנּוֹזֵכַר לְעִיל וּמֵה שְׂאֵמַר עַל פְּסוּק וְיִשָּׁח הוּיָה אֵלְקִים אֶת הָאָדָם כּו'.

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דף היומי

פְּרִשְׁתַּי יְיָ

מֵהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יִרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִידָה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול בזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה גחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יְאֹמַר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבִתְחִלָּה וְכוּנֵן מְקוֹדֶשְׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזַמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבּוּא רַבּוּת. וְכֹל הַמְזַכֶּה אֶת
הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשְׁבָּה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוּ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכח: - קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמְרַת כְּמִוֶּה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת ויחי דף רטז ע"ב
חיים של תורה ויראת שמים

וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, אִמָּאֵי פִרְשָׁתָא דָּא
סְתִימָא. רַבִּי יַעֲקֹב אָמַר, בְּשַׁעֲתָא דְמִית יַעֲקֹב,
אֶסְתִּימוּ עֵינֵיהוֹן דִּישְׂרָאֵל. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, דְּכַדִּין
נַחְתוּ לְגָלוּתָא, וְאַשְׁתַּעְבְּדוּ בְּהוֹן.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, מַה כְּתִיב לְעֵילָא, וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גִּשְׁן וַיֵּאֲחִזּוּ בָּהּ וַיִּפְרוּ
וַיִּרְבוּ מְאֹד. וְכְתִיב וַיְחִי יַעֲקֹב, דְּלֹא אֲתַחֲזִי לְאַפְרָשָׁא
בֵּין דָּא לְדָא. מָה אֵינּוֹן קְיָיְמִי בְּתַפְנוּקִין דְּמַלְכִין,
וְקַבִּילוּ עֲנוּגָא וְכַסּוּפִין לְגַרְמִייהוּ. אוּף יַעֲקֹב נָמִי, קְיָיִם
בְּתַפְנוּקֵי מַלְכִין, בְּעֲנוּגָא וְכַסּוּפָא לְגַרְמִיָּה, לָא
אֲתַפְרֵשׁ דָּא מִן דָּא.

וְהָכָא אַקְרִי וַיְחִי. דִּהָא כָּל יוֹמוֹי לָא אַקְרִי וַיְחִי,
בְּגִין דְּכָל יוֹמוֹי בְּצַעְרָא הוּוּ, בְּצַעְרָא
אֲשַׁתְּפַחֵן, עֲלִיָּה פְתִיב, ^(אייב ג) לָא שְׁלוֹתִי וְלֹא שְׁקֻטִי
וְלֹא נַחְתִּי וַיִּבֵּא רַגְזוֹ. בְּתַר דְּנַחַת לְמִצְרַיִם, אַקְרִי וַיְחִי.
חָמָא לְבִרְיָה מְלֻכָּא, חָמָא לְכָל בְּנוֹי וּפְאִין צְדִיקוֹן,
וְכֻלְהוּ בְּתַעֲנוּגֵי וְתַפְנוּקֵי עֲלֻמָּא, וְהוּא יְתִיב בֵּינֵיהוֹן
בְּחִמְר טַב דִּיתִיב עַל הוֹרְדֵייהָ, כִּדִּין אַקְרִי וַיְחִי יַעֲקֹב.

וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם.
לְמַה פִּרְשָׁה זֹו סְתוּמָּה? רַבִּי
יַעֲקֹב אָמַר, בְּשַׁעֲתָא שְׁמִת
יַעֲקֹב, נִסְתְּמוּ עֵינֵיהֶם שֶׁל
יִשְׂרָאֵל. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר,
שְׂאֵז יִרְדּוּ לְגָלוּת וְהַשְׁתַּעְבְּדוּ
בְּהֶם.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, מַה כָּתוּב
לְמַעְלָה? וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גִּשְׁן וַיֵּאֲחִזּוּ בָּהּ
וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד, וְכְתוּב וַיְחִי
יַעֲקֹב, שְׁלֹא רָאוּי לְהַפְרִיד
בֵּין זֶה לְזֶה. מַה הֵם עוֹמְדִים
בְּתַפְנוּקִים שֶׁל מְלָכִים
וּמְקַבְּלִים לְעַצְמָם עֲנָג
וְכַסּוּפִים, אָף יַעֲקֹב גַּם עוֹמֵד
בְּתַפְנוּקֵי מְלָכִים בְּעֲנָג וְכַסּוּף
לְעַצְמוֹ, לֹא נִפְרָד זֶה מִזֶּה.

וְכֹאֵן נִקְרָא וַיְחִי, שְׁהָרִי כָּל
יָמָיו לֹא נִקְרָא וַיְחִי, מִשּׁוּם
שְׁכָּל יָמָיו הָיוּ בְּצַעַר, בְּצַעַר
נִמְצְאוּ, כְּתוּב עָלָיו ^(אייב ג) לֹא
שְׁלוֹתִי וְלֹא שְׁקֻטִי וְלֹא
נַחְתִּי וַיִּבֵּא רַגְזוֹ. אַחַר שְׁיָרֵד
לְמִצְרַיִם נִקְרָא וַיְחִי. רָאָה אֶת

בְּנוֹ מְלָדָה, רָאָה אֶת כָּל בְּנוֹי צְדִיקִים וְכֻלָּם בְּתַפְנוּקֵי וְתַעֲנוּגוֹת הָעוֹלָם, וְהוּא יוֹשֵׁב בֵּינֵיהֶם
כִּיִּין טוֹב שְׁשׁוּקֵט עַל שְׁמֵרָיו, וְאֵז נִקְרָא וַיְחִי יַעֲקֹב, וְלֹא הִפְרִיד בֵּין וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד לְבֵין

וַיְחִי יַעֲקֹב, וְכֹף רָאוּי.

וְלֹא פָרִישׁ בֵּין וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד לְוַיְחִי יַעֲקֹב, וְהָכִי
אֶתְחַזֵּי.

שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה, מָאִי טַעְמָא שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה.
אֶלֶּא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל יוֹמוֹי דִּיעֲקֹב
בְּצַעֲרָא הוּוּ, בְּצַעֲרָא אַעֲבַר לוֹן בְּקַדְמִיתָא, כּוּן
דְּחָמָא לְיוֹסֵף, וְהָוָה קָאִים קַמִּיהּ, כִּד יַעֲקֹב מְסַתְּפֵל
בְּיוֹסֵף, הָוָה אֲשַׁתְּלִים בְּנַפְשִׁיהּ, כְּאִילוּ חָמָא לְאִמְוִיהּ
דְּיוֹסֵף. דְּשַׁפִּירוּ דְּיוֹסֵף דָּמִי לְשַׁפִּירוּ דְּרַחֵל. וְהָוָה דָּמִי
בְּגַרְמִיהּ כְּמָה דְּלֹא אַעֲבַר עֲלֶיהּ צַעֲרָא בְּיוֹמוֹי.

וְכֹד יוֹסֵף אֶתְפָּרַשׁ מִגִּיּוֹה, כְּדִין אֶתְקַנִּים, לֹא שְׁלוֹתִי
וְלֹא שְׁקַטְתִּי וְלֹא נַחְתִּי וַיָּבֵא רַגְזוֹ. הֲדָא קְשִׁיָּא
לִיהּ לִיעֲקֹב מִכָּל מַה דְּעֵבַר, וּבְזַמְנָא דְּאֶתְפָּרַשׁ יוֹסֵף
מִגִּיּוֹה, מַה כְּתִיב, ^(בראשית 12) יוֹסֵף בֶּן שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
הָיָה רוּעָה וְגו'. וְכָל יוֹמִין דִּיעֲקֹב, לָא הָוָה לִיהּ צַעֲרָא
כְּהָאִי, וְהָוָה כְּכִי כָּל יוֹמָא לְאִינוּן שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
דְּיוֹסֵף.

מָאִי קָאֶתִיבוּ לִיהּ, ^(בראשית 10) וַיּוֹסֵף יִשִּׁית יָדוֹ עַל
עֵינָיו, הָא לָךְ שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה אַחֲרַנִּין,
בְּעַנּוּגִין וְתַפְנוּקִין וְהִנְאוֹת וְכַסּוּפִין. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב
וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְגו'. תָּנָא,
כָּל אִינוּן שְׁנִין, שְׁכִינְתָא יְקָרָא דְקִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא,
עַמִּיהּ אֲשַׁתְּכָחָא, וּבְגִין כְּךָ חַיִּים אֶקְרוּן.

יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְגו'. שְׁנִינָא, שְׁכָל אֹתָן שְׁנִים שְׁכִינַת כְּבוֹדוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצְאָה עִמּוֹ, וְלִכֵּן אֵלּוּ נִקְרְאוּ חַיִּים.

שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה. מַה הַטַּעַם
שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה? אֶלֶּא אָמַר
רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל יְמֵי יַעֲקֹב הָיוּ
בְּצַעַר. בְּצַעַר עָבַר אוֹתָם
בְּהַתְּחִלָּה. כִּיּוֹן שָׂרָאָה אֶת
יוֹסֵף וְהָיָה עוֹמֵד לְפָנָיו,
כְּשִׁיעֲקֹב מְסַתְּפֵל בְּיוֹסֵף, הָיָה
נִשְׁלָם בְּנַפְשׁוֹ כְּאִלוֹ רָאָה אֶת
אִמּוֹ שֶׁל יוֹסֵף, שְׁיַפְּיוֹ שֶׁל
יוֹסֵף דּוֹמָה לְיַפְּיָהּ שֶׁל רַחֵל,
וְהָיָה מְדַמָּה בְּעַצְמוֹ כְּמוֹ שֶׁלֹּא
עָבַר עָלָיו צַעַר בְּיָמָיו.

וְכִשְׁיוֹסֵף נִפְרַד מִמֶּנּוּ, אִזּוֹ
הַתְּקִיָּם בּוֹ, לֹא שְׁלוֹתִי וְלֹא
שְׁקַטְתִּי וְלֹא נַחְתִּי וַיָּבֵא רַגְזוֹ,
שְׂזוּהָ הָיָה קָשָׁה לִיעֲקֹב מִכָּל
מַה שְּׁעֵבַר. וּבְזַמַּן שְׁיוֹסֵף
נִפְרַד מִמֶּנּוּ מַה כְּתוּב? ^{(בראשית}
¹²⁾ יוֹסֵף בֶּן שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
הָיָה רוּעָה וְגו'. וְכָל יְמֵי יַעֲקֹב
לֹא הָיָה לוֹ צַעַר כְּזוֹה, וְהָיָה
בּוֹכָה כָּל יוֹם עַל אוֹתָן שִׁבְעַ
עֶשְׂרֵה שָׁנָה שֶׁל יוֹסֵף.

מַה הַשִּׁיבוֹ לוֹ? ^(שם 10) וַיּוֹסֵף
יִשִּׁית יָדוֹ עַל עֵינָיו. הָרִי לָךְ
שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה שָׁנִים אַחֲרוֹת
בְּעַנּוּגִים וְתַפְנוּקִים וְהִנְאוֹת
וְכַסּוּפִים. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיְחִי

וְהָיָה בֶרֶךְ נָשׁ מִפֶּנֶּשׁ, בְּגִין לְאַבְרָם לֵיהּ, וְדִיר
עֲמִיה בְּבֵיתָא. וְאִית דְּדִירָא לְטַב אִי הוּא זָכִי. וְאִי
לָאו, דִּירִיה עֲמִיה לְבִישׁ.

בֵּין כָּד וּבֵין כָּד, אֲתַפְקֵדן אֵינֹון יוֹמִין וְחֲסָרִים, וְלֹא
עָאֲלִין בְּמַנְיָנָא דְאֵינֹון דְאֲשַׁתָּאֲרוּ. וְוִי לְהָהוּא
בֶרֶךְ נָשׁ, דְגָרַע יוֹמוֹי קַמִּי מִלְכָּא קְדִישָׁא, וְלֹא שְׂבִיק
לְעֵילָא יוֹמִין, לְאַתְעֲפָרָא בְהוּ בְהָהוּא עֲלָמָא,
וְלְאַתְקַרְבָּא בְהַדְיָהוּ קַמִּי מִלְכָּא קְדִישָׁא.

תָּא חֲזִי, כִּד קָרִיבוּ אֵינֹון יוֹמִין קַמִּי מִלְכָּא קְדִישָׁא.
אִי הוּא זָכָאָה, הֵאִי בֶרֶךְ נָשׁ דְנָפִיק מֵעֲלָמָא,
סָלִיק וְעָאֲל בְּאֵינֹון יוֹמִין. וְאֵינֹון לְבוּשֵׁי יָקָר,
דְמַתְלַבְּשָׁא בֵיהּ נְשֻׁמְתִיהּ. וְאֵינֹון יוֹמִין הוּוּ, דְזָכָה
בְּהוּ, וְלֹא חָב בְּהוּ.

וְוִי לְהָהוּא דְגָרַע יוֹמוֹי לְעֵילָא. דְכִד פְּעָאן לְאַלְבָּשָׁא
לֵיהּ בְּיוֹמוֹי, אֵינֹון יוֹמִין דְפָגִים אִיהוּ בְחֹובוֹי,
חֲסָרִין מֵהָהוּא לְבוּשָׁא, וְאַתְלַבְּשׁ בְּמַנְא חֲסָרָא. כָּל
שְׂכָן אִי סְגִיאִין אֵינֹון, וְלֹא לְהוּי לֵיהּ לְבַר נָשׁ בְּמָה
דְאַתְלַבְּשׁ בְּהָהוּא עֲלָמָא. כְּדִין וְוִי לֵיהּ, וְוִי לְנַפְשִׁיהּ,
דְדִינִין לֵיהּ בְּגִיהָנָם עַל אֵינֹון יוֹמִין. יוֹמִין עַל יוֹמִין,
יוֹמִין עַל חַד תְּרִין. דְכִד נָפִיק מֵהָאִי עֲלָמָא, לָא
אַשְׁכַּח יוֹמִין דְאַתְלַבְּשׁ בְּהוּ, וְלֹא הוּי לֵיהּ לְבוּשָׁא
אַחַד שְׁנַיִם. שְׂכָאָשֶׁר יוּצָא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, אֵינֹו מוּצָא יוֹמִין
לְבוּשׁ בְּמָה לְהַתְּפָסוֹת. אֲשֶׁרִי הַצְּדִיקִים שְׂכָל יְמֵיהֶם שְׂמוֹרִים

שְׂדִירוֹו לְטוֹב, אִם הוּא זוֹכָה.
וְאִם לָאו, הוּא דָר עֲמוֹ לְרַע.

בֵּין כָּד וּבֵין כָּד נִפְקָדִים
אוֹתָם יָמִים וְחֲסָרִים, וְלֹא
נִכְנָסִים בְּחֻשְׁבוֹן שֶׁל אוֹתָם
שְׁנַשְׂאָרוּ. אוֹי לְאוֹתוֹ הָאָדָם
שְׁגוּרַע יָמָיו לְפָנַי הַמְּלָךְ
הַקְּדוֹשׁ, וְלֹא הַשְּׂאִיר לְמַעְלָה
יָמִים לְהַתְּעַטֵּר בָּהֶם בְּאוֹתוֹ
הָעוֹלָם וּלְהַתְּקַרֵּב עִמָּם לְפָנַי
הַמְּלָךְ הַקְּדוֹשׁ.

בֹּא רֵאֵה, כְּשֶׁקָּרְבִים אוֹתָם
יָמִים לְפָנַי הַמְּלָךְ הַקְּדוֹשׁ, אִם
הוּא צְדִיק, זֶה הָאָדָם שְׂיוּצָא
מִן הָעוֹלָם וְנִכְנָס בְּאוֹתָם
יָמִים, וְהֵם לְבוּשֵׁי כְבוֹד
שְׁנַשְׂמָתוֹ מֵתְלַבְּשֵׁת בָּהֶם,
וְהֵם אוֹתָם יָמִים שְׂצְדִיק הָיָה
בָּהֶם וְלֹא הִרְשִׁיעַ בָּהֶם.

אוֹי לְאוֹתוֹ שְׁגוּרַע יָמָיו
לְמַעְלָה, שְׂכָאָשֶׁר רוּצִים
לְהִלְבִּישׁ אוֹתוֹ בְּיָמָיו, אוֹתָם
יָמִים שְׂפָגָם בְּחֻטְאֵי חֲסָרִים
מֵאוֹתוֹ לְבוּשׁ, וּמֵתְלַבְּשׁ
בְּבִגְד חֲסָר. כָּל שְׂכָן אִם הֵם
רַבִּים, וְאִין לְאָדָם בְּמָה
לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם, אֲזִי
אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ, שְׂדָנִים
אוֹתוֹ בְּגִיהָנָם עַל אוֹתָם יָמִים,
יָמִים עַל יָמִים, יָמִים עַל כָּל
לְהַתְּלַבֵּשׁ בָּהֶם, וְלֹא יִהְיֶה לוֹ

בְּמָה דְאַתְּכַפֵּי. זָכָאִין אֵינּוֹן צְדִיקָא, דְיוֹמִיהוֹן כְּלָהוֹן
 טְמִירִין אֵינּוֹן לְגַבִּיהַ דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא, וְאַתְּעֵבִיד
 מִנֵּיהוּ לְבוּשֵׁי יָקָר, לְאַתְלַבְּשָׂא בְּהוּ בְּעַלְמָא דְאַתִּי.

הֵם אֲצֵל הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ,
 וְנַעֲשִׂים מֵהֶם לְבוּשֵׁי כְבוֹד
 לְהַתְלַבֵּשׁ בָּהֶם בְּעוֹלָם הַבָּא.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֲמוּד 123)

כ) בְּלֹא פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה אִזּוּ הַתּוֹרָה הִיא יְבֻשָׁה בְּלִי אוֹר וְחַיּוֹת כּו' וְהַחַיּוֹת הִיא פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה
 וּבְמִקְדָּשׁ מֶלֶךְ מָה שְׁאֵמֵר עַל זֶה וְהֵינּוּ דְחִיצוֹנִיּוֹת הַתּוֹרָה תּוֹרָה הַנִּגְלִית הִיא בְּחִינַת לְבוּשֵׁי הַתּוֹרָה
 וְהַנְּשָׂמָה בָּהֶם הִיא בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה וּכְמוֹ שֶׁהַנְּשָׂמָה מַחִיָּה אֶת הַגּוֹף כְּמוֹ כֵּן פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה
 מַחִיָּה אֶת חִיצוֹנִיּוֹת הַתּוֹרָה וּכְשֶׁלּוֹמֵד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה אִזּוּ יֵשׁ לוֹ חַיּוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַנִּגְלִית וְחַי בָּהֶם
 וּמִמִּילָא הַלְמוּד בְּאֶשֶׁר הוּא בְּחַיּוֹת הָרִי הוּא מֵתָאִים אֶל הַכּוֹנֵה הָאֱמֵתִית בְּלִמּוּדוֹ כּו' מָה שְׁאֵין בֵּן
 כְּשֶׁאֵינּוּ לּוֹמֵד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הָרִי לְמוּד הַתּוֹרָה הַנִּגְלִית שְׁלוֹ הִיא כְּגוֹף בְּלֹא נְשָׂמָה וְהָרִי הוּא כְּגוֹף
 מֵת בְּלִי שׁוּם חַיּוֹת וּמִמִּילָא גַם כּוֹנֵת הַלְמוּד אֵינּוּ כְּדַבְּעֵי כּו'.

וְזֶהוּ גַם בֵּן מָה שְׁאֵמֵרוּ בְּתַקּוּנֵי זֶהָר תַּקּוּן ל' תְּנַיִנָּא בְּתִיב וְרוּחַ אֱלֻקִּים מְרַחֶפֶת מֵאֵי וְרוּחַ כּו' עַד דְּאֵלִין
 אֵינּוֹן דְּעֵבְרֵי לְאוֹרֵיתָא יְבֻשָׁה וְלֹא בַּעֲאֹן לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּחֻכְמָה בְּקַבְלָה כּו' יַעֲיֵן שֵׁם דְּבִלָּא פְּנִימִיּוֹת
 הַתּוֹרָה אִזּוּ הַתּוֹרָה הִיא יְבֻשָׁה בְּלִי אוֹר וְחַיּוֹת כּו' וְהַחַיּוֹת הִיא פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה וְכו' וְזֶהוּ עֲנִין וְדֶרֶךְ חַיִּים
 דְּקֵאֵי עַל פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהוּא בְּחִינַת עֵץ הַחַיִּים וְכֹאֲשֶׁר יֵשׁ בְּחִינַת דֶּרֶךְ חַיִּים אִזּוּ מִמְּשִׁיךְ עַל יְדוֹ
 בְּחִינַת נֵר מְצוּהַ וְתוֹרָה אוֹר כּו' שְׁנַתְּבֵאֵר לְעִיל פֶּרֶק ב' שְׁעַל יְדֵי תּוֹרָה וּמְצוּוֹת מִמְּשִׁיךְ גְּלוּי אוֹר אֵין
 סוּף וְהֵינּוּ כְּשִׁישׁ דֶּרֶךְ חַיִּים בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה וְאִזּוּ וְחַי בָּהֶם בְּעַסְק הַתּוֹרָה וְהַמְצוּהַ שְׁלוֹ כּו' קַצּוֹר,
 יוֹסִיף אֲשֶׁר פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הִיא כְּנִשְׂמָה לְחִיצוֹנִיּוֹת הַתּוֹרָה הַגּוֹף וְנוֹתְנַת בְּהַ חַיִּים כְּשִׁישׁ דֶּרֶךְ חַיִּים
 פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה מִמְּשִׁיךְ עַל יְדוֹ נֵר מְצוּהַ וְתוֹרָה אוֹר. (קוֹנְטְרַס עֵץ חַיִּים שֵׁם פֶּרֶק טו)

כא) בְּאֶשֶׁר עוֹסֵק בְּפְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה וּמֵתַחֲבֵר עֵץ הַדַּעַת בְּעֵץ הַחַיִּים, אִזּוּ נַעֲשֶׂה לוֹ לְמוּד הַנִּגְלָה
בְּחִינַת סְמָא דְחַיִּי

וְהֵנָּה עַל פִּי כָּל הַדְּבָרִים הַנִּצְמָרִים לְעִיל תְּדַעוּ וְתִבְנִינוּ נְחִיצוֹת וְהַכְּרַחֲיוֹת עַסְק פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה וְאֲשֶׁר
 הִיא עֵקֶר חַיִּינוּ וְאִם כִּי בְּזִמְן בְּיוֹם צְרִיכִים לְעַסְק יוֹתֵר בְּתוֹרָה הַנִּגְלִית בְּכַדִּי לְבָרַר בְּרוּרִין וְכו' אֲכַל זֶה
 גּוֹפָא שְׂיִהִיָּה עַסְק הַתּוֹרָה רְצוּי וּמְכוּן אֶל אֱמֵתִית הַכּוֹנֵה הוּא עַל יְדֵי עַסְק הַתּוֹרָה הַפְּנִימִיּוֹת וְכֵה דּוֹקָא
 יְחִיָּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַנִּגְלִית וּבְלַעֲדָה אֵין לְמוּד הַנִּגְלָה רְצוּי וּמְכוּן כְּלָל כִּי חָס וְשְׁלוֹם יִפְּל הַנּוֹפֵל מִמֶּנָּה
 שְׁנַעֲשֶׂה יֵשׁ וְדָבָר וְיִוֹרֵד וְנוֹפֵל חָס וְשְׁלוֹם וּמֵתַדְּבֵק בְּאֵילָנָא דְּמוֹתָא רַחֲמָנָא לְיַצֵּלָן כִּי אִם בְּאֶשֶׁר עוֹסֵק
 בְּפְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה וּמֵתַחֲבֵר עֵץ הַדַּעַת בְּעֵץ הַחַיִּים וְכו' אִזּוּ נַעֲשֶׂה לוֹ לְמוּד הַנִּגְלָה בְּחִינַת סְמָא דְחַיִּי
 כּו'. (קוֹנְטְרַס עֵץ חַיִּים שֵׁם פֶּרֶק כא)

כב) אֲשֶׁרֵי לוֹ מָה טוֹב חֲלָקוֹ וּמָה נָעִים גּוֹרְלוֹ אֶהוּב לְמַעְלָה וְנַחֲמָד לְמַטָּה

אוּי לִי אִם אֵיֶעְצֵד עַל הַפְּרִישָׁה וְלִגְרָם רַפְיוֹן חֲשׂוֹל וּמְנִיעָה מִחֻכְמָה זוֹ שֶׁהִיא בְּלִי סַפֵּק נִשְׁמַת הַתּוֹרָה
 וְשֶׁרֶשׁ הָאֱמוּנָה בְּחֻכְמָה וְדַעַת וְתִבּוּנָה וּבְלִי סַפֵּק דְּזִכְרָה לָהּ וְיִרִית לָהּ הוּא מִבְּנֵי עַלְיָה אֲשֶׁרֵי לוֹ מָה
 טוֹב חֲלָקוֹ וּמָה נָעִים גּוֹרְלוֹ אֶהוּב לְמַעְלָה וְנַחֲמָד לְמַטָּה וְכו'.

כג) עֲצָה נִפְלְאָה בְּכָל מִינֵי צַעַר חָס וְשְׁלוֹם וְיִרִידָה וְקַטְנוּת הַמַּחֲזִין וְטַמְטוּם הַלֵּב... לֹאֹמֵר זֶהָר
וְתַקּוּנִים – אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים זָכוּ עַל יְדֵי זֶה לְעֲנִינִים גְּבוּהִים

וְזֶה עֲצָה נִפְלְאָה בְּכָל מִינֵי צַעַר חָס וְשְׁלוֹם וְיִרִידָה וְקַטְנוּת הַמַּחֲזִין וְטַמְטוּם הַלֵּב לְלַמֵּד בְּדְבָרִים קְלִים
 כְּמוֹ עֵין יַעֲקֹב מְדַרְשׁ אוֹ לֹאֹמֵר זֶהָר וְתַקּוּנִים וְגַם לְלַמֵּד גְּמָרָא פְּשׁוּט גַם כִּי לֹא מוּכָן אֲצֵלוֹ כְּלוּם וְזֶה
 עֲצָה גְּדוּלָה וְנִפְלְאָה לְהַתְעַלּוֹת מִכָּל מִינֵי יִרִידָה וְקַטְנוּת וְלֹא כְּדַעַת הַשׁוּטִים שְׁאוּמְרִים שְׁאֵין לְלַמֵּד
 בְּשַׁעֲהַ שְׁלִבּוֹ בַּל עֲמֹ וְיִדּוּעַ כְּמָה מַעֲשִׂיּוֹת מְאֻנְשִׁים פְּשׁוּטִים שְׁזָכוּ עַל יְדֵי זֶה לְעֲנִינִים גְּבוּהִים.

(נַעֲם הַלְבָבוֹת מְאֻמֵּר לְמוּד הַתּוֹרָה)

מקור המאמר בזהר פרשת ויחי דף רכט ע"א
זווג מן השמים

הַמְּלֶאךָ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל רַע יְבָרֵךְ אֶת הַנְּעָרִים
וְגו'. רַבִּי חֵיִיא פָּתַח וְאָמַר, (משלי ט) בֵּית וְהוֹן
 נַחֲלַת אָבוֹת, וְכִי נַחֲלַת אָבוֹת אֵינְהוּ, וְהָא קִדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא יְהִיב כְּלָא לְבַר נָשׁ. אֵלָּא, דִּכְיוֹן דִּיאַחְסִין
 בֵּיתָא לְבַר נָשׁ וּמְמוֹנָא, לְזַמְנִין דִּיאַחְסִין כְּלָא לְבַרִּיהּ,
 וִיהִא אַחְסָנָא דְאָבוֹת. אֲבָל וּמִי אִשָּׁה מְשַׁכְּלַת, בְּגִין
 דְּאִתְתָּא, כַּד אַחְסִין לָהּ בַּר נָשׁ, מִעַם קִדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא אַחְסִין לָהּ, דִּהָא לָא יַחְסִין לָהּ קִדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא לְבַר נָשׁ, אֵלָּא כַּד מְכַרְיוֹן עָלִיהּ בְּרַקִּיעָא.

דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְזוּוּג זְווגִין, עַד לָא יִיתוּן
לְעֵלְמָא. וְכַד זְכוּ בְּנֵי נְשָׂא לְפּוּם
 עוֹבְדֵיהוֹן, הָכִי יַהֲבֵי לֹזֵן אִתְתָּא, וְכֵלָּא אִתְגַּלְיִין קַמִּיהּ
 דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּלְפּוּם עוֹבְדֵין דְּזַכָּאִין, הָכִי מְזוּוּג
 זְווגִין.

וּלְזַמְנִין דְּקָא סְלִיקוּ בְּקִלְיָטִין, וְאַסְטִי הֵהוּא בַר נָשׁ
אַרְחִיהּ, סְלִיק זְווגִיהּ לְאַחֲרָא, עַד דִּיכְשֵׁר
עוֹבְדוֹ, וְכַד יְכַשֵׁר עוֹבְדוֹ, אִו דְּמִטִּי זְמִינִיהּ, אִתְדַּחֲי
גְּבַר מִקַּמֵּי גְּבַר, וְאַתִּי הָאִי וְנָטִיל דִּילִיהּ. וְדָא קָשִׁי

וּלְפַעֲמִים שְׁעוּלִים בְּמֵאזְנִים, וּמְסֻטָּה אוֹתוֹ הָאִישׁ דְּרַכּוֹ, עוֹלָה זְווגוֹ לְאַחַר עַד שִׁיכְשִׁיר
 מְעַשְׂיוֹ, וְכִשְׁיכְשִׁיר מְעַשְׂיוֹ אוֹ שְׁמַגִּיעַ זְמַנּוֹ, נִדְּחָה אִישׁ מִפְּנֵי אִישׁ, וּבָא זֶה וְלוֹקַח אֶת שְׁלוֹ.

הַמְּלֶאךָ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל רַע יְבָרֵךְ אֶת הַנְּעָרִים וְגו'. רַבִּי
 חֵיִיא פָּתַח וְאָמַר, (משלי ט) בֵּית
 וְהוֹן נַחֲלַת אָבוֹת. וְכִי נַחֲלַת
 אָבוֹת הֵם, וְהָרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא נוֹתֵן הַכֹּל לְבְנֵי אָדָם?
 אֵלָּא, כִּיּוֹן שְׁמוּרִישׁ בֵּית
 וּמְמוֹן לְבֵן הָאָדָם, לְפַעֲמִים
 יוֹרִישׁ הַכֹּל לְבָנוֹ, וִיְהִיה
 יְרֻשַׁת הָאָבוֹת, אֲבָל וּמֵה'
 אִשָּׁה מְשַׁכְּלַת, מְשׁוּם
 שְׁהָאִשָּׁה, כְּשִׁירֵרֵשׁ אוֹתָהּ הֵבֵן
 אָדָם, הוּא יוֹרֵשׁ אוֹתָהּ מִעַם
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁהָרִי לָא
 יוֹרִישׁ אוֹתָהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְבֵן הָאָדָם אֵלָּא
 כְּשִׁמְכְרִיזִים עָלָיו בְּרַקִּיעַ.

שְׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזוּג
זְווגִים עַד שְׁלָא בָּאוּ לְעוֹלָם.
 וְכִשְׁזְכוּ בְּנֵי אָדָם לְפִי
 מְעַשְׂיָהֶם, כֶּף נוֹתְנִים לָהֶם
 אִשָּׁה, וְהַכֹּל גְּלוּי לְפְנֵי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְפִי
 מְעַשְׂיָם שֶׁל צְדִיקִים כֶּף מְזוּג
 זְווגִים.

וְזֶה קִשָּׁה לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מֵהַכֹּל, לְדַחוּת אִישׁ
מִפְּנֵי אִישׁ אַחֵר, וְלִכּוֹן
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא נוֹתֵן
אִשָּׁה לְבֶן הָאָדָם, וּמִמֶּנּוּ
בָּאִים הַזּוֹנוּגִים. וְלִכּוֹן וַיְמַה'
אִשָּׁה מִשְׁכָּלֶת.

לִכּוֹן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן
הַכֹּל לְבֶן הָאָדָם. וְאִם
תֹּאמַר, אִשָּׁה מִשְׁכָּלֶת וְלֹא
אַחֲרֵת - בֵּא רְאֵה, אָף עַל גֵּב
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַמֵּן
טוֹב לְאָדָם לְתֵת לוֹ, וְהוּא
מִסְטָה דְרָכּוֹ מֵעַם הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְצַד אַחֵר -
מֵאוֹתוֹ צַד אַחֵר שֶׁנִּדְבַק בּוֹ
יָבֵא לוֹ מֵה שְׂיָבֵא, בְּכָל [פֶּלֶן]
הַקְּטְרוּגִים וְכָל הַרְעוֹת, וְלֹא
בָּאִים אֵלָיו מִן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֶלָּא מֵאוֹתוֹ צַד רָע
שֶׁנִּדְבַק בּוֹ בְּאוֹתָם מַעֲשִׂים
שְׁעָשָׂה.

וְעַל זֶה, אִשָּׁה שְׂאִינָה
מִשְׁכָּלֶת, קָרָא עַל זֶה
שְׁלֹמֹה, (קהלת ז) וּמֵצָא אֲנִי מֵר
מִמּוֹת אֶת הָאִשָּׁה, מִשּׁוּם
שֶׁחֲטָאֵי הָאָדָם הוּא מוֹשֵׁךְ
עָלָיו בְּאוֹתָם מַעֲשִׂים

שְׁעָשָׂה. וְלִכּוֹן, כְּשֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְרַצֵּה בְּאָדָם מִשּׁוּם מַעֲשָׂיו הַכְּשָׁרִים, הוּא מְזַמֵּן לוֹ
אִשָּׁה שֶׁהִיא מִשְׁכָּלֶת, וּפּוֹדֶהוּ בַּפְּדוּת מִתּוֹךְ הַצַּד הָאֶחָד.

קָמִי קִדְשָׁא בְרוּךְ הוּא מִכְּלָא לְדַחֵיָא בַר נָשׁ מִקָּמִי
גְּבָרָא אַחֲרָא, וּבְגִין כֶּךָ קִדְשָׁא בְרוּךְ הוּא אִיהוּ יְהִיב
אַתָּתָא לְבַר נָשׁ, וּמִנִּיהּ אֲתִיָּין זּוֹנוּגִין. וְעַל דָּא וַיְמַי'
אִשָּׁה מִשְׁכָּלֶת.

בְּגִין כֶּךָ, קִדְשָׁא בְרוּךְ הוּא יְהִיב כְּלָא לְבַר נָשׁ. וְאִי
תִּימָא אִשָּׁה מִשְׁכָּלֶת וְלֹא אַחֲרָא. תָּא חֲזִי, אָף
עַל גֵּב דְּקִדְשָׁא בְרוּךְ הוּא אֲזַמֵּין טְבָאן לְבַר נָשׁ
לְמִיָּהב לִיהּ, וְהוּא אֲסִטִּי אֲרַחֲוִי מֵעַם קִדְשָׁא בְרוּךְ
הוּא לְגַבֵּי סְטָרָא אַחֲרָא, מֵהֵהוּא סְטָרָא אַחֲרָא
דְּאַתְדַּבֵּק בִּיהּ, יִיְתִי לִיהּ מָאן דִּיִּיתִי, בְּכָל (נ"א כָּל)
קְטְרוּגִין, וְכָל בִּישׁוּן, וְלֹא אֲתִיָּין לִיהּ מֵעַם קִדְשָׁא
בְרוּךְ הוּא, אֶלָּא מֵהֵהוּא סְטָרָא בִישָׁא דְאַתְדַּבֵּק בִּיהּ,
בְּאִינוּן עוֹבְדִין דְּעֵבֵד.

וְעַל דָּא, אַתָּתָא דְלָאוּ אִיהִי מִשְׁכָּלֶת, קָרָא עַל דָּא
שְׁלֹמֹה, (קהלת ז) וּמֵוֹצָא אֲנִי מֵר מִמּוֹת אֶת הָאִשָּׁה.
בְּגִין דְּחֻבּוֹי דְּבַר נָשׁ, הוּא מְשִׁיךְ עָלֶיהּ, בְּאִינוּן
עוֹבְדִין דְּעֵבֵד. וְעַל דָּא כִּד קִדְשָׁא בְרוּךְ הוּא אֲתִרְעִי
בִּיהּ בְּבַר נָשׁ, בְּגִין עוֹבְדוֹי דְּכְשָׁרוֹן, אִיהוּ אֲזַמֵּין לִיהּ
אַנְתּוֹ דְּאִיהִי מִשְׁכָּלֶת, וּפְרִיק לִיהּ בְּפוֹרְקוֹן, מִגּוֹ סְטָרָא
אַחֲרָא.

שְׁעָשָׂה. וְלִכּוֹן, כְּשֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְרַצֵּה בְּאָדָם מִשּׁוּם מַעֲשָׂיו הַכְּשָׁרִים, הוּא מְזַמֵּן לוֹ
אִשָּׁה שֶׁהִיא מִשְׁכָּלֶת, וּפּוֹדֶהוּ בַּפְּדוּת מִתּוֹךְ הַצַּד הָאֶחָד.

וְעַל זֶה אָמַר יַעֲקֹב הַמְּלֶאךָהּ
הַגָּאֵל אֹתִי מִכָּל רָע. מַה זֶה
מִכָּל רָע? שְׁלֹא הִזְדַּמְנָה לִי
אִשָּׁה שֶׁהִיא מִתּוֹךְ הַצַּד
הָאֲחֵר, וְלֹא קָרָה פְּסוּל
בְּזָרְעִי [בְּמִשְׁתִּי], שְׁכָלֶם
צְדִיקִים וְשְׁלֵמִים בְּשִׁלְמוֹת,
מִשׁוּם שֶׁנִּפְדָּה מִכָּל רָע, וַיַּעֲקֹב לֹא
נִדְבַק בְּאוֹתוֹ צַד הָאֲחֵר כָּלֵל.

וְעַל דָּא אָמַר יַעֲקֹב, הַמְּלֶאךָהּ הַגָּאֵל
אֹתִי מִכָּל רָע. מַאי מִכָּל רָע,
דְּלֹא אִזְדַּמְנַת לִי אֶתְתָּא, דְּאִיְהִי
מִגּוֹ סְטָרָא אַחְרָא, וְלֹא אֶעְרַע
פְּסוּל בְּזָרְעִי (ס"א בְּעַרְסִי),
דְּכִלְהוּ צְדִיקֵי וְשְׁלֵמֵי בְּשִׁלְמוֹ,
בְּגִין דְּאֶתְפָּרַק מִכָּל רָע,
וַיַּעֲקֹב לֹא אֶתְדַבֵּק בְּהֵוֹא
סְטָרָא אַחְרָא כָּלֵל.

סֵפֶר אֹר הַזֶּהָר (עֲמוּד 125)

כד) וַאֲנִי בְּלִמּוּדֵי אוֹתָן לֹא יִמְצָא בְּדַעְתָּנוּ דְּבַר מוֹכֵן וְזֹלַת קְרִיאַת הַמִּלּוֹת

וְאִין רְאִיָּה מִמַּאֲמְרֵי זְהָר וְסֵפֶר יְצִירָה וְרַעֲיָא מְהִימְנָא שְׁקִבְלוּ מִפִּי סְבָא דְסַבִּין וְאַלְהִיּוֹ וּמְקַדִּישֵׁין עֲלִיוֹנִים
וְכֵן הִנֵּה יְנוּקֵי דְבִזְהָר רִוַח הַשֵּׁם הָיָה בָּם וּמִלְתּוֹ עַל לְשׁוֹנָם וְגַם הָאֱלֹקֵי הָאָר"י וְגוּרְיוֹ שְׁקִבְלוּ מִמֶּנּוּ פַּה
אַל פַּה מִפִּי עֲלִיוֹנִים יֵצְאוּ הַדְּבָרִים וַאֲנִי בְּלִמּוּדֵי אוֹתָן לֹא יִמְצָא בְּדַעְתָּנוּ דְּבַר מוֹכֵן וְזֹלַת קְרִיאַת
הַמִּלּוֹת מַה שָּׂאִין בֵּן אֵלּוּ הָאֲחֵרוֹנִים הַמְּבַקְשִׁים לְבָאָר דְּבַרֵי הַזֶּהָר הַחֲתוּמִים וְהַנְּעֲלָמִים וְלַפְעָמִים הֵם
כְּסוּתָרִים זֶה אֵת זֶה.

כה) כָּל הַמוֹנַע וְחוֹשֵׁף עֲצָמוֹ מִלְמוּד הַקְּבֵלָה הוּא נִדְחָה מִמַּחְצַת צְדִיקִים וּמְפַסֵּד עוֹלָמוֹ וַאֲיֵנוּ זוֹכָה לְרֵאוֹת בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים יִתְבָּרַךְ

אֵף עַל פִּי שְׂרָבִים וְכֵן שְׁלֵמִים מִמְּקַבְּלִים הָאֲחֵרוֹנִים הַתְּעוֹרְרוּ בְּמַאֲד לְבוֹת בְּנֵי אָדָם עַל לְמוּד הַקְּבֵלָה
וְהוֹכִיחֵנוּ מִדְּבַרֵי הַזֶּהָר וְתַקּוּנִים וְלֹא עוֹד אֵלּא שִׁבְתְּבוּ כָּל הַמוֹנַע וְחוֹשֵׁף עֲצָמוֹ מִלְמוּד הַקְּבֵלָה הוּא
נִדְחָה מִמַּחְצַת צְדִיקִים וּמְפַסֵּד עוֹלָמוֹ וַאֲיֵנוּ זוֹכָה לְרֵאוֹת בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים יִתְבָּרַךְ.

(תַּחַת יְאִיר סִימֵן ר"י)

כו) כֹּחַ אֲשֶׁרֵי אָדָם שֶׁיִּלְמַד הַתְּקוּנִים בְּאֵלּוּ הַיָּמִים כָּל תַּקּוּן שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ וְלֹא יַעֲבֹר

וְאֲשֶׁרֵי אָדָם שֶׁיִּלְמַד הַתְּקוּנִים בְּאֵלּוּ הַיָּמִים כָּל תַּקּוּן שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי לְכָל
דְּבַר יֵשׁ שְׂרָשׁ וְטַעַם וְכוּנָה. לְכֵן טוֹב שְׁלֹא יִקְדָּם וְלֹא יֵאָחֵר, וְכֵן הָיָה מְנַהֵגוֹ הַטּוֹב שֶׁל עֲטַרְת רֵאשֵׁנו
מוֹרְנו הָרַב הַמְּפֹאֵל קְדוֹשׁ מֵר שְׁאוֹרֵנוּ הַפְּרָד"ס זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אֲמֵן וְאִפְלוּ בְּזִמְן שֶׁהָיָה לוֹ עַל הַצְּבוּר
הָיָה פּוֹנֵה מִכָּל הַעֲנִינִים וְלִמַּד חוֹבַת הַיּוֹם, גַּם טוֹב לְבַעַל תְּשׁוּבָה שֶׁיִּלְמַד חֲמִשָּׁת דְּפִים בְּכָל יוֹם מִהַזֶּהָר
הַקְּדוֹשׁ כְּמוֹ שֶׁכָּתַב בְּסֵפֶר שֵׁם הַגְּדוֹלִים חֶלֶק ב' מְעַרְכָּה ב' אוֹת ב'.

(רַבֵּינוּ חַיִּים פֶּאֲלָאג'י, מוֹעֵד לְכָל חו')

כז) עַל יְדֵי חֲכַמַת הָאֱמֶת דְּרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי יִהְיֶה תַּקּוּן הַהוּד בְּאֱמֶת שֶׁהוּא הַגָּאֵלָה שְׁלֵמָה וְאוֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן יְאִיר בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ

יֵשׁ לְרַמְזוֹ עוֹד בְּזֶה כִּי נוֹדַע אֵלֶּף הַחֲמִישִׁי הוּא בְּחִינַת הוּד עַל כֵּן לֹא נִתְגַּלָּה לְהֵרָאשׁוּנִים כָּל כֶּף חֲכַמַת
הַקְּבֵלָה בְּסוּד כָּל הַיּוֹם דוּחַ כְּנוֹדַע בְּכָל הַסְּפָרִים עַד שְׁבֻזְמֵן הָאָר"י זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה שֶׁהִיא בְּאֵלֶּף הַשְּׁשִׁי
מִיָּמִינוּ וְהִלָּאָה הִיָּה הַתְּחִלַּת זְמַן הַגָּאֵלָה שֶׁל בְּעַתָּה עַל כֵּן נִתְגַּלָּה חֲכַמַת הָאָר"י זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה בְּפִרוּשׁ
דְּבַרֵי הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ אֲמַנָּם רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי הָיָה בְּסוּף אֵלֶּף הָרְבִיעִי קֶדֶם אֵלֶּף הַחֲמִישִׁי וְתַלְמוּדוֹ
רַבֵּי אַבָּא שִׁכְתַּב סֵפֶר הַזֶּהָר שֶׁהוּא רַב נִפְטָר בְּשֵׁנַת ג' לְאֵלֶּף הַחֲמִישִׁי כְּמִבְּאָר בְּסֵדֵר הַדּוּרוֹת כִּי הַקְּדִים
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ רְפוּאָה לְמִכָּה טָרַם תְּחִלַּת הָאֵלֶּף הַחֲמִישִׁי (שֶׁהוּא הוּד) נִכְתַּב סֵפֶר הַזֶּהָר שֶׁנִּקְרָא
מְדַרְשׁ יִהְיֶה אוֹר, וְהָאוֹר הַזֶּה נִאֲצַל מֵהוּד מְעַטָּה כְּבִיכּוֹל וְהִיָּה קֶדֶם הַתְּחִלַּת אֵלֶּף הַחֲמִישִׁי בְּבְחִינַת
הַקְּדִים רְפוּאָה וְכוּ' כְּנִזְכָּר לְעֵיל עַד שְׁנַתְגַּלָּה פְּרוּשׁוֹ בְּזִמְן הָאָר"י זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה בִּיתֵר שְׂאֵת וְעַז שֶׁל
תּוֹרָה הַעֲמִידֵנוּ בְּקֶרֶן אוֹרָה וְעַל יְדֵי חֲכַמַת הָאֱמֶת דְּרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי יִהְיֶה תַּקּוּן הַהוּד בְּאֱמֶת שֶׁהוּא
הַגָּאֵלָה שְׁלֵמָה וְאוֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן יְאִיר בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְזֶהוּ יֵשׁ לוֹמַר שְׂרַמְזוּ בְּזִמְרָא בְּרַ יוֹחָאִי שֵׁם קְנִיַת
הוּדָה וְהַדְּרָה הֵינּוּ הוּד וְגַם הָדָר כְּנִזְכָּר לְעֵיל.

(שְׁעַר יִשְׁשַׁכְּר מִאֲמַר גַּל עֵינֵי אוֹת ב')

מקור המאמר בזהר פרשת ויחי דף דלט ע"ב - רמ"ע"א
ברכהמ"ז על לחם וכוס יין

**אֲסֵרִי לַגֶּפֶן, מָאִי גֶפֶן. דָּא כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל, אֲמַאי
אֲתִקְרִיאַת גֶּפֶן. אֲלָא מַה גֶּפֶן, לָא מְקַבְּלָא
עָלָה נְטִיעָא אַחְרָא, הָכִי נְמִי כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל, לָא
מְקַבְּלָא עָלָה אֲלָא לְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וּבְגִין כְּנֻסַת
יִשְׂרָאֵל, אֲתַכְפִּיין קַמָּה כָּל חֵילִין אַחְרַנִין, וְלָא יִכְלִין
לְאַבְאָשָׁא וְלִשְׁלִטָּאָה בְּעֵלְמָא. וְעַל דָּא אֲטִיל קְרָא
שְׁמָא קְדִישָׁא בִּינֵיהוּ, בְּהַאי גִיסָא וּבְהַאי גִיסָא. בְּנִי
אֲתוֹנו, דְּאֲתַעְקַר בְּגִין הֵהוּא שׁוּרְק, כְּמָה דְּאֵת אָמַר,
וְאַנְכִי נְטַעְתִּיךְ שׁוּרְק וְגו'.**

**כְּבִס בֵּינָן לְבָשׁוּ וְגו', כְּבִס, כּוּבִס מִיבֵיעִי לִיה. אֲלָא
כְּבִס, מִיּוֹמָא דְּאֲתַבְרִי עֵלְמָא, וּמֵאֵן אִיהוּ, דָּא
מְלַכָּא מְשִׁיחָא. בֵּינָן סֶטֶר שְׂמַאלָא. וּבְדָם עֲנָבִים סֶטֶר
שְׂמַאלָא לְתַתָּא. וְזִמִּין מְלַכָּא מְשִׁיחָא (דף רמ"ע"א)
לְשִׁלְטָאָה לְעֵילָא עַל כָּל חֵילִין אַחְרַנִין דְּעַמִּין עוֹבְדֵי
עֲבוֹדַת כּוּכָבִים וּמִזְלוֹת, וְלְתַבְרָא תוֹקֶפִיהוֹן מֵעֵילָא
וּמִתַּתָּא.**

לְמַטָּה. וְעַתִּיד מְלַךְ הַמְּשִׁיחַ לְשִׁלְטַת לְמַעְלָה עַל כָּל הַכַּחוֹת הָאֲחֵרִים שֶׁל הָעַמִּים עוֹבְדֵי
עֲבוֹדַת כּוּכָבִים וּמִזְלוֹת, וְלִשְׁבֹּר אֶת כָּחַם מְלַמְעָלָה וּמְלַמְטָה.

**אֲסֵרִי לַגֶּפֶן, אִיזוּ גֶפֶן? זוּ
כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל. וְלָמָּה נִקְרְאֵת
גֶּפֶן? אֲלָא מַה גֶּפֶן לָא
מְקַבְּלַת עָלֶיהָ נְטִיעָה אַחְרַת,
כִּי גַם כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל לָא
מְקַבְּלַת עָלֶיהָ אֲלָא אֶת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִשּׁוּם
כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל נִכְפִּים לְפָנֶיהָ
כָּל הַכַּחוֹת הָאֲחֵרִים וְלָא
יִכְלִים לְהַרְעוּ וְלִשְׁלֹט
בְּעוֹלָם, וְלָכֵן הֲטִיל הַכְּתוּב
אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ בֵּינֵיהֶם
בְּצַד זֶה וּבְצַד זֶה. בְּנִי אֲתוֹנו,
שְׁנַעְקַר מִשּׁוּם אוֹתוֹ שׁוּרְק,
כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר וְאַנְכִי נְטַעְתִּיךְ
שׁוּרְק וְגו'.**

**כְּבִס בֵּינָן לְבָשׁוּ וְגו'. כְּבִס?
כּוּבִס הִיא צְרִיךְ לְכַתְּבֵי!
אֲלָא כְּבִס מִיּוֹם שְׁנַבְרָא
הָעוֹלָם, וּמִיָּהוּ? זֶה מְלַךְ
הַמְּשִׁיחַ. בֵּינָן - צַד הַשְּׂמַאל.
וּבְדָם עֲנָבִים - צַד הַשְּׂמַאל,**

לְמַטָּה. וְעַתִּיד מְלַךְ הַמְּשִׁיחַ לְשִׁלְטַת לְמַעְלָה עַל כָּל הַכַּחוֹת הָאֲחֵרִים שֶׁל הָעַמִּים עוֹבְדֵי

דְּבַר אַחַר כַּבֵּס בֵּינָן לְבָשׁוּ - כְּמוֹ הַיּוֹם הַזֶּה, מֵרָאֵה שְׂמֵחָה, וְכָלוּ דִין [לְעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת]. כִּי גַם מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, יֵרָאֵה שְׂמֵחָה לְיִשְׂרָאֵל, וְכָלוּ דִין לְעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת. כְּתוּב (בְּרֵאשִׁית א) וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, זֶה רוּחוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וּמִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם הוּא רוּחַן לְבוֹשׁוֹ בֵּינָן הָעֲלִיּוֹן.

רְאֵה מָה כְּתוּב אַחֲרָיו, חֲכָלִילֵי עֵינַיִם מֵיָן וּלְבָן שְׁנַיִם מַחְלָב. זֶה יֵין הָעֲלִיּוֹן, [שְׁמֵרוֹה שֶׁל הַתּוֹרָה] שֶׁל הַתּוֹרָה שְׁמֵרוֹה, מִמֶּנּוּ שׁוֹתָה. וּלְבָן שְׁנַיִם מַחְלָב, שֶׁהָרֵי הַתּוֹרָה יֵין וְחֶלֶב, תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה.

כְּתוּב (תְּהִלִּים קד) וַיֵּין יִשְׂמַח לְבַב אֲנוּשׁ [לְמָה? מִשׁוּם שְׂמֵמִקּוּם שֶׁל שְׂמֵחָה הוּא בָּא, וּמֵהוּ סוּף הַפְּסוּקִים?] לְהַצְהִיל פָּנִים מִשְׂמֹן, וְדָאֵי מִמְּקוֹם שֶׁנִּקְרָא שְׂמֹן. בֵּא רְאֵה, שִׁירַת הַיּוֹם חֲדוּה, הוּא מְקוֹם שֶׁכָּל שְׂמֵחָה יוֹצֵאת מִמֶּנּוּ, וְסוּפוֹ דִין, מָה הַטַּעַם? מִשׁוּם שֶׁסוּפוֹ מְקוֹם כְּנוּס שֶׁל הַכֹּל, דִּין הוּא, וְכוּ נִדוֹן הָעוֹלָם, וְלָכֵן רֵאשִׁית חֲדוּה, וְסוּף דִין. מִשׁוּם כִּי לְהַצְהִיל פָּנִים מִשְׂמֹן, מִמְּקוֹם שֶׁכָּל חֲדוּה יוֹצֵאת מִמֶּנּוּ.

דְּבַר אַחַר, כַּבֵּס בֵּינָן לְבָשׁוּ, כְּגוֹנוֹנָא דְהָאֵי חֲמָרָא, אַחֲזֵי חֲדוּ, וְכוּלִּיָּה דִינָא (לְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת). הָכִי נָמִי מִלְכָּא מְשִׁיחָא, יַחֲזֵי חֲדוּ לְיִשְׂרָאֵל, וְכוּלִּיָּה דִינָא לְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת. כְּתִיב, (בְּרֵאשִׁית א) וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, דָּא רוּחָא דְמִלְכָּא מְשִׁיחָא, וּמִן יוֹמָא דְאַתְבְּרֵי עַלְמָא, אַסְחֵי לְבוּשִׁיָּה בְּחֲמָרָא עֲלָאָה.

חֲמֵי מָה כְּתִיב בְּתֵרִיָּה, חֲכָלִילֵי עֵינַיִם מֵיָן וּלְבָן שְׁנַיִם מַחְלָב, דָּא חֲמָרָא עֲלָאָה, (ס"א דְמֵרוֹי דְאוֹרֵייתָא) דְאוֹרֵייתָא דְמֵרוֹי, מֵינִיָּה שְׁתֵּי. וּלְבָן שְׁנַיִם מַחְלָב, דְהָא אוֹרֵייתָא יֵין וְחֶלֶב, תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה.

כְּתִיב, (תְּהִלִּים קד) וַיֵּין יִשְׂמַח לְבַב אֲנוּשׁ (ס"א אֲמָאֵי, בְּגִין דְמֵאֲתֵר דְחֲדוּה קָאֲתֵי, וּמֵאֵן הוּא סוּפִיָּה דְקָרָא) לְהַצְהִיל פָּנִים מִשְׂמֹן, וְדָאֵי מֵאֲתֵר דְאַתְקֵרֵי שְׂמֹן. תָּא חֲזֵי, שִׁירַתָּא דְחֲמָרָא חֲדוּה, הוּא אֲתֵר דְכָל חֲדוּ מֵינִיָּה נִפְקָא. וְסוּפִיָּה דִינָא. מָאֵי טַעְמָא, בְּגִין דְסוּפָא דִילִיָּה, אֲתֵר כְּנִישׁוֹ דְכָלָא, דִינָא הוּא, וּבִיָּה אֲתֵדֵן עַלְמָא. וְעַל דָּא שִׁירוֹתָא חֲדוּה, וְסוּפָא דִינָא. בְּגִינֵי כִּי, לְהַצְהִיל פָּנִים מִשְׂמֹן. מֵאֲתֵר דְכָל חֲדוּה מֵינִיָּה נִפְקָא.

מִשׁוּם שֶׁסוּפוֹ מְקוֹם כְּנוּס שֶׁל הַכֹּל, דִּין הוּא, וְכוּ נִדוֹן הָעוֹלָם, וְלָכֵן רֵאשִׁית חֲדוּה, וְסוּף דִין. מִשׁוּם כִּי לְהַצְהִיל פָּנִים מִשְׂמֹן, מִמְּקוֹם שֶׁכָּל חֲדוּה יוֹצֵאת מִמֶּנּוּ.

וְלֶחֶם לְבַב אָנוּשׁ יִסְעָד,
 אֵיזָה לֶחֶם? אֵלֶּא לֶחֶם סוּעַד
 [סוּמָד] אֶת הָעוֹלָם. וְאִם
 תֹּאמַר שְׁבוּ תְלוּי לְבַדּוֹ סוּעַד
 הָעוֹלָם - לֹא כֵן, שְׁהָרִי
 לִילָה בְּלִי יוֹם לֹא נִמְצָא,
 וְלֹא צָרִיךְ לְהַפְרִידָם. וּמִי
 שֶׁמִּפְרִידָם יתְפַרֵּד מֵהַחַיִּים,
 וְהֵינּוּ שְׁכָתוּב (דְּבָרִים ח) לְמַעַן
 הוֹדִיעֶךָ כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם
 לְבַדּוֹ יַחֲיֶה הָאָדָם, מִשּׁוּם
 שְׁלֹא צָרִיךְ לְהַפְרִיד.

וְאִם תֹּאמַר, דָּוִד אֵיךְ אָמַר
 וְלֶחֶם לְבַב אָנוּשׁ יִסְעָד,
 הוֹאִיל וְלֹא תְלוּי בּוֹ לְבַדּוֹ
 סוּעַד כָּל הָעוֹלָם? אֵלֶּא דִּיּוֹק
 הַדָּבָר וְלֶחֶם, וְאִ"ו הַתּוֹסֵף,
 כִּמוֹ וְה', וְעַל זֶה הַכֹּל נִמְצָא
 כְּאַחַד.

בֹּא רֵאָה, מִי שֶׁמְבָרֵךְ עַל
 הַמְּזוֹן, לֹא יִבְרַךְ עַל שְׁלֶחַן
 רֵיק, וְצָרִיךְ לְהַמְצִיא לֶחֶם עַל
 הַשְּׁלֶחַן וְכוּס שֶׁל יַיִן בְּיָמִין,
 מָה הַטַּעַם? בְּשִׁבִיל לְקַשֵּׁר
 שְׁמַאל בְּיָמִין, וְלֶחֶם
 שִׁיתְבָּרֵךְ מֵהֶם וּלְהַתְקַשֵּׁר
 בָּהֶם, וּלְהִיּוֹת הַכֹּל קֶשֶׁר
 בֵּינָם, וְיַיִן בְּיָמִין, וְאִזּוֹ הַבְּרָכוֹת

וְלֶחֶם לְבַב אָנוּשׁ יִסְעָד, מֵאֵן לֶחֶם. אֵלֶּא לֶחֶם
 עֲלֵמָא סְעִיד (סְמִיד), וְאִי תִימָא, דְּבִיָּה תְלוּיָא
 סְעִידוֹ דְּעֲלֵמָא בְּלַחֲדוּי, לָאו הָכִי, דְּהָא לִילָיָא בְּלֹא
 יוּמָא, לֹא אֲשַׁתְּכַח, וְלֹא בְּעֵי לְאַפְרָשָׁא לֹזֵן. וּמֵאֵן
 דְּאַפְרִישׁ לֹזֵן, יתְפַרֵּשׁ מִחַיִּין, וְהֵינּוּ דְכַתִּיב, (דְּבָרִים ח)
 לְמַעַן הוֹדִיעֶךָ כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יַחֲיֶה הָאָדָם.
 בְּגִין דְּלֹא בְּעֵי לְאַתְפַּרְשָׁא.

וְאִי תִימָא, דָּוִד הֵיךְ קָאמַר וְלֶחֶם לְבַב אָנוּשׁ יִסְעָד,
 הוֹאִיל וְלֹא תְלוּיָא בִּיָּה בְּלַחֲדוּי סְעִידוֹ דְּעֲלֵמָא.
 אֵלֶּא דִּיּוֹקָא דְּמַלְהָ, וְלֶחֶם, וְאִ"ו אֵיתוּסְפָא, כִּמוֹ וְיַיִן,
 וְעַל דָּא, כִּלְאֵא אֲשַׁתְּכַח כְּחֵדָא.

תָּא חַזִּי, מֵאֵן דְּמְבָרֵךְ עַל מְזוּנָא, לֹא יִבְרַךְ עַל
 פְּתוּרָא רִיקְנִיָא, וּבְעֵי גַּהֲמָא לְאַשְׁתְּכַחָא עַל
 פְּתוּרָא, וְכִסָּא דְּחִמְרָא בִּימִינָא. מָאִי טַעַמָא, בְּגִין
 לְקַשְׁרָא שְׁמַאלָא בִּימִינָא, וְנִגְהַמָּא דִּיתְבָּרֵךְ מִצִּיָּהוּ,
 וּלְאַתְקַשְׁרָא בְּהוּ, וּלְמַהוּי כִּלְאֵא חֵד קַשׁוּרָא, לְבִרְכָא
 שְׁמַא קְדִישָׁא כְּדָקָא יְאוּת. דְּהָא לֶחֶם אֲתַקְשֵׁר בֵּינָן,
 וְיַיִן בִּימִינָא, וּכְדִין בְּרַכָּאן שְׁרִיין בְּעֲלֵמָא, וּפְתוּרָא
 אֲשַׁתְּלִים כְּדָקָא יְאוּת.

אַחַד, לְבָרֵךְ אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ כְּרַאוּי. שְׁהָרִי לֶחֶם נְקַשֵּׁר
 שׁוּרוֹת בְּעוֹלָם, וְהַשְּׁלַחַן נִתְקַן כְּרַאוּי.

מקור המאמר בזהר פרשת ויחי דף רטב ע"א-ב
מעלת העוסק בתורה בלילה

דָּבָר אַחֵר יִשְׁשַׁכֵּר חֶמֶר גָּרַם רִבְיָן וְגו' - פָּתַח וְאָמַר, (תהלים כז) לְדָוִד ה' אֹרִי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא יי מָעוֹז חַיִּי מִמִּי אֶפְחָד. כִּמְה חֲבִיבִים יֵהם דְּבָרֵי הַתּוֹרָה, כִּמְה חֲבִיבִים אוֹתָם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁכַל מִי שְׁמִשְׁתַּדְּל בַּתּוֹרָה, לֹא פוֹחַד מִפְּגִיעֵי הָעוֹלָם, שְׁמוֹר הוּא לְמַעֲלָה, שְׁמוֹר הוּא לְמַטָּה. וְלֹא עוֹד, אֲלֹא שְׁכוּפַת כָּל פְּגִיעֵי הָעוֹלָם וּמוֹרִיד אוֹתָם לְעַמְק תְּהוֹם רַבָּה.

דָּבָר אַחֵר יִשְׁשַׁכֵּר חֶמֶר גָּרַם רִבְיָן וְגו'. פָּתַח וְאָמַר, (תהלים כז) לְדָוִד ה' אֹרִי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא יי מָעוֹז חַיִּי מִמִּי אֶפְחָד, כִּמְה חֲבִיבִין אֵינוֹן מְלִין דְּאֹרִיִּיתָא, כִּמְה חֲבִיבִין אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאֹרִיִּיתָא, קִמִּי קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּכָל מָאן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאֹרִיִּיתָא, לֹא דְחִיל מִפְּגִיעֵי עֲלָמָא, נָטִיר הוּא לְעֵילָא, נָטִיר הוּא לְתַתָּא. וְלֹא עוֹד, אֲלֹא (דף רטב ע"ב) דְּכַפִּית לְכָל פְּגִיעֵי דְעֲלָמָא, וְאַחִית לֹון לְעוֹמְקֵי דְתַהוֹמָא רַבָּא.

בֹּא רֵאֵה, בְּשַׁעַה שְׁנַכְנַס הַלֵּילָה, הַפְּתָחִים נִסְתָּמִים, וְכִלְבִּים וְחִמּוֹרִים שׁוֹרִים וּמְשׁוֹטְטִים בְּעוֹלָם, וְנִתְּנַת רְשׁוֹת לְהַשְׁחִית, וְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם יִשְׁנִים בְּמִטּוֹתֵיהֶם, וְנִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים עוֹלוֹת לְהַתְּעַנֵּג כְּשִׁמְתְּעוֹרְרַת רוּחַ צְפוֹן

תָּא חַיִּי, בְּשַׁעַתָּא דְעָאֵל לֵילִיא, פְּתַחִין סְתִימִין, וְכִלְבֵי וְחִמְרֵי שְׁרִיין וְשַׁטָּאן בְּעֲלָמָא, וְאַתִּיִּיהִיבַת רְשׁוֹ לְחַבְלָא, וְכָל בְּנֵי עֲלָמָא נִימִי בְּעַרְסֵיהוֹן, וְנִשְׁמַתְהוֹן דְּצַדִּיקַיָּא סְלָקִין לְאַתְּעַנְגָּא לְעֵילָא. כִּד אֲתַעַר רוּחַ צְפוֹן, וְאַתְּפְּלִיג לֵילִיא, אֲתַעַרוּתָא קְדִישָׁא אֲתַעַר בְּעֲלָמָא, וְאַתְמָר בְּכַמְה דּוֹכְתֵי.

זְכָאָה חוֹלְקִיה דְתַהוּא בַר נֶשׁ, דְּאִיהוּ קָאִים בְּתַהוּא שַׁעַתָּא, וְאַשְׁתַּדַּל בְּאֹרִיִּיתָא. כִּיּוֹן דְּאִיהוּ פָּתַח בְּאֹרִיִּיתָא, כָּל אֵינוֹן זֵינִין בִּישִׁין, אָעִיל לֹון

וְנַחֲלַק הַלֵּילָה, הַתְּעוֹרְרוֹת קְדִישָׁה מִתְּעוֹרְרַת בְּעוֹלָם, וְזֵה נֹאמַר בְּכַמְה מְקוֹמוֹת.

אַשְׁרֵי חֶלְקוֹ שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם שֶׁעוֹמֵד בְּאוֹתָהּ שַׁעַה וּמִשְׁתַּדַּל בַּתּוֹרָה. כִּיּוֹן שֶׁהוּא פּוֹתֵחַ בַּתּוֹרָה, אֵת כָּל אוֹתָם הַמֵּינִים הָרַעִים הוּא מְכַנֵּס לְנֶקֶב תְּהוֹם רַבָּה, וְכוּפֵת אֵת הַחֲמוֹר,

ומורידו בשרים שתחת
העפר של זהמת הקשר.

משום כך יששכר,
שהשתדלותו בתורה, כופת
את החמור ומוריד אותו
מאותו גרם המעלות, שהוא
עולה להזיק לעולם, ושם
מדורו בין המשפטים, בין
זהמת השרים שבִּעֶפֶר.

בא ראה מה כתוב, וירא
מנחה כי טוב ואת הארץ כי
נעמה ויט שכמו לסבל ויהי
למס עבד. וירא מנחה כי
טוב - זו תורה שבכתב. ואת
הארץ כי נעמה - זו תורה
שבעל פה. ויט שכמו לסבל
- לסבל על התורה ולדבק
בה ימים ולילות. ויהי למס

עבד - להיות עובד את הקדוש ברוך הוא ולדבק בו ולהתיש את עצמו בה.

בנוקבי דתהומא רבה, וכפית ליה לחמור, ונחית ליה
בטפסרי דתחות עפרא, דזוהמי קסרא.

בגיני כך, יששכר, דאשתדלותיה באורייתא, כפית
ליה לחמור, ונחית ליה. מההוא גרם
המעלות, דאיהו סליק לנזקא עלמא, ושוי מדוריה
בין המשפטים, בין זוהמי דטפסרי דעפרא.

תא חזי, מה כתיב. וירא מנחה כי טוב ואת הארץ
כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עובד.
וירא מנחה כי טוב, דא תורה שבכתב. ואת הארץ
כי נעמה, דא תורה שבעל פה. ויט שכמו לסבל,
למסבל עולא דאורייתא, ולדבקה בה יומי ולילי.
ויהי למס עובד, למיהוי פלח לקדשא ברוך הוא,
ולאתדבקה ביה, ולאִתְּשֵׂא גרמיה בה.

ספר אור הזהר (עמוד 126)

כח) רבי שמעון בן יוחאי גלה הנסתרות בספר הזהר דבהאי חבורא יתפרנסין בדרא בתראא
גם בן אור המאיר ובא לכל העולם

בזמר בר יוחאי נעשה אדם נאמר בעבורך: שמעתי מקדשת אדוני אבי זקני מורי ורבי הגאון הקדוש
מפה זכותו יגן עלינו בסעדת ל"ג בעמר כי לכאורה היכן נאמר שנעשה אדם קאי על רבי שמעון בן
יוחאי דוקא, אך הנה דרשו רבותינו זכרונם לברכה נעשה אדם נאמר בזכות נעשה ונשמע והיינו
בשביל שקבלו ישראל את התורה על ידי משה רבינו, וידוע כי רבי שמעון בן יוחאי היה נשמת משה
רבינו עליו השלום, ומה שנתגלה על ידי משה רבינו עליו השלום התורה בכל פרטיה בנגלות
ונסתרות אך הנסתרות גלה משה רבינו עליו השלום רק לאהרן ובניו ויהושע ועוד ליחיד סגלה
מתלמידיו והנגלות לנו ולבנינו ממש רבינו עליו השלום שקבל בסיני, אבל רבי שמעון בן יוחאי
גלה הנסתרות בספר הזהר דבהאי חבורא יתפרנסין בדרא בתראא גם בן אור המאיר ובא לכל
העולם, והוא לפי זה רבי שמעון בן יוחאי תכלית וגמר הנרצה ממש רבינו עליו השלום, על בן שפיר
יתכן מה שאמרו נעשה אדם נאמר בעבורך כי הנעשה אדם בשביל נעשה ונשמע והיה אז מפרת
התכלית לגלוי הנסתרות באחרית הימים על ידי רבי שמעון בן יוחאי על בן שפיר נעשה אדם נאמר
בעבורך.

(שער יששכר מאמר גל עיני אות ג)

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"א
אכילת שלש סעודות בשבת

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, בְּעֵי לְאַתְעֵנָּא בְּהַאי יוֹמָא,
וּלְמִיכַל תְּלַת סְעוּדָתֵי בְּשַׁבְּתָא, בְּגִין
דִּישְׁתַּבַּח שַׁבְּעָא וְעֵנוּנָא בְּהַאי יוֹמָא בְּעֵלְמָא.

רַבִּי אָבָא אָמַר, לְאַזְדַּמְנָא בְּרַכְתָּא בְּאַיְנוּן יוֹמִין
דְּלְעִילָא, דְּמַתְּבָרְכָאן מֵהַאי יוֹמָא. וְהַאי
יוֹמָא, מְלִיא רִישֵׁיהּ דְּזַעִיר אַנְפִּין, מְטַלָּא דְּנַחֲת
מֵעֲתִיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָא דְכָלָא, וְאַטִּיל לְחַקְלָא
דְּתַפּוּחִין קַדִּישִׁין, תְּלַת זְמַנִּי, מִכַּד עֵייל שַׁבְּתָא,
דִּיתְבָּרְכוּן כְּלָהוּ בְּחָדָא.

וְעַל דָּא בְּעֵי בַר נָשׁ, לְאַתְעֵנָּא תְּלַת זְמַנִּין אֱלִין,
דְּהָא בְּהָא תְּלִיא מְהִימְנוּתָא דְּלְעִילָא,
בְּעֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וּבְזַעִיר אַפִּין, וּבְחַקְלָא דְּתַפּוּחִין.
וּבְעֵי בַר נָשׁ לְאַתְעֵנָּא בְּהוּ, וּלְמַחְדֵי בְּהוּ. וּמֵאַן
דִּגְרַע סְעוּדָתָא מְנִייהוּ, אַחֲזִי פְּגִימוּתָא לְעִילָא
וְעוֹנְשֵׁיהּ דִּיהוּא בַר נָשׁ סְגִי.

בְּגִינֵי כַךְ, בְּעֵי לְסַדְרָא פְּתוּרִיָּה, תְּלַת זְמַנִּי, מִכַּד
עֵייל שַׁבְּתָא, וְלֹא יִשְׁתַּבַּח פְּתוּרִיָּה רִיקְנָא,
וְתִשְׂרִי בְּרַכְתָּא עֲלֵיהּ, כֹּל שְׂאָר יוֹמֵי דְשַׁבְּתָא.
וּבְהַאי מְלָה, אַחֲזִי, וְתִלִּי מְהִימְנוּתָא לְעִילָא.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, צָרִיף לְהַתְעַנֵּג בְּיוֹם הַזֶּה וּלְאַכֹּל
שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת בְּשַׁבָּת, כְּדִי
שְׂיִמְצְאוּ שְׁבַע וְעֵנֵג בְּיוֹם הַזֶּה
בְּעוֹלָם.

רַבִּי אָבָא אָמַר, לְהַזְמִין
בְּרַכָּה בְּאוֹתָם יָמִים שְׁלֹמְעָלָה
שְׁמַתְבָּרְכִים מִן הַיּוֹם הַזֶּה,
וּבְיוֹם הַזֶּה מְלֵא רֹאשׁוֹ שֶׁל
זַעִיר אַנְפִּין מְטַל שְׁנוּחַת
מֵהַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ הַנִּסְתָּר שֶׁל
הַכֹּל, וּמְטִיל לְשֹׁדֵה הַתַּפּוּחִים
הַקָּדוּשִׁים שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים
מִשְׁנַכְנֶסֶת שַׁבָּת, שְׁכָלָם
יִתְבָּרְכוּ כְּאַחַד.

וְעַל זֶה צָרִיף אָדָם לְהַתְעַנֵּג
שְׁלֹשׁ הַפְּעָמִים הַלָּלוּ, שֶׁהֵרִי
בְּזֶה תְּלוּיָהּ הָאֱמוּנָה הָעֲלִיוֹנָה
- בְּעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ, וּבְזַעִיר
אַנְפִּין, וּבְשֹׁדֵה הַתַּפּוּחִים.
וְצָרִיף אָדָם לְהַתְעַנֵּג בָּהֶם
וּלְשַׂמַּח בָּהֶם. וּמִי שֶׁגּוֹרֵעַ
סְעוּדָה מֵהֶם, מְרַאֶה פָּגָם
לְמַעְלָה, וְעֵנְשׁוֹ שֶׁל הָאָדָם
הַהוּא גְּדוֹל.

מִשּׁוּם כֶּךָ צָרִיף לְסַדֵּר שְׁלַחְנוּ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים מִשְׁנַכְנֶסֶת שַׁבָּת, וְלֹא יִמְצֵא שְׁלַחְנוּ רִיק, וְתִשְׂרֵה
עֲלָיו הַבְּרַכָּה כֹּל שְׂאָר יְמוֹת הַשַּׁבָּת, וּבְדַבַּר הַזֶּה מְרַאֶה וְתוֹלָה אֶת הָאֱמוּנָה הָעֲלִיוֹנָה.

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדַתָּא תְּנַיִנָּא, כְּתִיב (ישעיה נח)
 אֲזִי תִתְעַנַּג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדָאֵי. דְהֵהִיא
 שַׁעֲתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
 בְּחֻדְוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֻדְוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינָן,
 וּסְעוּדַתָּא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדַתָּא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֵאֲכַלְתִּיךָ
 נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדַתָּא
 דְזַעִיר אַפִּין, דְהוּי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
 מֵהָהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכָן. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵּי
 בְּסַעֲוֹדַתֵּיהּ, וְלֹא שְׁלָמָא אֵלִין סְעוּדַתִּי, דְאֵינּוֹן
 סְעוּדַתִּי מְהֵימְנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דְזֹרְעָא קַדִּישָׁא
 דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהֵימְנוֹתָא עֲלָאָה, דְהָא דִּילְהוֹן הִיא,
 וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת. וּבְגִינֵי
 כֶּךָ אָמַר, (שמות לא) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדַתִּי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
 דְאֵינּוֹן בְּנֵי מִלְכָּא. דְאֵינּוֹן מֵהֵיכְלָא
 דְמִלְכָּא, דְאֵינּוֹן בְּנֵי מְהֵימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְפָגִים
 חַד סְעוּדַתָּא מְנַיִהוּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
 הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אֲזִי תִתְעַנַּג עַל
 ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוֹתָהּ
 שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
 וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
 וְהַשְּׁלָמוֹת וְהַחֻדוֹה שֶׁל
 הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
 סְעוּדַתּוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
 שַׁבַּת כְּתוּב וְהֵאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
 יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסְעוּדָה
 שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין שֶׁהוּא
 בְּשַׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
 מֵאוֹתָהּ שְׁלָמוֹת מִתְּבָרְכִים.
 וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֹדַתּוֹ
 וּלְהַשְׁלִים הַסְעוּדוֹת הַלְלוֹ,
 שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֲמוּנָה
 הַשְּׁלָמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
 הִיא שְׁלָהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
 עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים
 וּמְזֻלוֹת. וּמִשּׁוֹם כֶּךָ אָמַר,
 (שמות לא) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל.

בֵּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוֹ

נודעים ישראל שהם בני המלך ושהם מהיכל המלך ושהם בני האמונה, ומי שפוגם סעודה אחת מהם, מראה פגם למעלה, ומראה את עצמו שאינו מבני המלך העליון, שאינו מבני

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְאֵלֹהֵי שַׁבָּת לֹא אָמַר.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פֶּי בַר נֶשׁ לְחַדִּי, וּלְמַחְדֵי לְמַסְפְּנֵי. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגני, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה כתיב, (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתיב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קאמר, ולא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹהֵי שַׁבָּת לֹא קָאָמַר.

ובגניי כף כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדווגמא דעלמא דאתי. ובגניי כף אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא כרין הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

הבא. ומשום כף נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדַאי כִּדְּ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשֵׁלִים חֲדוּתָא דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלֵין תְּלִת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתִי דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטֵרוּי.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׁאָר חֲגֵין
 וְזִמְנֵין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חֲתִיבָא דְּגִיְהֵנָם גַּיְיַחִין. בְּהֵדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
 בְּהֵדִין יוֹמָא אֲוִרִיתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימֵין.

הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפִּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרָת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

ספר אור הזהר (עמוד 127)

כט) גַּם אִישׁ פְּשוּט שֶׁלֹּא קִדֵּשׁ אֶת עַצְמוֹ בַּמַּעֲלוֹת הָרְאוּיִים לְלַמּוֹד הַקְּבֵלָה מִכָּל מְקוֹם יִקְרַב
 אֶל הַחֲכָמָה הַהוּא בְּפֶרֶט בְּסוּף יוֹמֵי אֵילִין, שְׁבֻזָּה תְּלִיא הַתְּקַרְבוֹת הַגְּאֻלָּה
 עוֹד בְּזִמְרַת הַנּוֹכַח אֲשֶׁר־הֵעֵם לִמְדִידָא וְאֲשֶׁר־הֵעוּמְדִים עַל סוּדָא: לְכַאוּרָה קִשְׁיָה דְּבִינָן שְׁהֵמָה לִמְדִידָא
 לִמְדִי הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ וְחֻכְמַת הָאֵמֶת אִידָא קְרֵאוּם בְּלִשׁוֹן הָעַם שֶׁהוּא מְדַרְגָּה פְּחוּתָה בְּנוֹדַע בְּדַרְשׁוֹת
 רַבּוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹנָם לְבִרְכָה וְרַשׁ"י עַל הַתּוֹרָה כְּמַה פְּעֻמִּים, אִידָא מִזָּה הוּא רְאִיָּה כְּשִׁיטַת הַמְּקַבְּלִים רַבּוֹתֵינוּ
 וּבְפֶרֶט בְּסִפְרֵי סוּר מְרַע וְעֵשֶׂה טוֹב כְּמוֹ שֶׁהֲאִירָא לְבָאָר שָׁם, שְׁגַם אִישׁ פְּשוּט שֶׁלֹּא קִדֵּשׁ אֶת עַצְמוֹ
 כָּל כֶּד בַּמַּעֲלוֹת הָרְאוּיִים לְלַמּוֹד הַקְּבֵלָה מִכָּל מְקוֹם יִקְרַב אֶל הַחֲכָמָה הַהוּא בְּפֶרֶט בְּסוּף יוֹמֵי אֵילִין
 שְׁבֻזָּה תְּלִיא הַתְּקַרְבוֹת הַגְּאֻלָּה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ עַל כֵּן כְּתוּב בְּזֶה בְּלִשׁוֹן 'אֲשֶׁר־הֵעֵם' שֶׁהוּא בְּכַחֲשֵׁינָת
 הָעַם בְּמַדְרָגָה פְּחוּתָה וְאִידָא עַל פִּי כֵן יִתְקַרַב לְהִיּוֹת לִמְדִידָא (וְיַעֲזֹרְהוּ הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ לְהִיּוֹת בְּכַחֲשֵׁינָת) אֲשֶׁר־
 הָעַם הָעוֹמְדִים עַל סוּדָא (לְהַשִּׁיג וּלְהַצְלִיחַ) כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

(שַׁעַר יִשְׁשַׁכֵּר מֵאֵמֶר גַּל עֵינֵי אוֹת טוֹב)

אִידָא אִם מוֹצִיא בְּשִׁפְתָיו אִידָא עַל פִּי שְׂאִינֵי מִבֵּין אֶפְלוּ פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת מִפְּנֵי שֶׁהוּא עִם הָאָרֶץ הַרִי זֶה מְקוֹם
 מְצוֹת וְלִמְדָתָם, וְלִפְיָכֵד כָּל עִם הָאָרֶץ מְבַרַךְ בְּרַכַּת הַתּוֹרָה בְּשִׁחַר לְפָנֵי הַפְּסוּקִים וְכֵן בְּשִׁעוּלָה לְסִפְר
 תּוֹרָה. בְּמַה דְּבָרִים אֲמוּרִים בְּתוֹרָה שְׁבִכְתָּב אֲבָל בְּתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה אִם אִינוּ מִבֵּין הַפְּרוּשׁ אִינוּ נִחְשָׁב
 לְמוֹד כָּלָל וְאִידָא עַל פִּי כֵן יִשׁ לְאָדָם לְעַסֵּק בְּכָל הַתּוֹרָה גַּם בְּדַבְרִים שֶׁלֹּא יוּכַל לְהִבִּין וְלַעֲתִיד לְבוֹא
 (זֶהר וְיִשָּׁב דָּף קַפּה) יִזְכָּה לְהִבִּין וְלַהֲשִׁיג כָּל הַתּוֹרָה שֶׁעַסֵּק בָּהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא הַשִּׁיגָה מְקַצֵּר דַּעְתּוֹ.

(שְׁלַחן ערוך הרב הַלְכוֹת תְּלַמּוֹד תּוֹרָה פָּרָק ב' הַלְכָה יב וְיג)

בולעטין #1

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש תשרי תשנ"ה

ללמוד חק לישראל דבר יום ביומו

אחד מגדולי התיקון לפגם הברית הוא לימוד החק לישראל דבר יום ביומו

מכתב המלצה מהגה"צ אב"ד משארמאש שליט"א [זצ"ל] בשנת תש"ל על הדפסת החק לישראל
כל פרשה בנפרד כדי לקיים בניקל בשבתך בביתך ובלכתך בדרך. וזה לשונו:

מלפנים זאת בישראל בדורות הקודמים ובימי אבותינו זי"ע, אשר כל אחד ואחד בין תלמיד חכם
בין איש המוני השתדלו להשלים חוקם בכל יום ויום בספר חק לישראל חק ולא יעבור, וכן
נהגו הצדיקים הקדושים מדור דור כידוע, ומקור חוצבו ממקום קדוש עליון, יסדו ותקנו איש האלקי
קודש הקדשים מרן רבינו האריז"ל ללמוד בכל יום עניני מוסר ודינים מלוקטים מארבעה חלקי
השולחן ערוך והרמב"ם ז"ל כדי לצאת גם ידי חובת לימוד הלכה, על דרך אמרם ז"ל כל השונה הלכות
בכל יום כו'.

ועיין בשולחן ערוך (סימן רל"ח) דאם לא השלים חק הקבוע לו ביום, ישלימנו בלילה מיד. ועיין בפתחי
תשובה (יו"ד סי' רמ"ו) בשם משנת חכמים דדעתו נוטה דאם לא השלים בלילה מחוייב להשלים
אף ליומא אחרא, וצריך ללמוד דבר זה קודם שאר לימודו עיין שם.

בעונותינו הרבים בסיבת החורבן והגלות שאירע לעם ישראל בימינו אלה הרבה ממנהגי ישראל
הטובים והישרים נדלדלו ונטשטשו, ולמיעוט מציאותם כמעט שנשכחו מלב
ההמון, וככה אירע גם בלימוד החק לישראל, שהיה חק קבוע לכל בר ישראל מגדול ועד קטן להשלים
חקו מידי יום ביומו כל ימי חייהם עד עולם, ועכשיו בעונותינו הרבים נתמעטו לומדיה ועוסקיה

וכמעט לא נמצאו, מי יתן איפוא להחזיר עטרה ליושנה שיקבעו כל אחד ואחד שיעור קבוע ללמוד בכל יום וכפי הסדר שיסדה רבינו האריז"ל על פי הסוד, וגם לקבוע שיעורין ברבים כמנהג אבותינו הקדושים בדור הקדום.

על כן באו ונחזיק טיבותא לגברא דמרא סייעא ... אשר טוב עשה בעמיו והדפיס ספר חק לישראל בדפוס נאה ומשובח, באותיות מאירות עינים, גם חילק כל פרשה בכרך לבדנה, למען להקל ללומדי להוליכם בחיקם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך באלה מסעי, והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו, ולא ימוש ספר התורה הזה מפיד, ועל ידי זה יהיה באפשרות גם להטרודים על המחיי ועל הכלכלה להשלים חקם בספר החק לישראל מידי יום ביומו. ואקוה בעזר השם שיתרבה גבולנו בתלמידים ויתרחב גבול הקדושה להגדיל תורה ולהאדירה. ומתאמרא משמיה דהגאון הצדיק הקדוש משינאווע זללה"ה, **אשר לימוד החק לישראל מסוגל לפרנסה בנקל ובהרחבה, ונרמז באמרו ז"ל (ביצה ט"ז ע"א) דהאי חק לישראל דמזונא הוא, עד כאן דבריו הקדושים ודפח"ת, ובזכות התורה הקדושה יוסיף הקב"ה ויגאלנו גאולת עולם במהרה דידן אמן כן יהי רצון.**

הכ"ד הכותב לכבוד התוה"ק ולומדי

נפתלי הירצקא העניג אבד"ק שארמאש יצ"ו, ברוקלין, נ.י.

ישתדל ללמוד סדר היום בסדר חק לישראל כי הוא סדר נאה דרך קצרה וכשרה וזוכה במעט זמן לקרות תנ"ך ולשנות משנה וגמרא וזהר והאיש הירא ח"ק נתן ולא יעבור כי הוא תועלת עצום לנפשו קרי"ה נאמנה הזאת נעמי וגם ילמוד תנ"ך בתרגום כמו שכתוב האר"י זצ"ל ושם ימצא הכל מוכן אמנם יש בו טעויות הרבה וצריך להבין ולהרגיש הטעות ובנביאים וכתובים ילמוד פעם אחת מקרא ופעם תרגום ולא יכוין בכונות הכתובים שם כי הם מלאי השגיאה כי לא יאמר התפלות שבראש הספר (ועתה נדפס חק לישראל בסדר יפה ונחמד).

(עבודת הקודש (חלק א') למרן החיד"א זללה"ה)

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #2

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש חשון תשנ"ה

ללמוד חק לישראל דבר יום ביומו

סגולה גדולה לתיקון פגם הברית ללמוד בספר חק לישראל

בספר שארית ישראל (בפתיחה לספר שמות) וזה לשונו: הנה הרואה יראה בספר הקדוש שנקרא חק לישראל שהוא תיקון לפגם הברית ככה קבלתי מרבותי שתיקון האמיתי הוא על ידי התחברות תורה שבכתב עם תורה שבעל פה על ידי חק לישראל ורמז לזה במאמר וחוק בשארו שם וכו', על כן בעקבות משיחא אלו יצא לאור ספר יוסף לחק מהצדיק הגדול רבי חיד"א זכרונו לברכה תלמידו של רבי חיים אבן עטר בעל אור החיים שיש בו שני אורות תרין משיחין משיח בן דוד ומשיח בן יוסף בסוד חכם הכולל המתקן פגם של כל ישראל.

הרואה יראה כי בימים האלו בימי שובבי"ם ת"ת [תרומה תצוה] תיקונים גדולים לפגם ברית המעור והלשון כנ"ל ויש בהם רזין עילאין רזין דרזין כו'.

(שארית ישראל שער השובבים דרוש א')

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #3

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש כסלו תשנ"ה

ללמוד חק לישראל דבר יום ביומו

בספר שם הגדולים - תוספת פליטת ספרים - מערכת י וזה לשונו: (לח) יוסף לחק - למודים לכל ישראל והדפיסם אחר כך בתוך חק לישראל **ואתו עמו הלכה פסוקה ודינים דבר יום ביומו** נדפס פעמים הרבה ונתפשטו בכל תפוצות ישראל, אשריו ואשרי חלקו שזכה וזיכה את הרבים בנועם מוסריו מוסר יקר וגם נעים (ליווארנא תקנ"ד):

בספר קדושת לוי - פרשת ויגש וזה לשונו: איתא בגמרא (קידושין ל.) לעולם ישליש אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בגמרא, ופריך בגמרא ומי ידע כמה חיי, לא צריכא אלא ליומי. **נמצא מוכרח אדם ללמוד בכל יום הלכה.**

בספר אגרא דכלה - דף נו ע"ב וזה לשונו: שהוא בן עולם הבא, לא אמר שיהיה בן עולם הבא, רק שהו"א. **מפני שהוא בכל יום בן עולם הבא, היות שלמד ביום הלכה לאמיתה,** וסילק ממנה הקושיות הם החוחים והקוצים המסבבים אותה, ועל כן בלילה כשמוסר נשמתו בסוד הפקדון, עולה נשמתו בלי שום מונע אל האדמה העליונה, והוא בכל יום בן עולם הבא כי השכינה מתפארת בו בסוד המיין נוקבין, חזי במאי ברא אתינא לקמך (זוהר ח"ג י"ג ע"א), והבן. וזהו עד שובך אל האדמה, ר"ל האדמה העליונה כי ממנה לוקחת כי עפר אתה, ועל ידי הדוחק והלחץ אשר תתייגע בהבנת דברי תורה לאמיתה, יתוקן יסוד העפר מזהמת הנחש אשר עפר לחמו, ועל ידי כך אל עפ"ר תשו"ב, ר"ל גם אל היסוד העפר תגרם לשוב להתהוות ממנו ציור למלך הכבוד, ותזכה שתזדכך גופך להיות ספירי לימות המשיח והתחיה. [ועוד ירצה ואל עפר תשוב, אל העפר העליון תשוב והבן]. ומה נחמד ונעים דברי רז"ל לפי מה שנרמז בכאן התחיה שישוב אל העפר בגוף ונפש, לפי מה שפירשנו לעיל עד שובך אל האדמה, **אזי יונעם לך שנרמז בר"ת "שובך" אל "האדמה, ר"ת אש"ה, ס"ת כל"ה, היא היא הכלה העליונה, ור"ת וס"ת הם אתון "אש" הלכה.**

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #4

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש טבת תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום

י"ב הדברים יקרים, שבהם זוכה הלומד ב"חק לישראל":

- א. זוכה ללמוד תורה לשמה בכל יום.
 - ב. מקיים מצוות קביעת עתים לתורה.
 - ג. מתקן הימים שלו וכך יהיו לו לבושים להתלבש בהם בגן עדן.
 - ד. מקיים מאמר חז"ל: "ושננתם" – אל תאמר ושננתם אלא ושלשתם, שצריך אדם לשלש לימודו במקרא, במשנה ובתלמוד.
 - ה. זוכה שמתקן את נשמתו.
 - ו. מתקן ד' עולמות אצילות, בריאה, יציאה ועשי' של כל יום ויום.
 - ז. ממשיך על עצמו קדושת שבת לימי חול.
 - ח. זוכה ויכול לקבל ולשרות עליו תוספת נשמה יתירה בשבת עצמה.
 - ט. לימוד מוסר בכל יום, שבלעדיו אי אפשר להגיע ליראת ה'.
 - י. מקיים מצוות עשה ולא תעשה, מדברי קבלה "החזק במוסר אל תרף".
 - יא. לימוד הלכה פסוקה, כמאמר חז"ל: "כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו" וכו'.
 - יב. זוכה ללימוד הזוהר בכל יום, שידוע שלימוד זוהר מסוגל רבות לטיהור הנשמה ולקדושתה.
- לכן מי שאין לו זמן, או שאינו רוצה לבטל הרבה מלימודו הקבוע שהוא לומד במשך היום, די לו שילמוד ה"חק לישראל" בלתי שום פירוש.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #5

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש שבט תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום ממנהגי הלימוד של "חק לישראל" מלוקט מספר "נתיבת עם"

- א. את פסוקי התורה יש לקרוא בכל יום שניים מקרא ואחד תרגום ובטעמים, אך פסוקי נביאים וכתובים יקרא פעם אחת מקרא ותרגום.
- ב. אם נאנס ולא קרא יום אחד, טוב שלמחרת ישלים את מה שהחסיר.
- ג. בליל שישי יקרא כ"ו הפסוקים פעם אחת מקרא בלבד בלי תרגום ועדיף אחרי חצות, ואם לא קראם בלילה יקרא ביום שישי לפני קריאת שמו"ת.
- ד. אחרי סיום קריאת שניים מקרא ואחד תרגום כופל את הפסוק האחרון בלי התרגום. אחר כך קורא הפטרה של הפרשה גם אם בשבת קוראים הפטרה של ראש חודש וכו'. אחר כך מזמור שיר ליום השבת. ה' מלך, וקריאת חק היום.
- ה. ביו"ט אין קוראים חוק אך בחול המועד קוראים.
- ו. בשבוע של פרשיות מחוברות קוראים רק את החק של הפרשה הראשונה.
- ז. כשקוראים פרשה אחת יותר משבוע אחד כגון אם חל יום טוב וכו' בשבת, יחזור ויקרא עוד פעם מה שקרא בשבוע הקודם.
- ח. אם חל שמחת תורה באמצע השבוע, יקרא חוק של וזאת הברכה לפני שמחת תורה, ושל בראשית אחרי שמחת תורה.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #6

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש אדר תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום ממנהגי הלימוד של "חק לישראל"

מתוך ספר "דרך צדיקים" על רבי חיים סגואני זצוק"ל

מידי יום ביומו נהג רבנו חיים ללמוד סדר "חק לישראל", אותו תיקן ויסד על אדני קודש רבנו האר"י הקדוש זיע"א. והי' רבנו אומר שקריאת המוסר וההלכה שצורפו ל"חק לישראל" הם מעשה ידי אמן, פעולת הרב הקדוש החיד"א יע"א, אך העובדה שהם נדפסו בסוף אחרי הלימוד היומי, בטעות יסודה, כי צריך להקדים את לימוד ההלכה והמוסר קודם הזהר, דהיינו מיד לאחר פיסקת הגמרא. נימוקו של רבנו להנהגה זו, נעוץ בסוד ובכוונה, הטמועים בסדר "חק לישראל", כי נודע שכל עסק התורה היא לקשר העולמות זה בזה, ולהדביקם אל מאצילים ב"ה. לפיכך תיקן האריז"ל את הלימוד ב"חק לישראל" דבר יום ביומו על דרך הנ"ל, וחילקו לארבעה חלקים כנגד ארבעה עולמות אבי"ע (אצילות, בריאה, יצירה, עשייה).

תורה, ונ"ך – יסודם ושורשם בעולם העשייה.

משנה – שייכת לעולם היצירה.

גמרא – לעולם הבריאה.

זוהר הקדוש – יסודו בעולם האצילות.

שעל ידי לימוד קודש זה זוכה הלומד לקשר ד' עולמות אבי"ע מתתא לעילא אל מאצילים ב"ה, שזהו עיקר לימוד התורה. לכן טוב לחבר המוסר וההלכה אל פיסקת הגמרא שסוד שלושתם בעולם הבריאה, ורק אחריהם מן הראוי ללמוד אתה קבלה (הזהר) שהיא בעולם האצילות.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #7

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש ניסן תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום ממנהגי הלימוד של "חק לישראל"

מתוך ספר "שערי הקדושה, ותולדות אהרן

כתב בספר שערי הקדושה חלק א' שער ו', וזה לשונו: ולמען יהי שולחן מזבח כפרה לכפר עונותיך בהמעייט מאכלך להחליש הקליפה השורה במזון שנפשך ניזונת בו, תעסוק בתורה איזה משנה כו' ויכריזו עליך זה השולחן אשר לפני ה' ויחלש כח היצה"ר מעליך ויתחזק נפש השכלית שבך על ידי התורה שהיא מזון אל הנפש הזו גם היא, עכ"ל. וכן כתבו בהרבה ספרים. ולכן טוב להשלים הדי' פרקים הנ"ל שבכל שבוע בדרך זה, שילמוד בכל סעודה של ימות החול על כל פנים ב' משניות. ובלילה קודם השינה גם כן על כל פנים ב' משניות, וממילא יושלמו הדי' פרקים במשך השבוע, וזה יוכל להתחיל לנהוג גם באמצע השנה מתי שירצה, כי אין צריך ללמוד המשניות כסדר דוקא. וכל אימת שיתחיל לנהוג יעשה בשנה הבאה בעת זה הסיום על המשניות כנ"ל, רק שצריך ליזהר להתנות בתחילה שאינו מקבל עליו כן בנדר, וגם יאמר שאין בדעתו לנהוג כן ללמוד באופן זה אלא בפעם ההיא, או בפעם שירצה, ולא לעולם, וכמו שנתבאר לעיל סימן ט"ז סעיף ז' בכל מנהג של מצוה.

בספר תולדות אהרן פרשת ויחי כתב, וז"ל: ומי שהולך מעת לעת בלי תורה, רע מאד, והשם ית' יצילנו מזאת, שכל אדם חייב לעסוק בתורה בכל עת ורגע, שאפילו מי שעוסק במו"מ ואין לו זמן, על כל פנים יקבע עתים לתורה. ובפרט שעכשיו נמצא הספר **חק לישראל** שבו כלול תנ"ך, גמרא ואגדה משניות וזוהר ואין צריך שהות רק חצי שעה ואיזה תירוץ יש על זה, ומה יענה האדם כשידונו אותו על דרך פוטר מים ראשית מדון ואיזה תירוץ יהי לו על זה למה לא קבעת עתים לתורה? הי' לך לקבוע על כל פנים איזה עת לתורה, עכ"ל.

בעונותינו הרבים בסיבת החורבן והגלות שאירע לעם ישראל בימינו אלה הרבה ממנהגי ישראל הטובים והישרים נדלדלו ונטשטשו, ולמיעוט מציאותם כמעט שנשכחו מלב ההמון, וככה אירע גם בלימוד החק לישראל, שהי' חק קבוע לכל בר ישראל מגדול ועד קטן להשלים חקו מידי יום ביומו כל ימי חייהם עד עולם, ועכשיו בעוה"ר נתמעטו לומדי' ועוסקי' וכמעט לא נמצאו, מי יתן איפו להחזיר עטרה ליושנה שיקבעו כל אחד ואחד שיעור קבוע ללמוד בכל יום ויום כפי הסדר שיסד רבינו האריז"ל על פי הסוד, וגם לקבוע שיעורין ברבים כמנהג אבותינו הק' בדור הקדום.

ובזכות התורה הקדושה יוסיף הקב"ה ויגאלנו גאולת עולם במהרה דידן אמן כן יהי רצון.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #8

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
 ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש אייר תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום ממנהגי הלימוד של "חק לישראל"

סגולה גדולה לתיקון פגם הברית ללמוד בספר חק
 לישראל:

בספר שארית ישראל (בפתיחה לספר שמות) וזה לשונו. הנה הרואה יראה בספר הקדוש שנקרא חק לישראל שהוא תיקון לפגם הברית ככה קבלתי מרבותי שתיקון האמיתי הוא על ידי התחברות תורה שבכתב עם תורה שבעל פה על ידי חק לישראל ורמז לזה במאמר וחוק בשארו שם וכו', על כן בעקבות משיחא אלו יצא לאור ספר יוסף לחק מהצדיק הגדול רבי חיד"א זכרונו לברכה תלמידו של רבי חיים אבן עטר בעל אור החיים שיש בו שני אורות תרין משיחין משיח בן דוד ומשיח בן יוסף בסוד חכם הכולל המתקן פגם של כל ישראל.

הרואה יראה כי בימים האלו בימי שובבי"ם ת"ת [תרומה תצוה] תיקונים גדולים לפגם ברית המעור והלשון כנ"ל ויש בהם רזין עילאין רזין דרזין כו'. (שארית ישראל שער השובבים דרוש א').

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #9

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש סיון תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום

אחד מתיקוני פגם הברית הוא לימוד ח"י פרקים משניות בכל יום^א.

בקיצור שולחן ערוך (סימן קנ"א ס"ו) כתב, וז"ל: הרוצה לשמור א"ע מחטא זה, ישמור את פיו מניבול פה, משקרים, מרכילות ומלה"ר ומליצנות. וכן ישמור את אזנו משמוע דברים כאלו. גם יהא זהיר לקיים נדריו, ולא ירבה בדאגה, וגם יהא זהיר מהרהורים רעים. וקודם שהולך לישן יעסוק בתורה, או יאמר ארבעה מזמורי תהלים הראשונים (עיין לקמן סימן קל"ב סעיף ה'). ויזהר שלא לישן בחדר יחידי. עכ"ל.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

(א) עיין בהקדמת מעשי אורג על המשניות ועיין עוד בראשית חכמה (שער הקדושה פרק י"ז), ובשער התשובה (שם פרק ב') ובזוהר הקדוש רות (אות י"ב) ובאגרת התשובה שבספר ליקוטי אמרים (סוף פרק ח') ובשאלות ותשובות מהר"ם א"ש (ח"א סימן ח"ן), עיין שם ואין כאן מקומו להאריך.

וראה בלחם הפנים מבעל מסגרת השולחן (סימן קנ"א ס"ו) כתב, וז"ל: איתא בספרים, **דלימוד משניות מסוגל לנשמה**, כדלעיל סימן א' ס"ה, ועיין לעיל בסימן כ"ז ס"ג **דטוב ללמוד בספר חק לישראל דבר יום ביומו**. והנה עמדנו למנין בשיתא סדרי משנה וראינו כי משניות אלו חסרים בהספר חק: (סדר זרעים מעשרות, מעשר שני, חלה, ערלה, בכורים; (סדר מועד) שקלים, יומא, ראש-השנה, תענית, מגילה, מועד קטן, חגיגה; (סדר נשים) נדרים מן פרק ד' ולהן, נזיר; (סדר נזיקין) מכות, עדיות, אבות, הוריות; (סדר קדשים) בכורות מן פרק ד' ולהלן, ערכין, תמורה, כריתות, מעילה, תמיד עד פרק ד'; (סדר טהרות) כלים, נגעים מן פרק י"א ולהלן, טהרות, נדה, מכשירין, זבים, טבול יום, עוקצים. והם עולים בס"ה שני מאות פרקים. והנה עצה היעוצה לסיים בכל שנה לימוד שיתא סדרי משנה, כשילמוד בספר חק לישראל דבר יום ביומו, ואם לא יהי' לו פנאי באיזה יום ישלים בלילה או ביום שאח"כ (גם ישלים בשנה שאינה מעוברת המשניות של הסדרות המחוברין הכתובים בחק). והשני מאות פרקים הנוספים הנ"ל ילמוד בכל שבוע ד' פרקים, היינו בכל לילה ילמוד חצי פרק משניות קודם השינה, ובש"ק ילמוד פרק אחד.

בולעטין #10

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
 ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש תמוז תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום

בשער המצות פרשת ואתחנן דף מ"ו כתב, וז"ל:

ועתה נבאר סדר עסק התורה שיעסוק האדם בכל יום וכו', תחילה יקרא מקרא ואח"כ נביאים ואח"כ כתובים ואח"כ קבלה ואח"כ משנה ואח"כ תלמוד, וטוב שיקרא ג' בחינות שיש בתלמוד והם ברייתא ותוספתא ומימרא וכו', תחילה יקרא בתורה מפרשת שבוע ההיא ביום א' יקרא ששה פסוקים ראשונים שבאותה פרשה, וביום ב' יקרא ד' פסוקים שלאחריהם, וביום ג' ה' פסוקים שלאחריהם, וביום ד' ו' פסוקים שלאחריהם, וביום ה' ה' פסוקים שלאחריהם כללות כולם הם כ"ו פסוקים וכו', עיי"ש, עכ"ל.

בשולחן ערוך (סימן רל"ח) וזה לשונו:

דאם לא השלים חק הקבוע לו ביום, ישלימנו בלילה מיד. ועיין בפתחי תשובה (יו"ד סי' רמ"ו) בשם משנת חכמים דדעתו נוטה דאם לא השלים בלילה מחוייב להשלים אף ליומא אחרת, וצריך ללמוד דבר זה קודם שאר לימודו עיין שם.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #11

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש מנחם אב תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום

ספר קצור שו"ע - סימן כז. הלכות תלמוד תורה, ובו ה' סעיפים.

(א) אחר התפלה יקבע עת ללימוד תורה. וצריך שאותו העת יהיה קבוע שלא יעבירונו אף אם סבור להרויח הרבה. ואם צריך לעשות איזה דבר נחוץ מאוד, ילמוד מקודם לכל הפחות פסוק אחד או הלכה אחת, ויעשה מה שנחוץ לו ואח"כ ישלים חקו. ובקצת קהלות קדושות נתיסדו חברות קדושות ללמוד תורה ברבים מיד לאחר התפלה. ויש לכל ירא שמים להתחבר אליהם.

(ב) כל איש ישראל חייב ללמוד תורה, בין עני, בין עשיר, בין שלם בגופו, בין בעל יסורין, בין בחור, בין זקן גדול. אפילו עני המחזיר על הפתחים חייב לקבוע לו זמן לתלמוד תורה ביום ובלילה שנאמר והגית בו יומם ולילה. ומי שאינו יודע כלל ללמוד או שאי אפשר לו מחמת רוב הטרדות, יטפיק לאחרים הלומדים ותחשב לו כאלו לומד בעצמו, כמו שדרשו רבותינו ז"ל בפסוק שמח זבולון בצאתך וזשכר באהלך. זבולון ויששכר עשו שותפות. זבולון עסק בסחורה והספיק ליששכר פרוסתו שיהיה לו פנאי לעסוק בתורה, לפיכך הקדים הפסוק זבולון ליששכר, מפני שתורתו של יששכר ע"י זבולון היתה. וכן מצינו במשנה (זבחים פ"א) שמעון אחי עזריה אומר וכו', ונקרא שמעון על שם אחיו עזריה, לפי שעזריה עסק בפרקמטיא והיה מספק צרכי שמעון אחיו שהיה עוסק בתורה, והתנו ביניהם שיהא חלק לעזריה בשכר למודו של שמעון. ועכ"פ יתאמץ כל אדם ללמוד אפילו רק מעט בכל יום ובכל לילה.

(ג) מי שאינו יכול לעשות תורתו קבע, אלא שהוא קובע עתים בתורה, ישסוק בעתים הללו שהוא קובע, ללמוד ההלכות השכיחות הנצרכות לדעת לכל איש ישראל, וגם באגדות ומדרשים, וספרי מוסר אשר יסודתם בהררי קודש ממדרשי רז"ל שהם מועילים להחליש כח היצר הרע.

ואשרי מי שיש לו חק קבוע ולא ישבור מללמוד בס' חק לישראל דבר יום ביומו. וכל המוסיף מוסיפין לו טובה מן השמים.

(ד) כשהוא לומד וצריך לצאת לחוץ, אל יניח את הספר פתוח כי ע"י זה משכח תלמודו.

(ה) צריך לזהר בכל מה שהוא לומד, להוציא בשפתיו ולהשמיע לאזניו, שנאמר לא ימוש ספר התורה הזה מפוך והגית בו וגו'. ומי שמוציא בשפתיו אע"פ שאינו מבין קיים מצות ולמדתם. ולכן כל עם הארץ מברך ברכת התורה בשחר לפני הפסוקים, וכן כשעולה לספר תורה. וכל העוסק בתורה ואינו יכול להבין מחמת קוצר דעתו, יזכה להבינה בעוה"ב.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #12

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש מנחם אלול תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום

ספר בן איש חי - הלכות שנה שניה - פרשת לך לך

[ט] הנה נודע מדברי רבינו האר"י ז"ל, דההכנות של השבת יש במחשבה ויש בדיבור ויש במעשה. וההכנה של המעשה כבר ביארנו אותה, שהיא קניה ועשיה במאכל ומשחה לצורך שבת, ועוד נמי תיקון גרות שבת וכיוצא, שכל זה הוא ענין מעשה, וכנזכר לעיל. אמנם ההכנה שהיא בדיבור,

הנה הוא הסדר של חק לישראל המתוקן על פי רבינו האר"י ז"ל,

וכבר נדפס בספר חק לישראל הכונה שצריך לכיין קודם קריאת פסוקי הפרשה בכל יום, בסדר המלוי של שם ב"ן, שהם אותיות ודהו"ה, דבר יום ביזמו. ואם נאנס יום אחד ולא קרא בו, כשיבא ביום שאחריו, יקרא תחלה פסוקי הפרשה של אתמול שלא קראם, ואחר כך יקרא סדר אותו היום, אף על פי שלצורך יום אתמול לא יועיל לו, דעליו נאמר מעוות לא יוכל לתקון, עם כל זאת צריך לקרות פסוקי תורה של אתמול קודם שיקרא סדר אותו היום, וכמפורש בדברי רבינו האר"י ז"ל, בשער טעמי המצות פרשת ואתחנן. וכתב הרב מהר"מ פאפירש ז"ל, דהוא הדין אם לא קרא ארבעה ימים, כשיבוא לקרות ביום חמישי, יקרא תחלה הקריאה של הארבעה ימים, ואחר כך סדר יום חמישי, יעוין שם. וכן הוא הדין כשחל יום טוב באמצע השבוע, שיקרא בחול המועד הקריאה תורה נביאים וכתובים של יום טוב, כי ביום טוב אין קורין סדר הקריאה של חק לישראל. ונסתפקתי ביום טוב של שבועות שבחושך לארץ שחל בימי רביעי וחמישי, אימתי יקרא הקריאה של רביעי וחמישי, ולא מצאתי גלוי לזה. וכן בתשעה באב שחל בחמישי אימתי יקרא הקריאה של יום תשעה באב. וידידנו הרב הגאון מהר"א מני נר"ו אמר שהוא מדעתו עשה כך, שלמד בליל ששי, שקרא תחלה הפסוקים של יום חמישי מקרא לבד פעם אחת, ואחריהם למד עשרים וששה פסוקים של ליל ששי, ויפה עשה.

[י] בכלל ההכנה של הדיבור הנזכר הוא לקרות בליל ששי אחר חצות באשמורת עשרים וששה פסוקים הנדפסים בספר חק לישראל. ולא יקרא התרגום אלא מקרא בלבד. ויקראם פעם אחת ולא יכפול. ואם יודע בעצמו בבירור שאחר שישן לא יהיה ניעור קודם עלות השחר, כדי לקרות עשרים וששה פסוקים הנזכרים, אז יקרא אותם קודם שישן בתחלת הלילה, ואם נאנס ולא למד עשרים

וששה פסוקים הנזכרים בלילה וכבר האיר היום, עם כל זאת ילמוד אותם בבוקר, ואף על פי שהאיר היום, ילמדם מקרא בלבד בלא תרגום, וכתב לי הרב הגאון מהר"א מני נר"ו, דנתפשט המנהג בעיר הקודש תבנה ותכונן, דאם לא למד עשרים וששה פסוקים בלילה, שאומר אותם פעם אחת מקרא, קודם קריאת שתיים מקרא ואחד תרגום.

[יא] גם צריך עוד הכנה בדיבור ביום הששי בעצמו, לקרות הפרשה כולה שנים מקרא ואחד תרגום. ואחר שסיים הפרשה יכפול פסוק האחרון, ואין צריך לכפול גם התרגום שלו. ואין קורין התרגום בטעמים, כנזכר בשער טעמי המצות. ואם נאנס ולא קרא הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום ביום ששי, יקראנה שנים מקרא ואחד תרגום ביום שבת אחר התפילה קודם קידוש שבת. ואם חל שבת בראש חדש או שקלים וזכור ופרה והחודש, צריך לומר ההפטר של שנים מקרא ואחד תרגום הפטרת השבוע, הן אם קורא השנים מקרא ואחד תרגום ביום ששי, הן אם קוראה ביום שבת עצמו. ודע כי חקרתני בסייעתא דשמיא, מאחר כי קריאת סדר חק לישראל בכל יום, וקריאת עשרים וששה פסוקים ליל ששי, הוא בשביל הכנה לשבת בדיבור, אם כן כשחל אצלינו שבת בראשית ביום אסרו חג, דנמצא שלא למדו בפרשת בראשית בשביל ההכנה אפילו לימוד של יום ראשון, וגם את עשרים וששה פסוקים גם כן לא למדו, אם כן איך נעשית ההכנה של אותו שבת, וכתבתי חקירה זו להרב הגאון מהר"א מני נר"ו, והשיב מודע לבינה דמה שצריך הכנה הוא כששולטים ימי החול שהם הסטרא אחרא, דאז צריכין לעשות הכנה להמשיך קדושת שבת לשתי תועליות, האחת למשוך קדושת שבת לנו לסייענו שלא ישלטו עלינו ימי החול בעצם, והשנית כדי לקבל הארת שבת בהדרגות, ולא לצאת בפעם אחת מחשיכה לאורה, אמנם כשהוא יום טוב שאין שליטה אין צריך הכנה, עד כאן דבריו נר"ו.

[יב] אחר שביארנו ההכנה של הדיבור נבאר ההכנה של המחשבה, והוא שיכין עצמו במחשבתו לקבל אור תוספת שבת, ובכן יהיה בכלל והתקדשתם והייתם קדושים. ותחלת ההכנה הוא מיום רביעי בשבוע, שיכין עצמו במחשבתו שיהא ראוי ומוכן לקבל תוספת הנפש משבת הבאה, וביום חמישי יכוין להכין עצמו שיהיה ראוי לקבל תוספת נשמה משבת הבאה, ומטעם זה לא היו אנשי משמר מתענים ביום ששי מפני כבוד השבת, פירוש כדי לקבל תוספת נשמת השבת. אך ביום ראשון שבשבוע יכוין שהוא מוכן להשאר בחינת תוספת נשמה משבת שעבר, כי ביום ראשון ישאר חלק מתוספת נשמה של שבת, ולכן אנשי משמר לא היו מתענים ביום ראשון, כי צריך להמשיך ביום ההוא קצת קדושת נשמה ומנוחה ועונג שבת. אך זה החלק הנשאר ביום ראשון יסתלק תיכף בהתחלת ליל שני, ותוספת הרוח נשאר עד סוף יום שני, וצריך לכוין ביום השני להיות מוכן לקבל השאר חלק תוספת הרוח. ותוספת הנפש נשאר עד סוף יום שלישי, ואחר כך תסתלק, ולכן ביום שלישי יכוין להיות מוכן לקבל השאר חלק תוספת הנפש. ולכן אם לא הבדיל במוצאי שבת, מבדיל והולך עד יום שלישי, ורק לא יברך בשם ומלכות, משום ספק ברכות להקל.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

ספר חק לישראל

פרשת חוקת

מן

חמשה חומשי תורה

עם מ"ב פירושים. מגדולי המפרשים ראשונים ואחרונים.

- (א) תורה נרשמה בשלמות עם הסמרות וחמש מגלות עם המסמים
- (ב) תרגום על התורה
- (ג) מ"י רש"י בשלמות ועם מ"י רש"י יסן.
- (ד) מ"י שפתי חכמים הנודע ללוטרי תורה.
- (ה) מ"י הרשב"ם ז"ל נכר רש"י ז"ל.
- (ו) מ"י בעל המורים סרבינו בעל ארבעה פורים.
- (ז) מ"י דעת זקנים סבעלי התוספות ז"ל.
- (ח) תולדות אדרון מראה מקום כל פסוק בש"ס.
- (ט) מנין המצות למורה"ם האגון ז"ל נרשמו בפנים התוסף עם המסוקים.
- (י) מעמי הקרבנות בדרך הרש זנפלא נאספו מגדולי המפרשים ז"ל.
- (יא) דיני הקרבנות בקצרה
- (יב) התפטרות עם לקושים ומשלים.
- (יג) עניני הסדרה פירוש על מקובו אשר גם הוא נאסף מגדולי המפרשים כטוב מעט ודעת.
- (יד) ענין הסדרה על ע"ש לפני כל פורה.
- (טו) המ"י ע"ש על התורה הוא כמעט העתקה חדשה כטוב מעט וכן בהתפטרות.
- (טז) ליקושים יקריים"ם מהמפרים הנקובים בשמותם למטה (יותר מחמשים במספר).
- (יז) משלי חכמים נעשים המושכים לכ הקורא למומר וליראת ה'. על התורה והסמרות.
- (יח) ספר פדר"א עם ספר הישר יחדו נעתק על ע"ש (יעדער זאל היטען וואס עם איז גייען פון וועלט בעשאפניג בוי היינים).
- (יט) מצות ה'שם על תרי"ג מצות (אויף ע"ש) יעדער מענטש זאל לויסען די מצות וואסנאט האט גיבאטן.
- (כ) חמש מגלות עם פירש"י (בסוף כל כרך מתחמם נרשמה הפניה השייכה לכרך ההוא). וז"ל זה
- (כא) נוספו על חמש מגלות עוד פירושים חדשים להפליא אשר לא נא עוד כבושם הזה מלפני מגדולי מפרשים והקורא בו יתענג מאד. ולפי מ"י העברי העתקנו גם מ"י ע"ש (יעדער וואס וועט ליינען וועט נרדים מעדעניגען האבן).
- (כב) על ספר שיר השירים נקוב בשם שירי/שלמה
- (כג) על ספר רות נקוב בשם יהוש דוד.
- (כד) על ספר איכה נקוב בשם קינות ירמיה.
- (כה) על ספר קהלת נקוב בשם הכלי העולם
- (כו) על ספר אסתר נקוב בשם מור והרים.
- (כז) לקושים יקרים על ח"ס מגדולים אשר שם.
- (כח) משלים ערבים ונעמים על כל הח"י
- (כט) תרגום שני על נעלת אסתר
- (ל) פרשן הכתב על תרגום שני בחקן נפלא.
- (לא) העתק ע"ש מהתרגום שני בהוספות ותקונים.
- (לב) נרשם בסוף כל כרך סדר התשלה וכו'.
- (לג) גם הוספנו קצורי הדינים הנצרכים לתשלה.
- (לד) נביאים עם פרש"י ומצורת דוד
- (לה) כתובים עם פרש"י ומצורת דוד.
- (לו) המשניות עם ברסנורא ועיקר תו"ש נרשם מכבר עם הוספות ותקונים.
- (לז) נמרא עם פרש"י והעתקה ע"ש ועם איזה רבוי חוספה.
- (לח) ההלכה פמוקה עם העתקה ע"ש.
- (לח) המוסר עם העתקה ע"ש.
- (לט) למתורים ללמוד בכל יום התרי"ג מצות נאשו תקנו הקדמונים.
- (ל) ארחות חיים מהראש ז"ל.
- (כא) הארחות חיים הנ"ל נעתק גם ללשן ע"ש.
- (כב) אגרת הרמב"ן ז"ל לבנו ז"ל נעתק גם הוא לע"ש.

מיט אלע מפרשים אויף עברי טויטש, תנ"ך, משניות, גמרא, מוסר, הלכה, איבערזעצט אויף א לייכטע אידישע שפראך, מיט שיינע ליכטיגע אותיות און קלארען דרוק.

הוצאת אמונה — 388-8812

חק לישראל

ספר

במדבר

מן

חמשה חומשי תורה

עם נז"ב פירושים. מגדולי המפרשים ראשונים ואחרונים.

נוספו על חמש מגלות עוד פירושים חדשים להפליא אשר לא בא עוד כבושם הזה מלוקט מגדולי מפרשים והקורא בו יתענג מאד, ולפי פי' העברי העתקנו גם פי' ע"ש (יעדער וואס וועט לייגענען וועט גרויס פערדגעניגען האבין).

- (א) על ספר שיר השירים נקוב בשם שירי שלמה.
- (ב) על ספר רות נקוב בשם יהוס דוד.
- (ג) על ספר איכה נקוב בשם קינות ירמיה.
- (ד) על ספר קהלת נקוב בשם הבלוי העולם.
- (ה) על ספר אסתר נקוב בשם מור והדם.
- (ו) לקומים יקרים על ח"מ מגדולים אנשי שם.
- (ז) משלים ערבים ונעימים על כל ה"י.
- (ח) תרגום שני על מגלת אסתר.
- (ט) פתשגן הכתב על תרגום שני בתקן נפלא.
- (י) העתק ע"מ מהתרגום שני בהוספות ותקונים.
- (יא) גרסם בסוף כל כרך סדר התפלה וכו'.
- (יב) גם הוספנו קצורי היינים הנצרכים לתפלה.
- (יג) נביאים עם פרש"י ומצורת דוד.
- (יד) כתובים עם פרש"י ומצורת דוד.
- (טו) המשניות עם ברטנורא ועיקר תוי"ט כגרסם מכבר עם הוספות ותקונים.
- (טז) גמרא עם פרש"י והעתקה ע"ש ועם איזה דברוי תוספות.
- (יז) ההלכה פסוקה עם העתקה ע"ט.
- (יח) המוסר עם ההעתקה ע"ט.
- (יט) למהדרים ללמוד בכל יום הדר"י מצות כאשר תקנו הקדמונים.
- (כ) ארחות חיים מהרא"ש ז"ל.
- (כא) הארחות חיים הג"ל נעתק גם ללשח ע"ש.
- (כב) אגרת הרמב"ן ז"ל לבנו ז"ל נעתק גם הלא ע"ט.

- (א) תורה גרספה בשלמות עם הפטרות וחמש מגלות עם המעמים.
- (ב) תרגום על התורה.
- (ג) פי' רש"י בשלמות ועם פי' רש"י ישן.
- (ד) פי' שפתי חכמים הגודע ללומדי תורה.
- (ה) פי' הרשבים ז"ל נכר רש"י ז"ל.
- (ו) פי' בעל המורים מרבינו בעל ארבעה פורים.
- (ז) פי' דעת זקנים מבעלי התוספות ז"ל.
- (ח) תולדות אהרן מראה מקום כל פסוק בש"ט.
- (ט) מגין המצות למת"מ האגוז ז"ל גרסמו בפנים החומש ע"ש הפסוקים.
- (י) מעמי הקרבנות בדרך חדש ונפלא נאסמו מגדולי המפרשים ז"ל.
- (יא) דיני הקרבנות בקצרה.
- (יב) ההפטרות עם לקומים ומשלים.
- (יג) עניני הסדרה פירוש על מקומו אשר גם הוא נאסף מגדולי המפרשים בטוב טעם ודעת.
- (יד) ענין הסדרה על ע"ש לפני כל סדרה.
- (טו) ע"מ על התורה הוא כמעט העתקה חדשה בטוב טעם וכן בההפטרות.
- (טז) ליקומים יקרים ע"ש מהמפרים הנקובים בשמותם למטה (יותר מחמשים במספר).
- (יז) משלי חכמים נעימים המושכים לב הקורא למוסר וליראת ה' על התורה והמפרות.
- (יח) ספר פדרי"א עם ספר הישר יחדו נעתק על ע"ט (יעדער זאל וויסען וואס עם איז בנייען פון וועלט בעשאפונג ביז היינט).
- (יט) מצות השם על תרי"ג מצות (אויף ע"ט) יעדער מענטש זאל וויסען די מצות וואס נאם האט נביאמין.
- (כ) חמש מגלות עם פרש"י (בסוף כל כרך מהחומש גרספה המגלה השייכה לכרך ההוא). זולת זה

ואלה הספרים שמהם נאספו הפירושים החדשים והלקומים היקרים

(א) הלשן הקדוש (ב) ארכיבאל (ג) המקדש (ד) השל"ם הקדוש (ה) לוח המים הקדוש (ו) זיכר הקדוש (ז) כלי יקר (ח) נבחר מים מים (ט) יבדד סוס (י) ילקוט כלוני (יא) ילקוט כטעני (יב) פי' דריק (יג) אשן עזרא (יד) קדושה לוי (טו) אפי"ק יהודה (טז) דברי רבנו (יז) רשב"ן (יח) עזרא רב (יט) מדרש מנחומא (כ) מסלחת יומין (כא) בעל הסורים (כב) תרגום ירושלמי (כג) גלי דו"ט (כד) תרגום יומין (כה) מיקונים (כו) שער לוח (כז) ריקאנטי (כח) מדרש הנגס (כט) אשן עשה (ל) ערני נחל (לא) קא"ק (לב) ש"ר (לג) אשן חפדס (לד) אגרת אליהו (לה) דינס נעמיס (לו) יצרות דבך (לז) כ"רי הנפש ככ"ש (לח) מסלחת לבי עשה"ש (לט) לטיח מסלחת ע"ש (מ) סרבת דרכים (מא) זרם ברך (מב) סרבת בעול (מג) זקן אהרן (מד) אשן הסוב (מה) בני ארסי זרם (מו) סנה דמ"י (מז) פילה הדיש (מח) שפע יעקב (מט) נחמד ונטיח (מ) תולדות היים ועוד ועוד פל"ט אי אסטר לפורסס כי דריש עם קב כ"ס ארכיבאל כ"ס כנוריים עמלדיי חכמים קדושים אשך נאשן חכם וואר טורחם זרם פ"פ חבל ארנה אשך זכרם על יסף ענני יגדל"ט היותים המס בעט כדל"ט וטופרת לזכ"ט נקלנו פס נפלאר וילסר הסורס וספסית דכ"י כניליס וסכנולט פטר ננס קדש קדשים מיוספה אמד נמנו פטר קבל סכל ל"ס פיט עד סוף חזיונות.

חקת יום א תורה

אונקלוס

להמשך מנ"ה ד"א יהוה נפשי יה יהוה יהוה רוח יהוה ואו הא נשמה יהוה חיה חיהיה ו דטלויו"ד אל שם בין שבשעית בניקוד חולם:

יט " וידבר יהוה אל-משה ואל- אהרן לאמר: זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר לדבר

בעל המורים
(3) זאת חקת המורה. סמך חקת המורה לכסריעכס אם חלבו מעטו, כמו לא יתנה מורה חלל לאוכלי המן שנייה לאוכלי כרומם. ועוד כמו שבמחזיקים בחורט ה' יש להם מנוח שהן נוחתין תמוסם לפני עס האכין: לא תחללי. ולא תמוסו. וסמך ליה חקת המורה דכתיב טן מיום היה רש"י

(3) זאת חקת התורה. לפי שחשטן א ואומות העולם מונין את ישראל לומר מה המלוה הזאת ומה עטם כלן כתיב זאת חקת המורה קשה ל"ל סמויכו ועוד שסמך עניני פרה אדומה

ויסעו והתמסו במעטיו לזה אף הקלס שנקלס לגדולה וחסב. כמו הכתם אם יסול על בגד פשתן אינו נדלס ויכר הקלסו, משא"כ בגד משי הכתם הקטן ניכר ונגלס בעליו, והנה הפרה מכפרת על עון הפגל וסבגל כפי הלכות שפילוי, וזה ענינה וגדולה קלטו עבדו ע"ז. חל ככל תמו מוסו הכתם"ה וכוונתו לדברנהל שאלו סיה ח"ו ע"ז רק כעל כבוד שוכן גנוים (סכוד ס' יסכון על הזכר של העגל), וא"כ סיה הפעס כ"כ גדול וליסו סיה נלמר שאלו הסין קדוש ה' סיה חסוט גדול לכך שפולו וקדושו, משא"כ חלל יסלאל, וא"כ סיה העגל כדמות מטכר טעמים ומטמא סטוריס, כי חלל הסמון סיה סכוד ארדס רלי סיהיס כבוד שוכן גנוים, משא"כ חלל הסין סיה טמא, לכך פירס כדכדס סיהיס כס סגולה זו שמתכר עמליס ומטמא סטוריס כי עומלס קלס יש כס סטמטולס ארדס נמטכרו על ידס והסטרולס לכך שפולס עמטולס על ידס [דס]:

רשב"ם
(3) זאת חקת התורה. ולפנינו ירש כבינו תורה הוא מדבר, דכתיב זאת התורה אדם כי ימות באהל, כלומר חקת התורה שאמר למשה זאת וסמך ליה חקת המורה שח"ה שמוטס סיה מילול ססס: שפתי חכמים

א דק"ל למס כתיב מלס חקת ומלס סיהיס סניסס דודלי חקת סו סיהיס סכד לחד לח' חקס לכש"ה דכס סרדס סטמיס כתיב סטוריס כמו זאת חקת הפסס וכמו אז כתיבתי וגם מלס סטוריס כמו זאת סטוריס לעולס ולמחלט וזת חקת סטוריס חלל עניני פרה אדומה

(3) זאת חקת המורה אשר לזה ה' לאמר. הקשו שמתכנסים סיה לז לכבוד זאת חקת הפרה, ולמה נלמר חקת המורה, וע"ד המיטס נוכל לומר דידוע דיסוד כל העלות סיה לגלוד וללמד להחכים, לל שחמר דחלס די לי לספקיע את עולמי מ"ה לי לספתי על החכים, רק סטיקק לספתי גס על סכדו, וכן חקת העלויס ירמיס סיה סולס יקר מולל כל חקת סטוריס וכו', וז"ל יוכל סיות שכן סיה סיה, חקת חקת סטוריס, זאת סטיקק אשר לזה ה' לאמר לחמים, לגמס דרך ס' , לא שחמר די' לי סל סכני כדרי אכדור ח' ס', רק סינת גס על אחריס לגמס מורס ומלות: ויקחו לנין פרה ארדומס חמיסס וכו'. שחמר אמרתי וחסמסו וסלס כחוקס נמלס זו פרה ארדומס כמכדס עמליס ומטמא סטוריס. וסענין חקת סיהיס ככד נודע שיש עניניס ענויסיס אשר סס ענויסיס סיהיס סידוע ספוח, יש עניניס אשר לסמון ח"ו כלל רק לליס סלדיק

ליקוטים על התורה

(ב) זאת חקת התורה וגו'. די נקרא זאגס אסענשש זאל ניס זאגין איך וויל גיט עסין תויר ווייל עס איז מיאוסן נאר ער זאל זאגין איך וויל עסין תויר נאר איך עס גיט ווייל זאגס האם גיבאטן מען זאל גיט עסין, ביי דיא פרה אדומה מענטש סודס די חקת זאל ער זאגין איך סיה די חקת ווייל זאגס האם גיבאטן איך זאל סאהן דיא חקת. איז דער סיישש זאל חקת התורה אשר צוה ה' לאמר, זאגס האם גיבאטן מען זאל זאגין זאת חקת התורה די חקת איז פון די תורה: א אשר אין בה מוס וגו' דער איד תתייס שרייבס אלע זאגין פון דיא פרה אדומה ווייזס אויף דיא דיניס וואס די יידין זארגין גער משפס וערען פאר די זינד פון עגל, געשפענס וואס די קיה דאך פון רויס אפילו צוויי האר צוויי ארע זאגער ווייזעס זאגין פסול די קיה אונ אפילו דיא הערנער, אונ דיא ווייזעס זארגין זיין רויס, אונ רויס ווייזס אויף דיניס. אונ וואס אויף איהר אין נאך גיט גינדין אונז דאס ווייזס די יידין האבין אויף זיך

משלי חכמים

געקוקטע אין אגרויטע שפאס ווען עס איז געקוקטע דיא צייט פון מיסאג האם דער סוחן גענוכס ארעקסאראצע אריין זיין עסין מיסאג, האם ער גינעהן אגרויטע רעספאראצע זייער אשיגען, ויז ער איז געקוקטע צוא די סיר זעמט ער עס אין געשריבען. אין דיא שטוב בעקוקס מען אלע ערליי שפייזן וואס מען ווינשען צו עסין, דער סחר איז אריין געקוקטע אין די רעספאראצע אונ זאגס צום בעל הבית ער וויל מען זאל איהם געבן עסין אין שפטייל זייער געבראטן, זאגס דער

(ב) זאת חקת התורה וגו'. שלמה המלך האם גינאגס כל זה נסיתי בחכמה, אלע זאגין האם איך געברעכס מיס חכמה, אכרתי בחכמה, איך האב גימיינס דיא פרה אדומה וועל איך ווייזס גינעהן, והיא רחוקה ממני, אונ זיא איז ווייט פון מיר איך ווייזס זיא גיט, וראתון מיר ווייזען אין זאמט פאר וואס האם גאס גינעבן חכמה צוא שללות אויף דיא גינעצט תורה אונ אויף די פרה אדומה גיט, לקישל אסחר אין יסאחרין אין אווייפע סדינת המתלדן סחודת איז ער

הדך טקסמון. פכ"י סיני
דלווייסה אלל מלדנן
גם חלל קובעת כדמבעט צפוק
יולא דופן (77 מ) לויסו חלל
שחיב כמעט כל וכן זוכה
צפוק המביא (צילס דף לה):

הגיות והכנין : דרך יוחנן משום רבי יהודה ברבי אלעאי בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים, דורות הראשונים עשו תורתן קבע ומלאכתן עראי זו וזו נתקיימה בידן, דורות האחרונים שעשו מלאכתן קבע ותורתן עראי זו וזו לא נתקיימו בידן. ואמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן משום רבי יהודה ברבי אלעאי בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים, דורות הראשונים פירותיהן דרך טרסקמון כדי לחייבן במעשר.

דורות האחרונים סכניסין פירותיהן דרך גנות, דרך חצרות, דרך קרפיות, כדי לפטרן מן המעשר, דא"ר ינאי אין הטבל מתחייב במעשר עד שיראה פני הכית, שנאמר בערתי הקדש מן הבית. ור' יוחנן אמר אפילו חצר גיבעת, שנאמר ואכלו בשעריך ושבעו:

איהר זאלמ גיט זיין בשעפמינג מיט פרנסה דעם גאנצין יאהר אפטר רבא בר בר רנה אפטר רבי יוחנן משום רבי יהודה ברבי אלעאי רבה בר בר חנה האט גיאנגט רבי יוחנן האט גיאנגט פון רבי יהודה ברבי אלעאי'ס וועגן בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים זעה אז די לעצמע דורות זענען גיט ווי דיא ערשטע דורות דורות הראשונים עשו תורתן קבע ומלאכתן עראי ביי די ערשטע דורות איז גיווען דאס גרעסטע בשעפמינג מיט די תורה, זיי האבן געארבעט אויף פרנסה אויך, אפער ווייניג צייט האבן זיי פארנומען אויף פרנסה זיי ווי נתקיימה בידן זיי האבן גילעריגט תורה און האבן געהאט פרנסה, הקב"ה האט זייא געגעבן גוטע פאר דינסטן אין די ווייניג צייט דורות האחרונים זענען פלאקטן קבע ותורתן עראי אפער דיא שפעטערדיגע דורות האבן געמאכט דער עיקר זייער ארבעט צום פארדינען און זען זיי האבן געהאט אביסל צייט האבן זיי גילעריגט תורה זיי ווי לא נתקיימה בידן האבן זייא גיירע זאבן גיט גיהאט, קיין תורה קיין פרנסה, זייער נאך האט געזאגט רבה בר בר חנה רבי יוחנן האט גיאנגט פון רבי יהודה ברבי אלעאי'ס וועגן בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים קום זעה די שפעטערדיגע דורות זענען גיט ווי די ערשטע דורות דורות הראשונים הוי סכניסין פירותיהם דרך טרסקמון כדי לחייבן במעשר די ערשטע דורות פלעגן אריין גריינגען זייערע פירות אין די שפיילקלעךס דורך די טויערין, דורך דעם טויער פון הויף און דורך דעם טויער פון

זוהר (חקת דף קפ ע"ב) ח"ת האצילות יוד הא זא א

ונרתם אותה אל אלעזר. מותה בסגן ארוקמה. מ"ט ליה ולא להרין. אלא אהרן שזכניתו דמטרוניתא ועוד להרין לא אחי מסטרא דטור חלל (קטו ז) מסטרא דקדוש ונבין דלא אחי' לטרה לא אחייהבי ליה. כל מלה דהאי פרה היא כשכז ז' ככוסים וכו' והא (עו ז) אחר. מ"ט בנין דהיא שכז שני שמטה וכת שכז אחקרי וע"ד כל עובדיו כשכז. ת"ח כל מאי דלחטביד מהאי פרה בנין לדכאה ולא לקדשא וזע"ג לדחייביד לסגן הוא לא שחיש ולא שריף בנין דלא שחיש לוי' כסטרוי וכ"כ אהרן דלחיה כדכרנא שלים תייר דלא בני ללחטכהה תמן ולדומתא תמן. האי פרה חל' דלחטביד אחר כשי למשיד כה עז הרז וזאוב וכו' תולעת וכו' חלן אחרו. ואכף איש טעור ולא קדוש. והייה אחרן למתנה במקום טעור דהא טעור לא אקרי אלא מן סטרא דמסאכ בקדמיתא רזא דכלל האי דכתיב למי נדה חטאת היא בנין דכל דינין תחתין וכל אינון לחמו מסטרא דמסאכא כד איכו ינאף מכערה אחרת ותיבת דזינא, כד"ל (ישעיה לז) מלאה דס הוושנה מחלב כדון כללהו מתערי ומסתלקי ושראן בעלמא כיון דעבדי האי עובדא דלתתא וכל האי דינא כחתי' דהא דהאי פרה ורמאן עלה עז ארו וכו'. כדן אחרת'ס חילא ללהון וככל אחר (חג לישראל ע"ט)

דשראו ותחלשו וערקין מניה דהאי חילא דלהון תתחיו כגוונא דא לנבייהו כדון לא שראו ככ"ג ותתדכו. וע"ד תחקרי מי גדה מיא לדכאה כד בעלמא שארי בדיונא וסטרט מסכנא לתפטע בעלמא הכא תחלילין כל זיני מסכבי וכל זיני דכיו ובגין כך טומאה וטרה כללא עלאה דאורייתא ואוקמה חברייא:

הלכה פסוקה

יוסף לחה

מוסר

הרמב"ם הלכות פרה אדומה פרק א.

(א) מצוח פרה אדומה שתהיה בת שלש שנים או בת ארבע. ואם היתה זקנה כשרה אלא שאין ממתינים לה שמה תשדך וחפסל. ואין לוקחים עגלה ומגדלים אותה, שנאמר ויחזו אליך פרה ולא עגלה. לא מצאו אלא עגלה פוסקין עליה דמיא ותהיה אצל בעליה עד שתגדיל ותעשה פרה, ולוקחים אותה מתרומת הלשבה: (ב) זה שנאמר בתורה תמימה תמימה בארמימות לא תמימת קומה, אלא אם היתה נכסת כשרה בקדשים. היו בה שתי שערות לבנות או שחורות בתוך גומא אחת או בתוך שתי

מספר חסידים סימן צו צו צה. אל ימן שלום כדכך שנתקים חסידים זה לזה, ולא יתחור שלום כדכך שמתחזירין שלום, אלא שיהיה לפניו צירפס וכבוד ומוסר עיניו כפי רבו ומורו: מעשה בחכם אחד שלום לבנו שלום ומה גדלו מן הטובים ושלו יטכרו עליי ומה משלשים יום בליל הענית וכשנת פולחוכו מקצרו וסוכו ויגשעו עמד על הדבר, וכל בתלום פליג לאחד ואחר לא מפני כשמייתו רואם ספרים נמחקים קרועים לא ימיו הקורס יחד עם דפי ספרים ועלניטם: אהוב אם כשמת ושואל את מה בכך. סירוב סוכו לומר שמה אם יתעורר דבר זה או פמשה או חלך נפשות או לללות דבר זה או לשמעת דבר זה ופמעות ומכרות או חלך למייל שמה

(א) מצות פרה אדומה שתהיה בת שלש שנים או בת ארבע. היא מצוה איז דיא פרה אדומה זאל אלמ

ויין דרייא יאהר אדער פיר יאהר ואם היתה זקנה כשרה אויב היא איז עלקער פון פיר יאהר איז זיא אויף פשר אלא שאין ממתינין לה נאר מען ווארט גיט ביו זיא וועט ארט ווערין שמה פשוטי ופסל מאקער וועט איבע האר שנוארץ ווערין וועט זיא זיין פסול ואין לוקחין עגלה ומגדלין אותה אונ מען מאר גיט קויפין ארויפע קאלב אונ מען זאל זיא האדעווען ביו זיא וועט ווערין אקוה זענאנער ווארום עם שמיית אין פסוק ויחזו אליך פרה ולא עגלה גאט האט גיזאגט צו משה רוא זאלקט זאגין צו דיא יודין זייא זאלין געמען צו דיר ארויפע קוה, אבער גיט ארויפע קאלב לא מצאו אלא עגלה אז מען האט אבער גיט געפונען ארויפע קוה, מען האט גיט געפונען ארויפע קאלב פוסקין עליה דמיא זאל מען בעדינגען מיט דעם בעל הבית פון דיר קאלב וויפיל מען זאל איהם געבין פאר איהר ותהיה אצל בעליה עד שתגדיל ותעשה פרה אונ די קאלב זאל נאך ויין בייא איהר בעל הבית ביו זיא וועט גרויס ווערין אונ זיא וועט ויין אקוה ולוקחין אותה מפרות הלשבה אונ דאס געלט צו קויפין דיא קוה געמט מען פון דיא געלט וואס ליגט אין דיא קאסטיגן מען גיט בתקנת אויף רבנות צו קויפין: (ב) זה שנאמר בתורה תמימה תמימה בארמימות כיימת מען זיא זאל זיין נאגץ מיט שמיית אין דיא תורה זיא קוה זאל זיין נאגץ תמימה בארמימות כיימת מען זיא זאל זיין נאגץ מיט רויטקייט, עם זאל גיט ויין אויף איהר אנדערע האר וואס איז גיט רויט לא תמימת קומה מען מיינט גיט זיא זאל זיין נאגץ אין דיא הייך אלא אם היתה נכסת כשרה כשאר קדשים נאר אמילוד די קוה איז קליין גיערעג איז זיא אויף פשר אזוי וויא עם איז דער דין בייא אלע קרבנות היו בה שתי שערות לבנות או שחורות בתוך גומא אחת אויב אויף דיא קוה איז דא זנווי האר ווייטע אדער שנוארצע וואס די בייזע

אל ימן שלום רבו כדרך שנותנים חברים זה לזה אמענטש מאר גיט געבין שלום צו ויין רבי אזוי וויא חברים גיבען שלום אייגער צום אנדערין ולא יחזיר שלום כדרך שמתחזירין שלום אונ אויב דער רבי האט איהם גיבען שלום זאל ער גיט צוריק געבין שלום וויא ער גיט צוריק שלום צו ויין חבר אלא שיהא לפניו ביראה וכבוד ואמר שלום עליה רבי ומורי נאר ער זאל זיך אייביגיגין פאר ויין רבי מיט מורא אונ מיט כבוד אונ זאל זאגין שלום עליה רבי ומורי ופרידען זאל ויין אויף דיר מיין רבי אונ מיין לערערן מעשה בחכם אחד שצוה לבנו שלא יהיה יותר מידי מן העולם עם האם אמאל גימראפין אלמך האם גיבאמין ויין וזהו ער זאל גיט פיל הנאה האבין פון די וועלט ושלא יעבור עליו יותר משלשים יום בלא תענית אונ עם זאל גיט אריבער גיין בייא אים דרייסיג טאג אן אגענית, נאר אין קאל אין דרייסיג טעג זאל ער פאסטין, אזוי זאל ער שמעך דיג טאן ויכשתם תוציאוהו מקברו והכירו ונצטערו מאר על ידבר אונ ווען דער למדן איז גישמארבין האט מען אים ארויס גענומען פון ויין קבר אונ מען האט אים גישלאגן, האבין דיא קינדער גיהאט גרויס צער פון דעם יבא תלום בלילה לאחד ביי נאכט איז ער גיקומען צו חלום צו איינעם ואמר לי אונ ער האט גיזאגט צו אים איך זעל דיר זאגין פאר וואס מען האט מיה גישלאגן מפני ששהיית רואה ספרים נמחקים קרועים לא יהיית קרועים יחד עם דפי ספרים ובצנעם ווייל איך האב פיל מאל גיזעהן אלמען ספרים אפ גיעקלע צוריקענע אונ איהר האב זיי גיט צו זאמען גיבונדן מיט דיא טאווען אונ בעהאלטין אהוב את השמא ושנא את מה בכך האב ליב דעם ווארט "מא קער", אונ האב פיינט דעם ווארט, וואס קען דאס שארין טאן פירש אהוב ליטר שמה אם אומר דבר זה או אעשה או אלה לעשות או לאעשות דבר זה או אשמע דבר זה נצימות ומירות או אלה לשליל שמה יבא לרואם לי לידי תפא

בשורה טובה

חק לישראל אין בעזונדערע פרשיות

מיר האָבען געדרוקט דעם באַרימטען

חק לישראל

מיט אַלע מפרשים אויף עברי מיינש, תנ"ך, משניות, גמרא, מוסר, הלכה, אַלעס איבערזעצט אויף אַ לייכטע אידישע שפּראַך, מיט שיינע ליכטיגע און קלאַרען דרוק

צום באַקומען אַ יעדער פרשה אין אַ באַזונדערן באַנד, מיט חייכע דעקלעך, שטאַרק געבונדען, צו ערמעגליכען מיט זיך צו פירען אויפן וועג צו דער אַרבעט אַזוי, כדי צו קענען מקיים זיין בשבתך בביתך ובלכתך בדרך

צו באַקומען פאַר אַ שטוינענד ביליגען פּרייז 75 סענט אַ ספר

אויך וועט זיין צו באַקומען איה"ש

אויף גאַנץ תורה אין צען פּראַכטפולע דע לוקס בענדער

פאַר אַ ביליגען פּרייז ביי

EMUNAH PUBLISHING COMPANY

171 TAYLOR ST., BROOKLYN, N. Y. 11211

Tel. 388 - 8812

מכתב המלצה מהגה"צ אב"ד משארמאש שליט"א

מלפנים זאת בישראל בדרות הקדומים ובימי אבותינו זי"ע, אשר כל או"א בין ת"ח בין איש המוני השתחלו להשלים חוקם בכל יום ויום בסי' חק לישראל חק ולא יעבור, וכן נהגו הצדיקים הקדושים מדור דור כידוע, ומקור חוצבו ממקום קדוש עליון, יסדו ותקנו איש האלקי קודש הקדשים מרן רבינו הארז"ל, ללמוד בכל יום ויום בסדר הזה תורה וביאים וכתובים, משנה, תלמוד, זוה"ק, כמבואר בשער המצות פ' ואתחנן (נ"ך מ"ו) עיי"ש. ואחריו קם הגה"ק איש האלקים מרן החיד"א זללה"ה, והוסיף מילואים לסדר הנ"ל, ללמוד בכל יום עיניו מוסר ודינים מלוקטים מארבעה חלקי השו"ע והרמב"ם ז"ל כדי לצאת גם ידי חובת לימוד הלכה, ע"ד אמרם ז"ל כל השונה הלכות בכל יום כו', ועיין בשו"ע (סי' רל"ח) דאם לא השלים חק הקבוע לו ביום, ישלימו בלילה מיד. ועיין בפתחי תשובה (יור"ד סי' רמ"ו) בשם משנת חכמים דדעתו נוטה דאם לא השלים בלילה מחוייב להשלים אף ליומא אחרא, וצריך ללמוד דבר זה קודם שאר לימודו עיי"ש. בעוה"ר בסיבת החורבן והגלות שאירע לעם ישראל בימינו אלה הרבה ממנהגי ישראל הטובים והישרים גדללו ונטשטשו, ולמיעוט מצאותם כמעט שנשכחו מלב ההמון, וככה אירע גם בלימוד החק לישראל, שהי חק קבוע לכל בר ישראל מגדול ועד קטן להשלים חקו מידי יום בימונו כל ימי חייהם עד עולם, ועכשיו בעוה"ר נתמעטו לומדי וצוסיקי וכמעט לא נמצאו, מי יתן איפוא להחזיר עטרה ליושנה שיקבעו כאו"א שיעור קבוע ללמוד בכל יום ויום כפי הסדר שיסדה רבינו הארז"ל עפ"י הסוד, וגם לקבוע שיעורין ברבים כמנהג אבותינו הקי בדרך הקדום.

ע"כ באו ונחזיק טיבותא לגברא דמרא סייעא הרה"ח מוה"ר שלוי יודא גראַסס נ"י, אשר טוב עשה בעמיו והדפיס ספר חק לישראל ברפוס נאה ומשובת, באותיות מאירות עינים, גם חילק כל פרשה בכרך לבדנה, למען להקל ללומדי' להולכים בחיקם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך באלה מסעי, והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו, ולא ימוש ספר התורה הזה מפ"ך, ועיניו יהי' באפשרות גם להטרודים על המח"י ועל הכלכלה להשלים חקם בסי' החק לישראל מידי יום בימונו. ואקי' בעזר השם שיתרבה גבולנו בתלמידים ויתחבב גבול הקדושה להגדיל תורה ולהאדירה, ומתאמרא משמי' דההק"צ משינאווע זללה"ה, אשר לימוד החק לישראל מסוגל לפרנסה בנקל ובהרחבה, ונרמו באמרם ז"ל (ביצה ט"ז ע"א) דהאי חק לישנא דמונא הוא, עכדה"ק ודפת"ח. ובזכות התוה"ק יוסיף הקב"ה ויגאלנו גאולת עולם במהרה דיון אכיה"ר.

הכ"ד הכותב לכבוד התוה"ק ולומדי

נפתלי הירצקא העניג

אבדק"ק שארמאש יצ"ו, ברוקלין, נ. י.